

De vita sanctorum patrum

<https://hdl.handle.net/1874/461476>

*Inapit p[re]fatio beati iheronimi
p[re]sbyteri: in p[ri]mū lib[er]ū de vita
sanctor[um] p[re]m.*

Benedictus es
qui vult omnes
homines saluos
fieri: et ad agni
tionē vitat[is] veni
re: q[ui] es et n[ost]rū

iter duxit ad egiptū et ostendit
nobis mirabilia magna ad poste
ritatis memoriā p[ro]futura: ex qui
bus non solū nobis causa salutis
oriret[ur]: verū et hystoria salutatis
atq[ue] ad doctrinā pietatis optissi
ma cōderet[ur]: que virtutū iter age
re volentib[us] gestoz p[re]cedat fide
ap[er]tissimū etiam p[re]dicat. Et quis
ad tantarū rerū narrationes min[us]
p[ro]dnei sum[us]: nec dignū videatur
ingentū rerū exiguos ac puos fie
ti auctores: p[re]celsas virtutes hu
mili narrare sermone: tū q[uod] s[an]c[t]i ca
ritas eoz qui in mōte s[an]cto olue
ti cōmanēt h[ec] a nobis frequēter
exposcit: vt egiptioz monachoz
vitā virtutesq[ue] animi et cultū pieta
tis atq[ue] abstincēcie robur q[uod] i eis
vix vidim[us] explicem[us]: p[ro]p[ter] ip
sozum qui h[ec] imparat adiunadū
me credens aggrediar: non tū ex
silo laudem requies: q[uod] ex nar
ratione rerū edificatiōe futurā le
gentib[us] speras: dum gestoz v[est]r[um]
quib[us] inflammat[ur] exēplis: h[er]esce
seculi q[uod]dem illecebras: sectari v[est]r[um]
quiete et ad pietatē innitat exer

cia. Vidi q[uod] et vere vidi thesaurū
cristi in humanis absconditū vascu
lis: quē thesaurū repta nolui tāq[uam]
inuid[us] occultare: sed q[ui] p[ro] mult[is]
laudentū p[ro]ferre in mediū et facere
cōmunē: certus q[uod] q[uo]to plures ex
eo fuerint ditati: tātū in ampli[us]
acquirat. Ego enī s[an]c[t]am locupleci
or: cū alioz sal[us] m[is]terij mei fue
rit quesita in cramoio. **I**n p[ri]n
cipio ergo narrationis nostre: ad
esse nobis p[re]camur grāa domini
nostri ihesu cristi: cui[us] virtute om
nia hec pietatis exercitia apud e
gipti monachos habent. Vidim[us]
enim apud eos multos patres ce
lestem vitam in terra positos age
tes: et nouos quosdam p[ro]phetas
tam virtutibus q[uam] rationadi offi
cio suscitatos. Quib[us] ad testimo
ium meritorū nec signorū quidem
ac p[ro]digioz decet efficacia. Et
merito. Cur enī h[uius] qui nichil ter
renū nichil carnale cupiūt nō ac
cipiant celestē p[re]tātem? Nonnul
los namq[ue] eoz ita ab omni ma
la cogitaciōe ac suspiciōe aliqua
vidim[us] defecatos: vt nec si aliqd
mali adh[uc] gereret in seculo memi
nisset. Tanta eis erat tranquil
litas animi tantusq[ue] moleuerat
in eis bonitatis affect[us]: vt meri
to de eis dictum sit. Pax multa
diligentib[us] legem tuam domine.
Cōmanent ergo per heremū dis
persi et separati cellulis: sed cōiūc
ti caritate. Ob h[oc] autē diuine

habitauiis ut silenciū sui quietē
et intentionē mentis diuina sectan-
tes: nec vox aliqua. nec occurfus
vilius aut sermo aliq̃s oasus cō-
turbet. Intētis g̃ in suo vnusquisq̃
loco animus. velut boni pastores
crisi expectat aduentū: aut tāq̃
miles patus in castris imperatoris
pntiam: vlt̃ ut fideles serui adue-
nientē dominū sustinēt. libertatē
sibi piter et munera largitūm.
Omnes g̃ hī nullā abi aut idu-
menti aut vilius horū sollicitudi-
nē gerūt: sciūt enī qz scriptū est:
hec omnia gentes cogitant. Ipsi
vero iusticiā et regnū dei requirūt:
et hec oīa scdm̃ pmissionē salua-
toris apponūt eis. Deniq; pluri-
mi eorū si in aliquo forte necessa-
rijs ad vsus corpis egerūt. non
ad humana refugia sed ad deum
uersi: et ab ipso tanq̃ a patre
pio poscentes. que poposcerint
illius cōsequūt. Tanta nāq; in
eis fides est: qua eā mōtib; ut
transferat valeant iperare. Vnde et
nōnulli eorū eruptiones fluij in
pniā vicinā regionū cōtatās
oratioibus rep̃sserūt: et pede ince-
dentes aluel eius p̃sūda igressi sūt
imanez eius bestias pemerūt: et
plurima atq; innumera signa que
a p̃phetis et aplis antiq̃t gestā
fuerāt cōsumauerūt: ut dubitari
nō deat eorū meritis adhuc stare
mundū. Sed illud valde mirū est
cū sep optia q̃q; rara sint et diffi-

alia. in illis tñ vtūq; piter cōue-
nisse: et ut numero imensi sint: et
virtutib; icōpabiles. Dūt enī in
suburbais locis aliq̃. aliq; p̃tina.
plures autē et egregij viri per here-
mū dispersi: velut quidā exerāt
celestis in p̃antu posit; atq; i ta-
bernaculis degens. ad obediēti-
am p̃ceptoz legis semp̃ infet; et
armis orōnū pugnās: et scuto fide
i ab īmīto īsidiāte p̃tē regnū
celestē cōq̃nt. Dunt ergo ornati
morib; quieti. lenes. tranquill; et
caritatē vniūis velut quidā ger-
manitate cōstricti: ad emulacō-
nem vero virtutū certamen igēs
exerātes et agones. Dūdet autē
vnusquisq; clemētior altero: humi-
lior. benignior. ac patientior inuei-
ri. Si q̃s at sapiētior ceteris fuerit
hic ita cōmunis erga omnes et
mediocritas exsistit: ut scdm̃ mātā
tum domini oīm munivus et oīm
seruus esse videatur. Quia ergo
dei munere donatū ē michi ut vi-
derem eos et interesse cōuersatio-
ni eorū: de singulis iam nunc
que dominus ad memoriā reducere
rit enarrare temptabo: ut et hī
qui non viderūt eos in corpore.
opera eorū discētes in spiritu. vi-
tamq; perfectam lectionis indicio
colligentes ad emulacōnē sancti
operis p̃mitetur: et perfecte p̃a-
entis palmam aquirant: et

Ināpit liber p̄m⁹ de vita s̄c
torum p̄m egiptioꝝ de abbate
iohanne.

Primū igit̄ tāq̄
verū fūdamētū
nostrū op̄is. ad
exēplum bonoꝝ
oīm sumam⁹ io
hannē? q̄ vere

eccl̄a sol⁹ sufficiat religiosas ac de
uotas mēt̄es ad virtutū culmen
erigere? et ad p̄fectionis fastigia
cōstatē. Hunc enī vidim⁹ in the
baidis p̄ab⁹ in heremo que adia
cet ciuitati lito? in rupe quadā mō
tis arduū cōmanente. Ascens⁹ ad
eū diffīcilis? aditus monasterij
eius obstruct⁹ et clausus? ita ut a
xl^o anno etatis sue vsq; ad nona
gesimū que tunc gerebat cum eū
vidim⁹ in monasteriū eius null⁹
intra uerit. Aduenientibus vero
per fenestrā se videndū p̄bebat? et
inde eis v̄l v̄bum dei ad edifica
tione? v̄l si qua fuissent cōsolacio
nis respōsa reddebat. Mulierū il
luc nulla ad cōspectum eius quicū
accessit? sed et viri raro? et certis
quibusq; t̄p̄ib⁹ Cellulā sane h̄spi
talem extāsec⁹ fieri p̄misit? in q̄
aduentantes de longinquis regio
nib⁹ paululū requiesceret. Ipse i
tāsec⁹ solus soli deo vacabat? nō
dieb⁹ non noctib⁹ a colloquijs di
uinis et orōne cessabat? diuinū il
lud et quod sup̄ oēm mentē est ta
ta mēt̄is puritate cōspectas. Cū

ta ei se ab humanis curis sequel
trabat et colloquijs? tāto illi viā
nior et p̄pinq̄or de⁹ erat. In tāta
deniq; mēt̄is sinceritate p̄fecerat?
ut non solū eorū que erant p̄nāa
sciam cōsequeret a domino? v̄nec
am eorum que futura erant p̄scia
eniam mereret. Euidēte nāq;
ei dñs p̄phetie grām cōtulit? ita
ut nō tantū auib⁹ et puimālib⁹
suis si forte p̄dictarentur futūa p̄
diceret? sed et impatori theodosio
v̄l quos belli exitus habiturus es
set. l. q̄bus modis victoriā capēt
de tirānis? s̄ et quot irruptiones
passur⁹ esset gentiū barbararū se
pe ei p̄dixit. Quotā eccl̄a t̄p̄e cū
gens ethiopum romanū limitē
circa cyrenē in que p̄ma ē thebay
dis ciuitas inuasarēt? et strages
plurimas nostroz dediss̄ p̄dictaq;
duxiss̄? veniētē ad se roāno dūa
et metueti cōfligē cū eis eo q̄ exi
gu⁹ ei numer⁹ erat militū. et h̄s
tū q̄ se innumēabilē multitudo? sta
tutū ei s̄cct⁹ iohēs designās diē
p̄ge inq̄t seare⁹? die ei q̄ dixi et
h̄stē p̄sternē h̄os? et spolia eius ca
pies p̄dixit. Quod cū fuiss̄ i
pletū c̄c ap̄d augustū q̄ car⁹ ac
ceptū futur⁹ ess̄ p̄dixit. Et h̄ a
pud illū p̄phetie grā ita h̄bat?
ut magis h̄ illoꝝ q̄ p̄dictabatur t̄p̄
suis meritis ascriberet? dicebat at n̄
p̄ se h̄ s̄ p̄ alijs q̄ audiuit a dño
p̄nūciari. Aliis quoq; mirū valde
per eū dñs ostendit.

Miracula sacri iohannis.

Tribun? quidā ad agēdū
mulierē pgenē vxit ad eū
et obsecrare eū cepit: vñ
pmitteret etiā cōiugē suā vire ad
se. Multa nāq; eā dicebat ptulisse
pericula: ob hoc tm̄ vt facē eius vi
deret. Tūc ille negat sibi vnq̄
moris fuisse vidēdi mulierē: et pā
pue ex quo i illius cupis se moas
terio zelusiss. Tribun? vero cū p
fisteret obsecrando et cōfirmaret
q̄ nisi videret eum essē sine dubio
ex multa tristitia pitura. Cūq; i
terū ac sepi⁹ eadē pcaret tribun?
et causā mortis eū sue cōiugē con
firmaret futurū: atq; in iterū vñ
salutē sperauerat accepturū: tū si
dem q̄ ipoztunitatē eius aspiciēs
senior: vade iqt̄ videbit me cōiugē
tua hac nocte: nō tū huc veniet:
sed in domo sua atq; in lectulo su
o manebit. Post hec verba abas
sit vir: ambiguitatē respōsi in pe
tore suo versās. Cumq; hec oīa
coniugi nūciasset: similiter nichilo
min⁹ etiā mulier sermone incerto
fatigat. Sed ubi somni tēpus ad
uenit: adest hō dei iohānes p visū
et assistēs mulieri: fides tua iquit
magna ē mulier: et ideo veni vt
desiderio tuo satisfacere. Te tamē
moneo vt nō facē corpālē situorū
dei desideres: sed vt gesta et act⁹
eorū per spiritū cōsepleris. Spūs
est enī qui viuificat: nā caro non
pdest qd̄q;. Ego enī nō quasi ius

tus aut ppheta vt putas: sed p
fide vestra itercessi p vobis ad do
minū: et cōcessit tibi oīm morborū
quos in corpore tuo patens scitasti.
Ergo q̄ ex h̄ sana et tu et vir tuus
et bñdicet dom⁹ vtrūq;: s̄ vos me
mores estote bñficij a deo vobis
collati: et timete dominū sp̄. nec
āpl⁹ aliquid requatē: q̄ qd̄ sup̄
dys vestris debet. Sufficiat igit̄
tibi hoc qd̄ vides me in sompnis
et āplius me nō requiras. Cūq;
longe aut mulier: idēcauit viro su
o q̄ viderat et audierat. Vñ et ha
bitū viri et vultū atq; oīa signa
indicauit viro suo. Dup̄ quo ad
nucat⁹ est vir eius: regressus ad
hominē dei gratias refert: et ac
cepta ab eo bñdictione prexit in
pace. Narratio alter⁹ miraculi

Hic quoq; tpe ppositus
quidā militū venit ad eū
cuius vxor grauidā ab eo
relicta est in domo sua: et ipsa die
qua ille ad iohāne venerat partū
edens peditabat. Tūc scūs hō
dei. Di scires iquit donū dei et q̄
tibi hodie natus ē fili⁹ ageres do
mino grās: sed scito mēm̄ pueri
peditatū: aderit tū dñs et iueni
es eam sanā. Festina q̄ et redi et i
uenies puerū septē dierū: et voca
bis nomē ei⁹ iohēm: s̄ nutritū ē
domo tua absq; vlla ptaiatione ge
tili septē ānis. Quib⁹ patris: tra
de eum monachis eudiēdum sac
tis et celestibus disciplinis.

Vultis p̄terea venientib⁹ ad se
sive p̄uialib⁹ siue peregrinis ai
res poposiss⁹ occulta cordis eorū
indicabat? et si quid forte peccati
ab eis in occulto fuiss⁹ admissū se
cret⁹ corripicns arguebat? et ad
emendationē et p̄niam p̄uocabat

Vili quoz fluis siue habundā
am aquarū siue penuriā futurā es
se p̄dicebat. Et si forte ex offensa
h̄im plaga aliqua aut correptio
a deo imineret? similē p̄monebat
et qd cause esset p̄ qua induceret
castigatio designabat. **V**sanita
tem quoz et curā corp̄m ita de pos
sentib⁹ cōferebat? ut omnē ex hoc
lactancia fugeret. Non enī p̄mit
tebat ad se infirmos deferri? sed
benedicēs oleum dabat? ex quo p̄
uncti sani fieret quacūq; infirmita
te teneretur

Aliud miraculum

Senatoris cuiusdā aliqui
uxor excecata est. Hec
de p̄cabat virū suū? ut e
am p̄duceret ad iohannē h̄umīnē
dei. Cui cū respōderet vir ei⁹ nō
esse ei moris videndi mulieres?
rogat ut indicaret ei t̄mmodo in
beallitatis sue causā? et de p̄care
ut orationē faceret p̄ se. Cumq;
legatioē p̄tulisset ad eū vir ei⁹?
orans et benedicēs oleū mittit
ad eam. Ex quo p̄ tridū contin
gens oculos suos visum c̄cepit?
et deo grās egit. **V**sed multa
sunt eius gesta? que enumerare

satis lōgum est. **U**nde h̄is omi
sis interim que auditu cōperim⁹?
ad ea que ipsi visu oculorū a p̄ba
mus veiam⁹. **D**e p̄te vtri fuimus
simul comitātes? qui ad cum ve
nim⁹. Cū salutaassem⁹ eum oīz
nos leticia suscepiss⁹ et vnumquēz
nostriū gr̄atice alloqueret? rogat⁹
est a nob orationē simul ac bene
dicem dare. **H**ic enī mos est apd
egiptū? ut vbi aduenerit fratres
sati p̄ orōne? sibi iuicē cōfederen
tur. Interrogabat aut si quis e
nob ess⁹ cleric⁹? et oēs negauim⁹.
Respiciens ad singulos itellexit
esse int̄ nos quendā qui h̄mōi ess⁹
ordis? s; latere cupiebat. **E**rat ei
dyacon⁹? et h̄ p̄t vni solū q̄ fid⁹
ei erat etiā ipsi⁹ itineris comites
ignorabāt. **V**isus⁹ ei tales ac tā
tos viros humilitatē gracia celare
voluit grad⁹ sui honore? ut inferi
or habere? i ordine h̄is quib⁹ se
longe inferiore esse mentē iudica
bat. **D**an⁹ q̄ iohes ut cū vidit
et q̄tē cū eēt adolesecēdor ceter⁹. di
gitō suo ondit cū h̄ inq̄t dyacon⁹
ē. **E**t cū ad huc negare tēptaret?
apphēdēs manū suā osculat⁹ ē
eū et dixit. **N**oli fili negare graci
am dñi n̄i ihesu xp̄i? ne iaceas
p̄ bono malū? et p̄ humilitate men
tāu. **C**aurndū ē nāq; oīmodis
mētāu. siue p̄ malo siue p̄ bono
p̄ferri videatur? quia omne mē
tāu nō est a deo? sed ut saluator
dicit a malo ē. **A**t ille h̄is audis?

quieuit: blandiāq; eius correptionem equanimiter tulit. Et cum oratione domino obtulisset: post finem unius ex statibus nostris terrena typo grauissime vexabat: et rogebatur hominem dei ut ab eo curaretur. Qui ait ad eum. Rem tibi necessaria cupis auferri? Ut enim corpora nostro et alijs hominibus fomentibus abluunt a sordibus: ita anime languoribus alijs hominibus castigationibus purificantur. Et postea quod de his bonis multa per doctrinam nostri tam differuit. benedicens tamen oleum dedit quo puniret: et gerer omne continuo abundantia fellis euomuit: et sanissimum reddidit per dibus suis ad diuersorum rediit. Post huiusmodi officia erga nos humanitatem atque hospitalitatem expleat: et corporis curam gerat. Ipse vero sui negligens: non sollicitus erat. Ita ei continuo usu et iugis consuetudine nec recipere abum nisi ad vesperam poterat: et hunc exiguum. Erat enim attenuati et aridi corporis per abstinentiam. Capilli eius et barba quasi ex languore nimio rari et tenues: utpote quem nullus sufficienter abus nutrebat: nec letior aliquis humor infunderat. Obseruabat enim etiam tunc cum iam nonagenariam ut supradiximus ageret etatem: ut nullum per ignem patum sumeret abum. Igitur per hospitalitatis officium: regressus ad se sedere nos iubet. Et tunc demum unde et cur adueniremus inquit: cum iam

nos letus et omni cum gaudio transnatos proprios suscepisset. Cumque respondisset quod de ierosolymis ad eum utilitatis et profectus anime nostre causa venerimus: ut ea que olim ad auditum nostrum fama pertraheret: ipsi nunc oculis cerneremus. quoniam tenacius solent inherere memorie ea que oculis viderit quam auribus audierit. Tunc beatus iohannes placidissimo et quasi subitico ex abundantia leticie. hoc modo respondit ad nos. Miror inquit admodum dulcissimi pueri laborem vestrum tanti itineris suscepisse. cum nichil ad hoc dignum in nobis videri possitis: homines enim sumus humiles et exigui: nichil habentes in nobis. vel quod expectari debeat vel mirari. Et tamen eadem si esset aliquid in nobis secundum opinionem vestram unquam non legissetis tale in prophetis dei et apostolis: qui utique ob hoc in omnibus dei ecclesijs tractantur. ut exempla vite. hominibus non de longinquis et peregrinis locis quarent. sed domi unusquisque habeat apud semetipsum quod deat imitari. Non plerumque miror intentionem vestri laboris ac studij. quia et fratres anime vestre cum tantas peragere regiones tantosque labores adire voluistis: cum nos etiam pigritia desideriaque constingat ut nec cellulas nostras peragere audeamus. Veritamen quoniam putatis esse in nobis aliquid ex quo proficere debeat. hoc primum indicandum est

ut huiusmodi qui venistis ad nos et
in labore videndi nos suscepistis
ne iactantiae aliam habeat profectum
ut non tam proficere ad animi virtu-
tem quam proficere se et iactare unusquisque
vestrum velit: pro eo quod viderit eos
qui apud alios ex auditu solo cog-
niti videantur. Graue est enim iactan-
tia via et periculosum nimis: et quod
de ipso etiam profectiois fastigio deici-
at animas. Et ideo hoc vos primo oim-
nare volo. Est autem spiritus mali
huius duplex. Quorum nonnullis
enim accidit in ipsis statim incipere con-
uersationis sue: cum parum aliquid vel
abstinere impendunt vel penam in
pauperes progauent. Et cum ita de
eo sentire debeant quasi quod impedire
rit abierit: ita agunt et ita sen-
tiunt quasi eminentiores sint aliis
quibus aliquid largiti sunt. Alia vero
est iactantiae species: cum quis ad
summam virtutum peruenit. non totum
deus sed suis laboribus ac studiis
deputat. et dum ab hominibus gloriam
querit. perdit eam que a deo est.
Propter quod filii omni genere
fugiamus iactantiae vicium: ne forte
incurramus eum lapsum quem dyabo-
lus incurrit. Tunc preterea cor-
di et cogitationibus propriis adhibe-
da est diligentia. Obseruandum namque
est. ne qua cupiditas. ne qua vo-
luptas praua. ne quod desiderium
vanum et quod non est a deo. radices
in corde nostro defigat. Ex huius-
modi enim radicibus continuo pul-

lulant cogitationes vage et inuti-
les. et tam moleste sunt ut nec o-
rantibus nobis cessent: neque in con-
specu dei consistentibus. et preces
pro salute nostra offerentibus enu-
bescant. sed rapiunt a nobis capti-
uam mentem. Et cum corpore stare
videamur in oratione. sensu et cogi-
tatione euagmur et abduamur
per diuersa. Si quis ergo est qui
se putat renouasse. mundo et ope-
ribus dyaboli: non sufficiat in eo
renouasse. ut possessiones et predia
ceteraque seculi negotia derelique-
rit: nisi etiam propriis vicibus re-
nouauerit: et inutiles ac vanas
voluptates abiecit. Hec sunt e-
nim quibus apostolus dicit: desideria
vana et noxia que mergunt homi-
nem in interitum. Hoc ergo est vere
renouasse dyabolo et operibus suis.
Dyabolus enim per aliquod vicium
occasione. et prave voluptatis a-
ditum irrepit in cor nostrum: quia
vicia ex parte illius sunt: sicut ex
deo virtutes sunt. Si ergo sunt
vicia in corde nostro: cum venerit prin-
ceps eorum dyabolus quasi proprio au-
toris tantum locum: et introducat eum
velut ad possessionem suam. Et inde
est quod nunquam homini corda pacem habe-
re possunt. nunquam quiete: sed semper con-
turbantur. semper terrentur. et nunc va-
na letitia. nunc inutili tristitia depre-
muntur. Habet enim intra se habitorem
pessimum: cui retroeundi ad se locum
per passionem suam et vicia fecerunt.

Contra vero mens q̄ vere renun-
ciat mundo: h̄c est que abscedit ⁊
ap̄tauit a se omne viciū. et nul-
lum introcundi ad se dyabolo adi-
tam ⁊ relinquit: q̄ ira aūdiā rōhi-
bet. furorē rep̄mit. mendaciū fugit
creatur inuidia. ⁊ nō solum nō
detrahere s̄ ne multe quidē sentie-
ant suspicari se de pximo suo pati-
tur: que fratris gaudia sua dicit
et tristitia eius suā tristitiam de pu-
tat. **Q**ue ergo h̄c ⁊ h̄z similia
obseruat mens: spiritui s̄cto i se
aperit locū. **Q**ui aū ingressus fue-
rit et illūinauerit eam: s̄mp ibi
iam gaudia. s̄mp leticia. s̄p cari-
tas. p̄c̄entia. longanimitas. bo-
nitas. ⁊ om̄s qui sūt fructus spūs
orūnt. ⁊ h̄c erat qd̄ dicebat dñs
in euāgelio. **N**on potest arbor bo-
na fructus malos facere: neq; ar-
bor mala fructus bonos facere ex-
fructib; ei arbor cognoscit. **Q**uē
aūt nōnulli qui vident seculo re-
iūāsse: ⁊ curā non adhibet ad
mādiā cordis. neq; ut vicia
et passionēs rescent ex aīa sua.
more s̄ cōponant: sed ad h̄ tñ stu-
dent ut videant aliquos sanctorū
patrū: ⁊ audiāt ab eis aliqua ver-
ba. que narrantes alijs gloriēnt
se ab illo et illo didicisse. **E**t si ubi
forte v̄l audiendo v̄l legendo pa-
rum aliquid scie acquirat: cōti-
nuo doctores fieri volunt. ⁊ docere
nō ea que egerint. sed que audie-
runt ⁊ viderunt. despicentes cete-

ros affectant ipsi sacerdotū. atq;
immergere se conant ad clericatum
nescientes quia minoris cōde p̄na-
tionis est. si quis ipse virtutibus
polleat alios tñ docere non aude-
at: q̄ si quis ipse vicijs ⁊ passio-
bus p̄matur et alios de virtuti-
bus doceat. **H**ic ergo filioli neq;
fugendū oimodis diāni clericatū
v̄l sacerdotū. neq; rursus om-
nimodis expetendū: sed tanta o-
pera est ut vicia quidē depellant.
et virtutes animi cōquirāt: ⁊ dei
aūt iudicio relinquendū est: que
velit et si velit assumere ad miseri-
cōrdiā v̄l ad sacerdotiū. **N**on enī q̄ se
ipsū ingesserit: sed que domini est
sūp̄seit ipse p̄batus est. **M**oachi aū-
tem opus ē illud p̄p̄m. ut orōne pu-
ram offerat deo: ⁊ nichil habens
in cōscia rephensibile: sicut et do-
min; in euāgelio dicit. **C**ū scetri-
tis ad oratōne remittite fratribus
vestris: si qd̄ habetis contra eos ex
cordib; v̄ris. **N**isi ei remiseritis
sub; v̄ris: nec vobis remittet p̄-
ter qui i celis ē: si aūt remiseritis
fratrib; vestris et vobis remittet
p̄ter v̄r q̄ i celis ē. **S**i ḡ mūdo ut
sūp̄dixim; corde asiterim; ante
dominū et liberi ab omnibus h̄is
vicijs et passionibus que sūp̄ me
morauimus: poterimus quantū
possibile est. etiam deum videre.
et orātes oculū cordis nostri i ipsū
dirigē et videre inuisibile mēte nō
corp̄. itellā scie n̄ carnis aspā

5

Nemo enim putet posse se ipam si
aut est diuina substantia cōtueri: ita
ut speciat sibi aliquā aut ymaginē
fingat in corde. corpori alicui y
maginis simile. **N**ulla forma in
deo. nulla circūscriptio. sed sensus
et mens q̄ sentire quidē possit et p̄
stringere mētis affectus: non tñ cō
phendi aut describi aut enarrari
potest. **E**t ideo optet cū omni re
ueterā et metu accedere ad dñm
et ita in eū libere mentis intui
tum: ut omne quidq̄ potest splē
doris. claritatē. fulgoris. maiesta
tis mens humana cōape: super
hec omnia esse eū sentiat semp̄.
Et hęc sicut dixim⁹ si pura mens
fuerit nec ull⁹ prauē volūtatis for
dib⁹ occupata. **E**t ideo i hęc max
ime oportet operā dare eos qui re
nūciare seculo et deū sequi viden
tur: sicut scriptū ē. **V**acate et cog
noscite: qm̄ ego sū deus. **S**i autē
cognouerit dñm q̄tū hī cognos
cere possibile est: tunc demū etiā
reliquoꝝ q̄ sūt scire capiet et mis
teria dei agnosce. **E**t q̄to purior
in eo fuerit mens: tāto plura reue
lat ei de⁹. et ostēdit ei sua secreta.
Amici ei tā effiās di sicut illi de
quib⁹ dicebat saluator. iam nō di
cam vos seruos sed amicos: et oē
qd̄quid petierit ab eo tāq̄ amico
certo p̄stabit ei de⁹. **I**pse quoq̄
virtutes angelice et cuncta misteri
a diuina tāq̄ amici dei diligunt
eum: et obsequiuntur petitiōib⁹ e⁹

Et hic est quēdam a caritate dei que
est in cristo ihesu neq̄ mors sepa
rat neq̄ vita: neq̄ angeli neq̄
p̄ncipat⁹ neq̄ potestates: neq̄
aliqua alia creatura. **E**t ideo ca
rissimi qm̄ q̄c hęc elegistis ut deo
placeatis et ad caritatē e⁹ puenia
tis: date operā alieni effia ab om
ni iactantia. ab omni viao animi
ab omnib⁹ delicijs corporalibus.
Delicias enim corporales nō so
lum illas putetis quib⁹ homines
seculi fruunt⁹: s̄ abstinenti deliciae
credente sunt omne quidq̄ cum
cupiditate sumitur: etiam si vili
illud sit: et quod in vsu esse abstine
tib⁹ soleat. **A**qua deniq̄ ipa vl
panis si cum cupiditate sumatur.
idest ut nō neātati corpis sed ut
animi desiderio satisficiat. **H**ec
abstinenti deliciarū viao duatur.
Oportet enim in omnibus cosues
cere aiaz viao carere. **I**deo deniq̄ a
nimā docere volēs domin⁹ de sice
rijs et voluptatibus suis resistere
dicebat intrate per angustam por
tam: quia lata est et spaciōsa via
que duat ad mortem: angusta et
arcta via est que duat ad vitam.
Lata ergo via est anime cū qua
licumq̄ desiderio suo satisfecerit:
angusta vero est cū voluptatib⁹
suis repugnat. **M**ultum tamen p̄
dest ad hęc obtinenda secretior ha
bitatio. et conuersatio solitaria:
quia interdū per occasionem ad
uentatium statum et euntium et

et redeuntium frequentia. abstinētie
et pāmōie stena laxant? et per
hūmōi occasiōes veniūt paulatim
q̄suetudinē et v̄sū de licitū? et sic i
terdū etiā p̄fecti iam viri capiūt.
Deo deniq; dauid dicebat. Ecce
elongaui fugiēs et hitaui i deser
to? et expectabā eū q̄ saluū me fa
ceret a pusillo animo et tempesta
te. Post q̄ autē multa scūs iohā
nes nobis de iactācie vicio alijs
p̄pluris vtilit̄ differuit? ad vltimū
intulit dīcs. Refera autē vobis
quid etiā nup̄ audī ex fratribus
nūc acaderit? ut cautiores vos
reātia exēpla cōstituāt.

De quodā sene decepto p̄ deā
nem in specie mulieris.
Erat quidā apud nos mo
nach⁹ in hac viciāna here
mo cōmanēs? cui hitaui spelū
ta fuit. Vir sūme abstinēcie erat
cotidianū victum labore manū q̄
rens? in oratione die noctūq; p̄sis
tens? cūcūq; animi virtutibus flo
rens. Sed hīs letis successib⁹ e
latus. cōsistere quasi in p̄fectib⁹ su
is cepit? et nō deo totū s; sibi met
ipsi q̄ qz p̄fecerat deputāe. Hanc
autē ituens ei⁹ animi p̄sūptionē.
cōtinuo. tēptator accedens laq̄os
ei pat. Quādā namq; die ad ves
perā fingit speciem de corpore mulieris
p̄ hēmū oberrātē? que velut fessa
post nimium laborem accedēs ad osti
um spelūcie moachi lassabūdā se si

mulas ac fatigatā intrinsecus se
metipam p̄ieat? atq; aduoluta
viri genib⁹ ut sui miseriam exorat
dīcs. Non enī me infelicē i here
mo latitante cōphendit. Tūc q̄
me requiescere in agulo cellule tue
ne forte efficiar nocturnis bestiis
preda. At ille p̄mum miserationis
obtentu recepit eam intra spelun
cam? requiescere que ei causa per he
temū errandi fuerit. Illa causam
fingit satē accurate? et intēā vena
na blādimētū atq; illecebre vi
r⁹ p̄ omnē textum narrationis intē
cerit? et nunc se miserandam. nūc
etiam defensione indignam osten
dens. elegācia et suauitate sermo
nis indinat animū hōis? et in
affectū suū illecebroso amore deffe
cit. Hinc iam blandiora colloq̄a
iocis r̄sūq; miscentur? manus e
nam p̄cip̄ ad mentū berbāq; q̄si
p̄ veneranda specie p̄tendit. Tūc
vero palpare ceruicem mollius
collūq; lenigāe. Quid multa?
Ad ultimū captiuū duat militem
cristū. Continuo enī p̄turbat in
tra semetipsū et libidinis fluctib⁹
cepit estuāe? et neq; q̄ laborū p̄ter
itorū. nequa q̄ p̄fessionis ac p̄posi
ti sui memor pascitur cum cordis
sui cōcipi scenā? et iter archana
cogitationū suā sedens cum sal
sa voluptate componit. Indinat
stultus latera sua et effiat sicut e
quus et mulus quibus non est in
tellectus? atq; ubi obscenior iam

conabat inire complexus illa blula
tum teterimū dūe vocis emittēs
vmbra ut erat tenuis p man9 cō
plectētis elabatur: ipsūq; de deo
rosis motib9 inanes aures sectan
tem fedissima cū irratione deseruit
Tunc p̄terea multitudo demonū
in aere ad hoāpm spectaculū con
gregata: clamore ingenti cū cha
chimno exphzationis elcūato dice
bat. O moāche inqūt qui vsq; ad
celum te extollebas: quō demer
sus es vsq; ad infernū? Disce q̄
qui se extollit humiliabit. Tūc
ille velut amens effāis & decep
tionis sue pudorē non fecēs: gra
uius a semetipso deapitur q̄ fucāt
a demonib9 ante decept9. Cum
enī debuerat reparare semetipsū et
renouā: certamē ac sasafacionis
sue lacrimis & hūilitatē sacribus
p̄oris elacionis culpā deslere: mi
ser h nō fecit: s; desperas semetip
sū sicut aplūs dicit tradidit se om
nī ipudiciē & inq̄tati. Regressus
est enī ad vitā sclāre: p̄da deōnū
fāis. Refugit nāq; cōspāis oīm
scōz ne quis eū possit salutarib9
moitis de p̄cipio renouāre. Si ei
semetipsū edde re p̄ori vite & absti
nētie sue voluiss; rēpasset sine
dubio & locū & gratiā suā. Deniq;
audite quid & de alio gestū sit: si
milis q̄dem tēptato. sed nō simili
exitu tēptatiois effuso.

Secūda narratio de p̄ore cō
uerso iacē. & in sepuchro.

Hic quidam vir in hac
p̄ima ciuitate vitam tur
pissimā per omne saeculus
ducens: ita ut opiatiss9 in flagi
cijs hēret. Hic aliqui dei museatioē
p̄pūa9 ad p̄nāz p̄ntē: & intra se
pulturū q̄dam se cōducēs p̄moriū
scelerū pollutiones lacrimarū fon
tibus diluebat. Diebus ac noc
tibus in faciē p̄strat9. nec alleua
re quicq; ausus est oculos ad celū
neq; vocem emittere & nomen de
i nominare: sed in solis gemitib9
et fletibus perdurabat: et tanq̄
vuiens sepulch9 de inferno. iam q̄
dāmodo mugitū cordis gemitūq;
reddebat. Cumq; in hys positus
esset et septimana vna trāsiss;:
nocte veniūt ad eum demones i
sepulchro clamantes & dicentes
Quid ē quod agis o ipudiasime
et flagitiosissime? Postea q̄ oī spur
cia omniq; ipuritate saturat9 es
nunc nobis castus & religiosus p
cedis: & postea q̄ cōsensisti in sce
leribus. nec iam sufficiunt vires
ad faciēda tunc cristianus vis vi
deri & pudic9 & p̄itens. q̄si vero
ali9 tibi iā loc9 possit dari vll9 so
ciato i mal nisi ille q̄ tibi nobiscū
debet? Vn9 ex nob es: aliud es
iā nō potes. Redi magis ad nos
et qd sup̄e tibi tēp9 in p̄stūda vo
luptate nō p̄das. Preparam9 tibi
offluētes de lac9: p̄pam9 scorta
nobilissimā: & cūcta tūa q̄ florent tibi
possit rēpāe ḡtissime inuentatis

Quid temetipsū vanis et inanib9
affligis cruciatib9? Quid temet
ipsum ante temp9 supplicij tradis?
Quid enī aliud passur9 es in in
ferno? nisi hoc qd nūc tibi ipsi cō
suescis? Si te pena delectat?
expecta paululū et inuenies eam
paratā. Nunc autē interim fructu
munerib9 nostris et que dulcia sp
et grata duxisti. Hec et hmoi plu
ra exprobrantib9 eis ille imobil
iacebat? nec auditū quidē suū con
uertis ad eos? nec vllō penitus
sermone respōdens. Cumq; illi se
pius eadē repeteret? et alia durio
ra nec ille oīno moueret? in furo
re plapsi demones ubi viderunt
verba sua contempnū verberib9 eū
afficere aggressi sunt? multiq; sup
plicij cruciatū seminumū reliquo
runt. Nec tū tot tantiq; cruciatib9
moueri saltē potuit a loco? in q
orationis causa iacuerat. Poste
ra die quidā suoz requirētes eum
humanitatis dūtaxat gratia. iue
nerunt penis incredibilib9 affec
tum. Et causā punitantis aī di
diasset? rogabant ut ante gratia
reportari se ad domū ppriā patere
tur. Abnegat? et i eodē pmanet
loco. Tunc vero et sequenti noc
te repente demones grauioribus
eum verberibus cruciant. Sed
nec sic quidē moueri voluit de lo
co? melius esse dicens morte sub
ire? qd demonib9 ultra obedire.
Tercia nichilomin9 nocte multi

tudo cōuenit demonū? et absq; vl
la miseratione irruentes i eum?
oib9 penis cruciatib9 conficiunt.
Cūq; iā corp9 defeciss in suppli
is. extēm9 tū spūs obfisteat ipe
no demonū. Qd ubi ipi pūde
rūt? exclamātes voce magna. vi
disti inquit viasti. Et mox veluti
virtute quadā celit9 effugati p p
cipitationes abscedūt? nec ultra
ei qd qd sue artis aut scelerē iten
dunt. Ipse vō in tm virtutib9 ani
mi pfect. et ita ornatus morib9 ef
fect9 ē atq; ita diuine gracie mune
rib9 replet9. ut omnis h regio q
e celo eū lapsū videret? et unū es
se ex numero angeloz crederet?
omīs pene sil atq; vno ore dicētes
Hec est mutatio dextere excelsi.
Quāti exēplo ei9 q iā semetipōs
desperauerat rur9 ad spē salutē
regressi sūt. et emendationē sui quā
pius desperauerant psumserunt.
Quāti admiratione ei9 de ipso in
ferno peccōz retracti sūt. et ad virtu
tum idolem repati. Illo nāq; tāta
immutatioē cōuerso? oib9 oīa visa
sūt possibilia. Nō solū enī emēda
tio morū florebat i eo et assumptio
virtutū? vñ et grāa dei plurima ei
collata ē. Dig ei et p dīgia q ab
eo facta sūt qm apd deū hēret me
riti testabāt. Dic et humilitas et cō
uersio. bonoz oīm materiā pbet?
ela° vō et desperatio iterit9 mor
tis cā est. Ad effugiēda vō pīcula
vl lapsū et cōquēdam dei grām

atq; ipſiſ ſimilitudine euidētiorē noti
āa capiebat. plurimū pdeſt ſecretoz 2
uerſatioz. 7 hēmi interioris hūitatio
Quod vos nō tā verbis q̄ rebus
ipſis et exēplis docere meli9 putat
De moach9 cui nuſit deus coti
dia nū panē quō quaſi totalit̄ crea
diſſet.

Hic quidā monach9 q̄ in
hac hēmo q̄ p ceteris in
teriorē ē habitabat. Hic cū pluēs an
nos in abſtinentia p̄duraff. 7 ppe
eā ad ſenile etatē pueniſſet oīm
virtutū flore adornat9 ac tot9 cō
tinentie magnitudine ſublimat9
cū in orōib9 7 p̄niſ ſedule dño
deſeruiret. tāq̄ emerito militi ſu
o dño remunerationes pat̄ ut po
te q̄ in corpe ad huc poſit9 ad in
ſtar āgeloz in corpe vite offici
is fungetur. iudicans dignū. āno
nam celeſtē p̄bere in deſerto ei q̄
celeſtē regem p̄iugib9 p̄ſolabat
exaltat9. Volens ḡ deus in hęc
ſeculo eā ei9 fidele p̄poſitū remun
nerare. ad p̄uidentie ſue ſollicitudi
nē cotidiani vici9 ruocat curā. Ut
ei ubi vſū p̄poſuiſſ natūe neceſſitas
igredies ſpelūcā ſuā iuciebat mē
ſulam ſuā 7 panē ſuppoſitū mure
ſuauitatē miriq; cōdozis. Ex quo
iſcā 7 grās dñe p̄ſtāde iſcās
curſus ad p̄nos et orōes cōuerte
bat. Ad quē dñe eā iuelatioēs.
multeq; de futuris rebus a deo p̄
monitioēs fiebat. In hīs ḡ tali
bus ac tantē p̄fectib9 poſit9. qz

gloriarī quaſi de meritis ſuis cepit
et celeſtis bñficiū mun9 vite ſue
duxit de bitū. p̄tinuo ſubintrat eū
quedā deſidia animi tā pua q̄ nō
poſſit adūtere. Poſt h̄ creuit ma
ior ne gligēcia. ita vt tardior iā
fieret ad p̄nos 7 ad orōnē pign9
ſurgēt. 7 pſalmi quoq; ipſi nō ea
q̄ p̄us vigilācia caneretur. De d
ubi parū aliquid exhibitū fuſſet
ſoliti miniſterij. aīa ei9 quaſi ni
mīo labore fatigata regeſcē feſtiā
bat. qz ſenſ9 ei9 rep̄ob9 effaūs
de ſuperiorib9 ad inferiora cōrue
rat. et cogitatioēs ſue p diuerſa
cū p̄cipia capiebāt. Erat enī in
corde ei9 clamdeſcētia que tū tur
pis ac nephāda cogitatio. Cōſue
tudo tū por velut ſi de aīa ſus aque
cōa ceſſate imigro. adhuc ex p̄ori
ip̄etu nauigiū ferat. ita 7 vet9 in
ſtitutio. ad cōſuetā h̄p̄ez officia tra
hebat. Ob quā cū et ſcāe adhuc
i ſuo ſtatu videbat. Hic ḡ cū p9 o
ratioēs. abū ſolito reſiſſ ad ves
perā. igreſſ9 locū cū i quo reſia cō
ſueuerat. iueit ſolitū menſe panē
ſuppoſitū. Ex q̄ reſect9 ē. 7 nichil
de eoz q̄ i corde ſuo vſabat̄ emē
tatioē curauit. neq; imutationis
ſue dāpna pſenſit. ſ; ſp̄nē mīma
paulatī ſe coſutū n̄ itellerit. Intēa
cū q̄ui iā libidō iēdio ſimulacēt
7 iſcā aret turpi cōcupiſcēcia. 7
capet̄ rursus ad ſeculū. illa intē
die cohibuit ſe. 7 ſolito ymnōz 7
orōnū miniſterio ex more p̄ſoluit.

Atq; ingressus ut abū sumeret :
panē quidē inuenit mēse suppositū
sed aliquatū sordidiorē. Admū-
tus est et tristis effectus : et intel-
lexit qd ad ipsū respiceret h' gen⁹
monstrū. Tamen abo sūpto refect⁹
est. Post diuinā teratū triplicatis
vegeti stimulis cepit. Occupaue-
rat ei cogitationes eius quasi iā
p'sentē et scāi posite scāi q; accū-
bentis ymago mulieris : quā et
cōplecti sibi uidebat : et ad turpes
usus habere substratā. Processit
tū et sequēti die ad solita psallēdi
et orandi officia : sed stabat vag⁹
oculis et mente captiuus. Cūq;
solito ad respectū ingress⁹ require-
ret abum : panē quidē inuenit su-
per mensā sed sordidissimū : et q̄
murib⁹ ul' canib⁹ undiq; torcosū
Tūc ille ut uidit ingemuit : et la-
crimas fudit : sed nō ita ex corde
nec ita uberes que possent flāmā
ignis extinguere. Verūtamē su-
mit abum : sed neq; quantū vole-
bat : neq; quantū solebat. Tum
intēti cogitationes eū tāq; corporis
barbarici undiq; circumvallant : et
omni ex parte in eū tela iaculant^r
ac vinctū eū captiuūq; ad seculū
retrahūt. Exurgens q̄ cepit iter
agere noctu p' heremū : sedere ad
āritatē. Pz ubi dies fact⁹ ē. āritas
q̄dem longe adhuc aberat : ipse
redō cū rapidissimo estu torqueret^r
et fatigaret^r : per heremū undiq;
versis oculis cōsiderare cepit et re q̄

tere sibi esset in diuino mōstetū
Cumq; cōspexiss^r fratū quondā
cellulā : tendebat illuc ut apud
illos requiesceret. Quē ubi adesse
senserūt serui dei continuo currit
in obuiam ei. et velut angelū dei
exceperunt eū adorant. ac pedes
lauant. et ad orationē inuitant :
mensā ponunt. atq; omnia scdm
diuinū mandatū complent carita-
tis officia. Verum ubi refectus est
et paululum requieuit : ex more
q̄si ab eruditissio et opinatissimo
patre ceperunt verbū edificatiōis
expetere. ac monita salutis inquē-
re : et iter cogitare quoq; eum quo
modo quis possit laqueos sabuli
effugere : aut si quādo turpes inie-
cit animo cogitationes quō ex-
pelli possint et abiri. Tunc ille ut
puls⁹ ē cepit mōita fratib⁹ dare
et salutē eos viā docere : ac de in-
dijs demonū q̄s seruis dei inten-
dunt facē p'mocē. Illos q̄de plene
et sufficientē edocuit : sibi vō ipi sū-
mulos cōpūctiōis iacendit : et i se
metipm regress⁹ ait. Quō ego a-
lios moneo : et ipse deāpioz ? Aut
quō alios corripo : et q̄ meipm nō
emēdo ? Age q̄ o mifer : scate ipse
pōz q̄ facere alios docēs. Cumq;
h'mōi iacpationib⁹ uteret adū⁹
semetipm et itellexiss^r se mirabilē
supplātātū : et valedictōs frīb⁹ pti-
nuo cursu rapidissio se in hēmū de-
dit : et ad speluncā de q̄ discesse-
rat rediit : et p'sternēs se dño in

oratione dixit. **N**isi dñs adiuvet
set me: paulo nimis habitasset in i
ferno aia mea. **E**t iterum. **P**aulo
nimis fui in omni malo: et paulo
nimis consumaverunt in terra. In h
bere completum est: qd ait scriptura.
Frat frater adiuvas: exaltabis sic
civitas munita et fortis. **F**rater q
adiuvat fratrem quasi civitas firma
et iudicia quasi verba verbum. **P**ost
hec vero permansit omni vita sua
in lacu et lacrimis: videns se di
vinitus sibi concessu celestis mense
beneficiu perdidisse. **C**epit enim in
labore et sudore vultus sui mandu
care panem suu. **C**onduxit aut se
intra spelunca atqz i alio et anere
iacens. tunc diu lugens flebat permansit
in oratione: donec assisteret ei an
gelus domini dicens ad eu. **D**ul
cepit dominus penitentia tua: et rep
piat est tibi. **P**ed tunc ne vl
tra elatus de apiculis. **V**enient
ad te fratres quos tu donasti de se
rentes tibi benedictiones. quos
suscipere ne recusas. **E**t sum es cu
ris abum: age grās dño deo tuo
Hec aut locutus sum vobis fili
oli ut sciretis et in humilitate qua
ta sit firmitas: et in elatione qui
na q prima. **D**eo deniqz et sal
vatore pma de humilitate nos do
nate beatitudine dñs. **B**eati pau
per spiritu: qm ipoz est regnu ce
lor. **S**imul ut hmoi exempla dis
centes cautiore sitis: ne a demo
nibus i cogitationu subtilitate se

ducamini. **P**ropterea ei et forma
hmoi int moachis observat: ut
si quis ad eos veniat. siue vir
su mulier sit siue senex siue iuvenis
eas si notus et ignotus. ante oia o
ratio fiat ut nome domini succet
qz si fuerit aliqua transformatio de
mois continuo oide facta diffugiet
Et si in cogitatione vestra sugge
rant ipsi demones aliqd vñ lauda
ri debeat et extolli no acqescat
eis. **S**ed tunc magis vosmetipsos hu
militate i conspu domini: et p nichil
lo duate cu vobis illi aliquid de
laude sectada suggesserit. **D**eniqz
eas et me frequenter demones noc
tibz seduxerunt: ut neq orare me
neq requiescere pmitteret. fatissas
quas da p tota nocte sensitus me
is et cogitationibus suggerentes.
Mane vero velut cu quadam illusio
ne psternebat se ante me dicentes
Indulge nobis alba: qz labore
tibi maissim9 tota nocte. **E**go at
rudi ad eos dicens. **D**iscedite a
me omnes qui opami iniquitate:
et no tepti te servu di. **E**t vos q
filioli quiete silenciaz diligite. et
scie opa date atqz exercete vos m9
ipsoz ut frequenter consolatione mēte
vestra puram exhibeat deo: ne o
rationes vestre ipx diane apud deu
Quis enim et illi opus bonu agat
ut sit in illis pabilis consentia
qui int seculares positi exercantur
in opib9 bois et occupant semetip
sos actibus religiosis et sanctis?

ut hospitalitate secundo ut caritate
mysterijs obsequio. ut mias ac
visitationes et alia hmoi opa ex
plendo in quib9 alijs quide boni
semp aliqd conferant et semetipsos
seruent. sūt isti probabiles. et valde
probabiles qui in bonis actib9 pla
cent deo et sunt operarij inconfusi
biles mandatorū dei. **H**ec autē hec
omnia terrenos an9 habet et ex
ga materias corruptibiles curam
gerunt. Qui vero in exercitatioe
mentis desudat et spirituales itra
semetipsū excolit sens9 et longe ille
superior iudicand9 ē. **L**ocu namq
intra semetipsū ppat ubi spiritus
sanct9 inhabitet et obliuione qdā
modo capic no terrenorū. sollicitu
dine gerit de celestib9 et eternis
Constituit enī semetipsū semp an
cōspectū dei et exēplo sācti helpe
diat uiuit doming9 cui asto et om
niū pñcium etū sollicitudines p9
tergum relinquēs solo diuini desi
derij calore cōstringit et ideo in
laudib9 dei posiet et pñis et psal
mis die ac nocte nō potest satiarī
Hec et multa hys similia beat9
iohānes p tridū cōtinuū loquēs
ad nos et aīas nostras refecit et in
nouauit. **U**t autē cepim9 ab eo
velle pñfici. dātis nobis benedic
tioib9. pergit inquit in pace o fl
li9. **H**ec tñ scire vos volo et qd hodie
na die uiciorie eligiosi pñapis the
odosij alexandrie nūate sunt de
eugenio tyrāno. **N**ecesse est autē

ipsū theodosiū nō multo post pñia
morte uitā finie. **C**ūq9 pfecti ab
eo fuisset et hec ita gesta ad fite cō
perim9 ut ipse pñdicerat. **P**ost di
es autē paucos. insecuti sūt quide
fratres annūciantes nobis qd ipse sā
ctus iohes in pace iā quiescisset. **O**
bitus autē ipsi9 talis qdem fuerit
Per tridū inqunt nullū ad se in
troire pñmisit et post genib9 in
oratione reddidit spiritū. atq9 ita
prexit ad dñm et cui est honoz et glo
ria in secula seculorū. Amen.

De sancto appellen

Udim9 et aliū pbm i vi
ana regione noie appel
le virū iustum. **H**ic faber
erat ferri et q nēcia erat sribz ope
rabat. **Q**uodā autē tpe cū ad fa
brilia opa vigilaret in silēcio noc
tis et conuers9 dyabol9 in formā
mulieris speciose venit ad eū tāq9
aliqd opis ei de feres. **T**unc ille
acceptū manu nuda ferrū cantēs
in facie eius ierat. **A**t illa clamās
et blulans aufugit et ita ut omēs
fres q in arcuitu cōmanebāt vlu
latū eius fugientē audirēt. **E**t ex
eo iā ille vir in vsu habuit ferrū
cadens manu nuda tenere nec ledi
Ad hunc g cū venissem9 et huma
nissie nos suscepiss9 et poscebam9
ab eo ut nobis ut de suis gestis
vel de eorum quos pñcipuos in
conuersatione sancta sciret virtu
tib9 loqueret. **T**unc ille dixit.

Est i hac heremo viana frat q
dam noie iohes etate puea? : vi
ta 7 moribz atqz abstinentia auctos
pallens. **H**ic pmi cu secessisset ad
heremum tab9 cotinuis annis si b
auisat sari ruxp stans sep orauit
ita vt nunq omo resederit neqz ia
cuerit : sompni aut em cepit qtu
stans cape potuit : abum vo nunq
superit nisi die dominica. **P**bi ei
tunc veiebat ad eu 7 offerebat p
eo sacrificiu : idqz ei solum 7 sacra
mentu erat 7 vita. **H**uic qdam di
e sathanas subripere volens tras
figurauit se in psbiteru qui venire
ad eum solebat : 7 puenies hora
solita simulabat se sacramentoru
gratia venisse. **A**t ille vigilans i
telligens fraude : cu indignatioe
qda ita ait ad eu **O** ois doli omis
fraudis pater : inimice omnis in
iusticie : non desinis seducendo ani
mas cristianas : sed ausus es ere
ad ipsa te immergere terrificata 7 sa
crofacta misteria. **A**t ille respodie
ei. **P**utavi inqt : q posse te lucrifi
care. **S**ic eni 7 alii quida ex ves
tigis decepti : ita vt mete excederet
et pderet sensu. **Q**ue cu credente
in sanu reddidisse : tot iusti oran
tes p eo vix cum 7 loco 7 sanita
ti restituere potuerunt. **H**ec cu dix
isset demon : aufugit ab eo. **E**rat
aut sup dais vix psistens in ope
repto : atqz in oratione pdurans
Pedes vero eius ex eo q multo
tpe immobiles fuerat discubebant

ita vt sanics ex eis profueret.
Tres aut du ppletur annis : af
fuit angelus dni 7 ait ad eu **D**a
min9 ihesus cristus 7 spiritus sac
tus susceptis oratioibz tuis 7 cor
poris acatice sanat : 7 celestis
abi idest verbi 7 sciencie sue abunda
cia tibi donat. **E**t cotingens os e
ius 7 pedes. 7 ab vlcibus eum
sanu reddidit. 7 tpletu scie 7 doc
rine gra fame abi no sentire fecit.
Iubet aut trasire eu ad alia loca
et hemum ardeunte visitare ead
alios fratres : 7 edificare eos in
verbo 7 doctrina domini. **D**ominu
ro tn die ad eundem semp reuebat
locu simili modo sacramentoz gra
tia : reliquis vero dieb9 ead op9
manuu faciebat : et operabatur in
mictoz angula ex palmarz folijs
terres. vt i illis locis haberi mos
est. **Q**uoda vero tempore clau
dus aliquis ad ipsum ire voluit
vt ab eo curaretur. **C**ontigit
autem vt animal quo inessurus
erat. angulum manibus hominis
dei factum haberet. **C**um vero i
poneretur super iumentum. statim
vt contigerunt pedes eius illud a
gulum sanus effectus est. **P**ed
et quibuscumqz egris benedictu
panem misit. statim vt ex eo per
ceperunt sanati sunt. **E**t alias
multas virtutes et sanitates per
eum dominus impleuit. **H**abu
it aut et hac gram sup ocs ptes
et ceteros hirc vt vni9 cuiusq sem

De vicinis monasteriis consuetudo
ei reuelaretur: ita ut scriberet ad
patres ipsorum et comoneret. quod ille
et ille segniter agunt. nec rectum in
timore propositum gerunt: ille vero et
ille in fide et animi virtute proficiunt.
Sed et ad ipsos patres scribebat
alii quidem quod multum tediosi essent
erga fratres. et pusillo animo erga
pariam: alii vero quod bene constanter
et solliate agerent et sufficienter conso-
laretur fratres: et quod huic meriti
per virtutibus. quid vobis illi correptionis
imineret a domino per ignavia per-
dicebat: et ita eorum qui absentes
erant actus et causas et merita et
negligentias describebat: ut au-
diētes huiusmodi quibus dicebat. conscientia
deuici negare non posset. Docēbat
autem omnes ut a visibilibus et cor-
poris animos ad inuisibilia et in-
corporea transferret. Tempus est
ei inquit: ut ad huiusmodi studia transire
amius. Neque enim sepe pueri et se-
pe infantes esse debemus: sed ali-
quando iam ad spiritualia et ad alia
ora conscendere et viros sensus ca-
pere: atque perfectiores subire intelligen-
tiam: ut possimus virtutibus animi
eritescere. Sed et alia multa de
hoc viro sancto homo dei appelles
narratione nobis fidelissima comen-
dauit: que cuncta scribere et per lon-
gum videtur: et per magnitudine
sui nonnullis fortasse audientium vix
esset credibile.

De sancto pasnacio
Uidimus et monasterium sancti
pasnaci hominis dei: qui
notatissimus in illis locis
anachorites. et vltimus habitator fue-
rat deserti in regione eradeos
splendide apud thebaidos vrbis.
De hoc igitur fidelissima prima narratio
ne copiamus: quod cum fuisset vite age-
lice: quodam tempore orauit deum ut sibi
conderet cum sanctorum simul haberetur.
Assistens vero angelus respondit ei:
quod simul esset syphnario cuncta qui
in vico illo cantandi arte victum que-
reret. Tunc ille obstupescens non
uitate transiit: cum omni operatione
pergens ad vicum perquiret hominem.
Et cum inuisset studiosissime perame-
tatur ab eo quid nomen sancti et elogi-
osi operis gestum sit ei: omnibus actus
eius curiosus discutit. At ille respondit
secundum quod res erat se esse indignissi-
me vite hominem peritorem: atque ante non
multum tempore ex latrone ad studium
quod nunc exercere videtur sedum artium
cuncta deuolutum. Pasnacus eo magis
instabat: requirēs si quid ei forte
vel inter latrocinia per operis fuisset
admissum. Nichil inquit conscius
mihi sum boni: hoc tamen scio quod cum esset
latrones esse captus et aliquando a no-
bis virga dei consecratus. Huius cum
ceteri college mei latrones auerteret
eripere pudorem: obicam me in medi-
um et eripui de contaminatione la-
tronum: et nocte deducens eam vix
ad vicum domus sue restitui itacta

Alio quoqz tpe inueni muliere
honeste forme in heremo oberrante
Hec cu interrogaret a me. unde
vl' aut quo in hpc loco adueis
set: respondit. Nichil me interro
ges ifeliciſſima muliere nec tas re
quiras: ſi analla placet habere
abduato quo vis. **N**ichi eni infe
lia est marit9: qui debiti ſiſcalis
gra ſepe ſuſpenſ9 et flagellat9 ac
penis omib9 cruciat9 ſervat i car
cere: nec aliam ob cauſa pduat
niſi vt tormeta patiat. **T**res aut
notis fili9 fuerat: q iam p ei9 ſe
debiti neceſſitate diſtracti ſt. **E**go
quoqz miſeria q ad ſimiles peas
inqtor de loco ad locu fugitas in
edia miſeriaqz coſecta p hec nunc
latitans obervo loca: tridua hpc
iam ſine cibo duas. **E**go ubi hec
audiui miſerat9 adduxi ea ad ſpe
lunca: et reſtaes aiam eius fame
tollapſa. de di ead treatos ſolidos
ei p quib9 et maritu et filios no
ſolum ſeruituti ſed et ſupplicis af
ſerebat obnoxios: et euocata ad ci
uitate omis eos data pecunia libe
rauit. **T**uc pater paſnut9. **E**go
nichil inquit tale geſſi: et tu credo
eaa ad te pueniſſe: q celebze paſ
nut9 nome inter monachos habe
atur. **F**uit ei michi no medioctis
ſtudij: vt vita mea in hmoi exco
lete diſciplinis. **D**eus igitur in
de te reuelauit: q nichil min9 a
pud ipſu meriti habeas q ego.
Quia ergo vides frater te no mi

nimo loco haberi apud deum: no
negligas anima tua. **A**t ille ſtatim
fiſtulas quas manu gerebat abici
ens ſecutus e cu in hemu: et arte
muſicam in ſpiritalem comutans
vite mentis armoniam. per inte
grum triennium artiſſime ſe tradi
dit abſtinentie in psalmis et ora
tionib9 ſemetipſu die nocteqz ex
ercens. atqz ita celeſte animi vir
tutibus agens: inter ſanctor9
angelicos choros reddidit ſpiritu
Poſtea q hunc igitur paſnuti
us omni exeratio virtutu conſu
matum pmiſit ad domiu: et ipſe
actioib9 ſemetipſu ſtudijs q pue
exercuerat agens: ita dno ſuppli
cabat vt ei oſtenderet quis ſibi ſiſ
eſſet ſup terra. **F**it q iteru ad eu
vox domini dicens. **D**imile te eſſe
noſce pmaro via illius qui eſt in
pximo. **Q**uib9 auditis paſnut9
ſine mora ad eu pperans. pulſat
ad oſtiu domus illius. **A**lle vero
cu moris eat ſuſcipere hoſpites oc
currit atqz introduxit in domu.
Lauas quoqz pedes ei9 appoſuit
meſa agitqz conuiu. **I**n epulas
vb paſnuti cepit paſnut9 ab hoſ
piter: q actus ei. qd ſtudiu. cui9 o
peris haberet exeratio. **A**lle vero
cu de ſe huilia rnderet. et latere i
bois q publicare mallet: et purge
bat paſnut9 dicens ſibi reuelatu
eſſe a domino: q dignus eſſet co
fortijs moachoz. **A**t ille magis
huilioza ſemetipſo ſetens aiebat.

Ego quē in nullo in sū boni alieꝝ
cōsaꝝ. **U**m quia verbū dei factū ē
ad te: eum quē nichil latet celare
non possū. **H**ec ergo que michi i
medio multorū posito in vsu sunt
loquar. **T**riginta iam completi
sūt anni: qꝫ cōtinencie consensum
habere me cū cōiuge mea nullus
ognouit. **D**iscipuli autē ex ea tres
filios: hꝝꝝ enim causa solūmodo
michi cognita est vxor: nec pꝛter
eam alia nec ip̃a ultra iam cogni
ta. **D**iscipere hospites nūqꝫ cessa
ui: sed ita vt neminem ante me
paterer adueienti occurrere pere
grino. **N**ō dimisi unqꝫ dōmo me
a hospite sꝫ viatico. **P**aupꝛē nul
lū desperi: sꝫ que necessaria fuerūt
pꝛbui. si i iudicio sedi: nec filiꝝ mei
personā qꝫ iusticiā accepi. **A**lienī la
boris fructus nūqꝫ introierūt i dō
mū meā. **I**tem si vidi: nūqꝫ pꝛter
rui: donec reconciliatē dissidentes
ad pacem. **N**emo unqꝫ deprehen
dit i culpa famulos meos: nūqꝫ
greges mei leserūt fuges alieꝝ.
Volētē seminare i tꝛre meo nūqꝫ
pꝛhibui: nec uberiora michi noua
lia elegi et illi deteriora dereliqui.
Quantū in me fuit: nūqꝫ pꝛmisi
vt potentior infirmū pꝛmeret. **P**e
per studui in vita mea: vt nemi
nem cōtristare. **I**udiciū si fuit apꝫ
me neminē cōdeꝫnauī: sed disside
tes reuocare ad concordia studui.
Hec interī michi institutio deo do
nante hactenꝫ fuit. **A**udiēs autē

hec pasnūlaꝝ caput eiꝝ exoscula
tus benedixit eum dicens. **B**ene
dicat tibi dñs ex syon: et videas
que bona sūt i iherusalē. **Q**uia qꝫ
bene hec et cōuenientē implesti: il
lud tibi deest quod bonorū oim sū
mum est. vt omittēs ciuitatē. ipsā
verā sequaris dei sapiēciā: 7 secre
tioris scie inquiras thesaurōs: 7
ad quos nō aliter poteris puenire
nisi abneges temetip̃m: 7 tollas
crucē tuam et sequaris cristū. **A**t
ille cū audisset hec nichil moratꝫ
nec oīno aliquid i domo sua ordi
nans secutꝫ est viā dei: 7 pꝛgens
cū ipso ad desertū. **C**umqꝫ venis
sent ad flumē nūqꝫ cōperta nauis
gio ad trāsmeandꝫ. **P**asnūlaꝝ pꝛ
pit intrare secū pedibꝫ flumiū: cū
ius in illis locis pꝛfata habebatur
altitudo. **T**ransierūt ergo pꝛter
flumiū: ita vt a aqua eis vix ad la
tera pueniret. **V**bi vero venerūt
ad desertū: collocat hꝫ pasnūlaꝝ
in cellulā quandā haud pꝛul a suo
mōsterio posita: 7 cōuersationis
spiritalis ordinē tradit pꝛfectorum
studiorū exērcitiā docet: scie quoz
secretiora credit. **C**umqꝫ eum in
omnibꝫ instruxisset. semetip̃sū de
nuo maioribꝫ exērcitijs dedit: ex
iguos pꝛores deputans labores
quibꝫ conferri potuūt hꝫ qui se
culi videbatur actibus occupatꝫ.
Hoc enim dicebat. **V**i isti qui sūt
in seculo tantū boni operis faciūt
quāto nos studere plus debemus

vel amplius in abstinentie labore e-
os antecedere? Tempore autem a-
liquanto in hijs transactio et ad sci-
entiam perfectionis perducto eo que perfectus iam
in operibus assumpsit: quadam die
pascuas sedens in cella sua vidit
animam eius inter angelorum choros
assumptam dicentem. Beatus que ele-
gisti et assumpsisti: inhabitabit in ta-
bernaculis tuis. Et cum hoc audisset
agnovit assumptam esse ex hoc mu-
do vitam. Tunc vero pascuas per-
sistebat in orationibus et ieiunijs.
Semetipsum ad maiora et perfectiora
extendens: et cursus orabat domi-
num: ut sibi ostenderet cui similis ha-
beretur inter homines. Rursus ei
diuina vox respondit dicens. Vi-
milis es negocianti ei que videris
ad te venientem. Et exurge velociter
occurrere ei: et adest ei vir cui te simi-
lem iudicavi. Et pascuas sine
 mora descendens occurrit cuiusdam ne-
gociatori alexandrinum: viginti mi-
lium solidorum meramentum tribus na-
uibus deferenti ex thebaida. Et
quonia religiosus erat et bonorum
operum studium gerens: deinde legumi-
num saccos pueris suis impositos ad
monasterium huius dei deferrebat: et
hec ei causa adveniendi pascuas fuit.
At ille continuo ut eum vidit: et
quid agis inquit o piatissima et
deo digna anima? Quid tibi cum
terrenis est labor? cui fors et soci-
etas cum celestibus data est? Relinque
illud quod de terra est et de terra cogitac-

tu autem regni dei ad quod vocatus es
negociator efficere: et sequere sal-
uatorem a quo paulo post assumen-
dus es. At ille nichil omnino disse-
rens precepit pueris suis ut omnia
que superesset multa enim iam ipse
per se distribuerat pauperibus pro-
garet: et ipse vero sequens sanctum
pascuam ad desertum: in eodem ab-
eo constitutus est loco ex quo et pri-
ores ad dominum fuerant assumpti.
Qui sicut ab eo de omnibus instructus
exercitijs spiritualibus: et in diuine
sapientie studiis permanebat. Bre-
ui autem consummato tempore: etiam hic
translatus est ad congregationem
iustorum. Et non multo post etiam ipse
pascuas in ipsis summe abstinentie
exercitijs et laboribus vitam ponit.
Assidue etiam angelus domini vi-
dens ad eum. Veni iam benedic-
te: et ingredi te ea que tibi debentur
eterna tabernacula. Ecce ei
meum assunt propheta: qui te in suum
suscipiant chorum. Hoc autem prius id
circo tibi non reuelavi: ne forte
elatus dampnum aliquod laboris
tui incurreres. Et unum post hec in
corpore adhuc posuit diem duos
cum quidam presbyteri ad eum visitan-
dum venisset omnia eis que sibi
dominus reuelauerat nota fecit: di-
cens ad eos nullum in hoc seculo de-
bere despicere etiam si latro sit aliquis
aut in sceno positus: etiam si cultum
vires exerceat: et coniugio videatur
astutus: et etiam si negociator dicatur.

et meramonijs seruiat: cū in omni ordine humane vite sunt aīe de o placētes: et hñtes atq; aliqs o cultos quib9 delectat deus. Unde constat nō tm p̄fessionē vite à habitus spēm deo esse placatā: q̄tū sinceritatē atq; p̄fessionē mētē et o perū p̄bitatē. Et cū filia de singulis q̄bus differuisset: tradidit spiritū. Euitēter aut p̄b̄i q̄ aderāt et om̄s fr̄es viderūt eū ab angel̄ suscipi: p̄nū canentib9 et collaudantib9 deū in eo. Amen.

De scō helya

Udm9 et aliu senē venerabile noīe helya in finibus ciuitatē authinoo. q̄ est metropol̄ thebaidis centū fere iam et decē ānoz: sup̄ quē dicebāt quia vere spūs helye regerūset. Multa etenim maḡifica de eo referebant. Septuaginta nāq; ānos ī solitudine vastissima eū trāsegiſe p̄hibebāt: cui9 deserti horrorem null9 sermo digne potest exponē. Illic ḡ sedebat senior tota hac etate: huāne hitatiois nesciens loca. Demita aut erat angusta et scrupēa q̄ ad eū ducebat: que vix inueniri a cōmeatibus poss̄. Locus vero ip̄e ī quo sedebat spelūca erat terribil̄ quēdā: et itatib9 plurimū horrois inuasiens. Ip̄e aut tremētib9 iā mēbris p̄ matura q̄tebat etate: incessabilē tñ p̄ singulos dies signa faciebat: et venientes ad se quascūq; īcomoditate cōstis

tos oimodis resoluebat. Cuncti vero patres confirmabāt q̄ null9 oīno memisset qñ h̄ secessisset ad heremū. Cibus ei erat panis exiguus et paucissime oliue: vsq; ad ultimam senectutē. Nam ī iuuentute septimanas frequenter ieiunasse p̄hibebat.

De sancto pytione

Interea redeūtes ex thebaidē vidim9 montē quēdam p̄ruptū fluuiō īminēte ī elatiōe minacē saxi eadē aspā. terribilē: in quo erant per ipsa p̄cipia spelunca difficilis accessus. In hys monach9 cōmanebant plurimi: quoz pat̄ erat nomīne pytione. Hic ex discipulis b̄i anthonij fuit: et post illius obitū cū sāto habitauerat āmone. Post hui9 quoq; abcessū: in h̄ se cōstitū erat monte. Et tāta ī eo erat v̄tutū copia. tāta grā sanitatū et ptās adūsus demōēs: vt duo tum merito sumoz viroz sol9 hareditate cōsecut9 duplicē videret. Hic ḡ multē moitē edificās. multa q; doctrina instrūēs. p̄apue tñ de discretioē spiritūū nos docebat: dicens quosdam demones esse q̄ certis quibusq; vicij obsequunt: quiq; cum affectus anime passibiliter et viciose viderint quosdā moueri. conuertūt eos ad omne faciūs malū. Si quis ergo est qui vult demōib9 dominari: p̄us virij suis et passioib9 dñe ē

Quidamque ei viam apertam passionis ab
iacentis: huius vicij demonem potest
etiam de obsessis corporibus effugare
Et ideo conandum est paulatim super
per viam. ut possit et de omnes supe
rare que huiusmodi vicij obsequiuntur. Hic
secundo reficiebat in septimana pulchri
las accipiens ex farina: nec poterat
iam accipere aliam escam: neque etate neque
consuetudine permittenti. **De secundoculo**

Uidimus et alium sanctum. **G**lo
riam eulogium nomine que in
offerendis sacramentis tamen
gracie acceptat a domino: ut unus
quisque accedat ad altare dei. me
rita culparum cognosceret. Denique
ex monachis quoscumque volentes ac
cedere ad rationem: retinebat diem.
Quomodo ausi estis accedere ad
sacramenta divina? cum mens vestra
et appositum sit in malo? Denique a
lebat. Tu hac nocte habuisti co
gnationem fornicandi: tu vero dixisti
in corde tuo nichil iterum siue iussu
ad sacramenta siue precor accedat.
Et alius dubitationem huius in cor
de dicit. Quid enim me sanctifica
re ratio potest? Hos ergo singulos re
muebat a ratione sacramentis et di
cebat eis. Recedite paululum et a
gite penitentiam: ut purificati per satis
factionem et lacrimas digni habeamini
rationem. **De secundo appolloio**

Uidimus et alium sanctum virum
nomine appollonium apud the
baydem in finibus hermo
porum ad quam civitatem salvatorem et

mariam et ioseph de iudee finibus
venisse tradunt: secundum prophetiam
ysaye dicentis. Ecce dominus se
det super nubem leuem et veniet in e
giptum: et commovebunt manufacta
egiptorum a facie eius: et cadent in
terram. Vidimus ergo ibi etiam te
plum ipsum: in quo ingresso salva
tore corruisse omnia ydola in ter
ram et comminuta esse commemorabant.
Vidimus ergo super dictum virum in vi
cina heremo sub monte quodam ha
bentem monasteria. Erat enim pater
monachorum aracter quingentorum: et
famosissimus in omnibus thebayde
finibus habebat. Opera enim mag
na erant ei: et virtutes multe: et
signa plurima et prodigia deus fa
ciabat per eum. A puero namque in
abstinencia nutritus: ubi pervenit ad
maturam etatem gratia dei super eum ipse cre
vit. Erat ei annorum fere lxx. cum eum
vidimus in monasteriorum congrega
tione florentem. Sed et ipsi qui videban
tur ei esse discipuli ita perfecti erant
et magnifici ut omnes pene posset
signa facere. Quidem autem annorum sexages
sisse eum ferebant ad hunc: atque ibi
cum esset fuisse annis in exercitiis spiri
tualibus quersatus. audiuit vocem domini
ad se delatam dixisse. Appolloi. per te
peram sapiam sapientium in egipto: et
intellecam proutem exprobo. Per
des autem michi esse eos qui inter ipsos
sunt sapientes babilonis: et omnem cul
turam deorum servas. Perge ergo nunc
ad loca habitabilia. generas enim in

plm sctatuu. pfectu emulatore
bonoz operu. At ille respondens a
it **A**ufer q a me dne iactanciam: ne
forte elatus sup fratres meos ca
tam ab oibus bonis tuis. **R**espo
dit ad eu rursus dñi vox dicens
Mitte manu tua ad ceruices tu
as: et quod comprehenderis costringe
et sub arena obrue. **A**t ille sñ mo
ta iniecit manu ad ceruices suas
apprehedit qñ puulu quēdā ethiope
et continuo sñmsit eu sub arena cla
mate et dicens **E**go sū ego sū supbi
e demō **P**ost h vox ad eu facta ē a
deo dicens. **P**erge nūc: omnia enī
quāq a dño poposcere. **I**lle
q p h prexit ad ea loca: i qbus
pries habitabat **E**pib9 at h fiebat
iuliani tpeani. **F**uit itaq i loc9 ill
spelūca qñ hēmo viāa i q hitae
cepit desinēt die ac nocte oēib9
vacans: cas9 cētū vt aiebāt p diē
totidēqz noctis tpe curuas genua
asigbat. **C**ibo at magē celesti q
huano utebat. **I**ndumentū eius
stuppeū collobiū quod apud illos
lebiananū appellat: et lintheum
quo collū et caput obuoluebat.
Que tñ indumēta ferebant ei p
mansisse i deserto nunq̄ veterata
Erat ergo in vicino heremi loco
in virtute spūs degens. signa et
sanitates miras efficiēs: quas e
narrare p sui imensitate sicut ab
hīs qui cū ipso erant seniores
cōpim9 vox nulla suffiaet. **F**ama
at magnificā deo pmulgata cū ami

cat oē oim qñ pphā aq̄s a apl9 ha
beri cepiss e viās regioib9 moachi
diuisis ex locis conueiebāt ad eu:
et tanq̄ pio patri magna munera
suas ei singuli quicqz animas offe
rebant. **A**t ille vniquemqz eoz
tota religione suscipiens: alios
ad bene operadū. alios ad bene
intelligendū puocabat. sed et ipse
pūs ondebāt exēpl ea q vbi9 co
cere cupiebat **A**lijs quidē dieb9 v
nūquēqz apd semetipsū exercere
abstinēciā quā possē sinebat: die vñ
dñica caritatē grā scāi oēs sumē
abū hortabat: cū tñ ipse solit ab
stinēcie obsequioib9 defuiz herb9
solūmō a olerib9 vtes nec vsū a
misteriū ignis adnuttes. **H**ic at
audiss9 iuliani vt supdix9 epib9 fēz
quēdā ad miliciā pphēsū detinēti
i carcē. venit ad eu cū sūb9 cōsola
di grā: vt monēt eu i natiuitate cō
stāciā tenē atqz iminēciā cōtempnē
ac deridē picula: tēp9 ei inq̄ens
ētānis adē: i q fideliū mētēs tēp
tatioib9 pbāde sēt et agnoscēde
Cūqz hīs et alijs vñ roborat et a
nimū adolēscētē sēueit cēturio: et
idigēt9 cur iterare aus9 sit dānos
extāsec9 carcēri ipo sūt: ipm9 et
oēs q cū eo venerāt pñt i dūsit: q
sez eoz ipi silē ad miliciā detinētē
officiū **C**ōstitues qz custodes q plu
rōs abāssit **M**edia at nocte astat
vis9 ē agel9 igētū luce ēsplētēs:
et obstupescāis pteritib9 custodi
bus carcēris claustra patefecit.

Tunc vero ipsi custodes aduolu-
ti pedibus secundum rogabant eos dis-
cedere: dicentes melius sibi esse mo-
ri pro eis: quam diuine virtuti ob-
stare que eorum curam gerebat. Mane
vero etiam ipse centurio cum principali-
bus viris festinus ad castrum ve-
nit: rogans ut discederet omnes qui
tenebatur. Dicebat enim domum sua
terremotu magno conuulsam: et e-
lectos quosque famulorum suorum peri-
misse. Facti vero hijs auditis
ymni domino laudesque canebant:
et regressi ad hemonum erant in vno
positi secundum apostolorum exemplum.
habentes animam vnam et cor vnum.
Pater autem senior docebat eos ut
cotidie perficeret in virtutibus: et in
sidiis dyaboli quas per cogitatio-
nes infert hominibus in inicijs sta-
tim retonderet. Sic enim agebat.
Constringat caput serpentis: et
oculus eius corpus mortuum reddat. Ob-
stet matrem nobis deus caput obstruat
propter: ut oculo statim ab hac necem
plena malis et sordibus cogitatio-
nes in corde nostro. Quanto ergo magis
diffundi non conuenit in sensibus
nostris cogitationum fantasias: quod
etiam in imo recipi vetat. Sed et
illud monebat ut in virtutibus aliter
alterum vinceret: nec patiatur vnus
quisque se inferiorem primo suo fieri.
Hinc autem dicebat: scietis vos pro-
ficere in virtutibus si nulla in vobis
passio fuerit erga mundana deside-
ria: hoc enim est immanis tonitruum dei.

Quod si etiam ad hoc venerit quis ves-
tium ut signa et mirabilia faciat.
non extollatur propter hoc neque in cogitatio-
ne sua erigatur tamquam ceteris pla-
tus: sed nec hoc ipsum omnibus debet
ostendere quod domum huius gratie acce-
perit: alioquin seducat seipsum et ipse
decapitur et gratiam amittit. Habebat autem beatus apollonius valde
magnificam verbi dei doctrinam: et sic
etiam nos ipsi ex parte fructi sumus
sed maiorem habebat in operibus gra-
tiam. Omne enim quod quid petisset
a deo: sine mora consequabatur. Et
et reuelationes ei plurime ostende-
batur. Denique seniore fratre suum
qui et ipse in hemo defunctus est. cum
quo plurimo tempore egerat perfectam vi-
tam. vidit in sompniis in sede apos-
tolica residentem. atque vnum ex eis
effectum: hereditatem sibi virtutum et
gratie reliquisse. Cumque etiam ipse
metipso oraret. ut velox eum domi-
nus assumeret. et cum ipso sibi requiem pro-
staret in celis: responsum est ei a do-
mino saluatore. parum adhuc ei te-
poris in terris debere. donec vite
et conuersationis eius plurimi emu-
latores existerent: ipsius namque
ei plurimum credendum esset mona-
chorum et exerat quidam pioerum: ut
propter hoc dignum pro talibus meritis remu-
nerationem inueniat apud deum. Hec
autem ut vidit: ita gesta sunt. Conue-
nerunt enim ex omni loco moachi sa-
ma et doctrina eius inuitati: et pa-
pus exemplum eius quam plurimum secula

renūciātes cōuentū quendā magis
cū fecerūt apud eū i sup̄dco mōtē
loro. cōem vitā mense vnius vna
nimis cōseruātes. Hos q̄ tanq̄ ve
re celestē quendā et angelicū cerne
bam⁹ exeratū. oib⁹ virtutib⁹ ad
ornatū. Nullus sane in eis sordid⁹
dis videbāt idumētis: sed splen
dore vestīū p̄t atq; aīatū nitebāt
ita vt scdm scripturas letaret he
rem⁹ sities: et multi filij ei⁹ vide
retur i deserto. Que q̄uis de ec
clesia dca sit: tñ i egipti desertis
hec eadē hystorica relatione cōplē
ta sūt. Vbi enī tante per vrbes
multitudines veniūt ad salutē:
quātas egipti deserta p̄tulcrūt?
Nam quāti ppli hñtur in vrbib⁹
tante pene habent in desertis ml
titudines moach⁹. Vnde in vi
detur eadē apli dictū in eis esse cō
pletū q̄ vbi abūdauit p̄am: vbi
supabūdauit grā. Abundauit enī
aliqn̄ imūdus p̄doloꝝ cul⁹ in e
gipto: sic nūq̄ in vllis gētib⁹.
Canes et synuas atq; alia p̄rte
ta olim venēti sūt. allea q̄z et cepas
et nōnulla oleū de os eē credebāt:
sic ip̄o p̄re appolloio narrāte didi
am⁹. cās nobis p̄sime eoz supsti
tiois h̄ mō exponete. Bouē q̄dē aie
bat deū credidēt aliqn̄ egiptij. p
eo q̄ p̄ ipsū cura excolētes abū vi
tūq; capiebāt. Vt et aquā nili p
eo q̄ vniūsas n̄gbat egipti egloēs
venerabāt. Colebāt quoq; et ter
ram vtp̄te vberiorē ceter⁹ terris.

Canes eē vt sup̄dixi⁹ et synuas
ac diūsa herbarū genera atq; ole
ū colebāt. p̄ eo q̄ occasione sibi
salutē p̄ h̄ vīsse opmabāt epib⁹
pharaonis. Cū h̄ ei singula occu
patio eis exorta videbāt. cū ille
patres n̄ros p̄sequēs subm̄s⁹ est.
et vnus q̄s id p̄ qd occupari vīs⁹ ē
vt ne pharaonē seq̄ret h̄ sibi deū
reputauit dīcēs: qz h̄c in deus fū
it hodie. vt nō pharaonē seq̄ret.
ne simul cū ip̄e dīngeret. Hec q̄
erat vba s̄a appolloni⁹ q̄ nobiscū
loq̄bāt. Vt multomagis illa sci
bi optet exēpla. que in opib⁹ et
virtutib⁹ habuit. Erāt aliqn̄ in
aratu ei⁹ p̄iti p̄. arat gētiliū vi
ci. apd q̄s demoīata sēstio sumo
studio colebāt. Tēplū ei eāt am
plissimū: atq; in eo simulacū qd
moris eāt arāferri a sacerdotib⁹ ba
chātū atū cū reliq; multi multū
diē arāuerūt. et q̄i p̄ aq̄s flui
alib⁹ p̄fana mīscēia pagētib⁹. Cō
tigit at̄ i b̄ eo tpe q̄ h̄mōi ab eis oz
gia gēbāt. iter agē l̄m appollo
niū p̄ ip̄a loca cū aliquātē s̄ab⁹.
Et cū iseliā vidiss⁹ turbas q̄s de
mone qdā agi bachariq; p̄ capos
mīscēt⁹ errozē eoz fixis gētib⁹ in
uocauit dñm et saluatozē n̄m: et
oēs eos q̄ cerimonie demoīatē a
gebant cū simulacro suo stare fecit
immobiles nec p̄gredi oīo v̄s q̄ pos
se: atq; ita p̄ totā diē rabidiss⁹
adusti estib⁹ p̄māserūt: i ḡrātes vñ
eis herē vno i loco immobile p̄tigiss⁹

Tunc sacerdotes eorum dicebant
esse quendam cristianum in regionibus
diane heremi comanentem appollo
nium nomine et ipsi esse hec operari quod
nisi esset exoratus sibi periculum prima
sum. Et autem ad rei tante miraculum
conveniunt undique qui audierunt per
curantes que tante causa extite
rit monstrari: ignorare se penitus sa
tebant: suspicionem tamen dari sibi di
cunt supradicti viri. quem exorare per se
deposuerunt. Tunc quidam ex ipsis
vere eos opinari autem inna et vidis
se cum illo itinere pretereunte affirma
bant: et tamen adhibere que putabant
preesse auxilia non morantur. Ad
ducunt boues: quorum virtute vide
retur posse moveri simulacrum. Et
cum nec sic quicquam aliquid preesset.
omni auxilio frustra et legatos ad
hominem dei mittunt pollicentes ut
si eos resoluat huius vitulis: pariter
quoque erroris vincula dissolueret
in eis. Hec ubi nuntiata sunt ei si
ne mora descendit ad eos: et ora
tione sola ad deum fusa omnis resol
uit. At illi sine dilatione unanimi
ter confugiunt ad eum: saluatores
nostro deo ceteros et gratias re
ferentes. Simulacrum vero quod e
rat ligneum continuo igni tradunt:
ipsi autem secuti hominem dei. atque edoc
ti ab eo fidei domini: ecclesie dei
sociati sunt. Plurimi vero ex ipsis
cum eo permanserunt: et iam nunc in
monasteriis degunt. Facti tamen hu
ius mirabilis fama ubique diffusa

sa est et multi per hunc ad fidem domini
convertuntur. ita ut in omnibus illis
regionibus nullus iam pene genti
lium remaneret. **Q**uodam autem tempore
certamen erat de finibus inter duos
vicos. Hec cum nuntiata fuisset ap
pollo: festinus descendit ad eos pa
cis gratia. Et illi furoris contumacia
incedit. nullo genere ad pacis consili
um flecebant: maxime quod unus
partis populus plurimum fiducie in vi
ribus cuiusdam latronis gerebat: qui
eiusdem certaminis signifer videbatur.
Hunc cum videret appollo: pacem re
sistentem: dicit ad eum. Si michi o a
micie adquiescere volueris ad pa
cem: rogabo deum meum ut reitrat tibi
pacem tuam. At ille cum audisset nichil
omino disulit. sed genibus eius proolu
tus supplicabat ei. Tunc deum con
sus ad turbas qui cum fuerat secute
fecit omnes cum pace discedere. Quibus
secutis ipse permisit cum homine dei ex
pansis ab eo permissis. Tunc vero ap
pollo assumens eum et cum ipso iter
agens ad monasterium: docebat eum mu
tare debere ordinem vite: et patere
a deo quere maiorem promissionemque ex
fide expatere. Omnia enim possibilia di
cebat esse credenda. Cumque noctis tempe
sil in monasterio quiesceret: per visum a
bo se videt in celis esse: et assistere ante
tribunal christi. Videt et angelos et
sanctos qui adorantes dominum deum. Et
cum huius videtur deum esse ipsi adorassent
vix dominum ad eos deferre dicens. Nec
nulla sit ratio luci et tenebris. nec

sit aliq̃ portio fidel̃ cū infideli. tñ
 tibi donat sal⁹ ist⁹ p quo possu
 lasti appolloni. **Hec** ⁊ alia multa
 cū audisset i celesti visione positi
 q̃ nec s̃mo narraē s̃ f̃iat neq; au
 tis audiet̃? surrexerūt de s̃pno? ⁊
 q̃ viderāt f̃ab⁹ idicant̃. **Ammira**
 tio at̃ igēs eē expit̃? cū vnū atq;
 itē s̃pnmū ṽf q; narraet. **P**ermā
 sit at̃ cū f̃ab⁹ latro ille iā scūs. vi
 tā suā moxq; ad oēm inoīcā pie
 tatēq; amutās? t̃p i agnū vsus
 ex lupoz vt i eo pleissime cōpleri
 videret̃ pphetia ysaye dicētis. **L**
 pi cū agnis pascēt. ⁊ leo ⁊ bo
 sil paleis rescent. **V**idim⁹ etiam
 quosdā gentē ethiopū viros cum
 moāchis viētēs ⁊ multos ex e
 is ceteros moāchps in observatiā
 religiois ⁊ virtute animi p̃cellen
 tes? vt ⁊ in ipsis cōpleri videret̃
 scriptura q̃ dicit̃? ethiopia p̃ueni
 et manus ei⁹ deo. **A**d huc aut̃
 in gestis scī appollonij ferebat̃ et̃
 h̃c. **H**is quodā tpe dicebat̃ exorta
 int̃ duos viros quoz ali⁹ aethia
 noz? ali⁹ gētiliū fuit. **P**rocedūt
 ex utraq; pte armatoz turbe plu
 rime? ⁊ accidit vt scūs appolloni
 us supueniret. **C**ūq; eos hortā
 tur ad pacē quidā eoz q̃ int̃ gētl
 les q̃si coput ⁊ cū belli erat illius
 hō trauilēt⁹ ⁊ ferus obsistebat ci
 vehemēt? dicēs se nō pmittere pa
 cem ṽf ad mortē suā. **T**unc bea
 tus appollonius ait. **F**iat inq̃t vt
 optas. **N**ullus enī hic ali⁹ p̃ter

[illegible]

multas copias rerum omnium que ad
 usum duntaxat ab omnibus pertinent detu-
 lerat: ut neque tam multa neque tam
 diuersa facile quisquam videret. In quibus
 erant quedam que omnino in egypti
 regionibus nunquam visa sunt pomorum
 genera: et magnitudo incredulis
 vire et nubes et fructus mala quoque
 purpurea et ante tempus omnia: favi atque
 mellis et lactis copia: nicotai et
 iugentes et panes calidi ac mundis-
 simi: qui tamen peregrine viderentur
 esse puinae. Viri autem qui huius detu-
 lerant: statim ut ea moachis tradi-
 derunt: quasi festinantes ad eum a quo
 missi fuerant redire cupientes: mox
 discedunt. Tunc ipsi gratias domino
 referentes: ex hiis que sibi fuerant de-
 lata rescire ceperunt. Quorum tanta fu-
 it copia ut usque ad diem pertheros-
 tes cotidie ministrata sufficeret: et
 cetera que hec sibi a domino sollempni-
 tate gratia missa sunt. **C**onsequenter
 etiam huiusmodi ex fratribus cui de-
 erat humilitas et mansuetudinis
 gratia: poposcit ab eo ut peteret
 a domino ut sibi daret hoc munus.
 Orante illo tanta in eo gratia humi-
 litatis et mansuetudinis aduenit: ut
 omnes fratres stuperent de tranquillita-
 te animi eius et modestia: in qua
 prius nichil horum viderat. **O**rtus
 est aliqui fames apud thebaida.
 Videntes autem habitatores terre
 illius quod moachi qui cum appollonio
 so seruebant frequenter et sine cibo per
 domum gratiam pascebant: omnes si

mul cum fratribus et filiis egunt ad
 eum abum simul benedictionemque poscen-
 tes. At ille nichil dubitans proferre
 cepit ex hiis que ad usus fratrum repo-
 sita erant: et dare singulis copiose.
Cum res tres sole primum sponte
 remansissent: fames autem populum
 vehementer urgeret: iubet profer-
 ri in medium sportas que sole sup-
 fuerant unius diei victum mono-
 chis prebitur: et in auditu totius
 populi qui famis necessitate con-
 fluxerat eleuatis ad deum oculis
 et manibus ait. Nunquid non valet
 manus domini multiplicare hec?
Hec dicit spiritus sanctus. Non
 deficiunt panes in sportis hiis:
 donec satiemur omnes de frugibus
 novis. Et ut plerumque ex hiis que tunc
 in presenti fuerant confirmabantur:
 quatuor continuis mensibus neque
 cessatum est unquam erogare panes
 ex sportis: neque deesse potuit ali-
 quando. Similiter autem et alio tempo-
 re fecisse eum de fumentis et olei
 specie perhibebant. In quibus vir-
 tutibus motus dyabolus: dixisse
 ad eum fertur. Nunquid helias
 es tu? aut alius quis prophetarum
 aut apostolorum: qui hoc facere ausus es?
 At ille respondens dixit ei. Quid
 enim? Nonne et propheta et aposto-
 li homines erant: qui nobis et fi-
 dem suam et gratiam tradiderunt?
 Aut tunc deus presens erat: nunc
 vero absens est. Deus omnia po-
 test: et que potest semper potest.

Si ergo deus bonus ē: tu dyabo
le q̄re tā mal⁹ es? **H**ec ut sup̄ dix
imus a seniorib⁹ viris religiosi
et factis p̄ eū gesta esse fida narra
tioē cōpūm⁹. **E**t q̄uis eorū fidel
hūda sit narratio: maiore tñ fide
reū p̄stitit eā h̄ q̄ nos ipsi ocul
nostri isperim⁹. **P**lenas ei spor
tas panibus deferi vidimus ad
vacuas mēsas: ⁊ cū impleant pa
nibus mēse atq; ad oēm satiētatē
cōsumerēt: plene nichilomin⁹ re
colligebāt. **A**liis quoq; qd apd
eū nutū vidim⁹ nō silebo. **T**res
eram⁹ nos fr̄es cū veim⁹ ad eū:
⁊ ecce longe adhuc nob̄ posite ab
ei⁹ mōsticio: occurrēt nob̄ fr̄es. q̄
ab ip̄o ante tridū audierūt de ad
uentu nostro. **O**ccurrerūt aut̄ nob̄
cū psalmis: h̄c enī mōdo ē facere
in aduētū oīm mōachorū: ⁊ ado
rātes i facies suas vsq; ad terrā os
culabāt nos: atq; osculētes nos
sibi inuicē dicebāt. **I**sti sūt fr̄es de
quorū aduētū ante tridū nobis
pater appollōis p̄dixerat: dicēs
post tridū affaturos tres fr̄es de
ierosolimis adueniētes. **A**lij q̄
ex fratrib⁹ p̄cedebāt nos. alij seq̄
bātur: vtrāq; tñ cū turba psalle
bat. **U**bi aut̄ appiquāē iam cepi
mus: audita voce psalmi eā ip̄e
sāctus appollōis p̄cedit in occursum
et ut vidit nos statim p̄or adorauit
vsq; ad terrā. **E**t surgēs. osculo
nos suscepit. **U**bi aut̄ ingressi su
mus mōasteriū. orōne p̄us ut mo

ris est data. pedes n̄ros pp̄ius mo
nib⁹ lauit: et cetera q̄ ad regem
corpis p̄tinēt adimpleuit. **H**ec at
ita facere ei moris erat oibus ad
uentatib⁹. **C**ōsuetudo aut̄ erat
apud eū ut fr̄es q̄ cū ip̄o erāt nō
p̄us abū sumerēt. q̄ cōione dñicā
p̄aperēt arcā h̄rā diei nonā: ⁊ p̄
h̄c iterdū sic vsq; ad vesperā p̄ma
nebat: dū verbū dei audientes:
de mādātē dei implēdis s̄n̄ itermis
sione docebant. **P**ost hec iam abo
supto. alij ip̄orū ad heremū secede
bāt. p̄ totā noctē scripturas dñicas
memoriē revolētes: alij in cōtē
loco ad quē cōuenerāt p̄maebāt:
et vsq; ad lucē in p̄nis ⁊ laudibus
dei p̄uigiles p̄durabāt. **A**liquāti
vero ex ipsis arcā h̄rā nonā am
descēdissēt de monte p̄cepta grā
domini. statim discēdebāt: solo h̄ spi
ritali abo cōtēti. **E**t h̄c faciebāt p̄
plurimos dies. **D**up̄ modū aut̄
letati ⁊ gaudiū inerat eis: ⁊ tan
ta exultatio quāta haberi ab vllō
h̄m nō possit in terris. **N**ullus i
eis tristis oīno inueiebāt: sed ⁊
si aliq̄s visus fuisset aliquātulum
mestior: statim pater appollōis
causā mestitiē p̄quirebat. **F**requen
ter aut̄ eā si aliquis occultāe vo
luisset ip̄se enūciabat quid late
ret in corde: ita ut is qui patie
batur agnosceret. **N**onebat ergo
eos dicēs: non oportere inel
se p̄orsus tristitiam h̄is quibus
salus ex deo est: ⁊ spes i regno

Tristetur aiebat gentiles
et lugeant iudei? plangant sine ces-
satione peccatores? iusti vero letentur.
Nam si hi qui terrena diligunt
super fragilibus et caducis rebus le-
tantur? nos qui tantae gloriae spei et
eternitatis habemus expectationem?
aut non cum omni exultatione letemur?
Aut non et apostoli nos ita moniti dicentes
Deum gaudete sine intermissione
orate in omnibus gratias agite? **E**t de
quis possit doctrine eius et verborum
gratiam sufficienter exponere? Unde
de his simile melius censeo quam pa-
tri digne proloqui. Multa enim nobis causa
secretorum de ratione abstinentie et de
conuersationis integritate multa e-
tiam de hospitalitate studio disse-
rui debet? et precebat attentius ut
aduenientes fratres quasi domini suscipia-
mus aduentum. **N**am et adorari adue-
nientes statim apterea inquit
traditio habet? ut certum sit in adue-
ntu eorum aduentum domini haberi ihe-
su qui dicit hospites sui et suscepisse
me. Interdum autem etiam quod voluntatem
rogare fratres ad corporalem requiem sancti loth-
arii proponebat? qui angelos vi compul-
sos ad hospitium domus sue perduxit.
Sed et hoc moriebatur ut si fieri pos-
set cotidie monachi conuenerent iuxta
huius ceptum? ne forte qui se longe fa-
ciat ab hys longe fiat a deo. Qui
autem frequenter hoc suscipit frequenter
videt et ipsum suscipiente saluatorem? quia
et ipse saluator dicit Qui manducat
carne meam et bibit sanguinem meum?

i me manz et ego in eo. **D**z et ipa
biquit comemoratio dominice passi
onis cu assidue fit a monachis?
plurimu eis valitate confere ad
exemplu patientie. **R**ed et comoi
tio datur p hec vt suadeat vnus qss
ita semp patius iuueni: ne idig
nus habeat dominice miserie.
Adebat aut hys q etiam remissi
o peccatoz per hec accedentib9 da
tur. **I**eunia sane legitima id est
quarta et sexta feria monebat no
esse soluenda nisi grandis aliqua
necessitas fieret: quia quarta feri
a iudas de traditione dñi cogita
uerit: et sexta feria crucifixus est
saluator. **V**idebit ergo qui i hys
diebus sine aliqua necessitate sol
uit statuta ieiunia? vel cum tradi
te tradere saluatores? vel cum cruci
figentibus crucifiger. **D**icebat g
vt si forte in diebus supradictis sup
uenerit aliquis fratrium: siquide
ante hora nona itineris causa ve
lit reficere. ponebam esse ei mesa
soli. **D**z si nolit? no eu esse cogen
dum. **C**ois naq hui9 obseruatie
tradito est. **E**t culpabat sane eos
valde. q l coma capite nutriut? l
feru i collo arca ferue: l aliqd ta
le qd ad ositatioez hoim fieri vi
deat geut. **C**ertu e ei inqt q is
ti laude ab hoib9 qrat et ontatiois
cu h saane cu macatu sit etq ieiu
nia ipa in occulto celebranda: vt
deo sint cognita qui videt quod in
oculto fit. et reddit in palam.

Sed ut videtur isti non sunt contenti et testimonio et remunerationi quam videtur in occulto; sed manifestare se apud homines voluit. Omnis ergo abstinentie ratio in occultis habenda est ut et corpus ieiuniis fatigetur et tamen apud homines iactantia vite sed apud deum retributio queratur.

Hec et multa alia nobis de conversatione monachorum per totam discesserunt septimanam dierum; et sic doctrine gestorum suorum auctoritate confirmamus: ut perfrasci ab eo cepimus producere nos aliquantulum ipse morabatur dicens. Ante omnia dilectissimi mihi pacem habete inter vos; et nolite ab invicem separari. Tunc conversus ad fratres qui simul cum eo producebant nos adierant dixit. Quis vestrum fratres promptus est deducere eos usque ad viciniam fratrum monasterii? Et cum pene omnes promptissime semetipsos obtulisset; et pergere nobiscum vellet ipse sanctus pater appollonius elegit ex omnibus tres qui et grecam linguam et egipciacam bene nossent; ut si aibi necessarium fuisset interpretarentur nobis; quique et in colloquutionibus suis edificare nos possent. Mittens ergo eos nobiscum; precepit eis ne prius a nobis discederent. Quia omnes patres atque omnia que vellemus monasteria videremus; quous omnia arcum ire nemo sufficiat. Benedicens ergo nos dimisit; atque in hec verba benedictionem dedit. Benedicat vos dominus deus et ex sponte ut videatis que

bona sunt in iherusalem omnibus diebus vite vestre

De sancto ammonio

Sicut digressi a beato appollonio cum pergeremus ad partem deserti contra meridiem; vidimus per harenam vestigia tractus draconis ingentis. cuius tanta magnitudo apparebat quam si crabs aliqua per harenam ducta videretur. Quod ut vidimus; ingenti terrore pulsati sumus. Fratres autem qui nos deducebant horrebantur nichil omnino formidare sed magis fiduciam capere et per vestigia sequi draconem. Videbitis enim inquit quantum valeat fides; cum a nobis eum videritis extingui multos enim et dracones et angues et cornutas manibus nostris perimus. Sic enim scriptum legimus; quia credentibus in se preedit saluator calcare super serpentes et scorpios; et super omnem virtutem inimicam. Sed illis hec dictibus nos pre infidelitatis fragilitate magis magis metuebamus; et rogabamus eos ne vellet sequi draconis vestigia; sed potius ut recto itinere irederemus. Unus tamen ex ipsis alacritate impatienter; insecutus est draconem. Et cum non longe iuvenisset eius spelum clamabat ad nos ut iremus ad eum; et videremus exitum rei. Quia tamen ex subterfugio occurrentes nobis; qui in via non habebat monasterium; prohibuit nos ire dicens ignem esse magnitudinis bestiarum; nec posse nos ipsum saltem visum eius tolerare; preterea quod nichil tale in usu habuerimus videndi

Peremptuū vero ferebat frequē
vidisse ipam bestia: cuius vastitas
quidē incredibilis. lōgitudine vero ex
tenderet in q̄ndā cubitis. Cūq;
nos ad locū dehortat⁹ eſſe accē
dere: ipē aperas statim q̄ illis nos
operiebatur patū ad pimentā beſti
am abſtraxit ſcū ēuocauit: et no
lente diſcedere niſi extingueret cā.
multa p̄ce deſlexit. Qui cū veniſ
ſet ad nos: ignauā nrām inſ. deli
tatēq; redarguit. Peruenientes
nūt ad cellulā ſūs illi⁹ q̄ nos ro
gauerat: cum multa dilectōe ſus
cepti ab eo rēquim⁹. Ille q̄ nar
rauit nob⁹ q̄ i loco illo ubi ipē cō
manebat: quidē fuit vir ſcūs cui⁹
ipē eſſet diſcipul⁹ amon noie: p̄
quē pluri⁹ virtutis fecerat d⁹.
Int⁹ petras igiē eā h̄ de co nar
rauit. Frequē iquit v̄iebāt ad e
um latrones. panē quo ſolo vſce
bat auferētes ei: et ſi qd erat qd
ad victū cōtinētiffimū repositū vi
debat. Cūq; frequē ab hiis mo
leſtiā patiret: q̄dā die paſſit ad
hēmū. Et inde rediēs duos dzaco
nēs igentes ſcū amutan iuſſit
atq; ad oſtiū ſui mōſterij manē eis
p̄cepit. igreſſuq; ſeruā. Veniūt
et mox latrōes et vidētes q̄ eſſet
aſtōdes i limine exaimēs et amē
tes effecti: obmutuerūt ſtatim et cō
cedūt. Quod ubi ſenior ſenſit: e
greſſus inueit eos ſemineas: et
accēdens atq; erigens iacebat
eos diſ. Cernitis q̄ tū vos du

tiōres eſtis beſtiis? Ille enī nob⁹
ap̄t deū obediūt: vos at nec deū
timetis: nec vitā ſeruoz dei enī
beſtiſ. Perueniū introducens eos
in cellam poſuit menſā: et iubet
vt propere abum. Illi vero
roz de cōpuncti. et ab omni mentis
ſue imanitate conuerſi: multis q̄
p̄us domino ſeruare exptat. breui
tēpore meliores ſunt. In t̄m per
penitentiā p̄fecerūt. vt poſt non
multam tēporis eā ipſe eadē m
facere ſigna. caſdemq; virtu
tes.

No p̄terea tēpore imaniſſimo
q̄dā dzaco vias vaſtate egreſ.
et plurim⁹ pemptis. venerunt h̄i
tores locū illius ad ſup̄dictum pa
trem. orātes cū vt de regionib⁹
ſuis perimeret beſtiā. Dimul e
am vt ad miſericordiā flecteret
ſentem puerū quēdam paſtoris filiū
ſcū de ſeruunt: qui ſolo viſu dzaco
nis exterritus mente exceſſerat:
et a ſtatu beſtie exanimis portaba
tur ac turgens. Tunc ille puerū
quidē perungens oleo reſtituit ſa
nū. ſcū ipſū v̄b ad necē dzacois
inſtigans. illis interim quaſi qui
nichil poſſit iuuare promittere nil
volui. Nature autem ſurgens a
biit ad digreſſus beſtie: et fixis
genua ſua in terra deprecans ba
minum deum. Tunc beſtia cum
ingenti impetu veniē ſuper eum
cepit: terribilib⁹ ſtatibus ac ſi
bulis ſtatōit uſq; p̄miſſis

At ille nichil horum metuens: conuer-
sus ad draconem dixit. Permat-
te crissu filii dei: qui punitur est
etiam magnus. Et ubi hoc dixit seni-
or statim discessit. Draco omne fil-
ium spiritus cuonem venenū: dirup-
tus crepuit mediis. Cū autē con-
nisset finitimi habitatores et sed mi-
raculo obstupesceret: heretis vehe-
mentia non ferentes congregaverunt
super eum atene moles variisq; ostia-
te tū ibidem patre amone: quia nec
sic quidem cū mortua fuisset bestia si-
ipso a propinquare ei audebat.

De sancto copres

Erat quidam psalms copres
noie in ipsa heremo habes
monasterium: vir sanctus a-
nostris aetate octoginta: et ipse mul-
tas virtutes faciens. languores cu-
rans et efficiens sanitates. sed et
demonia fugans. et multa mira-
bilis faciens: ex quibus nonnulla in
nostra provincia effeet. Is ergo
cū vidisset nos et osculo salutasset
atque ex more post orationem ex-
pedes lavisset: equitabat a nobis
que gereretur in seculo. Nos autē
rogabam eum ut magis ipse nobis
de suis gestis aliqua narraret: et
ex quibus actibus vel meritis dominus ei
tātam gratiam contulisset exponeret.
At ille nichil dedignatus. et sue
vite et priorum sanctorum patrum narrare
nobis cepit ordinem: quos tū lon-
ge illustriores fuisse prohibebat: sequi
ipsum quia vir exēpla sectari. Di-

cebat g. Nichil magni est o sibi
li quod in nobis videtur: ad copatio-
nem sanctorum patrum. **E**rat enim quā-
tate nos vir nobilissimus noie mu-
nus: hic fuit prior in hoc loco mo-
nachus: et in omni hac heremo
via salutis omnibus nobis prior osten-
dit. Hic autē primo gentilis fuit la-
tronum maximus et sepulchrorum vi-
olator: atque in omnibus flagitiis
opinatissimus. Ad quē tali ex mo-
do occasio salutis advenit.

Prope quātā ad domum cuiusdā
virginis deo sacratę expoliandi cū
prexit. Cūque machinis quibusdā
quā hinc artiabiis satē nota sūto
mus eius tecta conscendisset: que-
rens quali arte vel quo aditu in-
penetrabilia eius irruerēt: difficul-
tate pertradi operis inerus pluri-
mū notis tempus in tectis positus
sine ullo transiegit effat. Post mul-
tos vero animi conatus frustra ad-
hibitos veluti fessus sompno oppri-
mitur: et per visum sibi assistere vidit
quēdā regio habitum dicente. Desi-
ne iam ab hys flagitiis. et ab ef-
fusione humani sanguinis cessa: et
atque ab execrabilibus furis. ad la-
bozem religiosū converte vigilias:
et suscipe celestem. angelicam mi-
litiā: atque ab hoc iam animi vitii-
tibus vive: et ego te huius militi-
e ducē ac principem faciam. At ille cū g-
tanter quā sibi offerretur audisset
ostenditur ei exeratus monacho-
rum: et principatum iubetur super eos

eos tenere. In hys euigilijs. astra-
tem sibi virginē vidit: et requiren-
tem q̄s aut vñ vñ aut illuc vñisset
At ille q̄si amēs effāus. nichil ei
respōdit: sed tm̄ vt eciam ei ostē-
deret rogat. Ille vero cū intellēx-
isset in te aliquid diuini operis ēē
hīem pduat ad eciam: ac p̄sbi-
ter offert. Ad quoz ille vestigia
p̄uens. rogabat cristianū se fieri
et illico p̄niam sibi dari. Presbite-
r vero q̄ cū cognosceret virū hunc
esse oīm flagitioz: mirantē si hec
vera loq̄ret. Et cū p̄seuerācia sui
fidei rei fecisset: monēt eū vt si h̄ vel-
let. illa penitē omitteret. De hic
cū religiois unia suscepisset: orat
sibi dari p̄cepta q̄bus viā salutis
deberet īcedere. At illi tres ei p̄mi
psalmi v̄siculos tradūt. Quibus
ille diligētē cōsiderat. sufficere ē
ait eos ad viā salutis et sciam pi-
etate: tribus diebz p̄manēs ap̄d
eos ad hēmū p̄fascit. Vbi pluri-
mo tpe demorat. et die ac nocte i-
orāne cū lacrimis pduas: alium
ex radiabus capiebat herbarum.
Regressus autem ad eclesiam:
tres v̄siculos psalmi quos a p̄s-
biteris perceperat: non solum ver-
bis sed et rebus atq; operibus ed-
didit. Presbiteri vero miraban-
tur q̄ subito conuersus. acerti-
mā statū h̄erent sibi abstīnēcia: et i-
stinctos eū plenius ex diuinis scrip-
turis hortabant seā demorari.
At ille ne vidē ēē iobediēs vñā

apud eos exigens ebdomada. tur-
sus ad hēmū p̄git: atq; ibi p̄ sep-
tem cōtinuos annos i omni absti-
nentia degens: plenitudinē gra-
tie cōsequē a domino: ita vt om-
nes pene scripturas memoriter
retineret. Panem vero dominica
die tm̄ sumebat: et hunc diuinit9
delatum. Nam cum oraret: sur-
gens ab oratione inueniebat pa-
nem positum quē nemo d̄tulcrat
hominū. Hunc ubi cum gratiarū
actiōe sup̄sisset: sufficiebat ei vsq;
ad alterā dñicā. Post multū vero
temporis iterū regressus a deserto:
exēplo abstīnēcie sue q̄ plurimos
ad imitationē sui iuabat. Inter
quos accessit ad eū adolescēs qui-
dā. cupiens eius esse discipulus.
Cui ille cū habitū monachozū h̄
est lebitonā et cucullā. ac melote
que est capzima pellis iposuisse: et
docere eū de ceteris monachozū īsti-
tutioib9 cepit. Multa sane cum
sollicitudine curabat sibi q̄s xpi
anorū fuisset defunat: ut sepeliēt
eū. Quē cū vidisset adolescēs ille
discipul9 suus. cum sūma diligen-
cia mortuis indumēta aptantem.
dicit ad eū. Vellē vt et me mor-
tuū ita indueris ac sepeliris ma-
gister. At ille ait. Ita faciam
filii. et tam copiose te induam.
donec dicas suffiat. Post non
multum vero temporis defunctus
est adolescens. et predictus
sermo completur. Cum enim

plurima idumēta ei arāte dīss?
Ait ad eā corā omnib⁹. **S**ufficiat
tibi hec ad sepulturam tuam fili
ole? an adhuc vis ut aliquid ad
dam⁹? **T**unc de fūc⁹ vocē cūctis
audientib⁹ enusit. obuelata iam
facie vltiq; constricto et dixit.
Sufficiat pater; implesti quod pmi
seras. **O**bstupuerūt autē qui pntes
aderant; et admirati sūt valde su
per tā mirabili facto ei⁹. **A**t ille se
pulto adolefcēte; cōtinuo ad here
mū rediit. sūmo studio. iactantā
declinans. **¶** **Q**uodā autē tpe ite
rum de heremo venit; ad visitan
dos fratres quos ipse instituerat.
Et cū quidā ex eis i extrin⁹ a
geret; reuelatū est ei a dño q̄ mo
ritur⁹ esset. **H**ora autē iam erat
ad vespēra. **F**estīnabat ḡ ut eū vi
dere posset. **V**ic⁹ autē vbi de cūbe
bat eger; lōgo adhuc aberat spa
tio. **E**t nolens nocte introire vicū
simul et saluatoris sermonē intra
semetipm meditās quo dicit; ā
bulate dū adhuc lucē hētis i vob
et qui ambulat in luce non offen
dit; cū videret iam solē demergi
ait ad eū. **I**n nomine dñi nostri
iesu crīsti sta paulisper in itinere
tuo et expecta me donec ad vicū
puenīā. **A**t ille cū aliqua iā mer
gi cepiss⁹ ex pte rēstitit; nec pū oc
cubuit q̄ homo dei pueniret ad vi
cum. **H**oc autē manifestū est oib⁹
illis qui ibi cōsistebāt. **D**īctes at
et intuetes moras solis in occasū

mirabatur om̄s quid sibi velle h
q̄ tot horas suum in occasū non
descenderet sol. **V**ictēs autē p̄ez
mutuum de heremo veniente que
rebant ab eo quid hoc signū esset
quod ostenderet sol. **A**t ille respō
dit eis. **N**on meministis vocem
domini et saluatoris nostri dicentē
si habeatis fidem sicut gramū sina
pis maiora horū signa facietis?
At illi cū intellexissent eius fide
solem stetit. timore magno p̄ter
iti sunt plurimiq; eoz iuxerunt
se eius discipulatui et sequi eum
ceperūt. **C**um autē ingressus fuisset
domum illius fratris pro quo
festīnauerat et inuenisset eum
iam defunctū; oratione facta ac
cedens ad lectulū osculatus ē eū
et ait. **Q**uid magis desiderij ha
bes frater? abire et esse cū crīsto?
an permanere in carne? **T**unc il
le recuperato spiritu paululum re
sedit; et ait ad eum. **Q**uid me re
uocas pater? **M**el⁹ est michi re
dire et ēē cū crīsto; pmanere autē
i carne in nēcēm nō est. **C**ui dixit
Dormi ergo in pace fili; et ora p̄
me. **A**t ille cōtinuo redmans se i
lectulo obdormiuit. **H**ij autē qui
aderant obstupuerūt dicētes. **V**e
re homo dei est hic. **T**unc induit
adolefcēte ut sibi moris erat sat
decore; et noctē totā in psalmis
p̄mni⁹ percuigilem ducens h̄nes
se iuuenem tradit sepulture.

Huius autem fratrem cum visitasset pater
mutus in lectulo decubens
ubi vidit eum quodam modo difficile
accipere et grauius a se sue metu
retardari: ait ad eum. Cur ipotus
es fili ad passionem? Accusatrix ut
video ignauie tue tecum pergit a se
Tunc ille orabat eum dicens. Ob
secro te pater intercede pro me apud
deum ut in primum tempore spem largi
atur: quo possim emendare vitam me
am. At ille dixit ad eum. Nunc spa
cium prout requiris ubi vite tempus im
plesti? Quid faciebas in omni hi
vite tue tempore? Non potuisti curare
vulnera tua? Quinimo et reuera
ora sepe addebas? At ille cum per
mansisset orans: ait ad eum senex
Di ultra non addis malis tuis
mala: oramus pro te deum. Bonus
est enim et patiens: et indulget tibi
bi parum aliquid temporis vite ut
omnia debita tua persoluas. Et cum hoc
orasset deum: surgens de oratione
ait ad eum. Ecce tres annos tibi do
minus concessit in hac vita: tamen ut
ex animo ad penitentiam conuerterer.
Et apphensa manu eius eleuauit
eum de lectulo. At ille surgens sine
aliqua dilatione: secutus est eum
ad huiusmodi. Et ubi completi sunt anni
tres postea eum reuocauit ad locum
ubi eum assumpsit: iam non quasi ho
mine sed angelum ex huiusmodi deo con
signans: ita ut omnes mirarentur de
conuersatione eius. Cumque conuer
sente ad eum frater plurimum statuit eum

in medio: atque ex ipso sumens ma
teriam per totam noctem de fructibus peni
tentie et conuersiois perduxit ad fratrem
sermonem. Ipso vero sermone faci
ente. quasi dormitante paululum sta
ter ille cepit: et continuo in pace
quieuit. Tunc facta oratione super
eum. et omnibus que ad sepulchrum
pertinent ex more completis
ad huiusmodi properanter abscedit.

Frequenter autem et nilum fluvium
inane in huiusmodi pedibus transiit: a
quam usque genua habens. **A**lio
tempore clausis hostijs fratribus in
superioribus solaribus sedentibus: ipse in
gressus est ad eos. Et sicqueter ad
quemcumque locum voluit quousque longe
positum: intra momentum temporis
cunctus est. Nam primo adhuc tempore
conuersionis sue cum esset in heremo
et ebdomadam ieiunasset: cecidit occur
risse ei hominem in deserto habentem
panem et aquam: qui exhortatus est eum
ut periret et abire qui de celo
ei fuerat destinatus. **A**lio quoque
tempore demon assistens auri the
sauros plurimos quos pharaonis
prohibebat: ostendit ei sub terra di
uersos. Cui respondisse fertur
pater mutus. Pecunia tua tecum
sit in interitum. Hec ergo et huiusmodi
similia plurima fecit per eum deus.
Ded et alij nichilominus fue
runt ante nos patres quorum dignum
non fuit mundus. signa celestia et
prodigia facientes. Quid ergo mi
ramini si nos parui homines parua

faciamus. claudos et ceteros aucan-
tes? quod et media ex arte facere
possunt? Et cum hoc nobis senex co-
pres narraret? unus ex fratribus
nostris quasi incredulitate eorum quod
dicebatur credere cepit? et propterea
dormitare. Cumque sompno fuisset
oppressus vidit per visum librum aureis
litteris scriptum? in manibus senis co-
pres? ex quo narratio eius deduci
videbatur? et assistente quendam da-
moni aspectus viri caniae venerandi
cum comminatione magna sibi dicen-
tem. Cur non audis intente que
recitantur? sed incredulus dormitas?
At ille commovebatur euigilat? et sta-
tim nobis secretis latino sermone
que viderat enarrauit. **I**nter
hec autem vidimus rusticum quendam
accessisse ad ostium senis habentem
vas arena plenum? et expe-
ctante donec senex sermonem sue enarra-
tionis expleret. Nos ergo videntes eum
interrogauimus perbreuiter? quid sibi ve-
lit rusticus? ille stans et arenam te-
nens in vase. Et respondit ad nos
senior dicens. Non oportebat quod
te me o filioli vobis hoc prodere ne
videamur in dei opere gloriari? et
merces laboris nostri petat? tamen
pro edificatione vestra et utilitate
qui de longe venistis ad nos non
patiar etiam hoc abscondi a vobis?
sed enarabo opera domini que dig-
natus est impleri per nos. Terra
regionis huius que in vicino nostro
colitur. sterilis valde et infructuosa

fuit? ita ut si quanto semina ex ne-
cessitate suscepit duplicata vix red-
deret. Vermes enim nascebantur
in ipsis germinum culmis? et ascen-
dente segetem succedebant. Erant
autem agricolae loci illius gentiles.
Hos nos cum docuisset deum
credere? et fidem christi recipere? cris-
tiani iam facti. veniunt ad nos
rogantes ut oramus deum pro se-
getibus eorum. Et cum diceremus
eis nos quidem oraturos. sed fidei
eorum requiri apud deum que hoc
percipere mereatur? illi ex haren-
na hac que conuiscatur a nobis
sinus suos replentes obtulerunt
nobis. rogantes ut in nomine domini benedi-
ceremus. Et ego aio ad eos. **N**on
fide vestram fiat vobis. Tunc illi au-
ferentes arenam secum misceuerunt se-
minibus que seminaturi erant? et se-
serunt per agros suos? et tamen fecerunt
collegerunt quantum in nulla potuerunt
quisquam egypti terra colligere. Ex
eo ergo consuetudo est eis bis per sin-
gulos annos venire ad nos? et eam
expetere a nobis. **D**edit illis
non celabo vos? quod michi dominus ad
gloriam nominis sui prestitit. Descende-
ram aliquando ad ciuitatem? et inueni
ibi virum quendam doctorem monicheo-
rum? seducem populos. Cum enim
habui confectum sermonis? si quod erat
versutus nimis? etcludere eum vobis non
poteram? veritus ne auditorum turbe
letaretur si ille in verbis quasi su-
prior abesset? et audientibus turbis

Accedite igne plurimū in medio
platee: et ambo intrem9 i flāmā
Di quis nostrū nō fuerit aduſ9
hui9 fides vera credat. Qd cū dix
issem valde placuit pplō. 7 cōtinu
o ignis accendit plurim9. Tūc
ego apphētes eū: cepi meū per
trahere ad ignē. Non inq̄t ita: ſ;
vnuſquiſq̄ nostrū ſingularit̄ ingre
diatur. Pm9 tu debes intrare: 7
qui huc ipſū ppoſuiſti. Et ego in
nomīe crīſti cōſignās memetipſū
medias flāmas ingreſſus ſū. Ignis
vero huc illucq; diſpergit ac fuge
re a me peritūſ cepit. Dtetq; i
medio ignis dimidia fere hora: 7
in nomīe domini in nullo pētus
leſus ſum. Videntes aut̄ populi
am ingenti ammiratiōe acclama
uerunt 7 benedixerunt deo dicen
tes: mirabilis deus i ſāctis ſuis.
Ceperunt aut̄ 7 purgere maicheū
ut introiret ignē. At ille reluctari
cepit: 7 ſubtrahere ſe. Tūc com
phētes turbe unecērūt eū i me
dio ignis: et ſtatī arcūdans eum
flāma atq; adurens ſemūſtū red
didit. Et illū quidē cū de decoꝛe
ex vrbe pplūs eleat: clamās et di
cens: vniuſ ardeat ſeducor ille:
me vero aſſumētes ſcāi 7 benedi
cētes domini. ad ecclēſiā pducāt.
Alio quoq; tpe dum trāſeo iū
templū quodā vidi ibi ſcificante
gentiles: et aio ad eos. Cur vos
cū ſatis hōies cōabiles: imolati
fatis 7 i ſenſibilib9 ſimulacris?

Nonne etiā vos multomagis ſine
ſenſu eſtis q̄ illi quib9 imolatis?
Ad hunc ſermonē dñs aperuit e
is itellecū: et relinquentes errore
ſuum quem agebant ſcanti ſūt me
et crediderūt ſaluatori noſtro.

Fuit michi aliqñ ortulus mo
naſterio vicinus: in quo ppter ad
uentantes fratres olera colere vi
debamur. Quidam aut̄ gentilis
ingreſſus eſt nocte: 7 furatus eſt
olera. Que cū ptuliſſet ad domū
ſuā: igni oppoſuit ut roqueret. Cū
trib9 horis cōtinuis ingenti igne
ſuggeret. neq; ſeruere neq; molli
ri aut caleſcere aliquatin9 potuiſ
ſet: ſ; pmaſſet i eadē vindictate
q̄ miſſa ſet: 7 neq; aq̄ ipā q̄dē l leuiſ
caleſcere potuiſſet. ſ; ſemē ipſū re
greſſ9 ille q̄ furat9 ē crepta unſ9
de foro olera reportat ad nos: et
pſternēs ſe cū pedes nōſ cognē
cepit ut pāi ſui veniā mēret et ſie
ret crīſtianus. Qd et ipetrauit. Ac
adit aut̄ eadem die hoſpites veni
re ad nos plurimos fratru: quib9
oportune olera ipſa parata ſunt.
Gracias ergo referētes domino
p mirabilibus ſuis duplicē leticiā
geſſimus: 7 pro ſalute hominū
et pro beneficijs diuinis.

De ſanto heleno.

Hic alius vic ſanct9 he
lenus nomine. Hic
a puericia in ſeruitio

domini omni continentia et castissis
institutionibus nutritus; ad summa
merita pervenerat. Denique cum ad
huc puer esset in monasterio; si
necessarius fuisset ignis ut e vicino
petere ardetes prunas vestimento
deferret ille so. Quod amirantes
omnes qui aderant fratres; studium
animum viteque eius ac meriti imitari
cupiebant. Huic quodam tempore cum
solus esset in heremo; desiderium res-
cendi mellis exortum est. Et concu-
sus vidit in saxo favum mellis in-
herentem; sed intelligens minima
hanc esse fallaciam; continuo semet-
ipsum increpans ait. Discede a
me disceptatrix et illecebrosa concu-
piscencia. Scriptum est enim. Spiritu
ambulate; et concupiscencias car-
nis ne persequaris. Et statim de-
relinquens etiam ipsum locum disces-
sit et abiit in desertum; atque ibi tem-
pus carnis concupiscencia puniendi ie-
iunio semetipsum cepit affligere.
Tercia autem septimana ieiunij su-
peravit in deserto iacere diversa po-
ma; et intelligens dolos minima a-
it. Non manducabo neque contiga-
ne fratrem meum hoc est animam me-
am scandalizare. Scriptum est enim. quia
non in solo vivit homo; sed in om-
ni verbo dei. Cumque et sequenti
septimana ieiunasset paululum in
sompno deductus esset; et ecce ange-
lus domini assistit ei per visum di-
cens. Surge iam et que inveneris
tibi apposita; nichil dubitans desce-

re. Exurgens autem vidit aque fon-
tem lenibus repleto fluentis; cuius
ripas in arantibus herbis quibusdam
tenens odoriferis pretegit; et accen-
dens decerpere cepit et edere. Simi-
liter et ex fonte paululum sumens. Con-
firmabat se nunquam in omni vita su-
a tante dulcedinis aliquid et tante
suavitatis hausisse. Invenit autem in
ipso loco speluncam quandam; intra
quam aliquod tempus requievit. Et cum res-
cendi corpusculi tempus et necessi-
tas affuisset; per dei nichilominus
gratiam nichil deerat eorum que pos-
cebat a domino. Quodam vero tem-
poris pergebant ad visitandos fratres in
comodos; quibus etiam que necessa-
ria erant ad refectorem corporis
deferret. Et cum in itinere eorum quod
portaret onere gravaretur; vidit e-
nim onagros transire per deser-
tum; et exclamavit dicens. In no-
mine domini nostri ihesu christi rei-
at huc unus ex vobis; et suscipi
at sarcinam meam. Et ecce unus ex
omni grege tota cum mansuetudi-
ne pergit ad eum. Tunc ille pre-
ter se sponte et onus imponit et ipse
insedit. et cum omni velocitate ab eo
ad cellulas fratrum quo pergebant
euectus est. Alio rursus tempore
dominica die. venit ad quoddam
monasterium fratrum. Et cum vidisset
eos non plenam agentes sollemnita-
tem diei causam requirit. Cum
autem dixisset ei pro eo quod presbiter non
aderet; quia trans flumen maneret;

propter metum enim corodrilii transire
nullus audebat: tunc ille dixit eis.
Di uolatis ego uadam. et adducam eum
ad uos. **E**t continuo ad ripam fluminis
pergit. **U**bi cum nomen domini inuocasset
postquam fuit belua: et que solebat
adesse ad praesentiam hominum: affuit tunc
ad vehiculum iussu: tergoque suo susci-
piens eum cum omni metu subiecta
usque ad partem ripae ulterioris euexit.
Adijt continuo helenus presbiterum
et exorare cepit ut veniret ad fratres.
Erat autem indutus uilissimo et ab-
iectissimo indumento. **D**up quo
miratus presbiter: quis autem unde es-
set uel quid sibi uelit inquirere. **U**bi
vero esse cognouit hominem dei: se-
qui eum ad flumen cepit. **E**t cum
transiret non inuenit nauigium quo
transire posset: tunc abbas helenus
dixit ad eum. **N**ichil uerear: patet
ego iam nunc pabo vehiculum. **E**t
exclamans uoce magna adessee bes-
tiam iubet. **Q**ue statim uoce eius
audita affuit: ac dorsum suum ad ve-
hiculum placide praebuit. **P**rior ipse
descendit: inuitat et praebit dicens.
Ascende nichil formidans. **A**t ille
uisa belua exterritus: retrocedere
ac fugere cepit. **O**mnes autem qui
adeant stupor ingens et metus appa-
redit: uidentes hominem dei corod-
rilii euectum fluminis alueum trans-
meare. **Q**ui ubi descendit secum pi-
ter in sicam educat etiam bestiam: di-
rens ad eam. **M**elior tibi est mors
quam tot scelus et tot hominidiorum i

uolui reatu. **A**t illa statim corruens
expirauit. **I**nterea per triduum in
monasterio permanens sanctus helenus
docebat fratres spirituali doc-
trina: ita ut etiam nonnullos co-
gitationes cordis et secreta consilii
aperiret in medium: et alium quidem
perderet spiritu fornicationis urgeret
alium spiritu iracundiae: alium uero au-
piditate pecuniae: nonnullos etiam
iactantie ac superbiae spiritum illudire: al-
terius uero mansuetudinis. alterius
iustitiae: alterius etiam patientiae tes-
timonium dabat. **E**t sic utraque ex
parte aliorum uicia aliorum etiam uirtu-
tes exaggerans: ad oculos eos perfec-
tus mirabiliter excolebat. **A**gnos-
centes uero singuli quique ita agi-
lustra semetipsos ut ille nuntiave-
rat: corde compuncti emendabantur.
Profectus autem ait ad eos. **P**re-
parate olera ad aduentum fratrum.
Et illis praeparantibus: continuo superue-
nerunt fratres. **Q**uib9 honozifice sus-
cepit: ipse concessit ad heremum. **R**o-
gabatur autem eum quidam ex fratrib9:
ut permitteret eum secum degere in he-
remo. **C**umque respondisset ei gra-
ue esse negotium: et plurimi labo-
ris temptationibus obsistere demo-
num: contentiosius iuuenis persistebat:
permittens se cuncta toleraturum:
tamen ut praebere copiam confortij sui.
Et cum promississet: secutus est eum ad
heremum. **Q**uem ille in spelunca
sibi uiana habitare iubet. **T**unc
demonibus aduolantes per noctem

pmū fedis et turpib9 cū cogitatio
nib9 exagitāt: post hpc vero etiā
violēt irruere et neate aggrediū
tur. Effugiens aut iuuenis et p
uolans ad cellulā sācti heleni: q
bus malis vrgeret expoit. Tūc
si nior cōsolat9 ē cū paucis verbis
et v̄tute fidei et patientie comino
nēs. statim reuocat ad spelūcā de q
effugerat: et tanq̄ sulcū quēdā p
harenā ex cellulā iuuenis digito su
o duās: p̄cipit in noīe dñi ne au
deant demōēs statutū tñs gredi li
mitē. Et ita verbi eius virtute:
adolescēs p̄mansit in reliquo secul
tuo. ¶ Ferebat de eo q ip̄e adoles
cens in hēmo posit9 celestes sepe
p̄cipisset cibos et fābus ad se veni
entib9 cū nichil habuisset qd̄ op
ponerz: affuisse quēdā adolecētē
panes ei et que necessaria erāt de
ferte eaq; cū ante spelūcā eius
deposuiss. vltra nūlq; p̄puisse. dix
isse vō cū ad fr̄es. bñdicam9 dñm
q̄ sp̄auit nobis mēnsā in deserto
¶ Hec et alia plurima de scōz p̄m
vita et cōuersationib9 enarrās ro
bis pater copres. et cū omni affāi
instans: post edificatiōis sermo
nem introducēs nos in ortulū suū
ostēdēs nob arbores palmarū ali
cūq; pomoz quas ip̄e plantaue
rat et dicebat. Hec me in heremo
plantare iustoz fides amonuit
¶ Ut enī vidi eos tantā fidem ha
bere. vt arenā sub nās vestigijs
colligētes. per agros suos sperge

tet et terrā sterilem ad totius frāt
ditatis verteret vbertatē: putoz
mā ē si nos inferiores inueniamur
in fide quoz fides p nos cōsigna
ta est deo.

De sancto theone.

Udimus et aliū non lon
ge ab vrbe carinā ad eā
partē q mittit ad heremū
nomine theonē virū sanctū. intra
cellulam suam clausum solitariū
qui phibeat triginta ānis silēciū
habuisse cōtinēciā: quiq; tā mul
tas virtutes faciebat. vt p̄p̄ta
apud illos haberet. Cōueiebat
namq; p singulos dies infirmoz
plurimā multitudo: ad quos ille p
fenestram manū p̄ferēs et vniū
cuiusq; capiti supponēs ac benedi
cens eos sanos ab omni egritudi
ne remittebat. Hic etiā ip̄o visu
tam horribil erat. tñq; reuerēci
gerebat in vultu: vt int̄ h̄ies
angelus videret: ita letus ocul
et plenus totius gr̄e apparebat.
¶ Huic cum ante puū tēpus vt
cōperimus nocte latrones supue
nisset: apud eum autem se inuen
turos credentes: oratione sola i
ta eos vinxit: vt foribus eius af
fixi mouere se oīno nō possēt. Ma
ne vero cum ad eum turbe solita
conuenisset et videret ad ianuās e
ius latrones: volebant eos igni
tradere. At ille retū nēcitate p̄pul
s9: vñū eis solūm locut9 ē vñū

Dimite iquit eos abire illesos a
loquim gratia a me refugit sani
tati Populi vero ut audiret hec
contradicere non audentes: dimise
runt eos. Latrones vero videtes quod
secum gestum esset: abiecta scelerum vo
luntate. peritorum malorum penam
agentes. ad monasteria vana conflu
unt: atque ibidem emendationis vi
te formam modumque suscipiunt.

Erat autem supradictus vir eruditus
non solum egiptiorum et grecorum lingua
sed etiam latinorum. ut et ab ipso et ab
ipsis quod ei aderat didicimus. Sed
et ipse reuelare cupiens et consolari
pregnationis nostre laborem: in ta
bellis scribens ad nos gratiam doceri
namque sui sermonis ostendit. Erat
autem abusus eius absque ignis opere.
Dicebat autem quod et noctibus ad he
temum pergrederetur. comitatu uteretur
plurimo hominum bestiarum. Ipse vero
hauriens aquam de puteo suo et pre
bens eis pocula: obsequio eorum re
munerabat laborem. Huius autem rei
manifestum dabat indicium: quod vestigi
a bubalorum caprearumque et onagro
rum circa eius cellam plurima depre
henderantur. **De sancto dyposcoro**

Uidimus et alium venerabi
lem patrem apud thebaydem
dyposcorum nomine presbiterum. ha
bentem in monasterio suo fere centum
monachos. Quae eo tempore quo acce
ditur ad sacramenta summa circa su
mamque prosperum adhibere diligen
tiam: ne quis eorum qui accedit in ali

quo deferat conscientiam maculatam: i
tantum ut etiam de hiis eos commo
ret que acciderent per sompnia hominibus
solent: vel per fantasias mulieru
bus apparentibus: et etiam per na
turalis humoris abundantiam. Dice
bat ergo. Si quidem absque mulierum
fantasiis tale aliquid eueniat non
esse peccatum. Congenitus ei humor
in corpore ubi propria impleuit recepta
cula suis necesse est ut meatibus
digeratur: et ideo non trahit ad
peccatum. Ubi vero visus mulierum
et blandimenta carnis occurrunt:
in hoc iam desidia anime et erga
hominum cogitationes atque illecebras
occupate: tunc confirmabat indicia.
Debere ergo monachos aciebat
omni genere a cogitationibus suis
repellere hominum simulachra: nec in
dulgere omnino in his delabi suos sen
sus. nichil alioquin differi ab hiis
qui secundum carnem viuunt: quoniam si
fieri potest et in eo satis agere debe
re. ut per multam continentiam ipsorum supe
rent abundantiam naturalem: fluxum
labem oris ac ieiunij continuatione
refragant. Denique aciebat. Si hiis
qui in deliciis viuunt si forte corpo
ris sui egritudo deposcat: et ab om
nibus quod noxia esse iudicauerit medi
cis abstinebunt. aut non multoma
gis hoc monachus faciat. cui aie et spi
ritus sanctus expetenda est. **De sancto**

Uidimus et alium. **Chrysostomus**
apud thebaydem mirabi
lem vitam nomine huius.

Hic multorum erat monachorum
pater qui habitu ipso hyemalis vi
debatur angelica. nonaginta iam
agens etatis annos. barba pro
lixā. et claritatis canicie splendi
da. vultus et aspectu ita letus ut
plus aliquid haberet quam hominis
natura putaret. Hic prius in vlti
ma hēmo plurimis abstinentie la
boribus exercitatus postremo in vi
cino vrbis monasterium instituit. In
adiacentibus autē habitatiois sue lo
cis diuersi generis arborum siluas ipse
plantare studuit. ac pomerio pone
do conseruit. in quibus ut nobis a
pluribus sanctis patribus affirmatum ē
ante illius aduentum nullum omnino
virgultum fuit. Ob hoc autē planta
uit hanc siluam ut fratres quos ibi
congregare cupiebat non haberet ne
cessitatem ligni gratia longius euegredi
habens curam et in hijs que in mi
nisterio corporis necessaria sunt.
sed precipue salutis eorum ac fi
dei. Ipse tamen cum esset in heremo
herbis pascere et radiabus
quiescere. et hec ei dulcia videbantur.
Aqua vero si quando inuenisset bibebat.
omnibus et prius occupatis omne tem
pus diei et noctis. Ut autē ad ma
turam pervenit etate. apparuit ei an
gelus domini in heremo per visum di
cens. Eris in gente magna et mul
tus tibi populus credet. et erunt per te
saluanda multa milia hominum. Quan
to scilicet aut in hac vita positis con
uerteret ad salutem super tantos populos.

patrum accipies in futurum. et nichil
deceat. nunquam enim aliquid tenet ti
bi eorum que ad usum corporis pertinent
quotiens hoc populo scire a deo. Hec
cum audisset ad viciniora loca per
rexit. et primo solus sub quo tunc
quod sibi construxerat habitare
cepit. oleribus compositis vescens
solis interdum etiam post continuata
ieiunia. Litteras primo ignora
uit. Cum autē de heremo ad hec
que supradiximus viciniora habita
cula accessisset. data est ei diuinitus
gratia. Et tunc a fratribus oblatum ē
i codex fuisse. quasi olim sciens iam
litteras legere cepit. Collata est
ei et aduersus demones. virtus
ita ut multi ex hijs quos vixebat
demones. etiam ad eum inuicti ra
perirent. prestantes summo cum da
more de meritis eius. Sed et ali
ce et plurimas sanctitates operabatur.
Congregabantur itaque ad eum
plurime multitudines monachorum.
inter quos etiam cum nos ad
uenissemus visis nobis letissimus
reddidit. Cumque salutis nos orationibus
more sibi solito. pedes hospitalium per
prius manibus lauit. et docere nos
ex scripturis que ad edificationem
vite ac fidei pertinent cepit. Cum
itaque nobis plurima capitula scrip
turarum sapienter discessisset.
tunc ad orationem conuerteretur.
Consuetudo autem erat ei
non prius corporalem cibum sumere
quam spiritalem christi rationem acciperet.

Quo pcepto: post gratia actione
ad pztari nos eam ad reficiendu
cepit. Ipse tñ sedens nobiscū:
nunq̄ cessabat aliquid de spiritua
libus studijs amonere. Erat em̄
ei dōdī grā a deo collata. Nar
rabat q̄ nobis tale aliquid. Dāo
inquit hominem quendam in hete
mo p̄ tres continuos annos nul
lum sumpsisse tercenum abum.
Angelus enim dei tercia die es
cam ei deferbat celestem: et hic ei
abus erat et hic por9. Et iterū sci
o hmoi hominē qz veniūt ad eū
demonēs in specie celestis mulier
et habitu angeloz: curius igne
os agētes plurimo apparati: itq̄
magnū aliqūe regē d̄ dūctes: iſ
qui a ceteris vt rex haberi videbat̄
dicebat ad illū q̄ hec videbat. Im
pleſti oīa o hō. Superst vt adorēs
me: et trāſſerā te sicut helyā. Et
mōchus hec audiēs: dicebat i cor
de suo. Quid est h̄ qd̄ dicit? Ego
cotidie saluatore qui est rex me9
adoro. hic si ille esset. quomodo a
me posceret? quod inde ſinent me
facere ſciatur? Et post hec respon
dit ad ipsū Ego habeo meū regē
quē cotidie s̄ iſtermiſſioē adoro:
tu autē fallax non es rex meus.
Et continuo inimic9 ad hec ver
ba. nūq̄ cōparuit. Verū hec ille
quasi de alio nob̄ narrās: sua ges
ta sub alitri9 p̄ſona meōrabat.
Pater tñ qui adorant ipsi nob̄
cōfirmabāt: q̄ ipse eſſet qui hec vi

diſſet et audiſſet. Erat ergo hic
magfic9 pater: q̄ int̄ cetera bona
etiā h̄ p̄ſtabat aduentatib9 fratri
b9. et cū ipō hitare volētibus ſatē
bat cōuocāe frēs q̄ ſeāt erāt: et in
vna die adueniēti ſū cellulā edifi
calat. Et erat i h̄ opere magna a
lacritas fratru: vnoquoq; festinā
te latere cōuehere. aut lutū porri
gere. aut aquam infudere: aut lig
na deferre. Vbi vero perfecta fui
ſet: ipse eam omnib9 vtensilib9
vlt̄ neceſſarijs instructā fratri tra
debat. Hic aliquando cum falsus
quidam frater ad ſe veniſſet. et vt
videretur nudus veſtimenta ſua
ocultaſſet: arguit eum coram
omnib9 et in mediū q̄ ocultaue
rat protulit. Quo ſacto p̄timue
runt omnes: vt de aliquo nemo
auderet coram ipſo fallere. Tan
ta erat in eo virtus animi: et tan
ta diuine gracie magnitudo: quā
abſtinentie labore et ſidei puritate
querierat. Multitudines autē fra
trum cum ipſo poſite tanta gratia
erant replete: vt cum ad eccleſiā
cōuenirent chori angeloz veſtib9
ac mentibus reſplendentes: ad
p̄mitationē virtutū celeſtium
p̄nis et laudib9 p̄uigiles videret̄

De ciuitate occitina.

Unimus autem ad ciuita
tem thebaidis occitina
in qua tanta religionis
apphendimus bona: vt ea nemo
digne ſufficiat enecare. Repleta

namq; eā mōachis itēsec9 vidi
mur: et extēsec9 ex omni pte ac
cūda ā. **E**des publicē si que in ea
fuerāt et tēpla supstitiois antiq;
habitationes nūc erāt mōch9. et
p totā ciuitatē multo plura mōste
ria q; domus videbant. **P**ut autē
in ipsa vrbe qz est ampla valde et
populosa dno dēa cētē in quibus
publicis agis ppli puent9: et ex p
tis mōasterijs in qbus p singula
orōnū domus sūt. **N**ec nec porte
ipē nec turres ciuitatē. ā vll9 oīa
āgul9 ei9 mōchorū hitatiōib9 va
cat. qz p oēz pte ātatē die ac nos
te pnos et laudes deo ēfēretes. v2
bē totā qsi vna dei cētiaz faciūt.
Nullus enī ibi inuenit ā hētiar
aut pagan9: sed oīs ciues cristi
ani oīs catholici sūt: vt nichil
oīno differat si epūs in platea o
rationē ā in ecclia indicat. **E**t si qz
magist. at9 et pncipes ciuitatē et
reliq; ciues studiose p singulas por
tas statuūt qui obseruet. vt si ubi
apparuerit peregrin9 ā paup certa
ti ad eū qui pōcupauerit adduc
tus: que sūt necessaria cōsequat.
De hys autē que erga nos ab
ipsis popul9 gesta sūt vidētib9 trā
sire nos p ciuitatē suā et velut ā ge
lis occurrētib9 atq; desētib9 ho
norē quo enartē: aut de ipis mō
nachis et virgīnib9 quoz inuma
re multitudines vt supdixim9 in
illa vrbe habent. **R**equirētes enī
nos ā scō epō locū illius vīginti

millia virgīnū. et deē milia nōa
chorū inibi haberi pperim9. **Q**uo
tū oīm erga nos et honorē quē ex
ibebāt nō vīs exponere nec sermo
suffiat nec verecūdia pmittit: quō
pallia nostra scēderent vnoquoz
nos sibi rapiente et ad se abduce
re cupiente. **V**idimus quoq; ibi
plurimos sanctorū pīm diuersas
dei grāas habentes: et alios in
verbo dei alios in abstinentijs et
alios i signis et vītutib9 mīstrātes

De sancto serapione.

Vidimus et alium quem dā
psbitem in regione as
moie nomine serapione
multoz mōasterioz patrē: sub ai
ius aīa plura et dispersa mōaste
ria. quasi deē milia monachozū
habebant: qui oīs ex laborib9
pprijs quos pāpue messis tēpōe
in ea de manu cōquirebāt: parte
plurimā ad supdicitū patrē cōse
rentes: in vsus paupem de stina
bant. **H**oc autē moris erat non so
lum ipsis sed et oībus pene egip
tijs monachis: vt messis tēpōe se
collocēt ad metendū opēra suā:
atq; ex eadē mēte octogēto unus
q; modios frumētū plus minus
de cōgrat: et h9 pte pluimā pau
perū vsib9 offērit: unde nō solū
regionis ipsius idigētijs alant
sed et alexandriam naves frumē
to onuste diriguntur: vel in carce
tem condusis vel reliquis peregr
nis atq; egentibus progante.

Neque enim intra egiptū sufficiunt
pauperes: qui possint misere eorum fructus
et largitate absumere. **V**idimus autem et in regionibus mēphar
et babilonis innumeras multitu-
dines monachorum: apud quos di-
uersas virtutum gratias et morum
ornamenta conspeximus. **I**bi autem
traditum esse loca illa in quibus io-
seph fertur recondidisse fumenta
quos et thesauros ioseph vocat: et
alii vero pyramides quas dicunt
ipsas esse in quibus fumenta tunc
congregata sunt.

De sancto apollonio

Uidebant autem seniores
fuisse quendam persecutionis
tempore monachum nomine ap-
pollonium. **Q**ui cum vitam egisset inter
fratres: etiam dyaconus ordinatus est.
Tempe ergo persecutionis erat ei
studium singulos quosque arare fra-
tres: et cohortari eos ad martiri-
um. **C**umque fuisset etiam ipse cōphē-
sus et in carcere carissus gentilium
plurimi tamquam insultantes veniebant
ad eum: et verbis blasphemis et in-
pijs confutabant. **I**nter quos qui-
dam philemon nomine choreaula
famosissimus: et omni populo ama-
bilis. **Q**ui cum multis eum sati-
raret iureis: ipsum et scelestum
et seductorem eum vocans multorum
mortalium deceptorum: dignumque esse
ab omnibus odio haberi. **C**umque
hec et multa alia aduersus eum gra-
uiora loqueretur: respondit ei apol-

lonius. **M**isereare tibi domine fili
meus: et nichil tibi horum que loquor
es reputet ad peccatum. **H**ec cum au-
disset philemon corde compunctus:
vimque verborum eius super humanum
morem in sua mente persensit: et tantum
ut se christianum repente fateretur. **E**t
inde statim proolat ad tribunal iu-
dicis atque in conspectu totius populi preda-
mans iniuste inquit agis o iudex
iniquitatis viros religiosos et deo
amabiles puniens: nichil enim
mali christianum faciunt et docent. **A**t
ille hec audiens primo quidem puta-
bat utpote locum illius hominem iocum
aliquid proponere: sed cum vidisset hunc
eum serio persequente et cum omni assen-
sione assentente: dixit ad eum. **I**sanie
o philemon: et mente captus es sub-
ito. **A**t ille dixit. **E**go non isanie:
sed tu iniustissimus atque isanissimus
iudex es: qui tot iustos iniuste pu-
nis viros. **E**go enim christianus sum
quod est genus optimi hominis. **T**unc
ille coram populo cepit eum plurimis
blasphemis et uocare velle in id quod
eum nouerat. **S**ed ubi immobile vi-
dit: omnia intendit in eum genera tor-
mentorum. **C**ogito vobis quod ex vobis ap-
pollonius hec ei facta fuerit permuta-
tio: correptum etiam apollonium qui
oculis subdit tormentum: et deceptionis
in eum cum exaggerat. **A**ppollois
vero dixit ad eum. **P**rima et tu iudex
et omnes qui assistunt et audiunt
me: hunc meum quem diabolus et co-
ram deceptionemque sequeremini.

At ille ubi hec audivit: et ipsum et
philemonem ignibus tradi in conspectu
populi iussit. Illi vero postquam ingressi
sunt flammam: beatus appollo in aene-
tis audientibus clamabat ad dominum
dicens. Ne tradas domine bestias animas
confitentes tibi: sed unde euidenter
salutare tuum. Igitur ubi hec in audi-
tu populi et iudeis ad dominum locutus
est appollo in: repente nubes re-
pleta rore ardens deit viros: et fla-
mmas accensi ignis extinxit. Dup-
quo stupfacti et iudei et populus: vo-
na voce omnes clamare ceperunt. Mag-
nus et unus est deus christianorum
solus. Sed hec cum fuisset perfectio a-
lexandrie nuntiata semetipso tritu-
lentior addidit: et electis quibusdam de
officio suo crudelissimis et seueris
non tam hominibus quam bestijs. mittit et iu-
bet quomodo et ipsum iudicem quam mirabilibus
diuinis crediderat. et eos per quos
virtus dei apparuerat vincatos a
alexandria adduceret. Igitur cum addu-
cerentur omnes vincati piter: affuit
gratia dei in verbo. et cepit appollo
eos qui vincatos ducebant fidem de-
i docere. Quiaque cum domini misericordia cre-
didisset. et fidei dei tota cordis fir-
mitate recepisset: semetipsum cum
hijis quos exhibere venerat vinc-
tos offerunt iudici: et christianos se-
esse piter profitentur. Quos cum perfec-
tus in fide domini pertinaces et immobi-
les prouidisset: vniuersos pie iubet
in profundum maris dimergi. igno-
ras ipsi quid ageret: hoc ei factus

non mors sed baptisimus fuit. **De**
horum corpora dei sine dubio prout
a integra illibataque maris unda re-
portauit ad litus: queque ab hijs
qui obsequij causa simul venerant
suscepta ac cum eadem: sub vno sepul-
cri domualio collata sunt: a quibus usque
ad presentem tempus virtutes multe et sig-
na miranda omnibus consumantur.
Sed et vota omnium atque orationes sus-
cipiunt ab eis: et cum fructu petiti-
onis implentur. Quomodo etiam et
nos dignatus est dominus adducere et
vota nostra orationesque complere

**De loco nitrie et eius mo-
nachis**

Uenimus autem ad nitrie
famosissimum in omnibus egipti
et monasterij locum: qui et se-
re milibus abest ab alexandria:
ex noie via adiacet in quo nitrie
colligitur. nitrie vocabulum trahens:
perspiciente hoc credo iam tunc diuina
prudentia quod in illis locis peccata ho-
minum tamquam nitro sordes abluerenda
esset et abolenda. In hoc igitur loco
quingenta fere aut non multo minus
cernunt vicina sibi et sub vno posi-
ta tabernacula: in quibus aliqui plu-
res simul aliqui pauci. nonnulli et
singulares habitant: et mansionibus
quite diuisi. animo autem et fide et ca-
ritate valde coniuncti et inseparabiles
manent. Huc ergo cum appropinquemus
loco. ubi peregrinos fratres aduenire
senserunt: continuo velut examen a-
pium singuli quique ex suis cellis prout

et in obuiā nobis lecto cursu et
 festina alacritate cōtendūt. portā
 tes secū q̄plurimi ipserū v2seos
 aque et panes. scdm q̄ p̄pha v2
 rāpiens quosdā dicit: qz nō existis
 filijs israel in obuiā cū pane et a
 qua. Tūc deinde susceptos nos
 adducūt p̄mo cum psalmis ad ec
 desiam: pedes lauat: ac singuli
 qui q̄ lintheis q̄bus vtebātur ab
 sterunt quasi vie laborē releuā
 tes: re autē vera vite humane etū
 nas misit: traditionib9 abluen
 tes. Quid ergo nūc de humanita
 te eoz quid de officijs. qd de ca
 ritate loquar: cū omnes gestiret
 nos ad suā quicq̄ introducere cel
 lulam. et nō ea sola que hospitāli
 tati debētur explere: sed insuper
 de humilitate qua ipsi pollebant
 docere: aut de māsuetudine. aut
 alijs hmoi bonis que apud illos
 velut ad hpsū de seculo sequestra
 tos diuersa q̄dem grā: vna tñ ea
 demq̄ doctrina discunt. Nusq̄
 sic vidim9 florere caritate. nusq̄
 vidim9 sic opus feruere mie: et
 studiū hospitaliter ipleri. Descrip
 turarū v2 meditatioēs diuinatū
 et intellāis atq̄ sciē diuine nusq̄
 tā euictes exeraciū: vt singulos
 pene eoz oratoēs credas in diuina
 esse sapientia

De loco qui dicitur

D cellia
 Est hunc vero alius est
 locus in deserto interiori

De fere ab hoc miliaib9 distanz
 Quē locū p̄ multitudīne disper
 sarū i hēmo cellularū: cellia noia
 runt. Ad hūc locū q̄ p̄us fuerit i
 buti: et secretiore iā deposite nudi
 mētē ducere volūt vitā iā secedūt
 Herem9 ei ē vasta ac cellule tāta
 int se spacio distātes: vt neq̄ i cō
 spectu sibi inuicē. neq̄ i vocis audi
 tu sint posite. Singuli p̄ cellulas
 romanēt. Dilectū igens et quies
 magna est inter eos. Die tantū
 sabbati et dominica in vnum ad
 ecclesiam conueniunt et ibi semet
 ipsos inuicem tanq̄ celo redditos
 vident. Si quis forte in cōuentu
 illo defuerit itelligūt statū eū cor
 poris aliq̄ ieq̄litate defētū: et ad
 visitādū eū nō oēs q̄tē simul diū
 sis tñ t̄pib9 adēūt: portātes secū
 vnus q̄s si qd apud se est qd egro
 possit grā videri. Aliā vō ob cām
 null9 audet p̄xi sui obturbāe silē
 tiū. nisi q̄s forte possit i vbo istuē
 et velut athletas i agone positos
 sermonis cōsolatioē pungē. Multi
 ipōz a trib9 et q̄tior miliaib9 ad
 eccliam cōueniūt. Et cū longo a
 semetipsis spatio. hitatiois eoz
 cellule dimanē: caritas tāta in e
 is est et tāto int semetipsos et er
 ga omnes cōstāguē affectu: et
 vt in amiratione et exemplo sine
 omnib9. Vnde et si quis forte va
 luerit habitare cū eis: vbi itellep
 erint vnus quisq̄ cellam suam of
 fere.

De sancto ammonio.

Uidimus quendam apud
os venerabile patre am
monium nomine: virum in quo
deus omnem plenitudinem spiritualium
contulerat gratiam. Cantatis in eo
gratiam cum videres: nichil tale usque
vidisse te diceris. **V**ed si humili
tate considerares: longe eum in hoc do
no prestantiore ceteris fatereris. **E**t
unus si patientiam si mansuetudinem si
benignitatem in singulis cum virtu
tibus ita preclare iudicares: ut
quid tui preferri debeat ignorares.
Donum vero sapientie et scire ei contu
lerat dominus: ut nullum fere ex omnibus
patribus ita penetrasse aulas toti
us sapientie crederes: sed nec ita ali
quem receptum esse intra cubitulum sa
pientie dei omnes qui eum viderant fate
bantur. **H**uic erant duo sancti eius vi
rus et euthemius. **N**am dyoscorus
qui maior natus in eis erat: ad e
piscopatus officium raptus est. **H**ij
ergo fratres erant: et non solum
carne. **S**ed etiam vita et institutione
et tota animi virtute germani.
Qui omnes simul eos qui in illis
locis habitabant fratres: tamquam si
nutrix foueat filios suos. ita v
nicuiqueque insistentes consolabantur
et docentes ad summam perfectionem ni
tebantur edocere. **V**idimus ergo super
dictum hominem dei ammonium habere
monasterium inter eos multo arcuatum.
quod illis locis ex latebris audire fa
cile fieri solent: amplius et omnibus necesse

est instructum in quo etiam putum ipse
foderat. **V**enit autem quidam frater
saluari apud eum volens: eundem
ammonium interrogans si ubi esset cel
lula vacans in qua habitare posset.
Tunc ille. **E**go inquit equum
sed donec inveniā hic esto in monas
terio ego ei iam nunc egredior ut requi
ram. **E**t reliques ei omnia prout cum monasterio
non ipse paulo ab eo loco perussimam
cellulam repperit atque in ea se con
stituit: fratrique qui nuper eduenerat
cum omnibus que in eo fuerant assie
monasterio. **V**ed et si plures fuis
sent qui forte venientes ad eum sal
uari cuperent: superdictus vir fratribus
congregatis omnibus cum alacritate in
uantibus sub die una monasterium
construebant: et cum simul quibus
expleuisset numerum monasteriorum
inuitabant huius qui ibi mansuri erant
ad etiam quasi refectiois gratiam.
Quibus inibi occupatis: unusquisque
fratrum de cellulis suis perfructes que
necessarie erant singulorum novarum
cellulas instaurabat: ita ut ex sola
tione caritatis nichil omnino vel v
tensilium vel que ad vitam requiruntur
deesset. nec enim manifesta fieret v
nius cuiusque oblatio. **R**egressi ergo
ad desertam huius quibus cellule fu
erant preparate. inueniebant per sita
omnia que ad usum erant necessa
ria: et ita instructa habitacula ut
nichil prorsus deesse perspiceretur.

Uidimus in **De sancto didymo**
ter eos quendam ex senioribus

virtū bonū noīe didimū in q̄ multa
erat grā dñi: quā i eo eſſ vultus
ipſi9 indicabat. **H**ic ſcorpiones et
cōmutas beſtias q̄s teraſtes vocāt
et āgues q̄ in illis locis poſt ſeruo
tē ſolis acerrimi hñt. tāq̄ terre q̄
tam vniūſos cōculcabat: et ita
extinguebat vt nichil oīo ab hys
mali patereſ. **De ſcō cronio.**

Uidimus apud eos et aliū
ſūme ont̄q̄tatis patie cro
niū noīe: in ſenectute to
na et p̄fecta etate durante. Centū
nāq̄ et decē etatis ſue annos age
bat. **H**ic ex diſcipul̄ adhuc beati
anthonij ſup̄ erat: cuius inter cete
ras animi virtutes huilitatē graci
am vidim9 imenſā.

De ſanto origene.

Erat aut̄ et ali9 adhuc
ex diſcipul̄ ſācti anthonij
origenes noīe: vir per
oīa magiſtr̄ et ſūme prudencie.
Cuius ſermo et narratio d̄ virtu
tibus optimi ingū hōis dei. diſſi
cabat om̄s audientes. et inflama
bat vehemēt̄ ita vt oculis cerni
q̄ ab eo narrabāt putareſ.

De ſanto euagrio.

Uidim9 ibi et ſapiēt̄ſſimū vi
rū ac p̄ oīa mirabile euagriū
noīe: cui int̄ ceteras ai virtutes tā
tā cōceſſa eſt grā diſcernēdoz ſpi
rituū et purgandū ſic aplūs di
ne cogitationū: vt null9 ali9 pu
tareſ ex patrib9 ad tātā ſpiritualū
et ſcliniū cetū ſciam p̄ceiſſe. **Cui**

quis reb9 ipſis et exp̄imēt̄. et qd
eſt ſup̄ oīa p̄ grām dei magna col
lata fuerit intelligendū: acceſſit et
h̄ vt multo tpe iſtūc9 fuerit a b̄tō
machario quē famoſiſſimū in dei
gracia ſignū et virtutib9 inſignē
fuiſſe oīb9 notū eſt. **H**ic ḡ euagri
us incredibilis erat abſtinentie.
Dup oīa etiā mōēbat fr̄es ſi q̄ ſor
te ſtudiū generēt v̄l huiliandi cor
poris v̄l ſat̄ſias ab eo demonū
rep̄llendi: ne in bibēda aq̄ largi
oī mēſura vterent̄. Dicebat enī
qua ſi aqua multa corpus inſun
datur maiores ſat̄ſias generat
et largiora receptacula demonib9
p̄bet. **D**ed et multa alia de abſti
nencia ſūma. cū deliberatione doce
bat. Ipſe at̄ nō ſolū aqua paſſime
utebat̄ ſ et pane p̄it9 abſtiebat.
Illi vero q̄ in illis locis morabāt̄
fr̄atres: pane ſolo et ſale cōtenti e
rant. **E**t in illa omni multitudine
vix iueires aliquē q̄ oleo. ſaltē v
tereſ: pluēs aut̄ i eis nec iocētes
ſomnū ſedētes: et vt ita dicā in
meditationē v̄boz dñoz poſit ca
piebat. **De ſcō amone.**

Iciā ſane hitatiois mōſterozū
q̄ ſūt in nitra ſūmū credebāt amo
ni. in quēdam Cui9 etiam cū eriff
a corpe vidit̄ ſer̄ ad celū ſcūs a
thonij: ſicut refert ſcriptura illa q̄
vitā deſcribit anthonij. **H**ic ḡ a
mon loquētib9 et generoſe pa
tentibus natus eſt: a quibus
ſinitus ad nuptias cogitur.

Et cum patres effugere non possent: ac-
cepta virgine cum intra nuptiales
thalamos conuenisset: et data eis
fuisse cum biali secreti silentia: al-
loqui puella de pudicitia et de con-
seruanda uirginitate cepit hortari
dicens: quia corruptio sine dubio in-
uenit corruptionem: incorruptionem
autem incorruptio sperat. multo meli-
us est si uterque nunc in uirginitate
perducat: quam ut alii corrupti ex
altero. Acqueuit uirgo: silentio te-
nere incorruptionis thesaurum. Cumque
plurimo tempore solus dei contenti testi-
monio deo magis esset quam carne sa-
guineque conuicta: post obitum parentum
illi quidem ad hunc uicini deserti seces-
sit locum: uirgo uero intra domum re-
sidentis: breui tempore et ipsa multitu-
dines uirginum: et ipse multitudines
congregat monachorum. **C**umque se-
cretus resideret in hemo adolescens
quidam qui morsu canis rabidi tac-
tus in rabiem usus erat: multum
uinctus cathenis ad eum deducit: et
persequens eum perterritus et rogatus
per eum: ait ille. Quid michi moles-
ti estis homines? **R**espice merita mea et
quod expetitis. **R**ed tamen hoc uobis in-
dicare possum: quod in manibus uestris
est sanitas eius. **R**eddate uidue
bouem suum quem furati estis: et sanus
uobis reddet filius uester. **A**t illi ex-
timuerunt quidem ualde quod ea que in
secretis gesta sunt non latuerunt homi-
nibus dei: grauissimum tamen quod hanc eis
uia salutis ostendit. **E**t sine mo-

ra ut reddiderunt direpta: et orante
homine dei eam iuueni sanitas red-
ditur. **A**lio quoque tempore cum conue-
nissent ad eum quidam probare uolentes
animos ipsorum: dicit dolum sibi ne-
cessarium esse: ubi aqua per adueniens
tibus congregaret. **E**t cum pollicenti
fuisse plenarios se: unus ex ipsis
grauis sibi dixit dicens: posse per-
ditam camelum suum si ei tam graue
onus imponeret. **E**t ait ad alterum
Tu si uis aut potes deferre: ego
camelo meo paruo ne morietur.
Cui alter michi iquit ut ipse nos-
ti camelus non est sed asinus. **R**espondit
potest quod camelus portare non ual-
et asinus portare? **A**t ille. **F**ac tu in-
quit ut uis tu uideris: ego enim
non iterum camelum meum. **C**ui ille
Ego iquit imponam asino meo po-
dus quod tu camelo tuo onerosum
dicas: et merita hominis dei facient
quod impossibile est esse possibile.
Et posito dolo in asino peruenit usque
ad monasterium hominis dei: ita ut nec
sentiret asinus se aliquid oneri por-
tare. **Q**uod ubi uidit amon. **B**enese-
cisti iquit in asino deferens dolum?
collega enim tui mortuus est camelus.
Et regressus inuenit ita gestum: ut
perdiderat famulus dei. **P**er et multa
alia per eum dominus signa os-
tendit. **N**am et flauium nilum cum
transire uellet et exuere se erubescere
et uirtute subito dei in alteram
ripam translatus dicitur. **B**eatus
autem anthonium in summa amicitia

vite eius institutione atq; animi
virtutes habuisse memoratur.

De sancto beno

Uidimus et alium senem ma-
suetudine omnis hominis pre-
cellente benum nomine: de quo
asserant fratres qui cum ipso erant
neque iuramentum neque mendacium
ex ore eius passerent: neque ullus
hominum iratum viderit eum aliquando. Et
sermonem superfluum otiosumque proferente
sed erat vita eius in summo silentio
moreque tranquillum et per omnia quasi an-
gelici ordinis viri humilitatem quoque
in mente et in omnibus per nichilo semet
ipsum ducentem. Denique multum nobis
rogantibus ut aliquem sermonem ab
eo discriptionis audiremus: vir impe-
trare potuit ut pauca notis de
mansuetudine loqueretur. **H**ic
aliquando cum belia que hippotamus ap-
pellat regionem sibi proximam vastarum
rogaret ab agricolis venit ad locum
Et cum immanem beliam prouideret ait
ad eos. Precipio tibi in nomine ihesu
cristi: ne ultra vastes hanc terram.
Tunc illa quasi angelo persequen-
te effugata: nusquam omnino comparuit.
Simili modo etiam vocem illam ab eo
o alio tempore fugatam prohibe-
bant.

De sancto psitoro

Uidimus et apud thebanos
idem etiam psitorum nomine
monasterium: apertissimum
spacium acceperunt. muroque ac-
curatum: in quo mille habitantibus

vitis larga prebebat habitacula: et
intus secus putei plures orti irrigui
omniumque pomorum arborumque paradisi
sunt. et quecumque necessaria visibus erant
sufficiens primo abundanter prouisa
ob hoc ut nulli monachorum intra
secus habitantium necessitas ulla
fieret exeundi foras ad aliquid
requirendum. Denique quidam vir gra-
uis et de primis electus ante ianuam
sedens: hoc habebat officium ut ad-
uenientes ea lege susceperet: quo in-
gressi ultra non exirent. **N**isi si in-
gredi placuerit: stat immobilis lex
sed quod est ammirabile: ingressum
non iam necessitas legis sed vite be-
atitudo retinet et perfectio. **H**ic ergo
senior in ianua ubi ipse commanet
adherens sibi habet hospitalem cel-
lulam: in qua aduenientes huiusmodi
oculorum capiat: et omni humanitate re-
foecat. **U**t ergo et nos ab eo
suscepti sumus itrocedi nobis quod
copia nulla fuit: ab eo tamen didici-
mus quod institutionum beatitudo gere-
tur itrosecus. **D**uos arcebat esse so-
los seniores viros quibus premissa
est ingrediendi egrediendi que libertas
que opera semel dispensaret et que neces-
saria sunt inferre curaret: et ceteros
ita esse in silentio et quiete oratio-
nibus et religiosis studiis operan-
tibus: atque animi virtutibus
pollentes: ut omnes signa faciant
et quod vere omnium in iusticia
signum sit: nullus eorum egressu
dine inuenit cuiusque infirmitatis

sed cū vniūq; vite finis affucit.
oīmoīs p̄nosceas ⁊ iōicās ceterū
fratrib; suis atq; omnibus vale
dicēs: ad hūc ipsū recubās. sp̄m
letus emittit.

De scō syro.

Habes syr9 aliquādo et p
sopas ⁊ paul9: occurre
runt sibi inuicē ad ripam
fluminis. Erāt autē isti iusti sūme
abstinētie: ⁊ totū religioīs. Hī
pergebāt visitare sanctū quendā
viriū nomine anuf. Aberat autē mo
nasteriū ad qd ibant mansionib;
tribus. Cum g̃ vellēt trāsire flu
uiū nec esset copia transmeādī: ai
unt ad semetipsos. Petam9 a dñō
grāciam vt inueniam9: ne impediat
nobis boni operis iter. Et cōuersi
ad abbātē sp̄m. tu autē p̄cipue pe
te a domino: scim9 enī audiri te
quia p̄stet tibi que petes. At ille
cohortat9 eadē ipsos secū genua
tūcare in oratione: p̄strauerūt
se in faciem corā domino. Et cum
impleta oratione surrexisset: ecce
vident appellī nauigiū: ad ripā
fluminis. ad iter quod acturi erāt
expeditū. Hoc ascēdētes aduer
sū fluminis cursū ita velociter fer
ri ceperunt. vt intra hōrā vñā toti
us itineris quod acturi erāt p̄ tri
diū cōficerent spaciū. Cūq; appli
cassent ad terrā: psalms ait. Do
min9 ostendit michi viā ad quē
pperam9 occurrentem nobis: et v
ni9 cuiusq; nostrū secreta cordis

apicntē. Sed et paul9 ait. Et mi
chi domin9 ostendit: q post triū
um eū educat de hūc mūdo. Cum
ergo iter quod duat ad monaste
riū de flumine incēdere cepissent.
pgressiq; essent paululū: occurrēt
eis vir sup̄dictus ad quē visitādū
pergebant. et salutās eos dixit. Bñ
dix9 domin9 qui vos michi et nūc
in corpore: et ante iā ostendit i spū
Et tunc cepit de vni9 cuiusq; me
ritis que habebāt apud deū atq;
actibus memorare. Tū paulus a
it. Quoniā et nobis domin9 ostē
dit q post triūdiū te de hūc mūdo
assumat: peti9 a te vt eadē nob de
tuis virtutib; et actibus quib; de
o placuisti enērres. nec v̄eatis iac
tātē notā: abcessur9 enim de hūc
mūdo. ad imitationē posteris ges
torū tuorū memoriā derelinque.
Tunc ille. Nichil inq̃t me fecisse
memini: hūc tamē custodiui ex q
nomē saluatoris nostri in p̄secuti
one cōfess9 sū ne post cōfessionē ve
ritatis. mēdaciū de ore meo p̄ceda
ret: neq; p9 amorē celestīū. terre
ni aliquid amare. Vñ nec grā dñi
defuit in hīs michi. Nūq̃ enī me
fecit aliquo egere terreno: omnē
quē desiderauī abū. angelorū mi
chi deferens ministerio. Nil eorū
occultauit a me domin9 que gerū
tur in terris. Nūq̃ defuit cordi
meo lux eius. per quā suscitatus
somnia corporis non requirerem:
desideriū semp habēs videndi eū

Deo et angelum suum assistere
michi semper fecit: et o[mn]em me
de singulis quibusq[ue] virtutibus
mundi. Lux mentis mee nunq[ue]
extincta est. Omne quod peti a
d[omi]no sine mora p[er]fecit s[ibi]. Osi dicit
in frequen[t]e multitudin[e] angelor[um]
assisten[t]i sibi. Vidi et uisus iustor[um]:
congregatione[m] martiru[m] mo[n]achor[um]
conueni[ent]u[m]. o[mn]iq[ue] sc[ilicet] eor[um] d[omi]n[u]m
at quor[um] op[er]u[m] n[on] est aliud nisi lau
dare sp[iritu]m et laudare de[um] in simplici
tate cordis et fide. Vide et o[mn]ia io
sa[ph]ana et angelos ei[us] eternis igni
bus tradi: rursum uidi iustos eter
na leticia p[er]frui. C[um]q[ue] hec et alia
multa similia h[uius] p[er] totu[m] endu[m]
narrass[et] eis: tradidit sp[iritu]m. Et
c[on]tinuo uidentibus ip[s]is ab angel
suscipit[ur] eius a[n]i[m]a atq[ue] ad celos fer
tur: ita ut uoce p[ro]p[ri]a audiret eam
ip[s]i: quia uox una cum angelis a[n]i
ma eius abe[un]s deum collauda
bat.

De sancto amone.

Uidimus aut[em] in thebaida
etia[m] aliu[m] uiru[m] no[m]i[n]e amo
ne. patre[m] eoru[m] in l[u]m[in]e[m] arae
monachoru[m] q[ui] thebenesis appellat[ur]
t[ame]n i[n]gent[em] abstine[n]cie uicos[um]: q[ui]b[us]
usus est idui collobijs quasi sacis
linctis. et pelle co[n]fecta a uollo per
tergum et latus descende[n]te conta
gi: cuius ead[em] caput operire. et
maxie cu[m] ad abu[m] uentu[m] fuere: r[ati]o
ead[em] facie relata: ne aliq[ui]d aliu[m] p[er]p[er]et.

abusum de p[er]hendat. Est aut[em]
eis in capiend[o] abu[su] sumu[m] silen[tiu]m
ita ut ne putetur esse in eo loco a
liquis h[uius]m[od]i ubi sedet ad mensas.
Et omnis eoru[m] conuersatio ita e[st]
in multitudine posita quasi esset
in solitudine: du[m] ita latet unius cu
iusq[ue] abstine[n]cia. ut ab alio de p[er]he
di n[on] possit. Vident ergo ad me
sam cotinuetes magis q[uam] sumetes
abu[su]m: ut nec de fuisse mensis. nec
en[im] ventri satisse esse videantur.
Hanc quippe continencie et uir
tutis: abstine[n]cie que in oculis habent[ur]
et in manibus.

De sancto paulo simplici.

Hic quida[m] inter discipu
los atheni[ensis] paulus no[m]i[n]e
cognom[en]to simplex. Hic
intra conuersionis sue h[uius]m[od]i habu
it. Cum uisore[m] suam oculis suis
cu[m] adultero cubante[m] uidi[ss]et: nulli
quidq[ue] dicens. egressus est domu[m]
et inuestia: animi tacitus i[n] heremu[m]
semetip[su]m de die. Vbi cu[m] a[n]i[m]us ob
crearet ad monasteriu[m] peruenit
atheni[ensis]: ibiq[ue] ex loci amenitate
et oportunitate p[er]silu[m] cap[it]. C[um]q[ue]
edisset anthoni[u]m ut iter ab eo
salutis inquireret: ille intuens
hominem simplici[s] nature esse: res
pondit ei ita de mu[n]do esse posse salua
ti si h[uius] que a se dicebantur obedi
ret. Tunc ille omnia quecu[m]q[ue]
sibi p[ro]p[er]et: se factu[m] esse sp[iritu]s p[ro]p[er]e.

Ut ergo pmissione eius pbarat
anthoni⁹ an fores celle statim dix
it. **N**ic inquit expecta me orans
et nec egrediar. Et ingressus an
thoni⁹; mansit intrinsecus p totā
diem ⁊ p totā noctem. Per fenest
ram tñ ex occulto frequēt⁹ res
pitens videbat cum idē sinēter o
rante; ⁊ nusq̃ p̃stus moueri. sed
stare in esu dici ⁊ rore noctis; ⁊
ita esse mandati mēorem. ut ne
parū quītē d loco moueret. **E**gres
sus aut die postera anthoni⁹ istui
ere eū ⁊ docere de singulis cepit;
quō ope manū solitudine solare
tur ⁊ digitt quītē corpis opus
carnale; cogitatione vero mentē
et animi intentione oparetur que
dei sūt. **C**ibum quoq; in vesperā
cum sumere p̃cepit; sed obseruacō
ne unq̃ vsq; ad saturitatē veniret;
et p̃cipue in potu cōfirmās nō mi
nus per aqua abundantiam fanta
sias anime fieri. q̃ p vinū calore
corpis iacere. **E**t ubi plene eū q̃
liter se in singulis agere deberet
instruxit; in vicano ei hoc est in tri
bus miliarib⁹ cellulā constituit i
biq; eū exercere q̃ de diecat iubet.
Ipso tñ frequēter visitas gratula
batur; deprehendens eum in hijs
que sibi tradita fuerant tota intē
tione ⁊ sollicitudine pmanente.
Quadā aut die cū venisset ad
sem̃ athoniū frēs magni q̃dā ⁊ p
fecti viri; accidit etiam paulum
adesse p̃ter eum eis. **E**t cū ser

mo de p̃fundis rebus ⁊ mistis
haberetur. cumq; de p̃phetis ⁊
saluatore plurima tractaretur;
paulus ex simplicitate animi in
terrogat. si cristus prius fuerat
an p̃phete. **B**eatus vero anthoni
us cum pro eo q̃ tam absurde in
terrogauerat quasi erubisset; ⁊
blāto motu ut erga simpliciōres
solbat silere cum atq; abire iubz.
Ille qz omne quodūq; ab eo dic
tum fuisset tanq̃ p̃ceptū seruare in
stituerat; abcedens ad cellam suā
tanq̃ mandato accepto. silentiū ge
rere instituit; nec oīno aliqd lo
qui. **Q**uod cū cōpiss anthoni⁹;
mirari cepit unde illi obseruatiā
hec placuiss quā a se sciebat non
esse mandata. **C**umq; iussiss eū
loqui et cur siluerit indicare; dix
it ei paul⁹. **T**u pater dixisti michi
ut irem ⁊ silerē. **E**t obstupescās
anthoni⁹ ita ab eo sermonē quē
ille negligenter p̃tulit obserua
tum; om̃s inquit nos iste cōtēp
nat. **C**ū ei nos de celo nob nō au
diam⁹ loquēte; ab isto q̃lis aīz ser
mo q̃ ex ore nō rēderet obsuaf.
Multa tñ ⁊ alia beatus antho
ni⁹ docere eū de obediētia volēs
p̃cipere ei solit⁹ erat etiā que ratio
et causa nō posceret; in quib⁹ ei⁹
animus erga obediētiā p̃bare.
Nautice namq; aliquē eū aquam
iussit ex puteo ⁊ in terra tota die
offūdere; ⁊ cōtextas sportellas
resoluē ac de nouo texē. ⁊ vestimētū

fuere atq; iterum rursus resolvere
et in pluribus huius modi exerci-
tijs ab eo memorabatur ibut? et
ut in nullo proesius etiam eorum
que contra ratione imperari vide-
bantur disceret contradicere: et
ita per hec omnia iformatus bre-
ui ad perfectionem venit. Ex cuius
exemplo docebat beatus anthoni-
us qd si quis velit velociter ad p-
fectionem venire. non sibi ipse si-
eret magister: nec proprijs vo-
luntatib9 obediret eam si rectu vi-
deret qd velit? s; mandatu saluato-
ris obfuad; esse? et an oia unusq; s;
abneget semetipsum sibi? et imuet p-
prijs voluntatib9? qz? et ipse salua-
tor dixit. Ego veni no vt facia vo-
luntate mea: sed eius q me misit.
Et utiq; voluntas assu no erat q
sua voluntati p;is: sed ne q veneat
obediencia docere no iucinet obedi-
entia si p;ia faceret voluntate. Et
ergo magis nos iudicabimur iobe-
dientes? si p;ias faciam9 volunta-
tes? Deniq; sup;dict9 paulus ex-
plo nobis est q obediencie et simpli-
tate merito in tm spiritaliu gra-
tia culme ascendit: vt multo plu-
res et potiores virtutes p ipsu
dñs q p sem anthoniū faceret. Et
qm ppe affluencia gratu multitu-
dines ad eu ex oibus terre p;ib9
confluebant vt curaret ab eo: veres
bñs athoi9 ne molestia multitu-
dinis fugaret? i ita noce heremi
quo accedi facile ab aliquo no pos-

set comanere en frāt: vt venientes
magis susceperet athoni9. Di qd
vero ipse no potuisset curare? hos
ad paulu tanq ad p;iorē sanita-
tum gram habentē mittebat: et
ab illo curabant. Tanta aut sim-
plicitatis eius fuisse apud deū si-
duā tradit: vt quodā tpe cum q
tam rabiē patēs in modū canis
laniaret oēm q ausus fuisset ad se
accedere? et cū pduc9 ad eu fuisset
insistebat orōni vt demonē q eum
urgebat fugaret. Et cū mora fie-
ret ne celer sequeret effāis: quasi
infātū more indignat9 dixisse fer-
tur ad dñm. Vere no māducabo
hodie si eu no curaveris. Et conti-
nuo quasi deliaoso dño satisfācū
est a deo: et statim curatus est rabi-
dus.

De sancto pyamone.

Non aut michi videtur in-
dignū eādem eius heremi
habitatōre q p;hemō-
nari adiacet et viāna est opido qd
diatur diolchy silencio p;terire: in
qua videmus amabilem p;bite-
tum nomine pyamonem totius
humilitatis et benignitatis vinū
habentem eādem revelationū gra-
tiam. Deniq; quodam tēpore cū
domino sacrificium offerret: vidit
angelum dei stantem iuxta altare
et unus cuius monachorum accē-
tium ad altare scribentem nomia
in libro quē tenebat in manib9?

quorundā tñ nomina nō scribente
Cūq; diligēte obseruass; seniores
 qui esset quorū nomina nō scripsiss;:
 postq; cōpleta sūt mysteria. vnum
 quēq; eorū seorsū vocans pāta
 tur quid eis in occulto peccati fu
 isset admissū: iuenit ex cōfessione
 vniūqueq; eorū pāi mortalis ob
 noxiū. Tunc hortat eos penitēti
 am agere: et semetipsū cū eis an
 dominū psterne die ac nocte tēp
 ipse in eorū peccat; ess; obnoxius
 flicbat: et tā diu pmanet cū eis i
 pēitētia et lacrimis donec iterū vi
 deret euntē angelū et scribentē ac
 cētētū nomina: et postea q; oīm
 scripsit. tūc eadē illos ex nominib;
 euocante et ad rēcōsiliationē alta
 ris iuitante. At vbi h; seniores vi
 dit intellēxit eorū susceptā esse pe
 nitētiā: et sic eos altari tota cū q
 tulatione restituit. Hunc eadē quo
 dam tēpore ferebat a demoib; ita
 verberatū: vt stare ā moueri oīno
 loco nō poss;. Et cū dies adess; do
 minica et res posceret offerri sa
 crificiū: iussit se statū maibus ad
 altare portari. Vbi cū i oratione
 iacuis; astantē cōtinuo vidit āge
 lum qui astatē solebat altari et po
 rigentē sibi manū atq; eleuantē
 se de terra: et statū doloz ita ab eo
 discessit vt solito sanior redderet.

De sancto iohanne

Erat in ipsis locis et vir
 sanctus ac totius gratie
 bono replet; et iohannes

nomine. In quo tanta erat cōso
 lationis gratia vt quacūq; mesti
 tia quocūq; tedio cōpressa fuisset
 anima: paucas eius sermonib; a
 lacritate et letitia replētur. Sed
 et sanitatū gratia plurima ei a de
 o donata est.

In alijs quoq; q̄pluris
 locis egipti sparsim vidi
 mus sanctos dei virtutū
 mirabilia facientes: et totius gra
 tie plenos. Sed paucos ex mul
 tis memoram; de omnib; vero
 explicare supra vires nostras est.
 Nam de hys qui in superiori the
 bayde. idest arca ipsam sicut ha
 bitare dicūtē auditu solo cōpim;:
 q; hys pene omnib; quos vidi
 mus celsiores illi et magnificēto
 res habent. Accedere vero ad ip
 sos p itinerē p̄culo nequim;: qz
 quib; oīa illarū p̄uū loca latroni
 bus inuaserūt: illa tñ q; ultra ciui
 tate loco sūt eadē barbaros patiūtē
 et ideo null; nob; ad eos access;
 fuit: qz reuera nec eos q̄s supius
 mēdram; abs; p̄culo vidim;
 Septies nāq; i h; itinere p̄ditati
 sum; in octauo autē sicut scriptū ē
 nō obtinuit nos malū deo nos i
 oibus ptegente. Deniq; semel p
 quinq; dies ac noctes incedentes
 per heremum: siti ac lassitudine
 perditati sumus.

Alio quoq; tpe iaurim; locū
 in quo est cōuallis q̄dā humorum

ex semetipsa gignens salū: quē
cōtinuo calor solis velut hyemal
pruna in glaciē ita in salē stāgit
et tāq̃ sudor acutus ex ipso sale
effiat: atq; ita oīa illa exasperā
tur loca. ut nō solū nudos pedes
ut habebat nos. sed et calā amēte
multos terebret et secat. In hīs
ergo iuenti magno cū paulo eua
simus. **T**ercio cū nichilom nō
per hēmū pgerem: iacrimis
vallem quantā humore ex semet
ipsa seruante. cui solū lacum et
fetido sceno repleti trāsire cupien
tes: vñ ad latera isigimur. Cūq;
pene in eadē mergemur: excla
mantes ad dñū. vocē psalmi ptu
limus dicentē. **V**aleu me fac de
us: qm̃ intrauerūt aque vñ ad a
nimā meā. **I**fixus sum in limo p
fundi: et nō est substantia. **Q**uar
tum pīculum ptulim: in aquis q̃
bus tam que ex inundatione nili re
māscat i quib; p trādū cōtinuū
offlāt vix euadere potuimus.

Quintū pīculum fuit nobis a
latronibus cum secus mare iter a
gerem; p xv. milia passū isequē
tib; nos: et q̃ ferro pūne nō po
terant pene exanimēs p fugam
reddiderant. **D**extū discrimen
fuit in ipso flumine nili in quo na
ugantes pene submersi sumus.

Septimo in stagno qd maria
appellat vento seiente in insulam
eieci sumus hyeme grauissima
super nos et sepestate seiente. **E**

rat enim tempus quo epiphaniōz
sperabāt dies. **O**ctauū autē fuit
quod cum ad nitrie monasteria ve
nissem; locum quentā inuadimus
in quo resluentis nili aqua resitēs
velut stagnū quoddā efferebat: i
quo multe bestie pāpue comodilli
plurimi erant. **Q**ui cum ad teporē
solis exissent: resoluti circa horam
stagni iacebant ut igne orantibus
nob; mortui videretur. **E**t cum ac
cederemus ad videntā mirādūq;
magnitudinē bestiā quas exami
nes putabamus: continuo ut so
nū pedum senserunt exātati sūt:
irruere et insectari nos vehemen
ter ceperūt. **N**os autem magno
cū clamore et metu nomen cristi i
inuoauimus. **C**uius misericordi
a affuit: et bestie que cōtra nos in
surrexerunt quasi angelo repellē
te pūne reiecte sūt. **N**os autē
cursu conato ad monasteria festiā
uimus grāas agentes deo nos
ero q̃ nos de tantē pericul libera
uit. et tanta nobis ostendit mira
bilis: ipsi glōria in secula seculorū.

A M E N .

**Explicit liber primus de vita
sanctorū patrum a beato isidoro
editus.**

Ināpit plogus in libz scdm
vitas pzm.

Hec mūdū quis
dubitet meritis
stare scōzū hōzū
scz qz in hoc vo
luntate vita pūgū

get: q oēm luxurie notā tota mē
te fugiēt: mūdū qz relicto hēmi
vaste secreta rimatur: ibiqz p ter
ribiles rupes formidolosis antre
exaltates: nō cōfuriūt neqz sitiūt:
qz dextera dī sustētat z pascat eos
Hōzū meritis subleuēt: hōzū sup
plicatōnibz pāozū veniā mereat
mū dñe fido se. Hāc sic siqz z ānu
roz laudabile ppositū tuū vt dig
est ai tā plurimi religiosā vitā p
fessi sūt vana z inania pntē scli stu
diū suū impēdāt Et iux pphē oza
culū lapideō sārarij dispersi sunt
in capite oīm platearū. Ex h val
de gaudio q in vbo edificatōis
z sē scripturē doctrinā informari
desiderās: scōzū pzm z istituta p
quiris. Agtē vigesimū in epātū a
gens ānū desiderat ē: spūaliū vi
roz qz in dñi vobus spectatos vi
di z audiri. vitas moralēqz docē
nam pntē libelli cōpēdio dclatāre
septabo Quatinus in pposito pie
tate dux tmetipi bonozū opm z e
ozū q teā sūt z post te erūt doctoz
impitōz efficiat. Sed oro te ne
spernas simplicitatē eloquiū: nec
politi a me exigas stili venustatē
Nec enī opus est dīne doctrinē so

phisticā z eloquēt siqz sermōes
sua dēre mētes hōim in fide z o
pibz veritatē p q scriptū est Api
os tuū vbo dei Et iterū Nō asp
natē vba seniozū: ipi ei didicerūt
a pzbis suis Deniqz scōzū pziar
charū z ppharū abrahā scz ysaac
et iacob: moyse: helie: z iohis idō
a pāetibz scripta ē fides z qūsa
tio nō tū vt illos glificaret quos
certe dñs glificauerat z in regno
suo glōiosos hēbat: s ut legentibz
posterē cōferret veritatē doctrinā z
exēpla salutē Accipiens q a nob
nō disertā s fortia: vca nō ficta:
scōs conutare qz legē: p dīca qz
diligē. Ex hoc enī auditorēs tui
facti amatores ipi pfiat ad eter
nā salutē.

Expliāt plogus
Ināpit liber scdm de vita scō

Quā patru
vita scōzū pzm
seniozū itērogā
tibz se mōchis
de causa abstine
cie dixit Oportz
filioli vt odio hēamz oēm requē
pntē vitē: siue delatōnes corpo
reas ac ventrē suauitatē z honozē
ab hōimibz nō reqzāmz: z dabit
nobis dñs ihs celestes honozes
z in vitā eterna regem glōziosā
qz leticiā ai angelis sctis. **I**de
aut se nioz dixit qz naturalē inest
hōim esurire Oportet aut sumere
tibū ad necessarias corporis sustē
tatōnes: nō tām in passione seu

saturitate vete. **N**ā et sōpnus naturalē iest hōm: s̄ nō in saturitate sū resolucōe corpis. q̄ possit hūi liare passioēs et vicia carnis. **N**ā actas enī sompni mētē sensūq; hūi mis stupidū pigrūq; red dicit: vigiliē autē tam sēsū q̄ enīam mētē nostrā subtiliorē ac puriorē efficiūt. Ita enī et sancti patres dixerūt: quia vigilie sātē purificāt et illumināt hōis mētē. s̄ et et iasci iest hūi naturalē: s̄ nō i q̄motio ne passiois s̄ vt iasciat cōn semz ipm et vt vicia sua facile emendat et a se absidere possit. **N**ecnō et si quid prauū et cōn pcepta dei videamus alios agere oportet nos cōn vicia q̄tē iasci: ipos vero diligētē corripere et iace paret ac monē vt emendati saluentur et ad vitam eternā perueniāt.

Hec aliq; vehementer impugbat ab imūdo spū fornicatiois. exurgēs autē nocte abiit ad quēdā senē et pbatū in v̄tutibz seniorē: et cōfessus ē ei quā p̄ciebat impugtiōem a spū fornicatiois. **H**ec autē senior audiss̄ cōsolabat eū. dōcēs spū alibz v̄bis de v̄tutibz p̄cie: et dicens sicut scriptū ē. Virile agite et cōfortet cor v̄rū. omēs q̄ sperat in dñō. **R**esponsus est at stat in cellā suā: et ecce iterū impugtiō insistebat ei. **I**pē autē festinavit p̄gere de nouo ad sēdictū seniorē. **V**idēs at eū senior iterū docebat eū vt p̄cie enī inde fesse sustinēt. **D**icebatq;

ei **C**rede fili qm mittet tibi dominus ihesus xp̄s auxiliū de celo scā suo vt possis supare passioēm hāc. **C**ōfortatus at stat monēte scō seniorē remeavit ad cellulā suā. **E**t iterū impugtiō valde turbat cor eius. **E**t statim eadē hora noctis reuersus est ad seniorē. et deprecabatur eū vt intentius p̄ eo dominū exoraret. **D**icitq; ei senior ne p̄timeas fili neq; resoluaris neq; abscondas cogitacōnes tuas. Ita enī confusus spūs immūdos discedet a te. **N**ichil enim ita allidit virtutem demonum quomodo si quis secreta immūdatum cogitationū reuclauit sanctis ac beatissimis patribz. **V**irilē agere fili et cōfortetur cor tuū: et expecta dominū. vbi enim durior est pugna ibi gloriofior erit corona. **D**eniq; sanctus ysaias p̄ph̄a dicit. **N**ūq; inuoluta est manus dñi ad saluandū. **N**ā aggrūa ē eī aurē vt n̄ exaudiat. **C**ōsidera q̄ filiule q̄a certamē tuū expectat dñs: tibi q̄ q̄ dyabolū dimicātī parat eternitatē coronā. **I**deo monet nos scā scriptura dicens. **Q**uia p̄ multas tribulatiōes oportet nos itroire in regnū alorū. **H**ec audiens frater cōfirmatū ē cor eius in domino. et p̄mansit apud seniorē: noluitq; ultra reuerti ad cellā suā.

Erat quidā frater in heremolp̄thie p̄p̄tus et alacer in opus domini in spūali cōuersacōe

Huic autē inimicus generis huāni
dyabolus inmisit cogitationes ut re
cordaretur cuius dā note sibi mulieris
pulchritudinē: et turbabat in cogi
tationibus cordis sui vehemētē. Cōtingit
autē ex dispensatione dñi ihu. ut a
liquis quidā frater de egipto veniret
ad visitandum eū in caritate cristī.
Et dum iter se loqueretur cuenit
sermo ut diceret frat̃ ille de egipto
quia mortua est mulier illa. Ip
sa enī erat. in cuius psona impug
nabatur sup̃dū frater. Hec au
tē cū audisset frat̃ ille post dies pau
cos iuit ad locū illū ubi corpus e
rat positū illius defuncte mulieris
et aperuit nocte sepulchrū eius:
et s̃ pallio suo terxit sanicem putre
dinis eius: et reuersus est ad cel
lulam suā. Donebatq; illum foto
rem in aspectu suo: et dicebat cogi
tationibus suis. **E**cce habes de sēde
rium qd̃ querebas: facia te ex eo
et ita in illo fetore cruciabat semper
ipm̃: usquequo cessabat ab eo sordi

Idiffima impugnatio
Tem alius frater erat i he
remo. Habebat autē in loco qui
dicitur cellia. Et impugnabant eū de
mones in passione fornicationis.
Cogitabat autē apud semetipsū di
cēs. quia forsitan oportet magis
in ope manū laborare ut extenu
et carnalis sensus me. Erat autē
idē frater arte figul9. Exurgens
ergo fecit in luto et plasmavit quasi
in figurā mulieris et dixit cogitati

onibus suis. **E**cce vxor tua. **N**ecem
est ergo ut sup̃ consuetudinē addas
in ope manū. Et per aliquot dies
et iterū simul fecit ex luto et plas
mavit quasi filiā sibi. Et dixit cogi
tationibus suis. **E**cce gnauit vxor
tua filiā. necem est ergo ut magis
ac magis apli9 exerceas op9 ma
nuū. ut possis pascē et vestire te et
vxorē ac filiā tuā. Et ita p̃ nimio
labore maceravit corp9 suū. ut nō
pualetet iā sup̃portare tm̃ laborē.
Tūc dixit cogitationibus suis. **Q**uā
si nō pualet nimium laborē istum
sustinere neq; mulierē requas. Vi
tes autē de9 ferues. ppositū mētē
eius p̃ certamine castitatis. Abstulit
ab eo molestiā impugnatiois demo
nū. Et magnificauit dñm super

Quā magnitudine glorie sue.
Quidā frat̃ interrogauit beatū
pastorē abbate dicens. **Q**uā facia pat
et ipugnet me passio fornicationis et
et rapior in passioe furoris. Et rē
tes dixit ei scūs senior. **I**dē utiq; dō
ap̃lia dicebat. **Q**uā leonē qd̃ inter
ficiat et versū frequēter suffocabā
h̃ at ita itellit qz furore abscedebā
ab aia mea fornicationes aut in la
boribus affligebā. **D**e scō ysaac

Consiliū hūerūt intra se senio
res p̃res et oēs mōchi hita
tores in hēmo sichier et cōsenserūt
ut b̃ñs ysaac p̃bz eis ordiaret i
ecclā q̃ in ipā hēmo sita ē ubi que
nit die et hora statuta multitudo
mōch9 q̃ i illa hēmo quersabāt

Audiens autē sup̄dāis abbas ysaac h̄mōi cōsiliū fugit in egiptū et abscondit se in q̄dā agro iter fructuosa. arbitrans se idignū ēē h̄mōē p̄biterij. Quē plimū fr̄es mōchi seq̄batur ut p̄phēderet eū. Cū at applicauisset ad vespm̄ i eodē agro p̄lōgi⁹ ut reficeret fatigati de itinere. erat enī nox dimiserūt azellū q̄ eis sup̄tū portauit in itinē ut pasceret. Cū autē pasceretur asell⁹ p̄uenit in locū ubi sup̄dāis abbas ysaac latitabat. Cūq; illuxisset dies requietes mōchi asellū. p̄uenērūt ad eūde locū ubi senior se occultauerat. Et ammirantes valde diuinam disp̄sationem. comprehendentes ligare et constringere eum voluerunt et ita perducere. Venerabilis autē senior nō p̄misit dicere. Jam non possū q̄dicere vob̄. Et quia voluntas dei est et licet indignus suscipiam ordinem p̄biterij.

Erāt duo fr̄es mōchi pat̄is in cellula p̄manētes: q̄q; huilitate et p̄ciām multi ex de s̄as p̄rib⁹ collaudabāt. Audiēs h̄c q̄dā sc̄us vir volens p̄bare si verā p̄fectaq; huilitate haberet venit ad visitādum eos. Cūq; cū gaudio suscepisset eum et ex more cōpleuisset orōnes et psalmodias egressus foras cellulam vidit paruū ortum ubi sibi olera faciebant. Apprehensq; baculo cepit omnia olera cū impetu cetero confāgere: ita ut nichil om-

nino remaneret. Videntes autē sup̄dāi fr̄es nichil penitus dixerūt s̄ nec vultū tristē aut turbulentū habētes rursū ingressi cellulā: vesptias q̄q; orōnes cōplentes. adorantes eūde senē dixerūt. p̄p̄is dñe et eamus et eū q̄ remāsit caulem coquētes gustem⁹ qz iam hora ē ut abū sumam⁹. Tūc senior adorāt eos dicēs. Grās ago saluatori nr̄o ih̄u xp̄o qz video sp̄m s̄m i vobis req̄scere: et iō hortor et monēo vos h̄mī fr̄es: ut v̄s in finē custodiāt s̄ctē huilitatē et p̄ciām v̄tutē: ut ip̄i in regno celestī v̄s magnos et sublimēs in sp̄sū dñi faciat apparere.

Senex q̄dā erat in cenobio iā p̄batiss⁹ mōchus. et iacuit ḡuissimā egritudine. Cōfectusq; nimia et intolerabili infirmitate p̄ longa t̄pā laborabat in dolorib⁹ mult⁹ nec iuenire poterat fr̄es q̄l̄ succurrerēt egritudinī ei⁹. qm̄ ea q̄ necessaria erāt infirmitati ei⁹ nō habebāt in monasterio. Audiēs hec q̄dā famula dei de afflictioē eius de p̄cata ē pat̄re monasterij ut ad cellulā suā eū tollerēt et ministraret ei: maxime quia facili⁹ inueniri posset in ciuitate q̄ necessaria ei⁹ egritudinī viderbatur. Precepit ergo pat̄r monasterij: ut portaret eum fratres ad cellulam famule dei. Ip̄a vero cū omī veneratione suscipiens senem p̄pter nomē dñi ministrabat ei.

et pro mercede retributionis eterne quam
credebat a christo domino salvatore nostro
recipere. Cumque tribus et amplius annis
sedule obsequeretur et ministraret paulo
dei ceperunt homines mentem corrupti secundum
sensum sue mentis suspicari quod non sincere
haberet senior consilium de virginitate quam
ministrabat ei. Audientes autem hoc seni
or exorabat dominum et divinitate christi
dicens. Tu domine deus noster qui solus
cognoscis omnia et vides quam multi
dolores sunt consuetudinis et miserie me
e et afflictiones tante infirmitatis quam
me ita per tantam quasi tunc tempore ut necessa
rium habeam obsequium habere facile tue quam
in propter nomen tuum ministrat. Tu
bue ei domine deus meus condignam mercedem
in vita eterna sicut dignus es
propter bonitatem tuam promittere hiis qui
propter nomen tuum egenis et infirmis
suum exhibent ministerium. Cum autem appropin
quasset dies transitus eius. convocave
runt ad eum quod plurimum sancti seniores et
fres de monasterio. et dixit eis senior
Obsecro vos domini patres et fratres ut
cum defunctus fuero tollatis baculum me
um et plantetis eum super sepulchrum me
um et cum radices misceat feceruntque scilicet
tunc scierunt quia multa est consilia mea
a paulo dei qui in ministrabat. Hi autem
non stonderunt scitote quod non sum mun
dus ab ea. Cumque ergo vir dei exis
set de corpore secundum preceptum eius sancti seni
ores plantaverunt baculum eius su
per sepulchrum eius. Et stonderunt
accidentibus tempore protulit fructum
tum. Et amicati sunt omnes glorificati

tes deum. Ad tale enim miraculum de
vicinis regionibus multi venientes
magnificabant gratiam salvatoris. Nam
et nos ipsam arbutulam vidi. Et
benediximus dominum qui protegit omnes
in sinceritate et veritate sibi serviētes.
Reserebat nobis sancti seniores
patres de quodam fratre dicentes. Cum
quodam tempore ita impugnavit eum de moribus
ut statim hora dici prima tanta fame
et defactione corporis eius faceret ut pe
nitius sustinere non posset. Vntum ille
dicebat in corde suo quia quicquid
oportet me vel usque ad terram exspecta
re et tunc cibum sumere. Cum autem factus fuisset
hora tercia iterum dicebat cogitati
onibus suis. Etiam et nunc violen
ter oportet me sustinere usque ad sex
tam horam. Et cum advenisset sexta ho
ra infundebat panem in aqua dicens.
Dum hic panis infunditur oportet me
esse exspectare horam nonam. Cumque ho
ra nona advenisset secundum consuetudinem
complebat omnes orationes et psalmo
dia secundum regulam et ponebat panem
ut comederet. Hoc ergo per pluri
mos dies sustinuit. Quodam autem die
e similiter ab hora prima usque ad horam
nonam fecit. Cumque hora nona sedis
set ut cibum caperet. vidit de sportella
ubi panes id est parum aqua reposti
ta erat surrexisse fumum magnum et
egressum esse per fenestram cellule eius.
Itaque ex illa die nec esurit nec
defectio corpori eius facta est. Sed
magis ita corroboratus est in fide
et abstinencia cor eius. ut nec per

blidum delectaret eum abui sumere.
Ita dei gratia auxiliante certauit
per patientiam enim suam fuit ille ex
tremis castiternis id est gule totius
piscine passionis.

Quidam de sanctis senioribus salutari
omnis causa profectus est ad alium seni
orem heremita. Qui cum omni gaudio
suscepit eum. Pro cuius et aduentu
pauit ad refectorem senior lentia
le abui totum. Dixeruntque iter se ut
prius ex more compleret orationes et
psalmodiam. et abui postea capient
Cum autem ingressi fuisset psallebat et
totum psalterium compleuerunt. **N**am et
de scripturis sanctis tam legentes duos
aphas reatauerunt. Itaque dies alii
erat. noctesque simul recedebat. **D**um
ergo oraret et ite psalleret illuxit a
lia dies. **T**unc primum intellexit quia
iam non transisset interitum autem iter se de
verbo dei loquentes et sibi spirituales
sensus exponentes factum est ut cum ho
ra nona salutares seruice ita reuer
teretur qui venerat senex ad cellam suam.
Nam abui qui patitur erat ad refectorem
obliti sunt accipere: dum abui spirituale
parient. **D**epe autem inuenit senior ol
lam plenam sicut parata fuerat.
Et contristatus dixit. **N**eu quo
modo obliti sumus percipere pul
mentum.

Discipulus autem dum senioris im
pugnabat a spiritu fornicationis. **D**um
auxiliante gratia domini resistebat viriliter.

passionis et inuidis cogitationibus su
i cordis. **I**eunius et orationibus et o
pere manuum affligebat se veheme
ter. **E**tiam ante senior videns ita
laborantem dixit ei. **S**i vis o fili
deprecari dominum ut auferat a te istam in
pugnationem. **I**lle vero respondens dix
it ei. **V**ideo patet quod et si laboris sus
tineo. sentio tamen fructum in me proficere
bonum. **E**t quia per occasionem impugna
tionis habet et amplius ieiunio et apli
us in vigiliis et orationibus tolero. re
tinet deprecari te ut orem pro me mise
ricordiam domini ut det in virtute quibus pos
sim sustinere et certare legitime. **T**unc
senior dixit ei. **E**cce nunc cog
nouit fili. quod si deus intelligit spiritu
ale certamen per pacem ad salutem et
ternam aie tue perficere. **I**ta enim et
senior amplius dicit. **C**ertamen bonum
certavi cursu consummavi fide seruavi.
De reliquo reposita est in corona
iusticie. **N**on solum michi: sed et om
nibus qui diligunt aduentum eius.

Abbas anthony dixit. **E**st
vero quod corpus habeat natura
lem motum conspersum in se qui vo
lente animo non operatur sed tantum
motus signatur in corpore quasi impassibi
lis motus. **E**st autem alius motus ex
eo quod nutrit et fouet corpus ab et po
tibus. et ex quibus calor sanguis exatatur
ad operandum corpus. **P**ropter quod di
xit apostolus. **N**olite inebriari vino
in quo est luxuria. **E**t rursus in euange
lio dominus discipulis suis mandans dixit

Videte autē ne gūctur corda v̄ra
in crapula et ebrietate et in amē
h̄y vite. Est et aliq̄ q̄dā motus cer
tūb̄y in cōuersatione ex insidijs
et iuidia demonū veniēs. Itaq̄ sci
te cōuenit quia tres sūt corpales
motus. Vn̄ q̄tē naturalis. aliq̄
ex plenitudine aborū. tera⁹ vero
ex demonibus.

Dixit abbas gerōtius petre
sis quia multi tēptati a corpōali
bus dēlectatiōibus. cū nō apporri
māret corpibus mente fornicati.
et corpalem v̄ginitatē seruātes s̄m
nīm fornicātur. Bonū est ergo di
lectissimi facere qd scriptū ē oī ci
stodia vnūquēqz cor suū seruare.

Hab̄t moysi q̄ h̄itabat in lo
co q̄ appellat̄ petra. q̄dā tpe
ip̄s fuit durissima ipuḡtiōe forni
catōis demō vt nō p̄ualēt ī cella
sua s̄ abijt ad sc̄m abbatē ysidorū
et retulit ei violētia ipuḡtiōis sue
Cūqz de scriptur̄ s̄as ysidor⁹ ab
bas p̄fēc̄s testiōia cōsolabat̄ eū
et vt ad cellulā suā rēteret̄ roga
bat eū noluit abbas moyses p̄gē
ad cellulā suā. Tūc abbas ysidor⁹
tūc p̄ie cū abbatē moyse ascēderūt
in sup̄iora cellule sue. et dixit ei ysi
dor⁹. respice ad occidētē et vide. cū
q̄ respiceret vidit multitudinē de
monū vehemētē cū furore p̄turba
ti et q̄si ad plūm p̄atos festinātē q̄
puḡte. Dixit ei iterū abbas ysidor⁹
respice ad occidētē et vide. Cūqz
ēspexiss̄ vidit multitudinē innume

rabile scōz glōsū ac splentētē sup
luie solis celestiuū v̄tutū exercitiū
Ait at̄ ei abbas ysidor⁹. Ecce q̄s
in occidētē vidisti. ipi sūt q̄ ipuḡnt
scōs dei. Na q̄s ad orientē aspex
isti. ipi sūt q̄s ad adiutoriū s̄as su
is mittit dñs. Cognosce ergo qz
plures sūt nobiscū sicut dicit elize⁹
p̄pha. Et sc̄us iohes aplūs dicit
Q̄a maior est q̄ in nobis est q̄ q̄
in hoc mūdo. H̄is auditt̄ cōforta
tus in dñō sc̄us abbas moyses re
uers⁹ ē ad cellulā suā grās agēs
et glorificans dominū nostrū ihesu

Ch̄pi potētiam
erater q̄dā stimulabat̄ a forni
catione. et erat stimulus velut ig
nis arēs ī corde eius nocte et di
e. Frat̄ at̄ dēcertabat nō tñ cōdes
cēdens v̄l cōsentēs cogitatiōi sue
P̄ multū vero t̄p̄s discessit ab
eo stimulus nichil p̄ualēs p̄p̄ p
seueraciā fr̄is. et statim lux apparuit
in corde eius.

De cogitatiōe stimulationis
dixit q̄dā senex hēmita. Dormiēs
vis saluari? Vade labora. vade
affligē. vade q̄re et iuenies. vigi
la pulsa et apicē tibi. V̄t enī in
seculo p̄acacarij q̄ cū nimis cedū
tur. et stat̄ et fortes oppatuerūt co
ronas accipiūt. Aliq̄dēns at̄ et v
n̄ a duobz cedit. et cōfortatus pla
gis cedentes se vīnat. Vidisti q̄tā
v̄tutē p̄ carnis exercitiū acq̄siuit.
tu sta et cōfortare et domi⁹ expug
nat p̄ te h̄mici.

Molestia sustinebat q̄da frat a
sp̄u fornicatois abiit aut ad
quēdā pbatissimū seniore: et p̄ca
bat eū dicens Pone t̄ sollicitudinē
hāssie p̄z et ora p̄ me. qz fortiter
ipugnet me passio fornicatois. Hec
cū audiss̄ senior orabat int̄te die
b9 ac noctib9 p̄ eo de p̄cās dñm
et xpi miam. Item at̄ veniebat itē
f̄ et rogabat seniore ut maḡ itē
ti9 p̄ eo oraret. Simuliter at̄ cū
oī sollicitudine b̄t̄is senior orabat i
tēt̄9 p̄ eo. Frequēt at̄ ad se venien
te mōchū vidēs senior et de p̄cāte
se ut oraret. cōt̄stat9 valde amīa
bat qz nō exaudiet dñs orōnes
e9 oravit q̄ dñm dicens Dñe reve
la in vñ in h̄ fr̄e optiao ista diaba
li. qz de p̄catus sū te et regem non
dū inieit. Eāte nocte revelavit ei
de9 q̄ aī illū mōchū erat negligē
tie et ignavie r̄solucō et delatōe
corpeas cordis ei9. Ita at̄ on̄sū ē
senior. Vidit sedēte illū mōchū
et spūs fornicatois in diūsis mli
erū formis an̄ eū ludentes ipsūqz
cū eis delatari. Videbat at̄ et āge
lū dñi astātē et idignatē gūiter q̄
eūte fr̄em qz nō surgebat nec p̄f̄
nebat se in orōnib9 ad dñm s̄ ma
ḡ delatābat in cogitacōibus suis.
Hec q̄ on̄sa sūt scō seniori p̄ reve
latōem. Cognovit at̄ qz culpa et
negligēcia illi9 mōchi erat ut nō
exaudiet̄ ei9 orōnes. Et tūc dix
it ei senior qz culpa tua est f̄ q̄ cō
delat̄ cogitacōib9 malis. Impos

sibile est discedere a te sp̄m forni
catois imūdum alijs oratibus et
dñz p̄ te de p̄cātib9 nisi et tu ip̄e la
borem assumas in ieiunijs et orā
nib9 et vigilijs mult̄ cū gemitu
de p̄cās ut miam suā et adiutorū
sue gr̄e p̄beat t̄ dñs ih̄s xps ut pos
sis resistē malis cogitacōib9. Nā
et medici q̄ corpibus hōmū medi
camenta cōficiūt et adhibēt q̄uis
omīa cū sūma diligēcia adhibeat
verū si ille q̄ infirmat nō se ab
stineat a mal̄ et noxijs abis et de
alijs q̄ solēt ledē infirmitates nich
il ei p̄fuit cura et diligentia et solli
cītudo medicorū. Dile et̄ et in aīe
languorib9 euenit. Licet cū omī
infirmitate et ex toto corde s̄a p̄cēs
q̄ sunt media spūales exorēt xpi
dñi miam saluatoris nū p̄ eis q̄
orōib9 eorū se postulāt adiuvā
nisi et ip̄i cū omī infirmitate ment̄
tā in orōnib9 q̄ in oī ope spūali q̄
deo placita sūt fecerūt. nō eis p̄fīa
ent negligentib9 et r̄solūt̄ et de
salute aīe mīme cogitacōib9 orōes
scōz. Hec audies frat̄ cōpūctus
est corde. et cū omī sollicitudine p̄
doctrinā senioris statī tā ieiunijs
q̄ orōib9 et vigilijs semetip̄z affli
gebat et meruit miam domini et
cessit ab eo spūs imūde passio
nis.

Hec senex dixit. hec de negli
gentia patimur. Nā si cōside
rare9 q̄a de9 habitat i nob nō ali
cū vas isferrem9 itra nos. dñs ei

hitas in nob respicit vita nram et
nos pccates eu et gteplates negli
ge na tem9 h sificat nos maitpos
lie et ille scus est Item9 sc petra
et ruper malign9 no formides et
n amittet adusuo te psalle cu vtu
te dias Qui pfidut i dno se mos
lyo no amouebit in eternu q ha
bitat in iherlm

Dicebat sa seniores pres de q
da mocho ia senioe i sithie hemo p
manete Qm su9 quida erat et p si
gulos anos dndebat de hemo in
alexandria ubi amabatur dno e9 de
ferens eis pensiones sicut solent
serui domini suis. **D**ed domini
eius magis reuerentiam p timore
dei hntes at cu honorabat occurre
tes et salutates eu petite9 vt dnt
p eis exoraz. **I**lle at mittebat a
qua in pelui et festinauit lauare pe
des dno9 suoru cu oi huilitate ob
sequiu eis cupies exhibe Ipi vo n
acqescebat vt pedes eoz abluet
sed dicebat noli bassie pz grauare
animas nras. At ille respondes
dicebat ego seru9 vest su. **N**a vos
dnos meos oipotens deus consti
tuit et gracas ago domino nostro
q2 digti estis me pmutte vt fua
deo viuo et vo creatori ac dnato
ali et terre. **E**t io detuli vob p
sione fuit me. **D**ni at ei9 cotede
bat nolentes accipe qua detulerat
pensione. qbus ille ait si noluerit
accipe pensionem mea ita decreui ut
no reutur i hemu s h i pnti pma

neo et fuis vob **H**oc audientes do
mini ei9 acquieuerunt suscipere pe
sionem eius ne tristaretur sed vt
magis reuertetur ad loca heremi i
cellula sua. **I**llis at qd de pssioe su
a et nolentib9 dabat dnis suis sta
tim qd accipiebant paupib9 erogab
ant. **I**ntrogantes at eunde senes
fres ei dixerunt Obsecram9 te pat
ut dicas nob cur cu tanta itetioe p
fuias tuo pssioem et nolentib9 et
nis resistetibus dnis tuis igessisti.
Ad hec respondes senior dixit. ego
fres ido festino p fuias qd t9 do
mis meis deo pssioes p singulos
anos adimplere eis. vt qcqd ia cu
dni adiutorio ieiunijs et orib9 seu
in sas vigilijs ul in oi ope spua
li xpo dno adiuuante laborauero h
in in eterna vita et salute aie pfici
at. ne forte si pssione p fuias me
o minime itulero ia totus spual
labor me9 ad illoru merte pficiat
q me pmiserunt xpo dno seruire et

Spualit querfari
Dixit abbs iohes thebeus. q
a det mocho huilitate an oia hnt.
Hoc eni pmu est saluatoris ma
datu dicte. **B**eatu paupes spu qm
Hipoz est regnu celoru
Habes pastor dixit. **Q**uia sp
ho huilitate et timore dei ita itessa
biliter respirare det: sicut flatu que
narib9 attrahit vl emittit. **I**te
dixit. **Q**uia huilitas terra e in q
dnis sacrificiu fieri demandauit.
Rursus ait quia si ho ordine suum

custodiat nō cōturbabit. **E**x hoc
tāc itē dicit. **N**ō metiar p te
metipm. s̄ adhere ei qui bñ quersa
tur. **D**ixit itē. **Q**uia p̄cere se
in cōsp̄u dei. et nō seipsū extollere
et mitte post tergū suū p̄p̄am volū
tate ferramēta sūt q̄bus aīa oīa
tur. **A**it itē. **Q**uia fē interrogā
bat abb̄em alonū. **Q**uid ē p̄p̄
tus? **E**t dixit ei senex. **S**i sis ista
aīalia irōnabilia et scias qz illa
nō p̄p̄nant. **I**ntrogatus ē ab
bas pastor a quodā fr̄e. **Q**uō te beo
esse in loco in q̄ maneo? **E**t r̄ndit
senex ei. **H**ēto p̄vidētia s̄it adue
na. **E**t ubiāq̄ fuer̄. **I**ne q̄ras v̄
bi tui corā te h̄rē potētia et q̄sc̄es.
Referebat autē b̄t̄is senior pas
tor s̄abus dicens. **Q**m̄ fuit nup̄ q̄
dā mōchus in cōstātinopoli t̄pib⁹
theodosij impatoris. **V**itavit at
in peruula cella foris ciuitate p̄pe
prastio q̄ vocat̄ in septio vbi solēt
ipatores egressi de citate libet̄ de
gere. **A**udiens q̄ ipator q̄ ibi ess̄
q̄dā mōchus solitan⁹ q̄ nūq̄ egre
diebat de cella. cepit eḡere de am
bulato ad eū locū vbi eāt s̄dāus
mōch⁹. **P**recepitq̄ sequētib⁹ se cu
nuchis vt null⁹ appropinquaret ad
cellā mōchi illi⁹. **I**p̄ autē solus p̄
rexit pulsauitq̄ ad ostium cellule.
Pertexit q̄ mōchus et aperuit ei
et nō cognouit qz ess̄ ipator. **T**u
lerat enī sibi coronā de capite su
o vt nō cognoscētur. **P**er orōnē at
resederūt p̄ter. **E**t interrogauit eū

ipator dicens. **Q**uō s̄a p̄ces degūt
in egipto? **R**espondēs mōchus ait.
Omēs exorāt deū p̄ salute vestra.
Aspiciēbat autē intēte cellulā ipam
et nichil in ea vidit nisi paucos pa
nes siccos in sporta p̄cētes dixit
q̄ ei. **D**a m̄ b̄ndictionē abba. vt
reficiam⁹. **P**rat̄q̄ festinauit mō
ch⁹ et misit aquā et salē. et misit buc
cellas et comederūt p̄ter. **P**oerex
it ei calicē aq̄ et bibit. **T**ūc theo
dosij ipator dixit. **P**as q̄s ego sū
Et r̄ndēs mōach⁹ dixit. **N**escia
q̄s sis dñe. **D**ixit ei. **E**go sū the
odosij impator. et ob b̄ndictionē
veni huc. **H**oc tū audiss̄ mōach⁹
p̄sternit se aq̄ illū. **A**t ille dixit ei.
Beatī vos estis monachi. qui se
cū ac liberi d̄ negocijs seculi t̄rā
q̄lla et quicquid p̄stūmī vita. et solū
mō de salute aīarū v̄rāz habet̄
sollicitudinē. quō ad vitā eternā
et ad celestia p̄m̄ia puenire possi
tis. **I**n veritate enī dico ē. quia cer
te in regno natus sū et nūc in reg
no de go. et nūq̄ s̄n sollicitudinē a
bū capio. **P**er hec valde h̄noisice
salutauit eū impator et ita egres
sus est ab eo. **E**adē autē nocte ce
pit intra se cogitāre dei famul⁹ di
ces. **Q**uia nō oportet me iā in hoc
loco esse. **M**ulti enī nō solū de po
pulo. s̄ et de palacio et senatorib⁹
q̄plūmī ex ipatorē secuti ad vi
tēdū me vēturi sūt. et honore in t̄p̄
dei seruo de seredo nō cessabū. **E**t
illi q̄te p̄pter nomē dñi hoc facturi

sūt **E**go at tūcō ne forsa malig
nus dyabol⁹ in subripiat et libet
inapiam eos suscipe ⁊ cōdēctur
cor meū laudit⁹ ⁊ hñozib⁹ eoz
et ppter hoc iā inapiā vītutē huili
tatē ptere ⁊ laude s atq hñozē
hñmū affectat. **H**ec igit omī a hñ
dei scū cogitās eadē nocte fugit
in ⁊ p̄erit in egiptū ad scōs pa
tres in hēmū. **I**taqz q̄sider⁹ frēs
dilmī ai q̄ta sollicitudinē vītutē hu
militatē custodiē studuit faul⁹ dei
vt in celesti regno eternā glām p
labore scē vite sue quā p̄t nomē
dnī exerguerot p̄repe a xpo ihu
mētur. **D**ixit abbs anthym⁹ ab
bati pastozī. **H**oc est magnū op⁹
hñmū vt culpā suā sup scipz vn⁹
q̄s po nat corā deo ⁊ exp̄at t̄pta
tionē vsq ad vltimū vite sue t̄p⁹.
De hoc at scō pastozē referēbat
sā seniores dicētes **Q**uia q̄dā t̄pē
cū audiss⁹ iudex p̄uiae scām opio
nē bñ pastozis desiderabat vidēre
eū: misit nūciū de p̄cās vt suscipe
ret eū. **S**tūg at pastoz q̄tastat⁹ ē
valde cogitās apd semetipm qz si
cepint p̄sone nobiles venire ad sa
lutādū ⁊ me hñceādū manifestū
est qz ⁊ alij eē multi pplātes hñ
nes frequētabūt me. ⁊ nāc est vt
p hoc p̄turbeē secreta vite mee cō
uersatio: ⁊ huilitatē grāz quā cū
tāto labore auxiliātē dnō a iuuen
tute mea studui custodiē forsa s̄b
apietē maligno spū p̄cū ⁊ vane
glē laqōs incurrā. **H**ec g apd se

metipm cogitās diffinuit q̄t⁹ vt
excusaret magē et nō suscipet iudi
cē. **C**ōtastatus at iudex qz se nō
suscepiss⁹ ait ad officiū suū. **Q**uia
mō nō merui vidē hñmē dei p̄cās
meis ip̄to. **V**ntn nimis de s̄ide
rās p quācūqz occasione vidē pos
s⁹ vītū scām cogitauit hñcemōi cū
q occasione p̄beret ei vidēdi eum.
Cōphendens enī filiū sororis bñ
pastozis misit in carcerē vt p i s̄ā
occasione ā suscipet iudicē. ā certe
ad carcerē ip̄e veniret. ad rogādū
iudicē. **D**ixitqz ad officiū suū. **V**t
nō cōtastet scūs senior mādātē ei
si voluerit ad me veniē nāc est vt
statū educat⁹ eū de carcerē. **T**alis
est enī cā e⁹ q nō possit ip̄one trā
sire. **A**udies at hec mat iuueis id
est soror s̄ā pastozis abiit in hēmū
vbi erat s̄c eius stabatqz an ostiū
cellule ei⁹ cū multo fletu ⁊ vlula
tū rogās vt dñdēt ad iudicē ⁊ ro
gāt eū p filio e⁹. **S**tūg at pastoz
n solū nich ad eā dixit s̄ nec ostiū
ei apuit vt igredēt ad eū. **T**ūc
illa cepit maledicē ac dicē ei. **D**u
rissē ac ip̄issē et s̄cra viscera ge
tēs quō te tāt⁹ dolor flet⁹ mei nō
flectit ad mīaz: qm ip̄z vniū filiū
hñc meū quē in mortē p̄iculo vide
o q̄stitutū. **T**ūc senior mādauit
ei p frēz q sibi mīsticabat dicēs. **V**a
de dic ei. **P**astoz filios n̄ genuit ⁊
iō n̄ dolz. **H** at audies iudex dix
it suis. **S**ēbite ut l̄ eplāz p̄cāto
riā ad me fāat q̄t⁹ possi eū dītē

Tūc iā q̄plūmis suadetibz scūs
senior scripsit ad iudicē dīcēs Iube
at nobilitas tua diligēt inq̄rē cōz
eius. 7 si q̄d digne morte cōmisit
moriat q̄tūq̄ i h̄ p̄nti sc̄lo exsoluat
crimē p̄cā sui. ut euadat eterne ac
p̄petue gehēne penas sināt nichil
dignū morte p̄misit q̄d iustū vide

De legibz de eo disponē iube
Iacebat b̄tē memoie arseñ ab
bas p̄gn̄ mōchus i aliena p̄uia
a hitas nullis rebz se mediū fāt
7 sp̄ quieti erit. **I**ntrogauit ab
bas march⁹ abbtē arseñ dīcēs
Bonū ē nō h̄re āquā cōsolatōez in
tella? **V**idi quēcā stēz h̄ntē paz o
lētū i cella 7 eradicaui eā. 7 dīc
abbas arseñ. bonū est q̄dē. s̄ p̄
exeratawēm vniūscuiusq̄ h̄mūis
agendū est. **E**tenī si nō habuerit
virtutē huiuscemōi tolerare ite
rum plāta tuē ē ea. **M**arrauit
abbas daniel. qz q̄n erat i sic̄hi ab
bas arseñ erat ibi q̄cā mōch⁹ ra
piēs ea q̄ hēbat senes. **A**bbas at
arseñ volēs eū lucrari 7 seibz re
q̄m p̄zāre tulit eum in cellā suā 7
dixit ei. q̄qd vis ego ē dabo. t̄m n̄
rapias. 7 dedit ei aurū 7 nūmos
7 rescillas. 7 oē q̄d in res p̄oso suo
hēbat dedit ei. **I**lle at iterū rapie
bat. senes v̄dō vidētes qz nō acq̄e
uit expulerūt eū dīcētes. qz si iue
niē fē h̄ns d̄ ifirmitate corp̄is ali
q̄ oz eū sustinē. si at furat 7 amoi
t⁹ nō q̄scit expellite eū. qm̄ aīe
sue de t̄mētū fāt. 7 p̄ēs in eo loco

hitates cōturbat. **A**ssisterūt āq̄n
abbi arsenio de mōēs i cella sedē
ti et tribulabāt eū. **P**ruenerūt at
stēs q̄ ei mīstrare p̄suerūt 7 stā
tes iux cellā audierūt clamātē eū
ad dñm et dīcēte. **D**ñe nō me dē
liquas qz nichil boni fēa corā tē.
s̄ p̄zā in f̄m bonitātē tuā salte mō
h̄re b̄n̄ vīuēdi p̄nāpia. **D**icebat at
de eo. qz nō potuerit cōphēdere
modū p̄suaris e⁹. **R**ogauit
abbtē arseñ ut audiret ab eo p̄
monē. **D**ixit at ei senex. q̄tāq̄
v̄tus ē est. conare ut iterū op⁹ tu
um f̄m dēu sit. 7 vīcat exterioris
h̄is passionēs. **A**ut iterū. si q̄n
dēu appebit nobis. et si tenēs eū
maēbit ap̄d nos. **B**tē memoie
arseñ itē dixit āq̄n abbi alexan
dro. **A**n expēderē palmulas tuas
tūc v̄i 7 gustem⁹. si at aliq̄ p̄cā
ni s̄ruenerit cōde cū illis. **A**lexā
der at leni⁹ 7 modeste opabat. 7
cū fēa fuiss̄ h̄ora māduādī sup̄cāt
ei ad huc de palmulis suis. volēs
at custodiē f̄monē senis sustinuit
donec explicatē palmas. **A**bbas
q̄ arseñ cū videret qz tardabat
gustabat estimās qz forte p̄gn̄
s̄ruenerit ei et cū illis gustauerit
Abbas at alexāder p̄ q̄ explicat
uit palmas v̄s p̄e p̄xit ad b̄m
arseñ. **E**t dixit ei abbs arseñ
Peregrinos aliq̄s h̄uisti? **E**t dix
it ei nō. **A**t ille. q̄ze inq̄t nō v̄isti?
Rndit quia dixisti in q̄n deficeret
palme tūc v̄i. ego at h̄ns f̄monē

tuū in aīo nō veni. q̄a mō adhuc
tōpleui opus. Et amiratus est se
nex scrupulositate obediētie ei⁹
Et dixit ei **C**it⁹ disīūgere ab ope
tuo ut ⁊ misterīū psallendi facias
et aquā ē īplere occurras. alioq̄n
Debilitabīs corp⁹ tuū
ait ei⁹ q̄dā de magnis patri
bus senior noīe agathō noīatiss⁹
in vīte hūilitatē et pacē. Quodā
autē tpe prexerūt ad vīstādū eū
frēs Audientes enī de eo q̄ mag
nā hūilitatē hzēt. volētes pbare si
vere hūilitatē pacē possidēt dix
erūt ei **M**ulti scādalīzātur in te p̄
q̄ nimis vīcīo supbie tenear. et
ideo alios despicias et p nichilo
eos hēas. s̄ ⁊ detractōes adūs⁹
frēs loq̄ nō cesses. **A**ffirmāt eā
q̄ plurimū q̄ iō hec agas. q̄a for
nicatōis vīcīo tēar. et ne sol⁹ vītē
ar. errā. idcirco nō cessas alijs
detrāhē **A**d hec senior respōdēs a
it. **H**ec omīa q̄ dixistis vīcīa ī me
esse cognosco. nec possū ne gāē tā
tas inīqtates meas. pātēs p̄n⁹
ī tēcā adorabat eos dīcēs. **D**e p̄
vōs frēs vt intēti⁹ p̄ me mīse
ro ⁊ p̄cās multē obnoxio xp̄m dā
mīnū exorāē nō cesset. vt idulgē
tā tribuat inīqtatib⁹ meis multē
⁊ malis **A**d huc scdā frēs adden
tes dixerūt ei. nō te lateat h̄ ei⁹ q̄
te hētiā esse q̄ plurimū affirmāt
Hec cū audiss̄ senior dixit. **L**icet
alijs multē p̄cās obnoxio si tñ hē
tic⁹ p̄cēs nō sū Absit h̄ ab aīa me

a **T**ūc oēs frēs q̄ ad eū venerāt
p̄strauerūt se ī terra aq̄ p̄des e
ius obsecrātes cū ⁊ dīcēs. **P**re
camur te abba vt dīcas nob. cur
tāta vīcīa ⁊ p̄cā dīcētib⁹ nob de
te ī nullo cōmotus es. de verbo
āt hētiā te valde q̄mouisti et abh
mīat⁹ es nec sufferre potuisti au
ditū. **D**ixit eis senior **I**llas p̄cēs
culpas ⁊ p̄cā p̄pter hūilitatē susti
nuī vt me eē p̄cōrē crederēs. **N**o
uī⁹ enī si custodiā hūilitatē **V**er⁹
mag sal⁹ aīe ē. nā dñs ⁊ saluator
nost ih̄s xp̄s cū ei iudei multas
q̄tumelias et quīa interrogāssēt pa
cient cūta tolerauit. vt nob hūill
tatē p̄beret exēplū **I**mmissi ei⁹ sal
si testes multa adūsus eum falsa
dixerūt et usq̄ ad mortē crucē cūta
pacēt sustinuit **I**ta ei ⁊ aplūs pe
trus p̄dicabat dīcēs. **C**ris⁹ pass⁹
ē p̄ nob. reliquēs nob exēplū vt
sequimur vestigia ei⁹ **O**ptet ḡ ut pa
ciēter cū hūilitate cūta adūsā sus
tineat⁹ **N**ā sermonē q̄ me hētiā
dixistis n̄ potui sustinē. ⁊ valde ab
hōmat⁹ sū q̄ hēsis sepātio ē a de
o. **H**ētic⁹ enī sepāt a deo vīcīo ⁊
vō. et iūgē dyabolo et āgelis ei⁹
Alienat⁹ enī a xp̄o. nā nō habz de
ū quē exoret p̄ p̄cās suis. q̄ ex oī
pte p̄t. siāt q̄s⁹ fuerit ad verā ⁊
catholīcā scē cāe fide suscipiē ab e
o ⁊ pio saluatoe dñō nrō ih̄u x̄o q̄
ē ī p̄cō fili⁹ cū spū scō ipī glā ī scēla
scēlōz. amē **I**lli at audīētes mīati
sē discere ei⁹ ⁊ edificati discesserūt

Interrogatus est itē abbas a
gathō **Q**uē est mai9 labor corpis
an custodia interioris hōis? **D**ix
it abbas **N**ō silis est arbori **C**or
palis igitē labor velut folia arbo
rē **C**ustodia atē interioris hōis ve
lut fructus **Q**uā p^m qd scriptū ē oīs
arbor nō facēs fructū bonū exade
tur et in ignē mittetē. **O**portet er
go p^m fructū nēm oēm in nob⁹ sol
licitudinē eē. **H**oc est mētē custodia
Op⁹ eē tū hēm⁹ tegmine et or
namētū foliorū q⁹ sūt corporalis la
bor. **E**rat atē abbas agathon sapi
ēs ad itelligendū. et ipiger ad la
borādū et sufficiēs in oīb⁹ **I**nter
eē assidue ad laborē manū. p⁹

Du alio et vestimēto.
Iabāt s abbatē theodoro cui
pnomē ferme **Q**uā hec tria copla
huit sup⁹ multos. id ē nichil possi
dēdi. abstineēdi. et hōmes fugiendū
Venit aliq⁹ mēorat⁹ abbas
theodor⁹ ad abbtem iohēz q⁹ cāt
eunuchus a nātate **E**t cū loq⁹zē
dixit abbas theodor⁹ **Q**uā erā in
sichi opus aīe erat opus nostrū.
op⁹ atē manū tēp⁹ in tēsitū hēba
mus. nūc autē scī opus aīe velut
cū tēsitū factū est **M**emoratus
abbas theodorus dixit multi ele
gerūt in hoc sclo tpalem qēte. an
tē eis dñs p⁹zēt requie **A**d eū
abbtem theodorū venit aliq⁹ qdā
p^m et dixit ei **E**cce qdā frater cū
fuit est ad seculū. **E**t dixit abbas
theodorus **I**n hoc nō admirerē. s

si audieret q⁹ pualuit q⁹ effuge
Ere de ore n^mia hoc admirare
Erat aliq⁹ iterrugauit q⁹ dā
p^m. si polluit hō q⁹ res sorditas
cogitat? **E**t cū de hoc i⁹stio fieret
ap⁹ eos ali⁹ dicebāt eē polluit⁹
ali⁹ dicebāt nō. q⁹ si polluit non
possi⁹ saluari nos q⁹ sum⁹ p⁹deote
s⁹ hoc p⁹tinet ad salutē si ea q⁹ cogi
tam⁹ corporālē nō facerim⁹ **I**lle at
se q⁹ iterrugauerat nō sibi sufficē
iudicās variā p^m rēspōsiōnē. abi
it ad senē p⁹baiozē et iterrugauit
eū de hoc **E**t rēdit ei senex **S**ecū
dū mēsurā vni⁹ e⁹ q⁹ rēq⁹zē ab eo
Rogauit q⁹ se ille senē dīcēs **P**e
to p⁹ dñm absolue in v⁹bū h⁹. et
dixit ei senex. **E**cce iacet hic forte
vas aliq⁹ dē siderabile. et dixit se
nex **I**ntrauerūt q⁹ duo frēs ex q⁹b⁹
vni⁹ hñs mēsuras magnas exer
citare vite alter vō p⁹uas **S**i q⁹ ca
gitatio illi⁹ p⁹fā mota fuit ad as
pēn⁹ vas illi⁹ et dixerūt itra se vō
leba h⁹zē vas ist⁹. et nō p⁹māsent i
hoc s⁹ absiderit cito hñoi appeti
tū nō est pollutus **S**i vō ille qui
nec ad maiores mēsuras attigit
vas ill⁹ cōmplevit. et exatatus fu
erit cū cogitacōe sua dē siderio cō
pellēte et tñ nō tulerit ill⁹ nō est.
Sā seniores dixerūt **I**gnat⁹
de discipulo abbis pauli. no
miē iohēs q⁹ magnā h⁹zēt humilita
tē et v⁹tutē obic⁹ v⁹ eē diffiales
cās ei ipātī abbi i nullo penit⁹ q⁹
dicēt s⁹ nec leuē i aq⁹ murmuraz

Cū at esset nēcari⁹ i mōsteri⁹ vtrū
lib⁹ sim⁹ bonū. nūc eū abbas suus
i pxiō vīo vt qzēt ibi simū bonū ⁊
cū celeitate affret ad mōsteriū. E
rat at mala bestia i illo loco leena
Dātū q̄ egress⁹ sēdāus discipul⁹
iohēs. ibat s̄m pceptū abbas. Cūz
egēt dixit abbi suo. Dnē pz audi
ui q̄pluriōs dicētes. qz i illo loco
mala bestia leena sit. Tūc senex
q̄si iocularit dixit ei. si veniēt sē te
tene ⁊ alliga eā adducēz teā. cū
at pueniss⁹ ad locū iā vesp̄e. statū
egressa leena irruit sē eū. Ille at ⁊
phētes voluit tene eā. Illa tūc ex
cūtes se de maib⁹ ei⁹ aufugit. se
q̄bat ille dicēs. Qā abbas me⁹ p
cepit dicēs vt alligatā perducā te
ad eū. Cōtinuo stetit bestia ⁊ eā
tenēs reūtebat ad mōsteriū. Dū
at retardaret in itinē abbas e⁹ nīc
solliat⁹ p eo tristabat q̄uit. ⁊ ecce
sbito stuenit discipul⁹ ei⁹ tēns li
gatā leenā. Qd cū vidiss⁹ senex a
māius valde grās agebat salua
tori mō deo. Dixitq; discipul⁹ e⁹
Ecce dnē sic p̄pisti m̄ adduxi le
enā ligatā. Volēs at senex huili
ate sensus e⁹. ne extollēt se i cogi
tatiōib⁹ suis discipulus su⁹ ait illi
Dic tu isensatus es. ita ⁊ istam
bestia isensatā adduxisti. Volue q̄
⁊ dimitte eā vt p̄gat ad locū suū
Dicebat senex qz ista q̄rit de⁹
a xpianis vt obediat quis
simis scripturē. qm̄ iñ accipiet lo
quētoz et agēdoz formā. et vt

consentiat p̄positis et patribus or
thodoxis.

Uenit āq; scē memorie the
ophyl⁹ archiep⁹ alexādri
n⁹ in sythi. Cōgregati autē frēs
dixerūt ad abbatē pambo. Dic v
nū sermonē pape ut edificet anim⁹
e⁹ in h̄ loco. Et respōdit senex. si
in taciturnitate mea nō edificat⁹
neq; in sermōe meo edificabitur.

Erat āquo interrogavit senē
dicēs. Si hito cū alijs frīb⁹
⁊ video aliquā tē incōueniētē vīs
vt loquar. Et dixit ei senex. Si
sūt aliq; maiores te aut coetani⁹.
tace magis ⁊ regem hēbis. In hoc
enī q; te minore sūas eā secūm
te reddes. Dixit ei senex. Si labo
ras cōmonefacto sel tū huilit. si
autē nō obediūt tibi relinq; labore
tuū in cōspai dei ⁊ ip̄e cōsolabitur
te. hoc enī ē vt p̄ciat se cultor dei
corā deo ⁊ reliquat ip̄i volūtates
suas. Attēde at tibi vt s̄m deū sic
sollicitudo tua. Et tam quō video
bonū ē tacere. huilitas ē enī taq;
nitas. Si at q̄scens taciturnita
tē non hēas ap̄s temetipm̄ q̄si ali
quā v̄tutē eē si obtinueris h̄ dic

Quia indign⁹ sū loqui
abbas abrahā venit ad abba
tē arem. ⁊ dū sederet siml supueit
q̄dā frater ⁊ dixit abbi arem. Dic
m̄ q; faciā vt possim saluari. Et
dixit ei senex. Vade ⁊ toto āno is
to vesp̄e māduca panē ⁊ sal. ⁊ v̄i
iterū et loquar tē. q; p̄gēs fecit ita

Cōpleto autē āno venit iterū stat
ad abbate atē. Cōtigie at vt tur
sus apd eū iueniret abbas abra
hā Et dixit iterū senex frī illi. va
de ieiuna āno isto et p9 biduum
māduca Cui cū discessissē dixit a
brahā abbi atem. Quare oib9 frī
bz leue iugū iponīs iustu aut frēz
gravi sarana onerasti? Dixit ei se
nex. Alij frēs quō vēiūt qzere ita
et discedūt hic vero qz ppter deū
venit audire vbiū opari9 at mag
nus est et qd ei dixerō cū oī sol
licitudine facit. ppterea et ego lo
quor ei vbiū dei

Interrogauit senē qdā stat
dicens. Si qd attulerit ad me sem
rogitationes de foris. vis abba di
ci ei vt nō afferat ad me? Et rē
dit ei senex. Noli. Et dixit frater
Quare? Rēdit qz nō possu9 id aus
todire. et ne forte cū dixerim9 p
imo ne faciat istud iueiamur nos
postea idipm facientes Et dixit fē
Qd ergo tēt fieri? Rēdit senex ei
Si volu9 tātūritate seruare suf

Fiat primo modus ipē
Abbas iohēs cū sederet inter
frēs et singuli cū de apīs cogita
tioibz inqzretet atqz ille oib9 rēsu
daret. qdā senex ex inuidia dixit
ei. Sic est hic iohēs quō mulier
mētrix ornās semetipam vt cōgre
get sibi amatores Cui abbas io
hānes ait. Verū dix abba et non
est alē nā et hoc ipm de9 ē reuela
uit. Rēdit itē ille senex dicens

Nā et vās tuū iohēs veneno ple
nū est At iohēs ait illi. sic ē abba
si dixisti et hec dix qz tūmō illa
q de foris sūt vidēs. nā si ea q in
tra me sūt vidēs qtu pl9 habuisti
qd dices? Et p9 hec qdā stat dix
it ei ex discipulis ei9. Nō es tur
batus iter9 abba in vbi9 hui9 se
nis? Cui rēdit ille. Nō. s. si sūt sū

De foris ita sū et dēntus
Dixit abbas iohānes breui9
Qā ianua dei ē humilitas et pzo
nū p multas ptiēlias acti gaudē
tes intrauerūt in atate dei. Itē dix
it quia humilitas et timor dei supe

Herāt vniuersas vtutes
Ali9 senex dixit. q pl9 q dig
n9 est laudat et honozat. amplius
patitur detrimētū Qui aut oīno
nō fuerit ab hōim9 honozatus s

Quēsup glōrificatur
Quidā senex dixit volo magē
doceri q docere. Itē dixit. Nō doc
as an tpus. alioqn omī tpe vita

Due minoraberē intellā.
Fiat abbas pastoz oīs labor
qdā qz eueniret ē ex tātūritate

Herāt aliq9 iteroga supā
aut senē dices. Bonū est assi
due penitere? Rēdit ei senex. vidi
m9 ihm filiū naue qz cū pms ia

Herēt i facie apparuit ei de9
Itē tēte aliq9 de sythi abbe
iohe cū ali9 sūbus. errauit qui
e. S. ducatū in via pbebat. Erat ei
nox Et dixerūt fratres abbi iohi
Quid facies abba qz errauit fra

Esse a via ne forte moriamur etiam
tes. Et dixit eis senex. si dixeris ei
ut perstabilis. si ecce facio meipsum quod
si de semine et dico me non posse abulare
si iaceo huiusmodi maculae. Et tunc
dixit eis. non ibi et sedebit te
autem et sedebit sic usque maculae me oburgat

Inrogavit quidam fratrem illu-
m frater senex. Vixit autem multum sub ad
eos perfractos amadum et tunc. Cui
senex respondit. cum muliere iugum non madu-

Quidam senex dixit. non des. **C**ab
et accipias cum seclantibus huiusmodi. non

Hec notitia cum muliere. Nec ha-
bebis fiduciam diu cum puero.

Erat quidam interrogavit senem dicens

Quod facias quia multe cogitationes sol-
licitat me et nescio quomodo eis repug-
nem. Dixit senex. non repugnes quod
omnes sunt in una. Omnes enim cogitationes
nostro caput habent. Nec enim est
quod consideras eam quod et qualis sit et
adversus illam renitis. Ita enim et re-
sponde cogitationes humiliantur adu-

Dus cogitationes malas

Ixit senex quod aliquando lapsus in
peccatum et copulatus ad pueros abijt
hunc idcirco autem senem et non dixit ei quod
fecerit sed quasi interrogatus dixit. si autem
ascendat talis cogitatio habet salutem. Il-
le vero quod nesciebat discretionem dixit
ei. perdidisti animam tuam. **H**oc audiens
frater dixit. si per viam ad seclum. Per-
ges autem ille deliberavit ire et idcirco
cogitationes suas abbati silvano. **E**-
rat autem huiusmodi magnus discretor
videns quod ad eum frater non dixit ei quod

fecerat. sed iterum eo modo quod prius senem il-
li dixerat. hoc est si ascenderit animam tuam
cogitationes habet salutem. **A**piens autem
abbas silvanus os suum cepit de scrip-
tura dicens ei. non omnino iudicium tuum est
de cogitationibus si de peccato. **A**udiens
autem frater et suscipiens. **V**itae dicens in anima
spe supra indicavit ei esse actum suum
Audiens vero abbas silvanus quod egerat
tunc bonum medicum posuit cathaplas-
ma ante eum et dicens. **S**unt scripturae assumptae
dicendo esse prius huiusmodi quod per caritatem re-
ueat prout ad dominum per agere autem annos
pergit abbas memoratum ad illum se-
ne applicat quod ei desperatores fecerat
Et narrauit ei ista et dixit. ecce
frater quod in te tuo desperauerat et ad seclum
ediebat velut splendidissima stella est in
medio firmi. **H**ec idcirco retuli. ut scias
quod periculum est quod aliquando sui cogitationes
sui actum aliquando peccata tu indicat huiusmodi
quod discernere nesciunt

Senex quidam dixit. **N**on quod iustitiae
male cogitationes in nobis perperam
ex eo. sed si male utimur cogitationibus
fit ei ut per cogitationes naufragium
periamus. et iterum de cogitationibus conemur

Duo fratres carnales renuntiaverunt
seculo. quorum unus quod etate minor
erat prius ceperat cum fratribus guer-
san. **E**t cum venisset apud eos qui
tunc prius et applicauit ibi posuerunt
peluim et venit qui minor erat et
tate ut laueret pedes seni. **D**enex
autem tenens manum eius remouit eum et il-
lum quod maior erat etate fecit operum imple-
re quod prius in monasterio facere consueuerat

Dixerunt ei astantes fratres Abba ille minor prius in conuersatione est. et respondens senex Ego enim tollo per matrem minoris et tradidit ei qui etiam te praedicat.

Fratres interrogauit abbatem syriacum dicens. Desidero custodire cor meum. Dicit ei senex. et quod possum custodire cor tuum si lingua tua aperta ianuam habuerit?

Interrogauit abbas moyses abbatem siluanum dicens. Potest homo facere per omnes dies uitam conuersationis? Respondit ei abbas siluanus. Qui est homo operarius potest per diem et per horam inchoare uitam conuersationis suae. Dicit abbas alonius nisi dixerit homo in corde suo ego solus et deus sumus in mundo istio regem non habebit. Ille dicit. Si uult homo in una die usque ad uesperam

Peruenire ad mensuram dimittit. **A**lium quidam dicit. Qui nascitur operarius in loco ubi non sunt operarii non potest proficere. Hec est uirtus operarii certare ut ab opere non minuat. Nam et piger si nascitur cum operario proficiat et si non proficiat non tamen descendit in infernum.

Quidam seni magno dicit fratres. Abba uolebam inuenire senem iuxta meam uoluntatem et morari cum ipso. Et dicit ei senex. Bonum quod dominus meus. Ille autem afflicto habuit desiderium suum esse non intelligens quod locutus est senex ille. Sed cum uidet eum senex estimat quod bene sentiret dicit ei. Ergo si inuenis senem secundum uoluntatem tuam uis manere cum eo? Et dicit ille. Eram

omino uolo hoc si inuenio secundum uoluntatem meam. Dicit ei senex. Non ut tu sequere uoluntatem senis illius? sed ut ille uoluntatem tuam sequatur et ita repauescas in eo? Respondit autem frater ille quod dicebat. Et surgens prostrauit se ad penitentiam dicens. Ignosce mihi quia ualde gloriabar estimans me dicere

Aliquid cum nil tenere. **A**lter senex dicit. Qui quod fecerit re aliquam sequens uoluntatem suam et querens quod non est secundum deum sed tam secundum ignorantiam fecerit postea oportet eum reuertere ad uiam domini quod ante fecit uoluntatem suam non secundum deum. neque ab alijs uult audire sed uelut sciens se putat quod habet modum est uix perueniat ad uiam domini.

Rursus senex dicit. Qui ordo monachorum honorariorum est salutaribus. ita et peregrinorum monachorum speculum est et exemplum localibus monachis per

Omnem modum. **A**lter senex. si quis nascitur in loco aliquo et non fecerit fructum loci illius. locus ipse expellet eum ut potest.

Quod non fecerit operarius illius loci. **Q**uidam prius dicit. si quis iterior homo non sit sobrie agit. potest esse exterior et custodire. si uero non est ita. quod possumus uirtute custodiamus linguam.

Et dicit quod superius. Operarius spiritualis necessarius est quia in hoc uiuimus. Magnus enim labor est ore docere quod non fit opere corporali.

Sperans abbas dicit. Ille est uere sapiens qui alios facto suo docet non qui uerbo.

Dixit senex. Non necesse est
tatum verborum. Dicit enim
plurima verba in omni tempore
hoc. Sed opera necessaria sunt hec
enim deus querit. non verba que non
habent fructum

Senex quid dixit. quod si verbum
quod habet. opera autem non habet. affimi
lat arbori hunc folia. fructum autem non
Dicit enim arbor fructibus ple
na etiam folijs vivit. ita et sermo
consequitur hominem qui habet o
pera bona

Introgavit itaque abbas pastorem
abbatem ioseph dicens. Quod faciam cum
appropinquet in temptationes aliquas? Re
spondit illis. an permitto iterare? Dixit
ei senex. permittite iterare et pugna
cum illis. Responsum est in sichi sedebat
Et attigit ut veniens quidam a thebay
da in sichi narralet fratribus interrogasse
se abbatem ioseph Cum appropinquat in
temptationes. resisto. an permitto ite
re? Et dixit in Domino non dimittas
temptationem in te. sed abscondas eam. Au
dies autem abbas pastorem quod sic dixerat
huic qui venerat a thebayda abbas
ioseph. surgens iterum abiit in pane
so ad abbatem ioseph et dixit ei. Ab
bas ego et commisi cogitationes meas
et tu aliter dixisti mihi. aliter factum de the
bayda Et dixit ei senex. nonne dixi
isti? ut sis impius. ita est dicere quod sen
tia. Et enim si intraverit temptationes
in deum et a te accipere cum eis. pro
bationem te faciunt. Ego autem velut in
ipsi sic tibi loquor super Dicit itaque quibus

nec appropinare possunt passionibus nec
expediunt sed statim debent abscondere eas

Fater interrogavit abbatem ioseph
dicens. Quod faciam? quod nec
molestia sufferere possim nec labora
re et dare elemosinam? Et dicit ei se
nex. Si non potes hoc quicquid facere
vel serva conscientiam tuam ab omni malo
proxiimi tui? et ita salus eris. Dens

Dicit autem animam sine peccato quod
Dixit abbas celsus. Puto quod
nisi homo custodierit cor suum omnia que
audit et videt obliviscitur et negli
git. Denique iumentis sic locum in co
iumentis supplantat eum. Dicit enim lu
terna oleo et ligno parata lucet. si
autem per negligentiam non accipit o
leum paulatim extinguitur atque ita va
lescit tenebre adversus eam. Et
mus veniens et nixum comedere volens
pulvis per se extinguitur non potest pro
pter calorem ignis quem retinet. si autem
viderit quod nec lucem habet nec ca
lorem retinet ignis tunc volens
trahere nixum eius deiciat eam ip
sam lucernam in terram. Que si
testis fuerit munita est: si autem crea
ta domino suo iterum reparatur. Ita et si
neglexerit animam paulatim recedit ab
ea spiritus sanctus. donec per se extin
guatur calor eius atque iumentum assumit
et devorat propositum anime illius. sed et
corpus nequam extinguitur. Si autem quis
per affectum quem habet in deum bo
nus fuerit. simpliciter autem ad neg
ligentiam captus fuerit: deus qui
minoris est exaltat in comente sua

p memoria penatū q̄ in futuō sc̄lō
p̄corib9 p̄antē z curat ut sobrius
sit et custodiat se de cetero cū mag
na cautela vsq̄ ad tēp9 sue visitat

Donig

Ixit senex **D**ixit miles z ve
nator p̄fascientes ad p̄positū sibi
labore non cogitat utrū vulneret
aliq̄s. an illesus maneat alē. s̄ v
nus q̄s p se solus certat **I**ta opoz
tet z mōchū esse.

Senex dixit **D**ixit nemo p̄t
ledere eū q̄ ad latus impatoris ē
ita neqz sathanas potest nobis a
liq̄ nocere. si aīa nr̄a m̄heserit **S**o
d̄ptū ē ei **A**ppropinq̄te in et ap
ppinq̄bo vobis. **D**ed qz vehemē
ter extollimur facile capit īmic9
aīam nr̄am miserā ad ignominie

Apassioem

Alē q̄dā p̄m dixit **Q**uā oīno
oz hōez h̄tē itra cellā op9 qd̄ labo
ret. **S**i enī in ope dei occupatur.
venit ad eū dyabol9 de die in diē
sed nō inuenit locū quo maneat.
Si autē rursus dñando ei īmuc9
in captitate redegeit eū. z iterū ve
nit spūs dī frequēt. **D**z sinos ei
nō faq9 locū p̄p̄ maliciā nostrā

Qdiscedet

Vidā senex dixit. si ascēderit
in corde fr̄is se tēf i cella. z reuol
uēs fr̄at verbū in aīo nō potuerit
ad mēsura vbi ptingere neqz a de
o tactus fuerit assistūt demoēs z
p̄ndūt ei de vbo illo qd̄ ipi volūt

Dixit senex **Q**uia oportet mo

nachum neqz audiretū esse ob
trectantū. neqz obtrectat neqz scā

Dalitari.

Igebant de abbate amoye
Quia qm̄ ibat ad eccl̄am nō p̄mit
tebat discipulū suū in se ābulare
s̄ delōge sequi. **D**ed si appm̄q̄ss
se ad eū ut interrogat illū de qua
cūqz te mor dicebat ei: z statim re
pellebat eū t̄cto dicens **D**e forte
cū loq̄mur aliq̄ de vtilitate aīe.
iurāt eā sermo q̄ nō p̄tinet ad
rem p̄pterea nō p̄mitto te morari

Quarta me

Vidā de sc̄is seniozib9 misit
discipulū suū ad hauriendā aquā
Prolōgi9 aut erat pute9 a cella
seniozis **O**blitus est at tollere fu
nē discipul9 ei9: de q̄ hauriret a
quā **C**ūqz pueniss̄ ad puteū: con
tristatus est valde qz lōge erat cel
la eozū **Q**z faceret q̄ se vteret nes
ciebat. **D**ubitabat enī ad cellā re
uerti **A**nxius aut nimis p̄stauit
se in orōne cū lacrimis dicens **D**o
mīe miserē mei p̄m magnā miāz
tuā. q̄ sc̄asti celū z terrā mare z o
nia q̄ in eis sūt: q̄ facis mirabilia
maḡ solus miserē mei p̄p̄ seruū
tuū q̄ me misit. **E**t cū surrexit ab
orōne exclamauit dicens **O** putee
pute misit me seruus xpi abbas
me9 ut hauriā aquā **P**atī autē
ascendit aq̄ ad os putei sursum **E**t
cū ipless̄ lagenā suā fr̄at abessit
glorificās potētā saluatoris dñi.
Aq̄ at putei reūsa ē ad locū suū.

Mantū est sate memorie e
piphany epō apzo ab abba
te mōsterij sui qd habuit in pāles
tina. Quia cū omibus orōnit us
tus nō neglexim⁹ regulam. s; cū
sollicitudine terciā sextā et nonam
atq; vesperā celebraui⁹. Ille autē
rephentes eū mandauit ei. Con
stat vos vacare ab orōne ceter⁹ ho
r⁹. cū autē qui verus est moach⁹
debet s; inmissione orare. a certe
psallere in corde suo

Reserebat saci seniores nob
dicentes. Quia fuit quidā mona
chus in sychia. Venit autē ad vi
sitātos sacios patres qui habita
bāt in loco qui dicitur cellia ubi multi
tudo monach⁹ diuersis habita
bāt in cellulis. Cūq; nō inueniret
ad pns cellulam ubi poss; manere
quidā de seniorib⁹ habēs cellulā
vacantem illā dedit ei dicens. Inte
rim repausa in hac cellula: donec
inuenias ubi possis manere. Cūq;
ad visitandū eū veniret q̄ plurimi
fratres desiderātes ab eo audire
vbu salutē eterne: habebat enim
specialem grām docendi. Vbu tri
vites ille senior qui ad habitandū
ei cellā p̄siterat. inuidie liuore cor
eius vulneratū est et indignari ce
pit ac dicere. Qm̄ ego tāte t̄pib⁹
in hoc loco habito. et nō ad me cō
ueniūt fratres nisi rarissime et hoc
in diebus festiuis: et ecce ad istū
pene imposcitur cotidie q̄ plurimi
fratres vadūt. Dixit autē discipu

lo suo. Vade et dic ei: vt egredia
tur de cellula illa: qm̄ necessaria
est in. Cūq; autē p̄cessisset discipu
l⁹ eius ad illū statim dixit ei. Ma
ndauit abbas me⁹ sacitati tue. In
be in mandari qualē hēas. Audiui
enī te infirmari. Ip̄e vero reman
dauit ei dicens. Ora p me domine
pat quia valde stomachū doleo.
Reuersus at discipul⁹ dixit abba
ti suo. Rurū rogat sacitatē tuā
vt l̄ tres dies iubeas ei induas
dari: vt possit sibi aliam cellulā p
uideri. Transactis autē tribus die
bus itez misit discipulū suū dicens.
Vade dic illi vt egrediet de cel
lula mea. Nam si rursus distulerit
dices ad eū. quia p̄tinuo venio et
cū baculo accedo expello eū de cel
lula mea. Pergēs at discipul⁹ ad
sediciū statim dixit ei. Qm̄ solli
tus est valde abbas me⁹ s; infirmi
tate tua ideo misit me dicens si me
lius habeas requies. At ille hec
audiens dixit. Grās ago domine
scē caritati tue q̄a sollicitus es de
me. Vm̄ p̄abus tuis meli⁹ hēo.
Reuersus at discipulus dixit ab
bati suo. Ecce et nūc satē sanctitatē
tuā deprecatur dicens vt usq; diē do
minici eū expectes et egrediet sta
tim. Cū autē adueniss; dies domi
nicus et nō statim egrediret. accipi
ens baculū seniore inflamatus inui
die et inuidie spū p̄gebat vt accē
do expelleret eū de cella. Accedēs
autē discipulus eius dixit ei. Nō

inbeo pater precepto te et videbo
ne forsitan aliqui fratres ad salutandum
eum venerint et si viderint te scanda
liscentur. Precessit ergo discipulus
eius et ingressus ad eum dixit. Ec
ce abbas meus venit ad salutan
dum te et egredere ergo celerem et cum
gratum actione occurre ei quia
pro nimia dilectione et caritate ve
nit ad te. Qui statim surgens cum
nimia alacritate occurrat ei. Cum
vidisset eum antequam appropinquaret
prostravit se primus in terra et adora
batque senem cum gratum actione di
cens. Retribuat tibi dominus karissime
pater bona eterna pro cellula tua
quam mihi propter nomen eius prestitisti et
in caelesti iherusalem inter sanctos su
os Christus tibi gloriosam et splendi
dam mansionem prepet. Hec audiens se
nior compunctus est corde et pro
cucinus baculum currit in amplexum
eius et osculatus est eum. Inuita
uit itaque illum ad cellulam suam
ut pariter cum gratiarum actione su
meret cibum. Vocavit autem senior
supremum discipulum suum et
interrogavit eum dicens. Dic
mihi fili si dixisti fratri verba que
propter cellulam illam mandavi ut
diceret ei. Tunc discipulus eius
confessus est dicens. Vere domine
dico quoniam propter humilitatem
quam tibi exhibere debeo quasi pa
tri et domino ideo non audebam
respondere tibi aliquid quando
mittebas me ad eum. Percepta

men nichil eorum ei dixi que man
dabas ad eum. Hoc audiens senior
statim prostravit se ad pedes discipu
li sui dicens. Ex hodierna die tu
pater meus esto et ego discipulus
tuus et quam te festinate et moderante
cum timore et caritate dei agente et
me et illius fratris animam de precibus la
queo Christus dominus liberavit. Pro vo
to enim et sancta sollicitudine et inte
tione discipuli qui perfecte in caritate
Christi diligebat abbatem suum et anxius
timebat ne per invidiam et iracundiam
viam aliquid tale ageret pater
eius spiritualis et perderet omnes
labores suos quos ab ineunte et
tate in Christi servitio pro vite eterne
premiis laboraverat. Ideo dominus
donavit illis gratiam suam ut in
pace christi pariter letarentur.

Fuit quidam frater in monas
terio nomine eulalius. Ni
miae gratia humilitatis or
natus. Qui quid igitur ut solet cul
pabile admisisset negligentiores
fratres exasantes culpas suas super
dictam fratrem asserere esse culpabile.
Cumque argueretur a senioribus
fratribus non negabat sed proster
nebat se in terram et adorans e
os dicebat se peccasse et negligent
ter fecisse. Cum autem iterum ac
frequenter accusaret eum et secundum
regulam monasterii biiduana et
triiduana ieiunia ei indicerent
ille omnia patienter tolerabat.

Ignorantes autē fratres quia hec
omnia p̄ humilitatē virtutē sustineret
cōueniētes p̄tē maxīe seniores ad
patrē monasterij dixerūt ei **C**on
sidera patrē quid faciendū sit. q̄d iū
possi9 sustinē negligentiae et dēp
na q̄ frater eulali9 facit in mōste
rio. Jam pene omnia vasa et vti sili
a monasterij cōst acta sūt et exter
minata p̄ negligentia ei9. Quō g̃
iste talis tolerand9 est? Respōdēs
patrē monasterij ait. Iterū paucos
dies sustineas frēs? et postea ordi
nabit de eo qd cōpetit fieri. Hec
diēs dimisit frēs. Ingressus ē cel
lulā pstravit se in orōne. obsecrās
misericordiā dēi. vt ei manifestare
digretur q̄ ordinare aut diffinire
posset de p̄dō frē. Tūc reuelatū
est ei q̄ ageret. Cōuocauit ergo
omēs fratres abbas. dixitq; eis.
Credite in frēs quia magis opto
mattam eulali9 fr̄is cū humilita
te et patientia ei9. q̄ omnia opa e
orū dūtaxat qui murmurātes in
cordibus suis opant in monaste
rio. Ut at̄ oñdat nobis domū9 q̄
le meritū ap̄d dēū habeat hic ip̄e
frater. p̄cipuo vobis vt dēstratur
in mattule oīm fratrū. Quos cū
detulissent iussit vt accenderet ig
nem et misit in eū oīm fratrū mat
tulas: q̄ statim cōbuste sūt omēs
p̄ter mattulā b̄ti eulali9. q̄ intēg
repta est et nō cōbusta. Cūq; hoc
vidissent omēs frēs timuerūt val
de: et p̄sternentes se in terrā veni

am et indulgentiam a xp̄o dñō po
stulabāt? et collaudātes amiraban
tur nimis paciā et humilitatē fr̄is
eulali9. Deniq; ex eo honorebāt
et magnificabāt eū. tamq̄ iū de
magnis p̄ribus. Istos at̄ honores
et laudes nō potuit sustinē fr̄ eula
li9 diēs. De in infelici qz perdidit
humilitatē meā. quā p̄ tāta tēpa
acquirē auxiliāte et adiūuāte me
xp̄o dñō festinaui. Cōsurgens ita
qz nocte egressus ē monasterio fu
git in hēmū. vbi null9 eū cognos
ceret. et ibi in spelūca hitauit. No
luit enī tpaliū hōmīū laudes: sed
celestem eternāq; gloriā a saluata
re nrō ih̄u xp̄o in futuro perapere
seculo.

Eremita quidē fuit nomi
ne pioz de antiquis patri
bus. quem beatus anthonius a
dolescente in sancto p̄posito mona
chy9 instruxit. Demoratus est at̄
apud b̄m anthoniū paucos ānos.
Cūq; vigintiāq; esset annorū a
būt ad aliū hēmī secretū locū vt
solitari9 habitaret. h̄c eē volēte
et cōsentiente b̄to anthonio. Dixit
qz ei sc̄s anthoni9. Vade pioz et hi
ta vbi volueris. et cū tibi p̄ aliquā
rōnabile occasiōē reuelauit dō9
veniens ad me. Cū autē puenisset
hic ip̄e pioz ad locū qui est situs
inter nyctriam et heremū sychie ef
fodit puteum rogātis apud semz
ipsum quoniā qualemāq; aquā
inuenire oportet me ip̄a cōtētū ēē

Quod factum est: et ad augmentum
eius talis valuit occasio. Tantum
enim falsa et amara inuenta est a
qua: ut si quis ad eum visitan-
di gratia veniret in proprio vasculo
aquam sibi portaret. Commoratus
est ergo in eodem loco annis xxx.
Dicebat ergo fratres ut recederet
de ipso loco propter amaritudinem
aque. Ipse autem dixit eis: Si ama-
ritudinem et laborem abstinentie fu-
giamus et velimus requiem in hoc
mundo habere: post exitum vite huius
non perapicimus illa eterna et ve-
re dulcia bona nec fruemur illis
perpetuis paradisi deliciis. Dice-
bant ergo fratres quod unum tantum pa-
rimacium et quandoque oliuas in abum
acciperet: et hoc de ambulando forte.
Etiam et hoc affirmabant de eo
multi sanctorum patrum quia xxx.
et eo amplius annis ex quo egres-
sus est de domo patrum suorum nu-
quam eis visus est. Etiam cum defunc-
tos audisset patres suos ut per-
geret ad acquirendum seu visitandum
proximos suos. Vntem soror eius
cum esset vidua habens duos filios
iam adolescentulos misit eos in
heremo ad acquirendum fratrem suum pi-
orem. Qui cum diuersa monasteria
arcuissent requireres cum tandem
vix inuenientes dixerunt ei: Nos
filium tuum sororis sumus que nimio
desiderio optat te videre ante exi-
tum suum. Ipse vero non acquieuit
petitioni eorum. Perreperunt ex-

go adolescentes ad hereminem dei
beatum anthonium indicantes ei per
qua causa venissent. Misit autem
beatus anthony et vocauit eum
ad se dixitque ei: Quare frater tan-
to tempore non aduenisti ad me? Qui
respondens dixit ei: Precepisti mihi
beatissime pater ut quando per a-
liquam occasionem reuelaret in domi-
nus tunc venire ad te: et ecce usque
hactenus non reuelatum est mihi. Vi-
nit ei beatus anthony. Vade ut te
videat soror tua. Tunc assumpsit
secum alium monachum et perrexit
ad locum et domum sororis sue. Et
forte prope ianuam atrij clausis o-
culis ut non videret sororem stetit.
Illa autem veniens proiecit se ad
pedes eius. De nimio enim gau-
dio angustata est. Beatus autem
prior dixit ei: Ecce ego sum prior
frater tuus. Vide ergo me quantum
volueris. Et post hoc statim reuer-
sus est in heremum ad cellulam su-
am. Hoc autem fecit ad erudiendum
monachos ut non daret eis licentiam
cum eis libitum fuerit visitare patriam
vel parentes suos.

Etiam et abbas iohannes qui con-
manebat in monte qui voca-
tur calamus habebat sororem que
ab infanzia in sancto proposito con-
uersabatur. Ipse erudiuit et docebat
eundem fratrem suum abbatem
iohannem: ut relinqueret vanita-
tem huius seculi et ingrederetur monasterium.

Cū autē in gressus fuisset monasteriū p̄ viginti quatuor annos nō est egressus de mōsterio nec visitauit sororē suā. Illa autē nimis desiderabat vidē eum. Nā frequēter ad eum scribebat et mittebat eplās p̄tes ut an exitū eius de hoc coepe veniret ad eā. ut in caritate xpī dī p̄nā eius leta rēf. Ille autē exarsabat se nolebatq; de monasterio egredi. Venerabilis at̄ faula dei soror ei⁹ iterū ad eū scripsit dicens. Quia si nolueris venire ad me neesse est ut ego veniā ad te: et post tāta t̄pā merear adorare caritatē tuam sanctam. Hec autē cū audisset sup̄dāus abbas iohannes contristatus est nimis: et cogitabat ap̄d semetipsū dicens. Qm̄ si p̄miserō ut ad me veniat soror mea: de cetero habiturū licētia ut et alij parentes ā p̄p̄nqui mei v̄lant ad visitandū me. Ideoq; tractauit ap̄d se ut magis ip̄e p̄geret et visitaret sororē suā. Accepit autē alios duos sanctos fr̄es de mōsterio et cū venisset ad ianuā mōasterij sue sororis exclamauit dicens. B̄ndicite: et audite p̄grinos. Egressa est at̄ soror ei⁹ cū alia faula dei et ap̄uit ianuam et penitus nō cognouit fr̄em suū. Ip̄e autē cognouit sororē suā: sed nō locutus est ei v̄bū: ne forte cognosceret cū in voce. Monachi autē qui cū eo erant dixerunt ad eam. Rogam⁹ te domina mater ut iubeas nobis aquam dari ad bibendū:

dū: quia de itin̄ ere fatigati sum⁹. Cū autē accepisset et bibissent aquā facientes orōnē et gr̄as agentes deo discesserūt: et reuersi sunt ad monasteriū suū. Post aliquot autē dies iterū scripsit ad eū soror sua ut veniret et videret eā an exitū suū. ut orōnes faceret in mōsterio ei⁹. Tūc ille rescripsit ad eā et direxit epistolā p̄ monachū dicens. Quia mediāte gr̄a xpī ego veni ad te: et null⁹ me cognouit. Tu vero egressa es ad nos et dedisti nobis aquā et accepi de manibus tuis et bibi: et gr̄as agens deo reuersus sū in monasteriū. Suficiat ergo tibi quia vidisti me: et vltim⁹ nō sis m̄ molesta: s̄ ora p̄ me incessāter ap̄d dominū ihesum cristum.

Enā de b̄to theodoro op̄z nos exēpla virtutū p̄ferre. Hic itaq; b̄tus theodorus discipul⁹ fuit b̄i pachomij vni⁹ de sanctis patrib⁹ qui fuit pater infinite multitudinis monachorū multorūq; monasteriorū in p̄tib⁹ thebayde. Cū enī in omnibus sanctitatē fulgeret v̄tutibus: et p̄phetice gr̄atiam a domino meruit. Multa enī futura reuelauit ei deus. Quodam autē tempore supradicti beati theodozi soror germana venit ad monasteriū in quo conuersabatur sanctus theodorus ut post multa tempōa videret germanum suū. Cumq; nūciasset ei de aduētū sororis ei⁹

misit continuo duos monachos
qui obseruabat ad ianuam moas-
terij: mandauitq; per eos sorori
sue dicens **E**cce soror audisti et cog-
nouisti quia uiuo: ne contristeris
autem quia minime me uidisti. sed
magis considera uanitate et in sta-
bilitate huius mundi: et conuer-
te cor tuum et sancte uite apprehende
conuersationem. ut peruenire pos-
sis ad eternam uitam ad celestia
bona que parauit se diligentibus
dominus et facientibus mandata
eius. **C**onsidera ergo apud te qui
a hec est sola uera et firma spes
ut faciat homo precepta dei: ut
mereatur uenire ad gloriosa et e-
terna promissa domini nostri ihesu
christi. **N**ec autem illa cum audisset
statim compuncta corde lacrimas
fundebat in conspectu domini. **E**t
post paululum ingressa est in monas-
terium uirginum famularum dei. quod
in eodem uico situm est. et precedente
tempore multiplicabatur in sancto
apposito famula dei. **N**ec ita factum
audiuit mater eorum. et deprecata
est episcopos dederuntq; ei epistulas
ad supradictum sanctum pachymum pa-
tre monasteriorum pro filio eius. **C**um
ergo uenissent applicauit in monaste-
rio famularum dei: et dixit epistu-
las ad patrem monasteriorum obse-
crans ut uideret filium suum. **B**ea-
tus autem pachymus uocauit filium
eius theodorum et dixit ei. **A**udiui
fili quia mater tua aduenit propter

te. **I**taque propter epistulas episco-
porum qui scripserunt ad me. uade ut
videat te mater tua. **D**ixit ei the-
odorus. **P**recepisti in domine ut ui-
deam matrem meam. **S**i ergo ab-
iero uidere eam post tantam scien-
tiam spirituales: vereor ne culpa-
bilis inueniar apud deum. **E**t enim
oportebat me fortitudine animi
mei ad exemplum aliorum statum de-
monstrare. **A**udienti autem mater eius quod
a non acquieuit uidere eam: ni-
mio affatus feruens in filium noluit
reuertere in domum suam: sed perman-
sit in monasterio uirginum dicens.
Quia si hic permansero etiam sepe
uidebo filium meum. cum inter alios
fratres egredietur ad necessarios
monasterii causas. et monitus et
exhortatione eius proficere possim in
sancta conuersatione. doctrinaque
eius spiritualis confirmabit cor me-
um. ut merear peruenire ad eter-
nam requiem. quam promissit domi-
nos ihesus christus diligentibus se.

Multa enim magnifica per
sanctum pachymum fecit domi-
nus mirabilia. **N**am et a demoni-
bus obsessos frequenter inuocato
christi nomine curauit. **M**ultas etiam
diuersas egrotantes sustinentibus
et paraliticis et orationibus mis-
tus est dominus. **Q**uotidie bea-
tus abbas pachymus contra im-
mundissimos demones certamen
bonum certauit sicut athleta veri-
tatis. tanquam et beatus anthimus

Denique infatigabilis pabus exora-
uit dñm. vt sompnu nō caperet p
aliqđ tēpus. q̄tin9 diebus ac noc-
tib9 pugil maneret cōn aduersa-
rios demones dimicādo. donec p-
sterneret et superaret eos. sicut di-
citur in psalmo. Et nō conuertar
donec deficiant. Perstitit ergo: et
cōcessit domi9 petitiōem ei9. Passi-
biles enim sūt demones et inbeal-
les. ai qđ ex tō fide et ex tota intē-
tione cordis seruēte sancto de fide-
tio. et adiunante nos v̄tute salua-
toris nostri ihesu cristi contendit
cōn eos.

Referebat autē nobis frēs de
eodē patre beatissimo pachomio. qui fuit vt dixim9 multorū
monasteriorū in regione tabeonē
siotaz ppositus. Qm̄ frequēter di-
cebat frābus quia sicut in testis est
domi9 deus sepe audiui immūdos
spūs demonū loquētes inter se di-
uersā et varias artes suas quas
cōn seruientes deo et marie q̄ mo-
nachs habent. Quidā ex eis dice-
bat. Qm̄ ego adūsū durissimū ho-
minē causā habeo: et quociens ei
inmitto pueras cogitatioēs ille
statim surgit et p̄sternit se in orōe
cū gemitu. orans sibi adesse dñm
auxiliū. Ego autē illo minime ex-
urgente cū grādi cōfusione egredi-
or. Itē ali9 dicebat de mō. Ego ad
illū quē obsetuo dum ei cogitatio-
nes in corde misero cōsentit et sus-
cipit et facit eas. Depe enim in ira

audiam exarde scire cum facio et
in p̄fectionis tixam. et in pigritiā o-
rationis. et dormitatioēm in psal-
modia. et nō cōndiat in. Ideo frēs
mei dilmi semp oportet vt custodi-
atis sensū et aīm vestrū inuocātes
nomen dñi ihu cristi. et p̄cepta
dei cōseruamini tā in orōne q̄ in
psalmodia. Dicit diat apostol9
Instantes orōni et vigilantes in
ea. Ideo q̄ cū cōpunctione et timo-
re cordis vigilantibus nō p̄uale-
būt nobis nocere aduersarij et in-
mūdissimi demones. Ip̄e autē bea-
tus pater nost̄ pachomius docebat
frēs. vt semp memores esset ver-
bi dei in salute animarū suarū. p̄
modum v̄o discēdebat vnus quisq̄
fratū in suam cellulam. operātes
manibus suis et meditantes que
de scripturis sacris didicerāt. Im-
possibile est enī ap̄d eos v̄bū oī-
osum loqui: s̄ ea tm̄ que de sacr̄
scriptur̄ didicerāt inter se cōferūt
exponentes de caplis sanctarum
scripturarū q̄ ad timorē domini cō-
firmēt et animas eorū illuminēt.

Fuit quidam vir magnus de
sacris senioribus cui talem
cristus grāciā donauerat. reuelan-
te ei spiritu sancto vt videre posset
qđ ali9 non videbāt. Referebat ex
go sacris patribus dicens. Quia
aliquando q̄plurimi scēti frēs
sibi loq̄batur int̄ se. et cōferbāt de
sac̄ scriptur̄ q̄ ad salutē p̄tinēt a-
nimarū. Et habant autē circa eos

sancti angeli letantes et hilari vultu considerantes eos. **D**electabantur enim de eloquio domini. Cum autem aliud quodcumque inutile loquebantur statim angeli sancti recedebant longius indignantes contra eos. Veniebant autem pora sordidissimi et morbo pleni et volutabant se inter eos. Demones enim in specie porcorum delectabantur de superflua et vana loquela eorum. Beatus autem senior hec videns abiit in cellam suam et per totam noctem cum grandi fletu et ululato gemento de flebat miseras nostras. Exprobantur ergo sancti patres per monasteria et commonebant fratres dicentes. Cohibete fratres multiloquio et ab orationis verbis linguam quia malus intuitus anime generatur et non intelligimus quoniam per hec et deo et sanctis angelis odibiles sumus. Dicit enim scriptura divina: quia in multiloquio non effugies peccatum. Hec enim infirmam et vacuam efficiunt mentem atque animam nostram.

Unde quidam fuit in palatio sublimis sub theodosio imperatore nomine arsenius cuius filios id est archadium et honorium augustos de baptismo suscepit. Hic itaque arse-

nus desiderio animi et divini amoris accensus relinques omnem huius seculi gloriam temporalem perrexit ad heremum sithie: ut inter sanctos patres secretam et quiete ab omni strepitu mundi huius ageret vitam: ut sepepatus ab illecebris et delectationibus corporalibus cum tota mente intentione adhereret domino. Sicut scriptum est Adhesit anima mea post te: me suscepit dextera tua. Dicebant ergo de eo sancti seniores. Quia sicut cum in seculo concupiscentie nimis passionis vestimentis per omnibus utebatur: ita postmodum in heremo sithie de genere studebat ut ab omnibus monachis viliora et de speciosa vestimenta haberet. Hic arsenius totum tempus vite sue sedens ad opus manuum propriarum habebat in sinu. Propter lacrimas quod ob desiderium eterne vite crebro currebant ex oculis eius. Dicebat autem abbas daniel de eodem arsenio. Quia cum operaretur spostas ex palmarum foliis mittebat aquam in pelvium ut infunderetur palme. Et cum feteret brumosa aqua odore non permittebat ut in aliam aquam mutaretur: sed super illam fetidam aliam aquam funderet quam addebant ut semper feteret. Interrogabant ergo cum fratres dicentes. Cur non permittis pater ut aqua mutetur sed fetore pessimo tota cella tua repletur? Respondens autem senior ait.

Quia per thymiamate et muscato et
 alijs diuersis rebus quib9 in secu-
 lari cōuersatione sine intermissioe
 fuebar oportet me nūc dū in hęc
 corpore sū sustinere hūmōi fetorem
 p suauissimo odoze ut in die iudi-
 cij d illo gehenne inenarrabili fe-
 tore liberet me dominus: ut non
 cum illo diuine qui epulabatur in
 hęc mundo deliciose et splendide cō-
 tēpnetur anima mea. **Q**uidā d
 subus dixit beato arsenio. Ecce
 beatissime pater. meditari festino
 de scripturē sanctis que didici: et
 nō sentio punctionē in corde me-
 o: qm̄ ego nō intelligo vītutē diui-
 ne scripture: vnde valde cōtristat
 anima mea. **R**espondēs autē bea-
 tus arsenius ait. Oportet te o fili
 incessanter meditari eloquia domi-
 ni. **A**udiui enim quia dixit beatus
 abbas peme et alij multi sanctorū
 patrū. qm̄ incōtatores illi qui ser-
 pētes solebat icātare nō intelligūt
 ipsi vba illa que loquūtur. sed ser-
 pētes audientes intelligunt vītū-
 tem illozū verborū: et cōquiescunt
 et subduntur eis. **I**ta ergo et nos
 faciamus. **Q**uāuis nō valeamus
 intelligere diuinā scripturā vītū-
 tē tamen de mones audientes
 diuini vbi vītutem terretur: et
 effugati discedunt a nobis. non
 sustinentes eloquia spiritus sancti
 que per seruos suos pphetas et
 apostulos est locut9
Auidā frater interrogauit ab

batem sysoi quēadmodum in cella
 pzopria residere deberet. **C**ui ille
 respondēs ait. **C**omede panem
 tuū cū aqua et sale: et nō erit tibi
 necessitas aliquid excoquēdi aut
 longi9 euagandi

Debat vnus ex patrib9. qui
 a muenē hmo multū gine-
 dens et esuriens adhuc cōtinet se
 ne satietur: alter vero pax come-
 dit et satietur. **Q**ui ergo multum
 comedit ad huc esuriens continet
 se maiorem mercedē habet. q̄ ille
 qui pax comedit et satiat

Quidā senex dixit. **D**icit vene-
 nata animalia fortiores her-
 be et pigmenta expellūt. ita et so-
 didas cogitationes oratio cū ieiū-
 nio expellit

Dixit abbas yperius. **D**icca-
 tū ieiunij9 corp9 monachi
 animā de pfundo eleuat. **E**t sic
 cat fistulas cogitationū ieiunij
 monachi. **I**tē dixit. **D**icit leo ter-
 ribilis est onagr9. sic monachus
 probatus cogitationib9 concupis-
 centie

Quidā frater impugnabatur
 a spū blasphemie et erubescē-
 bat dicere: et quoscunqz a udisset
 magnos senes pergebat ad illos
 ut eis declararet. et mox cū peme-
 nisset verecundabatur. **C**um ergo
 frequenter ad abbatem peme-
 niret vidit eum senex cogitatio-
 nes habentem et sic dicit ei. **E**cce
 frequenter venis ad me habens

cogitationes: et sic iterum remeas
 tristis tecum illas reportas. Dic
 ergo michi quid habes. Ait illi.
 In blasphemia impugnat me dy
 abolus et erubescio dicere. Et mox
 ut aperuit causam leuior eius im
 pugnatio apparuit. Et dixit ei se
 nex. Ne contristeris fili. Quando hec
 cogitatio ad te venit dic. ego cau
 sam non habeo: blasphemia tua
 super te sathana. Hanc autem causam
 anima non vult. Quamquam enim cau
 sam anima noluerit: non diu per
 manebit. Et ita sanus frater ille
 discessit.

Abbas moyses dixit. Per
 has quatuor res passio gignitur:
 per habundantiam esce et potus: per
 satietatem sompni: per oculum et io
 cum: et ornatu vestibus incedendo.

Dixit abbas moyses. Nef
 at sathanas qua passione
 seducatur anima: et ideo seminat
 quidem zizania suam: sed metere nef
 cit. Spargit aliquam semina fornicati
onis aliquam detractionis et cetera
 cum simile passionum: et in qua pas
 sionem viderit animam dedinare
 hac ei ministrat. Nam si sciret ad
 quod perducis esset anima. non ei diuisa
 et varia seminaret.

Frater quidam requisivit senem.
 dicens. Quam faciam patrem? quia
 nequeo sufferre cogitationes? Cui
 senex dixit. Ego in hac causa non
 sum impugnatus sum. Scandalizatus
 ergo frater ille venit ad alium senem

et dixit ei. Ecce quod dixit mihi senex il
 le. scandalizatus sum in ipso quam super
 humana natura locutus est. Di
 cit ei sedas senex. Non simpliciter
 tibi dixit homo ille si hunc sermonem. Va
 de ergo et age penitentiam apud ip
 sum: ut dicat tibi virtute huius verbi
 frater ille itaque frater venit ad senem
 et cepit ei dicere. Indulge mihi abba
 quam insipienter egi ut tibi non vale
 dicere et ita egredere rer. Sed roga
 te explana mihi quemadmodum non es
 impugnatus. Dicit ei senex. Ex quo
 factus sum monachus non sum sathanas ne
 que pane neque aqua neque sompno.
 Horum enim cogitatio non permisit
 me habere pugnam quam tu dixisti.

Et egressus est frater adiuuans ab eo
 Dixit abbas yperias. Duxer
 unt serpentes ad euam de paradiso
 eiecit eam. Huius ergo similis est qui
 primo suo obloquitur: quam et audire
 se animam perdit. et suam non

Saluat.
 Vo fratres ad abbatem heliam
 venerunt impugnati a cogitationibus.
 Et videns eos senex quod corpulentum
 esset tamquam ad discipulum suum subri
 tes ait. Vere frater ego erubescio
 pro te quia sic nutriti corporis tui
 cum certe perfratorem te monachum
 Balloz enim cum humilitate et mac
 es deus est monachi. Et dixit
 Monachus etiam multum et operas
 multum non confidat in hoc quod autem pau
 lulum est etiam si potum operetur confi
 dat et vinum agat.

Quidā iuuenis voluit renun-
ciare mundo. ⁊ se querē eū
egressū renocabāt cogitationes in-
herentes varijs negocijs. Erat
enī diues. Vno ergo die egressū
dyaboli cum arādidit eū ⁊ mul-
tū puluerē exstauerūt ante eū.
Ille vero confestim dispolians se
⁊ iactans vestimenta sua aiebat
nudus ad monasteriū. Declara-
uit autem deus vni seni dicens
Durge suscipe athletam meum.
Eurgens autē senex obuiavit il-
li nudo. et agnoscens causā admi-
ratus est. Et dedit ei habitū mo-
nachalem. Quāto autē veniebāt
frēs aliqui ad ipsū senem perquire-
re de cogitationib⁹ varijs. respō-
dit eis de renūciatione ⁊ dicebat

Hūc frēm requirate ⁊ quia ego ad
renūciationē istā necdū perueni-
i. **Q**uidā monach⁹ tm euange-
liū possidēs redidit illud. ⁊
esurientibus dedit. dignū memo-
rie sermonem testis. Ipsū verbū
inquit renūcendi qd in semp dice-
bat. Vende que possides ⁊ da pau-
perib⁹.

Dicebat abbas paulus. Si a-
liquas res voluerit monach⁹
in cella sua habere pter ea sñ qui
b⁹ nō potest viuē frequēter cogitē
de cella sua egredi ⁊ ita a demō-
nē capi tur. Hic autē ipse paulus in
vna qdragesima cū vno sextario
lenticule ⁊ pue aque vasculo pdu-
xit ⁊ vnā mattā faciens eadē

tepebat ⁊ tēpebat ne timō so-

Has exiret
Abas agathō dispensabat
seipsū. ⁊ in omib⁹ cū discretionē
pollebat. tā in ope manū suā
q̄ vestimento. Talibus autē vesti-
b⁹ utebatur. vt nec sat bona nec
nimis mala cuiq̄ apparetet.

Dixit quidā senex. Ira p has
q̄tuor res exurgit. per aui-
ditatem auaricie tandi et accipien-
di. ⁊ si quis p̄p̄iam sentēciam a-
mans vt nec satis mala cuiq̄ ap-
pareat defendat. ⁊ si quis vult se
esse honoribus dignum. et si quis
doctorem se esse velit plus omib⁹
sapientem speras. Ira etiam per
hec q̄tuor humanos sensus obscu-
rat. si odio habuerit hō p̄ximum
suum. aut pro nichilo duxerit.
aut si inuiderit a detraxerit. Passi-
onis autem hui⁹ retributio quatu-
or modos habet. Primū ex corde.
Secūdm ex facie. Tercū ex facto.
Quartū ex lingua. Si ergo potu-
erit quis ita portare malū vt non
ingrediat in cor. non peruenit vsq̄
ad faciem. Si autem venerit in
faciem. custodiat linguam ne loq̄-
tur illi. Si locutus fuerit. vel
hōc custodiat ne reddat in facto. s̄
mox inadat. Tres enim sunt gra-
dus hōinum in passione ire. Nam
qui voluntarie nocetur aut iniuri-
at ⁊ p̄stat p̄ximo suo. h̄ scdm na-
turā cūcti est. Qui autē ledit nec
ledit vult hic scdm naturā adā est.

Qui vero nocet aut iniuriat aut
calumpnia ingerit aut usuras exi-
git hic secundum naturam dyaboli
est.

Quidam frater dum iniuriaretur ab al-
tero venit et nuntiavit seni.
Cui ille respondit. Datissimam cogi-
tationem habet quoniam frater non vult te
iniuriari sed peccata tua. Nam in
temptatione que tibi contingit per ho-
minem; ne arguas eum; nisi tamen
modo dic quia propter peccata me-
a contingunt in hec

Dicebat frequenter abbas po-
tenter. Malicia tua nunquam te ex-
uperet. Nam si quis malum tibi fe-
cerit tu bonum illi redde ut per bo-
nitatem vincas maliciam

Quidam frater quanto plus eum
quis iniuriabatur; aut irri-
debat; tanto magis ille curabat cla-
mando dicens. Isti sunt qui occasi-
onem nobis prebent ad perfectum
nostrum. Qui autem beatificant nos;
conturbant animas nostras sic scrip-
tum est. Hi qui beatificant nos ipsi
deapiunt nos

Alter senex si quis detraxisset
illi; ille festinabat si vicinus
eius erat et per seipsum bene illum
remuneravit; si vero longius mane-
bat transmissit illi munera

Frater quidam interrogavit ab-
batem sysoi dicens. Si latro-
nes aut barbari super me irruerint
occidere me volentes; et ego si po-
uallere potuerero iubes ut occidam

eos? Cui ille respondit. Ne faci-
as omnino; sed totum te deo committe.
Quid enim aduersus tibi contige-
rit profiteri ut hoc tibi propter tua pec-
cata eueniat. Diuine enim dispensatio-
ni omnia debes ascribere.

Erat quidam magnus heremi-
ta in monte qui dicitur athy-
libeus; et venerunt super eum latro-
nes. Cum autem ille vociferaretur
ut de vicinis locis conueniret frater
illi confluentes comprehenderunt
eos. Quos transmissos in ciuitate in-
dex misit in carcerem. Frater ergo illi
constitatus est quia propter ipsos latro-
nes traditi essent iudicio et venien-
tes ad abbatem poemene nuntiave-
runt ei factum. Qui rescripsit ad
heremitam dicens. Reminiscere pri-
mam perditionem unde facta est;
et videbis secundam perditionem.
Nisi enim perditus fuisses ab interioribus
tuis secundam perditionem nunquam prope-
trasses. Quem sermonem cum ille
audiret compunctus est. Et in omni
regione nominatus ac per multum
tempus de cella sua non exiens sur-
rexit statim et venit in ciuitatem; et
excutiens latrones de carcere publi-
cite liberauit eos a tormentis.

Quidam frater requisivit senem
dicens. Dic mihi pater rem vo-
nam quam custodiam; ut saluus
per ipsam. Respondit ei senex. Vi-
dendum est iniuriari et affici conuiciis
et portare ac tacere; magna est hec
res super alia mandata

Habes moyses aliquando edi-
ficauit sibi cellam in loco qui
dicitur eradeona. Et dum ibi a
multis molestaretur alterum locum
ingressus est: et similiter etiam con-
struxit habitaculum. Sed per in-
sidias dyaboli quidam frater inuen-
tus est illic qui per inuidiam sem-
per iram cum eo haberet. Propter
quod surrexit inde: et ad proprium re-
gressus est vicum: et fecit sibi illic
cellulam et reclusit semetipsum in ea.
Post tempus autem aliquot congre-
gati sunt senes de illo loco unde
egressus est deducentes secum etiam
illum fratrem cum quo habuerat li-
tem quatinus rogaret eum ut redi-
ret in speluncam suam. Postquam vero
in vicinum locum venerunt tam me-
lotes suos quam illum fratrem ibidem delin-
quent. Ipsi autem perfecti sunt ad senem.
Et pulsantibus illis aperta fenest-
ra eos respexit: et cognouit. Di-
xitque eis. Vbi sunt melotes vestre?
At illi responderunt. Ecce hic in
vicino sunt una cum illo fratre qui
tecum iram habebat. Hoc postquam
senex audiuit et illos cognouit per
gaudio ostium per quod ingressus fuerat
secrete confregit: et egressus currit
ad illum locum ubi ille frater erat
et prior ipse penitentiam apud eum
agere cepit: et amplexatus est il-
lum et introduxit illum in cellam suam: et
per tres dies quatuordecim est cum eis
qui nunquam habebat consuetudinem ut
ieiunium solueret: surrexitque postea

et perfectus est cum illis.

Quidam frater requisivit abba-
tem poemenem dicens. Quod fa-
ciam pater? quoniam conturbor a tristitia?
Dixit ei senior. Neminem pro
nichilo aspicias: nullum contemp-
nes: nulli detrahas: et dabit tibi
deus requiem et erit sessio tua sine
perturbatione.

Dicebat abbas poemen de ab-
bate ysidoro quia solus ille
se cognouit. Nam quocumque illi
cogitatio sua dicebat quia magnus
es: tunc ipse respondebat ad se. Nun-
quid talis sum qualis anthymus aut
abbas pater vel reliqui fratres qui
deo placuerunt. Quocumque ergo
hoc cogitabat quiescebat. Quan-
do vero demon conturbas eum sug-
gererat ei desperationem et penas
dicens quoniam post hec omnia in tor-
menta iturus es. Dicebat ipse iterum.
Quoniam ego in tormenta mittar
tamen vos subitus me inuenio.

Habiti quoque moysi frequen-
ter apparuerunt de moyses ma-
ledicentes ei et dicentes. Quasi si-
nos moyses et nichil possumus tibi
dicere: quoniam quocumque te per despera-
tionem humiliare volueris exaltare.
Et quocumque te exaltare cupimus
ita te humilias ut nullus de no-
bis audeat ad te accedere.

Quoniam quidam frater abbatem sisoym
frequenter tali sermone requirens
dicens. Quod faciam pater qui cecidi?

Ille respondit. Surge inquit. Ille vero se surrexisse et iterum cecidisse confessus est. Respondit. Et iterum ad huc surge. Cum autem frater frequenter se surrexisse et frequenter cecidisse narraret. eodem senex utebatur sermone dicens. De surgenda desistas. Cui frater ait. Usquequo possū surgere explana pater. Senex dixit. Usquequo autem in bono opere aut in malo deprehensus occubas. In quo tibi opere fuerit deprehensus homo in eo etiam iudicabitur.

Alter frater requisivit senem Achillen dicens. Cur sedes in cella patior accidiam? Cui senex ait. Quia necdum fili vidisti regem quam speramus neque tormenta que timeamus. Si enim ea diligenter inspiceres; et si verminibus plena esset cella tua usque ad collum; tu in ipsis iaceres sine accidia.

Quidam frater cum expetisset sermonem ab abbate moyses; dicit ei senex. Vade et sede in cella tua. De omnibus enim potest te instruere si ibi permanseris. Dicit piscis ex aqua educatus statim morietur. ita et monachus perit si ex cellam suam tardare voluerit.

Frater aliquis requisivit abbatem anthonium dicens. Quod observabo ut deo placeam? Respondit senex. Quod demando tibi custodi. Quocumque vadis deum habere presentibus oculis tuis. et quocumque opus exercas sume tibi de divinis scripturis.

exempla et in quocumque loco sedere non inde alio moveatur sed patienter in eodem loco consistat. Nec enim tria custodiens salus efficietur.

Requisivit quidam frater abbatem poemem. Si melius est remanere an cum alijs manere. Respondit senex. Homo si seipsum reprehendit. ubique potest persistere. Si autem se magnificat nunquam stat. Si quicquam enim boni fecerit homo ne exultet in eo; quia mors perdit illud.

Uenit aliquando ad abbatem zetonem in syria quidam frater egyptius et cepit apud cogitationes accusare coram senex. Ille autem audiens ammiratus dixit. Egyptius. Virtutes quas habent celant. et vitia que non habent manifestant. Syri autem et greci virtutes quas non habent predicant. et vitia que habent abscondunt.

Senex quidam dixit. Qui ab hominibus amplius honoratur aut laudatur. non parvum dampnum anime patitur. Qui autem penitus ab hominibus non laudatur de super gloria a deo accipiet. Sic dicit. fieri non potest ut siml herba nascatur et semine. Ita impossibile est ut gloria et laudem secularium habetis. si etiam et sanctam faciam celestem. Sic dicit. Dicit thesaurus manifestus cito minuitur. ita virtus quilibet publicata deperit. Nam sicut cera a facie ignis soluitur; ita et anima per laudem perit resoluta ab intentione sua.

Item dixit. Quid rogitatio va-
ne glorie & superbie te impugnat
persecutaz teipsu si omnia manda-
ta dei seruasti? si inimicos tuos di-
ligis? si gaudeas in gloria inimici
tui? si contristare in deiectione es?
Et si hec apud te habes dic qm ser-
uus inutilis es & hominibus omnibz
plus peccas. et neq tu tamen a-
liquid gracie sapias tanq aliquid
feceris. sciens q elata cogitatio

Omnia illa bona dissoluit.
Vidit senex erat in inferiori-
bus preteritis heremi et sedebat qui
escens in spelunca. Unus autem
secularis & religiosus ministrabat ei
Contigit vero ut filius illius secula-
ris infirmaretur. Multe ergo pre-
ces postulabat senem ut veniret
in domu suam & p infante faceret
orationem. Et surgens senex am-
bulabat ad eo. Ille autem precessit e-
um: & ingressus domu suam dixit
venite i occursum anachorite Quos
autem senex vidisset longe egressos
autem lampadibus. sensit q ad se veni-
set: & statim se despolians vestime-
ta sua misit se in flumine & cepit
se lavare stans nudus Ille autem
qui ministrabat ei videns hoc eui-
buit: & rogavit homines dicere Re-
vertimini: senex enim nost sensum
perdidit. Veniens autem ad senem
dixit ei Abba quid hoc fecisti? Om-
nes enim qui te viderunt: dixerunt
demonium habet senex. Cui ille
respondit. Et ego volebam h audire

Dixit abbas motays. Quanta
plus ho deo appropinquaverit. tan-
to se peccare videbit. Ysaia enim
apud dominum videns miserum se & in-
dignum vocavit. Nos ergo non si-
mus hic sine sollicitudine. Dicit
enim scriptura Qui stat videat ne
cadat In incerto q navigas in hoc
mundo Et nos quidem quasi in tra-
quillo mari navigare videmur. secu-
lari vero quasi in periculosis locis.
Sed nos quasi in die navigas sole
iusticie illustrati. illi vero in ignoran-
cia tpe p nocte. Sed frequenter co-
tingit ut secularis in tenebrosa noc-
te navigans. vigilans autem & cla-
mans pnam navem salvet. Nos
vero dum in tranquillo navigamus se-
pius ex ipsa securitate negligimus &
perimus. humilitate gubernaculum
negligentes. Sicut enim impossibile
est navem fieri firmam sine clavo. i-
ta impossibile e aliquem sine humi-
litate salvare

Paterabz qda dixit Ois la-
bor in humilitate vanus e Humilitas
vero pascitrix e carit. sic iohes e-
rat pascor dmi ocs trahens ad e-
um. ita & humilitas ocs trahit ad
caritatem id est ad ipsu deum qz deus
caritas est

Empe quoda abbas macha-
rius ad monte nitrie ascendit. dis-
cipulo suo ut par ipse pcedet ipe-
rauit Qui autem ante eum paret obuia-
uit sibi qda sacerdos ydoloru cursu
perato veniens. & lignu gracie ponz

Cui exclamans ait Quo curris
 demō? At ille iratus tāq̃ eū plagē
 affecit. ut exanimē pene relinqueret
 Et reuertens eo sacerdos ydolorū iste
 cū curtebat. Et p̃gressus p̃ox ob
 uenit beato machario. Qui ait
 ad eum. Valueris laborator salu
 re. At ille ammiratus respondit
 Quid me boni aspexisti? ut me ita
 salutes? Cui senex ait. Quia
 vidi te laborantē? et curres ignorā
 ter Cui sacerdos dixit Et ego ex
 salutatione tua cōpunctus? mag
 ni dei seruū te esse cognoui Nam
 alter nescio quis miserabilis mo
 nachus occurrens. in muros fecit
 Sed et ego illi plagas p̃ verbis
 imposui Tunc tunc p̃ de s̃c̃e
 ti macharij p̃clamabat dīas. Si
 si monachū me faceret. nō desisterem.
 Pergentesq̃ pariter venerūt ad lo
 cū ubi celsus monachus iacebat.
 Quem utiq̃ tollentes qm̃ in aede
 re nō poterat manib⁹ in ecclesiam
 p̃tulcūt. Cū autem veteri fr̃es vi
 dissent sacerdotem illum cū beato
 machario cōuersantem. super s̃c̃ā
 monachū eum cū admiratione p̃
 ficiūt At multi p̃pter illū ex paga
 nis facti sunt xpiani. Dicebat ex
 go abbas macharij Quia sermo
 sup̃bus et malus est bonos viros
 cōuertit ad malū. sermo vero hū
 lis est malos vertit in meli⁹.

Bat̃s anthoni⁹ dixit. Nunq̃
 hō bon⁹ ē si bon⁹ eē desiderat
 h̃ de⁹ habitauerit i ip̃o q̃z nemo

bon⁹ nisi sol⁹ de⁹. Oportet at̃ ut et
 nosipos semp̃ veraciter inuicem⁹.
 Cū enī se quis reprehendit incedē
 ap̃am nō amittit

Idem sanct⁹ anthoni⁹ retulit
 se vidisse omēs laqueos in
 mia sup̃ vniūsa terrā explicatos
 Et cū suspiras dixisset. quis hoc
 poterit euadere. vocem ad se audi
 uit dicentē Humilitas sola p̃ctū
 sit anthoni⁹? quā nullo mō valens
 cōtingere demones

Bat̃s anthoni⁹ cū in cella ap̃
 a oraret venit ad eum vox
 dicens. Anthoni ncedū ad mensu
 rā coriarij istij qui in alexandri
 a est venisti Quo audito senex cō
 surgens mane. arcepto baculo fel
 tinus venit ad alexandriā Cum
 q̃ ad designatū hōnem ingressus
 fuisset. ille viso tanto viro obstupe
 uit. Cui senex dixit Refer in opera
 tua? quia p̃pterea veni ex deser
 to. Qui respōdit. Nescio me ali
 quādo aliq̃ boni p̃petrasse Vñ et
 ex cubili mane cōsurgens ap̃o. an
 teq̃ residiam in opeā mea dico ut
 omīs hec ciuitas a minori vsq̃ ad
 maiorem ingrediat in regnum dei
 ap̃t iusticias suas ego at̃ sol⁹ ap̃t
 peccā mea penā ingrediat sep̃iter
 nā Qd vbiū anq̃ quiesco sero ex
 cordis mei recenseo veritate Hoc
 audies bat̃s anthoni⁹ dixit ei Si
 li esto ut bon⁹ artifex serēs in domo
 tua cū requies Regnū ei dei adept
 tus es. Ego at̃ in discretionē oēs

tempus in solitudine conuersatus
necdum verbi tui assupsi mensu-

Quam

Quidam frater requisivit abba-
tem poemenē dicens. Quid est pater
quod apostolus dicit: omnia munda
mundis? At ille dixit. Si quis
ad hunc sermōem potuerit perue-
nire ut eū intelligat. videbit se mi-
nozem esse totius creature. Cui fra-
ter. Et quō possū videre minorem
me eo qui hominada est? Respondit
senex. Si potuerit homo ad hunc
sermōem apostoli peruenire et vi-
derit hominē qui forte occiderit a-
liū. dicit in semetipso. Ille quidē hoc
solum fecit peccatū: ego autē omni
hora hominū dū cōmitto. meipsum
interficiens. Et cum frater requi-
reret quomōdo hoc possit fieri. Respon-
dit. Hec sola hominis est iustitia. ut
sapiens reprehendat. Tunc enim
iustus est: cū peccata sua condēp-

Nat.

Quoniam sederent quidā fratres
apud abbatem poemenē unus lau-
dauit quendam fratrem dicens. Bonus
est ille frater. quoniam mala horret. Cui
senex. Et quid est mala horrere. At
ille nesciens quid responderet. pe-
tebat dicens. Dic mihi abba quid est
mala horrere. Cui senex ait. Ille
horret mala qui sua peccata prop-
terea horret. et omnem fratrem suū bñficiat
et diligit.

Abbatem poemenē quidam
frater requisivit dicens. Quo-

modo potest homo vitare ne loqua-
tur malum de primo suo? Respon-
dit senex. Ego et primum due sumus
ymagines. Cum ergo meam y-
maginem perspexero et reprehē-
dero me inuenitur ymago fratris
mei venerabilis apud me. Quan-
do autē meam laudauero tunc fra-
tris mei ymaginem prauā respici-
o. Tunc ergo de alio non detrac-
to si semper meipsum reprehendo.

Dixit abbas yperius. Meli-
us est comedere carnes et
bibere vinū. quā comedere in vitupe-
ratione carnes fratrum. Dicit enim
suscipiens serpens euam de paradiso
exauisit. ita qui fratri suo detrahit
nō solum suā sed et audientis ani-
mā perdit.

Solebat dicere abbas iohan-
nes. Peruam sarcinā dimi-
simus. id est nosmetipsos reprehē-
dere: et grauem portā eligimus
id est ut nos iustificemus. et alios
cōdāpnemus.

Ancte memorie theophilus
alexandrinus episcopus ve-
nit aliquādo ad montem nyrie: et
venit ad eum abbas montis illius
et dixit ad eum episcopus. Quid
omplius inuenisti in via ista patet?
Et respondit ei senex. Culpare et
reprehendere meipsum sine cessatio-
ne. Et dicit ei episcopus. Nō est a-
lia via requirēdi nisi hec.

Qontigit fā auctā culpā in cē
nobio. Et dū a ceteris uice
paret ad beatū pfectus est antho
niū. Et insecuti sūt cum frēs: vo
lentes eū redacere ceperūt culpās
exprobare ei. Ille uero se fecisse cul
pā denegauit. Inuēti ē at ibi pas
nuus abbas cui cognomē erat ce
salus. Qui talem retulit auditam
in frēm cōgregatione pabolam. Vi
di inq̃t in ripa fluminis hōmē vsq̃ ad
genua dimersū. Venientes autē
quidā ut eum manū porrecta cōhe
ret vsq̃ ad collum dimiserūt. Tūc
beatus anthoni⁹ de beato pasnuo
dixit. Ecce hō qui potest animas
ex veritate saluare. Quo frēs illi
sermone cōpuncti agentes penitē
tiā. cū qui discesserat ad cenobiū
reuocauerūt.

Dicebat quidā senex. Si uide
rē aliquē peccātē ne mittas culpā i
eū sed in illū qui impugnat eū di
cēs. De in quia iste nolens uicius
est sic et ego. Et plange et inquire
dei solaciū. quia omnes deapiū
tur.

Quidā thimotheus anachori
ta negligente aliquē fratrem
audiens. interrogante ipi⁹ abba
te q̃ illi faceret dedit asilū ut cū ex
pellet de cenobio. Cū ergo ille
expulsus fuisset tēptatio statim ve
nit super thimothēu. Et cū plora
ret in conspēu dei et diceret. Misere
re mei. peccatū uenit ad eū uox

dicens. Thimothee ideo tibi hec
causa uenit quia frēm tuū in tēpo
re tēptationis desperasti.

Senex quidā dixit. Si quis
fā suo inuixerit causam: et
hic cū timore dei et humilitate ser
mo ppter deū egrediē cōpellit fra
trem obedire et facere qd inuictum
est. Si autē iubē quis cupiens nō
scdm dei timorē s̃ autoritatē p̃
a fā suo uoluerit impare uidit de
us abscondita cordis et nō illū per
mittit ut audiat qd illi p̃ceptū ē
quia manifestum est opus dei qd
fit ppter deū et manifesta est au
toritas hominis. Quecūq̃ em̃ ex
deo sūt a p̃ncipio humilitatē habent
que autē ex autoritate et ita audi
a uel conturbatione ex inimico
sunt.

Quidā ex senioribus de sithi
discipulū suū trāsmisit in
egiptū ut ei camelum deduceret
quatinus sportellas quas fecerat
portaret in egiptū. Cum autē de
duceret camelū alter se nex obui⁹
ei uenit et dicit ei. Si sciuissē fra
ter quādo ibas in egiptū dixissē
tibi ut in alterū camelū adducēs.
Quod cū ille frater p̃prio abbati
dixissē. p̃ nimia caritate ei dicit se
nex. Vade fili et duc ei camelum
illum dicens: quia necdū parati
sum⁹. p̃ple necessitatē tuā. et uade tu
cū ipō vsq̃ in egiptū: et iterū redue
nob camelū. ut et nrā uasa portet⁹.

Cum ergo hoc fecisset frat' et iussisset
ad illum alium senem dicens abba
pater dicit quia necdum parati su-
mus: tolle et comple necessitate tua.
Carrigavit ergo senex camelum
et iuit in egiptum. Cum autem disce-
rasset: iterum ille frater reducerebat
camelum et dixit Ora pro me pater.
Cumque senex requisisset quo perge-
ret respondit in sythum vado ut et
nostros sportellas huc afferam.
Quod cum audisset senex compunctus
cepit penitere lacrimando dicens.
Indulge mihi hunc: quoniam caritas vestra
suauitatem meam abstulit.

Habens agnoscere venit in ciui-
tatem ut opera sua videret
Inuenit autem quendam infirmum pe-
reginum iacentem in angipoztu: nul-
lum habentem qui ei curam adhi-
beret. Et permansit ibi senex et dux-
it eum in quandam cellam: et ex o-
pere manuum prestabat infirmo il-
li obsequium. Permansit autem men-
sibus quatuor donec sanaretur infir-
mus: et sic ad cellam suam regres-
sus est.

Quidam senex magnus dixit su-
o discipulo infirmo. **F**ec-
disti ex infirmitate vel plaga
corpore. **P**rima enim religio est ut
de infirmitate gratus deo quis
agat. **S**i ferrum ex crugine per
ignem amittis: si vero autum ex
per ignem probatus a magnis ad
maiora procedis. **N**e anxiet' ergo

frater si dominus te vult in corpe
torqueri: tu quis es qui moleste
feras? **D**ustine ergo et roga eum ut quod
ipse vult illa concedat.

Quidam de patribus et aliquo
referebatur episcopo: eo quod audisset
duos ex plebe sua viros nimis pu-
dicie adulteros. **R**ogauit ergo deum
ut si ita esset agnosceret. **C**um ve-
ro post oblationem consecratam unus
quis ad communionem accederet:
per singulorum facies intelligebat
et animas. **P**eccatorum autem facies
nigras inspiciebat ut carbonem et o-
culos sanguine repletos. **A**lios
vero videbat clara facie et vestibus
albis indutos. **C**um autem corpus do-
mini suscepisset: in quorundam vultu-
bus lumen: in quorundam flamma
videbatur. **U**t autem agnosceret de
illis quorum anima audierat: con-
uersionem illis porrexit: et vidit unum
ex eis clara facie et honorabili al-
bis vestibus ornatum: alterum ni-
grum et horribili vultu. **E**t postquam dixit
mihi miserum gratiam superuenit illum
vis quedam illustravit: alium vero qui
si flamma succrebat. **O**ratum
episcopus de singulis que ei ostē-
sa fuerant se doceri astantem an-
gelum domini. **E**t dixit ad eum.
Omnia que de ipsis videri vera
sunt. **S**ed ille unus in nigra facie
adhuc in sordibus suis permanens
et in voluntate peccandi idcirco illum
nigra facie flamma succendi vidisti.

Ille vero alter similis illi quidem e-
rat sic audieras. sed idcirco illum da-
ra facie illustrari vidisti quia vero
datus horum qui prius fecit et renunti-
ans opibus malis cum lacrimis et
gemitibus dei misericordia postula-
bat. promittens ut si preterita mala
illi fuisset peccata dimissa ulterius
ad ea non rediret. Et ideo prioribus
criminibus delectis ad hanc quam vi-
disti gratiam pervenit. Cum autem episcopus
de gratia dei miraretur eo quod non solum
de tormentis tam turpis vite hominem
liberavit sed tanto etiam honore decora-
vit. respondens angelus dixit. Non
mirare. Non enim es. Nam dominus
noster naturaliter bonus est. et homini-
bus cessantibus de peccatis penitentibus
se per confessionem. non solum quia
tormenta dimittit. sed et honorem effi-
cit dignos. Sic enim deus dilexit
mundum ut unigenitum suum pro pecca-
toribus desinaret. et pro ipsis daret
ad mortem. Qui ergo dum iniquia eius
esset et mori pro ipsis elegit. quanto
magis quam illi proprii fuerit. Hoc ergo scias
quia nullum peccatum humanum boni-
tate dei vincat si tantummodo per peniten-
tiam unusquisque ea que prius fecerat abo-
leverit mala. Misericors enim deus
et infirmitate humani generis scit
et passionum fortitudinem. et dyaboli
virtute vel malicia. Et cadentibus
quidem hominibus in peccata tamquam filius
indulgens suslinet emendationem. Pe-
nitentibus vero tamquam languidis pro-
pitius. et mori solvens peccata eorum. iustorum

et illis premia tribuit. Audiens
hec episcopus miratus est nimis
et glorificavit deum

Requisitus quidam ex patribus
si perfectum bonum esse egestas
respondit. Magna est res penuria.
Nam qui eam sustinet voluntarie
tribulationem quidem carnis habet.
anime vero sue inveniet requiem

Quidam frater requisivit senem
dicens. Si in paucos debet
nummos frater aliquis iubet ut re-
petat eos? Cui senex ait. Semel
tantummodo dic illi cum humilitate. At
ille dixit. Quid si semel ei dixeris
et nichil in dederit? quid faciam?
Tunc senex ait. Ulterius ei nichil
dicas. At ille dixit. Et quid faciam quia
non possum vincere cogitationem meam
nisi illi fuero importunus? Cui senex
dimittite cogitationem tuam et intro-
pa te. tantummodo fratrem tuum ne quatis
tes quia monachus es

Quidam frater requisivit senem
dicens. Quomodo potest humili-
tate anima adipisci? Ille respondit.
Si sua tantummodo et non alterius
mala consideret. Dicebat autem qui
a perfectio hominis est humilitas.
Quia enim se homo disposuerit in huius-
modi te tantum in honore perhibere sic
enim superbia si ascenderit in celum usque
ad inferos deducet. ita humilitas
si descenderit ad infernum exaltabi-
tur usque ad celos

Habes machariis dumambu-
laret in heremum hominem quendam

mortuū pñum in terra inuenit la-
tente. et posito baculo suo sup eum
ait. In nomine dñi ihu cristi surge
Et atq; qui iacebat mortuus sur-
rexit et iacebat se ad pedes sancti
macharij et cepit pdamare que
admodū ducbat ab angelis sa-
thane ad locū tormentorū. et ap-
p̄t petitiōem ei⁹ fuisse ab ethiopi⁹
dimissus. Quem cū interrogaret
machari⁹ in quo loco fuisse de si-
natus: ille in altū ingemiscens a-
it. Qñtū distat celū a terra. tantū
ignis est altus in quo medio erā
missus. Hys senex audite lacrimas
effudit dicens. Ve hōmī illi q̄ mā-
data dei trāsgressus est.

Beatus anthoni⁹ dicebat Si
posset fieri q̄ tot⁹ passus ab-
bat monachus vlt quot calices a-
que bibit in cella sua debet seniori
b⁹ declarare vt nō iudicet in ipis
Hbas poemō dixit. In nul-
lo sic oīo gaudet inimicus quō in
illo qui nō vult cogitationes suas
manifestare

Quidā frater dixit ad senem
Ecce abba frequēter interrogo se-
niores patres vt dicāt m̄ p̄moniti-
ones p̄ salute aīe mee: et q̄cqd
dixerūt m̄ nichil ex ipsis retineo.
Erant autē seni duo vasa vacua:
Et dicit ei senex vade et affer v-
nū ex illis vasib⁹. et immitte aquā
et lana illis et effunde et pone iterū
in locū suū illis. Feit itaq; frater
semel et bis. Et dixit ei senex. V-

tra q; vasa simul affer Et cū attē-
lisset. Dixit ei senex. Quale est ex-
traq; mundum? Respondit frater:
Vbi aqua nisi et lauī Tūc dicit
ei senex. Vix est et anima fili q̄ v-
ba dei frequēter audit. Quis
nichil retineat ex hys q̄ interco-
grat. tamen plus mūdatur q̄ illa
q̄ nō requirit.

Dixit quidā senex Quando o-
pera bona exercet monach⁹
veniens dyabol⁹ locū in eo non in-
uenit et statim discedit. Si autem
malū opus exercet veniens frequē-
ter spūs dī et vidēs malū opus
nō accedit ad eum. s; recedit. Si
tamen ex toto corde iterū requisi-
tus fuerit cito reuertetur

Senex quidā dixit Vñ tunc
monachus laborare debet:
vñquo possideat cristum. Qui at-
illū semel adeptus fuerit iam nō
laborat Permittit domin⁹ tamē
laborare elōs suos ut rememore-
trubulationū labores. vnde semet
ipsos custodiant timentes ne tan-
tos labores amittant Nam et si-
lice israel i deo deus per desertū
q̄draginta annis circūduxit: vt
rememorare tribulatioib⁹ nō es-
dixit retrosū

Frater quidā requisivit senem
dicens Putas abba cognos-
cūt sancti vī qñ venit in eis grā
dei? Respondit senex Non semp
cognoscunt Nam cuiusdā magni
senis discipul⁹ cū percuss⁹ in aliq̄

re. icatus senex dixit ei cū clamo
re. Vade morere. Et statim ille
cēdit et defunctus est. Cumq; vi
disset senex eum mortuū timor in
gens irrūit sup eum. Et cū mul
ta hūilitate orauit deū rogās et di
ces. Domine ihesu cristi resuscita
illum? et iam vltarij sine conside
ratione talē sermonem non lo
quar. Et cū hūc dixisset. statim dis
cipul9 ei9 surrexit.

Quidā senex dixit. Si quis
trā aut de scriptura aut de
quāq; causa loquē9 fuerit. ne cō
tēdas cū eo. s; si bene dixerit cōfen
ti ei. si vero male dic ei. Tu scias
quomodo loquar. Hoc enī obser
uas et in hūilitate semp agnos
cer. et requē possidebis. Nam si
perstiter. contēdendo et vis defen
dere sermonē tuū nascitur in scā
dalum. De quāq; ergo causa
obseruauer. cōtentiones. nullomō
requē possidebis.

Quidā frat̄ requisit senem
dicens. Vsq; seruandū est si
lenā pater? Respondit ei senex
Vsq; interroget. In omī loco si
tautur9 fuer. requiem possidebis.

Dicebat quidā senex. Dicit a
pis vadit et mel operatur?
ita et monach9 quāq; pergit si
aptes opus dei perreperit dulcē
dmē bonorū opēū pōt pfiere.

Abas motues venit aliquā
do de loco qui vocatur ragi
than in p̄tibus gebalonis. Erat

autē cū eo discipulus ei9. Videns
autem illum episcopus loci ill9
tenens eum inuitū fecit p̄bm. Et
dum pariter cōmoratētur dicit ei
ep̄s. Indulge in abba. Sao enī
quia hanc causam volebas s; a te
ego benedictio desiderās hūc p̄sump
si. Cui senex dixit. In hūc nō labo
ro qz diuidi ab eo q̄ me cū est nō
possi. et solus nō sufficō orōes me
as implere. Dicit ei ep̄s. Si scias
eum dignum ordino ego illum.

Respondit ei abbas motues. Si
quid sit dignus nescio? vñ autē
scio meliorem illum esse me. Or
dinauit autem et illum. Vtrq;
tamē ita pertrāsierūt vsq; ad finē
suum vt ad altare q̄tū ad obla
tionem cōsecrādā nūq; accēderet.
Vnde dicebat senex. Cōfido in de
o meo nōh abeo grādē iudiciū. M
ter ordinatioem hanc. quia obla
tionem non p̄sumpsi offerre. Nā
ordinatio hec illorū est qui s; aut
pa sūt ego autē me bñ cognosco.

Arat quidā beatū machariū
postulabat vt faceret ei s̄mo
nē p̄ quē poss; saluari. Cui senex
ait. Oportet te fugere hōines et se
dere in cella. et p̄ peccatū iugit la
mentari. et qd sup omēs virtutes
est tā linguā cohibere q̄ vītā.

Dū btm arseniū vellet theophi
l9 archiep̄s videre nūsit ad
eū nūciū. At ille cōmāuit ei dīcē.
Si sol9 vener. appebo ē si at cū
plurib9 vltim s; nō sedebit arseni9.

Quod cum audisset episcopus ceptum iter
disiulit ne propter se heremita disce
deret de loco. **I**te dum quidam frater
de thebaida linum pergeret copare
dixerunt adinuiem. Per hanc occasi
onem beatus videmus arsenium. Cum
ergo ad speluncam eius peruenisset nunti
auit ei discipulus ezechiel. Cui se
nex ait. **V**ade fili et suscipe a
obsequium preber me aut per mitte
telum aspicere et dimitte eos redire
nam faciem meam non aspiciam. **I**te
cum quidam ad eundem arsenium venisset
volens eum videre pulsauit ostium
eius. At ille sperans esse suum discipu
lum apertit ei. Sed postquam alterum esse
cognovit se mox in terram proiecit in
faciem. Illo autem ut surgere pulsante ar
senius respondit dicens. Non hinc resur
gam nisi hinc discesserim. Et per ali
quas horas a fratre rogatus non
acquieuit surgere quousque discerneret
ille. Quocensensque autem idem arseni
us in ecclesia cum alijs fratribus venie
bat post calumpnia sedebat ne ipse
alterius aut alter ipsius faciem con
spicere possit.

Habes moyses comonebat
fratres dicens. Quatuor sunt
monacho principaliter obseruanda
id est tacendi seruandi mandata dei
humiliandi semetipsum et angustia
paupertatis. Oportet ergo monachum
ut semper luceat semper sit memor
suorum peccatorum et ut omni hora si
bi in ore ante oculos ponat.

Dixit abbas paladius. Oportet

et animam secundum christi voluntate con
uersari et discere fideliter que nescit
aut docere manifeste que nouit.
Si autem utriusque cum possit non vult
insanie morbo laborat. Inicium
enim recedere a deo fastidium doctri
ne est et cum non appetit illud quod a
nima semper est sicut que diligit de
um.

Huerunt septem probatissimi viri qui
in ea heremo que sacraeonia est
coniuncta habitabant in cellulis qui
de haud longe a se diuisi sunt sed vin
culo caritatis coniuncti. quorum unus vo
cabatur petrus. alius stephanus. tertius io
hannes quartus georgius. quintus theodorus.
sextus felix. septimus laurus. **H**ij er
go in sterili ac vastissima solitudine
pene hominibus inhabitabili commora
bantur sicut sibi in septima se videtur
prebebat. Sabbatorum namque die hora
nona conueniebant singuli de locis su
is ad eundem locum deferentes unus
quod si quid inueniri poterat. Et unus quod
deferbat naves lactationes. alius duc
tulos. alius ficus. alius herbas vsibi
les. id est lapsanum et pastenatas cucurbi
tum et petroalimum. Ille quippe erat per
petrus eorum vicarius. Panem namque et
oleum vel potum extra vsus habe
bant. Tamen modo enim super dictis
herbis et pomis sustentabatur.
Vestimentum eis palma solum modo
prebebat. Aqua in illis locis minime
inueniebatur. Neque enim aliter po
tebant quod creuit mane et discurre
tes per diuisas herbas colligebant totum

qui affluentissime ibi cadit et in
timido bibebant. Cumque ut dixi
in unum conueniret loci agentes
deo domino gratias sumebat abum.
Post refactionem autem usque ad ves
peram sedentes meditabantur de
scripturis sanctis. Non enim inter eos
discurrerat secularis fabula. non cu
ra seculi. non actio terrenarum rerum
sed solummodo spiritualis collatio. reg
ni celestis commemoratio. desiderabi
lis futura beatitudo. gloria ius
torum. pena peccatorum. sanctorumque om
nium quies qui iam inter beatas pa
radisi sedes letantur. Hec commemo
rantes suspirabant ex imo pectore et
flebant uberrime. Cumque per totam
noctem vigilantes permaneret cele
brantes domino laudes die domi
nica hora loquendi seculi et viden
di terminum capiebant. redibantque
unusquisque ad cellulam suam. in qua
solus soli deo diebus noctibus va
cabat. In hijs ergo studijs eos
positos saraceni late per hunc dis
currerunt et reppererunt. Et irruentes se
eos de heremo eleuerunt. et ligantes
eos pedibus suspendebant. Multis
tamen iniurijs affecit eos ad extremum
foam sub eos et hinc amarissimis
aggressi sunt. ubi crudeliter auerti lumi
na oculorum ex amaritudine fumi
amiserunt. Et postquam multis tormen
tis eos afflixerunt semiuivos di
miserunt. Ex quibus unum nouimus
in quodam loco plurimum postea sup
uixisse tempus ceteri vero ubi nam

fecerunt deuolati penitus ignoramus.
Dixit quidam senex. Si non re
cordatur homo actus suos in
oratione. inuani laborat cum orat.
Quanto enim voluntate peccandi
dimiserit et ambulat in timore. is
tum mox cum gaudio suscipit de
us.

Senex quidam dixit. Dicit ad
succensam ollam musce non appro
pinqunt. si vero tepida fuerit in
saltant in eam et faciunt vermes.
Ita et monachum succensum igni
diuini spiritus fugiunt demones. pro
tepidum illudunt et insequuntur.

Quidam senex fuit dixit. Omni
die vitam tibi mortem cogita.
et quasi iam clausus in monime
to nichil de hoc seculo cure. et timor
dei permaneat in te omni hora.
crede te inferiorem esse omnibus
hominibus. non de trahas aliam qui
a deus cognoscat omnia. sed esto
pacificus cum omnibus et dabit tibi do
minus regem.

Habes iohannes dicebat.
Similis debet esse mona
chus homini habenti ignem ad sinistram
suam. ad dexteram vero aquam.
Quociens enim ignis accensus
fuerit tollit de aqua et extinguit
ignem. Sic oportet monachum omni
hora facere. ut quandoque turpis cogita
tio successerit ab ipso. tunc a
qua orationis effundat et extinguat illam.

Habes amonem veniens in deserto
ad lacum. voluit haurire aquam

Et videns basiliscus iactavit se in fa-
ciem suam dicens. Domine aut ego
moriturus sum aut ista bestia. Et
mox basiliscus propter dñi dissipa-
tus est.

Quidam frater sedebat in cella su-
a in egiptu in magna humi-
litate pauper. Habebat autem soror
in civitate meretricem. q̄ aiaibus
multis perditio fuerat. Frequenter
ergo monebat fratrem illum fratrem et vir-
potuerunt persuadere ei ut veniret ad
eam q̄t̄ p̄ ammonitione sua pos-
set peccatum qd̄ p̄ eam fiebat vincere.
Cum autem veniret ad locum quidam ex
notis videns eum precessit et iuravit
mulieri dicens. Ecce frater tuus ve-
nit ad te de hemo. Illa autem hoc au-
diens p̄ gaudio relictis amatoribus
suis quibus miscebat discor-
pento capite ad occurrendum fratri egres-
sa est. Et cum vidisset eum dum temptaret
illum amplecti dicit ei ille. Soror
mea carissima parce anime tue iam: quoniam
propter te multi perierunt. Considera
quanta habes tormenta propter te nisi a-
cto festinaueris penite. Illa autem contre-
miscens dicit ei. Et scis frater quod
est in salutem meam? Cui ille dixit. Si
volueris est tibi salus adhuc. Illa
autem iactans se ad pedes fratris sui
petebat ut eum secum duceret in desertum.
Cui frater dixit. Vade et roga caput
tuum et sequere me. Cui illa res-
pondit. Camus velociter. Operiet
enim me deformitas et inter homines
nudo corpore ambulare: q̄ in officia

non peccati mei iterum ingredi. Dum
autem ambularet pariter monebat eam
frater ad penitentiam. Videns autem ille
quod frater quid obviaverat sibi. dicit
ad illum amicum. Cum necdum omnes scirent
quod soror mea es pariter via discede
donec illi pertrahant. Quod cum fecisset
postquam pertrahisset illi vocavit e-
um frater suus dicens. Veni soror
eamus via nostram. Illa autem non respon-
dit ei. Pertransiens ergo ille eam invenit
mortuam et vestigia pedum eius plena
sanguine. Erat enim discalceata. Tunc
ille flens et eiulans nuntiavit seni
oculis fratribus omnia q̄ facta fuerant. At
illi attendebat inter se de saluacione eius.
Miseratus autem deus unum senem de
ipsa eo quod nulla illi cura fuit de rebus
corporalibus. sed ut spiritum vulnus sana-
ret nexerit omnia sua et suspiciens
genuiter et fleuit pro peccato suo. pro-
pterea deus suscepit eius penitentiam.

Umpo quodam beatus anthymus
quidam a sancto anastasio alexan-
drino episcopo propter confutationem hereti-
corum in urbe adductus esset perrex-
it ad eum dydymus vir eruditissimus
cecus oculis. Cumque multa de scrip-
tura sanctis loqueretur inter ceteras smocra-
tiones quas de sanctis volumini-
bus habebat. cum anthymus eius ad-
miraretur ingenium et acumen ani-
mi collaudaret scissitatus autem ad eum
dum tristis es quod oculis carnis
careas? Et cum ille pro pudore retice-
ret secundo tertioque interrogasset eum anthymus
tunc elixit ne merore animi simple

fatetur. Cui anthonius ait. Mi-
ror prudentem vitum eius dolere
dāpno. quā fornice et musce et a-
licis habeant et non potius letari
illa possessione quā soli sancti et a-
postoli meruerunt. Melius est mul-
to spiritu videre quā carne. Et illos
oculos possidere in quos festuca pec-
cati non possit incidere. Quā illos qui
solo visu per paupiscenam possunt
hominem in interitū gehenne mittere.

Quidā frater ex nitria parti-
or magis quā auarior. et nesciens tri-
ginta argenteis dominū ihesum
venūdatum. centū solidos quos li-
na texento collegerat moriens d-
reliquit. Initū est inter monachos
d hoc consilium. Nam in eodem
loco acriter quāq; milia diuersis
cellulis habitabāt. quid facto opus
esset. Alij pauperibus distribue-
re esse dicebāt. Alij dātos ecclesie et
nonnulli patribus eius remittendos.
Natharij vō et ysidorj et pābo et te-
tiq; seruios patres sāto in eis lo-
quente spiritu decreuerūt infodire
dos esse cū domino suo dicētes. pe-
cunia tua tecū sit in pōdiciōem. Et
ne hoc crudelē quis quā factū putet.
tantus terror et pauor per totā e-
giptū cūctos monachos inuasit.
ut unū solidū dimisisse gradis a-
pō eos sit crimis.

Erat quidā grecus adolescens
in egipto. quodam in cenobio qui
nulla cōtinentia. nulla opere mag-
nitudine flāmam poterat carnis

extinguere. Cūq; ad patrē monas-
terij hec eius temptatio perlata fuis-
set hac ille arte seruauit eum. Im-
perauit autē viro graui et aspero
ut iurgijs et cōuicijs insectaretur
adolescentē. et post interrogatā iniu-
riam pōt veniret ad queramoniā.
Cum imperata sibi perficeret insu-
per vocati testes p eo loquebatur
qui contumeliā adolescenti fece-
rat. At ille flere cepit cōm mendā-
um. Cotidie gemitus cotidie la-
crime fluebāt. sedebat solus quia
auaritudine repletus erat. omni
cupilio destitutus ad pedes ihesu
iacebat. Quid multa. Ita totius
anni deductus est. Quo cōpleto
interrogatus adolescens super co-
gitationibus pristinis en ad huc
molestē aliquid sustineret. Respon-
dens dixit. Vix in viuere non li-
bet. quēadmodū fornicari libet.
Ita ergo per hanc artem. spūali
patre parate adolescēs supata li-
bidine saluatus est.

Dixit abbas iohānes qui
exiliatus est a mariano. Quia ve-
nimus aliquē de syria ad albatem
pastorem et volebam interrogare
eum de duricia cordis. Venerat au-
tē grecus nesciebat. neq; interpret
inueniebat. Videntes nos senex tribu-
latus cepit grecā lingua loq̄ dīcēs
Natura aq̄ mollis est. lapidis vō
dura est. Et si vas aq̄ plenū pēte-
at sup lapidē. si assidue ex eo sil-
lās gutta cadit i lapidē pforat eū

Inipit plogus paladij episco
pi in libru tertium de vita sancto
rum patrum.

Multa quide et va
ria diuisio tempo
rib9 a diuisio co
septa hnt d hys
qui illa abbas se
culi de relinquen

tes ad xpm fecerut cofugiu. quoru
bonu animi desideriu et religiose
mente affectu supne gre inspirati
o quasi adiecu flamme oleum nu
trebat in edificacionem eoru qui
fide integ voluntarie permanent
in doctrina saluatoris nostri ihesu
cristi. Considerati autem q gratu
sit deo sacrificiu lucrū animatu vi
sum est in humili reuerēcia pro pos
sibilitate mea fraterne salutū con
sulere. et illustriu non tantūmodo
viroz s etiam feminaru mores et
vita ostendere. propalare vtutes
et miracula declarare eoru scilicet
quos vidi et de quibus audiui.
cu quibus conuersatus su tam in
solitudine egipti q etiam in libia
et thebaida et sirene simil et qui di
cuntur tabenensio. Deinde in me
sopotamia palestine. et syrie et eo
ru qui occiduū partibus romę et
apanie morantur. Desiderio siq
dem humilitate et obedientie au
ditu effectus monastice institutio
nis. tunc sumu et terciu agens eta
tis annum in congregatione fra

trum. nichilomin9 et in solitaria
vita diuersatus sum ubi plurima
didici ymutanda pariter et vitanda
que in hoc libro qua potero breui
tate contexam. ut in compedio sa
lutifere comoniti indeficiente anie
capiamus medicinaz omne vide
licet obliuiscamur desideria men
tis sompnolentiaz. et carnale desi
deriu oemq; dissentionem animi
comotionē iracūdie. tristitia et irra
cionabile timore per hec repella9
vana gloriā et ambitionē seculi
despiciam9. ut in fide veritate et
in desiderio eternitate pfiāam9.
Audientes igitur fortia sanctorum
gesta attingamur et nos Augescat
in nobis fides spe vinēdi. caritas
increscat. et certū sum9 quia crist9
bellatores suos adiuvabit victo
res coronabit.

Inipit tercius liber de vita
sanctorum patrum

Quoniam primū ad
alepandriā per
tenuisse civitatem
tepperi vnu mū
bile. Undiq; co
natum moribus

conuersatione et sciencia yfidecum
pbm et penothio constituta a
lexandrie et eae Qui quide pme
iuentute illecebras dicebatur in
solitudine macerasse. Cui9 etiam
nos et cellulam vidim9 in monte
nitrie. Inueni autem eum anno
tum septuaginta senem et qui post
quindea alios annos defunctus est
in pace. Hic usq ad exitu vite sue
n lintheo vsus e nec balneo. Cu
ius corpus gra dei ita refectum e
rat. vt putaret omnes ignorat
conuersationem eius quia in delia
is degeret Hui9 virtutes animi si
volueris exponere. et facit me tam
et narratem. Hic int ceteras vic
tutes nimis benignus ac miseri
corus erat. vt etiam iniuria eius et
infideles gentiles reueretur cu
Tanta autem scienciam dman
scripturarū habuit in scrutatione
diuinorum librorum vt inter ipa et
am conuiuia fratrum mente exce
deret spiritualib9 visionib9. Cu
q deprecatur referte quis esset me
tis eius excessus et dicebat cum la
crimis. Quia mente captus sum
in visione quada spirituali. Ego
vero cognoui frequenter eum lacri
mantē super mensā cum abū cape
ret. Et causā interrogantes et audi
um9 eū dicente. Quia etubesco
accipiens corporalem escam sicut
irrōnabilia animalia. cū utiq ho
mo rationalis a deo creatus sim
qui de borem paradisi delicias frui

Hic autem esset notus romano sena
tui omnib9 matronis magnifica
tum et illustriū virorū et cum athena
nasio epō et fidei fuit come Deu
de etiam cū dmetrio epō et habi
dans diuicias in oratione penod
chij et sufficientia habens nouum
testamentum scripsit moriens. Et
neq vnum nimum dereliquit in
solaciū sororibus suis in virgini
tate pposito constitutis et sed com
mendauit eas et sto domino dīas
Qui creauit vos gubernat vitam
vestram sicut et meam. Erat au
tem cū germanis eius congrega
tio virginum septuaginta. Huc
venienti michi iuueni et depre
canti eum vt instrueret confirma
retq in monachium vita feruen
tem iuuenili etate. verbo quide me
non est consolatus sed magis la
borem indixit corporalem Edix
it enim me foras de ciuitate ad
ea que dicuntur secreta loca
militatio quinto et tradens me to
rotheo audam abstinentissimo
viro thebeo sexagesimum agent
annum in spelunca et iussit me
implere apud ipsum tres annos
ad edomationem passionum. Da
bat enim senem grandi discipli
one viuentem. Item michi ad se
cueri precepit spiritualis instanc
tionis causa. Non valens au
tem tres annos implere infirmi
tate detentus. ita ante triennium
aule9 sum ab eo. Erat enim vita

56
eius data et ardua. Per omnes
quidē dies in esu et solitudine ar-
ta mare colligebat lapides coq̃ e-
dificans et cellulas faciens trade-
bat non valentibus edificare. per
singulos annos singulas expli-
cans cellulas. Ego deprecans e-
um dixi ei Quid facis pater in ta-
li senectute interficiens corpus tu-
um? Respondens autem dixit. Oc-
cidit me occido illud. Dum bat
autē in abum panis unctas sex et
de minutis oleum condimentis
fasciculum. Bibeat autem ex a-
qua ipsa parum quid. Nescio vero
excedisse eum pedes et nescio requi-
escentem eum super mattula ne-
q̃ super lectum? sed per omnes
noctes sedes et operans. plerebat
ex palmarum folijs sportas in vine-
abli sui. Arbitrans autem ego ne
forte propter me solū hoc faceret. sa-
tis egi et ab alijs disapulis ei9
scrutando qui cū eo permanserūt
singulariter cognovi. quoniam a iu-
uentute semper habuit talem con-
versationē. nunq̃ dormiens ex
causa nisi forte operando aut certe
manducando clauderat oculos p̃
dormitationē. ita ut frequenter
panis caderet de ore eius in tem-
pore refectiois eius p̃ nimia
dormitatione. Compellente autē
me eum aliquādo parūpar super
mattam redinari. contristatus di-
cebat. Si suaseret angelos dormi-
te et suades et ferventem spiritum.

Verum cū essem aliquādo apud
eum. circa horam nonā mittens
me implere vas aque ad usus re-
fectionis nostre. evenit me abeu-
te aspitem deorsū videre in pute-
o. et vas non impletum aqua ab-
iciens dixi ei. Quoniam mortui su-
mus pater. aspitem enim vidi
in puteo. Qui subridens solum
dixi intendit. et movens caput
dicebat. Si placet dyabolo per
singulos puteos serpentes mite-
tere siue aliquā aliam bestiam?
nos nūq̃ debemus bibere? Et e-
gre diens per semetipsū hausit.
ieiunus p̃mus bibens ip̃e ait V-
bi crex cristī superduatur nō pre-
ualebit malicia dyaboli

Beatus autem psido-
rus referebat nobis.
quia cum vidisset be-
atum antonium ho-
minem dei scripture dignam re-
tulit michi causam. Audiens ab
ipso quoniam quodam tempore
maximiani persecutoris pulcher-
rima puella fuit ancilla eiusdē.
quam multis invitans promis-
sionibus dominus eius drape-
re eam non potuit. Novissime
autem exarscens in iracundiā
tradebat eam tunc constituto p̃-
fecto alexandrie interficiendam
quasi cristianam blasphemante
et tempora et imperatorem.

In ipsis vero persecutionibus submittens ei quosdam cum pecunijs dixit **S**i consenseris voluntati meae: a penis te custodiam. **S**i autem permanes in duritia tua rogabo iudicem ut torqueat te usque ad mortem ut non derideas voluntatem meam. Adducta autem ante tribunal iudicis diuisa penarum tormenta fortiter contempnebat. conscientia bona munita. In quibus tormentis et caldariam magnam plenam feruente pice iussit succendi iudex. Feruente ergo pice et nimis ex ardente proponerebat ei iudex dicens. Vade autem subde te voluntatibus domini tui: aut certe noueris quia in hanc caldariam iubeo te mitti. Illa autem respondit dicens. Non fiant aliquando iudices tales qui iubeant subdi luxurie. Freuens ergo iussit eam expoliatam mitti in caldariam feruente pice. Illa autem emisit vocem dicens. Per caput tui imperatoris te coniuro quem talis si statueris sic torquere me. iube me deponere paulatim in caldariam: ut videas quam in patientiam donauit Christus quem tu ignoras. Et deposita paulatim in preparatam feruentem cacabum eadem hora restituit pice cum circa collum eius peruenit. Ex plurimi autem videntes tale miraculum confirmati sunt in fide domini nostri ihesu christi in alexandrina ecclesia. qui digni fuerunt terre mansuetorum

sicut dicit dominus in euangelio. Beati mansueti quoniam ipsi possidebunt terram.

De sancto pascio.

Pascio quidam nomine erat septuagesimum a gente etatis annum in sythia. Itaque dum graueretur spiritus fornicationis temptaret super concupiscentia mulierum et exagitatus me cogitationibus pene egressus sum de heremo et compellente me nimia passione. Et vicinis quidam monachis non indicaui causam. Tacentes autem pertexi in solitudinem et arcum sanctos patres usque dico quidem eos qui in sythia sessissent. In quibus reperi pasceam quem omnes qui in illa heremo erant patres venerabantur. Itaque presumpsi ego et cum lacrimis deprecans eum. confessus sum ei passionem que me nimis et incessanter non desinebat impugnare. Et ipse ait michi. Non conturbet te hec causa. Recenim patere hoc ex negligentia. Attestatur quippe tibi et locus et difficultas rerum. et quia non est in locis illis visitatio ulla feminatum sed magis ex inuidia dyaboli qui semper insidiatur et de opere festinat animas hominum.

Ecce ut vides me iam senem ho-
minem quadragessimū annum ha-
beo in hac cella. et auxiliante gra-
tia tristi sollicitus de salute anima
mee. tamē vsq̃ nunc temptatioem
sustinuo. Nam cum sacramento
dicebat michi quia super duodā
annos post quinquagesimū annum
non nocet michi non die peperat
in tantum ut putarem quia forte
dereliquit me deus. et ideo instan-
ter et sine cessatione huius passio-
nis molestiam paterer. Elegi er-
go magis mori irrationabiliter q̃
talem pati confusionem corporis.
Egressus igitur arcaubam pene
omnem solitudinem et inueni spe-
luncā leuē. et posui me iacere ibi
per totam diem nudū ut ingredi-
entes fere comederent me. Cum
autem factū esset vespere secundū
q̃ scriptum est posuit tenebras et
facta est nox in ipsa pertransibunt
omnes bestie silvarum. egredien-
tes bestie masculis et femina odo-
rati sunt me a capite vsq̃ ad pe-
des. et lingentes me per totum re-
cesserunt a me. Ego autem puta-
bam q̃ deuorarent me. Jacui er-
go ibi per totam noctem sed non
accesserunt ad me. Cogitavi er-
go in me quia deus peperat mē et
reuersus sum in cellā meam. Post
paucos autē dies iterū eadē temp-
tatio insurrexit validius ita ut pe-
ne ad blasphemiam perueniret. Cō-
uersus enim de montē in ethiopiā

mulierem quā videram in iuuentu-
te mea spicas colligentem sedit
super gēua mea et vehementer
me commouit. Vnde cū nimio fu-
rore dedi ei pugnos et alapas in
maxillas et statim non cōparuit
fantasma illud. Per biennium e-
nim man9 mee unde percussi qua-
si foetū eius fetorem et hūmū
sufferre non poteram. Desperabā
de salute anime mee et p̃e tristi-
tia nimia cōfessio animi affligebat
me et nimio merore tabescebam.
Audiui autem vocem factā in sen-
su meo et dicentem. Vade pasco
certare. Propterea enim hec pe-
nisi te pati. ut non altum sapias
nec extollarē quasi in virtutibus
tuis. sed recognosceas infirmitatē
tuam et non confidas in conuersa-
tione tua. sed subditus et humilis
sis in adiutorio dei confidens. Et
ita certis effectus de auxiliante
dei misericordia saluatoris passi-
os habui reliquos dies. et.

De didimo ex-
positore librorū

In sanctis patribus et
didimus fuit sacrorū
expositor librorū et
qui multos libros ex
scripturā sinis exposuit. Hic absq̃
oculis fuit au9 et noticiam habui

Nie septuagintaquinque annorum
defunctus est. **I**ste ceteris cum esset
ut ipse michi narrauit quatuor an
norum in infancia visum amiserat
nec litteras nouerat neque apud
magistros fuit. **H**abuit autem natura
lem ingenium robustissimum quam pater
etiam. **Q**ui tanta gratia ornabatur scie
re ut vetus et nouum testamentum inter
pretaretur ad verbum. **T**ale autem studium
ita exercebat et subtiliter et minu
tissime exponens sermone ut omnes
superaret antiquos scientia. **C**onpel
lebat autem me ut in cella eius facerem
orationem. **E**t non acquiescente me di
cebat in refectis quod in cellam istam
et non ingressus est beatus anthimus visi
tus me et deprecatus a me ut ora
tionem facerem et statim inclinauit genua
a in hoc domualio et non apulit me re
petere sermonem erudiens me ad obe
dientiam. **N**arrauit autem mihi et hoc qui
a cum esse sollicitus prope vitam iuliani
imperatoris miserabilis et nimis
tristiter. quodam die usque ad alteram
vesperam non gustauit panem propter sol
licitudinem. **E**t cecidit et in cathe
dra sedente me oppressus sompno vi
deo in exercitu equos albos discen
tibus cum sessoribus dicentibus. **D**i
cto dydimio quia hodie hora diei
septima mortuus est iulianus. **P**ur
ge ergo comede et mitte et nunti
a hoc athanasio episcopo ut et ille
nouerit. **E**t annotaui statim horam
et mensem et septimanam et diem
inuentumque est ita. **R**etulit eu

tem et mihi de ancilla cuiusdam nomi
ne alexandria que derelicta ciui
tate in sepulchro quodam reducta
semetipsam per foramen quoddam
recepit panem qui necessarius erat
victui usque ad annos duodecim.
duodecimo autem anno quasi cor
nuentem se composuisse. **E**t cum
abisset qui consuetudinem habebat
ministrare ei et non accepisset respon
sum nuntiavit nobis. **D**estruen
tes autem ostium et ingredienti
inuenimus eam defunctam. **D**ice
bat et de ipsa beata melania de qua
postea dictum sumus quia ad faci
em quidem non vidi eam ad foramen
tamen stans interrogavi eam ut
diceret in causa pro qua se fecerat
de ciuitate ingressa fuisset in sepul
chrum. **I**lla autem per foramen lo
cuta est mihi dicens quia grauatus
fuit quidam mens in me et ut non
accusare eum elegi magis vitam
meipsam in sepulchro hoc includere
quam scandalizare animam ad ymagi
nem dei factam. **N**on autem dicente ei
quomodo nunc perseueras tam
videns quicquam sed affligens tam
gravi materie inertia dixit mihi quia
a mane usque ad horam nonam oro
per singulas horas nens linum
veliquas autem horas ieiunans
percarens et hora competentem co
medens cibum meum requiesco
et video in sompniis patriarchas
prophetas et apostolos cum mar
tinibus. **P**erseuero autem finem

expectando cum spe in deum sua
iussione.

De sancto ammonio.

Beatus ammonius habu
it duos fratres germanos su
os qui cum eo pariter in
sancto proposito conuersabantur.
Nam senior eorum frater dyocorsus
in episcopatum electus est. Habent au
tem tres sorores in uirginitate do
mino seruientes non minus a scri
pturis suis in omni spirituali studio
conuersantes. Septem enim sunt
quatuor uiri et tres sorores et omnes
uirgines ex utero matris sue. Auit
enim seniorum sororum eorum tan
tam scientiam habere scripturarum
diuinarum ut ammirarentur fra
tres eius. Nam uespere nimis lec
tioni insistens. post lectionem au
tem paululum sompni capiens
ipsa lectionis uerba per sompnum
meditatur. Habebat autem et a
lias tres pegasas faules christi secum.
Similiter et fratres eorum habent
alios tres viros eruditos nimis
et eloquentissimos qui et ipsi con
uersationem eorum imitantes
predari in cristo habentur. Omnes
ergo nimis in cristo amorem fru
entes perrexerunt in heremum. et so
roribus suis sequestratim fecerunt
monasteria habitacula. et sibi
ipsis sequestratim fecerunt ut inter
se et ipsos interuallum haberent

non parui loci. Statuerunt autem a se
sibi ut neque fratres eorum alias
mulieres ad salutandum suscipiant
neque ille alios viros. Quoniam
vero supra modum eruditus in
omni parte erat ammonius tam
in scientia scripturarum quam etiam
sermonis. dum in quadam ciuitate
episcopus defunctus esset amato
res ammonii suggererunt episcopo
alexandrie petentes ut ammoni
um ordinaret eis episcopum. Di
cebat autem eis archiepiscopus
Adducite eum michi ut ordinetur
episcopus. Illi autem festina
tes perrexerunt cum adiutorio ad
eum. Cum autem uidisset se presen
tum precabatur eos et cum sacra
mento affirmabat non suscipere
se ordinem episcopatus neque de he
re mo egressurum. Illis autem non
concedentibus sed uolenter instan
tibus presentibus eis accepit forficem
et auit suam sinistram ab ymo ab
scidit dicens eis. Vel nunc certi
estote quia impossibile est me fieri
episcopum. quia lex prohibet de
bilem in aliquo membro fieri sa
cerdotem. Tunc relinquentes
eum recesserunt. Abeuntes autem
dixerunt episcopo. Et ait eis e
piscopus. Ista lex apud iudeos
seruabatur. Michi autem etiam
eum qui nasum abscisum haberet
si adduxeritis. ita tamen or
natum moribus ut dignus sis
sacerdotio. ordinabo eum.

Abrenantes ergo rogabant eum.
Ipse autem iuravit dicens. Qui
a si me regentis etiam linguam
mea abscedo. Ita q̄ relinquentes cū
eccesserūt. **H**uius ammonij fertur
miraculū. qz qū de sideriū carnis
surgebat et incitabat ad libidinem
membra ei⁹. nūq̄ pepit carni sue
s̄ ferrū ignitū apponebat mēbris
suis. ut semp vulneratus esset. et
ita desiderij passiois compescebat
magnitudo doloris. Si quidē absti
nentia ei⁹ fuit a iuventute vsq̄ ad
mortē. Nichil qd per grem tñsit
comedit. absq̄ pane dñi taxat.
Quodā vero tēpore in hēmo ed fī
cātū ei cellam supuenit quidā frat̄
et dixit ei. Cur in tali estu afflige
teipsū abba? Respondens beatus
ammonius dixit. Crede michi frat̄
quia tonante grā dei sanctas scrip
turas memorie cōmentari. Nam
et vetus et nouū testamētū ab in
eūte etate ad plenū didici. nec nō
et scōz antiquoz patrū orthydoz o
rum sacerdotū domini scriptas mi
riadas expositionū in lege diuina
cōscriptas perlegi. sicut testabatur
ei de hoc pene in heremo omnes
patres. et si vno die satiatus fuerit
pane et minime in opere me exer
tuerit extollitur sensus meus et vo
lud irrationabiliū animalū effi
ciē. **Q**uodā tēpore adueniens
beatus euagri⁹ ad sanctū ammo
niū visitationis spūalis gratia.
cum multa de scriptur̄ sanctis in

ter se conferret et letaretur vterq̄
spūaliter in domino. postmodum
dixit euagri⁹ ad ammoniū quasi
exprobzandi ei quia autē sibi ināde
rat. Non times tibi grane peccā
tum? quia ut non susciperes sacer
dotiū? autē tibi abscedisti? Respon
dens at ammonius dixit ei. Depre
cor te ut exores p me dominū ut
de alijs peccat̄ meis indulgenti
am merear accipere. Nam de hīs
admisso non valde turbatur ani
mus me⁹. Vmptū te magis opor
tet timere et sollicitudinem gerere
quia eruditus es scdm seculi sapi
entiam et tantā scientiam diuina
rum scripturarum quam dei gratia
a tibi cōtulit unde posses multos
populos erudire elegisti magis in
solitudine de gere. Et ego quidē au
tēculam abscedi. nā ipse linguam
abscedisti. que multos populos

De erudire potuit
Habebat sanctus abbas dyos
corus p̄sbyter qui in heremo sibi
habebat quia nō oportet mona
chū de sideria gula ventris scire.
Nam in quo differt a secularib⁹
si expleat delectationes suas? De
niq̄ frequēter videm⁹ homines
seculares pro causa cognationis a
delectis et delectationib⁹ abstinere
ut sanitas corporis adipiscatur
q̄ta magis diligenter studere de
bet monachus pro salute et inco
lumnitate anime sue. ut possit ed
illos veras et eternas paradisi

delicias et ad celestis regni gloria
peruenire?

De sancto or.

In hoc monte nitrie.
vir abstinentissimus
et nomine fuit. cuius
multas attestabat virtutes omnis
fraternitas monachorum. Ego au-
tem non inveni eum vivente. Etiam
hoc dicebant narrantes de eo quia
neque sine necessitate locutus est.
neque mentitus est aliquando. neque iura-
vit neque maledixit. **I**n monte
hoc fuit beatus pater proceptor dy-
oscori. qui postea episcopus ordinatus
est. et ammonius et iohannes fra-
tres draconii viri mirabilis. Hic
autem pater habebat in sanctitate et vir-
tutibus famem magnam. et ita
erat contemptor auri et argenti ut
vera de posset ratio. Denique et ille
in beata melania. quia in primis
cum advenisset de roma in alexan-
driam et audivisset de eius virtutibus
ysidorum referentem. qui etiam
perduxit eam in solitudinem ad
visitandum sanctos patres. Dicebat
ergo beata melania quoniam obtuli ei
argenti era riu librarum tricentaru
de panis eum ut de rebus meis
acciperet ad erogandum pauperibus.
Ipsa vero sedebat et tenebat de fo-
lis palmarum sportellam. Bene-
dixit autem me dicens. Dominus
deus retribuatur tibi mercedem. Et

dixit dispensatori suo theodoro.
Dilige et dispersa hec in omni-
libia et in insulis fabus. Hec enim
monasteria magis indigent. Pre-
cepitque ei nulli in egipto dari. eo-
rum habundantior esset puina. Er-
go autem statim expectans quasi
honorari aut glorificari super quod
obtuleram. et nichil audies ab eo
dixi. Ut scias domine quantum est.
quoniam trecenta pondo sunt. Ipse
vero nec respiciens me ait. Cui
obtulisti hec silla pensare opus non
habet. Qui enim pensat motes et
omnem molem terre multum am-
plius novit quantitate in huius argen-
ti. Si enim michi hec dedisses be-
ne michi diceret quantum est. Si au-
tem deo obtulisti. ille qui minuta
pauperum vidue non despicit. nec
tuam oblationem tradit oblivioni.
Ita ergo gubernavit ac dispen-
savit dominus ut quando ingressa
sum montem post paucos dies de-
fectus est homo dei. non infirmatus
sed sportellas consucendo de factis
est sine febribus. annorum septu-
aginta. Vocavit me novissime cum
transpungeret sportellas et comple-
ret. et dixit mihi. Dilige istam spor-
tellam de manibus meis ut me-
mor sis mei. Aliud quod tibi relin-
quam non habeo. Quem ipsa se-
peliuit syndone corpus inuol-
uens. Et ita ipsa egressa est de he-
remo sportellam usque ad mortem
sibi pro benedictione reservavit.

Ille btus pabo in ipa hora sui exi-
tus estatibus machario pbro et
btu amore viri notatissimis in q
usatione sca. et pntibus et alijs
fribus hoc dixisse phibetur Quia
ex eo qd veni in hunc monte solitu-
dimis et edificavi in cellem et ma-
si in ea. de labore manuu mearu
vixi. et no recordor aliqui me pane
grate maducasse: nec penitet me
de vbo qd locutus su es ad hanc
horam Et ita vato qsi nunc inapi-
ens deum colere.

In hoc monte nytrie beiamm
datus e qda scis vir qd vixit vsq ad
octoginta anos abstinentissiq et stu-
diu grates ac vtutes animi Cose-
ritus est at a dno gram sanitatu
Et si cui manus imponebat aut
oleu benedictum dabat omis in fir-
mitas ab eo repellebat Hic itaq
q tate gre dign9 hitus est an octo
menses morte sue fact9 est ydropi-
cus. Et in tm corpus ei9 intumu-
it vt alteru iob putares Assimes
q nos btus machari9 qui tunc e-
rat pbr in monte nytrie me et the-
cedoz ac machariolu dixit nobis
Venite et videte nouu iob in tato
tumore corpis et passioe insanabi-
li imensa graz acione semp de o-
redete Abente q vidi9 cu in ta-
to tumore corpis vt no possit di-
gitus man9 ei9 alteri digito con-
iungi Intuentes at hanc passioem
crudelissima. oculos autebamus.
Tuc dixit nob btus beiam Oza

te filiole vt no interior ho meus y-
dropicus fiat. Ille at nec bene pa-
ties pfuit nec male paties nouit
Per octo q menses cella ei poneba-
tur latior in q incessabilē sedebat pp
et ceteras corpis naitates nec ei
iacē poterat In hac tn passioe posi-
et9 alios sanabat Recene tn enar-
raui9 passioe hac vt no coturbe-
mur si qn aliq gustu egusto viri
iusus euenerit. Defuncto at eo tu-
lent lunē d ostio et postes ut pos-
sēt corp9 ei9 efferri Tatus eni e-
rat tumor corpis Hic ferebat ab-
bas beiam qz qda tpe ego et pbr
d cella applicau9 ad quēda seniore
habitātē in hemo sithi et obtul9
ei modicu olei Ille at dixit nobis
Ecce illd modicu vasculu qd ante
trienniu dedisti in sic plenu ma-
net vsq hodie Nos at h audiētes
dixi9 ei. Et qre pz vl i dieb9 ses-
tis no gustasti de ipo oleo? Et rui-
tes dixit nobis. Ideo nolui pape-
re de eo: ne forte consuetudo in fiat
et reqra de suauitate olei condito-
rib9 et p occasione suauis conditu-
re copellar de scēde ad atate ul ad
vicos emē oleu et reueri ad hera-
mu iteriq descendē et reueri ad
cellā meā. et p hanc occasioem vt
dixi descendē et ascendē inapi-
at vagari sensus me9 et mens me-
a et perda utilitate secretioris vite
Dyabol9 eni multiformis est et
diuersa rethia texit vt capiat hōi-
mū mētes Igit nos hcc audiētes

60
amirati sumus prudentiam et
conuersationem sancti senioris.

Item referebat nob abbas
beppamin quia prexisset ad quedam
seniore qui tenuit eos ad refectio
nem et paruit eis lentiaule abum coram
vixit autem in conditura oleum quod
de semine raphanorum in illis locis
fieri solet. Nos autem diximus ei Pa
ter magister de alio bono oleo mitte
ut possis comedere. Ille autem hoc
audiens signo crucis se signans dix
it nobis. Et est aliquid oleum propter ip
sum. Ego hoc nunquam audiui. Erat autem
senior ab infanzia sua in heremo nu
tutus. et semper remansit ibi apud
seniores. et neque in ciuitates neque

In viros aliquem egressus est
Oppelloni quidam nomine ex
negotiatore fuit. renuntiando seculi
rebus et quibus ad seruiciu Christi ha
bitauit in montibus nixit. neque ar
te discere potuit neque vacare in scri
bendis libris per se autem. Viuens
autem in seculo morte viginti quatuor an
nis hoc habuit studium. ut ex propriis
is precibus et suis laboribus omnia
cellarum compararet in alexandria. et
in omni infirmitate ministrabat in
firmantibus. Et erat vides eorum a
prima luce usque ad horam nonam per
singula hostia ingrediens monasterium
ola. ne forte quod iaceret. Portabat
autem vuapassa malaginata et simili
a. quod infirmis necessaria sunt. Hac
exerat in senectute sua conuersati

onem. Qui moriens similem sibi
dereliquit gratiarum rogans eum
exercere hanc amministrationem
Cumque enim milium monachorum
habitantium in monte necessaria e
rat talis amministratio propter quod he
remus esset locus ille

Hic alius quidam de antiquis
monachis nomine natha
nael. Hunc ego non inueni. Transi
erat enim de corpore ante aduen
tum meum per quatuordecim annos. Eos
autem qui conuersati sunt cum eo in
ueni. Interrogavi ergo eos virtu
tem viri. Ostenderunt autem in cellam
eius in qua habitauerat. sed tunc
nullus habitauit in ea propter quod pri
ma esset ciuitas viro cohabitantibus
secularibus. Ille autem eam tunc con
struxit quando rariore erat serui dei qui
dicuntur anachorite. id est qui reco
dunt in secretiora heremi loca. Re
ferebat quod hec de eo proprium quod tanta
habuit patientie virtute in cella ut
non moueretur a proposito suo. In
quibus illusus in primis ab eo qui
omnes illudere festinat et decipit te
mone. tedio quodam oppressus egres
sus est de prima cella et aliam con
struxit sibi prope quedam vicum. Post
quam autem perfecit eam habitauit in
ea. Post tres autem menses affuit
demon quadam nocte taurum te
nens sicut carnifex indumentum
habens quasi mulieris consutum. et
facebat strepitum de taurum illa.
Ad quem ait beatus nathanael.

Quis es tu q̄ talia p̄fuis sup̄ hol
pidioli meū? Respōdes at̄ demō
dixit ei Ego sū q̄ te d̄ alia cella ex
puli. ⁊ vei ut ⁊ de hac te effugate
Cognoscens ergo quia illuſ⁹ eſſ⁹
reuerſit̄ ſtatim in cellam priorē
Et cōplens in ea xxx ⁊ ſeptē an
nos non trāſiuit limen oſtī cellu
le cōtēdēs cōn demōnē. Qui tā
ta adinuēniēs oſtendebat ei ut a
um apelleret egredi q̄ta referte ſa
tis lōgum eſt In quib⁹ h̄c obſer
uans ſeptē epōz ſcōz vicoz viſi
tatioēm ſiue ex dei p̄uſione ſcām
ſiue ex tēptatione maligni paulo
min⁹ ſeat eum excedē de p̄poſito
ſuo. Ep̄ſcopi autē cū oraffēt egre
dientes nō adduxit eos nec paſſū
pedis Cui dixerūt miniſtri id eſt
dyaroni. Duplā tē ſcaſti: ut non
deduceres epōs Ip̄e autē dixit eis
Ego ⁊ dñs ep̄ſcopis omīq; ſe
culo mortuus ſū Habeo enī ocul
tū p̄poſitum mentē mee: ⁊ ſat de
us cor meū: quia de cā non deduxi
eos. Expauens autē demō de cir
cūuentioē hac ſubornauit ſe ante
nouem menſes mortē e⁹: ⁊ effia
tur quaſi infās decem annorū mi
nans aſinū portante panes in co
phinis. ⁊ p̄pinquās vesp̄era p̄fū
da ad ei⁹ cellam ſinxit cadere aſi
nū. Et clamans q̄ſi infās. abba
nathanael inq̄t miſerece mei: ⁊
da m̄ manu Qui audiens vocem
quaſi infāt⁹ aperuit oſtīū ⁊ ſtans
ab intus dicebat ei. Quis es tu. ⁊

quid vis ut faciam tibi? Dicit ei
Ill⁹ ſū p̄uſulus ⁊ panes ſero p̄
ter qd̄ cōmuniū frat̄ ip̄ius eſt. et
crasmo ſabbato illuc̄te neceſſari
a eſt iſta oblatio Dep̄cor ne deſ
picias me ne forte a beſtijs ⁊ lee
nis comedar Multe ſūt enim in il
lis loc⁹ Itans autē ſup̄es beat⁹
nathanael cōmot⁹ viſceribus con
turbatus cogitabat it̄ra ſe dicens
Quia autē de mandato habeo ca
dere autē de p̄poſito Poſt hec autē
cogitauit Mel⁹ eſt me nō tranſ
gredi q̄ tantorū ānorū p̄poſitū p̄
dere in cōfuſione ſathane. Et cū
oraffet dicit loquenti ad ſe quaſi
infāt⁹. Audi infās Credo in deum
cui ſeruiō. qz ſi neceſſarium ſit tibi
adiutoriū t̄nſmittet deus. ⁊ neq;
leena nocebit te neq; aliquis. Si
autē tēptatio p̄feſtim reuelabit de
us. ⁊ claudēs oſtīū introiuit. Cō
fuſus autē demō quia ſuperatus ē
in turbine reſolutus eſt quaſi onā
gri exalientes ⁊ fugiētes ⁊ ſonos
emittentes. Sic triūphus b̄i na
thanael fuit ⁊ hec p̄ſacō ⁊ ſunis
DE magnis ⁊ p̄p̄uis ⁊ ſac
tis ⁊ b̄iſſimis viris multa
⁊ incredibilia piget me dicere vel
ſcribere. ne forte mendaci⁹ opinio
nem ſerā Quia autē perdit tam⁹
omēs qui loquūt̄ur mendaciū. p̄
ranciauit ſp̄s ſc̄s. in ergo mē
tienti ſamule dei fideliffime non
diſcretas Duo quidā macharij a
bāt. vnus quidā egipt⁹ genores

61
aliq̄ uero gustaria tēdēns. **P**rimū
igitur refectā de egiptio: qui uixit
ad annos nonaginta. Itaq; in so-
litudine annos sexaginta fecit.
tūginta annorū ingrediens iuue-
nis. et tāta cōsecutus est discretio
nē ut diceret eū nē potestota id ē
iuuenē senem: p̄t qd̄ et alenq; p̄
fecit. Quadraginta enim annorū
factus cōn spūs demonū accepit
grām sanitatū. et respōsis diuinis
dignus fuit. Huic cōmorabatur du-
o discipuli in solitudine interiori q̄
uocatur sythi. ex quib; unus erat
minist̄ ei; iux̄ cū: p̄pter uēientes
curā ab infirmitatib; et languo-
rib; suis. Aliq̄ autē secessit septuaginta
in cellulam. Tempe autē aliquēto
cōsulto p̄uitēs spū inspecto oculo
uider̄ dicit ei qui misitabat ei uo-
cabulo iohānes. qui postmo? fac-
tus ē p̄b; in loco ipius macharij.
Audi me frat̄ iohānes: et acqui-
resce monitis meis. **T**emptat te
spūs cupiditatē. Ita enī uidi et sci-
o qd̄ si in acquiescis cōfirmaberis
in loco hoc: et flagellū non appro-
pinquabis tabernaculo tuo. Si autē
inobediens fueris: exēplū giczi
sup te ueniet ex cui; passione lan-
guescēs. **E**uenit q̄ eū nō obedire
et post dormitiōem sātī macha-
rij p̄; antea annos ita elephāto
sus est sātis fraudas q̄ erat paupe-
r̄. ut nō inueniret in corpore e; li-
ber locū in quo quis digitū fige-
ret. **E**t hęc p̄phā beati macharij

De esca autē et potu supflūū est e-
narrare: qm̄ nec opud negligentē
ores inueniē habūda; abos per-
cipere aut exquisia;. **I**n locis etenim
illis tā p̄ indigēcia eorū q̄ mīme
inueniūt. q̄ cā et p̄t imitatioē;
habitātū ibidē multorū monachorū.
De alio autē studio dicebatur
eum sine intmissione excedē mēte
et magis ampliori tpe deo adhe-
re sensus ei; q̄ in istis mūdi habi-
tatioē. **H**uius feruntur miracula mē-
ta q̄ de; fecit p̄ eū. **N**am multos
deuotos a demonib; et diuersas
egritudines sustinētes curauit dñs
p̄abus ei;. **V**ir autē quidā egi-
pt; cōcupiuit ingenuā mulierē ma-
ritatā et nō valens eā capere locu-
tus est malefico dīas. **F**ecit eam
ut amet me et ita age ut p̄dat e-
am uir ei;. **A**cipiens q̄ malefic;
sufficiens usus est maleficio: et fe-
cit eam equā uideri. **V**ides at uir
eius uēiens de for; mirabat̄ quia
in lecto ei; equa iaceret. **E**t cepit
plangere et euolare. **N**am loq̄bat̄
animali et respōsū nō dabat. **I**taq;
de p̄tutus est p̄bros possēssiois:
et adductos ostendit eis. **Q**ui non
inueniūt causā usq; ad tres dies.
Nec fenu accipiebat ut equa nec
panē sicut hō. utroq; p̄uebat abo.
Ad ultimū ut gloriificaret trus et
appareret utus sātī macharij as-
cendit in cor uiri ut deduceret eā
in solitudine. **C**ū ergo appropinq̄-
ret stabat fr̄s iux̄ cellā macharij

litigantes et dicentes Quid addux
isti huc equa ista? Dicit eis ut mi
ser cordia consequat. Dicit ei. Q
ui habet? Qui respondit Prox
ima erat et in equa conversa e. Et
hodie habet terram die non gustas
quod? Qui retulerunt beatus machario
intus oranti propterea enim reuelave
rat ei deus. Respondit ergo fabius et
dicit eis Equi vos estis qui equorum
habetis oculos. Illa autem mulier non
est transfigurata: sed solum in oculis e
orum qui seducuntur videtur equa. Et be
nedixit oleum a virtute punxit eam
nudam et suporavit: et statim fecit eam
mulierem videri omnibus. Dams autem
ei abum fecit eam maderare. Et dimi
sit eam pro viro gratias referens deo et
precepit eis dicens. Numquam accessit a vi
rone. Hec autem tibi conueniunt quia
per quinquaginta septimanas non appropin
quasti tui. **A**lia quoque puella ad
eum deducta est cuius obsequia corpo
re ita ex omni parte computuerat et co
sumpta carnibus interiora et secretiora
nudaretur ut vniu in ebulliret in
numera multitudo ita ut accederet
ne quibus ad eam fetoris horrore. Hec
enim allata a parentibus cum pietate fu
isset ante fores eius nuptias virginis
cruciat et quod aio esto inquit filia. Hec
ad salutem tibi non ad interitum dedit
dominus. Unde prouidentum est magis ut
sanitas tua nullum tibi periculum infer
ret. Et cum stetit in orationibus per sep
tem continuos dies et oleum benedixit
in nomine domini pungeret men

bra eius. tam sana eam reddidit ut
reputata nature qualitas et perfecta in
ea species muliebres appareret. esset
que ei de cetero inter homines conversa
tio absque pristina infirmitate obstacu
lo. **A**liud iterum refertur eius gestum
continentie in longo tempore. **E**t terra
fecit transitum a cella sua usque ad dimi
dium stadium et speluncam constituit ad
ultimum ut si quando plueret eum molesta
bat occulte de cella sua egrediens
ibat in speluncam et nemo eum inueni
ebat. Referebat ergo nobis quidam de
strenuus discipulus eius quod eundo ad
speluncam viginti quatuor faciebat ora
tiones dominicas et totum reuerendo. De
hoc egressa est opinio quod mortuum sus
citauerit: et suaserit hunc tam conuictum
non credentem resurrectionem mortuo
rum corporum fieri: et famam obtine
bat in solitudine sicut habetur in li
bro primo. **A**iebant aliqui venisse
ad eum hereticum quendam iherosolimita quod
genus hereticos inuenit apud egyptum.
Hic cum per multam loquendi artem plu
rimos fratrum qui habitabant in hemo perturbare
ret ausus est eorum coram ipso fidei sue as
serere prout fecit. Cui cum seniores resisteret
et responderet ille. Verba simplicia argu
mentum callidis ludebat. **P**ed cum
videt sanctus fides fratrum perditam ait. Quod
opus est nos. Verbum concedere ad subuersi
onem audientium. Exeamus ad sepul
chrum fratrum qui nos praesenserunt in domino et
cum nostrum concesserit dominus resuscitare
mortuum a sepulchro sciant omnes
quia huius fides comprobatur a deo

Sino h̄ placuit omnibus qui ade-
rāt fabus. Et p̄cesserūt ad sepul-
chra. **H**ortatur machari⁹ iherati-
cā ut euocaret mortuū in nomine
domini. At ille tu p̄us inq̄t p̄posu-
isti. euoca. Et machari⁹ p̄stnens
se in ord̄ne ante dñm sufficienter o-
rauit eleuāt sursū oculis. Tu in-
quit dñe quis ex nobis rēam fidē
teneat ostende eleuato h̄c mortu-
o. **H**ec cū dixisset fr̄s cuiusdā nomē
qui nup̄ fuerat de fūctis euocauit.
Cui ille cū de tumulto respōdisset
accētes fr̄es cōtinuo q̄ supposita
fuerāt auferūt ⁊ educāt eum de se-
pulchro resoluē fosciois quibus
aspiratus fuerat exhibuerūt uiuen-
tē. **I**heratica vō ubi hec vidit ob-
stupescit in fugam cōuertitur.
Huic oblat⁹ est aliqñ demonē
paciens iuuenis a p̄pā m̄re tota ⁊
fissa duob⁹ funib⁹ colligatus ⁊
hāc habebat immisionē demonis.
P⁹ q̄ māducaisset triū modiorū pa-
nes ⁊ bibisset lagenā d̄ aqua etue-
tās in aerē soluebat escas. Ita enī
cōsumebatur q̄ deuorasset ut bibisset
quasi ab igne. Est enī turma q̄ di-
citur ignita. Diuersa sūt quippe de-
monū gn̄a. s̄ et hōmī nō substāas
s̄ volūtates. **H**ic ergo iuuenis nō
sufficiente sibi esca p̄pam bibebat
vitiā. **P**lāngente ergo m̄re ⁊ de-
p̄ante sc̄m machariū accipiens
eū impetr⁹ ac supplicās deū p̄ v-
nā ⁊ sc̄am dic̄ attenuauit passio-
nē. **D**icit q̄ m̄i ei⁹. **E**tū vis ut

comedat? **Q**ue respōdit. **D**ic̄ pō-
do panis. **C**orripuit ergo eā quia
multū dixit. **S**uporans vō ei n̄
ad septē dies statuit ei in tria pō-
do ut poss̄ operari. **A**tq̄ ita curās
cum reddidit m̄i sue. **M**ulta etiā
⁊ alta ferebatur de eo q̄ nimis p̄-
lixa sūt ad scribēdū. **P**ed ex h̄is
pauca cetera ei⁹ opera noscuntur.
Hunc ego non vidi. **A**nno quippe
ingressionis mee in solitudine qui
euit. **Q**uodā tpe cū ad beatum
machariū quidā venisset desiderās
in p̄posito moach⁹z seruire xp̄o. ⁊
de p̄catorē sc̄m senē ut instrueret
eum ac doceret ⁊ ex fōte doctrine sa-
lutat⁹ q̄ in eo per sp̄s sancti gra-
tiam habūdabat cōfirmaret ⁊ q̄li-
ter poss̄ iuuante dñō insidias atq̄
impugtiōes maligni euadē p̄mo-
neret. **R**espondēs beatus machari⁹ a-
it. **S**i vere ex toto cor de desiderās
renūciare huic seculo filiole. et ad-
herere dñō saluatori sicut dicit p̄o-
ph̄a in ps̄. adhesit anima mea p̄-
te me suscepit dextera tua. parata
est enī dextera dñi cōfugietes ad
se suscipere. optet te renūciare huic
mūdo ⁊ omēs actus ei⁹ abicere si-
cut dicit apostolus scribēs ad volo-
senses. **M**ortui enī estis huic mūdo
⁊ vita v̄ra abscondita est cū xp̄o in
deo. **C**um enī tristis apparuerit
vita vestra tunc ⁊ vos apparebitis
cū xp̄o in gloria. **H**ec audiens iu-
nior dixit. **C**rede m̄ beatissime pa-
ter quia ⁊ mentē meam alienari

ab hęc mūdo et ab omib⁹ q̄ in eo
sūt: vt iam tēp mortu⁹ de gam i
h⁹ tēporis vita **C**ognoui enī q̄a
tēporalia trāsitoria atq; corruptibili
a sūt omia q̄ in hęc mūdo vīdētur
esse bona **T**ūc dixit ei senior **Au**
di fili mi ⁊ vade ad sepulchra mor
tuorū ⁊ q̄ plurimis iurys ac ma
ledictis eā et lapidib⁹ eos de tes
tare vt puocati irascitur adū s⁹ te
His auditis iunior statim prexit
ad monumēta mortuorū **C**ūq; se
cū dū bñ senioris p̄ceptū multis e
os vt putabat iniurys affeasset ⁊
reuersus ad sc̄m machariū dixit ei
qđ fecerat **I**nterrogauitq; eum se
nior si nichil ei respōdisset illi mor
tui **E**t rñdēs dixit nichil penit⁹
dicebat domiē **I**terū aut p̄cepit ei
dicens **P**erge crastino die ⁊ multē
p̄conys collauda ⁊ glorifica eos.
Abijtq; frater iterū ad sepulchra
mortuorū et cepit laudare h̄roisifi
cā sermonibus glorificare eos di
cēs. **V**os magni esus et sc̄ci et si
miles apostoliās vir⁹ ⁊ iusticia in
vob magna est. **E**t alias q̄pluri
mas laudes cū ad eos dixisset. re
uersus ad cellam dixit seniori **E**c
ce sc̄dm p̄ceptū tuū dñe pater lau
daui ⁊ glorificaui illos mortuos:
⁊ nichil penitus in dixerūt **T**ūc
dixit ei sc̄us machari⁹ **C**onsiderā
fili qm̄ sicut iniurys ⁊ cōtumelijs
exp̄braisti illos mortuos ⁊ nichil
tibi locuti sunt ita ergo et tu si vis
saluus esse et in scō p̄posito placē

saluatori nrō. imitare ipsum dñm
saluatorēq; nostrū sicut dicit iohā
nes apostol⁹ ⁊ euangelista **Q**ui
dicit se in cristo manere debet quē
admodū ille ambulauit et ip̄e am
bulare. **E**t in euangelio legi⁹ qm̄
multas iurias iudei insligante di
abolō in dñm nostrū saluatorē ihe
sū dixerūt samaritanū esse et de
nem habentem et in beelzebub p̄n
ape demoniorū eiacente demonia.
Nam et seductorē ausi sūt eum di
cere **E**t hęc omia p̄cienter domi
n⁹ celi et terre creator sustinuit ut
nob sue p̄cientie lenitatē ⁊ humili
tatis p̄beret exēplū **N**am si volu
isset potētā sue maiestātē ostendere
et iurias vīdicare totū subito mū
dū in chaos deducere: et nec ge
n⁹ hōinū nec ip̄e saltem appareret
mūdus s̄ in momēto omia interi
tēt. **V**impt̄ n̄ noluit hęc facere cristi
domini inenarrabilis pietas boni
tatis. qui nō ad puniendū sed ad
saluandum venerat mūdum **I**de
o enim p̄cienter omia sustinuit:
vt nobis exēpla p̄cientie et hu
militatē ostenderet **V**ñ et sequen
tib⁹ se discipulis aiebat **D**iscite a
me quia mit⁹ sum et humilis cor
de: et inueniet⁹ requiē animabus
vestrē **N**ed et omnes a seculo sc̄ci
et iniurys ac diuersis tormentis
afflicti semper immobilem v̄tatē
p̄cientie et humilitatē tenuerūt ⁊ et
ne q̄q; humanis laudib⁹ se decepti

Respuentes namq[ue] inanis glorie p[re]sentis vite vanos tumores illam solā celestemq[ue] gloriā percipiscūt q[ui] p[ro]p[ter] placere desiderāt. q[ui] ex deo est et permanet in eternū. **C**ui[us] claritatis splendorē nulla humana lingua potest exponē. **H**ec igitur exempla patientie et humilitatis cōsiderās filioli si q[ui] interrogat te fuerit tibi iniurie fortissime v[er]tute patientie et humilitatis custodi imitās p[ro]phetā qui dicit. **E**go autē tāq[ua]m surdus non audiebā et sicut mutus nō aperiens os suū. **E**t factus sū sicut hō nō audiens et nō habens in ore suo redargutioēs. **Q**uod certe ad cōmonendū sensū nostrū cotidie in synaxi psallitur. **C**ave etiam ne vana gloriā laudibus hōminū delecteris ne perdas omnia q[ui] laborādo in bonis operib[us] acquisieris. fructusq[ue] ieiunij et abstinentie tue vigiliatū et orationū mercedē in vita eterna nō cōsequat[ur] a domino. **Q**uia ipse dixit in euangelio de eis qui laudes hōmīnū querūt. **A**me dico vobis quia cōperūt mercedē suā. **E**t alia multa sūt q[ui] de cauenda vana gloria sancte scripture ammonē nō cessāt. **C**ave ergo o fili et neq[ue] ad irrogatas iniurias exardescat ad iracundiā anim[us] tu[us]. **E**t si inātātū fuerit cor tuū ipse tamen districte in timore domini reſena ab iracundia animū tuū. ut possis humilitatē v[er]tutē et patientie custodire et tūc veraciter os

sedis q[uo]d p[ro]missi dicēs. **Q**uia tāq[ua]m mortu[us] degas in hoc mundo si nichil turbulentū respondeas eis qui tibi iniurias irrogant. sicut nec illi de monumentis mortu[us] in quos multas iniurias et conuicia dixisti. et nichil penitus tibi respōderunt. **I**deoq[ue] oportet q[uo]d fortiter custodiā v[er]tutē humilitatē ac patientie q[ua]ntū possim[us] ad celestia p[re]mia et ad eternę vite gloriā p[er]uenire. sicut dicit in apocalypsi domi[us]. **T**ene q[uo]d habes ne ali[us] accipiat coronā tuā. **S**anctus abbas machari[us] amonebat sepe discipulos suos et docebat eos dicēs. **M**emento te semp[er] quia ante cōspectū dei omīpotētis cōuersamini qui p[ro]spiciat omī hōmīnū cogitatioēs et singulorū corda scrutatur. **Q**uod etiā et scripture sancte testatur ut ap[osto]lus docet et dicit. **V**ius est sermo dei et effica[ci]s et acutior omī gladio accipiti et perſigens vsq[ue] ad diuisione[m] anime et spūs et cōpagum q[ui] et medullarū ac discretorū cogitacōnū et intencōnū cordis. et nō est vlla creatura inuisibilis in asp[er]u ei[us]. **O**mnia autē nuda et ap[er]ta sūt oculis ei[us]. **I**deoq[ue] fr[atr]es si nobis pulsauerit delictio carnalis et cōcupiscentia fornicationis festinem[us] repellere et abicere de corde nostro sordidissimā et pessimā cogitationem. inuocātes intentissime adiutorium domini nostri ihesu cristi in orationib[us] ac ieiunijs. ut v[er]tute

potētie sue eripiat nos et ptegat
et cōterat sathanā sub pedib9 nris
Optet ergo ut et nos metipfos cor
ripiamus dicamus ad aiām nrām
Qm delctio quide corpi9 que te
male oblāt ad modicū tēpus est
Nam tormenta et cruciat9 aīe et
corpi9 in igne eterne gehenne in
eternas pmanēt pnas Illud etiā
āmonētes aiām nrām dicamus.

Si erubescis homines similes tui
peccatores ne videāt te peccatē
qre nō magis reuereri et timere de
bes maiestātē dei omnipotētē q om
niū secretā cordiū qdērat sicut et
oplūs ait omia nuda et aperta sūt
oculis ei9. Talib9 q cogitationi
b9 si incipiam9 nos metip99 qtinu
o timor domini venit in corde nrō
et in amorē castitatē qfirmatur a
nima nrā. Et ad omia pcepta
domini faciēda mātamur adiūvā
te nos grā domini nrī ihesu xpi q
seruiētib9 sibi in sctitate et casti
tate pmissit celestia et eterna in il
la glorioza futuri seculi vita donat
cū angelis sanctis in ppetui lūmi
nis splendore gaudere semp.

Dicebat sancti patres de scto
abbte iohāne qui cognomīa
bat colob. quia cū de messis cperē
reuerteretur valde fatigatus repse
ntabat se seniores. factaq; cū eis
orōne flātim pergebat ad cellā su
am. Et per multa tpa vacabat in
silēntio orōnibus et lāonibus ac
meditationi sctarū scripturarū. et

opera manūū cotidie exercebat
lū pmittebat ad se venire. **D**ia bat
enī qm per occasionē in messis o
pere dispergitur et peruagatioēm
mentē patitur infectio et ideo diuer
sis cogitationibus obligatur. Ad
debat aut sibi magis per abstinen
tiam diēs. Quia ppter laborem
messis in diebus illis cotidie pa
nem in saturitate edebat. **N**ūc aut
quia in cella mea quiescere oportet
me abstinentiā et vigiliās addere
ut qdēsetur et repararetur qd in illis
diebus intermissū est. **Q**uidam
ex fratrib9 interrogauerūt hūc bea
tū iohānem de causis abstinentiē
et respondit eis diēs. Quia daniel
ppheta dixit Panem in concupiscē
tia nō comedi. Dicebat etiā monē
to frēs. Considerate dilmi quoni
am nichil fortius est in bestiis leo
ne et tamen ppter vētrē suū cadit
in laqueū et illa ferat et magna
fortitudo ei9 humiliatur. **T**ali e
nim exemplo ipse beatus iohānes
instruebat frēs diēs. **S**i voluerit
impator aliquā aduersarioz obti
nere citatē pns escam et aquā eoz
interdiat et ita necessitate cōtati hu
miliantur et imperio ei9 subiciūt.
Humilis quoq; passiones et vicia
corpi9 nrī si fame ieiunioz ac la
boze maceretur vigiliāz tunc etiā
aduersarioz nrōz viteliet. **S**mo
nū vtius humiliatur quā per cor
poris nrī fortitudinē q nos impis
solent exercere.

Huius autem macharii cōtem
platus sū alexandrinū p̄sbi
terū in loco qui dicitur cellia in q̄
bus cellis ego habitavi annis no
uē. In quib⁹ et tribus annis post
me supuixit. Et q̄dā vidi apud eū
quedā audiri: quedā et ab alijs di
dia. Erat autē observatio ei⁹ hec
Quia si quid audiuit alicubi mo
dis omib⁹ hoc apprehendē f̄sima
uit. Audiens ergo a quodā qz ta
denensioe monachi por oēm qua
dragessimam abū sumunt absq̄ ig
ne statuit septē annis p̄ qd̄ igne
trāsire nō manducare nisi olēa cru
da: et si qn̄ inueniebatur ligumen
in fusū. nichil aliud gustans. Com
pens autē hoc p̄ nichilo dixit h⁹
mōi vsū. Audiuit iterū de alio quo
dā quia libzā panis comederet f̄s
gens sibi bucellatim et condens
in lagenam misit. Deceuitqz totū
q̄ poss̄ man⁹ afferre per os lague
ne. Et sicut referebat ip̄e quia gau
des quidē apprehendebā ampli⁹ de
fragmento panis s̄ nō p̄mutebā
eximere p̄ eo q̄ angust⁹ ess̄ forā
men lagene. Vñ enim ad tres an
nos hanc habuit abstinentiam q̄
tuor aut q̄nqz vñas comedens
tūc et aqua bibēs. Nam vnū sex
tariū olei p̄ totū annū expēdēbat.
Iterū alia eius observatio tal
fuit. Deceuit supare sompnū et si
aut referebat nō intrauit sub tectū
usq̄ ad viginti dies ut vinceret sōp
nū. Ita nūcio q̄dē estu vzebat p̄

diē. Per noctē at̄ constigebat f̄s
gore. Et ut dicebat nisi veloci⁹ in
gressus sub tectū fuisse. et sompnū
cepisse ita in exsiccātū fuisse cere
brū ut pene excessū pateret mētis.
Quāto ergo me inq̄ vici tāto ad
nature necessariū requirēt sompnū
cessi. Iste aliquā tēptatus est tēp
tatione fornicatiois: et cōdēpnā
uit semetipsū in paludem sithien
sem q̄ est in solitudine sedere nudū
per sex menses ubi sūt culices sicut
nebule q̄ etiam agrestū porcorū et
forant pellem. Ita ergo perfora
tus est totus et strumas fecit: ut
putaret aliqui q̄ elephātosus ess̄
f̄s. Veniens ergo post sex men
ses in cellā suam de voce cognitus
est quia ip̄e erat machari⁹. Desi
deravit ip̄e aliquā in ortū sepulture
iambze et mambze ingredi sicut no
bis retulit. Ip̄e autē ortus sepulch
re factus est magis qui potēt et e
rat quondā apud pharaōem. De
quadris igitur lapidibus cōstrux
erūt op⁹ et sibi metipsis sepulchz
fecerūt. Et multū aurum recōden
tes etiam plantauerūt arbores:
humectus est enim locus in quo et
puteum fecerunt. Quia ergo viā
ignorabat arbitriū qd̄ā sequebat̄
stellatū sicut in mari pelago nau
igantes observare solent. In solitu
dine ita ingrediebatur accipiens li
gaturam calamozū per vnūq̄dē
miliariū indicij grā figebat: ut se
mitā adinueniret vñ reuertetur

Perambulans igitur diebus novem per
venit ad locum. Demum autem qui semper
dimicatoribus cruce resistere solus tol
lens omnes calamos quos per idem
non sibi posuerat dum ipse requiesceret
miliaria ceteri illius sepulchri ad ca
put ipsius posuit. Surgens igitur
repperit calamos. Et hoc factum est
deo permittente ad eius probationem: ut
non in calamos speraret sed in volup
ta nubis qui predebat filios israel
quodraginta annis in solitudine. Vi
tebat autem quia castra demonum ob
viasset ei egredientium de orto illo
clamantium magis quasi coram qui facie
meam et dicentium. *Q*uis macha
ri? *Q*uis moache? *Q*uis venis in
locum nostrum? Non potes manere
hic. Dixi ergo eis ego: quia oportet
me ingredi et videre. Ingredi
ente autem eo in ortum occurrit ei satha
nas cum gladio euaginato minas
ei. Contra quem sanctus machari hoc de
dit responsum. Tu venis ad me cum
gladio: et ego occurre tibi in no
mine domini sabaoth exercituum dei
israel. Ingrediens ergo invenit situlam
cream dependentem et cathenam ferream
super puteum iam de multis temporibus resolu
tam et fractis molozugranatorum nichil
intus habentium propter quod attrissent
a nimio solis ardore abominatio
nes et impluvias aureas ydolorum.
Ita ergo reverteres venit post dies vi
ginti. Desiccatum autem ei aqua quam por
tabat et pane in multam angustiam
devenit. Et cum iam desiccatum apparui

it ei puella sanctas sicut refectabat mun
dissimo lintheo amicta et habes y
driam aqua stillantem quam dicebat la
ge esse a se quasi stadium unum. Et ubi
dies tres ambulans et videns eam cum
ydria stantem et pingere non valebat
sicut sompnias. Dixit autem videndi ex
pectato confortabatur. Postea appa
ruit ei multitudo bubalorum ex quibus
una que habebat vitulum stetit. Dicit
enim multe in locis illis. Et sicut ipse
dicebat de arcebat ei de verbis
loci. Et facta est vox desuper dicens
machari accede ad bubalam et sige
supponit ergo se ei: et lactat resup
sit vires. Venitque bubala illa ubi
ad cellam eius lactans eam et vitulum suum
non suscipiens. Regressus ergo
ad fratres cum indicasset oportunitatem
loci multorum inflammati sunt animi ut
pergeret illuc cum eo. Sed ubi sancti
patres senserunt animos iuvenum con
citatos ad perendum: represserunt eos
salubri consilio dicentes. Locus iste si
vere ut dicitur a iane et mabze consi
tutus est: non aliud de eo credendum
nisi quod dyaboli ope ad deceptionem
nostram forsitan peratus sit. Qui enim
deliciosus est et habundans: quia et qui
em sperabimus in futuro scilicet si hic
delicias fruimur? Hec atque alia
dicentes iuvenum animos represserunt. Si
cet enim diversorum pomorum ame
nus esset locus et habundans omni
bus necesse est non posse dicebat illud
adducit plures fratres ne forte venien
tes per hunc a demonibus deciperentur.

65
Multos enim aiebat esse demones
quorum stremitus et calliditates fer-
re multitudo semel insueta non posset
¶ Quodam tempore ite sanctus macharius
puteum fodiebat et in pristino fructuato
silue ab aspide percussus est. Qui
mortiferum animal a faucibus apprehen-
dit manibus utrisque sanctus dixit ei
Non permittente deo: quare usurpasti
venire? Habebat autem diuersas cel-
lulas. Una in monte nitrie. alia
in solitudine interiori sythi. et alia
in loco qui dicitur cellia. Et quedam sunt
in fenestris in quibus dicebat sedere
in quadragesima. Alia angusta erat
in qua iacens pedes extendere non pote-
rat. Et alia latior erat in qua suscipi
ebat venientes ad se. Hic vero ta-
nate gratia christi tantam multitu-
dinem a demonibus vepatorum
curabat ut omnes mirarentur et
glorificarent virtutem saluatoris
nostri ihesu christi. qui per eum ope-
rabatur magis. **¶** Cum autem nos ibidem
essemus oblata est ei virgo quidam de
thessalonica veniens. quam multos an-
nos in palatiis laborabat. Hanc ita
per usque ad viginti dies oleo sancto per-
ungens et orationibus pro ea insistens
sanam remisit ad propriam aetatem. Que
postquam peruenit ad domum suam multas
oblationes direxit et diuersa monas-
teria sancta. **¶** Hic itaque sanctus ma-
charius audiens quod magnam quiescenti-
am et regulam discipline tabenensi-
ote monachi haberet. mutato ho-
bitu accipiens in diuersa iustitia per

dies quidam ascendit in thelapyda
per solitudinem. Et ingressus monaste-
rium tabenensiotarum querebat abbatem
ut ei presentaret aspidem virum sanctum
pachomium nomine prebatiimum sanctum
lucam christi gratiam prophetie habentem cui
ocultatus est nutu dei aduentus
macharii. Repentatus igitur dixit
ei. Depone te patre domine suscipe
me in monasterium tuum: ut efficiar
monachus. Dicit ei pachomius. Jam
senectute prouectus abstinentiam
non vales adimplere. Fratres e-
nim contentissimi sunt et non ferens
eorum laborem et scandalum pas-
sus regrediens detrahendo eis.
Et non suscepit eum nec prima
nec secunda die usque ad dies septem.
Cum ergo perseveraret etiam ie-
iunius permanens. post hec dicit ei.
Suscipe me abba. et si non ieiuna-
ueris sicut alij fratres operatus non
fueris sicut et illi tunc iube me iacta-
ri foras. Hec audiens abbas ius-
sit fratribus ut susceperet eum. Est autem
congregatio per singula monasteria
nulle quadringenti viri. Multorum enim
monasteriorum beatus pachomius pater
erat: et multa milia congregatio
monachorum etiam et usque nunc sunt
christi gratia largiente. Ingressus
est ergo in monasterium. Transacto
autem paucis temporibus superuenit quadra-
gesima. et vidit singulos quosque ad
tractos ieiuniis et abstinentie. Quidam
autem eorum per duos dies reficiebant. Alii
autem per tres dies accipiebant cibum

Alij vero p totā noctem vigilijs
et orōnib9 insisterāt. p diē at opa
manuū exercebāt. **H**ic vero beat9
machari9 stabat in angulo tā di
eb9 q̄ noctibus nō deatēs quoq̄
vñquo dies q̄d zāginta cōplereñt
Aduenit et pascha. **N**eq; tunc pa
nem gustauit neq; aliū qd q̄ pul
mentū nisi folia tm̄ de caulib9. et
semel in septimana die dominica
hec sumebat. **N**ec discedebat de ā
gulo illo ubi elegerat stare. nisi so
lū corporalis necessitatē causa et sta
tim festinantē reuertebatur et claude
bat ostiū sup se et nichil penit9 lo
q̄batur s̄ in silentio tm̄ labia eius
mouebatur. **E**t nō cessabat cōtinu
o et sine cessatione in corde suo elo
q̄a domini dīnāq; scripture cōme
morationē meditari. et opa manū
um incessatē exerceere multo āpli
us q̄ alij fr̄es. **H**ec alij fr̄es vite
tes pene oēs scādalizati sūt. **M**ur
muratēq; dixerūt pposito monaste
rii sui. **U**nde nob hunc adduxistis
q̄si s̄ carne de gente. ad cōdēpnā
tionē nām. **P**roice eum. **C**ognos
ce q̄a fr̄es valde scādalizatur in eo.
Hec audiens ppositus moāsterii
amīcās tā districtam e9 querēsat
onē orauit dñm dīcēs. **M**anifesta
m̄ peccatori seruo tuo dñe qd age
re debeā. **E**t reuelatū est ei q̄ ipse
esset machari9. **E**dixit autē cū so
ras in oratoriū ubi altare positū
erat. et amplectens osculatus est
eum et dixit ei. **V**ere vir bt̄us es

sancte machari et latuisti nos. **O**
lim enī multo tempe desiderab9
vidē sanctitātē tuam. **E**t gr̄as agi
m9 domino nostro ihu xp̄o quia in
spūalib9 bonis maximeq; in v̄tu
te abstinentie erudisti nos et pui
los nros nō alta sapere in conuer
satione sua. **R**ecurtere ergo ad lo
cū tuū. non enim parum edificasti
nos beatissime pater. et ora mdesi
nent p nob. **Q**uodā tēpore visi
tationis atq; edificationis gr̄a
p̄xi ego ad eū. et inueni an̄ ostiū
atrii e9 iacentē quēdā p̄xim tota
corpe vlcēib9 plenū. **C**apit̄ at
e9 ip̄a ossa putrescebāt. **C**ui ite
o aduenerat ut orationib9 eius sa
nitatē reciperet. **P**ed sanctus ma
chari9 nō suscipiebat eum. **E**go
autem p̄stravi me ad pedes e9 in
terram. et deprecabar ut susciperet
eum. **R**espondens s̄ctus vir dix
it m̄. **I**ndign9 est ut sanitatē rec
piat. s̄ magis incepta eū. et suade
ei ut nō audeat accedē ad sacri
altare domini et offerre sacrificiū
et nō qz fornicādo offert sacrificiū
fornicari9 est enī et ap̄ hoc casti
gat. **Q**uade ergo ei ut resipiscat
et cōdignā egat penitētiā ut mise
ricordiā a deo mereat accipere. **I**
ta q̄ egressus ad illū infirmū dixi
ei om̄ia. **E**t ille terribilē turbat9
ingemuit. **I**urauitq; qz in exitū vi
te sue nō usurparet ad altare dñi
accedere. **P**9 hec p̄cepit ut ingre
deretur. suscepitq; eum et dixit ei.

Credis qz deus est que nichil la-
tet? Respondit Eadē dñe Dixi ei
Nūquid potuisti illudere à latere
deū? Respondit Nō Ait ei Si ex-
go cognoscas tāta crīmīs peccatū
et dei castigationē intellige p q cā
tāta mali plaga in corpore tuo ē? I-
deoqz passus cessa a malis tuis
et corripe de cetero et q̄sitere sem-
per cū lacrimis penitentie et intimo
cordis dolore in cōspū denūni pec-
catū tuū vt in die iudiciū possis a
liquā misericordiā ac pietatē domi-
ni inuenire Dedit q̄ sacm se nūq̄
peccare: neqz ad sacrosanctū altare
accedere nec oblationē cōsecrare:
sicut laya forte habere Ita post
hec imposuit ei manū et orauit ad
dñm p eo et in paucis diebus sa-
n9 fact9 est Capillis capite ei9
creuerūt et abiit san9 ¶ Ipsis die-
b9 oblat9 est ei iuuenis qui vex-
abatur ab imūdo spū et imposuit
manū sē caput ei9 et aliā sup pēci9
ei9 Et tū diu sup eū orauit: vsq̄
in aere suspendit eum ille imūdo9
spūs Inflatus q̄ totus intumuit
puer ille sicut vter: ita vt ex omi-
b9 membris aqua funderet Et sub-
ito exclamans attenuatus est: et
redditus mensure sue Tradidit
q̄ eū patri ei9 sanū et gressu ei9 o-
leo scō Precepit qz et p q̄dragin-
ta dies neqz carnes edere neqz vi-
nū sumeret et ita san9 reddit9 est
¶ Referbat aut nob itē scūs vir
machari9 amonens vt cauc9 in

q̄t multiformes insidias demonū
qz quodā tpe nimis moleste ei fu-
erūt cogitationēs vane glorie: scāz
vt q̄liūqz mō eiceret eū de cella e-
ius et de secreta hēni quersacōne
suggerētes ei vt edificatiōis grā
ad remediū et sanitates infirmoz
comā pgeret p salute aīarū multa-
rū Inerat enī ei grā domini q̄ imū-
dos spūs Et cū diuā9 insisteret ei
hūmōi cogitationēs: et nec orāti ei
cessaret: iactauit se pstratus in ter-
ra m et extendit pedes suos for̄ li-
men ostij cellule sue clamās et di-
cēs Trahite demones trahite: e-
go enī pedib9 meis nō vado: s̄ si
potestis me hunc abducite. Ego e-
nim ptestor deum q̄a hic iaceo vsq̄
ad vespērā Postmodū surrexit ad
q̄suctū opus domini ¶ Referbat
autem nobis d quodā fr̄e marco
mōcho nimis abstinentissimo Hūc
tūc enī machari9 erat pbz Dice-
bat autem quia notauit michi tem-
pora quando traditur sacrosancta
gmunio: ego nūq̄ dedi gmunio-
nē marcho monacho s̄ angelus ei
dabat de altari Volum enim arti-
culum manūū videbā tantē Mar-
cus autē iuuenis erat: et nouū ve-
ti s̄ testamentū sacre scripture me-
moriter obseruauerat: mansuet9
sup modū castus sup oēs. ¶ Cū
āt in vltia senectute esset sanct9 ma-
chari9 prexi ad eū: et iuueni ostiū
cellule ei9 clausū Stās āt ad ostiū
auscultabā qd diceret: vl cū q loq̄ret

Audiebā enī cū loquentē Butai
autē quia aliq̄s cū ip̄o ess̄ cū quo
loqueret̄. **I**p̄e enī cū cētāsimū age
ret annum. siquidē iam et dētes a
miserat. igitur cū ess̄ sol⁹ sit ipsi
litigabat et quasi corpi suo dicebat
Quod vis tu o male q̄ semisti? **E**c
ce iam et oleum et vinū accepisti.
de cetero quid vis iā de accipite se
nū? **D**emetipsū incepas etiā ut
et dyabol⁹ cōfūderetur. **R**efere
bat nob̄ vīr sūme sātītātē pasnuā
us discipul⁹ eius et qm̄ quādā die
leena accipiens catulū suū ceum
obtulit sātō machario. **E**t capite
pulsans attrij ei⁹ osiū apuit. **E**t
ingressa scētē scō vico p̄ieat catu
lū ad pedes ei⁹. **I**p̄e autē accipiens
eam expuit in oculis ei⁹ et orauit
statim aperti sūt oculi ei⁹ et asper
xit. **E**t lacrauit eū leena. **L**euauitq̄
eū et abiit. **A**ltera die pellem oui
nā grātē attulit ei leena. **D**ācus
vero pellem vītēs dixit leene. **E**n
de tibi hoc nisi quia comedisti cui⁹
dā ouem? forsitā et pauperē? **E**s
ergo de iniusticia est. nō accipio a
te. **I**lla autē inclinans caput suū in
pauimento deprecabatur eū et ad
pedes sancti deposuit pellē. **I**p̄e at
dicebat ei. **D**ixi tibi quia nō accipi
o illā nisi in p̄miser̄. ut nūq̄ am
mō contastes pauperes deuorādo q̄
drupe dia eorū. **I**lla vērō quasi con
fensuens nutu capite sub quasi pro
mittebat. **T**unc suscepit pellē ab
ea. **E**t quid mirabile est fr̄es si de

ni⁹ creator oīm qui leones tati
eli p̄phete mansuescat. **I**p̄e etiam
machario leenā fecit esse mansue
tā. **D**icebat autē quia ex quo bap
tismus ē. nō est locut⁹ os osū smo
nē. **D**exagesimū annū habebat
ex quo erat baptisatus. **E**rat autē
statura breuis sup labiū t̄mōto
pilos habes et in sūmitate menti
Ex nimia enī abstinentia pili bar
be ei⁹ rari nati sunt. **H**uic aliq̄
zessus sū. **Q**uid facis abba? quia
cogitationes accidie t̄ptant me
dicentes quia nichil aḡ. egredere
de hac solitudine? **I**p̄e autē dixit
in. **D**ic eis quia p̄pter xp̄m hic se
deo et pietas istos custodio. **N**ec
pauca ex eius multē et mirificē in
dicauit gestis. **D**ixit abbas ma
chari⁹. **S**i aliquē corripuer̄ com
motus ad iracūdiam ap̄am passi
onē implet. **N**ec enim ut aliū sal
ues. t̄ipsū perdē debes. **E**cce tu
um primū a peccatē sine impperi
o inq̄tū vales. quia ad se cōuertē
tes nō p̄iat de⁹. **V**erbo enī ma
litiē nō demoretur in corde tuo q̄
eū et ut possis dicere. **D**imitte nob̄
debita nr̄a sicut et nos dimittim⁹
debitorib⁹ nr̄is. **Q**ue p̄cepta faci
enda nobis sūt cū s̄abus nr̄is. **E**t
autē est dimittens et cōfirmare pe
titionem nr̄am.
Sed et de famulo dei marcia
no silē exēplū refert⁹. **D**oro
ei⁹ cū filio suo abiit ad eū in mōste
riū. ut p̄ multa t̄ga visitaret eū

Ipse autē sorore suā accipe nō acq̃
euit nec videre: filiū autē ei⁹ susce
pit. Qui intente deprecabantur
eam et petebant ut susceperet palli
um ⁊ tunicam que detulissent ei.
Ped noluit penit⁹ suscipere diā
Ab infācia usq̃ ad hanc h̄ 2ā dñe
me⁹ me gubnauit: eadē usq̃ i finē
exitus mei ip̄e m̄ p̄bebit om̄ia que
necessaria sūt. **N**ec enī expedit hec
a carnalib⁹ p̄ntibus exp̄tāe aut
suscipe. **A**lle autē p̄strauit se ad pe
des ei⁹ diā. **N**on tāq̃ parēti: s̄
tāq̃ seruo dei ⁊ monacho hec offeri
m⁹. **R**espōdens autē abbas b̄t̄is
maria⁹ dixit. **P**er quot mōste
ria venisti de itinē ad nos? **Q**ui
respōdens dixit ei. **M**ultra moasteria
trāsiui. **E**t q̄re inq̄t nō de distis
ex h̄is vestimentis: eis tāq̃ seruis
dei ⁊ monachis? **I**p̄e vero respon
dens dixit: quia nulli aliqd dedi
m⁹. **A**it ergo ad eū b̄t̄is maria⁹.
Ecce manifestū est quia nō seruo
dei ⁊ mōch⁹: s̄ tāq̃ parēti et pp̄m
quo v̄to hec ad me detulisti. **N**o
luit ergo accipere. **O**rationē autē p
eis m̄t̄issime fac̄s p̄ salute aīa
tū eoz dñm de p̄tatis est ⁊ dimi
sit: p̄cepit q̃ eis ut vltim⁹ nūq̃ ve
nirēt ad eū.

Non at̄ p̄termittā narrare e
ciam ⁊ de h̄is q̃ cōtēptibilit̄
conūsanē ad laudē sc̄z eoz q̃ emē
tant vitā suā et ad monitionē le
gentū. **V**irgo q̄dā fuit in alex
andria scemate q̄dem indumentū

hūmilis: p̄posito autē mēt̄is ela
ta ⁊ diues in pecunijs nimis nūq̃
aut p̄cedēs et neq̃ peregrino aut
v̄ginibus seu eccl̄ie v̄l pauperib⁹
nūmū aliqn̄ porrexit. **H**ec multis
monitis patrū non obiecit siluam
diuiciarū. **E**rat at̄ ei ⁊ gen⁹ non
minimū: i⁹ in quib⁹ adoptauit sibi
filiam germane sue ⁊ cui nocte ac
die p̄mittēbat substantiā suā. **A**
cel̄ est enī de s̄de v̄o mēt̄e aliena
tū gerebat. **S**p̄s enim ⁊ in h̄c ex
rore dyaboli ē sub occasione amo
r̄is p̄rie gn̄atiois in auaricia labo
rare. **C**ū autē illi nō p̄tinat p̄t̄ ge
n⁹ q̃ p̄iadia ⁊ fr̄adia docz inasfel
tū ē. **P**z si videat p̄ntū sollicitudi
nē ingerere nō recte mēt̄is motu h̄c
facit: s̄ ut animā iuste facietis in
auaricie laqueo obliget: sciens se
tenaciā qz iniusti et auari regnū dei
nō possidebūt. **P**otest autē p̄uide
et rōnabile nec suā cōtēpnere aīaz
et parētib⁹ maxie si de h̄nt ⁊ egē
tiores sūt cōsolationē p̄stare. **Q**uā
do at̄ aīam suā q̃s despiciat p̄ferēdo
sue p̄geniei subiacet legi: qz in va
no de sua aīa regitat. **C**anit autē
sc̄us psalmista dauid de eis q̃ p
cia sua solliciti sūt in timore domini.
Quis ascēdit in mōte dñi id ē qz
difficile: aut q̃s stabit in loco san
cto ei⁹? **I**nnocēs manib⁹ et mūda
corde q̃ non accepit in vano aīam
suam. **I**stī autem in vano eam acci
piūt: putantes eam cum corpore
dissolui dū v̄tutes negligunt.

Hanc ergo virginē ut ita dicā
volens flexam domare ad releua
tionē auaricie sanctissim⁹ machari⁹
pbz et ppositus paupm leproz cō
posuit et inuenit arte hmoi fuerat
enī a iuuentute sua cābiam⁹ qd di
cūt gemmas distrahē. Qui abiit
et dixit ei. **L**apides piosi smarag
di et iacāci inuenerūt in et sū inue
tici⁹ sint siue furtici⁹ dicere nō pos
sū. **P**reciosi aut sunt nimis ita ut
nō possint estimari q̄ pdari habe
antur. **V**endit aut qui habz eos
q̄ngentis solidis. **D**i tibi palcat
eos tollere. de vno lapide potes
accipere q̄ngentos solidos. alios
autē in ornamento neptē tue pab
Virgo at intētissime audiens de
lectata est. et cadens ad pedes e⁹
dixit. **P**er sanctitatē tuā ne quis
ali⁹ eos cōparet. **I**mutauit ergo
eam pbz dicens. **V**eni vñ ad cel
lam meā et vide eos. **Q**ue nō as
quieuit s̄ adorans eū dedit quin
gentos solidos dicens. **Q**uō vis
tolle eos? ego enī causā uō habe
o. **I**psē aut accipiēs erogauit pau
perib⁹. **T**empe autē trāsactio eo
q̄ magne opiniois ac reuerēcie e
rat vir in tota alexādria amatoz
dei et multū misericors puenerat
enī usq̄ ad cētū annoz ei⁹ senecta
tū quo eadē et nos cōmorati sum⁹
reuerēbatur eū cōmonere scdā v
go. **A**d ultimū inueniens eum in
ecclā ait ei. **H**omo domine q̄ iubet
ap̄ter lapides illos? p quib⁹ q̄n

gentos solidos sup̄sisti? **Q**ui respō
dit dicens ei. **E**x tunc ex quo de
disti in aurū tradidi ill⁹ in p̄cium
gemmarū. **E**t si vis venire et vide
te in hospicio ubi sūt. veni et vide.
ubi enim iacent. **D**i tibi placuerūt
bene. sinuero tolle quod tuū est et
vade. **Q**ue p̄ntissime p̄cepit ad
cellā ei⁹. **E**rat autē hospiciū paup
tū ubi leprosi iacebāt. **I**n inferiorib⁹
quidē habebat mulieres. in superio
rib⁹ vero viros. **A**dducēs ergo eā
induat in ianuā et dicit ei. **Q**uos
vis videre prius iacātos an sma
ragdos? **D**icit ei. **Q**uos ip̄e vis do
mine. **E**t ait. **E**cce iste sūt iacāti
Iterū deponens eam in inferiora
ostendit ei mulieres et ait. **E**cce
smaragdi. **D**i tibi placet bene? si
naūte reape qd tuū est. **I**taq̄ vere
cū diā passa egressa est. et abiēs ex
multa tristitia quia non scdm deū
fecerat te infir̄ta est. **P**ost hec est q̄
aas egit pbzo. **P**uella de qua sol
liata cāt post nupcias s̄ filijs de
fūta est.

Quidā nomie moyses ethiops
gnē set⁹ fuit cuiusdā curia
lis. quē ap̄ter pueritatē et furtā
et latrocinia p̄icat domin⁹ ei⁹. **D**i
cebat enī quia usq̄ ad hmiādū
perueniss̄. **C**ompelloz enim dicere
mala ip̄ius. ut ostendā virtutem
penitentie ei⁹. **D**icebatur ergo
quia dux latronum erat: sicut ex
ipsis operibus ei⁹ ostenditur in
furt⁹ et latrocinij. **D**eniq̄ autē

postea maliciā retinēs. atō voluit
in nocte irruere et interficē eū. Per
q̄siuit at loca ubi caulos haberet
ouū. **I**ndicātūq; est ei qz trās ni
lū esset irrigato fluie et tenēte in la
tū miliario. Ille moedius tenēs
gladiū in ore tunica posuit sup ca
put suū. et trās natauit fluiū. Dū
ergo ille nataret ita; studuit pas
tor ille se occultare et latere. Nam
ille vtp̄ta latro q̄tuor aures oc
cidit et ligans eos trahens p flu
uiū iterū renatauit. Et egressus d
fluuiō exorauit eos et comētes
optima q̄q; carniū et lū in vnum
distraxit. Bibitq; decē et octo cali
ces. Et itaq; q̄nḡginta miliaria i
tinere sub die fecit; et puenit ad
locū ubi erat socij e9. Ille ergo ta
lis ac tātus in tāt malis quersa
tus est. **Q**uodā tpe a quodā viro
religioso audiens vbu dei et in di
uini iudicii futurā examinacōne int
iustos et impios peccatores. inter
amariosos et sāctos. Int amarios
ieherne et ignis eterni penas et
exuatus s̄n sine in tenebr̄ extr
oeibus que preparata sūt iniquis
et peccatoribus. Item audiens
eternam gloriā et eternos ho
nores et requiem in regno alorū
inter angelos sanctos que p̄para
uit de9 sāctis et iustis seruientib9
sibi. cōpūctus corde cepit amarissi
me flere cū gemitu et eiulatu. In
gressus est monasteriū et de die se
in penitentiā; et exuabat semetip

sū in multē lacrimis. Indulgentiā
et veniam peccatorum suorum de
pietate et misericordia a domino
postulando et ita permāsit in moā
sterio. **Q**uodam tempore in cel
lam eius latrones ingressi sunt ig
norantes quis esset. Erāt autē qua
tuor. Quos ligauit sicut sicut sabnā
te paleis; et iposuit eos sibi in dor
sū; et detulit eos ad eccliam fratru
dicēs. Quia iam nō expedit in no
cte aliquē. qd iubet de isus dispo
nere. Tūc illi latrones cognoue
rūt qz ipse esset moyses sceleratiss9
int latrones. Et cōpūcti sūt corde
glorificātes dominū qui nō repellit
peccatores; sed suscipit penitētes
ut saluentur in eterna salute. Et
hec dicētes cōpūcti sūt corde ut
dixit; et dederūt se in penitentiā ab
renūciantes omnibus malis actib9
et cōcupiscēcijs carnalib9 et s̄de
cijs. **H**uic moysi isiterūt demo
nes scdm cōsuetudinē ei9; atiquā
luxuriā fornicationis ingerētes
ei. Qui tam valde temptatus est.
sicut ipse referebat; ut pauloniu9
a pposito suo exaderet. Itaq; ex
hoc validi9 abstinebat et vigilas
ampli9 addebat sibi. et opera ma
nuū p̄p̄si9 exercebat; tabescente
corpus suū. Deniq; p̄posuit sibi
nō se dormire iacentē in mattula
sed per totam noctem stans in cel
la orabat et psalmodiam exple
bat. Nam parietibus se reclinans
patrum quid sempni capiebat

Item posuit sibi alia obseruancia
Egre diebatur noctibus et ibat per
cellas seniorum et tollebat pedicula
eorum in quibus illi sibi hauriebant a
quam et portabat illis aquam. In lon
ginq̃uo enim habebant aquam et quidam
duo mulierum. alij autem erant et quicunq̃
nulla. Quada vero nocte non suffe
rent demonem secum et fidei conuer
satione indurato eo in putrum dum
hauriret aquam percussit eum de nocte
in renes et reliquit eum. Denique
de nimio dolore obmutuit. et rema
sit quasi mortuus. Alia die ueniens
haurire aquam inuenit eum iacentem et
nuntiavit beato ysidoro presbitero sithij.
Qui misit et leuauerunt eum et detu
lerunt ad ecclesiam. et prope per annum
ita infirmatus est ut vix resumere
vires suas. Dixit autem ei ysidorus
presbiter. Quiesce moyses et noli indis
cretum presumere sed magis cum discretio
ne tam abstinencia quam vigilas et ope
ra manuum exercere. Respondens autem
moyses ait. Non quiescam beatissime
pater usque immundissime cogitationes
et sompnia que immutunt iniquissime de
mones quiescant adiunxerunt me gratia
domini nostri sicut scriptum est Persequar
inimicos meos et comprehendam illos.
et non conuertar donec deficiant. Vi
tes autem beatissime ysidore fixam ei
in domino constantiam surrexit et ex pedie
manus ad orationem dixitque ei. In
nomine domini nostri ihesu christi donata
est gratia ex hodierna die iam quie
uerunt sompnia que te inquietant solene

Igitur glorificans et gratias agens
saluatori domino reuersus est in cellam
suam. Post aliquod autem tempus in
rogauit eum ysidorus de molestia co
gitationum carnalium: et ille respon
dens dixit. Protegente me christo domino
et orationibus tuis nichil tale pati
or. Huic ergo donauit deus gratiam
ad effugandos de obsessis corpo
ribus demones: ita ut muscam time
ant nos magis quam ipse demones.
Hec conuersatio moysi ethiopis:
qui etiam ipse annumeratus erat inter
magnos patres. Defunctus est autem
annorum septuaginta quinq̃. Reliqui vero
discipulos monachos septuaginta.
Sanci ruagrij veri deo digni
dyaconi et eruditissimi in di
uina scientia viri non est iustum sile
re vitam. Sed oportet hanc scriptu
te mandare ad utilitatem legentium
et gloriam saluatoris nostri ihesu christi.
Quam etiam paulo laicus exponere de
bemus: quo conuersationem suam auxi
liante gratia christi dignam deo exhibu
it. Defunctus est autem cum esset in soli
tudine annorum quinquaginta quatuor.
Hic ergo lector ordinatus est a sancto
basilio episcopo. Videtur ite phensibi
le est conuersationem beatissimum et ad
modum clarum in doctrina christi grego
rii nazansenus episcopi. puerit enim
ad dyaconatus officium. Exiit in
magna synodo constantinopolitana
conuictus est beato neotario eiusdem ci
uitatis episcopo. Cum esset iustissimus
in diuinis scripturis contra omnes hereses

floresbat in magna aetate eam eloq
o potētissimo: ut ex hoc nimis ab
omni aetate cum hunc et dilatione ha
beretur. **U**n foscinaio nugaatate
dyabolice q̄ insectat obscurare hā
imisit in corde ei⁹ cogitatioēs de
sederij carnalis concupiscentie mu
liebr̄. Deniq; sic p̄mo ip̄e nob̄
referebat adamavit eū mulier q̄ e
rat magnifica cuiusdā de p̄matib⁹
pala ei⁹ viri vxor. **E**uagri⁹ autem
timens deū et verēs ap̄am cōscien
tiam. ac p̄ oculis ponēs magnitu
dinē cōfusionis maximeq; in gau
dētis hereticos. orabat dñm de p̄
mō saluatore xpm ut impediētur
tā cabida cōm eū mulierē instātia.
Nam ip̄e quidē volebat recedē sed
nō valebat colligationib⁹ obseq̄o
tū ei⁹ detentus. **P**ostq̄ aut multē
p̄abus exorauit dñm ut liberaret
eū a peccato maxio qd̄ p̄ne opere
p̄petrabat. affuit ei angelica visi
tatio in se mate p̄faciēti: et cop̄i
ens eū p̄duxit eū ad p̄torij p̄fecti
et misit eū in custodia carcerē. **F**er
teij cathenis ceruicē et manus ei⁹
colligauit. **D**ed p̄ q̄ causa hec pa
teret nō dicebat ei. **I**p̄e at cōsaētia
sua nouerat q̄ de causa hec sustine
ret. **A**rbitrabatur aut q̄ vir illi⁹ mu
lierē interpellasset accusās eū. **C**ū
aut vehemēter angustē audiebat
enī strepit⁹ et voces aliorū qui di
uersis supplicijs torq̄batur apud
iudicē p̄ animalib⁹ causis et ideo
p̄manebat valde territus et cōtre

muscens. **C**ū autē trāffigurasset se
angelus qui visionē cōnāuerat
quasi in figurā ei⁹ amia qui valde
diligebat eū dicit ei cum teneretur
in vinculis inter quadraginta ro
tū personas. **Q**u hic tenet dñe di
tione? **R**espondit euagri⁹ dicens.
In veritate tibi dico. nō noui q̄pp
ter h̄ teneor. **S**uspicio autem m̄ est
quia vir ille magnificus ex p̄fectē
interpellauit cōm me iudicē irraci
onabili zelo passus: et timeo ne
forte p̄cunij⁹ iudex corrupt⁹ tor
mentē me subiaat. **R**espondēs dic
it ei. **S**i audis me amicu tuū. nō
expedit tibi in hac aetate cōuersari.
Respondēs aut euagrius dixit ei.
Si de⁹ me liberaueris de angustia
et cōtrāuentione hac. et r̄ideris
me in cōstātinopoli scito quia ius
te sustineo penas. **A**it ei. **A**ffer e
uangelijū et iura m̄ in euangelio qz
recedēs de aetate hac et solliatus e
ris de salute anime tue libera bo
te de hac necessitate. **D**etulit q̄ e
uangelijū et iurauit dicens ei. **Q**u
vna tm̄ die ut vestimēta mea pos
sim in nauē remittere remoror. **E**t
sacro dato redijt de excessu quē in
nocte perpassus fuerat. **E**t exue
gens cogitauit apud se qz licet in
excessu fuit sacm̄. s̄ tm̄ iurauit. **E**t
mittens omia q̄ habebat in nauē
venit iherosolymā. **D**iscepit autē
eū b̄tā melania quodā senatrix ro
mana: cui⁹ filij et nepotes fuerūt
p̄mū i senatu. nūc at s̄cula xpi v̄m

Item autē dyabolus induxit eum
cor cepitque iterum mutare ibi vestes
et in eloquio sermone exaltabat in
gloria vana. **D**eus autē qui propter suam
magnam misericordiam impedit occasiones
perditionis nostre promissit ut nunquā
sebrui tales faceret corpus eius: ut in
infirmis lōga lateraret per sex
menses. **A**dhiberet enim ei media
diuersa medicamina nichil proficie-
bant. **T**unc dixit ei sancta melania
Nō in placet fili tā lōga infirmi-
tas tua: dic ergo mihi quae sunt in corde tu-
o. **N**on enim est absque promissu dei haec
infirmis tua. **E**t statim confessus ē
omnia quae in animo eius erant. **A**it ei sancta
la dei. **P**romitte nunc coram deo quae
teneas promissionem solitane vite
quā domino spondidisti. **E**t licet pecca-
tor de peccator domino ut de tur tibi tem-
pus vite: quatenus possis adimplere quod
pro salute anime tue statuisti. **I**psē vero
acqueuit salutaribus monitis eius et
in paucis diebus sanus factus perijt
et de peccatis est ut sancta la dei pro se o-
raret. **I**psa enim vestimenta monachal-
ia positi induerat. **E**gressus autē pro-
fectus est in montem niter in egipto in
quo habitauit duos annos. **T**er-
cio autē anno ingressus est solitudi-
nem et ibi quiescens ē quatuordecim an-
nis cum hiis qui dicuntur celicia. **C**o-
medebat autē libram panis de die et
et in tres menses ptaliciū olei. **N**ā
nichil totū sumebat in abū nec a-
liquid de pomis gustabat. **V**ix certe
ex multa opulencia et habundantia

uens delicia. **F**aciebat autē in die
orationes etiam et exceptis vigiliis noc-
turnis. **S**cribebat vero ut de ope
manuum suarum sumeret abū. **P**ulchre
ei scribebat libralē manū. **I**nter pan-
tos igitur annos lumen sanctae et veritatis
et diuinae sapientiae et discretiois spirituum
gratiam a domino christo papae meruit. **Q**ui
tos enim libros et expositiones de
diuinis scripturis conscripsit manifestū ē
omnibus et maxime hiis qui per dāra eius
puscula amittentes ad fidem domini salua-
toris relicto errore quasi sunt. **N**ā et ad
instructionem sanctae monachorum conversationis
multa ex diuinis scripturis et nō ap-
ta testimonia quae via et impugnatio in
mundis de omnibus continetur et valde a-
mirabilis et salutaris doctrina est.
Hic aliqui grauius impugnabat
fornicationis demonem sicut ipse refere-
bat nobis. **E**t per totā noctem temporis
hyemis nudus stetit sub aere ita
ut congelaret omnes carnes eius.
Alio iterum tempore impugnabat eum spiritus
blasphemie et per quadraginta dies
et noctes nō intrauit sub tegum ita
ut corpus sicut irrationalis animalis si
noceretur duceretur. **H**uius quā tempore
demonis tres in die sternerentur et
bo fidei conquiescentes. **E**t unus quā die di-
cebat se arcanū esse alius eunomi-
anū. alter autē apolinaristā. **E**t is-
tos per diuinā sapientiae gratiam dum de
testimoniis sanctarum scripturarum et du-
deret illi subito perturbati et magnū
strepitū facientes fatalis scemate
eorum dissoluta ē et nunquam prouenerit

Frequenter enim a demonibus flagellatus est sed divina gratia eum adiuvante superabat malignitatem eorum. **S**exto decimo vero anno conversationis eius in quibus nichil coatum in cibo acciperebat necessitate corporis propter infirmitatem stomachi coatum ab eo compulsum est suscipe. **P**ane quidem iam non pigrit. olera vero et typhanas ac legumen usque ad duos annos accipere ita desuam et coicans sacrosancta mysteria in ecclesia in die epiphanie domini. **R**eferebat autem nobis qui ante eum erat et observabat eum quia ante unum diem mortis sue dixit quia iam tertius annus est ex quo non molestor a carnali concupiscentia. **C**erte post tale ac tanta vitam et ardua abstinentiam et dolores et labores et orationes sine intermissione. **H**uic in monasterio de genti nuntiata est mors patris. **Q**ui dixit nuntiantem sibi **C**essa blasphemare. meum enim pater immortalis est.

Quoniam per beatam ecclesiam nitrie retulit in dicens. **Q**uia dum iuvenis esse in monasterio nimiam paciebar accidiam. **U**n fugiens cepi vagus ambulare per hemonem et perueni usque ad montem ubi sanctus antonius degebat id est in medio babilonie et erat die in vastissima solitudine que duat ad mare rubrum. **V**enientes ergo in monasterium secus flumen quod dicitur pisp ubi eius sedebant discipuli amatus et macharius qui et sepe licuit eum expectare dies quique

ut videret sanctum antonium. **D**icebat enim eum venturum ad illud monasterium. **A**liqui quidem autem per dies decem. aliqui autem per dies viginti dies. quemadmodum deus ei revelasset pro utilitate advenientium in monasterium. **E**x plurimu ergo erant congregati fratres diversas habentes necessitates in quibus et eulogius qui tamen alexandrinus et alius leprosus qui se adierat pro tali causa. **H**ic eulogius scolasticus erat et eruditus vir. **Q**ui amore domino compunctus abrenuntiavit turbis urbium et omnique substantiam suam distraxit et erogavit pauperibus sicut scriptum est. **D**isperfit dedit pauperibus iustitiam eius manet in seculo seculi. **E**t in evangelio dicente domino. **B**eatissimi misericordes quoniam ipsi misericordiam consequentur. **I**taque paucos denarios in usus proprios reservavit cogitans apud semetipsum quia operari propriis manibus non posset nec in monasterio congregationem ingredi posset. **I**nvenit igitur quendam in platea iacentem leprosum qui nec manus nec pedes habebat cuius tamen lingua vivebat. **P**ropterea autem eulogius prope eum oravit dominum et posuit patrum quasi cum domino dicens. **D**omine in nomine tuo levabo leprosum hunc in domum meam et ministrabo ei et repausabo eum usque ad mortem ut propter hunc et ego apud te inveniam misericordiam. **D**ona ergo in christe patientiam ad obsequium huius. **E**t accedens ad leprosum dixit ei. **S**i vis pater suscipiam te in domum meam et repausabo te. **A**t ille tunc

dixit **S**i digneris facere grās ago
Adduxit q̄ asinū et leuauit eū et p
duxit eū ad domū suā. et adhibe
bat ei curā diligentē Ita p̄ ōnos
q̄ndē gubnabatur et accipiebat
curā de manib⁹ eulogij et condig
ne nutrebat Post q̄ndē autē an
nos insidiatus est ei dyabol⁹ et ce
pit clamare q̄ eulogiū multūq̄ inu
rijs et detractionib⁹ afficere vitū.
Dicebat enī ei Multa mala q̄mi
sisti fugitiue dñi tui forsita alieas
peccatas furatus es et p me vis
a peccat⁹ tuis liberari. Et clama
bat Iacta me in platea ubi ōn ia
tebā carnes desidero māducare.
Hoc cū audiss⁹ eulogi⁹ obtulit ei
carnes in abū Itē ille clamabat
Nō acq̄resco. s̄ vt dixi iacta me in
platea p̄lōs volo videre iacta me
ubi me inuenisti Forsita si man⁹
habuiss⁹ exsuffocare se potuiss⁹ in
tm̄ eū demō exagitabat Itaq̄ val
de solliat⁹ eulogi⁹ p̄xit ad mo
nasteria vicor⁹ dei et dixit eis Q̄
faciā domini mei patres? qz in des
peratōne me induat leprosus iste?
Proicē eū timco qz deo dexteas
dedi: et p̄missi usq̄ ad mortē tenē et
repausare eū Si q̄ nō piecero cū.
s̄ p violētā retinere voluero p̄ssi
mos dies et amaras noctes faciet
m̄ Ad hec illi dixerūt ei Dū adhuc
est in corpore magn⁹ ac l̄tiss⁹ faul⁹
dei pat̄ ath⁹ ascēde in nauī parit̄
cū illo leproso: et vade in mōsteriū
ubi moāchi ei⁹ sūt et exptā ibi usq̄

quo egrediatur de spelunca et venit
ad moāsteriū et q̄cqd̄ dixerit t̄ h̄p̄
obserua et acq̄sce ei⁹ sentētie De
us enī tibi p̄ ipsū dicit Misit ergo
leprosu illū in nauī: ip̄e⁹ parit̄ ascē
dit Et nauigantes venerunt ad
moāsteriū discipulor⁹ b̄i ath⁹nū
Euenit autē in alia die vt veniret
pat̄ anth⁹ iā vesp̄era p̄cta. sicut
referebat cron⁹ Q̄n autē aduenis
bat in mōsteriū. h̄ac habebat q̄sue
tudinē Vocauit machariū et iter
rogauit eū dicens Frat̄ machari⁹
venerūt huc q̄q̄ fr̄es? R̄spōdebat
Etiam venerunt Itē interrogā
uit Egipci⁹ sūt an iherosolimitē?
Dederat enim eis signū dicens.
Quādo viderit⁹ inq̄etiores diate
egipci⁹ sunt. q̄n autē religiosiores
diate quia iherosolimitē sunt In
rogauit q̄ scdm̄ cōsuetudinē fr̄es
Egipci⁹ sūt an iherosolimitē? R̄
dit machari⁹ et ait: qz m̄rti sūt
Q̄n autē dicebat quia egipci⁹ sūt
iubebat beatus anth⁹n⁹ ut pul
mentum lentiaule apponerent eis
abum Et quando refeassent facie
bat eis orationem: et dimittebat
eos Quādo autē dicebat quia
iherosolimitē sunt. sedebat per
totam noctem disputans cum eis
de v̄bo dei que ad salutem anime
pertinent. In illa vero nocte sede
bat et vocabat omēs fr̄es Qui cū
adueniss⁹ subito vocauit eulogiū
tercio: cū nullus indicass⁹ ei no
mē ei⁹ Eulogi⁹ at nō r̄nde bat ei

Arbitrabatur at qd aliū de mōsto
rio vocaret Tūc dicit ei Tibi di
co eulogi qd ab alexandria venisti.
Respondit eulogi⁹ et dixit. Quid
iubes dñe? Interrogauit eū antho
ni⁹. Quid hac venisti? At eulogi
us Et qd reuelauit tibi nomē me
um? causāq; manifestauit? Dixit
ei antho⁹. Dico ppter quid venisti
h corā omib⁹ dicto ut et ipsi au
diant Eulogi⁹ dixit. Hūc lepsiū
inueni latēte in platea et leuau e
um et pmissi deo ut repausatē eū
q̄ten⁹ et ego salu⁹ efficiar et ipse
p obsequiū meū repausacōez hēat
Et qz p⁹ tot annos recedere vult
a me et nimis exacerbat me dum
festinat recedē. et cogitau pice eū
Ideo ad sātitate tuā veni ut deo
cōsiliū quid agere debeat et oeco p
me. Nimis enī sollicitus sū et tri
buloe p hac causa Tūc austero
vultu respiciens eū antho⁹ dixit.
Tu pius eū. h qui fecit eū nō p
iat eū. Factas tu eum? de⁹ suscita
bit meliorē te et cōsolabitur eum
Et silens eulogi⁹ pauca⁹ est. I
te bñs antho⁹ cepit asperioribus
vbi⁹ increpare illū lepsiū. et da
mās dicebat ei. Lepse inueteate di
cū mōz indigne celo et terre nō
quiescis blasphemare deū? Ignor
as qz xp̄s est qd ministrat tibi?
Quo audis adūsus xp̄m talia p
loqui? Rūquid nō ap̄ xp̄m semz
ipsū seruū se exhibuit eulogi⁹ ad
tuū miserū? Incep̄s qd et hūc

reliquit. P⁹ hec corā omib⁹ dicit
eis qd expediebāt saluti anime eo
rū rāmonens eulogiū et lepsiū ut
nō sepearetur ab alterutro: h in
cellā vestrā inq̄t pergit. Incontinen
ter enī vos visitat dñs. Tempta
tio enī hec euenit quia vterq; cū
finē esset et corone vob⁹ p̄pantur
ne veniens angelus nō inueniat
vos in eorū pposito: et pdat tantū
temporis mercede boni operis. Hīs
eudit cū festinatione reuisi sūt ad
ppam cellā. Et post qdraginta di
es defunctus est eulogi⁹. et p⁹ tres
siliter requieuit lepsi⁹. Post q̄t
aut dies cron⁹ d theop̄da de scē
dit in monasteriū alexandrie et in
uenit qdā fr̄s terciū diē celebraē
lepsi. quosdā at qdragesimū eulo
gi⁹. Agnouit ergo cron⁹ et obli
puit et accipiens euāgeliiū pposu
it fraternitati et inuauit. refecit eis
quō omia qd euenierūt eulogi⁹ et le
psi p̄dixit bñs antho⁹. Etiam
h̄c referebat nobis cron⁹ quia in
nocte illa dū verbo dei nos p̄h⁹
doceat sātus pater anthoni⁹ et
h̄c intulit dñs. Quia annū inte
grū orauī ut reuelare m̄ dignaret
per gratiam suā dñs locū iustozū
et peccatoz. Et vidi exelsū quem
tū gigante v̄s ad nubes pertigen
te man⁹ extēas habēte et subter
eū stagnū velut mare. et ignis flā
mabat feruebatq; vel d calcaria. et
videbā animas quasi in specie auī
um volantes et q̄ntāq; quidem

supuolabāt man⁹ ⁊ caput ei⁹ sal
uabatur. ⁊ usq; ad celū pueniebāt
quāte aut usq; ad man⁹ ei⁹ puenis
sent nō valentes super⁹ volare p
uacabat eos manib⁹ suis ⁊ allide
bat. cadebātq; in stagnū feruens
Audim⁹ vocē dicentē in has esse
peccator⁹ aīas. Nā illas q̄ illū gi
gante superuolant ip̄as esse aīas
iustoz quas p̄dus peccati non q̄
uat. ⁊ ideo possit ad altiora cōscē
dē q̄ in paradiso dei saluāt. Aliē at
sūt peccator⁹ q̄ ideo ad infernū di
mergunt quia nō egerūt penitēti
am dū in corpe erāt vt indulgen
tiā peccator⁹ siue criminū suor⁹ a
p̄pi domini pietate mereretur acci
pere. Nūc aut ad infernoz tradū
tur tenebras ubi est fletus ⁊ stri
bor⁹ dentū p̄ nimietate penar⁹ et
naturū

Sephany q̄tē libian⁹ gener⁹
ex latere marmarē ⁊ marmareo
te sedebat usq; ad sexaginta ānos
Hic sūme q̄tinēae fuit. Nā et discre
tiois ⁊ q̄solacōis grāz accept⁹ a dñō
ita vt tribulati q̄libet ex cā trāsi
e afflicti venissent leti discederent
per v̄bū cōsolacōis eius. Notus
aut erat ⁊ beato anthonio ⁊ petro
nūc vero eā ad tēpora nrā. Quē
ego quidē nō vidi p̄pter longinq̄
tate locor⁹. Qui aut cū sācto amo
nio ⁊ eulogio erāt vidētes eū retu
lerūt nob⁹ q̄ inueni⁹ eū inq̄unt in
firmitate h̄mōi habētē in ipsis lo
cis in testicul⁹ ⁊ in sūmitate naturē

vuln⁹ habētē qd̄ dicitur canat vt
arān⁹. Hic ergo cū inaderetur in
vulnere illo a medico tamē mani
b⁹ suis opabatur et plecebat pal
mas ⁊ loq̄batur nobis. Reliq̄ autē
corpore ita erat imobilis quasi si
ali⁹ inaderetur. Abscessis ergo mē
bris quasi si pilus ei abscederet
ita nō sentiebat. Validissimā enim
habebat per dei grām suffecitiam
Nobis aut cōtristat⁹ ⁊ flentibus
dixit. Filioli in nullo letamini de
causa ista. Nichil enī qd̄ p̄mittit
dei fieri malum est s̄ voluntate be
nigna p̄ferēdū ē. Fortasse enī ⁊ ob
noxia erāt mēbra ista tormentis
satis meli⁹ est s̄ persolucere penas
q̄ post exitū vite hui⁹ in eterno ig
ne cruciari. Ita ergo nos cōsolat⁹
est ⁊ cōfirmās in fide ⁊ patientia
edificauit nos. Hec aut narraui
m⁹ vt nō cōturbemur q̄n sanctos
aliquos vidē⁹ grauissimis corpo
rē infirmitatib⁹ laborare.

Beat⁹ innocēti⁹ p̄bz in mō
te olimeti fuit. Multa autem an
dūi ab h̄is qui cōuersati sūt cū e
o trib⁹ ānie. Ille simplex sup̄ mo
dū erat. Nam ⁊ in palacio datus
in miliciā fuit. Vmptn̄ in initio im
perij cōstātinī abrenūciāuit seculo
cum vxore sua. Hic habebat filiū
nomine paulum domesticū mili
tātem. qui instigat⁹ diaboli pecca
uit cū filia p̄bz. Qd̄ cū audiss̄ pa
t̄ ei⁹ innocēti⁹ exorauit dñm dicens

Domine deus amator castitatis
da ei tale correptionis spm ut iam
non inueniat tempus peccandi in carne
sua. Melius existimas ut magis de
monio vexaretur quam luxuria. Quod et
factum est. Nam ubi nunc in monte oliue
ti ferro vincit tenet quia vexatur
a spiritu immundo crudeliter. Iste innocens
et quilibet qui contra fuerit misericors si
voluerit quod vera sunt de eo dicere for
tasse meditationis opatione iactro. Nam sic
quod furebat de expensis suis et dabat
indigentibus. Cum autem esset valde simpli
citer accepit a domino christo gratiam contra
demonia. Inter quos aliquando adduc
tus est ei iuuenis vitiosus nobis a
spiritu immundo apprehensus sit et palisi
laborans. Quia ego intus volui
matrem eius repellere que addux
erat cum desperabam enim cum
posse sanari. Cum autem vidisset eum se
niori stante et flente super inenarrabili
casu filii sui cum esset benignissimus misericors
motus flevit. Et accipiens iuue
nem ingressus est oratorium suum quod si
ibi ipse edificauerat in quo relique
rant beati iohannis baptiste et ora
uit super eum ab hora tertia usque ad ho
ram nonam et donante gratia cruce sanum
reddidit iuuenem matris sue et palisi e
ius et demon virtute saluatoris nostri
effugata sunt. Talis autem erat eius
palisus ut quando spuere voluisset puer
se dorsum suum spuere ita erat extorsus
Resbiteri filia in cesarea pa
lestina tradit infeliciter de vir
ginitate proposito. Et ab eo quod eam

corruerat promissa est ut locum
inveniret. Cum autem accepisset et
utero tumente appuisset crimen ce
pit patrem eius requirere et discutere eam.
Illa autem statim accusavit locum. Hec
audiens pater eius perbrevis retulit episcopo.
Episcopus vero congregavit presbiteros et
iussit vocari locum. Interrogatus
ab episcopo locus non contestabatur. Quod enim
non fecerat quod habuit dicere. In
dignatus ergo episcopus cum terrore di
cebat ei. Non confiteris infelix et immu
diata plene. Respondens locus dixit.
Ego quidem quod erat verum dixi quia
non habeo causam. Imunis enim sum.
Hi autem iubeo quod non est audiri et
ce dico ego quia feci. Hec cum dixisset
statim deposuit eum episcopus de gradu
locus. Ille autem de peccato est episcopus
corruptus et dicit ei. Quia ego peccavi
iube eam in danti in uxorem. Neque ei
ego ex hoc derisus neque illa virgo.
Et tradita est in potestate locus. Ac
cipiens quod eam in monasterium mu
lierum de peccato est dyaconissa quod e
rat proposita sororibus monasterii ut
usquequo generaret sufferet eam. Ita
quod in paucis temporibus impleti sunt dies
tuis et affuit hora iudicii gemitus
dolores anxietates et infernales
tormentos dolores et penitus non
egrediebatur. Transiit prima dies
secunda et tertia et septima dies. Mu
lier per nimios dolores inferno ap
propinquabat. Non comedit non bibit non
dormiuit sed clamabat dicens. Heu
in infelicitate perditos quod maxime.

quia iaciminata su loze. **A**butes
at dixerunt patri ei9. **P**ater vero ti
mens ne reprehenderet qsi q loze
calupniatus fuisset tantis alios du
es dies. **P**uella aut in tormento
posita nec pariebat nec moriebat
in tm vt clamores ei9 no feretes
nuarret ep9 dicentes. **T**estat au
sacro illa infelix clamor dieb9 ac
nocibus qz inanimata est lozem
Tuc misit ad eu ep9 dyaconu
et mandauit ei dicēs. **O**ra vt libe
retur q te criminata est. **I**pse at nec
respondit ei nec ostiu aperuit. **E**x q
aut die ingressus clauserat se: de
precabatur dei miam. **P**ergit pat ei9
ad epm et fit orō in ecclia et nec sic
liberata est. **P**urgens ep9s iuit
ad loze: et pulsas ostiu ingredie
ad eu et dicit ei. **E**ustadi surge. sol
ue qd ligasti. **E**t cu inclinaisset genu
a loze cu ep9 statim enixa ē mulier.
Preualuit at de peccatio et instācia
orōnis ad demonstratā calupniā et
arguentā criminatū vt ex hoc dis
cam9 qtu pual et instantia orōnū
de periculis liberare: et cognosca
m9 eaz apud dnm potetia.
Solebat abbas pastoz expo
nere sabb9 de scripturē appha
m ubi dicit. **N**isi nabuzarda pzm
reps coroz nabugodonosor regis
vissit ihrlm vtiqz nō fuisset igni mē
su templū domini. **H**ac at parabola ex
hoc exēplo ita exponebat spiritale
dicens. **Q**uia et nos cu pulsauerit
spūs castitatis id ē gule cōu

piscencia in alijs delationes ac
saturitate vtrū si q obaudientes
atqz expletes voluntatis et de
dena gule tūc incendet igne libi
dimis templū dei id ē corpa nrā sicut
dicit apostol9. **N**escitis qz corpora
vestra templū sūt dei? **S**i quis ergo
violauerit templū dei disperdit illū
de9. **Q**uidā frater veniens ad ab
batē pastorem dixit ei q grātē sep
tationem pateretur. **D**ixit ei senex.
Perge de loco qtu tres dies et
noctes abulare poteris. et fac annū
integrū ieiunās vsq ad noctē. **C**ui
frat respondit. **E**t si mortu9 fuerō
anq ann9 ptranscat quid de me si
et? **D**ixit ei abbas pastoz. **C**ōfido
in deo qā si cū tali apposito vt qli
cūqz penitentia inuentus fueris sal
uus eris. **C**ū venisset abbas pas
toz in partib9 egipti habitare eue
nit quēdā cohabitare illi ex sabb9
habete mulierē. **E**t sciebat senior:
et nūq arguebat eu. **E**uenit autē
eā parere nocte et cognouit senior.
Et vocas frēm suū miorē dicit il
li. **A**ccepe tecū vnu vasculū chindij
vini et da vicino. **H**odie enī opus
est illi. **E**t nesciebat frēs ei9 causā.
Ille vero fecit sicut pcepit ei senior.
Edificatus est autē frater atqz cō
punctus. **P**ost paucos enī dies di
misit mulierē et iuit ad seniore m et
penituit. **F**rater interrogauit ab
batē pastorem dicens. **D**ampnū
patior anime mee q sū cū abbate
meo quia mores ei9 non sustinea

Quod ergo iubet? **M**aneo adhuc apud eum? **E**t sciebat abbas pastor quia lederetur frater eius per abbatem suum et ammirabatur quod interrogauit eum si cum eo manere deberet. **D**ixitque ei. **N**i vis esto. **E**t vadens mansit apud eum. **V**enit iterum dominus abbati pastori. **G**rauo animam meam. **E**t non dixit ei pastor: recede ab eo. **V**enit tertio et dixit ei. **C**rede in iam non ero cum eo. **E**t dixit ei senex. **E**cce modo saluus es. **V**ade et non sis ultra cum eo. **D**ixit autem senex eidem. **H**omo qui timet dampnum patri anime sue non opus habet interrogare. **D**e oculis vero cogitationibus debet quis interrogare et senexum est probare. **D**e manifestis autem peccatis non oportet interrogare sed statim abscondere. **I**nterrogauit ergo eum frater dominus. **Q**uod debeo esse in cenobio? **R**espondit ei senior. **Q**ui sedet in cenobio oportet eum omnes tempore unum estimare et omnes equaliter iustificare et neminem contempnare nisi se et conservare os suum et oculos et tunc requiescet sine sollicitudine. **D**ixit autem ei abbas ysaac quando vidit illum nuttente patrum aque super pedes suos. **Q**uomodo quidem vbi sunt discretio magisteris corporis sui? **R**espondit abbas pastor. **N**os non sumus doctores esse corporis interfectores sed passionum. **I**nterrogauit fratrem eundem abbatem pastorem dominus. **N**i scatebit in aliqua culpa mortis et me cogita-

tus meus dominus. **C**ur delinquis? **R**espondit illi abbas pastor. **I**n quo cumque hora deliquerit homo et dixerit peccavi: statim remissum est illi. **F**requenter dixi quia nulli nisi contrito corde. **I**nterrogauit eum iterum frater dominus. **C**onturbat me cogitationes mee et non permittunt me habere curam delictorum meorum sed cogunt me aspiceret excessus fratres mei. **R**espondit illi pastor de abbate theodoro qui a sedebat in cella sua plangens semper ipsum et discipulus suus in altera cella sedebat. **V**enit autem discipulus senioris ad eum et inuenit eum flentem. **E**t dixit ei. **P**ater quid ploras? **R**espondit illi senior. **P**ecata mea. **D**ixit ei discipulus. **N**on habes peccata pater. **R**espondit illi senior. **C**erte fili si permissum fuerit scire peccata mea non videret aliorum nec tamen sufficerent in peccata mea etiam si alij tres vel quatuor plangeret mecum. **Q**ui semetipsum videt homo est. **I**udicare autem alios solius dei est. **D**elinquimus splendidam et directam viam: hoc est ut plangat semetipsum homo et sit contentus peccatis suis. **E**t semetipsum ambulamus viam et tenebrosam: ut proximis tantum de luce videamus et non nostra. **M**onachus malorum retributor et derisor et iracundus. **M**onachus non est.

Enem interrogauit scater di
as qre laboratiū patrū quo
mūda facies floret? aliorū minus?
Et dixit Quicūq; laborant ⁊ de
pcent veniā peccatorū atēq; veni
at ad eos grā q; sustinet laborē eo
rū. isti nō viētes sūt s; laborātes
In quib; at appropiauit qui atē
laborauerūt per sufferētiam ihesu
florent Corde enī letātē floret for
es Mens clara ⁊ mūda et luada
est sicut sol Cū ei nō fuerit nebula
splendet dare et luade. Et tū ne
bula coopuerūt eū tenebrescit. Et
anima donec passionēs eā obtinēt
obscuratur. Cū at mūda fuerit p
dei grām ita fiet sicut scriptum est

Mag; gloria ei; i saluti tuo
Beatū appollonē cum ger
man; suis in tēpsta nocte veniss; p
etens de de moāsterio suo paulis
p egressus ad eleuandū bouē qui
in palude cecidiss; ei pberet auxiliū
flebiliter qrebat quia eū solus
nō poss; eruiere. Cui abbas appol
lo instant; obsecranti ait. Cur in
riorē frēm nostrū quē pteriens vi
riniorē q; me habuēas? nō cogas
ti? Cumq; ille mortē olim sepulch
rū oblītā ex nimia abstīnēcia sol
itudinis ac solitudinis iugitate
velud impotē mentē existimās res
pondiss; quēadmodū poterā eum
de sepulchro qui atē qndē ānos
obijt inuocare? Abbas appollo res
pōdit ei dicens Ignorās me quocq;
antē ānos viginti huius munto su

isse de fūcū? nullaq; iam posse de
h; cellule sepulchro q; ad pntē vi
te pntent statū ubiq; cōferre sola
cia; quē in tm xpūs ab intēione
abrenūciationis mūdi arēpte vl
modiā ad exēhendū bouē tuū nō
patitur relaxari vt ne breuissimū
quidē momentū inducias sequētī se
discipulo p patrē indulsent sepul
tura.

Habati ammona pphetauit
btūs anthp; dicens Habes p
ficere in timore dei. Et eduxit e
um d cella ad lapidē ⁊ dixit ei In
iuria hūc lapidē ⁊ cede eū Et ita
fecit Et dixit btūs anthp; Ita et
tu debes pficere mensurā hāc. Et
cū factus ess; epūs obtulerūt ei v
ginē in vtero habētē ⁊ dicit ei
Homo iste h; malū operatus est
da ei disciplinā Qui signās vterū
eius iussit illi da si sex pares syndo
nes dices Ne forte tū veniat ei;
partus mortāl; aut ista. aut certe
infās. vt inueniat l sepulturā. Di
xit ei accusatoēs Quid h; fecisti?
Da ei disciplinā Respondit epūs
Videte frēs quia ppe mortem est
Et quid ego habeo facere? Puffi
at dolor quē habet ⁊ asusio Vini
sitq; cam ⁊ nō est ausus cam di

Diudicare.
Dixit quidā senex ad alterū se
nē habētē caritatem ⁊ suscipiēte
tā moācho; multos qnq; et secula
res. Lucerna multē lucet lustrū ta
men apūm intēdit

Quidā senex dixit si audieris d'
aliquo frē verbū malū vel q'
agat. iūq̄a: responde dices sūq̄d
ego iudex eius sum. Ipse hodie
ego cras. Opa quidē eius ifirma
tibi nota sunt et p'sentat' es ear'
quare fortia eius opa et vilia
nestis. Ego iā mortuus sū in pec'
catis meis: sufficiūt in pāa mea.

Iterū dixit quidā senex ad al'
terū frēm. Nō oportet aliū
monachū requirere qd agat ille v'
ille aut quēadmodū abstrahatur
ille ab oratione i' detractiōe et
obositates q' nichil p'derūt. Vnd'
nichil ē melius q' tacē et deū co'
gare. ut vñ aliis cadit tu glineart'

Frat' interrogauit senē dices
Abba cogitatio mea isurgit
michi dicens quia bñ sū. Respon'
dit senior. Qui nō videt pāa sua
nūq̄ in bonis erit. Ut autē alior'
videam' nra negligim'. ideo nūq̄
i' bonus vsamur. Videntē. ppria
peccata decē milia cogitationū
nō pūt suadē se esse i' bonus. Dat'
enī q' videt. Opus ergo laborare
miltū. Negligētia enī et desidia ex'
teant nos i' extremo vite.

Interrogauit quidā frat' bñm
anthoniū. Qd ē detractio. et
qd ē aliū iudiciū. Ille vidit. De'
tractio i' omibz dicit' omis sermo
malus quem non audet quis pre'
sente frē suo dicē. Iudiciū autem
q' dixerit de aliquo qā frat' ille
negotiator ē vel auar' et cetera

hoc ē proximū iudicare. Iudicasti
h' actus hoc pec' ē q' detractio

Quidā frat' interrogauit senē
dicens. Si contristauerō fra'
trem meū. quō deprecabor eum.
Respondit ille. De profundo cordis
tui cū dolore reconciliare ei. Et vi'
dens deus ppositū tuū satisfacet
illi. Et respondit Iesus sū a fratre
meo et volo meipm vindicā. De'
nior autē rogabat eū dicens. Fili
relinque deo vindictā et melius
ē. At ille. Non desistā iquit nisi
fortit' meipm vindicaucero. Cui
aut senex. Quaten' hoc semel in
animo tuo statuisti ut oremus. Et
exurgens senior cepit orare hys
vbis. Deus iā non opus habem'
tuo iudicio neq̄ iā necessarius es
ut curā habeas de nobis qā nos
ipsi sicut iste frat' dicit et volum'
et possum' nos vindicā. Qd cū
ille frat' audisset an' pedes eius
effusus veniā postulabat pmit'
tens se cū illo cui irascebatur nū'
q' deinceps certaturū.

Quodā frē senior interrogatus
ē quid ē hūilitas. Respondit. Si
peccauit in te frat' tuus remitte
illi anq̄ reconciliatur. et i' omni
vituperatione nō vituperes ho'
minem nisi tamen temetipm so'
lū dices quia ppter pāa mea her'
m venerūt. Quoniā si cōmemo'
rauerim' q' ab hoibz iferūt nobis
auferim' vītutē memorie dei. Si

autē cōmemorauerim mala q̄
a demonibz īferūtur erim? īsau-
tu suspiciuit autē et dixit Oēs
vīrutes īgressē sūt ī cellā hāc p̄ter
vnā et ex ipis laboribz constat hō
Et interrogauit eū que ē hec vītus?
Rēdit ut hō vitupet seipm.

Hater quidā abyt haurire
aquā de flumine et īueiens
muliere lauātē vestimēta petauit
cū ea Hauriens autē iuit ad cellā.
Insiluerūt autē in eū demones p
cogitaciōes et cōtristabāt eū di-
cētes Decetero vbi vadis? Nō ē
tibi vltimus salus Vt quid etiā
sām pdis? Intelligens at frater
ille quia voluit oīno eū p̄dere
eigens se vilit p̄ cōfidentia dī-
cogitaciōibz suis Vñ īgressē estis ī
me male cogitaciōes? et cōtristatis
me volentes oīno me p̄dere?
Non petauit et iterū dīco nō per-
caui Et īgressus ī cellulā suā cō-
tinebat se sicut heri et nudius ter-
tius Reuelauit autē deus vni
viano eius seniori qz frāt ille eu-
ens et ī ipso casu subruisset dya-
bolū et viasset Vēiens autē ad
illū senior dīcit ei Quō habes fr?
Ille rēdit bñ abba Dīcit ei seni-
or Et non es passus tristitia hys
diebz? Rēdit ei frāt Non Dīcit
ei senior Reuelauit m̄ deus quia
euens subruisti dyabolū et viasti
Tūc frāt ille retulit illi oīa q̄ sibi
aduēnissent Senior at dīxit illi Cer-
te fr̄ discretio tua vītutē īmūta q̄ti

uit
Dixit abbas mathari? Si a-
liq̄ corripueris cōmotus ad ira-
cūdiā ipam passiōē adīples
ei ut aliū saluas ipm p̄dere debes
Erue primū tuū a p̄mis sñ īmp̄e-
rio īq̄tū p̄uales: q̄a ad se cōuer-
tētes nō p̄iit Sermo ei malicie
nō demoret ī corde tuo cōt eū
ut possis dīce Dīmītte nob̄ debi-
ta nr̄a sicut et nos dīmīttim de
vītōibz nr̄is Que p̄cepta nob̄ fa-
ciēda sūt cū fr̄bz nr̄is Dei at ē dī-
mītte et cōfirmāc peticiōes nr̄as

Referebāt quidā fr̄s de ab-
bate nīcēra q̄ fuit discipul⁹
abbatis siluani Quia qm̄ ī cellu-
la sua ī monte syna degebat mo-
derate abstinebat p̄ naturā corpo-
ris Cū autē ep̄s ordinat⁹ est ī
pharan nimis constrinxit seipm
ī duriorē abstīnēcia et ī vīgilis
p̄pensius atqz ī orōnibz ītenti⁹
agebat Hec autē videns discipu-
lus eius: dīxit ei Quid est dñe
hoc q̄a qm̄ ī hēmo cōuersabam
nō tantū ī abstīnēcia laborabas?
Rēdit ei vītus vīr dicens Cōside-
ra frāt qm̄ ibi hēmo erat et sere-
ta vita et paup̄tas Rūt autem
egressi de heremo cū secularibz cō-
uersam̄ hōibz et multe ac va-
rie nob̄ occasiōes occurrūt et ideo
timeo ne forte ī fine vite mee
ī aliqua occasiōe deū offendā
Si enī scīs apl⁹ paul⁹ q̄ cūstū
ī se loquētē habebat et q̄ tāns

dictates animi possidebat ut usq[ue]
ad tertiū celum adhuc in corpore
positus ascēderet tñ dicebat Casti
go corp[us] meū et in seruitutē redigo
ne forte cū alijs p[re]dicauero ip[s]e re
p[re]bus efficiat q[uo]d nos humiles et
peccatores facere oportet?

Ecce aliq[ui] abbat[is] sp[iritu]s in
cella erat frat[er] p[ro]p[ter] illū. Et
subito suspicauit. Et nō cognouit
q[uo]d esset frater in p[re]s[entia] illi. Erat eni
in excessu mentis. Et mittens sibi
penitentiam dixit. Ignosce m[hi] frat[er].
quia nondū factus sum monach[us].
Suspicaui enim coram te.

Explicit liber tertius vite sp[iritu]s

Narratio q[uo]da[m] de s[an]c[t]o machario

Confirmatū est nobis de
co ab h[is] qui ab ore ei[us]
audierunt q[uo]d quodā t[em]p[or]e noctis de
mō ad ostiū cellule ei[us] pulsauerit
dicens. Surge abba machari eam[us]
ad collatā ubi fr[atr]es ad vigiliās g[re]g[an]tur.
Ved ille qui grā dei re
pletus falli non poterat intellexit
dyaboli esse fallaciā et ait. O men
tor et veritatē h[uius]m[od]i. q[uo]d enī tibi g[re]g[an]t[ur].
quid societate cū collatā et cō
gregatione scōr[um]. At ille. Tatet q[uo]d
iq[ui] te o machari q[uo]d s[ic] nob[is] nulla
collata agitur. nulla cōgregatio

monach[us]. Veni deniq[ue] et videb[is]
opera n[ost]ra. Tunc ille inq[ui]t. Impet[re]
tibi doming[us] de mō immūde. Et cō
uersus ad orationē petijt a domi
no ut sibi ostenderet si hoc verū es
set q[uo]d gloriatus esset de mō. Abijt
ergo ad collatā ubi a s[an]ctis vigi
liis celebrabatur. Et iterū in orati
one dominū deprecabatur ut sibi ve
ritatē istius rei ostendat. Et ecce vi
dit per totū eccl[esi]am quosdā pueru
los et ethiopes atros discurrete
huc atq[ue] illuc et velut volitatio de
ferri. Hor[um] aut[em] est imbi sedetibus
cunctis ab vno dia psalmū alijs
audientib[us] v[el] respōdētib[us]. Dis
curretes ergo illi ethiopes parui
bi sin[ist]ris q[ui]busq[ue] sedētib[us] illude
bāt. Et si cui duobus digitalis oca
los comprēssisset statim dormiebat.
Si aut[em] v[er]o in os immisissent digi
tum offitare eum faciebant. Vbi
vero post psalmos ad orandum se
p[re]casset frates percurrēbāt nich
ilomin[us] singulos. et ante alium
iacentē in orōne quasi in mulierū
sp[iritu]m vertebatur. an[im] aliū quasi e
dificātes aut portātes aliq[ui]d a d[omi]n[o]
sa aliqua agentes apparebāt. Et
quocūq[ue] demones quasi deluden
tes formassent hec orantes illi in
cordis sui cogitatione v[er]sabant. A
nōnullis aut[em] aliq[ui]d illoz agē cepis
sent q[ui]si q[uo]da[m] repulsione p[ro]p[ter]ites de
icebatur. ita ut nec stare q[uo]d p[ro]z
s[er]uā trāsire an[im] eos auderet. Alijs
v[er]o e[ss]e s[er]uantes et docta ludebāt

Hec autem vidisti scilicet machari9 i9e
mauit grauit et lacrimas pfundes
ad dñm respice dñe ait et ne sile
as et ne mitigeris de9 **E**xurge et
dispergane uniuersa tua et fugiant
a facie tua qm anima nra repletur
illusionibus. **P**9 oronem vero sur
gens examinate veritatis gra. se
orsu euocat singul quib9 fab9
an quoz facies videat demoēs
diuerso habitu et varijs ymaginib9
ludentes. requirit ab eis sim o
ratione vl edificadi cogitationes
habuerit ul iter agendi ul alia di
uersa q uniuersa ymaginata p de
mones videat. **E**t singuli eoz i
ta cofitebatur et in corde fuisse suo
ut ille arguebat. **E**t tunc intellem
est q omēs vane et supflue cogita
tioēs quas ul psalmozū tpe vn9
quisquē cōceperit illusionē demo
nū fiant. **A**b hīs aut qui omī cus
todis pseruat cor suū ceteri repellū
tur ethiopes. **D**eo enim coniūcta
mens et in ipso quoq; ordnis tpe
pāpue intēta ē. **A**liud quoq; mē
to terribili9 addebat q vidisti eo
tpe quo frēs accēdebāt ad sacrā v
bi porrexissent ad suscipiendū pal
mas in nōnullosū manib9 pueni
entes ethiopes carbones deponē
Corp9 aut qd tradi sacerdotē ma
nib9 videbat redire ad altā. **A**li9
vero quos meliorū merita iuuabāt
excedentib9 manib9 ad altā lon
ge cecidē dmoēs et cū ingenti ma
tu abire. **A**ngelū at dei assistē cer

nebat altari q sacerdotē manu su
am quoq; manū in sacrozū distri
butione supponeret. **E**x hoc iam p
māsit ei a deo grā ista ut in vigi
lijs frēm et psalmoz et orōnis tpe
siquis ali9 ali9 scdm illusionem
demonū cogitass agnosceret et ac
cederū ad altā vel indignitates
eum vel merita non lateret. 7.

Ināpit argumentū in libzū
quartū de vbiis et exēplis sancto
in patre hēnitariū: cuius pnapū
pelagi⁹ scē rōne scē dyaconus:
extrema vō iohānes subdyacon⁹
de greco trātulit in latinū ad insti
tutionē vite monachorū

Omnis oīs p̄fatio
textū oportune
p̄ueniens. aut se
quentis matere
p̄dicet q̄litate
aut defensatū sui cōmendat auto
re: tū vero p̄ntis libri seriem p̄pe
cōtingit hac de causa p̄logo indi
gere q̄z speciales quasdā virtutes
quasi p̄ciosos lapides passim p̄po
nens: vtilitate suā toto in corpore
lectoris oculis p̄bat offerre. Dece
quippe ⁊ nouē diuisus in p̄tes. dis
tinctas licet videat p̄tinē v̄tutes:
attū dū occasione vni⁹ p̄terit: v̄
tutes ceterae p̄miscue cōmendant.
collisist inter se vnionibz. h̄ est col
latis inter se v̄tutibz: gēmatum
spūaliū immortal̄ claritas sese re
uerberas: mutuatū luminis de tri
menta non nouit

Prima igit p̄s p̄tinet de pro
fectu monachi: p̄donec satē
ostendēs quibz virtutū gradibus
p̄laēs: seipō s̄p possit inueniri
Secūda de quiete: p̄bens nullū
posse cōtemplationis p̄fē culmē ac
tingere nisi tumult⁹ seculi studeat
penitus declinare

Tercia de cōpūctione: docēs puri
tate cordis nō nisi lacrimarū grā
p̄meri

Quarta de cōtinētia: indicans a
quibz ⁊ qualē se debeat cōtinē: q̄
totus deo vacare de legerit

Quinta q̄ fornicat⁹: dōctēs h̄p̄ez
nullā posse veracit̄ obtinē v̄tutē.
q̄diu voluerit huic viciō subiacere

Sexta de eo q̄ monachus nichil
debeat possidē: declaras eū spūa
les diuicias amittē. si tēptauerit
in seculo vel minimū ad habē

Septima de paetia siue fortitu
dine: q̄ scz miles xp̄isti et vicijs
viriū resistē: et aduersa eq̄nūmē
deat tolerare

Octaua de eo q̄ nichil debeat of
fentatē fieri: h̄c intēdens q̄ oīs
labor monachi deo p̄eat: si p̄ma
ni glā fiat

Nona de nō iudicā: quēq̄ v̄t. s.
dei iudicio resuem⁹: q̄d quali aīo
fiat ignoram⁹

Decima de discretionē: vbi tanq̄
legis cōsua cōuenimur: ne b̄nfici
entes in v̄ralibet p̄te de dūem⁹

Tridecima de sobrietate: qua de
clarat mētis vigilācia quibuslibz
tēptatioibus p̄ualere.

Quodecima de p̄tinua orōne: in
qua cū aplis p̄monemur: vti ad
uersus oīa vite in cōmota orōnis
instātia muniamur

Terziadecima de hospitalitate:
vt in suscipiēdis s̄ab⁹ nō p̄sona h̄s
pitio: s̄ xp̄i p̄ntia cogitem⁹

Quartadecima de obedientia. iussu
mans monacho propria voluntate
presidentis arbitrio nec in bono esse
preferenda.

Quintadecima de humilitate. in
cultans nobis hanc sola esse vir-
tute que angelos in celo stabiles
et homines angelis reddit equales.

Sextadecima de caritate. emendi-
cans nos ut cuncti benignitate inui-
tantes. fraternae salutis utilitate
propria postponamus.

Decima septima de puritate. in
qua servi dei narratur in quodam
sui laboris premium. per hanc meritis
se spiritum.

Decima octava de signis per ora-
tionem exhibitis. demonstrans ple-
rosque sanctos et sibi benigne quiescentes.
et alijs profuisse orando.

Decima nona exempla monastice
conversacionis. eo quod superius spar-
sim posita. hic videantur comprehendere.

His igitur patribus taliter distabunt.
postremo id adiacendum quod omnia que sin-
gulis patribus continetur. et exemplis
sine patribus confirmata sunt. ubique.

Inapit liber quartus de vita
et rebus et exemplis sanctorum patrum
in partem novemdecim duntaxat.

De perfectu monachi. per prima

Perfectu consa-
tionis quam facit
venire cupiens. in-
terrogavit senem
quendam dicens. Quod
est perfectus homo?

Respondit ei senex. Perfectus homo est
humilitas. Cuius enim quod ad humilitatem
inclinat fuit. tamen elevari ad perfectum

Dixit abbas iohannes nanque.
Ego volo hominem ex omnibus
papere virtutibus. Itaque per singulos
dies surgens mane. de omni virtute
sume principium et mandatum dei custo-
di in magna patientia et tribulatione
cordis. et observantia in oratione multa.
et supplicationibus cum gemitibus in pu-
ritate et mundicia lingue et custodia
oculorum iuniorum patientes et non irascens
patientes et non reddens malum pro malo.
non incedens ad invidia aliorum neque
tempus exaltans sed esto subditus et hu-
milior omni creature. renuncians omnium
materie corporali et hijs que secundum car-
nem sunt. in cruciatu in certamine in humi-
litate spiritus in bona voluntate et abstine-
tia spirituali. in ieiunio et patientia in
fletu et examine pugne in discretione
iudicii in castitate animi. in paupertate
boni cum quiete et opere manuum tuarum
nocturnis vigiliis. in fame et siti. in
frigore. et nuditate in laboribus. indu-
ces te sepulchro tamquam in mortuum. ut
videas tibi propria esse mors omni die.

Dixit albas soritich. quod custodi-
as et semetipsum quod facias et discre-
tionem habere. hanc tria operationes sunt anime.
Itaque quod tu facis interrogavit cum dicens.
Quod facit homo quiescit? Respondit ei senex.
Vidimus danielis quod non est inuetera et
accusa. non est fuitio quod exhibebat su-
o deo. Dixit iterum quod paupertas et tri-
bula. hec sunt operationes solitarie vite.

Descriptū est et ei qz si fuerint tres
hij viri noe ioh et daniel. noe pso
na habet nichil possidentiu. ioh
autē psona est tribulantiū. daniel
vō discernētiū. Si ergo hec tres
actiones sint in hoīe. deus habi
tabat in homīe

Item dixit abbas pastor.
Quia si duas res odeit mo
nach⁹. potest liber esse ab h mūdo
Et dixit frater. Que sūt iste? Res
pondit senex. Carnalē repausatio
nem ⁊ vanam glām

Darauit abbas cassianus de
quodā iohāne abbate q̄ erat
prim⁹ cōgregationis. q̄ magnus
quies fuerit in vita sua. Hic autē
cū moriturus esset ⁊ discessurus cū
hilaritate ⁊ pposito mētis ad do
minū. taceūse terūt eū frēs rogan
tes verbū aliquod ppendiosum ⁊
salutare loco hereditatis ab eorū
sibi relinqui. p quod possūt ascēdē
ad pfectionē que est in xpō. Ille at
ingemiscens ait. Nūq̄ scī ppiā
voluntatē ⁊ nec aliqūc donū qd q̄
quod ego ipse p̄us non fecerim.

Abbas sysoyos dixit. Esto q̄t p
tibilis ⁊ volūtates tuas p
tergū tuū pice. Esto liber ⁊ secur⁹
a seculāibz curis ⁊ habebis requiē

Frater qdā interrogauit senē
dicens. Quis venit timor dei
in animā? Dixit ei senex. Si ha
bet hō humilitatē ⁊ paupertatē vt
nō iudicet alterū. sic venit in eū ti
mor dei

Enū quidā dicebat. Quidq̄
odio habes. alij ne facias.
Si edis q̄ tibi male loquit. neq̄
malū tu loquaris de aliq̄. Si odis
q̄ tibi calūpniā facit. neq̄ tu facias
aliani calūpniā. Si odio habes q̄
te in gteptū duat ⁊ iurijs affiat
⁊ aufert qd tuū est aut aliqd tale
facit. nichil horum tu facias cūq̄.
Qui ergo h vbi custodire potest.
suffiat ei ad salutē.

Dixit scūs gregorius qz hec
trina exigit deus ab oī hoīe
q̄ est baptis mū psecutus. id est fidē
rectā ex tota aīa. et veritatē lingue.
cōtinētiā ⁊ castitatē corpis

Interrogauit abbas pambo
abbatē anthoniū. Quid facia?
Respondit ei senex. Noli in tua ius
ticia esse cōfidens. neq̄ p̄itatis
de te trāsacta. et cōtinens esto lin
gue tue et ventris

Euagrius abbas dixit. Quia
dicebāt quidā patrū. q̄ siccior
et nō ineq̄lis victus caritati cōiūc
tus. atq̄ ducat monachū in portū
impassibilitatis.

Dixit abbas machari⁹ abba
ti zacharie. Dic mī quid est
op⁹ monachi? Dicit ei. Ne inter
rogas pater? Et dicit macharius
abbas. Certus sū de te fili zacha
ria. Est ei q̄ me pulsat. vt interro
gem te. Dicit ei zacharias. Quid
ad me pater h̄ puto? qm̄ quicūq̄
semetip̄sū necessitatib⁹ subiecerit.
atq̄ coegerit. ipse est monach⁹

Dixit senex **R**oga deū ut det
luctū in corde tuo et humilitatē
et respice sepe in p̄cis tuis. et nō in
diāo alios s̄ esto subdit⁹ oib⁹. et
ne habeas amicitia cū muliere neq⁹
cū puero neq⁹ cū hētiis et abate
a te fiduciam et retine lingua tua. et
ventre tuū abstine a vino. et si ali
q̄s loq̄t tui de q̄q⁹ cū. noli p̄te
de cū eo s̄ hys q̄ loqut⁹ est. et tūc
erit mēs tua pacifica

Vidē p̄ de q̄te. p̄bas nullū
posse p̄ceptatōis p̄fē culmē attin
gere. nisi tumult⁹ s̄ seculi studeat
penitus declinare

Berat⁹ abbas ar
seni⁹ cū adhuc in
palatio esset. ora
uit dñm. dicens
Dñe. dirige me
ad salutē Et ve
nit ei vox dñs Arseni. fuge h̄p̄es
et sa. nabeis Idemipse descēdit ad
mōchilē vitā. tunc⁹ orauit Dñe.
dirige me ad salutē. Et audiuit
vox dñs sibi Arseni. fuge tace q̄
esce Hec ei s̄ radices nō peccadi.

Erat aliquā abbas arsenius
ad quēdā locū. et erat ibi arū
dinetū. et motū ē a v̄to Et dixit
senex ad s̄cs Quis ē hic mot⁹.
Et dicit ei Arūdines s̄ Et dicit
eis senex Vē si q̄s sedet et audiet
vox auis. nō habebit cor e⁹ eadē
q̄te. q̄tomag⁹ vos habētes sonū
harū arūdinū.

Ite dicebāt s̄ eo q̄ sup. qz erat

cella e⁹ lōge i. miliaria triginta duo
et nō exibat ato s̄ alij faciebāt ei
mistia Qñ vō i. solitudine t̄m⁹
ē loc⁹ q̄ vocat⁹ sythi. exibat plocas
et dices Perdidit mūd⁹ romā. et

Smōchi sythi
et tēte eodē abbate arsenio ali⁹
i. canopo. v̄it una mōna s̄ cō v̄ga
diues valde et timēs deū ut vidēt
eū. et suscepit eā theophil⁹ alexā
dñe ep̄s Illa at̄ roga⁹ eū. ut agēs
cū sene et vidēt eū Qui abiēs ad
eū rogauit dñs Aliq̄ mōna v̄it
de cō. et vult te vidē Senex vō ū
acq̄euit. ut v̄iret ad eū Cū ḡ h̄ nū
ciā fuisset sup̄ dē mōne. iussit s̄ni
aiālia. d. Credo i. deū qz vidē illū
Sūt ei i. atate nrā multi h̄p̄es S̄
ego v̄i p̄phas vidē Et cū p̄uēss̄
ad cellā e⁹ senex iux̄ ordinationē dei
iūet⁹ ē optime fois cellā suā Et vi
tes eū sup̄ dē mōna p̄stauit se ad
pedes e⁹ Ille at̄ leuauit eā cū idig
tiōe. et intues in eā dixit Vi facē
meā vidē vis ecce vidē Illa at̄ p̄
v̄cūdia nō p̄siderauit senē e⁹ Et
dicit ei senex Nō audisti opa mea.
hec ei vidē nrā est. Quō at̄ l. p̄
sup̄st̄i tāta nauigationē assūmē.
Desās qz mulier es et n̄ tēs exire
quōq̄. Aut ut vadās romā et dñs
ali⁹ mulierib⁹ qz vidi arseniū et
faciat mare viā mulierū veniētū
ad me. Illa at̄ dixit Vi voluerit
deus me reūti romā. non p̄mutto
aliquam venire huc Sed ora pro
me. et memoe esto mei semper.

Ille autem respondens dixit ei Ozo deum
ut deleat memoriam tuam de corde
meo. Que audiens huius egressa est
turbata. Et cum venisset in civitatem per
transiit febriatam cepit. Et nunquam
est archiepiscopus theophilus quia in finem
venit et venit consolari eam: et interro-
gavit eam quod habebat. Illa autem dixit ei
Utinam non pervenisset in hunc. Dixit ei
seni memor esto mei: et ait in Ozo
deum ut deleat memoriam tuam de cor-
de meo. Et ecce ego per transiit mo-
tior. Et dixit archiepiscopus Resais quia
mulier es: et minuas per mulieres
viros sanctos impugnatur. Propterea huius
dixit senex. Nam per per aia tua orat
Et ita curata est mens eius: et dis-
cessit cum gaudio in propria.

Dicebat aliqui abraham discipu-
lus abbatis syrois ad eum
Per senem: eam parum in mundum
Dixit ei abbas syrois. Vbi non est
mulier ibi eam. Dixit ei discipulus
eius. Et ubi est locus non habet mulie-
re? nisi forte solitudo? Et dixit ei
senex. In solitudine me tolle.

Narrauit quid quia tres studiosi
diligentes se fecerunt monachi: et
unus quid ex eis elegit litigantes in
pace reducere: in illud quod deum est
bona pacis. Deinde visitare in finem
Terminus ubi obijt quiescere in solitudine
Unus ergo laborans propter lites hominum
non poterat omnes sanare. Et tunc die vic-
tus venit ad illum qui scribebat istas: et
inveniebat eam ipsum animo deficiente:
et non prevalebat magister periculis. Et

comparantes huius duo. aliterunt videre
illum qui in homo discesserat: et narra-
verunt ei tribulationes suas: et roga-
verunt ut diceret eis quod ipse proficeret.
Et reticens paululum misit aquam in
cyphum: et dixit eis. Attendite in aquam
et erat turbulenta. Et post modicum
tursu dixit. Attendite modo: quod lim-
pida facta est aqua. Et cum intenderet in a-
quam: videt tempus in speculo vultus suus.
Et tunc dixit eis. Sic est qui in medio
hominum consistit: a turba enim non videt
peccata sua. Cum autem quieverit maxime in
solitudine: tunc delicta sua conspiciat.

Venit aliqui beate memorie the-
ophilus archiepiscopus ad abbatem
arsenium cum quidam iudice: et interro-
gavit senem archiepiscopus volens ab eo
audire simonem. Paulisper autem tacens
senex: per ea respondit ad eum dicens.
Et si dixeris vobis: custoditis? Illi
autem permiserunt se custodire. Dixit eis
senex. Ubique audieritis arsenium.

Appropinquare nolite
Dixit abbas anthymus. Dixit
piscis si tardaverit in sicco morietur:
ita et monachi tardantes ex cella. a cum
vitis secularibus immo: aeternam a quibus
proposito resoluti. Oportet ergo sicut
piscis in mari: ita et nos ad cellam re-
currere: ne forte foris tardantes. ob-
liviscamur interioris custodie.

Dixit iterum. Quia qui sedet in so-
litudine et quiescit: a turbis
bellis eripit. et auditu locutione et
visu. et circa unum tantum habebit
pugna id est cordis.

Dicebat abbas nilus Quia
bonū est fugē corpalia : qñ
ei hō ē in corpale bellū : assilāe
viro statū sup lacū p̄fūdissimū : ut
q̄ hora visū fuerit inimico ei facile
eū deorsū impigat Si at a corpā
libz lōge fuerit assilābis viro lōge
posito ab eo : ut l si trahat eū mi
nū ei picē deorsū : dū eū violēter
trahit : de ei auxiliū diriget

Tercia ps de cōpūatione : do
tens puritate cordis nō nisi lacri
marū grā p̄meri

Fater quidā lūe
rogauit abbate
āmonē dicēs Dic
m̄ aliq̄d verbi.
Dicit ei senex.
Vade talē fac
cogitationē tuā : q̄le faciūt miq̄ q̄
st i carē Illi ei interrogat hīc.
ubi ē iudex : qñ vēit : q̄ ipā expa
tione p̄natū suatū plozāt. Ita q̄
mōchz tēt sp̄ esse suspēctz : q̄ obire
gaē aīaz suā dicēdo Ve m̄ quō hēo
stare an̄ tribunal xpī : q̄ quō hēo
ei actū meorū red dē tōne? Dī at
sic sp̄ meditat9 suis. salu9 eē potet

Dixit abbas helyas Ego tūc
res timeo Vnā qñ egressura
est aīa mea de corpē : aliā qñ oc
cursurus sū deo : terāā qñ adūsū
me p̄fēda est sentētia.
Sā memorie athanasī ep̄s
alexādie rogauit abbate p̄ato :
ut descēderet de hēmo alexādia
Qui cū descēdisz : vidit theatricā

q̄ lacrimat9 est Interrogat9 at ab
hīs q̄ aderāt q̄re fucit lacrimat9 :
duc inq̄t res me mouerūt Vnā te
p̄ditione illi9 : alia qz ego nō hēo
tale studiū placēdi deo. q̄le hz ista

Aut hōibz turpibz placeat
Abbas siluan9 scēs aln̄ cū fā
b9 fāis ē in excessu mētē. q̄ cadit
i facē suā Et p9 surgēs. multū plo
rabat Et interrogauit eū frēs dicē
tes Quid hēs p̄? Ille at tacebat
q̄ flebat Cōpellētibz at eū. dixit
ill Ego ad iudiciū capt9 sū. q̄ vidi
multos d̄ hitu n̄ro ire ad tormētā.
et multos scēlāres eūtes ad regē ce
lorū Et lugebat senex. q̄ nolebat
deinceps exīe de cella sua Sz q̄ si
exīe cogebat. opiebat ciuilla facē
dicēs Quid n̄ce ē vidē lumē istū

Ntpale? in q̄ nichil ē vtile?
Arcauit q̄dā senex. qz aliq̄
fē dū cōtū velle q̄ phibēt a mē
sua. ille nō q̄sebat ab itētiōe sua
dicēs Valuā volo aīaz meā Illa
vō multū cōsistebat Cū ḡ d̄sistētū
ei9 ip̄edire nō poss. postea p̄misit
Abies autē fact9 ē mōch9. q̄ sub
negligētia vitā expedit. Cōtingit
at ut morēf mat ipsi9. q̄ p̄tēp9
aliq̄tulū eāā ip̄e ifirmat9 est infir
mitate mag Et cū factus fuiss in
excessu mētē. rapt9 ē ad iudiciū.
q̄ inuenit mētē suā cū hīs q̄ iudi
cabat Illa autē ut vidit eū obstu
puit dicēs Quid est hoc fili? Et
tu in hūc locū cōtēpnat9 venist?
Vbi st sermones tui q̄ loq̄baris

dicendo. saluare volo animā meā?

Confusus autē in hīs q̄ audierat ip̄o dolore stupid⁹ fact⁹. stabat nō habēs q̄ matri respōdē possit. **Iux** dispensationē autē misericordis dei postq̄ hec vidit. q̄tigit vt tparet et euadēt ab instati infinitate. **E**t cogitās apud se dūctus facia esse h̄cemodi visioēm? inducēs se de cetero sedebat et cogitabat de salute sua. penitēs et plorās de hīs q̄ egeat sub negligētia p̄us. **T**āta autē erat ei intētio vt multū cū rogaret indulgē sibi paululū? ne forte lesione aliqua pateret de fletu. quē supra modū sibi inerat indicabat. **I**lle autē nullo mō solari volebat dicens. **S**i ip̄operiū m̄is mee sustinē nō potui. quō xp̄i et scōz angelozū eius adūsus me cōfusione potero in die iudicij sustinē?

Dixit senex. **P**ossibile esset in aduētū dei p̄ resurrectionē p̄ timore exire aīas hoīm. oīs mūd⁹ moreret a terrore atq; formidine. **Q**uale est enī vidē celos scissos et deū reuelatū cū ira et indignatione et milias innumēabiles angelozū? et totū simul hoīm gen⁹ intēdē? **P**ropter quod sic debem⁹ viuē. vt pote q̄ de singulis motibz n̄is rōnem exigendi sum⁹ a deo.

Ad it senex quēdā ridentē. et dicit ei. **C**orā celo et terra rōnē toti⁹ vite n̄e reddituri sum⁹? et tu ridēs?

Rater interrogauit aliū senē

dicens. **Q**uid fado par? **D**icit ei senex. **F**lere debem⁹ sp̄. **C**ōtigit ei quēdā senē mori aliqñ et post horā multā in semetipsū iterū reuēti. et interrogauim⁹ eū dicētes. **Q**uid vidisti ibi abba? **E**t narrauit nobis plorās. **A**udiui illuc vocē lugubrē sine cessatione dicētū. **V**e in. **H**ic et nos sp̄ dicere debem⁹.

Sc̄e memorie theophil⁹ archiep̄s cū moreret dixit. **H**ic est abba arseri. qz semp hanc horam aī oculos habuisti.

Dicebat p̄res qz māducantibz aliqñ fr̄ibz in caritate. **r**iseri vn⁹ frat̄ ad mēsam. **E**t vidēs eū abbas iohānes fleuit dicēs. **Q**uid putas fē iste habz in corde suo qz usit? tū debuiss magis flere quia caritate māducat?

Dixit abbas euagri⁹. **C**ū sedēs in cella tua collige ad te sensū tuū. et memor esto diei mortis. **E**t tūc vidēs corpis tui mortificationē et cogita datē. suscipe dolore. horreat tibi mūdi h̄y vanitas. **E**sto modestus et sollicitus? vt possis semp in eodē q̄etis p̄posito pmanē. et nō infirmaberis. **M**emorare etiā eoz q̄ in inferno sūt. **C**ogita ap̄d t̄ipsū quō sūt ibi mō aīe in q̄ amaro silētio ā in q̄ pessimo gemitu. l̄ in q̄li metu aut anxietate. aut in quali expectatione et dolore. et sine mitigatione infinitas lacrimatū guttas. **D**ed et die resurrectionis memor esto. et illud diuinū horrendū

atq; terribile ymaginare iudiciū.
Adduc ad mediū tpositā pācoribz
cōfusione quā passū sūt in conspici
dei et xpi eius. et corā angelis et
archangelis et potestatibz et vniūsis
hōibz. s; et supplicā oīa et ignē et
nū. vñe imortale. tarta corz tens
bras. et sup oīa hec tētiū stridore.
timores et tormēta. **A**dduc etiā
et bonā q̄ sūt iustis reposita. fiduciā
an̄ dei p̄ter et xpm et corā angelis
et archangelis et p̄tātibz atq; oī
plebe regnū celoz et donā eius et
gaudiū et requiē vtrozūq; hōz cō
memorationē. Et sup iudiciū q̄tē
pācorū igemisce. plora. vestiē luctu
ymaginē metuēs; ne et tu ipse in
hīs incurras. Dup bonā reposita
iustis gaude et exulta et letā. Et
hīs quidē sūi festina; ab illi vero
effia alienz time. Vide ne obliuisc
aris aliqui. siue intra cellā sis sū
foris alicubi. et memoriā hōz ne
obliat mēs tua; ut per hoc saltē
sordidas et noxias cogitationes
effugias.

Orit abbas iacobz. Quā sicut
lucerna obscurū cubiculū illu
minat. ita et timor domini si vene
rit in cor hōis illuminat eū; et da
ret eū omnes vtutes et mandata
dei.

Miserūt aliqui senes de mōte
nitrie ad abbate machariā
maiorē in sithi rogātes ut veniret
ad eos. alioquin sciret oēm multi
tudinē ad se esse vēturā. qm̄ de side

carēt eū vidē an̄q; migrēt ad dñm
Qui cū venissēt in montē. cōgregā
est omnis multitudo fratru ad eū
Rogabant at eū senes. vt faceret
vbi ad frēs. Ille at lacrimas ait
Ploremz frēs. et pducāt oculi n̄i
lacrimas. an̄q; eamz hinc vbi la
crime n̄re corpa n̄ra cōburāt. Et
fleuerūt oēs. et ceciderūt pri in sa
cies suas dicentes. Pater ora pro
nobis.

Applicuerūt frēs ad abbate se
licē habētes seā aliq̄s seā
lacte. et rogauerūt eū vt dicēt eis
sermonē. Venex at tacebat. Ille
autē diutius rogātibz. dixit ad eos
Smonē vultz audire? Rēderunt.
Etiā pater. Dixit q̄ senex. Nō nō
est sermo. Cū at interrogabāt se
niores et faciebāt frēs q̄ dicebant
eis. tribuebat de9 quō loquerent
Frūc at qm̄ interrogāt quidē. nō
autē faciūt q̄ audiūt. abstulit de9
grāz a senibz. et nō inueniūt quid
loquāt. qm̄ qui opes nō est. Et
cū audissēt frēs. ingemuerūt dice
tes. Ora p nobis pater.

Orit abbas isyrys. Verbu
malū nō pferat os tuū. qm̄
vitiis nō affert spinas.

¶ Quarta pars de continētia
indicas a quibz et qualiter se tēat
continē qui tēp deo vacans de la
genis

Fratres quidā aliqui vo-
lētes venire ad beatū
athyniū d loco schithi
ingressi sūt in nauum vt
irent ad eum: et inuenerūt in ipā
nauī senē q ad athyniū ire volebat
Ignorabat autē frēs. et scētes in
nauī loqbat sermōnes patrū. et d
scripturis: et rursus de opib9 ma-
nuū suarū Ille autē senex. per oīa
tacebat Cū at venisset ad portū:
agnouerūt et ipsū senē p̄fasci ad
beatū athyniū Cū autē venisset
ad eū: d̄ eis abbas athyni9 Bonū
comitatū itineris inuenistis senis
h9 Dixit autē et senī Bonos frēs
inuenisti teā abba Dicit ei senex
Bonū sūt quīte: s; habitatio eorum
non habz ianuā Quicūq; vult in-
trat i stabulū: et soluit asinū Hoc
autē dicebat qz qdāq; ascēdebat
in ore ipōz ho e loquebatur

Dicebat abbas daniel d abba
te ar senio: qz totā noctē vi-
gilans p̄trāsiret Tota autē vigi-
labat noctē: et qn volebat arca
manē p̄pter ipsā naturā dormire:
dicebat sopno Veni male senex:
et surripiebat parū sopni sedendo:
et statim surgebat

Liqn iter agebat abbas aga-
thon cū discipulis suis: et inueni-
ens vn9 ex eis p̄uissimū fasciculū
aceris vindis i viā: dicit senī Pa-
ter iubes tollō illud? Intēdit vero
senex: et amīcās dicit ei Tu illū
ibi posuisti? Respondit Non. Et

dixit senex Quō vis tollē qd nō
posuisti?

Venit aliqui quidā senū ad ab-
batē achillem: et vidit eū sāguinē
iacantē de ore suo. Et interroga-
uit eū dicens Quid est h; pater?
Et dixit senex Sermo est frēs ai-
iustū qui me cōtristauit: et oīo co-
natus sū cōseruare illū apud mē
Et deprecatus sū vt auferat a me:
et factus est s̄mo ille sāguis in ore
meo: et ecce expuo illū et regem:
et dolore illū oblitus sū

Misit aliqui epypphanis ep̄s
eppzius ad abbatē hylario-
nē. rogans eū et dicens Veni vt
nos videam9. anteq de corpore
exeam9 Qui cū venisset. gausi sūt
inimicē Māducantib9 autē eis. alla-
tū est eis de auib9 quidā Quod
tenēs ep̄s. dedit abbati hylarioni
Et dicit ei senex Ignosce in pat̄.
qz ex quo accepi habitū istū. non
manducaui q̄cūq; occisū Et dicit ei
eppphani9 ep̄s. Ego autē ex q
accepi habitū istum nō dimisi ali-
quē dormire qui habebat aliquid
aduersū me. neq; ego dormiui ha-
bens ad ūsū aliquē Et dicit senex
Ignosce michi. quia tua cōsatio
maior est mea.

Abbas zenon ābulans aliqui
in palestina. cū laborass; re-
sedat vt māducatet iux; acumera-
tū Quadebat ei anim9 su9 dīctō
Tolle tibi vnū acumotē. et man-
duca Quantū est Qui respondit

cogitatu suo: et dixit. Fures ad
tormenta vadunt. Proba ergo teipsum in
hunc: si potes ferre tormenta. Qui con
surgens stetit in cauma diebus quinq[ue]
et defrigens seipsum in sole: dicebat
quasi in animum suum. Non potes portas
tormenta. Dicit ergo ei. Si non po
tes portas tormenta: ergo ne ra
pias.

Dixit abbas ysaac pater cellarum
Duo frum mectere in agro qui
voluit maderare spiritum tritici: et dixit
illi domino agri. Vis maderare unum spi
ritum? Ille audientes miratus est: et dixit
ei. Tu es ager pater: et me inter
rogas? In enim scrupulosus erat
memoratus frater.

Narrauit abbas cassianus de quo
tam abbas iohannes: qui fuit apud
eum in summitate hemi habitans per
annos quadraginta: et quia habebat etiam
ipsi multa caritate: et per hanc caritatem
fiduciam: interrogauit eum dicens. Ta
to tempore sic remoratus a nullo homi
nile molestia patere? Dicit in quid
perfeasti? Et ille dixit. Ex quo cepi so
litarius esse: nunquam me sol vidit ma
durate. Dixit autem ei abbas iohannes.
Nec me irascente.

Dicebat de abbate machario:
quia sic vacauit inter fratres. Pone
bat sibi terminum ut quando inueniret
vinum: propter fratres bibebat: et per uno
calice vini die integrum aquam non bi
bebat. Et fratres quando volentes eum re
creare: dabat ei vinum. Sed et senex
cum gaudio sumebat: ut seipsum post

ea cunctaret. Discipulus autem eius scilicet
cassianus: dicebat fratribus. Propter deum
vos rogo ne deestis ei: quia in cella post
ea se domat. Quod cognoscentes
fratres: vinum ei ultra non de
tulerunt.

Abbas macharius maior in sibi
dicebat fratribus. Per missas ecclesie
fratres fugite. Et dixit ei unus fratrum.
Pater: et ubi habemus fugere amplius
a solitudine ista? Et ponebat digi
tum in ore dicens. Illud est quod fugere
dico. Et sic intrabat cellam suam: et
claustrum ostium solus sedebat.

Narrauit quidam senex de abbate
pastore et fratre eius: qui habita
bat in egipto. Cum desideraret mater
eorum videre eos: et non posset obserua
bat una die: et euntibus illis ad ec
clesiam obtulit se eis. Illi autem victores
eam cointerunt se ad cellam: et intrantes
claustrum ostium in faciem eius. Illa
autem ante ostium stans: clamabat plo
rans cum nimia miseratione. Audientes
autem eam amicum abbas: intrauit ad
abbatem pastorem dicens. Quid facis?
vetule ista: et ita ante ostium stenti?
Durgens autem abbas pastorem venit
ad ostium: et intro stans audiuit eam
plorantem nimis miserabiliter: et dixit
ei. Quid sic clamas vetula? Illa
autem cum vocem eius audisset: multo
magis clamabat plorans: dicens.
Volo vos videre filii mei. Quid ei
est si video vos? Nunquam non sum
mater vestra? Aut non ego lactaui
vos: et tota iam sum canis plena?

Ped et audies vocē tuā turbata
sū. Dicit senex. Hic nos vis vidē
an i illo seculo? Respondit ei. Et si
nō videbō vos hic. videbō vos illic
fili? Dicit ei. Si potes equum iter
ferre ut hic nos nō videas. videbō
nos illic. Et ita discessit mulier.
gaudens et dicens. Di omnino vi
lura sū vos illic. nolo vos vidēte
hic.

Frequentē dicebat abbati
Isidorus discipul⁹ suus. Surge
abba et manducam⁹. Cui dicebat.
Quia adhuc non manducavi⁹
fili? Et ille respondēbat. Non pa
ter. Dicebat autē senex. Si necdū
manducavi⁹; offer manduca
m⁹.

Venerunt aliquando abbas
silvan⁹ et discipulus eius za
charias. ad quoddā monasteriū;
et fecerunt eos gustare modicum
anteq̃ ambularent. Et cretūb⁹
eis invenit discipul⁹ eius aquam
in via; et volebat bibere. Et dicit
ei abbas silvan⁹. Zacharia; ho
die ieiuniū est. Cui ille dixit. Nō
manducavi⁹ pater? Dicit ei senex.
Illud māducare caritas fuit; nos
autem teneam⁹ nostrū ieiuniū fili
mi.

Dicebat abbas arseni⁹. Pus
sit monacho si dormiat
vna horā; si tñ est pugnat⁹.

Dicebat de eo abbas daniel.
Quia tantos annos mansit
nobiscū et mensurā patriam viā⁹

tabam⁹ ei in anno 2 et quotiens
veniebam⁹. exiitē māducabam⁹
et nos. Item dixit. quia quando
audiuit q̃ maturiss⁹ omne gen⁹
pomorū. dixerit afferte michi. Et
gustavit sēl tñ parū ex omnib⁹.
gratias agens deo.

Deferebant de abbate amoy
q̃ egrotaret. et in lō plu
mis anis de cūbens. nūq̃ relaxa
vit animū suū ut intēdēt interiora
celle sue. ut vidēret quid haberet.
Multa enim deferebant ei velut
infirmitas. Sed introēnte discipulo
suo iohāne et exēnte. claudēbat
oculos suos ne vidēret quid facie
bat. Dicebat quippe. quia sita l
monach⁹ ess⁹.

Quidā patrū dicebat. q̃ sciret
fratē in cella ieiunātē tota
ebdomada pasche. Et cū sabbato
sero veniss⁹ ad missas. cōmunicas
mox fugiebat. ne cogerēt a sāl⁹
in ecclesia māducare. Apud se autē
tñ modicas betas elixas cū sale
sine pane māducabat.

Infirmitas est quidā senū;
et cū nō poss⁹ sumē abū mul
tis dieb⁹; rogabat a discipulo suo
ut fieret ei al qd et tñ ēt. Abiit at
et fecit ei de farina zipulas. Erat
autē ibi vasculū pētēs in quo mo
dicū erat mellis. et aliud in quo
erāt raphanellū. et cōferebat q̃ tñ
ad lucernā p̃ficeret. Creavit autē
frater. et p melle de raphanellū
misit in pulmentū et obtulit seni.

Et cū gustass̃ senex nichil locut⁹
est. s̃ tacitus p̃medit Cōpellebat
autē cū iterū māducare Et extor
quēs sibi māducauit Et dabat ei
tercio Ille autē noluit manducare
dicens Vere nō possū fili Discipul⁹
autē hortabatur eum dicens. Bonū
est abba Ecce ego māduco te cū
Et cū gustass̃ et cognouiss̃ quod
fecerat. cecidit p̃n⁹ in facie dicens
De in pater? qz occidi te. et tu po
suisti peccatū h̃ sup me. qz non es
locutus Dicit ei senex Non p̃tris
teris fili? si dñs voluisset vt mel
manducare. mel habuiss̃i nuttē in

Azupulas
Frater abiit aliqñ visitare so
rorē suā. in monasterio egrotante
Erat enī illa fidelissima. et nō ac
quiescēs aliqñ videre virū ne oc
casione daret sibi suo. vt ppter illā
veniret i monasteriū feminatū. mā
ducauit eide dicens. Vade frater et
ora p me. qz cū grāia xpi videbo
te in regno celozū

Transierūt aliqñ patres in alexā
driā inuitati a theophilo epō. vt
p̃ntib⁹ h̃is destrueret templa pa
ganorū Et māducantib⁹ h̃is cū
archiepō ministrare sūt carnes vi
tuli. et māducabāt nichil discernē
tes Et accipies epō vnū capodiū
dedit iux se recubenti seni dicens.
Ecce istud bonū est capodiū. man
duca abba Illi autē respōderunt
dicētes Nos vsq̃ mō credebam⁹
qz oī cōtra manducare m⁹ Nā si car

nes s̃ non manducam⁹ Et ultra
nemo ex eis acq̃euit gustare.

Frater q̃dam in cellam attulit
panes recentes. et inuitauit
ad mensā seniores Et cū manda
cassent singuli binos paximaces.
pousauerūt Frater vero scēs labo
re abstinentie eoz. cepit cū humi
litate supplicare dicens Propter co
minū manducate hodie. donec sa
tutemini Et māducauerūt alios
binos paximaces. Ecce igit̃ cū o
pus erat māducauerūt ppter deū
veri monachi. et simpliat̃ abstine
tes

Egrotauit q̃dā aliqñ magna
infirmitate. ita vt de viscerib⁹ e⁹
sanguis egredere. Et attulit q̃dā
frater rixas siccas. et fecit pulces
et misit eas ibi. et obtulit seni. et
rogabat eū dicens Comede quia
forte expedit tibi Intus autē cū
senex diuag⁹ dixit Vere dico qz vo
lebā vt me dimittet deus in hac
infirmitate esse alios triginta an
nos Et nullo modo acq̃euit senex
in tali egritudine l modiciū sumē
abū. ita vt tollēt frater qd̃ porta
uerat. et rediret ad cellā suā

Alter senex sedebat longe in
heremo. et p̃tigit quēdā fr̃em
venire ad eū. et inuenit eum infir
mantē Qui lauās facie eius. fecit
ei refectionē ex h̃is q̃ attulerat.
Qd̃ cū vidiss̃ senex. dixit. Vere
fr̃ oblit⁹ fuerā. qz haberet hō de ci
bo solaciū Obtulitq̃ ei calicē vini

Quā uidiss. plorauit dñs. Nō
sperabā me vsq ad mortē bibiturū
uinū.

Statuī quidā senex ut q̄dra
ginta diebz nō biberet. Et si
qñ faciebat ei cauma. leuabat su
ā sculā et impleuit eā aqua. et pede
bat eā ante oculos suos. Qui cū
interrogaret a frābz. quare h̄ faceret.
respondit. d. Ut cū uiderē qd si
derabā et nō gustauerō. maiore ar
dore sustineā. et ppter h̄c maiore
mercede a dño psequar.

Frater quidā iter agēs. hēbat
se cū matre suā iā senē. Qui
cū ueniss. ad quēdā flumi. nō pote
rat uetula illa tñsire. Et tulit filiū
eius palliū suū et inuoluit exinde
manū suas ne alii cōtingēt corpū
sue matris. et ita portās eā tñspo
sūt flumi. Dixit at ei mater sua.
Ut q̄ sic opus si manū tuas fili?
Ille at dixit. Quia corpū mulieris
ignis est et ex eo ipso qd te cōtin
gebat. ueniebat in cōmemoratio
aliarū feminarū in aīo meo.

Dicebat de abbate elladio. qz
fecerat xx. annos in cella. et
non leuauit oculos suos sursum ut
videret cū tecū.

Dixit senex. qz frater interro
gauit abbate pābo. si bonū
est laudare primū? Respondit ei
Bonū est magis tacere.

Hic est alī celebratio missarū
in mōte abbatis āthonij. et i
uentū ē ibi uicū uinū. Et tollēs

unū de senibz pūū colicā portauit
ad abbate spsey et dedit ei. et bibit
semel et secūdo. Obtulit ei et tercio.
et nō accepit dñs. Quiesce frat.
an nescis qz est saathanas?

Dixit abbas spsey. Casti
mōch9 in terra hōzabit. et i
celis corā excelsō rōzonabit.

Monach9 occurrat anallis dei
in itinere quodā. quibz uisis
diuertit se ex uia. Cui dixit abba
tissa. Di perfect9 monach9 iſses.
nos sic nō iſpexeras ut cognosce
res qz femine eram9.

Ascendit aliqñ presbiter de
sichy ad episcopū alexandri
nū. et quando uers9 est in sichy.
interrogauerūt eū fratres. Quō
est ciuitas? Ille aut m dixit eis.
Credite michi fratres. ego ibi fa
ciē nulli9 hominis uidi. nisi tñ
episcopi. Illi autē audientes am
mirati sunt et dixerunt. Quid pu
tas facta est cūnis multitudo?
Presbiter uero refouit hesitantes
dicens. Exorsi aīo meo ne itueret
facē hīs. Ex q̄ relatione pſciet
frā. ut custodiāt se ab extollētia
oculorū suorū.

Dicebant de abbate petro
cognomēto plenio. qui erat
in cellis. quia uinū non biberet.
Quando autē senuit. rogabant
eū fratres ut sumeret modici uinū.
Qui cū non acquiesceret tepe faci
ebant ei aqua. et ita ei offerrebāt.
et dicebat. Credite michi fili9.

qz velut pbitū illū accipio Adindi
muit ergo se tepida aq̄ esse cōtētū

Dixit abbas euagri⁹ qz dixerit
senex. ppter ea amputo a me
delectatiōes carles. vt etiā iracūdie
ocasiones absidā. Sicut enī cā sp̄
adūsu me pugnare p delectatiōib⁹
vt p̄turbaret mētē meā. ⁊ intellē
tū meū expelleret

Hic qdā interrogauit abbate
ysyoy dīcēs. Qz facio qz cur
ro ad eccliam ⁊ frequenter fr̄es p
caritate ad abū retinēt me? Dīcāt
ei senex. Onerosa est res. Dīcāt q̄
abrahā discipul⁹ e⁹. Di occurrit i
sabbato ⁊ dñica ad eccliam ⁊ bibe
rit frat̄ tres calices. ne multū ē?
Dīcāt ei senex. Di non esset satha

Dnas ⁊ nō esset multū
iacbāt de abbate agathone
qz p triēniū lapidē in ore suo nut
tebat. donec taciturnitate discēt

Dixit aliqn cū fiducia abbas
ysyoy. Crede m̄ qz ecce tri
ginta ānos hēo qz nō de p̄cor deū
ap̄ter p̄am. s̄ oēs hec dico. Do
mine ihū xp̄e p̄tege me a lingua
mea. et vsq̄ nūc p singulos dies
corruo p ipsā ⁊ delinquo. **V**itē
dixit qz pegrinatio nr̄a est. vt te

Venit aliqn abbas achilles i
cellā abbatis ysaye in loco sithi. ⁊
iucnūt cū comētētē. Miserrat ei in
cathino sal ⁊ aquā. Vidit autē qz
abscondit illū p̄plectas d̄ palmis
⁊ dīcāt illi. Dic m̄ qz māducas? **N**

le rēdit. Ignosce m̄ abba. qz pal
mas inādeba et ascēdi in cauma.
ppter ea intinxi modicā buccellā in
sale. et nisi in ore meo. et exauie
rūt fauces mee. Et qz nō descēde
bat buccella quā in ore meo mise
rā. ppter ea cōpulsus sū sup̄fūdere
modicū aq̄ in sal. vt vel sic glutire
possim. **V**z ignosce m̄. Et dicebat
abbas achilles. Venite ⁊ videte
ysayā iussellū comētētē in sithi. **V**i
bis māducae ius. vade in egipta

Dixit abbas ysidor⁹ qd̄ragita
ānos esse ex q̄ sentiret quicū
motū p̄ci i mētē sua. nūq̄ tñ cōse
tiēt neqz paup̄scētie neqz iracūdie

Habbas iohānes dixit. qz ascē
tes aliqn p viam q̄ duat ad
sithi cū plectis de palmis vidi ca
melariū loquētē ⁊ cōmouentē me
ad furore. et ego dimisi qd̄ porta
bā et fugi

Dixit aliqn abbas pastor. qz
dū vocatus fuiss̄ ad māducadū q̄
volūtate suā. ibat lacrimādo ne in
obediēs ess̄ fābz suis ⁊ p̄tistat̄
eos.

Horta est aliqn festiuitas in si
thi. et dederūt seni in calice vinū.
Qui abiātes dixit. Tolle a me
mortē istā. Qd̄ vidētes ali⁹ qui cū
ip̄o edebāt. nec ip̄i biberūt. **A**lia
vice allatū est ibi vasculū vini de
p̄micij⁹ vt daret fābus ad singu
los calices. Et intro eunte quodā
fr̄e et vidēte qz vinū acciperent. fu
git in criptā. q̄ cripta tradit mor

Cū audisset sonū: aurētes iuene
tū fr̄z semianimē iacētē Et cepe
rūt eū obiurgare dicētes. Bñ tibi
cōtigie qz habuisti vanā glāz. Ab
bas at̄ r̄fouēs eū dixit Dimittite
filiū meū. op⁹ bonū fecit Et viuit
dñs qz nō reedificabit̄ capta hec
tpib⁹ meis: vt cogitat mūd⁹ qz
ap̄t calicē vini cecidit capta ī siehi.

Interrogauit quidā frater
abbatē m̄ysidorū seniore in
siehi dicēs Quare sic fortit̄ demo
nes te timent? Dicit ei senex. Ex
quo factus sū monach⁹. studeo ne
emittā iracūdiā ad fauēs meos
ascendere. et ideo timet me demo
nes.

V Quinta p̄r contra fornicā
tionē ostendēs hūmāne nullā posse
veraciter obtinē Vnde q̄ diu volu
erit huic vias subiacere

Erat quidā frater
oīo in cōsatiōe
sollicitus Et cū
valde a fornicati
onis demone sol
licitatē: veit ad
quēdā senē et retulit ei cogitationēs
suas Ille at̄ audies qz expe erat
indigē⁹ ē. et miserabile dicebat eē
fr̄z illū et indignū mōchi habitū.
quippe q̄ hūmōi cogitationēs cōpet
Hec audies frat̄ desperas seipsū
reliq̄e ppriā cellā. et ad seculū redi
bat Sedm̄ at̄ dispositionē dei oc

currit ei abbas appollo? et dices
triste cū nūmū. interrogauit eū. d.
Fili. q̄ est causa tāte tristitiae? Ille
autē ex multa cōfusione cordis sui
nō respondit quicq̄. Postea vero
cū multū rogaret a senē q̄ arca se
ageret. cessus est dicens. qz cogi
tationēs fornicationū inq̄etāt me
Et confessor sū illi senī. et scdm
vba eius nō ē michi spes salutis
Desperas ergo meipsū. ad seculū
redire. Hec autē pater appollo au
dies velut sapiēs medic⁹ multū
rogabat et monebat eū. d. Noli
mirari fili. neq; desperas teipsū.
Ego enim in hac etate atq; gūsa
tione. valde ab huiusmodi cogita
tionib⁹ inq̄etor Ne ergo de faciat
huiusmodi occasione. que non tū
humana sollicitudine q̄ tū dei mise
ratione curat Tantū michi h̄ die
dona qd p̄ te. et rūtē ad cellā tuā
Fecit autē frater sic. Abbas autē
appollo discētes ab eo. p̄xit ad
cellā senis. q̄ ei de desperationē fecē
rat. et sc̄s foris de p̄tatis est do
minū cū lacrimis dicēs Domine
q̄ t̄ptationēs vālit inferre. cōuerte
bellū quod patit̄ frater ille in hūc
senē. vt p̄ experimentū in senectute
discot. qd tpe longo non didicit.
q̄ten⁹ cōparat hīs qui h̄y modi
pturbat̄ t̄ptationib⁹ Qui cū ora
tionē p̄pless. vidit e h̄ic p̄ stantē
iuxta cellā et sagittas mittentē q̄
illū senē Quibus quasi p̄forat⁹.
statim huc atq; illuc ferebatur.

Et cum non posset tolerare. egressus
est de cella. eadem via qua & ille
iuuenis ad seculum redibat. Abbas
autem apollo intelligens quod fac-
tum erat occurrit ei. et accedens ad
eum dixit **U**bi vadis? & quod est causa tur-
bationis que optinet te? Ille autem senti-
ens quod intellexit sanctus vir quod ei eue-
nerat. per verecundiam nichil dicebat.
Dixit autem abbas apollo. Revertere
ad cellam tuam & de a teo agere infir-
mitate tuam. & habere apud te ipsum
quod a ignoratus sis a dyabolo usque
modo a contemptis. propter quod nec me-
ruisti secundum virtutem vires habere quod dy-
abolus lucameta. Quid autem dico luc-
ameta? quod nec uno die aggressio-
nem eius portare potuisti? Hoc autem tibi
contigit. quod iuvenem illum a teo adusa-
rio impugnatum a spiritibus. tunc debuis-
ses cum quod dyaboli certamine consolato-
rius monere. ubi. causa in despectu
posuisti. non cogitans illud sapientissi-
mum preceptum. quod iubemur expere eos
qui ducunt ad mortem. et non negli-
gias edimere occurrentes. sed neque para-
bola salutatis nunc dicis. Audimus
quassata non debere costringi. et lumen
fumigas non extinguere. Nemo enim fer-
re possit insidias adularum neque bul-
licis nature ignem extinguere. nisi gratia dei conservaret infirmitatem
humanam. quod in nobis salutari dis-
positione humiliat. Ita te oratione
domini deprecemur. ut adversum te
emissum flagellum autat. & quoniam
ipse dolorem facit. et iterum restituit. p

autem & manus ipsius sanat. humili-
at & exultat. mortificat et vivifi-
cat. deducat ad inferos & reducat.
Hec dicens orationem implet. & statim
ab illato sibi bello senex ille libera-
tus est. Quem commovit abbas ap-
ollo. ut peteret sibi dari a deo lin-
guam emendatam. ut sciret tempus quo co-
teat loqui sermonem.

Arrauerunt de abbatisa sara
quod manserit tunc deam annis
fortiter a fornicationibus impugna-
ta. et nunquam oravit ut discederet ab
ea huiusmodi pugna. sed solum hoc
dicebat. Da mihi fortitudinem deus.

Dixerunt iterum de ea quod infestio-
res ei fuerint aliqui imminentes for-
titer citius fornicationis demones.
mittentes in cogitationes eius seculi
vanitates. Illa autem non relaxans
animum a timore domini & a propo-
sita abstinentia. ascendit semel orans
super lectum suum. & egressus est ei corpora-
liter spiritus fornicationis & dixit ei.
Tu me viciisti sara. Illa autem respon-
dit. Ego te non vici. sed dominus meus
ihesus christus.

Cogitationibus fornicationis
interrogatus abbas alexan-
drinus. ita respondit. Si cogitatio-
nes non habes. spiritum non habes. quoniam
si cogitationes non habes ego ha-
bes. hoc autem est. quod qui cogitatio-
ne aduersus pacem non pugnat neque
condemnat. corporaliter peccat. Qui enim
corporaliter peccat. cogitationum mo-
lestias nullas habet.

Intrrogavit q̄dā senex fr̄z dīcēs
De q̄suetudinē hēs colloq̄ mulier?
Dixit fr̄. **Nō.** Et ille dixit. Vete
res ⁊ noui p̄iores s̄ cogitatioēs
mee; et cōmemoratioēs q̄dā inq̄
tates me ex similitudine mulierū
Senex at̄ dixit ad eū. Mortuos
nō timeas. s̄ uiuētis fuge. hoc est
consensu ⁊ ope peccatū; ⁊ extēde

Magis orōnē tuā
Iabat abbas motops q̄ ve
niens q̄dā fr̄ dixit. de teriore esse
q̄ obloq̄ē q̄ q̄ fornicat. Et r̄ndit
Durus est sermo Dixit q̄ ei frat̄
Et quō vis esse hanc rem? Dixit
senex. Oblocutio quidē mala est.
celestē tñ inuēit grām; ⁊ plerūq̄
p̄uam agit qui locut⁹ est dīcēs ⁊
male locutus sum; ⁊ transit. For
nicatio autē naturalit̄ mors est

Iabat de q̄dā sene qz dīdit
in sichi; ⁊ hēbat adhuc filiū
sugentē lac. Qui qm̄ in mōst̄rio
nutrit⁹ est; nesciebat q̄ ess̄ mulier
Qui cū fac⁹ ess̄ vir. ostēdebat de
moēs nocte habitū mulierū. ⁊ nū
ciabat patri suo. ⁊ mirabā. Aliqñ
q̄ ascendit cū p̄re suo in egiptū. et
vidēs muliēs dīcāt p̄ri suo. Abba.
ecce isti s̄ q̄ veniebāt ad me nocte
in sichi Et ille dixit ei. Isti quos
vidēs mōchi de seculo s̄ fili. alio
habitu vtunt̄ isti et hēmitē alio.
Et miratus est senex quō in sichi
ostenderūt ei demones p̄magiēs
mulierū. et statim reuēsi sūt in cellā
suā

Venit aliqñ quidā in sichi ut
fieret monach⁹. qui etiā ac
cepit filiū nup̄ ablatus. Qui cū
factus ess̄ iuuenis. cepit impug
tores demones sollicitare eū. Et
dixit p̄ri suo Vado ad seculū. qm̄
nō valeo carles cōcupiscētias sus
tinere Pater autē eius cōsolabat̄
eū Dixit ergo ille iuuenis Jam
sustinē nō valeo pater. dimitte me
redire ad seculū. Dixit ei pater.
Audi me fili adhuc semel. ⁊ tolle
tibi q̄draginta panes ⁊ folia pal
marū dīcētū q̄draginta; ⁊ vade in
heremū interiore et esto ibi q̄dra
ginta diebus et volūtas dei fiet.
Qui obediens patri suo. surrexit
et abiit in hēmū. et mansit ibi la
borans ⁊ faciens plectas de pal
mis ⁊ panē siccū comedit Et cū
ibi diebus viginti quiesciss̄. ecce
vidit opus quoddā dyabolicū ve
nire sup̄ se. ⁊ stetit corā eo velut
mulier ethiopissa fetida ⁊ turpis
aspectu. ita vt fetorē eius ferre nō
pos̄. et abiiebat eā a se. Et illa
dicebat ei Ego sū que in cordib⁹
hominū dulas appareo. sed p̄pter
obediētā tuā ⁊ laborē quē susci
nes non p̄misit me deus seducē
te. s̄ unctui tibi fetorē meū. Ille
autē surrexit et gr̄as agens deo
venit ad patrē suū. et dixit ei. Nā
nolo ire ad seculū pater Vidi enī
operationē dyaboli. ⁊ fetorē eius
Cognouerat autē p̄r e⁹ de h̄ ip̄o.
⁊ dixit ei Si mansisses xl. dies.

et custodisses vsq; in finē mātatum
meū maiora habuisses videre.

Senex quidā sedebat in lōgin
qua hēmo q̄ habebat parētē
vnā q̄ desiderabat eū p̄ multos
ānos vidē. et exquisiuit in q̄ loco
habitaēt. Surrexit ⁊ venit in viā
hēmi illi⁹. et iueniēs camelarios
adiūxit se cū illis. ⁊ ingressa est in
hēmo cū eis. Hec autē trahēbat a
dyabolo. Que cū veniss; ad ianuā
senis. cepit signis seipsā indicā. d.
Ego sū illa parēs tua. et māsit a
pud eū. Erat at̄ ali⁹ mōch⁹ sedēs
ī inferiōre pte hēmi. q̄ implebat sibi
surisculā aqua. et hora q̄ māducaē
voluiss; subito vsabaē suriscula.
et aqua effūdebaē. Qui inspirāte
deo dixit in semetip̄o. Ingredior in
hēmū. et dico q̄ m̄ eueit de aqua
seniorib⁹. Et surgēs abiit. Cū vo
sero factū ess; dormiuit ī tēplo q̄cū
p̄dolorū iux; viā. et vidit nocte de
mones dicētes. Ista nocte p̄pita
uim⁹ illū mōchū in fornicationē.
Qd̄ cū audiss; tristat⁹ est. ⁊ pue
niēs ad senē muenit eū tristē. Et
diat ei. Quid facio abba qz impleo
m̄ vasculū aq̄ ⁊ ⁊ hora māducaē
effūdiē. Et diat ei senex. Tu ve
nisti it̄rogāre me qz suriscula tua
vsaf. et ego qd̄ facia qz hac nocte
readi in fornicationē. Cui r̄ndit.
Et ego cognoui. Et dixit ei. Vñ
scis. Qui dixit. Dormieba ī tēplo.
⁊ audiui demones loquētes de te.
Et dixit senex. Ecce vado ad schm

Ille autē rogabat eū dicēs. Non
pat̄ s; p̄mane in loco tuo. mulierē
vero dimitte hinc. hoc ei ex occur
su iūniā p̄tigit. Quo audito senex
sustinuit. extendēs ⁊ aggravās cō
uersatioēm suā cū lacrimis. donec
rediret in priore ordīe suū.

Pater quidā interrogauit
senē dicēs. Si p̄tingat homi
nem in tēptationē cadere. quid sit
ap̄ter eos q̄ scādalizant in eo.
Et narrauit senex dicēs. Dyaco
nus quidā erat nominatus in mo
nasterio egipti. Dū autē quidā aui
alis īsecutionē iudias patereē ve
nit cū oī domo sua ad moāsteriū.
et cooperāte īniquo incurrit dyaco
nus ille in mulierē eius. ⁊ scā est
omnib⁹ fratrib⁹ cōfusio. Ille at̄
abiit ad quendā senē. et indicauit
ei rem. Senex vero hēbat occultā
cellā interiōre. Quā cū vidiss; dyaco
nus ille. dixit. Depeli me hic sic
vīuū. ⁊ nō indices aui⁹. Et it̄cauit
ī obscuritatē celle illius. ⁊ illic egit
p̄niām ex veritate. Cōtigat at̄ vt
p̄ aliq̄tū ep̄is. nō ascendēt aq̄
ī flumine nili. Et cū oēs letanias
faceret. reuelatū est aūdā scōrū qz
nisi venerit dyacon⁹ q̄ abscofusus ē
apud illū talē mōchū. nō ascēdet
fluminis aq̄. Qd̄ cū audissēs ami
cati sūt. et veniētes eiecerūt eū de
loco in q̄ erat. ⁊ orauit ⁊ ascēdit
aq̄. ⁊ q̄ aliqñ scādalizati in eo fue
rant. edificati sūt. et p̄ ea in penitē
tia eius glōrificauerūt deum.

Duo fr̃es ip̃gnati a fornicati
one abierūt ⁊ accepērūt ux
res. Postea autē dixerūt ad inuicē
Quid luccati sum⁹ qz de seculum⁹
angelicū ordinē ⁊ venim⁹ in imū
diā hāc ⁊ post h̃ in ignē tormētū
ṽturi sum⁹? Rēdeam⁹ g̃ iterū ad
hēmū ⁊ agam⁹ de hys q̃ p̃sūsi
m⁹ p̃niāz. Et veniētes ad heremū
cogauerūt p̃res vt suscipiēt eos
penitētes ⁊ cōfitebāt ea q̃ fecerāt.
Et clausērūt eos annū integrū se
nes ⁊ abob⁹ eq̃lēt ad p̃sū dabāt
panē ⁊ ad mēsura aquā. Erāt at
visiōe cōsiles. Et cū cōplectū fuiss̃
tēp⁹ penitētie exierūt ⁊ r̃ida ṽt
p̃res vnū pallidū ⁊ tris̃te nimis.
aliū vero clarū ⁊ roburū ⁊ mirati
st̃ qm̃ abū ⁊ potū eq̃lēt excepērāt.
Et interrogauerūt eū q̃ tris̃te et af
flic⁹ erat dicens. Q̃ ex abas cū
cogitatioib⁹ tuis in cella tua? Et
ille dixit. Pro malis q̃ feci qz pe
nas in q̃s ṽtur⁹ etā in aīo meo
tuoluebā et a flore adheſerūt ossa
mea carni mee. Interrogauerūt at
⁊ aliū dicens. Quid cogitab⁹ in
cella tua? Et ille r̃ndit. Deo gr̃as
ēferbā qz eruit me de inq̃namētū
h⁹ seculi ⁊ de futuri seculi p̃niis ⁊
reuocauit me ad hāc cōsolationē
āgelicā ⁊ emiscēs dei mei letabar.
Et dixerunt senex. Eq̃lis est p̃ni
tētia aboz apud deum.

Senex q̃dā erat in sithi. q̃ cū
iurass̃ i egitudine magnā
ſcruiebāt ei fr̃es. Vidēs autē senex

qz laboratē dicit. Vado i egiptū
vt nō solua fr̃es istos. Et dicit ei
abbas moyses. Nō vades? qz in
fornicationē inuēsur⁹ es. Ille at
cōtristatus dicebat. Mortuū ē cor
p⁹ meū ⁊ in ista diās? Durgēs
g̃ abiit i egiptū. Qd̃ cū audisset
hoies arāqz habitātes ⁊ offēbāt
ei multa. Venit eadē ad eū quēdā
ṽgo fidelis ⁊ volēs obsequiū suū
seni iſfirmati de p̃dē. Et p⁹ aliq̃tū
tēpōis cū paululū de egitudine q̃
tenebāt melius habuiss̃ iurauit
in eā et illa cōcepit. Interrogā at
a vicinis loci ṽn cōcepit illa r̃ndit.
De h̃ s̃ ne. Illi at nō ei credēbāt.
Denex vero dicebat. Ego h̃ ſci.
Sed custodite infāte quē parturā
ē. Que cū genuiss̃ puerū ⁊ ablac
tatus fuiss̃ tulit senex infāte in
humeros suos ⁊ dīc qua erat ſel
tuitas in sithi occurrit ibi. ⁊ in
trauit ecclesia coram multitudine
fratū. Illi autē vidētes eū fleuerūt.
Qui dixit fr̃ib⁹. Vidētis infāte
hūc? Filius ē inobediētie. Caue
tē fr̃es vos qz in ſenectute h̃ ſci ⁊
ccate p̃ me. Et pergens ad cellā
suā ad inuicū p̃me cōuersionis
sue reſus est.

Duo fr̃es p̃reperūt ad ciuitatē
vt viderēt qd̃ fuerāt opati.
Et cū a se inuicē in ciuitate fuiss̃et
diuisi iurauit vn⁹ i fornicationē.
Venies autē postea frat̃ e⁹ dixit
ei. Reuētamur ad cellā nostrā frat̃.
Ille respondit dicens. Non venio.

Et interrogabat eū ille dicendo:
Quare frat? Et ille respondit **Q**uā
cū discessisses a me incurrī in tēp
tationē: et fornicatus sū. Ille autē
volens eū lucrari: cepit dicere **Q**uā
et in sic cōtigit quando separat⁹ fui
a te incurrī et ego in fornicationē.
Ed camus hinc et simul pniām
agam⁹ cū oī labore: et de⁹ ignos
cet nobis peccatū. Qui cū venisset
ad cellā. retulerūt senib⁹ quid eis
contigerat. Dederūt eis illi māda
ta. qualiter pniām ageret. Ille at
vni⁹ nō p se s⁹ p alio illo fratre
ita pniām agebat. tāq⁹ si et ipse pec
casset. Videns autē deus laborem et
caritatem eius: et inter paucos dies
manifestauit vni de senibus q⁹ p
multa caritate illius frās qui non
peccauerat. indulget illi q⁹ fornicat⁹
est. et hoc esse vere ponē anīmā p
frē suo.

Interrogauit frater senior⁹
Quid agam q⁹ anim⁹ me⁹
in pno labore vulneat me? Dicit
ei senior. Non ei iuramur ioseph
cū esset puer in egipto in terra colē
tū ydola. Inquēadmodū tēptatioēs
viriliter ptulit. et de⁹ glorificauit
eū vñ in finē. Videamus et iob q⁹
se vñ in finē nō relaxauerit timēs
deū. vnde cū null⁹ a spe dei mouē
potuit.

Solitari⁹ quidā erat in inferi
orib⁹ egipti ptib⁹. Hic erat
nominatissim⁹. qz solus sedebat i
cella in deserto loco. Et ecce iuxta

operationē sathane mulier quedā
inhpnesta audies de eo. dicebat in
uenibus. Quid vultis in dare? et
ego depono istū solitariū vestrū?
Illi autē pstituerūt certū quid. qd
daturi esset ei. Que egressa respo
velut erras eius venit ad cellam.
Et cū pulsasset cellā eius. egressus
est ille. et vides eā turbatus est. d.
Quomō huc venisti? Illa autē qsi
plorās dicebat. errando huc veni.
Qui cū miseratione viscerū moue
ret. introduxit eā in atriolū cellu
le sue. et ipse intrauit interi⁹ i cellā
et clausit. Et ecce infelix illa cla
mauit dicens. Abba fere comedent
me hic. Ille autē iterū turbatus ē.
timēs eā iudiciū dei dicebat. Vñ
venit in ira h? Et aperies ostiū.
introduxit eā intro. Cepit autem
dyabolus velut sagittis stimulaē
cor eius in eā. Qui cū intellexisset
dyaboli eē stimulos. dicebat intra
semetipsū. Vic iniūia tenebre sūt.
filij autē dei lux est. Surgens q
incendit lucernā. et cū inflammarē
desiderio: dicebat qm qui talia a
gunt in tormenta vadunt. Proba
ergo temetipsū ex hoc: si potes sus
tinē in eternū ignē. Et mittebat
digitū suū in lucernā. Quem cū in
cendisset. ardens non sentiebat pp
ter nimiam flāmā cōcupiscentie
carnalis. Et ita faciens vñ manē.
inādit omnes digitos suos. Illa
aut infelix videns quod faciebat.
a timore velut lapidea facta est.

Et venientes mane iuvenes q̄ eā
miserāt. ad monachū illū dicebāt
Venit hic mulier sero? Ille autē
dixit Ecce vbi dormit Et i
trātes iuenerūt eam mortuā. Et
diāt Abba. mortua est Tūc ille
exatēs palliōlū suū quo utebāt.
ōndit eis man⁹ suas dicens Ecce
q̄ m̄ fecit ista filia dyaboli. p̄didit
oēs digitos meos Et narrās eis
qđ factū fuerat. dicebat Descriptū
est Nō reddas malū p̄ malo Et
facēs orōnem. suscitauit eā Que
conūsa. casle se egit reliquū tēpus
vite sue

Frater quidā impugnabat a
fornicatione Contigit autē
ei vt reiret in viā quēdā egipti
et vides filia sacerdotis paganorū
admauit eā Et dixit patri eius
Da m̄ eam vxorē Ille autē respō
dens dixit ei Nō possū eam tibi
dare. nisi interrogauero deū meū.
Et abiēs ad demōnē quem vole
bat. dixit ei Ecce monach⁹ quidā
venit volens accipere filia meam?
do eā ei? Et respōdens demō dixit
Di negat deum suū et baptisimū
et p̄positū monachi. interroga eū
Et veniens ad eū dixit ei Rega
deum tuū et baptisimū et p̄positū
monachi. et dabo tibi filia meam.
Ille vero cōsensit Et statim vidit
velut colūbam exire de ore suo. et
volāre in celū Pergens autē sacer
dos ad demōnē dixit Ecce p̄misit
se illa tria facturū Tūc dixit ei

dyabolus Non des ei filia tuā in
vxorē? qz de⁹ eius non recessit ab
eo. s̄ adhuc adiuvat eū. Et veni
ens sacerdos dixit s̄ illi Nō pos
sū eam tibi dāre? qz adhuc de⁹ tu⁹
adiuvat te. et nō recessit a te Hec
audies frater. dixit in semetipso.
Di tantā bonitatē ostendit in me
deus. cū ego infelix negauerim et
ipsū et monachi p̄positū? bonus
autē deus eā sic malū nunc vsqz
adiuvat me. cur ego recedo ab eo?
Et in seipsū trāsus. recepit sobrie
tatē mentis. Et venit in heremū
ad quēdā magnū senem. et narra
uit ei rē que fuerat facta Et respō
dit ei senex Sede meū in spelūca
et tres ieiunia ebdomadas p̄tinuas.
et ego de p̄cor deum p̄ te Et labo
rauit senex p̄ fr̄. et deprecatus est
dominū dicens Obsecro te domine
dona m̄ animā hāc. et suscipe p̄niā
eius. Et exaudiuit orationē eius
deus. Et cū cōpleta fuiss̄ prima
ebdomada. venit senex ad illū fr̄z
et interrogauit eū dicens. Aliqd
vidisti? Respondens frater dixit
Etiam Vidi colūbā sursum in altitu
dine celi. q̄ caput meum volante.
Et respōdens senex dixit ei Attēde
tibi metipsi. et de p̄care deū intente
De cūdo vero venit iterū senex ad
fr̄m. et interrogauit eum dicens
Vidisti aliqd? Et respōdens dixit
Vidi columbā iuxta caput meum
veniente Et p̄cepit ei senex dicens
Vobis estis mente. et ora. Et

cōpleta tertia ebdomada venit ita
 cum senex: et interrogauit eum
 dicens Ne aliquid plus vidisti?
 Et ille respondit dicens. Vidi
 colubam que venit et stetit super
 caput meum: et tetendi manum
 meam tenere eam: illa autem sur-
 gens intrauit in os meum. Et gra-
 tias deo agens senex: dixit fratri
 Ecce deus suscepit penitentiam tuam.
 De cetero attende tibi metipsum:
 et esto sollicitus. Et respondens
 frater dixit Ecce amodo tecum ero
 donec moriar.

Debat quidam de thebeis
 senibus. quod ipse esset filius
 sacerdotis p̄dolorum. et cum
 paruulus sederem in templo et vide-
 rem patrem meum frequenter ingredi
 sacrificia offerre p̄dolo. et quia se-
 mel occulte post ipsum intrauerim
 et viderim sathanam sedentem et
 omnem miliciam eius astantem ei:
 et ecce vnus de principibus eius
 veniens adorauit eum. Cui dya-
 bolus dixit. Vnde venis tu? Et
 ille respondit In illa p̄uincia eras
 et suscitavi illic bella et perturbati-
 ones plurimas. et effusiones san-
 guinis faciens. veni nūciare tibi.
 Et dyabolus interrogauit eum.
 In quantum tempore hoc fecisti? Et
 ille respondit In triginta diebus.
 Et dyabolus iussit eum flagellari
 dicens. Tanto tempore hoc solu
 fecisti? Et ecce alius veniens ado-
 rauit eum. Et illi dixit. Vnde ve-

nis tu? Et respondit demon. In
 mari eras et suscitavi commotiones
 et diuerse naues periditabantur.
 et multos homines occidens. ve-
 ni nūciare tibi. Et dixit ei dyabo-
 lus. Quanto tempore hoc fecisti?
 Et ille respondit. P̄unt dies vi-
 ginti. Et hunc similiter iussit fla-
 gellari dicens. Quare in tantis
 diebus solu hoc fecisti? Et terti-
 us veniens adorauit eum. Dicit autem
 et huic Et tu vnde venis? Et ille
 respondit In illa ciuitate fui. et du-
 bi fierent nuptie. exataui lites. et
 multas effusiones sanguinis feci
 insuper et ipsum sponsum occidi. et veni
 nūciare tibi. Et dixit ei. In quan-
 tis diebus hoc fecisti? Et respondit
 Decem. Iussit autem hunc tam qui
 moras fecerat flagellari. Venit
 autem et alter adorare eum. et dixit
 ei. Vnde venis? Et respondit. In
 heremo eras. Et ecce quadraginta
 anni sunt quod impugno monachum
 quemcumque. et vix nocte ista p̄ueniui.
 ut facerem eum fornicari. Quod dya-
 bolus audiens surrexit et oscula-
 tus est eum. et tollens coronam quam
 ipse habebat posuit in capite eius
 et fecit eum in vna sede sibi cōsistere
 dicens. Magnam rem et forte egisti.
 Et hoc ego cum vidissem et audissem.
 dixi intra me ipsum Valde magnus
 est ordo monachorum. Et ita pla-
 uis deo salutem dare michi. et
 egressus sum. et factus sum mona-
 chus.

Quidā frater stultus est a
fornicatione: et surgens noc
te p̄cepit ad senem: et dixit ei cogi
tationē suam. Et cōsolatus est eū
senex. Ex qua cōsolatione p̄ficiēs
reuersus est in cellam suā. Et ecce
iterū stimulus fornicationis tēpta
uit eū. Ille autē iterū abiit ad senē.
Factū est autē hoc frequēter. **S**e
nex vero non cōtristauit eū: s̄ lo
quebatur ei que ad vtilitātē eius
p̄tinerēt dicens. Non cedas dyabo
lo nec relaxes animū tuū: s̄ ma
gis quociēs molestus est tibi de mā
veni ad me et increpa eū et ita in
crepatus discedet. Nichil ei sic ex
pellit demonē fornicationis: quō
si reuelent stimulationes eius: et
nichil eum sic letificat quō si absē
dantur cogitationes. Venit ergo
frater ad senē vnde aces: et accusas
cogitationes suas. Postea autē
dixit frater seni. Ostende caritatē
abba: et dic m̄ vbi. Dicit ei senex.
Crede fili si p̄mittit deus cogita
tiones meas quib⁹ stimulat ani
m⁹ meus in te t̄sferre: non eas
portabis. s̄ omnino corruēs deorsū.
Hec autē eo dicente p̄pter nimiam
humilitatē eius: quieuit stimulus
fornicationis a fr̄e.

Venit aliquñ frater ad quēdā
senem: et dicit ei. Frater me⁹
soluit me egrediēs huc atq; illuc:
et p̄ hoc ego affligor. Et rogauit
eum senex dicens. Equanimiter

porta frater: et deus videns labo
rem sustentationis tue euocabit eū
ad te. **N**eq; enī possibile est vt cū
duricia et austeritate facile ab intē
tione sua aliquis reuocet. qz nes
demon expellit demonē: s̄ magis
benignitate reuocat eum ad te. qm̄
et deus noster cōsolando homines
ad se trahit. **E**t narrauit ei di
cens quia fuerūt in thebayda duo
fr̄es: et cū vnus incurrisset fornicā
tionem dicebat ad aliū. Reuertor
ad seculū. Alter vero plorabat di
cens. Non te dimitto frater disce
dere et p̄dere laborē tuū et virgini
tatem tuā. Ille vero non acquies
cebat dicendo. Non hic sedēbo sed
vadā: aut veni meū et sedēbo te
cum: aut certe dimitte me vt in se
culo p̄maneam. Vadens autē fra
ter nūciat h̄c quidā seni magno.
Dixit autē senex. Vade cū ip̄o: et
deus illum p̄ laborem tuū non p̄
mittet cadē. Qui cōsurgens: abiit
cum eo ad seculū. Et cum puenis
sent ad quēdam vicum: et videns
deus laborem illius quia ex cari
tate et necessitate sequebat fratrē
suū: abstulit cōcupiscentiam a fr̄e
eius. Et dixit fr̄i suo. Eam⁹ iterū
ad heremū frater. Ecce puto qz
iam peccauī cū muliere: quid lu
cratus sum ex hoc? Et reuersi sūt
illesi in cellā suam.

Monachus quidā solitarius
antiquis et in cōversatione
sua proficiens. sedebat in monte
in partibus antinoo sicut audiui
mus a notis monachis. cuius
verbis et actibus multi proficie
bant. Et cū talis esset. exaltatus
est dyabolus ad inuidiam contra
eū. sicut et contra omnes virtutū
viros. Et imittit eius in animo
auigationē talem. ut ei qui in
tali cōversatione esset non de be
ret seruiri ab alio aut ministeriū
exhiberi. sed magis ipsū debere
alijs ministrare. Quod si alijs non
exhiberet ministeriū. saltē sibi ipsi
seruiret dicens. Vende igitur in
auitate sportellas quas facis. et
eme tibi que op9 sunt et reuertere
ad locū tuū. et nulli sis onerosus.
Hoc autē suggererat dyabolus.
inuidens quieti eius et oportune
vacationi ad donum. et utilitati
multorū. Undiq; enim dyabolus
venari eū et capere festinabat. Ille
vero tamē bone cogitationi acqui
escens. descendit de monasterio
suo. et qui erat oībus amirandus.
ignotus tū huiusmodi insidiam
astuat. notus autem et famos9
omnibus a quibus videbatur
existebat. Exiens autē. cū non
post longum tempus mulierem
vidisset. pro incautela sua supplā
tatus est et incurrit in eam. Et
veniens in desertum locum.
sequente dyabolo vestigia eius

cecidit iuxta flumen. Et cogitans
quia gausus est inimicus de mi
na eius voluit seipsū de specare.
quia spiritū domini maxime con
tristauit et sanctos angelos. et
venerabiles patres. quorū multi
in ciuitatibus habitantes supera
uerunt dyabolū. Et cū nulli horū
se facere similem posset. contrista
batur valde. et non reuertebatur
quia deus est qui tribuit virtutē
hīs qui ad eum deuotissime con
uertuntur. cecatus et non videns
peccati sui curā. voluit se in flumen
illud iactare. ut perfectū gaudiū
faceret inimico. Ex multo enim
animi dolore infirmatus est cor
pore. et nisi postea misericors de9
auxiliū prestuisset ei. ad perfectū
gaudiū minia. sine penitentia mo
teretur. Nouissime autē in se reu
sus. et cogitauit maiore laborē in
afflictione penitentie demonstrare
et supplicare deo in fletu et lacu.
et ita rediit ad monasteriū suū.
Et tāpnans ostiū cellule sue sicut
sola super moxerū. ita flebat sup
plicans deo. Ieiunans autē et vi
gilans cū omni anxietate extenu
auit corpus suū. et nec satisfactū
putabat animo suo quia congrue
penitauisset. Factab9 autē sepe venis
tibus ad eū sue utilitatis causa. et
pulsatib9 ostiū. ipse dicebat nō se
posse aperte dicere. Sacramenta
me constanter. vnu anū deuote pe
nitentia agere. Sed orate p me.

Nec enim inueniebat quomodo se
coram eis excusaret. Quoniam illi
scandalizabatur hoc audientes de
eo: quia erat venerabilis et valde
magnus monachus. **F**ecit quoque
totum annum ieiunans intente: et
deuote penitentia agens. **D**ie au
tem pasche. nocte ipsa dominice re
surrectionis tollens lucernam nouam
et faciens eam posuit in cacabo no
uo: cooperiens de opaldo. a se
surrexit ad orationem dicens. **M**ise
ricors et miserator deus. qui et
barbaros saluari vis. et ad verita
tis cognitionem venire. ad te confugi
fidelium saluator miserere mei. quia
plurimum te exacerbaui et inimici
meum gaudere feci: et ecce mortu
us sum obediens ei. **T**u domine
et impijs et hijs qui sunt sine miseri
cordia miserere: sed et primos
miserere humilitati mee. **A**pus te ei
impossibile est nichil: quoniam scilicet
infernum dissipata est sicut pulvis
anima mea. **F**ac misericordiam
quia benignus et misericors es
figmento tuo. qui et corpora que
non sunt. in die resurrectionis suscita
tuus es. **E**xaudi me domine quia
defecit spiritus meus et infelix a
nima mea: tabefactum est etiam
corpus meum quod coinquinavi
et iam vivere non valeo pro eo quod
non credidi. **I**gnosce peccatori
per penitentiam. duplex habenti
peccatum ex desperatione. **V**iuifica

me contritum: et igne tuo præpe
hanc lucernam accendi. ut et ego
accipiens fiduciam misericordie
tue et indulgentie. residuum tempus
vite mee quod michi donauers
in penitentia expendam. tua man
data custodiam. et a timore tuo non
recedam. sed deuote seruam tibi
amplius quam primo. **E**t hec in ipsa
nocte resurrectionis cum multis
lacrimis dicens. surrexit ut vide
ret si accensa esset lucerna. **E**t dis
tecto cacabo vidit quia non esset
accensa. et cecidit iterum in faciem
suam rogans dominum et dicens.
Prodo domine quia certamen fac
tum est ut coronarer: et non steti
in pedibus meis. eligens magis
propter carnalem delectationem
tormentis ipsorum addidit. **P**arce
ergo michi domine. **E**cce enim
iterum confiteor tue bonitati turpi
tudinem meam coram angelis
tuis et coram iustis omnibus. et
nisi quia scandalizari possent etiam
omnibus hominibus confiteor.
Deus miserere mei ut et alios
exaudiam. domine viuifica me. **E**t
ita tribus vicibus orans exaudi
tus est. **E**t surgens inuenit lucer
nam clare ardentem. **E**t exultans
in spe confortatus est in gaudio
cordis ammirans de gratia dei:
quia et peccatis eius indulget.
et satisfecit iuxta petitionem eius
animo ipsius. et dicebat. **G**racias
tibi ago domine. qui etiam vita

seculi huius indigno misertus est
in magno et nouo signo hoc fidu
cia tabuens. **P**aras enim anima
bus misericordis quas creasti. Ita
autem perseverante eo in confessione
illuxit dies et letabatur in domi
no. oblitus corporale cibum. **I**gne
autem lucerne illius toto tempore vite
sue seruauit et oleum subinde super
fundens et faciens desuper quo
minus exstingeretur et ita uersus
diuinus spiritus habitauit in eo.
Et factus est apud omnes insig
nis et humilitate exhibens in con
fessione et gratiarum actionem domi
no cum letitia. **C**ui circa annum aliquot
dies morte sue reuelatum est de tra
ctu suo

Frater temptatus a demone.
prosecutus est ad quedam senem
dicens quia illi duo fratres simul
sunt et male uiuunt. **C**ognouit
autem senex quia a demone illude
retur et mittens eos ad se
Et cum factum esset uespere posuit
mattam duobus fratribus illis et
roperuit eos in uno stratu dicens
Filij dei sancti sunt. **D**ixit autem
discipulo suo. **H**unc fratrem claude
in cella seorsum ipse enim passionem
quas illis oblat habet in se

Frater quidam temptatus est
peissime a fornicationis de
mone. **Q**uatuor enim demones i
speie pulcrarum mulierum transfor

mati. iugiter quadraginta diebus
perseuerauerunt pugnantes aduersus
eum. ut traheret eum ad turpem
coniunctionem. **I**llo autem uiriliter
reluctante et minime superato. de
us aspiciens bonum eius certamen
donauit ei ut ultra nullum calorem
carnalis concupiscentie patere
tur

Uenit aliquando frater ad ab
batem pastorem et dixit ei.
Quid facio pater? quia affligor a
fornicatione. **E**t perrexi ad abba
tem ibi uisionem et dixit michi. **N**on
debes tam longo tempore perire
habitare in te. **D**ixit ei abbas
pastor. **A**bbatis uisionis actus
sursum in celo sunt cum angelis et
latet eum ego autem et tu in for
nicatione sumus. **S**i ergo teneat
monachus uentrem et linguam et
maneant in solitudine. **Q**uid sit quod non
moritur

Frater quidam stimulatus
est a fornicatione et cepit
de certate et extendere abstinentiam
suam et per annos quatuordecim
regitationes suas custodiens ne
consentiret concupiscentie sue.
Postea autem ueniens ad ecclesiam
manifestauit uniuersae multitudini
quod patiebatur. **E**t datum est man
datum et omnes afflixerunt se pro
eo ebdomada una iugiter oran
tes dominum et quieuit stimulus
eius

Frater dixit seni Quid facio? quia occidit me sordida cogitatio? Dixit ei senex Quia mulier quando vult ablactare infantulum suum amatum aliquid supungit vberibus suis? et cum venerit infans ex consuetudine sugere lac sentiens amaritudinem refugit. Mitte ergo et tu in cogitatione tua amaritudinem. Dicit ei frater. Que est ista amaritudo quam debemittere? Dicit ei senex Cogitationem mortis et tormentorum que in futuro scailo peccatoribus imantur.

Dixit quidam senex Si ascenderit in cogitationem tuam fornicatio esto velut homo qui transit in platea per tabernam et caput rotare cuiuscumque odorem aut alicuius assature et qui vult ingreditur et manducat? qui autem non vult odoratus est tamen et preterit. Ita et tu exiit a te fetorem. Surge et ora dicens Domine fili dei adiuua me. Hoc autem fac aduersus alias cogitationes. Neque enim eradicatores sumus cogitationum sed luctatores aduersus easdem cogitationes.

Dicebant de quodam patre quia secularis fuisset et postea conversus est de concupiscentia uxoris sue frequenter stimulabatur et narrabat hoc patribus. Qui cum vidissent quia operarius esset et maius faciebat opus quam ei

Dicebant et imponebant ei quendam ut debilitaretur corpus eius ita ut nec surgere possit. Deo autem dispensante venit quidam pater ut applicaret in sehi. Et cum venisset ad cellam eius vidit eam apertam et pertransiit amicans quod nemo egressus est in occursum eius. Et regressus pulsavit diem. Ne forte frater qui in ea habitat infirmetur. Et cum pulsasset intrauit et inuenit eum nimis infirmum et dicit ei Quid habes pater? Et narrauit ei dicens Ego de seculari vita sum et sollicitat me modo inimicus meus in uxorem meam et narraui patribus et imposuerunt in conuersationis onera diuersa et cum obedienter implere vellet ecce de fecit et tamen stimulus crescit. Audiens autem hic senex contristatus est et dicit ei Equidem patres ut potentes viri bene tibi imposuerunt onera quibus grauaris sed si me paululum audis iacta a te hec et sume patribus in tempore suo et recollige vires tuas et fac aliquotulum opus dei et lacta cogitationem tuam in domino quoniam labore tuo non poteris hanc rem superare. Corpus enim nostrum velut vestimentum est. Si ergo diligenter illud tractaueris stabit si autem neglexeris putrescat. Qui cum audisset eum fecit ita et intra paucos dies recessit ab eo stimulus.

V Dexta pars q monachus
nichil debeat possidere: declarans
eū spirituales diuitias amittē:
si tēptauerit in seculo vel minimū
aliquid habere

Arrauit abbas
daniel s abbate
arsenio. quia ve
nit aliqui magis
tratus deferens
ei testamentū au
liscā senatoris parentis eius. qui
reliquerat ei hereditatē magnam
valde. Et accipiens testamentū:
voluit illud scindere. Magistratus
autē cecidit ad pedes eius. dicens
Deprecor te non scindas illud. qz
inaditū michi caput. Dicit ei ab
bas arsenius. Ego prius mortuus
sū q ille. Ipse autē modo est mor
tuis: et quomodo me fecit herede.
Et remisit testamentū nichil acci
piens

Arrauit quidā pīm de iohā
ne abbate pīa quia ex mul
tis virtutibz sui ad pīdā simpli
ritatē atqz innocētiā venerit. Hic
autem manebat in arabia viana e
gipti. et mutauit a fratre solidū
vnu. et emit linū vt operaretur.
Et vēit frater rogans eū et dicens
Dona michi abba aliquatū lini:
vt faciā michi vestimētū quo vtar
Et dedit ei cū gaudio. Similiter
autē veniens rogauit eū vt daret

ei aliquatū linū vt faceret sibi te
gumentū. et dedit ei. **D**ed et mul
tis alijs petentibus dabat cū gau
dio simpliter. **P**ostea veniens
dñs solidi quē receperat. volens
recipere qd mutauerat: et dicit ei
senex. Ego offero tibi eū. Et cum
nō haberet unde redderet: abiit
ad abbate iacobū dispensatōrē vt
rogaret eū. et daret ei solidū quē
redderet fratri. Qui cū iret inuēit
solidū in terra iacentē et nō cōtigit
eum: sed fecit orationē et reuersus
est in cellam suam. Et venit iterū
frater ille et cepit ei molestus esse
pro solidis: et dicit ei. Ego redam
tibi. Abiit iterū senex et inuēit soli
dū in terra iacentem ubi erat prius.
et rursus facta oratione reuersus
est. Et ecce iterū frater cepit ei mo
lestus esse: et dicit senex. Adhuc
semel expecta me: et offero tibi so
lidū tuū. Et surgens venit ad il
lū locū et inuēit ipsū solidum ibi.
et facta oratione tulit eum. et vēit
ad abbatem iacobū et dicit ei. Ab
ba cū venirem ad te inuēni hunc
solidum i via. **O**nde ergo caritatē
et pīdā in vico. ne qd pīdidissē eū.
Et pīdauit abbas: et nemo in
uentus est qui pīdidisset solidū il
lum. Tunc ergo dicit senex ab
bati iacobo. Si ergo cū nemo pī
didit: dabo eū illi fratri quia de
beo solidū: et cum veniē ad te vt
michi solidum prestares: et redde
rem debitum. inuēni eum in via.

Et miratus est abbas iacobus
quomodo compulsus p debito i
uenissz et non statim tulisset eū:
et reddiderit solidum fratri illi.

Et hoc erat mirabile de ipso: qz
si veniebat quis mutūū aliquid
petere ab eo non p seipsū dabat:
sed dicebat fratri mutūū postu
lanti Vade tolle tibi tūpe quod
opus habes Et si reuocabat qd
mutūū acceperat: dicebat ei Re
pone illud iterū in loco unde tu
listi eū. Et autē nichil reuocabat
ille qui mutūū acceperat: senex
nichil respondebat

Quidam vir rogauit abbate
aghatonē: vt acciperet pe
cuniam in suis vtilitatibus pfu
turam. Ille autem nolebat: vt
pote qui opere manūū suarū essz
sibi sufficiens. Et dum ille pſiste
ret obsecrando vt saltem p indi
gentium necessitate acciperet: res
pondit senex et dixit Duplex m
opprobriū est: quia cū non indi
gentiam accipio: et aliena tribuēs
vanā gloriā colligo

Venerunt aliquando quidā
grecorum vt darent elemo
sinam hospitalitatis: et sibi assūperūt
pnomos ecclesie vt ostēderēt
eis qui necessitate maiorem habe
rent. Illi autem duxerūt eos ad
quēdam leprosum: et dederunt ei.
Ille vero nolebat accipere dīcēs
Ecce modicas palmas habeo
quas operos et facio plenas: et

et eis manduco panē. Et iterū
duxerunt eos ad cellam vnius
vidue. que erat cū filiabus suis.
Et cum pulsarent ostiū: auarrit
filia eius ad ostiū nuda. Mater
autem eius abierat ad quoddam
opus: erat enim cōdicator. Et
dabant filie eius vestimentū et
nūmos. Illa autem nolebat ac
cipere: dicens venisse matrem suā
et dixisse ei Confite quia voluit
deus et inueni opus quod facia
hodie: unde habeamus victum
nostum. Et cum venisset mater
eius rogabant eā vt acciperet:
et nolebat dicens. Ego habeo
pcuratorem meū deum: et vos
vultis eum tollere a me hodie?
Illi autē agnoscetes fide eius:
glorificauerūt deū.

Venit vir magnus ignot9
portans scā autū in sichi:
et rogabat presbiterū heremi vt
erogaretur i fratres. Dixit autē
ei presbiter. Non opus habent
fratres. Et cū nimis vehemens
essz et non ei acquiesceret: posuit
sportā cum solidis in ingressum
ecclesie. Et dixit presbiter Qui
opus habet tollat. Et nemo teti
git. Quidam autem nec aspece
runt. Et dīcāt ei senex. Duxcepit
deus oblationē tuam: vade et da
illud pauperibus. Et valde edifi
catus discessit.

Obtulit quidā seni pecunias
dicens Habe ad expensas

quas? quia senussu et infirmus es
Erat enim leprosus. Hic autem res
pondens dixit. Tu post septuaginta
annos venisti michi auferre nutri
torem meum? Ecce tantum tempus ha
bens in infirmitate mea? nichil
indigui deo tribuente et pascente
me. et non acquieuit accipere.

Recauerunt senes de quodam
ortulano quia laboraret et
omnem laborem suum expenderet in ele
mosinam et tantum retinebat quantum sibi
ad victum sufficeret. Postea vero
sathanas misit in cor eius dicens.
Collige tibi aliquanta pecunia. ne
cum senueris aut egrotaueris opus
habeas ad expensas. Et colligit
et impleuit lagenam de numis.
Contigit autem eum infirmari et pu
trefieri pedem eius. et expendit in
medicos quod et licet fuerat et
nichil ei prodesse potuit. Postea
venit quidam de expertis medicis.
et dicit ei. Nisi maderis pedem tuum.
totum corpus tuum putrescit. Et con
sultuerunt ut maderent ei pedes. Il
la autem nocte rediens ad semetip
sum. et penitentiam agens de hiis que
gessit. ingemuit et fleuit dicens.
Memor esto domine operum meorum
priorum que faciebam cum laborarem
in orto. ex quo pauperibus ministra
bam. Et cum hoc dixisset. assistit ei an
gelus domini et dixit ei. Vbi sunt
nummi quos collegisti? et ubi est
spes tua de qua tractasti? Tunc

intelligens dixit. Beati homines
ignosce michi. et amodo ulterius
hoc non faciam. Tunc angelus do
mini tetigit pedem eius. et sanatus
est statim. Et surgens mane abiit
in agrum operari. Venit ergo me
dicus secundum constitutum tempus cum
sacramentis. ut secaret pedem eius.
Et dicit ei. Exiit mane in agrum
operari. Tunc ammiratus medicus
pergit in agrum ubi operabatur ille.
et videns eum fodiente in terra. glo
rificauit dominum. qui ei reddidit sa
nitatem.

Frater interrogauit senem
quendam dicens. Vis teneo
michi duos solidos propter infirmi
tatem corporis? Videns autem senex
cogitationem eius quia vellet tene
re. dixit. Eam. Et vadens frater
in cellam suam. conturbatur cogitati
onibus dicens. Putas verum dixit
michi senex an non? Et surgens
venit ad senem agens penitentiam. et
rogans dicit. Propter deum dic me
veritate. quia affligor in cogitati
onibus meis propter illos duos so
lidos. Dixit ei senex. Quia vidi te
voluntate habere tenere de eos. dixit
tibi ut teneres. Verumptamen non
est bonum tenere plus quam opus est cor
pori. Si ergo duos solidos retine
ris in ipsis inuenietur spes tua.
et si contigerit ut pereat numquam de
cogitat de nobis? Cogitationem
ergo nostram latemus in dominum.
quam ipsi cura est de nobis.

Interrogatus est quidam a fratre: quid faceret ut salu9 esset Ille autem exspoliās se vestimētū suū et accigens lumbos suos atq; extendens manus suas dixit. Sic debet nud9 esse monachus ab omni materia seculari. et transigere se aduersus tēptatiōes atq; certamina mūdi.

Frater renūciāns seculo et tūc que habebat pauperib9 retinens autem in sua vīe pauca. venit ad abbatem anthoniū. Quod cum agnouisset senex. dicit ei. Vis monachus fieri vade in illum vicum et eme carnes: et impone corpi tuo nudo. et sic veni huc. Et cum sic fecisset frater ille canes et oues lacerabant corp9 eius. Cū peruenisset ad senem: interrogauit eum si fecisset quod dixerat. Illo autem ostendente corpus suū laceratum. dixit sanctus anthoni9. Qui renūciānt seculo et adhuc volunt habere pecunias: ecce ita impugnati a demonib9 discerpūtur.

Dixit abbas cassian9 quia si nūciat9 aliquis nomine renūciasset seculo. et facultates suas pauperibus diuidens aliqua sibi retinuisse ad propriū vsū. nolens perfectā renūciantiū humilitatē et cōmunis vite suscipere regulā. Ad quē sancte memorie basilius hoc dixit. Et senator esse destitisti. et monachū te nō fecisti.

Frater interrogauit abbatē serapionē dicens. Dic michi unū verbū. Dicit ei senex. Quid tibi habeo dicere quia tulisti ea q̄ erant viduarū et orphanorū: et posuisti ea in fenestra? Videbat ei eā cotidib9 plenā.

Erat quidā sanctorū philargi9 nomine. Hic habitabat in iherosolimis. et laborabat operando ut potuisset sibi ad panē sufficere. Et dū staret in platea volēs vendere quod manib9 suis fuerat operatus. cōtigit autē cadere sacculū cū solidis mille. Et inueniēs eū senex. stetit in eodē loco dicens. Necesse est modo eū qui perdidit huc venire. Et ecce veniebat qui perdidit plocas. et tulit eū seorsū et tradidit ei sacculū suū. Quem ille rogabat ut acciperet aliquā partē ex eo. sed senex nullatenus acquieuit. Tūc ille cepit clamare et dicere. Venite et videte hominē dei quid fecit. Senex autē occulte fugiens. exijt de ciuitate. ne aggeret de eo quod fecerat. et hūderent eū.

Septima pars de patientia siue fortitudine: q̄ scilicet nūles propriū et vicis vniuersaliter resistere. et aduersa equanimiter de beatō lerare.

Ancius abbas
anthonius, cui se
deret aliqui in ho
remo. animus ei
tedius et perfusione
incurrit. Et dice
bat ad dominum Domine volo sal
uus fieri. et non permittunt me co
gitationes meas. Quid faciam in
hac tribulatione? Quo saluus
ero? Et modice assurgens. cepit
foras ire. Et vidit quendam tam
seipsum sedentem atque operantem. deinde
surgentem ab opere et orantem. et
iterum sedentem et plectam de palmis
facientem. inde rursus ad orationem
surgentem. Erat autem angelus do
mini missus ad correptionem et cau
telam tantam anthonio. et audi
uit vocem angeli dicentis. sic fac
et saluus eris. Ille autem hoc au
dito magnam gaudium suscepit atque si
duam

Descendit aliqui abbas ma
chatius de sithi ad locum qui
distat echerenuthin. et intrauit do
mum in monumenta ubi erant an
tiquitus sepulta corpora pagano
rum. Et traxit unum corpus sub capite
tam plumarii de serpo. Demo
nes autem videntes fiduciam eius in
uidebant. et volentes tertere eum.
vocabant quasi quendam mulierem
dicentes. Donna illa veni nobiscum
ad balneum. Et alter demon de
subito tam ex mortuis illis respon
dens. dixit. Peregrinum quendam

habeo super me. et non possum ve
nire. Senex autem non expavit.
sed confidens contendebat corpus il
lud dicens. Surge et vade si potes.
Quod cum audissent demones.
clamauerunt voce magna dicen
tes. Viasisti nos. et fugerunt con
fusi.

Narrabat de abbate militon
quia cum habitaret aliquando
cum duobus discipulis suis in fin
ibus persarum exierunt duo filii
impatoris secundum consuetudinem
in venationem. et miserunt rethia
in longum per milia quadragin
ta. ut quodcumque intra rethia inue
niretur occiderent. Inuentus est
autem senex intra rethia. Et cum
vidissent eum pilosum et terribi
lem aspectu. amicati sunt et dixe
runt ei. Homo es an spiritus ali
quis? Dic nobis. Et dixit eis.
Homo sum peccator. et exiui flere
peccata mea. et adoro iesum castum
filium dei viui. Illi autem dixerunt.
Non est alius deus nisi sol et ignis
et aqua. ipsos adora. et sacrificia
eis. Et ille respondit. Ista creaturae
sunt. et exaltis. Sed obsecro vos
conuertimini et agnoscite verum de
um. qui et ista creauit et cetera om
nia. Illi autem deridentes. dixe
runt. Contempnatum et crucifixum
dicis esse verum deum? Et respon
dit. Etiam ipsum qui crucifixus pe
ccatum et occidit mortem. hunc di
co esse verum deum. Illi autem tam

tam ipsi q̄ fratribus qui cū eo exi-
erant inferentes tormenta: roge-
bant eos sacrificare. Et duos
quidē fratres post plurima tormē-
ta: decapitauerunt. Denē autē
diebus multis torquebant. Post
ea vero statuerunt eum in quēdā
locū: et sagittabant in ipsū quasi
ad signū: unus a dorso. alius a
pectore. Senex autem dixit eis.
Quoniā facti estis in consensum,
vni ut effundatis sanguinē inno-
centē: crastino in momento. hac
hora que modo est sine filiis tma-
nebit mater vestra: et priuabitur
affectu vestro: et sagittis p̄p̄iis
sanguinē vestrū inuicē effundetis.
Illi autē subsanantes verba ei⁹.
exierunt in crastino ut veniretur.
Et cōtingit ut euaderet de rethi eo
tū unus ceru⁹. et ascenderūt eqs.
et currebant et cōprehenderūt eū.
Qui cū iactassent sagittas post ip-
sū: inuicē sibi in cor dederunt: et
mortui sunt iuxta verbū quod pre-
dixerat eis senex.

Dixit senex Si venerit hūmi-
ni temptatio vndiq; ei mul-
tiplicantur tribulationes: ut pu-
sillanimis fiat et murmuret. Et
narravit senex ita. Frater quidā e-
rat in loco qui dicitur cellia et ve-
nit super eū temptatio: et si quis
eū videbat nec salutare eum vole-
bat neq; in cellam recipere: et si o-
pus habebat pane nemo mutua-

bat ei: et si de missa veniebat neq;
eū in ecclesia sicut erat consuetu-
do ut reficeret inuitabat. Venit au-
tem semel de messura p̄ cauma et
nec panes habuit in cella sua: et
in hijs oib⁹ gratias agebat deo.
Videns autē de⁹ patientia eius.
abstulit bellū temptationis ab eo.
Et ecce quidā statim ostium eius
pulsabat. trahens camelum onus-
tū panibus ab egypto. Quod cū
vidisset frat̄ ille. cepit flere dicens.
Domine nō sū dignus vel modū
cū tribulari? Et cū transisset tēp-
tatio eius tenebant eū fratres in
cellis suis et in ecclesia: et repau-
sabant eū.

Senex quidā sedebat in here-
mo. qui lōge habebat aquā
a cella sua duodeā miliaria. Vbi
dū iret semel haurire aquā de fons
et dixit. Quid necesse est ut hunc
labore pasciar? Venio et habito
circa aquā hanc. Et cū hoc dixisset
conuersus est et vidit quēdā sequē-
te se. et numerante vestigia sua.
Interrogauit autē eū dicens.
Quis es tu? Et ille dixit. Ange-
lus domini sū. et missus sū nume-
rare vestigia tua et dare tibi mee-
cedē. Quod cū audisset senex fac-
tus est p̄mptior et animo fortior.
et adhuc longius posuit cellam
suam ab aqua illa miliaria quin-
q;

Frater quidam erat in congregatione inquietus. et frequenter movebatur ad iram. Dicit ergo in semetipso Vado et solus alibi habito et cum non habuerim cum quo dicam vel audiam ero quietus. et requiescet a me passio mea. Egrediens ergo manebat in spelunca solus. Una autem die repleuit sibi suam vasculam aque. et posuit illam in terra. Contigit autem ut subito versaretur. Ille vero impleuit secundo. et iterum versa est. Deinde tercio implens posuit eam. et iterum versa est. Qui commotus furore tenuit vasculum ipsum. et fregit illud. In se autem reuersus cognouit quia ab eodem demone iracundie sit illusus. et dixit. Ecce solus sum et viat me. Reuertere ergo ad congregationem quia ubique labore et patientia opus est. et maxime adiutorio dei. Et surgens reuersus est in locum suum.

Frater quidam nouem annis mansit impugnat9 a cogitationibus suis. ut exiret de congregatione factum. et cotidie tollebat pellisculam suam in qua iacere solitus erat ut exiret. et quando fiebat vespera dicebat in seipso Crastino hinc discedo. Et mane dicebat in cogitatione sua. Etorqueam9 nobis stare hic hodie propter dominum.

Qui cum impless9 nouem annos de die in diem ita faciens. abstulit ab eo dominus omnem temptationem eius.

Dixit senex. quia frater quidam aliquando stimulabatur a cogitationibus suis per annos nouem ita ut metu ipso desperaret de salute sua. et adiuuauit semetipsum dicens Perdidici animam meam. et iam quia perdidici vado ad seculum. Qui cum abiret. venit ei in via vox dicens Temptationes quas nouem annis sustinisti. corone tue erant. Nunc ergo reuertere in locum tuum. et subleuabo a te cogitationes malas. Unde cognoscitur quia non est bonum desperare aliquem. per hijs qui ei in cogitatione veniunt. Hee enim cogitationes magis coronas nobis prouident. si bene eas exercuerimus.

Senex quidam erat in thebaida sedens in spelunca. et habuit quendam discipulum probatum. Consuetudo autem erat ut senex vespere doceret discipulum. et comoneret eum que erant anime profutura. Post ammonitionem faciebat orationem. et dimittebat eum dormire. Contigit autem laycos quosdam religiosos scientes multam abstinentiam senis venire ad eum. et cum consolatus fuisset eos discesserunt. Et postquam discesserunt. sedit iterum senex vespere

post missam secundū consuetudinē
ammonens illū fratres et insinuans
cum. Et cū loqueretur grauatus
est sopno. Frater autē sustinebat
donec exaretur senex. et faceret
ei iuxta consuetudinē orationē.
Cum vero non euigilante sene
diu sederet discipulus ipse. com-
pulsus est cogitationum suarum
molestia ut recederet et dormiret.
Qui extorquens sibi. cogitatio-
ni resistit et resedit. Iterum autem
compellebatur sopno. et non abijt
Dimulter factum est vñ septies.
et resistit sup animo suo Post hec
media nocte transacta euigilauit
senex. et inuenit cū assidue sibi
et dicit ei. Usqz modo nō discessis-
ti? Et ille respondit. Non Quia
nō me dimiseras pater. Et senex
dicit. Et quare me non exatasti?
Et respondit. Non pñ sibi pul-
sare. ne te contrahat. Turgen-
tes autē cepit facere matutinas
Et post matutinā finē. dimisit
senex discipulū. Qui dum sederet
solus faciens est in excessu mentis.
et ecce quidā ostendebat ei locum
gloriosū et sedem in eo. et super
sedem septem coronas. Interro-
gabat autē illū qui ei hec ostende-
bat. dicens. Cuius sūt hec? Et ille
dixit Discipuli tui. Et locū quidē
et sedem. pro conuersatione sua
bonauit ei deus. Has autē septē
coronas. nocte ista promeruit.
Hec audiens senex miratus est.

et tremefactus vocauit discipulū
et dixit ei. Dic michi quid fecisti
nocte hac? Et ille. Ignosce michi
pater. quia nichil feci. Venex autē
existimans qā humiliando se non
confiteretur. dixit ei. Crede non
quiesco: nisi dixeris michi quid
fecisti vel quid cogitasti nocte hac.
Frater autē nichil sibi cōsciū quē
egisset. nō muerit quid diceret
Dicebat autē senu. Ignosce michi
pater. nichil feci nisi tantū hoc. q
compulsus motu cogitationū me-
arum ut discederem et dormirem
septies. sed quia a te dimissus non
fueram non recessi. Audiens autē
hoc senex. statim intellexit quia
quotiens resistit quis cogitationi
sue. totiens coronatur a deo. Et
fratri quidē nichil horū dixit. causa
utilitatis sue. si d alijs narrauit
hec spiritualibus statibus. ut dis-
camus quia et p paruis cogitati-
onibz de nobis coronas tribuit.
Bonum ergo est ut extorqueat
sibi ipsi homo in omni re propter
deum Etenim scriptum est. regnū
celorum vim patitur et violenti ca-
piunt illud

Extorauit aliquando senex
quidam qui solitarius habi-
tabat et quia non habuit qui ser-
uaret surgebat et quodāqz inuenis-
set in cella sua manducabat. Et
cum aliquot dies ista faceret. ne-
mo veniebat ad visitationē eius.

Transactis autem triginta die-
bus et nullo veniente ad eum; mi-
sit dominus angelum suum qui minis-
traret ei. Et cum fuisset septem
dies et exortati sunt fratres et dixe-
runt ad invicem Camus et vidua
me ne forte infirmetur ille senex.
Cum ergo venissent et pulsasset.
discessit angelus ab eo. Venex
autem de intro clamabat Disce-
dite hunc fratres. Illi autem leua-
tes a cardine ostium intraverunt.
et interrogaverunt eum quare cla-
maverit. Et ille dixit. Quia tri-
ginta dies habui laborans in in-
firmitate mea; et nemo me visi-
tauit. Et ecce iam septem dies
sunt; ex quo dominus angelum suum
misit ministrare michi. Qui cum
venissetis; recessit a me. Et hec
dicens; dormiuit in pace. Patres
autem mirati sunt. et glorificaverunt
deum dicentes. quia non derelin-
quit dominus sperantes in se.

Diebant de abbate anasta-
sio quia habuit codicem in
membranis valentem solidos decem
et octo. Continebat enim vetus
et novum testamentum. Et positus
erat codex ipse in ecclesia. ut qui-
cumque vellet de scripturis legeret.
Superueniens autem quidam frater
peregrinus. applicuit ad senem. Et
ut vidit codicem illum concupivit
illum et furatus est eum. et exiit
atque discessit. Venex autem non
secutus post eum ut comprehen-

deret eum. ut potest quod intellexerat quod
fecisset. Ille autem pergens in civi-
tatem querebat cum venderet eum.
Et cum inuenisset qui volebat eum
comparare. cepit se decem solidos pro
eum illius postulare. Ille vero vo-
lens comparare eum. dixit. Da michi
primo ut ostendam eum. et sic tibi
pretium dabo. Dedit ergo illi codicem
ad ostendendum. Quem accipiens
ille qui emere cupiebat. attulit
eum ad abbatem anastasio. ut
probaret si bonus codex esset. aut si
tamen valeret. Dixerat ei ei et civitate
quia venditor postulabat. Et dix-
it ei senex. Emis illum quia bonus est
codex. et valet pretium quod dixit ti-
bi. Ille autem audiens dixit vendi-
tori aliter. non sicut audierat a se-
ne dicens. Ecce ostendi eum abbati
anastasio. et dixit michi quia mul-
tum est. et non valet quantum dixisti.
Ille autem hoc audiens. dixit ei.
Nichil aliud dixit tibi senex? Et
respondit. Nichil. Tunc dicit ei.
Iam nolo vendere codicem istum.
Cum punctus enim venit ad senem
penitentiam agens. et rogabat eum
ut reciperet suum codicem. Venex
autem nolebat recipere eum. Tunc
dixit ei frater. Quia si non recepe-
ris eum. non possum securus esse.
Et dixit ei senex. Si non potes
securus esse quin recipiam. ecce re-
cipio eum. Et remansit frater ille
apud eum usque ad exitum suum. perficiens
de preceptis senis.

Interrogauit frater senem
dicens. Cogitationes mee
mutantur et tribulor. Et ille dixit ei
Tu sede in cella tua et cogita-
tiones tue iterum veniunt. Dicit enim
si azina ligata sit et pullus eius
seruatur. et currit huc atque illuc
semper autem ad matrem suam reuertitur
ubi semper illa erit. Ita erunt et
cogitationes eius qui propter deum
tolerabiliter in cella sua residerit.
quod et si modicum mutatur. sed iterum re-
uertitur ad eum.

Dicebant de iohanne minore
de thebayda qui fuit discipu-
lus abbatis amoy. quia duodecim
annos fecerat in ministerio senioris
seni in infirmitate eius. et post hec
sedebat super matrem. senex vero
contristabatur pro eo. Et cum mul-
tum laborasset pro ipso. nunquam dixit.
languis esto. Quando autem iam mori-
turus esset. resistentibus senioribus lo-
ca. tenuit eius manum et dixit ei.
Sanus sis. sanus sis. sanus sis.
Et tradidit eum senioribus dicens.
Hic angelus est et non homo.

Dicebant de abbate yfodoro
qui erat presbiter in sythi.
quia si quis habuisset fratrem infirmum.
aut pusillanimum. aut iniuriosum. et
volebat eum repellere foras. ille di-
cebat. Adducite eum ad me. Et appre-
hendens eum. paciencia sua curabat
annum fratrem illum.

Abbas macharius in egipto
positus iuuenit hominem qui

adduxerat animal. et capiebat quod
habebat. Ipse vero ut persequens
assitit furi. et adiunabat eum ad ani-
mal corrigandum. et cum omni quiete
deduxit eum. dicens in semetipso.
Nichil intulimus in hunc mundum.
deus dedit sicut voluit ipse ita et
factum est. benedictus in omnibus
deus.

Acta aliquando congregati
sunt senes probatum abbatem moysen
contempserunt eum dicentes. Et quid
iste ethiops venit in medio nos-
trum? Ille autem audiens tacuit. Cum
vero dimissus fuisset conventus. dice-
runt ei quod eum iniuriose tractauerant.
Nec modo non es turbatus? Et
ille respondit. Turbari sum. et non
sum locutus.

Dixit abbas yperia. Omni
spirituales sunt in ore tuo. et
meditatio assidua subleuet pondus
temptationum superuenientium tibi.
Huius enim exemplum tibi manifestum
est. viator sarana aliarum oneris
pregnatus. qui ferendo et respi-
rando. oneris et vie paulatim la-
borem imminuit. Itaque dixit. Oporet
nos aduersus temptationes armari.
quoniam modis omnibus veniunt.
Hic enim superuenientibus eis. probati
apparebimus.

Dixit abbas motops. Volo
aliquid leue opus et conti-
nuum. quod graue et quod cito finit.

Uenerunt aliqui latrones in
monasterium cuiusdam senis: et
dixerunt ad eum Omnia que in
cella tua sunt tollere venimus. Et ille
dixit. Quantum vobis videtur filij
tollite. Tulerunt ergo quodcumque
in cella inuenerunt: et abierunt. Ob
liti sunt autem ibi sacculum quod erat ab
sconditum in cella. Senex vero tollens
eum secutus est post eos: clamans
et dicens. Filij tollite quod obliti estis
in cella. Illi autem ammirantes pacien
tiam senis: reuocauerunt et restitue
runt omnia in cellam eius: et peni
tentiam egerunt omnes ad inuicem
dicentes. Hic vere homo dei est.

Hereticos quidam venerunt ad se
nem quendam sanctum in deser
to loco sedente: et inuenerunt foras
extra monasterium pueros pascen
tes pecora: et loquentes verba que
non decebat. Postquam vero viderunt
senem: et indicauerunt ei cogitatio
nes suas: et de responsione eius
se perficere senserunt: dicunt ei. Ab
ba quomodo acquiescis team habere
pueros: et non precipis eis ne
hystriant? Et dixit senex. Credite
michi fratres: plurimos dies habeo
ex quo volo eis precipere: et redar
guo meipsum dicens. Si parum hoc
non portauero: quomodo maiorem tem
ptationem si permiserit mihi deus inferri
portare possum? Et propterea nichil
eis dico: ut fiat michi consuetudo
portandi et tolerandi quod superius

niuit

Narrauerunt de senex quodam quia
habuerit puerulum cohabitum
sem secum: et videns eum quia fece
rat opus quod non expediebat:
dixit ei semel. Non facias hanc rem.
Et ille non obedivit ei. Hoc autem
videns senex: abiit de cogitatio
ne sua curam illius: iactans proprium
iudicium super ipsum. Puer vero clau
sit ostium cellae in qua erant panes
per dies tres: et dimisit eum ieiunum
et non dixit senex ubi est aut quid
faciat foris. Habebat autem viam
senex. Qui cum agnouisset quia tar
daret puer ille fecit modicum pulme
tum: et dabat ei per parietem: et roga
bat ut gustaret. Et dicebat seni.
Quid tardat frater ille foris? Se
nex vero dicebat. Quando ei vacum
fuerit: reuertetur.

Senex quidam erat habens pro
batum discipulum: quem aliqui
contristatum expulit foris. Ille vero
discipulus expectabat sedens foris.
Et aperiens ostium senex: inuenit
eum: et penitentiam egit apud eum.
Senex dicens. Tu es pater meus:
quoniam humilitas et patientia
tua vicia pusillanimitate anime
mee. Veni intro. Amodo enim tu
senex et pater: ego enim iuuenis
discipulus: quoniam opera tua super
tasu senectutis meam.

Dicebant quidam senem quod audi-
erint ab aliquibus sanctis
viris; iuvenes esse qui ducatum
prebeant senibus in vita hac. Et
narraverunt dicentes. quia erat
quidam senex ebriosus. et operabatur
vnam mattam in die et vendebat eam
in vicino vico. et bibebat quod ac-
cipiebat de pretio eius. Postea
vero venit ad eum frater vnus et
manebat cum ipso. qui similiter
operabatur mattam vnam. Tollebat
autem eam senex et vendebat. ambaui
quod mattam pretium expendebat in
vino. Illi autem offerebat tantummodo
modicum panis ad cenam. Et cum tri-
ennio iugiter faceret. nichil locu-
tus est frater ille. Post hec vero
dixit frater ille in semetipso. Ecce
nudus sum. et panem cum egestate
comedo. Surgam ergo et discedam
hinc. Iterum autem cogitavit in semet-
ipso dicens. Vbi habeo ire? Se-
deo hic. Ego enim propter deum
sedeo in hac vita communi. Et statim
apparuit ei angelus domini dicens.
Nunc quod discedas. Veniemus ergo
cras ad te. Et rogauit frater ille
senem illum ipsa die dicens. Non dis-
cedas hinc alibi. quia veniunt
hodie mei tollere me. Cum ergo
facta fuisset hora qua solebat senex
descendere ad vicum. dixit fratri. Non
veniunt hodie filii. iam enim tarde
est. Et ille dixit ei. Modis omni-
bus. quia veniunt. Et dum cum eo lo-
queretur. dormiuit in pace. Venere-

autem flebat dicens. Venu me filii quia
multis annis sub negligentia viuo.
tu autem in puo tempore saluam fecisti
animam tuam per patientiam tuam. Et
ex illo die factus est senex sobrius
et probus.

Dicebant de quodam fratre qui
seni cuiusdam magno vicino erat
qui ingrediebatur et recipiebat
quicquid habebat in cella senex.
Videbat autem eum senex et non ob-
iurgauit eum. sed extorquebat sibi
plus solito manibus operari dicens.
Credo opus habeo fratre isto. Et
exigebat a se maiorem solito laborem
et astringebat ventrem suum ut cum in-
digentia comedere panem suum. Cum
autem mori cepisset senex ille. circa
steterunt eum fratres. Et respiciens
in eum qui furabatur. dicit ei. Iunge
te huc ad me. Et tenuit eum. et os-
culatus est manus eius dicens.
Gratias ago manibus istis fu-
eris. quia propter ipsas vado in
regnum celorum. Ille autem compunctus
et penitentia agens. factus est eadem
ipse probatus monachus. exemplum
sumens de actibus illius magni
senis.

Narrauit quidam pater dicens
Quia cum esset in occidente
tenebant ibi pauperes in vespere
sabbati ut acciperent agapem. Et
dormientibus eis erat ibi quidam
habens tantummodo mattam. cuius
medietatem sibi subtermittebat.
medietatem vero cooperiebat.

Erat enī ibi validū frigus Et cū
exisse ad vzinā audiui eū murmu
rante et gementē de frigore. et cō
solabat semetipsū dicens Gratia
tibi ago dñe Quid sē modo diuites
in custodia qui eadē in ferro sedent
aut pedes hñt in ligno pñctos
qui neq; vzinā suā libere faciunt.
ego autē velut impator sum extē
rens pedes meos et vbi volo am
bulo Hec illo dicēte. ego stabam
audiens vba eius Ingrediēs autē
narravi frībus. et audiētes multū
edificati sūt

Senex quidā erat qui frequē
egrotabat Cōtiguit autē eū
vno āno non egrotare Qui affli
gebat graviter. et plorabat dicēs
Dereliq̃t me dñs. et nō visitauit
me

Frater quidā dū sollicitaret a
cogitationib9 pprijs vt exi
ret a monasterio. indicauit hī ipsū
autā abbati Ille autē dixit ei Va
de sede in cella tua. et da parietī
celle tue corp9 tuū p pignore. vt
nō exeat inde Cogitationē autē
tuam dimitte. cogitet qd vult. tm̃
ne exeat de cella tua corp9 tuū

Dixit senex Cella monachi ē
camīn9 ille babilonis. vbi
tres pueri dei filiū inuenerūt. sed
et colūpna nubis ex q̃ deus locū
tūc est moysi

Quidā frater iterrogauit senē
dicens Quid faciā. qz cogi
tatio mea nō dimittit me vna hō

ca sedere in cella mea? Et dicit ei
senex Fili reūtere sede in cella tua.
et labora manib9 tuis. et ora inces
santer deū et iacta cogitatū tuum
in dño. et ne quis seducat te exire
Et dicebat. qz erat quidā adoles
cens seculari s habēs pñem. et desi
derabat fieri monach9 Et dū mul
tum supplicaret pñ suo vt dimitte
ret eum cōuertī. non acq̃secebat.
Postmodū autē rogatus a fideli
bus amicis. vix acq̃euit Et egres
sus frater ille introiuit in monas
teriū. et factus monach9 cepit oē
opus monasterij pfecte pñcere. et
ieiunare cotidie Cepit et7 et bidua
nas abstīnē. similiter autē semel
in ebdomada reficē Videbat eū ab
bas su9 et mirabatur. et bñdicebat
dñm in abstīnēcia et laborib9 suis
Contiguit ergo post aliq̃d tēpus
cepit frater ipse supplicare abbati su
o dicens. Rogo te abba dimittas
me. et vadā in hēmū. Dicit ei ab
bas Fili. noli cogitare hoc. Non
potes ferre talē laborē. et pñtea
tēptatiōes dyaboli et versutiās e9
Et cū contigerit tibi tēptatiō. nō
iuenies ibi qui te consoletur a per
turbatiōis iniuriā. que tibi illa fa
 fuerit. Ille autē cepit amplius ro
gare. vt eū pmitteret abire. Vi
dens autē abbas eius quia eū reti
nere nō poterat. facta orōne dūmi
sit eū. Postmodū dicit abbati suo
Rogo te abba. vt concedas mī v
num qui ostendat michi iter. quo

pergere de bea. **Et** ordinavit cum eo
duos monachos monasterij: et
abierunt cum eo Ambulantibus eis per
heremum unam diem et alteram et de se
terunt per estum. et periclitantes se in
terram iacebant **Et** soporati modice
sopno: ecce aquila venit: pariter
que eos alis suis precessit paulum et se
dit in terra **Et** euigilantes: viderunt
aquilam: et dixerunt ei. **Ece**
angelus tuus: surge et sequere eum.
Et surgens valedicensque fratribus
sequebatur eam: et venit usque ubi sta
bat aquila ipsa. **Que** mox surgens
volavit usque ad unum stadium. et iterum
sedit. Simuliter sequebatur eam ille
frater. **Et** iterum volavit. et sedit non
longe. Factum vero est hoc per horas
tres. Postmodum autem dum sequitur
eam diuertit ipsa aquila in dextram
parte sequentis se: et non coparuit.
Frater ergo ille nichilominus seque
batur **Et** respiciens: vidit tres ar
bores palmarum et fontem aquarum et spe
lucam: et dixit **Ece** locus quem mi
hi paravit dominus. **Et** ingressus cepit
sedere in ea: sumens autem dactilo
tum: et de fonte aque bibens **Et** fecit
ibi annos sex. neminem videns.
Et ecce una die venit ad eum dyabo
lus in similitudine cuiusdam abba
tis senioris. habens vultum terribi
lem **Videns** autem eum frater ille. ti
muit **Et** padens in orationem. sur
rexit **Et** dicit ei dyabolus **Oremus**
iterum fratres **Et** surgentes. dixit dy
abolus **Quantum** tempus habes hic?

Et respondit **Habes** sex annos.
Dicit ei demon **Ece** te vicinum ha
bui. et non potui cognoscere nisi ante
dies quatuor. quia hic habitas **Et**
ego non longe habeo monasterium
a te **Et** ecce anni sunt undecim qui
te monasterio non exiui nisi hodie:
quia cognovi quod in vicino habita
res. et ego non longe a te habeo
monasterium. **Et** cogitavi mecum di
cens **Vadam** ad hominem dei istum: et
cum eo conferam quod potest prodesse
saluti anime mee **Et** hoc dico fra
ter: quia nichil propriam sedentes in
cellis nostris. quia corpus et sanguinem
christi non percipimus: et timeo ne
efficiamur externi ab eo. si nos ab
hoc misterio elongaverimus **Hic**
dico tibi frater **Ece** ab hinc tribus
milibus est monasterium. habens
presbiterum **Eam** ergo dominico
die. aut post duas ebdomadas: et
accipiamus corpus et sanguinem christi
et revertamur ad cellas nostras.
Placuit fratri illi persuasio dyabolica
Et veniente dominico die. ecce dy
abolus venit et dicit ei **Veniamus**
quia hora est **Et** exeuntes preceperunt
ad predictum monasterium ubi ille pres
biter erat. et ingressi in ecclesiam mi
serunt se ad orationem **Et** exurgens
ab oratione frater ille. respiciens non
invenit qui adduxerat eum ibi. **Et**
dixit. **Ubi** putas precepit? **Non** ad
commune necessarium ambulavit? **Et**
dum diu sustineret. non venit. **Postmo**
dum autem exiens foras. requirebat eum

Et cum non repperisset Dixit ad fratres loci illius interrogans eos. **U**bi est abbas ille senex qui mecum in ecclesiam ingressus est? Et dixerunt ei. Nos neminem vidimus nisi te tantum. Tunc cognovit fratrem ille quia de monasterio fuisse. Et dixit. Vide cum quanta arguita crederet me dyabolus de cella mea. Sed tamen me non pernitet quia ad opus bonum veni propter corpus et sanguinem Christi et sic revertar in domum meam. Et post missas volente reverti tenuit eum abbas monasterii ipsius et dicens. Nisi refectus non dimittam te. Et cum percepisset cibum et regredi vellet in cellam suam. Ecce iterum dyabolus venit in similitudine cuiusdam iuuenis secularis et cepit eum respicere a summo capite usque ad pedes. Et dicens. Ipse est ille? Non est hic. Et cepit eum considerare. Et dixit ei frater. Quem sic respicis? At ille ait. Puto non me cognoscis? tamen post tantum tempus quod me habes cognoscere. Ego sum vicarius patris tui filius illius. Quomodo non est datus pater tuus sic et mater tua tale nomen non habuit? Et tu sic non vocaris? Et misericordia illa et illa sic non sunt dea? Mater vero tua et soror ante tres annos mortue sunt. Pater autem tuus mortuus est et te fratrem habet? dicens. Cui habeo dimittere substantiam meam? nisi filio meo viro sancto qui reliquit scilicet et abiit pro deum? Ipsi dimitto bona mea. Non autem qui timet dominum et scit ubi est

dicat ut veniens distringat et erogat ea pauperibus pro anima mea et sua. Et perreperit multos quærentes te et minime inveniunt. Ego autem veniens ex occasione propter quoddam opus hic cognovi te. unde non facias moras sed veni et vede omnia et fac secundum voluntatem patris tui. Respondens frater dixit. Non necesse habeo reverti ad seculum. Dicit ei dyabolus. Si non veneris et deperierit substantia illa in conspectu dei tu exiis redde rationem. Quid enim male tibi dico? ut venias et eroges pauperibus et egenis. quomodo bonus dispensator ut non a meretricibus et male viventibus extrahatur quod pauperibus commissum est? Aut quid onerosum est. ut venias et facias elemosinas secundum voluntatem patris tui pro anima sua et revertaris in cellam tuam? Quia multa suadens frater deposuit in seculum et veniens cum eo usque ad civitatem reliquit eum. voluit autem frater ille ingredi in domum patris sui et quoniam iam defuncto eo. et ecce ipse pater eius vivens egrediebatur. et videns eum non cognovit et ait ad eum. Quis es tu? Ille vero turbatus nichil poterat respondere. Et cepit eum iteratis verbis pater eius interrogare unde esset. Tunc confusus dicit ei. Ego sum filius tuus. Et ait illi. Ut quid reversus es? Qui erubescens dicit quod verum erat. dixit. Caritas tua fecit me reverti quia desiderabam te.

Et remansit ibi. Et post aliquā tū
tempus inuenit in fornicationē. et
multis supplicijs afflictus a patre
suo. infelix ipse non egit penitentiā
sed remansit in seculo. Ideo dico
fratres: quod monachus nunquam debet quod
ius suus ab aliquo egredi de cella
sua.

Dixit sancta synodus. Qui in
seculo isto aliqua a minima com-
miserint. etiam nolentes mittuntur
in carcerē. Et nos propter peccata
nostra te digamur nosmetipsos in custo-
dia: ut voluntaria mentis nostrae
vincta. futuras a nobis penas a-
moueant. Si ieiunans non tibi inue-
nias occasionē dicendi. quod ieiunio
extenuatus egritudine iaceat. quoniam
qui non ieiunant similiter egritudi-
nes inveniunt. Insuper aliquid boni
ne reuocaris per impedimenta inimici
quoniam ipse inimicus per patientiam tuam
destruit. Etenim qui nauigare ce-
perint: primo suspendentes vela per-
petui ventum inveniunt. Postea autem
contrarius eis ventus occurrat: sed
nauis non mori propter inausum con-
trarii venti. aut exonerat aut de-
seruit nauim: sed paululum sustinet
aut pugnat aduersus procellam: iterum
velum ausum inveniunt. Ita ergo et
nos contrarium spiritum inuitantes:
crucem per velo erigamus. et sine
periculo seculi istius nauigium compli-
temus.

Dixit quidam frater abbati ac
senio. Quid facio quod affligit
me cogitatio mea dicens non pos-
sum ieiunare neque laborare vel infir-
mos visitare quod in hoc merces est?
Videns autem senex dyabolicas im-
missiones. dixit ei. Vade et manduca
et bibe et dormi. et tamen modo te cel-
la ne excas. sciens quod persecutio
celle producat monachum in ordinem
suum. Qui cum fecisset tres dies exte-
nuatus est. et inueniens paucas
palmas scidit eas. et iterum in cras-
tino cepit plethra facere ex hijs. Qui
cum esuriret. dixit intra se. Ecce alie
paucae sunt palmule. exploro eas
et manduco. Et cum perpendisset eas
iterum dixit. Lego parum. et sic manduco.
Et cum legisset. dixit. Dico aliquos
psalmos. et iam securus manduco.
Et ita paulatim perficiebat deo co-
operante. donec veniret ad ordinem su-
um. Et cum accepisset fiduciam ad-
uersus malas cogitationes. vias
eas.

Dixit de abbate theodoro
et abbate luco loro alexan-
drie. quod fecerint quinquaginta annos
seducendo animas suas. ac dicen-
tes. Transacta hyeme ista: mi-
gramus hinc. Et iterum quando fie-
bat esiae. dicebant. quod transacto
estiuo tempore discedemus hinc. Et
ita fecerunt toto tempore. sed reminis-
cendi praesens.

Venit abbas machari9 ma
ior ad abbate anthoniū in mo
te. et cū pularet ad ostiū exiit ad
eum et dixit ei Tu quis es? Et
ille ait Ego sū machari9. et clau
tes ostiū introiit. et dimisit eum
foris. Et cū vidisset postea padēbā
ei9. aperuit ei. et cōgantes dicebat
ei. Multū tēpus est ex quo te desi
derabā audiens de te. Et exhibēs
ei hospitalitatē refecit eū. Erat enī
fessus de multo labore. Vespere
autē facto insudit sibi abbas antho
nius modicas palmas. et dicit ei
abbas machari9. Da mē ut ego in
fudam qd operor. Ille autē dixit ei.
Nō habeo pl9. et facies fasciculū
maiores insudit eū et sedētes sece
et colloquētes de utilitate aīarū fa
ciebat plectam et ipā plecta per fo
nestrā descendebat in spelūcā. Et
ingredientes mane scūs anthoni9
vidit collāoēz plectaz abbate ma
chari9 et ammiratus est. et osculat9
man9 ei9 dicebat. Multa vltus de
manib9 istis egreditur.

Abbas amon de loco nitrie ve
nit ad abbate anthoniū. et dix
it ei. Video qz ego maiore labore
q tu sustineo. et quomō nomē tuū
magnificatū ē in omib9 sup me?
Et dixit ei abbas anthoni9. quoni
am ego diligo deū pl9 q tu.

Atraxerūt itaqz philosophi
quidā aliqñ voluerūt pbari
monachos. Et venit vn9 mōch9
etāsiēns stola indutus et vestit9

bene. Et dixerūt philosophi. **T**a
veni huc. Ille vō indignatus cū in
iurijs aggressus est eos et pertā
sist. Et vēiens alter vn9 mōach9
dixit magnus libicus genē. Et ipi
dixerūt. Tu mōache male senex
veni huc. Ille vō cursim venit. et
reperit ei alapas dare. Ille autē 2
uertit et aliā maxillam. Et tūc
autē philosophi surrexerūt et ado
rauerūt eum dicentes. Vere eccē
monach9. Et fecerūt sedere in me
dio sui. et interrogauerūt eum di
cētes. Quid est qd plus facis de
nobis in solitudine ista? Ieiunat9
et nos ieiunam9. Castigat9 corpo
ra vrā et nos castigam9. s. quicqd
facit edam et nos facim9. quid ce
go plus facis a nobis sedētes in
heremo. Respondit ei senex. in gra
tiam dei speramus et mentem nos
tram custodim9. Et illi dixerunt.
Nos huc custodiē nō possum9. Et
edificati dimiserunt eū.

Pas habuit affectum cū quo
dam monach9 ex cellam suam. Ab
bas autē pastor nolebat huc. Qui
consurgens fugit ad abbate am
mona et dicit ei. Frat9 meus passi
us habet cū quibusdā affectū qd e
go nō libeter fero. Dicit ei abbas
amonas. Abba pastor ad huc vi
uis? Vade et sede in cella tua. et
pone in corde tuo quia iam annū
habeas in sepulchro.

Frater interrogauit abbate
aghatonē dicens Mandatū
michi venit: et est pugna michi
uis in loco ubi est ipsū mandatū.
Volo ergo ppter mandatū pgers
illuc: et puresco bellū. Dicit ei se
nex. Dic erat aghato: impleuis
mandatū et vincebat bellū.

Dixit abbas besaron. quia
quadraginta noctes ad nu
merū mansi inter spinas istas: et
nō dormiēti.

Dixebant de bte memoriē v
gine sara q̄ super aluēū flu
minis sexaginta annos habitauit:
et nūq̄ inclinata est vt flamē
ipsū aspiceret.

Uenerūt quidā fratru in herē
mū ad senē quēdā magnū.
et dixerūt ei. Quō confitū es cō hie
abba? et sustines laborem hunc?
Et dixit eis senex. Totus labor
temporis mei quē hie sustineo? non
est p̄doncus cōparari ad vnu diē
tormentorū: quē peccatoribus in
futuro seculo p̄parat.

Frater quidā interrogauit se
nem dicē. Quid facio pa
ter qz nichil op̄eroz monachile?
in negligentia quātū sū. mandu
cans et bibens et dormiens? et in
sup cogitationib9 turpib9 et multa
pturbatione sū trāsienē ab opere
ad opus. a cogitationibus ad cogi
tationes? Dixit autē ei senex. Tu
sede in cella tua. et fac quod potes
sine pturbatione. Ita ē enim pacū

quod tu mō facis. sicut qm abbas
anthonius magna et plurima faci
ebat in heremo. Credo ei in deo?
qz quicūq̄ sedet in cella ppter no
men eius. et custodit cōsaam suā.
inueniet et ip̄e in anthoni loco.

Frater interrogauit quēdā
senē dicē. Si in aliquo lo
co michi nata fuerit tribulatio. et
non habuerō cū me cōmittā. et in
dicē et passionē animi mei? quid
facio? Dicit ei senex. Credo in deo
qz mittet grāiā suā. ipse est tibi cō
solatio si in veritate rogaueris eū.
Et addidit senex dicē. Audiu
enim quia in sithi tale est aliquid
factū. Erat enī quidā q̄ sustinebat
temptationes et non habens fiduciā
in aliquo cū confiteret. parabat a
sero melosē suam vt discedet. Et
ecce nocte ip̄a apparuit ei grā dñi
in specie vginis. et rogabat eum
dicē. Nusq̄ vadas sed sede hic.
nichil mali sit ex hīs que audisti.
Qui credēs verbis eius sedit. et
statim sanātū est cor ipsius.

Dixit abbas pastor de iohāne
breui statura. qz rogauerit
deū vt auferret oēs passiones ab
eo. et effūs ē secur9 et venies dix
it seni audā. Video me quietū. et
nullā habentē pugnā. Et dixit ei
senex. Vade et roga deū vt iubeat
in te moueri pugnā. qm pugnatō
et fiat aīa. Et cū ediss9 i eo pugna
vltim9 non orauit vt auferret ab
eo pugna. s̄ dicebat. Domine da

michi tolerantia sustinendi has
pugnas

Dixit qui sup abbas pastor qz
abbas i sitorus pbz de sithi
alleat: sit aliq plebem fm di
ano fies nuqd no ad laborandu
venim? in loco z nunc video qz nl
lus labor hic est. Ego igit colla
pelle mea vato ubi est labor z iu
mo regem

Hic quida iates in septati
one. tribulando pdidit regu
la moachi. Et cu itera velle obse
uare regulari sibi dce pnapia a tri
bulatioe impediebat z dicebat in
seipo. Qn habeo me ita inuenire si
aut aliq etia. z de faciens aio non
pualibat vl op? meliore mochi
Veniens aut ad queta senē. nar
rauit ei q agebatur ar eu. Venex
aut audiens ea de quib? afflige
batur adhibuit ei tale exēplū di
co. Homo qda habuit possessionē
z de negligentia eius in sentes re
ducta est. z repleta est tribulis z
spinis. Visum est at ei postea vt
excoletet ea. dixit filio suo. Vade
z purga agros possessionis illius. z
venit filius vt purgaret. Qui cu res
perisset vidit multitudinē tabulo
ru z spinaz inaruisse. Et de faciens
aio dixit in seipo. Qn habeo hec e
go omia eradicare z purgare. Et
piacens se in terra cepit dormire.
hoc aut fecit multē dieb? Pz hoc
venit pater eius vt videret qd fere
ret. et inuenit eu nichil opati. Et

dixit ei. Quare usq mo nichil fecisti?
Et dixit iuuenis ille patri suo mos
vt venieba operari pat cu vidisse
multitudinē hanc tabuloz et spi
naru. reuocabat ab assumptione la
boris z a tribulatione piaceba mo
in terra z dormieba. Tūc dixit ei
pat suus. Fili ad mensurā latitudi
nis qua iaces terrā occupas. p di
es singulos opere. Et ita paula
tim pfiaet op? tuū. Et tu pusilla
nimis nō efflaer. Qd cu audiss
iuuenis fecit sic. z in pmo tpe pur
gata est z exalta possessio. Ita q
et fuit tu paulati opere z nō desi
ces z deus p grām suam cōstituet
te ite in poci ordinē tuo. Hoc audi
to fecit ille abijt. z cu omi pacem
tia setēs faciebat sicut doctus erat
a sene z sic inuenies regem pmo
uebatur p dñm xpm.

Quēta senē rogabat fies ut
quiesceret a graui labore. Il
le aut respōdit. Credite in o filij.
quia abrahā penitebat cu videret
magna z pclara dona de i. aut nō
fuerit amplius de certatus.

Dixit pater. si tibi contige
rit septatio in loco in quo ha
bitas. nō deseras locum in tēpore
septationis. quia si deserueris. quo
cuq perrexeris. ante te inuenis qd
fugiebas. Pz patiens esto. donec
pertranseat ne discessio tua alijs
scandalū faciat. ne forte alijs qui
circa ipsū locū habitāt tribulatio
ingerat discessio tua.

Dixit quidā senex Si occupa-
uerit te infirmitas corporis
noli pusillanimitas fieri. qz si te dñs
de corpore vult debilem fieri. quis
es tu ut molestie suscipias? Nōne
ipse prius te gitat de oibus? Nūq̃
sine ipso viues? Patient ergo sus-
tine et roga eū ut donet tibi q̃ expe-
dit. H̃ est ut qd volūtas eius est
facias. et sede cū parietia. māducās
q̃ hēs in cantate

Quidā videns quēdā religiosū
portante mortuū in lecto. di-
xit ei Mortuos portas? Vade vi-
uēs porta

Octaua ps de eo q̃ nichil deat
ostentaliter fieri. h̃ intēs q̃ oīs
labor mōchi deo p̃ceat si p̃ mani
gloria fiat

Frater quidā int̃-
rogauit abbate
theodorū dīcēs.
Vis aliquātis
dieb9 nō māduco
panē? Et dixit
senex Beneficiis. Nā et ego sic feci
Et dixit ei frater. Volo portare
modiū acer ad pistrinū. et facere
inde farinā? Et dixit ei abbas the-
odorū. Nā si ad pistrinū vadis fac
tibi panē? et quid opus est ista ad-
iectio?

Alius frat̃ interrogauit cū tē
abbate theodorū. et cepit loq̃
et exquirebat de reb9 quas necdū

fuerat operatus. Et dixit ei senex.
Adhuc tibi nec nauim inuenisti. nec
vasa tua i ea posuisti. nec nauigā-
cepisti. et iā in illā ciuitatē ubi dis-
ponis puenisti. Cū ergo prius o-
peratus fueris rem de qua in asse-
ris. tūc ex ipā te loquere.

Addixit aliqui iudex p̃uincie
de abbate moyse. et p̃cepit
in sichi ut videret eū. Et nūciāue-
rūt seni de aduētū eius. et surrexit
ut fugeret in paludē. Et occurrit
ei ille iudex cū suis. et interrogauit
eū dicens. Dic nobis senex. ubi ē
cella abbatis moysi? Et dixit eis
Quid vultis eū inquirere? Homo
fatus est et hereticus. Et veniens
iudex ad ecclā. dixit clericis. Ego
audies de abbate moyse. veni ut
viderē eū. et ecce occurrit nobis
senex p̃gens in egiptū. et interro-
gauim9 eū. Vbi est cella abbatis
moysi? Et dixit nobis. Quid eū
queritis? Fatus est et hereticus. Au-
diēs autē clerici. cōtristati sūt dīcē-
tes. Qualis erat senex ille q̃ hec
locutus est de scō homine ad vos?
Et illi dixerūt. Senex vetustissimis
vestimētis vtens. longus et niger.
Et illi dixerūt. Ipse est abbas moy-
ses. et quia noluit videri a vobis.
ideo hec vobis ipse de se dixit. Et
multū edificatus iudex discessit.

Abbas nestor maior ambula-
bat in hēmo cū aliquo fr̃e.
et vidētes draconē fugerūt. Et di-
xit ei frater ille. Et tu p̃tē times?

Respondens senex dixit. nō time
o fili. expedit q̄a draconē fugi
qm̄ nō habeo effugere spm̄ vane
glorie

Hater quidā abstīnēs a abis
et nō manducās panē. venit
ad quēdā senem. Oportune autē et
illic etiā alij supuenerūt peregrini
Et fecit modicū pulmentū ppter
eos. et cū sedissēt manducare. Fra
t̄ ille abstīnēs posuit sibi soli ac
infusū et manducabat. Et cū surrex
issent a mensa tulit eū senex secre
ta et dixit ei. Frat̄ si veneris ad ali
quē nō ostendas illi cōversationē
tuā. Si autē cōversationē tenere
vis. sede in cella tua. et nūq̄ ex
as. Ille autē acquiescens v̄bis se
nis factus est v̄s in id qd̄ cū fr̄ibz
inuenissēt

Hodius aliquā abbas antho
ni⁹ de quodā iuvene mōcho
quia signū hm̄i fecerit in via. Itē
cū vidisset quosdā senes iter agen
tes et laborātes in ambulando. onā
gr̄ iussit vt venirent et portarent
eos donec perueniret ad se. Illi ac
senes indicauerūt h̄c abbati antho
nio. Dixit autē abbas antho⁹. Vi
det̄ in mōcho iste similis esse nauis
onuste omibz bonis. de q̄ incertū
est utrū possit peruenire ad portū.
Et p̄ aliquā t̄poris cepit abbas
antho⁹ flere et trahē sibi capillos
et lugere. Qd̄ cū vidisset discipuli
ei⁹. diāt ei. Quid ploras abbas?
Et respondit senex. Magna calūp

na eāie cecidit mō. Dicebat autē
h̄c illo de monacho iuvene. et ad
ieat dicens. Venite ambulate ad
eum et videte qd̄ factū est. Percep
erūt ergo discipuli eius et inuene
runt monachū illū sup̄ mattam se
dente et flente p̄ccatū qd̄ fecerat.
Videns autē discipulos senis ait
eis. diate seni vt obsecr̄ deum vt
deā t̄m diem det michi induas
et satisfic̄z me spero. qui infra q̄n
q̄ dies defūctus est

Venit aliquā iudex puinae vt
videre abbate simeonem et illa
tulit loz quoangebatur et ascen
dit in arborem palme vt purga
ret eam. Illi autē venientes dice
runt ei. Vbi est senex qui hic in so
litudine habitat. Ille autem respō
dit. nō est solitari⁹ hic aliquis. et
cū h̄c dixisset discessit iudex.

Nia iterum vice alter iudex
venit videre eum et p̄cedentes
cleria dixerunt ei. Abba. paratus
esto. quia iudex audiens de te. ve
nit vt benedicatur a te. Et ille ait.
Etiam ego me p̄abo et moriens
se saccū suū. et tollens in manu
sua panem et cascū sedit in ingressu
celle sue. et cepit manducare. Ve
nit q̄ iudex cū officio suo. et viden
tes eum spreuerunt dicentes. hic
est monachus solitari⁹ de quo ta
lia audiebam⁹? Et statim recesserunt
et reuersi sūt ad se.

Eulogius quidā nomine disci-
pulus fuit iohannis archiepi.
Qui eulogius presbiter erat: et
abstinens atq; ieiunans iugiter
bi'duanas leuato Aliquādo etiā et
vñ ad ebdomadā trahebat ieiuniū.
panē tm modicū comedens et sal.
et p hoc laudabatur ab oībus Qui
venit ad abbate ioseph in pane fo-
cre dens se aliquā duriciē continē-
tiā inuēire apud eū Et suscipiens
eum senex cū gaudio: qd habuit
fecit cū caritate parari. Dixerunt
autē discipuli eulogij. Non come-
det psbiter nisi panē et sal Abbas
autē ioseph: tacitus manducabat
Qui cū fecisset tres dies: non au-
dierūt eos psallentes aut orātes
Oculū enim erat opus illorum
Et expectant nichil edificati. Deo
autē dispensante scā est caligo et
errantes de via reuersi sūt ad senē:
et prius q̄ pulsaret ostiū audierūt
eos psallentes et cū expectarent
diu vt audirēt. postea pulsauerūt
Et suscepit eos iterū senex cū gau-
dio Hī autē qui cū eulogio erāt.
ppter cauma tulerunt surisculā et
dederūt ei bibere Erat autē aqua
p̄mixta de mari et flumine: et nō
potuit bibē Qui cū hec in aīo suo
cogitaret: cepit rogare senē vt dis-
ceret institutiōez eius dicens Quid
est hoc abba qz p̄mū non psalle-
batis. s̄ nūc cepistis postea q̄ nos
sumus egressi: et qz aquam volui bi-
bere. et inueni eā salisam? Dixit ei

senex Frater oīq; fortis p̄ errores
miscuit aquā marinā. Eulogius
vero rogabat senē: volens agnos-
cere veritatē Et dixit ei senex Per-
uus ille calix: ad vinū est qd cari-
tas p̄uidet Hec est at aqua: quā
assidue frēs bibunt Et hīs vbiis
docuit eū bibere discretiōē cogita-
tionū. et abscedit ab eo omnia hu-
manitus monētia mētē eius. Et
factus est cois. māducās de cetero
omnia que apposita fuisset ei. Vi-
dit enim etiā ip̄e i secreto opari.
et dixit seni. Pro certo in caritate
sūt opera vestra.

Audatus est quidā frater a
monachis. apud beatū athy-
niū. Ille autē cū venisset ad eum.
temptauit si portaret iniuriā. Et cū
cognouisset qd non possit ferre. dixit
ei. Dimulio es domui que a facie
quidē ornata est. de retro vero a la-
tronib; expoliata.

Dixit abbas cassianus. Quia
venit frater quidā ad abbate
serapionē. et hortabatur eū senex vt
secundū morē orōnē faceret. Ille
autē dicens se peccatorem et ipsius
monachi habitū indignū. nō acq̄-
escebat. Voluit etiā pedes eius
lauare: et hīs tē iterū vbiis usus.
nullatenus acq̄ euit. Fecit autē illū
gustare Et cū gustaret. cepit senex
in caritate monē eū dicens Fili. si
vis p̄ficere p̄mane in cella tua. et
attēde tibi p̄. et fac opa manū tu-
arū Nō ei tm tibi p̄cedē expedit.

quā sedere in cella tua. Ille at hec
audies ita exacerbat⁹ est ei vultū
mutauit. ut nec latere poss⁹ senē.
Dixit g⁹ ei abbas serapion. Huius
diaboli peccator⁹ sū. ⁊ accusans te
ipsū tū indign⁹ sis viuere. ⁊ qz te
in caritate cōmonui. ita exacerba
re debuisti. **¶** Si enī vis reuera hui
lis esse. q̄ tibi ab alio imponitur
disce portare virile. ⁊ nō odiosa v
ba effundere tibi ipsi. Hec audiens
fecit penitentia egit corā senē. ⁊ mē
tū p̄ficiēs discessit.

¶ Rater interrogauit abbate mo
tū diēs. **¶** Si abiero in lo
co aliquo manē. quō vis ut agā i
bi. **¶** Dicit ei senex. **¶** Si habitaueris
in loco aq̄. ne vlt⁹ illic nomē face
re de aliq̄ te dicto. a nō venio in p
uentu sūm. aut nō manduco hoc ul
lus. Hec enī tibi nomē vanū faci
unt. s⁹ p⁹ ea importunitate p̄aer⁹
qm̄ hies ubi h⁹ audierit ibi curret.

¶ Iebat de abbate arsenio ⁊ de
abbate theodoro d⁹ firme qz
sup oīa glām humanā oī io habe
ret. Abbas g⁹ arseni⁹ nō cito occur
rit aliam. Abbas vero theod⁹ oc
currebat quidē s⁹ velud gladi⁹.

¶ Quidā senex dixit. aut fugiēs
fuge hominē. a iracū mun
dū ⁊ hies q̄ in mūdo sūt. sultū te
metipsū in plurib⁹ facto.

¶ Venit in imico p̄uersionis su
e abbas euagri⁹ ad quēdā
senē ⁊ dicit ei. **¶** Dic mī obba sermo
nem quo salu⁹ fiam. Ille at dixit

ei. **¶** Si vis saluari qm̄ ad aliquem
vadis. nō p̄us loquar. anteq̄ te
ille inq̄rat. **¶** Euagri⁹ autē cōpūc⁹
in hoc sermone penitentia egit in cō
spū senis. ⁊ satisfecit ei diēs. **¶** Cro
de mī abba multos codices legi ⁊
talē conditionem nūq̄ inueni. **¶** Et
multū p̄ficiens exijt.

¶ Dixit abbas agatho. **¶** Itam
dus si mortuos suscitet non
placet deo p̄p̄ ira ad diām suā.

¶ Operuenit quidā venacionē
faciēs in silua aggressū aiali
um. ⁊ vidit abbatē anthoniū gen
dente aī sūb⁹ ⁊ displicuit ei. **¶** Vo
lens autē senex ei ostendere qz op
tet aliq̄ cōdescendere sūb⁹. dicit
ei. **¶** Pone sagittā in arcū tuū. ⁊ tra
he. ⁊ fecit sic. ⁊ dixit iterū trahē ⁊
traxit. **¶** Et turs⁹ dicit ei adhuc tra
he. **¶** Et dicit ei venator. **¶** Si sup mē
surā traxero scāgitur arcus. **¶** Dicit
ei abbas anth⁹. **¶** Ita est ⁊ in ope
re dei. ⁊ si sup mensurā tendimus
fēs cito de ficiūt. **¶** Expediit g⁹ ⁊ v
na h̄ra relaxare rigore cor⁹. **¶** Hec
audies venator p̄pūc⁹ est ⁊ mē
tū p̄ficiens in sermōe senis disces
sit. **¶** Et fēs cōfirmati reuersi sunt.

¶ Ad locū suū.

¶ Interrogauit abbas ioseph
abbatē pastorem diēs. **¶** Dic michi
quō monach⁹ fiam. **¶** Et dicit ei se
nex. **¶** Si vis requiē inuenire ⁊ in
hoc saulo ⁊ in futuro in omni cau
sa dic. quis sum ego. ⁊ non in di
ces quēq̄.

Quotidie aliqui sibi helye sep-
tatio et expulsus in abijt in
monte ad abbtem anthoniū. Et
cū māsiss aliqtū epis apud eū re-
misit eū ad cōgregationē unde ex-
ierat. Illi autē videntes eū iterum
expulserūt. Qui similē prexit ad
abbtem anthoniū dicens. No-
luerunt me recipere pater. Misit
ergo ad eos senex dicens. Nauis
naufragiū p̄tulit in pelago. et p̄-
didit on9 qd portabat et cū labo-
re vacua nauis p̄ducta est ad ter-
rā. Vos autē libera tā nauē in ter-
ra vultis subingere. Illi autē cog-
noscentes. quia eū abbas antho-
nis remisit statim suscepērūt eū.

Dixit senex humana et uicē
a omēz plingue dīne h̄mīs
amputat et relinquit eum sicum.

Enī aliqui frater quidā ad
abbtem theodorū d̄ firme et
fecit tres dies rogans eū ut audi-
ret ab eo sermonē. Ille autē nō res-
pōdit ei. et egressus est tristis. Di-
xit ergo ei discipul9 suus. Abba q̄
re ei nō es locutus? Et ecce egres-
sus est tristis. Et dixit senex. Cre-
de m̄ qz nō dicebā ei sermonē. qm̄
negotiator est. et alienis v̄b vult
gloriarī.

Dixit abbas pastor. doce cor tuū
suas. q̄ docet alios lingua tua.
Dixit iterū quia h̄mēs ad loquē-
dū p̄fecti videri volūt. et in opando
id qd loquūtur minores sūt.

Enī aliqui abbas adelphi

us qui fuit episcopus in lepolcos
ad abbate sifoy in mātē abbate an-
thoniū. et qm̄ discessurus erat fecit
eum gustare mane. erat enī ieiū-
niū. Et cū ponēret mensam. ecce
frēs pulsauerūt. Dixit autē senex
discipulo suo. da eis medicas sip-
pulas. quia de labore sūt. Et di-
xit ei abbas adelphi9 dimitte ite-
rim ne dicāt. q̄a abbas sifoy ma-
ne p̄medit. Et intēdit in eū senex
et dicit sibi. Vade tu da eis. Cū ḡ
vidisset pultes dixerūt. ne p̄gra-
nos aliquos habet? Putas et ne
senex vobiscū p̄medit? Et dixit se-
nex. Ceperūt ergo cōtristari et di-
cere. Ignoscat vob̄ deus. qz permi-
ssus senē ista hora manducare. q̄
respondit. Aut ne scit qz plurios
dies laboraturus est. Audies hec
ep̄us cepit coram senē penitētia a-
gere dicēs. Ignosce m̄ abba q̄a e-
go quidē humanū aliqd cōgitaui
tu autē qd d̄i est fecisti. Et dicit ei
abbas sifoy. nisi de9 glōrificauer-
it hominē. gl̄a h̄mīs nunq̄ stat.

Nona ps de nō iudicādo quē
quā. ut sciz d̄i iudicāo reseruem9.
qd quali animo sit ignoramus.

Quidam peccator
peccauerat et eū
iussit p̄bz exire d̄
cācia. surrexit at
abbas besanoni
et exiit cū eo di-
cens et ego peccator sum.

Uenit abbas ysaac de theba
yda in cōgregationē fratru
et vidit quēdā de fratribus culpabilē
et adiudicauit eū. Cū autē exisset
ad heremū. venit angelus domini et
stetit ante ostiū cēlle eius dicens
Non pmutto te intrare. Ille autē
rogabat dicens. Que est cā? Et
respondens angelus dixit. Deus misit
me ut dicat tibi. Vbi iubes ut mit
tā illū fratrem culpabilē quē adiudi
casti? Et statim abbas ysaac pe
nitentiā egit dicens. Peccau. igitur
michi. Et dixit angelus. Purge
ignouit tibi deus. sed custodi de ce
tero ne adiudices quēquā pulsus deus
adiudicet eū.

Fratres in sichi aliqui inuēti
sunt culpabiles et fecerunt se
niores cōuentū. et miserunt ad ab
batē moysen ut veniret. Ille autē
venire noluit. Et misit ad eū pres
biter dicens. Veni quia plebs fratri
te expōit. Ille surgens venit. Tol
lens autē secū spōrtā vetustā. im
pleuit eā harena et portauit. Illi
vero exierunt obuiā ei dicentes. Q
uod est hoc patet? Dixit autē eis senex.
Peccata mea sūt positi me circumdā
et nō video ea. et veni hodie ego a
liena iudicare pccā. Illi autē audie
tes nichil locuti sūt statim. sed igno
uerunt ei.

Interrogauit quidam frater ab
batē pastorem dicens. Vnde vide
ro culpā fratris mei? bonū est cōla
re eā? Dixit ei senex. Quātūq; h

ecce tegimur pccā fratris nō legit e
nā deus nra? et quātūq; hora pccide
rimus culpa sūm. et deus nra sū
ter prodeet.

Offendit aliqui frater in cōgre
gatione. Erat autē in ipso lo
co quidā solitarius. qui iam longo te
pore solus nō exibat. Veniens autē
abbas de aggregatione illa ad eū.
indicaui ei de illo fratre qui offende
rat. Et ille dixit. Expellite eū. Ex
pulsus autē frater de aggregatione.
abiit et misit se in fossatū et flebat
ibi. Cōtigit autē ut alij frates eūtes
ad abbate pastorem. audiret eum in
fossato plorantē. Qui de senectute
ad eū. inuenerunt eū in magno do
lore cōstitutū. et rogauerunt eū ut
iret ad illū senem solitariū. Et non
acqueuit dicens. In hoc loco ego
maior. Venientes autē frates ad ab
batē pastorem. narrauerunt ei de eo.
Et rogauit eos. ut iret ad eū di
centes. Abbas pastor vocat te ad
se. Quod cū ei dixisset. prexit ad
eū. Et videns eū senex afflicti
surrexit et osculatus est eū. et ad
gaudēs ei rogauit ut sumeret abū
Misit autē abbas pastor vnū de
fratribus suis. ad illū solitariū dicens.
Audiens de te multi anni sūt et te
videre desideo. et propter pigritiam abor
non potuimus nos inuicē vidē. Nō
ergo deo volente et occasione facta
fatiga te vsq; huc. ut nos videre
possim? Erat enim non egrediens de
cella sua. Qui cū audisset. dicebat.

Nisi deus inspirasset seni illi de me
non misisset ad me. Et surgens ve
nit ad eum. Et salutantes se inuicem
cum gaudio sederunt. Dixit autem ei
pastor. Duo homines erat in loco vo
stro et ab eis habebat mortuos suos. Neli
que autem unus mortuus suus. et abiit plo
rare mortuum alterum. Audies autem hoc
senex. peruenit in finem eius. et repro
bat. et quod fecerat. Et dixit abbas pas
tor. suscipe in celo ego autem deorsum in terra.

Haudus est aliqui uentus in
siliis et loquatur frater de quodam
fratre culpabili. Abbas autem pioce tace
bat. Postea vero surgens egressus
est et tollens sacrum impleuit eum a
rena. et portauit eum in humeris suis
et mittens in sportellam modicam
de eadem arena portabat eum et ipse
in ante. Interrogatus autem a patri
bus quid hoc esset. Ille respondit. Sac
rum iste qui multa arena habet. mea
peccata sunt. Et quia multa sunt. posui
ea super dorsum meum ne toleam pro
ipsis et prole. Ista autem arena mo
dica. peccata sunt istius fratris et sunt ante
faciem meam et in ipsis exercet iu
diciis fratrem. quod non oportet fieri ita
sed mea magis peccata ante me debent
esse et de ipsis cogitare et cogitare
dum ut ignoret in. Audientes autem
patres. dixerunt. Vnde hec est via salutis.

Ad quendam solitarii venit presbyter
huiusmodi basilice ut consecraret
oblationem ei ad comendandum. Veni
ens autem quidam ad ipsum solitarii ac
cusauit apud illum eundem presbyterum. Qui

cum ex consuetudine in terram venisset ad
eum ut consecraret oblationem. scan
dalisatus est ille solitarii et non a
peruit ei. Presbyter autem hoc viso disces
sit. Et ecce vox facta est ad solita
rii dicens. Tulerunt sibi homines
iudicium meum. Et factus est velud
in excessu mentis et videbat quasi
puteum aureum et situlam auream et fu
nem aureum et aquam valde bonam.
Videbat autem et quendam leprosum hauri
entem et residens in vas et accipiebat
bibere et non bibebat. propter quod lepro
sus erat ille qui hauriebat. Et ec
ce vox iterum ad eum dicens. Cur non
bibis ex aqua hac. quam tam habes
qui implet. Implet enim solum modum et
insudit in vas. In se autem reuersus
solitarii et considerans. Vnde visiois.
Vocauit presbyterum et fecit eum sicut pa
uper sacrificare sibi oblationem.

Verunt duo fratres et magne vi
te in congregatione et meritis
tunc singuli videre gratiam dei in alter
utrumque. Factum est autem ut aliqui unus
ex eis egredereetur in sextam feriam ex
congregationem et videret aliquem man
ducantem mane. Et dixit ei. Hanc ho
mam manducas in sexta feria? Ta
tum ei dixit. Die autem sequen
ti facta est celebratio missarum se
cundum consuetudinem. Et egressi etiam
intuens frater eius vidit gratiam quam ei data
fuerat recessisse ab eo. et contristatus
est. Qui autem venissent in cellam dicit
ei. Quod fecisti frater quia non vidi sicut pre
dictum gratiam dei in te? Ille autem respondens dixit ei.

Ego neq; in actu neq; in cogitati
onibus conscius michi sū alicuius
mali. Dicit ei frater eius. Nec se
monē aliquē odiosū locutus es?
Et recordatus dixit ei. Ecce. Hes
terno die vidi quēdā mane man
ducantē. et dixi ei. Hac hora man
ducas in sexta feria? Hoc est pāz
meū. Sed labora meā duas eb
domadas. et regem deū ut michi
ignoscat. Et fecerūt ita. Et p9 du
as ebdomadas vidit frater grām
dei iterū venientē supra fratrem suū
et aselati sūt deo q̄ solus bonus est
grās referētes.

Utr quidā sanctus cū vidisset
quēdā peccantē. fleuit amārō
dicens. Iste hodie ego eras. Verūp
tamē qualiteruis peccet aliquis.
ante tempus. non iudices eū. sed iu
dica magis te esse peccatōrē q̄ il
lū.

Dixit senex. Non iudicas for
nicatōrē si castus es tu. quia
similiter legē preuarianis. Cui
qui dixit non forniceris. dixit etiā
nō iudices.

De cāma ps de discretionē. ubi
tāq; legis censura cōuenimur. ne
bñfacientes in vtrālibet partē de
clinem9.

Fratres quidā ve
nerūt ad abbātē
anthoniū ut nū
ciarēt ei fantasias
quas videbāt. et
cognoscerēt ab

eo utrū vere esset an a demonib9
illuderet. Habebāt autē asinū secū
et mortuus est in viā. Cū vero ve
nisset ad senē. preuenit eos diās.
Quō mortu9 est ille asin9 in viā?
Dicit ei. Vnde scis pāz? Et ille
dixit. Demones m̄ ostēderūt. Et
nos ppter ea venim9 interrogare
te. qz vidim9 fantasias et plerūq;
sunt in veritate. ne forte errem9.
Et satisfecit eis senex sūpto exē
plo de asino. ostētes qz a demo
nib9 ista sint.

Frater dixit abbati anthonio
Ora p me. Et respondit ei
senex. Nec ego tui misereor nec te
us. nisi p tempō solliatus fueris. et
poposceris a deo.

Accidit abbas petrus qui
fuit discipulus abbatis loth
dicens. Ecce aliqn̄ in cella abbatis
agathonis et venit frater quidā
ad eū dicens. Volo habitare cum
fratrib9. s; dic m̄ quō habitem cū
eis. Dicit ei senex. Dicit in prima
die qn̄ ingrederis ad eos. ita autē
todi peregrinationē tuā in omnib9
dieb9 vite tue. nec assumes fiduciā.
Dicit ei abbas machari9. Quid
enim facit fiducia? Dicit ei senex.
Dic est sicut estus gradis. qui qn̄
exarserit oēs fugiūt a facie eius.
qz est etia arbor frātis corūpit.
Dicit ei abbas machari9. Dic
mala ē fiducia? Respondit abbas
agathon. Nō ē peior altera passio
q̄ fiducia. geitax ē ei oīz passionū.

Cōuenit q̄ opario monachy non
sumē fiduāā ul' si solus in cella sit

Idem abbas agathō cū faci⁹
fuiss⁹ quent⁹ p̄ quādā causa
in sithi. ⁊ fuiss⁹ causa ip̄ ordinata
Postea venit ⁊ dicit ei. Nō bene
ordinastis cām Illi autē dixerūt ei
Tu q̄s es. qui vl' loq̄ris Et ille
respōdit Fili⁹ hōmis Scriptū est
enī Di uere utiq; iusticiā loq̄mini
Ecce iudicate fili⁹ hōmī

Venerūt aliqñ tres senes ad
abbatē achillē. et vn⁹ habe
bat opinionē malā. Dixit autē ei
vn⁹ de senib⁹ Abba fac in vnā sa
genā ad piscandū Et ille dixit.
nō facio Et ali⁹ dixit. fac nob' ve
habeam⁹ memoriā tuā in mōaste
rio nrō Et ille respondit Non in
vacat Dicit ei terci⁹ ille qui habe
bat malā opinionē Michi fac ab
ba sagena v' habeā de manib⁹ tu
is benedictionē Et ille statī respo
dit Et ego tibi faciā. Dixerūt at
ei duo p̄ores secete quib⁹ nō acq̄
euerat. Quō sic quia nob' rogan
tibus nolustī facere. ⁊ huic dixistī
ego tibi faciō ⁊ Respōdit senex e
is Vobis ideo nō dixi faciō qz nō
in vacat. ⁊ nō q̄ tristabimini Huic
autē si nō fecero. dānus est qz de o
pinione mea q̄ malā est audiuit
senex. ideo noluit in facere sagena
et statī inādere⁹ funē s̄ extē ai m
ei⁹ ne tristitia absorberetur hui⁹

Debat de q̄dā sene quia fecē
re. l. annos neq; panē q̄mē

tes neq; aquā bibēs Et dicebat
qz extingui fornicationē ⁊ auariā
et vanā gloriā Ac vero abraham
audiens q̄ hec dixiss⁹. venit ad eū
dixit ei Tu dixisti huic s̄mōēz Et
illo rēdit Ecce Et dixit ei abbas
abrahā Ecce intras in cellā ⁊ iue
nis s̄ mattā tūā mīlitrē. potes nō
cogitatē qz mulier ē Et dixit Nō
s̄ repūgno cogitationi mee ne tā
go mulierē illā Dicit ei abbas abra
ham Ecce q̄ nō interfecisti cogita
tionē. quia vixit passio ip̄a s̄ alli
gata est Iterū si abulas in via ⁊
lapides vidēs ⁊ testas vasoz ⁊ in
ter ip̄as iacet annū poteris mente
tua aux qd' vidēs velud lapides
reputare Et respōdit Nō s̄ resis
to cogitationi mee ne colligam il
lud Et dicit ei abrahā Ecce q̄ vi
uit passio. s̄ alligata est Et dicit
ei iterū abbas abrahā. si audires
de duob⁹ s̄ab⁹. qz vnus diligit te
et bona de te loquitur Ali⁹ autē o
dit ⁊ detrahit tibi. et venerit ad te
utroq; equalit' suscipies Et dixit
nō Dē extorq̄o aīo meo vt silē fa
ciā ei q̄ me odit sicut illi q̄ diligit
me Et dicit ei abbas abrahā Vi
uūt q̄ passioēs sed tūmō a s̄as vi
rē quodā mō religantur

Arcanū q̄dā patz qz senex
aliq̄s erat in cella sua studi
ose laboras ⁊ resuebatur matta.
Qui cū p̄cessiss⁹ ad abbatē amo
nā vidit eū abbas ā mona v̄tētem
matta. ⁊ dicit ei hoc ē nichil p̄st

Et dixit ille senex. Tres cogita-
tiones michi moleste sunt. una q̄
me cōpellit ut alicubi in heremi
taria Italia ut peregrina petā ubi
me nemo cognoscat. tertia ut in-
cludā me ī cella et neminē videā. et
post biduū comedā. Dicit ei abbas
antonas. Nichil tibi ex hys tribz
expedit facere. s̄ magis sede in cel-
la tua et comedā parū cotidie. ha-
bens semp in corde tuo publicani
illius qui in euāgelio legitur ser-
monē. et ita poteris saluus esse.

Transiit aliqui abbatē effrem
una p̄sūtuta ex immusione
cuiusdā cepit ei blandiri. cupiens
eū si posset ad turpem cōmixtionē
inducere. vel si hoc non posset. saltē
ad iracūdiā puocaret. qm̄ nūq̄ eū
vidit quisq̄ irascentē vel litigantē.
Ipsē autē dixit ad eā sequere me.
Cū autē venisset in loco populoso.
dicit ei. Veni huc sicut voluisti cō-
miscere teā. Illa autē vidēs mul-
titudinē. dicit ei. Quō possum? hic
hoc facere? in tāta multitudine as-
tātū? Confūdime enī. Ipsē autē
dixit ei. Si homines erubescis? q̄
tū magis debes erubescere deū qui
revelat occulta tenebrarū? Illa
autē confusa et refutata. cēssit abs-
q̄ ope voluptatis sue.

Venerūt aliqui ad abbatē ze-
nonē quidā fratres. et inter-
rogauerūt eū dicentes. Quid est
illud quod scriptū est in libro iob.
nec celū mundū esse in cōsp̄u dei?

Respōdens autē senex dixit. Reli-
querunt fr̄es p̄c̄a sua. et celestia
scrutātur? Hec autē est interpretatio
sermonis quē requisistis? ut quoniā
deus est mundus. dictū sit neq̄ celū
mundū esse in cōsp̄u eius.

Dixit abbas theodor⁹ de sic-
me. Si habes amicitia cū a-
liquo? cōtingerit eum tēptationē
fornicationis incurrē? si potes da
manū ei et trahē eū sursum. Si autē
in errorē aliquē fidei incurrat et nō
tibi acquiescat reuertit? atō in ade
amicitias eius abs te. ne forte re-
moratus traharis in p̄fundum cū
eo.

Dicēbat de iohāne breui statu-
ra. quia dixerit a liq̄n fratri
suo maiori. Volebā esse securus si-
cut āgeli s̄ securi. nichil operātes
sed sine intermissioe collaudātes de-
ū. Et mox spoliatus se q̄b⁹ vestit⁹
erat abiit in hēmū. et facta ibi eb-
domada una t̄uersus est ad statū
suū. Et dū pulsaret hostiū. respon-
dēs ei anteq̄ aperiret dicens. Quis
es tu? Et ille dixit. Ego sū iohā-
nes. Et r̄spōdēs frater e⁹ dixit ei.
Iohānes angel⁹ fact⁹ est. et ultra
inter hōies nō ē. Ille autē pulsabat
dicens ego sū. et non aperuit ei. s̄
dimisit eū vsq̄ mane affligi. Post
ea aperiens dixit ei. Si homo es
op⁹ habes iterū operari ut viuas.
Si autē angel⁹ es qd̄ queris intrā
in cellā? Et ille p̄uiaz agēs dixit.
Ignosce mī frat. qz peccavi.

Dixit abbas pastor Veni alii
qñ in ecclesios inferiores ad
abbatem ioseph. et habebat in mo-
nasterio arborē sicomorū pulchrā
nimis. Et dicebat in a mane vade
collige tibi et manduca. Erat au-
tem sexta feria. Ego autē non cō-
medi ppter ieiuniū. Et rogavi e-
um dicens Dic m̄ ppter dñm rati-
onem hui9 rei. quia dicebas michi
vade manduca. Ego autē ppter ie-
iuniū nō abii. s; erubescēbam. qui
a mandatu tuū non feci. cogitās
quia sñ ratione in hec nō p̄cipas.
Ille autē respondit. Patres senio-
res non loquuntur ab imāo s̄abus
rā. s; magis distorta. et si viderint
quia ea q̄ distorta sūt faciūt iam
eis nō loquuntur. nisi qd̄ expedit.
agnoscentes qm̄ in omib9 obedi-
entes sūt.

Interrogavit eundē abbatē
pastorem. abbas amon de in-
mūdis cogitationib9 q̄ cor hōinis
grauāt et de variis desiderijs. Et
dixit ei abbas pastor. Nūq̄ glori-
abitur securus in eo qui inadit ad
ipā? Et tu ergo eis nō porrigas
man9 et oīc se erūt. Interrogavit
eundē sermonē abbas ysaias dicit
ei abbas pastor. Dixit capsula plena
vestib9 si demissa fuerit longo tpo
putrescūt vestes in ea. Ita sunt co-
gitationes in cordib9 n̄is si nō se-
cerimus eas corporaliter tempore
longo exterminantur aut putre-
sunt.

Dixit abbas pastor. Nō habi-
tes in loco aliq̄ ubi vides a-
liq̄s adūsū te zelū habētes qz nō
ibi p̄ficiēs.

Fater interrogavit abbatē
pastorē dicens. Perturbatio
in sit et volo derelinq̄re locū istum.
Dicit ei senex p̄ qua causa? Et il-
le dixit quia audio vba de quodā
fr̄e q̄ me nō edificāt. Et dixit ei se-
nex. Non sūt vera q̄ audisti. Et il-
le dixit. Etiam vñ est. nam frater
qui dixit michi fidelis est. Respon-
dit senex et dixit. Non est fidelis
qui dixit tibi. nam si esset fidelis
nequaq̄ diceret tibi talia. De9 au-
tem audiens vocem sodomorum
non credidit nisi descenderet et vi-
deret oculis suis. Et ille dixit. E-
go vidi oculis meis. Hec audiēs
senex respexit in terram tenuit p̄-
uam festucam. et dicit ei. Quid
est hoc? Et ille respondit. festuca
est. Et iterū intendit senex ad cel-
lule tectum. et dicit ei. Quid est hoc?
Et ille ait. mactrices maior que
portat tectum. Et dixit ei senex.
Pone in corde tuo quia peccata
tua sic sunt sicut trabes hec. Ali9
autem frater de quo loqueris ve-
lud hec parua festuca. Audiens au-
tem abbas ysaias hūc sermonem
ammiratus est et dixit. In quo te
beatum faciam abba. Verūpt̄m ve-
lud p̄tiosus lapis ita verba tua
gratia et gloria plena sūt.

Habuit quidam frater de monas-
terio abbatis pastoreis pere-
gre et applicuit ad quendam solita-
rium. Erat enim ille habens cum
omnibus caritatem et multi venie-
bant ad eum. Nunciavit autem ei fra-
ter ille quendam de abbate pastore.
Qui audiens virtutes animi eius
desideravit eum videre. Cum autem
reversus fuisset frater ille in egip-
tum post aliquantum temporis sur-
gens supradictus solitarius venit
cum peregrinis in egiptum ad eundem
fratrem qui prius applicuerat apud
ipsi. Dixerat enim ei ubi mane-
ret. Videns autem eum ille miratus
est et valde gaudens. Dixit autem ei
ille solitarius. Ostende caritatem
quam habes in me et duc me ad abba-
tem pastorem. Et tollens eum duxit
ad senem et nuntiavit ei de eo dicens.
Quia magnus homo est et multa
caritatem habens et honorem plurimum
in provincia sua venit desiderans
te videre. suscepit ergo eum cum
gratulatione senex et salutantes se
in vicem sederunt. Cepit autem loqui
peregrinus ille frater de scripturis
sanctis et rebus spiritualibus. Ab-
bas autem pastor avertit faciem suam
et non dedit ei responsi. Videns autem
ille quia non loqueretur cum eo con-
tastatus est et dicit fratri illi qui
eum adduxerat. Invanum iter istud
assumpsisti. Veni enim ad senem et cetera
nec loqui mecum dignatur. Intra-
vit autem frater ad abbatem pastorem.

et dicit ei. Abba propter te venit
magnus hic vir habens tantam gloriam
in loco suo quod non es locutus
cum eo. Respondit autem senex. Ille
de sursum est et de celestibus loquitur.
ego autem de deorsum et de terrenis
loquor. Si ergo michi locutus
fuisset de passionibus anime ego
utique responderem ei. Si autem de spi-
ritualibus hec ego ignoro. Erigit
ergo frater dixit ei. Senex non
ait de scripturis inquit. Si si quis
ei loquitur de passionibus anime
respondit ei. Tunc ille copiosius
intrauit ad senem et dixit ei. Quid
faciam abba? quia passionibus ani-
me dominatur mei? Et intuitus
eum senex gaudens dixit. Modo be-
ne remisisti. Nunc aperiens os meum
de his illud impleo bonis. Ille au-
tem valde edificatus dicebat. Vere
hec est via caritatis. Et gratias
agens deo quia tam sanctum virum
videre meruit. reversus est in regi-
onem suam.

Frater interrogavit abbatem
pastorem dicens. Feci peccatum
grande et volo triennio penitere.
Dicit autem ei abbas pastor. Nul-
tum est. Et dixit frater. Iubes animum
vnum? Et dixit iterum senex. Nul-
tum est. Qui autem presentes erant dice-
bant. Vis usque quadraginta dies?
Senex iterum dixit. Multum est. Et
adiecit dicens. Ego puto quod si ex
toto corde homo penitentiam habuerit
et non apposuerit facere iterum unde

peniteat: etiam triduanā penitēti

Am suscipiat de9.

Frater quidā interrogauit abbatē pastorem dicēs Quid est illis qd scriptū est qui irascitur frī suo sū causa? Et ille respondit Ex omni re qua te grauare voluerit frat

Ite frat qm interrogauit eū dicēs Dimissa est in heredi

tas: quid faciā ex ea? Dicit ei abbas pastor: vade et post tres dies veni et dico tibi Venit autē sicut p̄ finit et dixit ei senex: Quid tibi habeo dicere frat? Di dixero Da

eam ecclie: clerici sibi faciūt cōiui

a ex ea: Di autē dixero da eā pa

uperibz tuis nō ē t̄ mōs Di at dix

ero da eā pauperibz sear? eo Qm

q̄ vis vade fac ego eam nō habeo

Interrogauit abrahā qui e

rat a gathynis abbatis disci

pul9 abbatis pastorem dicēs Qua

te me sic demones impugnt? Et

diat ei abbas pastor Te ipugnt

demones: nō pugnant nobiscum

demones Quāto autē voluntates

nās faci9 de mōs fē sūt Et hec

st q̄ tribulat nos vt faci9 eas Di

at vis scire q̄les st cū q̄bz demones

pugnat cū abbte moyse et silibz c9

Frater quidā interrogauit ab

batē pābo dicēs Quare me

phibz spūs qdā facē bonū p̄rio

Diat ei senex Non sic loquar a
lioqn deū mendacem facies s̄ die
magē oīo misericordiam facere vo
lo pueniens enim deus dixit De
di vobis potestatem calcandi sup
serpētes et scorpiones et super om
nem vtutem īmnia: Cur ergo im
mūdos spiritus non conuincas?

Erat dicit abbi sysoi Quare a
me nō recedūt passioēs Et diat ei
senex Quā vasa eaz tē passioēs itra
sūt: s̄ da tē pign9 suū et discedūt

Venit quidā frater ad abba

tē siluanū in monte syna et

vidit frēs operantes et dixit seni

Polite operari abū qui perit Ma

ria enim optimā ptem elegit Et

dixit senex discipulo suo Voca za

charia: et mitte istū frēz i cellā ubi

nichil est: Et cū fca esset hora no

na intēdebat ad ostiū si mitteret et

vocaret eū ad manducandū: Et cū

nemo loq̄retur ei: surgens venit

ad senē et diat ei: Abba hodie fra

tres nō comederūt Et diat senex

Eā iam comederūt Et dixit ei

frat ille: Et q̄re me nō vocastis?

Et rēdit senex Tu hō spūal es?

et nō indiges hē abo: nos at cū

les sum9 et volentes māducare p̄

terra opamur manibz nās: Tu

vero bonā pte elegisti legens tota

die et nolēs sumē cūlē abū Qui

cū hec audiss̄ pstrauit se ad p̄uāz

dicēs Ignosce m̄ abba Et diat ei

senex: puto op9 hz oīo maria mar

the p marthā enī maria laudatur

Dixit sc̃a sindetice. Bonū est
quidē non irasci. Si autē ve
nerit. nec spaciū diei huic passioni
concessū est. Dixit enim. Non occi
dat sol sup̃ iracūdiā tuā. Tu autē
expectans donec tempus vite tue oc
cidat. nescis dicere. Sufficiat diei ma
litiā sua. Quare odio habes homi
nem? qui te non noauit? Non est
ipse qui te noauit? s; dyabelus. O
disse ergo debes egritudinē? non
egrotū.

Fuit aliqui monach⁹ quidā
ab vrbe roma qui in palacio
magnum locū habuit? et habitauit
in scichi in vicinitate ecclesie. Ha
bebat autē secū vnu seruū qui minis
trabat ei. Videns autē pzel biter
ecclesie infirmitatē eius? et cognos
ces qz d̃ delicias esset vir ille. ex eo
quod donabat ei deus vel quod in
ecclesiā intrabat transmittēbat ei.
Qui cū fecisset viginti q̃q; anno s;
in scichi. fact⁹ est vir contemplator
pudens et nominatus. Audiens
autē quidā de magnis monachis
egiptiis opinione eius? venit vi
dere eū. sperans cōuersationē cor
poralem plus apud eū arduā in
uenire. Qui cū intrasset salutauit
eū. et facientes orōnē sederunt. Vi
dens autē eū egipti⁹ vestitū mollib⁹
rebus. et mattā de papiro? et pellē
stratā sup̃ ipso et modicū capitale
sub capite eius. s; et pedes mūdōs
habentē cū caligulis. scandalisatus
est intra se de eo? qz in illo loco nō

erat cōsuetudo taliter cōuersandi.
s; magis durā abstinētiā habere
cōsueuerat. Venex autē ille roma
nus habens contemplatiōis siue p̃
uidentie grām? intellexit qz scan
dalizatus fuerat egipti⁹ monach⁹
in eo. et dixit ministro suo. Fac no
bis hodie ppter abbātē qui venit
bonā diem. Et coxit pua olera q̃
habebat. Et surgētes hora ap̃etiti
comederūt. Habuit etiā et modicū
vini ppter infirmitatē suā et illud
biberunt. Et dū factū fuisset vespe
dixerunt duodecim psalmos. et do
muerunt. Similiter autē et nocte.
Et surgens mane egipti⁹. dixit.
Ora p me. Et egressus est nō edi
ficat⁹ ab eo. Et cū paululū disces
sisset? volēs cū senex ille roman⁹
sanare. misit post ipsū et reuocauit
eum. Et cū venisset. cū gaudio iterū
suscepit eum. Et interrogauit eū
dicens. Ex qua p̃uinā es? Et il
le dixit. Egipti⁹ sum. Et dixit ei.
Cuius ciuitatis? Et r̃ndit. Ego
om̃ino non fui in ciuitate? nec habi
taui aliqui in ciuitate. s; i agro erā.
Et dixit ei. Ergo anq̃ monach⁹
esses qd̃ operaberis in possessione
qua manebas? Et respondit. Cul
tos erā agroꝝ. Et dixit illi. Vbi
dormiebas? Respondit. In agro.
Et dixit. Habebas aliq̃d strati?
Et respondit. Ego in agro vnde
potui habere stramenta in quibus
dormire? Et dixit. Et quō dormi
ebas? Respondit. In terra nuda.

Et dixit. Quid māducabas in agro? aut quale vinum bibebas? Iterum respondit. Que sunt esce aut qualis potus in agro? Et dixit. Quomodo ergo vivebas? Respondit. Manducabā panem sicum? et si inueniebam aliquid de salsamentis? et bibebā aquam. Et dixit senex. Grandis labor. Et iterū dixit. Erat ibi balneum in possessione ubi lauaretis? Et ille dixit. Non. Sed in flumine lauabar quanto volebam. Cum ergo hec omnia senex ab eo per responsionem ipsius exegisset et cognouisset modum prioris vite eius atq; laboris? volens eum proficere narrauit ei suam vitam preterita quam habebat cum esset secularis dicens. Ne miserū quem vides? magna illa ciuitate roma sum? habens in palacio magnum locum apud imperatorem. Et cum audisset egiptius iniaia vborū eius compūctus est? et solliate que dicebantur audiebat. Et ille adiecit dicens. Reliqui ergo romam? et veni in solitudine istam. Et iterū dixit. Ne quem vides habui domos magnas et pecunias multas et contēpsi eas et veni in istam paruulam cellam. Iterum dixit. Ne quem vides lōs vestitos ex auro habui habentes p̄ciosissimas vestes? et pro hīs dedit michi deus mattā de popiro et pellem hanc. Sed et vestes mee inestimabili p̄

tio digne erant? et pro hīs vtor hīs vilibus rebus. Et iterū dixit. In prandio meo multum aurum expendebar? et p̄ illo dedit michi deus modiciū oleis et paruulum calicem vini. Erant autem et qui seruebant michi plurimi serui? et ecce pro illis istum vnum cōpūxit deus ut ministraret michi. Pro balneo autem p̄fundo modica aqua p̄fundo pedes meos. et caligulis vtor p̄pter infirmitatem meam. Et rursus p̄ calamis et citharis vel alio musicozum opere quo delectabar in conuiujs meis? dico michi duodecim psalmos i die. et duodecim in nocte. Et p̄ peccatis meis que ante faciebā. modo cum requie exhibeo paruū et inutile ministeriū deo. Vnde rogo abba ut non scandalizeris p̄pter infirmitate meā. Et hec audiens egiptius atq; in semetipsū reuersus. dixit. Ne michi quia ego de multa tribulatione et plurimo labore seculi. magis ad pausandū in conuersatione monachi veni. et quod non habui tunc. modo habeo? tu autē ex multa delectatione seculi voluntate p̄p̄a in tribulationem venisti et ex multa gloria atq; diuitijs venisti ad humilitate et paupertate. Ex quo multū proficiens discessisti et factus est ei amicus. et sepe veniebat ad eū sue vtilitatis causa. Erat enī vix discernēs. repletus bono odore spūs sancti

Frater sedebat in cella sua
quiescens. et voluit autem de
monte seducere eum sub specie an
gelorum. et exatabant eum ut iret ad
colleam. et lumina ostendebant ei
Ille autem venit ad quendam senem. et
dixit ei. Abba veniunt angeli cum
lumine. et exatant me ad colleam.
Et dixit ei senex. Non audias
eos filii mi quonia demones sunt.
sed quando veniunt exatate te. tu
dic. Ego quando volo surgo. vos
autem non audio. Accipiens autem
frater preceptum a senex. eversus est
in cella sua. Et si queti nocte iterum
demones secundum consuetudinem
venientes exatabant eum. Ille vero
sicut ei preceptum fuerat. responde
bat eis dicens. Ego quando volo
surgere. vos autem non audio. Et illi
dixerunt ei. Malus senex ille fal
sator seduxit te. Ad quem venit fra
ter volens mutuas pecunias. et cum
haberet mentitus est se non habe
re. et non dedit ei. Ex hoc enim
cognoscere. quia falsator est. Pur
gens vero dilucalo venit ad senem.
et nuntiavit ei hec ipsa. Senex vero
dicebat. Verum est quia habebam. et
quia venit frater querens a me
mutuas. et non dedi ei. Sciebam enim
quia si daret ei. dampnum ipsius animae
facere. Cogitavi ergo unum man
datum preterite quam preuaticam decem.
ex quibus ad tribulationem venire
potuisset pro illo. si a me pecunia
accepisset. Tu autem demones qui

te seducere volunt. non audias. Et
multum confortatus de vobis senis.
abiit in cellam suam

Venerunt aliquando tres fra
tres ad quendam senem in
scythia. et unus ex eis interroga
uit eum dicens. Abba commendavi
vetus et novum testamentum me
morie mee Respondens senex dix
it. Replesti verbis aerem Et secun
dus interrogavit eum dicens. Et
ego vetus et novum testamentum
scripsi michi per meipsum. Dixit
autem et huic. Et tu replesti fenest
ras carnis. Et tertius dixit. Mi
chi in seculare herbe ascenderunt.
et euelli eas. Et respondens se
nex. dixit ei. Et tu expulisti a te
hospitalitatem

Dixerunt autem quidam patrum de
quodam senex magno. quod si ve
niebat aliquis interrogare eum ser
monem. ille cum magna fiducia dice
bat. Ecce ego suscipio personam dei.
et sedeo in sede iudicii. Quid ergo
vis ut faciam tibi? Si dixeris mise
rere mei. dicat tibi deus. Si vis ut
misereatur tui. misereare et tu fratribus
tuis. et ego misereor tui. Si autem
vis ut ignoret tibi. ignoret et tu
proximo tuo. Numquam a deo est causa?
Absit. Sed in nobis est si volumus
saluari

Dicebat et quidam senex in cellis
quod erat magnus laborator.
et scilicet dum faceret opus suum. percutiebat alium
quendam sanctum virum venientem in cellam eius.

et audiuit eū de foris litigantē cū
 cogitationibus suis et dicentē **U**s
 quo ppter unū verbū oīa illa
 amitto? **I**lle autē foris stans pu
 tabat quia cū aliquo alio litigāet
 et pulsauit ostiū vt intraret et pa
 rificaret eos. **I**ngrediens autē et
 videns quia nemo alius erat in
 tro; habens autē fiduciā apd senē
 dicit ei **C**ū quo litigabas abba?
Et ille rēpōdit **C**ū cogitationib9
 meis. qz qtuordecā libros memo
 rie mee qmētaui; unū vltū modi
 cū audiui solū. **E**t cū venisse facē
 opus dei? oīa illa perdidī et hoc
 solū quod foris audierā venit in
 memoriā michi in hora ministerij
 mei; et ppter litigabā cū cogita
 tione mea

Fratres te congregatione ve
 nerunt in heremū et applica
 erunt ad quēdam heremitam; et
 suscepit eos cū gaudio. **E**t sicut
 est consuetudo heremitis videns
 eos de labore posuit mensā extra
 hōrā; et quod habuit in cella ap
 posuit eis. et repausauit eos. **E**t
 quando factū est sero dixerūt duo
 decim psalmos. similiter et nocte.
Cū autē senex vigilasset. audiuit
 illos int se loquentes et dicentes
 quia solitarij viri plus repausant
 in heremo; q̄ nos in congregatio
 ne. **M**ane autē facto cum ambula
 turi essent ad alium vianū eias.
 dixit eis **V**alutate eū pro me; et
 dicit ei **N**on adiques olcra **I**lle

autē cū hoc audisset intellexit ver
 bum; et tenuit eos vsqz sero labo
 rantes ieiunio. **C**um autem sero
 factū est fecit pzolixius opus dei.
 et postea dixit **C**essemus modice
 ppter vos; quia de labore estis.
Et dixit iterū **C**otidie manduca
 re non solemus; sed ppter vos
 gustamus modici. **E**t apposuit
 eis panē sicū et sal dicens. **E**cce
 ppter vos festiuitatē habemus
 hodie. **E**t misit parū aceti in salib9
 illis. **E**t surgentes ceperunt psal
 lere vsqz mane; et dixit eis. **P**rop
 ter vos non possumus adimplere
 regulā nostrā vt modice pausetis.
 quia peregrini estis. **M**ane autē
 facto volebant fugere. **I**lle autē
 rogabat eos dicens. **M**anete ali
 quātū tēporis nobiscū; finalias
 vel ppter mandatū tres dies se
 cundū consuetudinē heremi facite
 nobiscū. **I**lli autē videntes quia
 non relaxaret eos fugerunt occul
 te

Fater interrogauit quēdā
 patrū dicens **S**i contigerit
 me grauari sopno et transierit ho
 ra ministerij mei. anima mea pre
 verecundia iā non vult implete
 opus suū. **E**t dixit senex. **S**i con
 tingerit te vsqz mane dormire quāto
 euigilas surge claude ostiū et fe
 nestras tuas. et fac opus tuum.
Descriptū est enim. **T**uus est di
 es et tua est nox. **I**n oī enim tēpōe
 glorificatur deus

Frater aliquis interrogauit
senem dicens. *Uxor mea*
pauper est si de ei elemosina non
est sicut unus de pauperibus? Et
dixit senex. *Non.* Et dixit frater
Quare abba? Et dixit senex *Qui*
a sanguis eius trahit te modi
cum.

Dixit quidam senex. *Non om*
nia que dicunt placeant tibi.
neque omni sermoni consentias. Tar
dius crede. et quod verum est attus
dic

Frater quidam interrogauit
paruulum monachum dicens.
Bonum est loqui an tacere? Dicit
ei puer ille. *Si sunt verba otiosa*
dimitte. si autem bona fac locum
bonum. et loquere. Verumptamen et
si bona sunt verba non diu protra
has. sed cito macta quod loqueris et
quiesce.

Descenderunt aliquando mo
nachi de egipto in sicchi. ut
viderent seniores loci illius. Et
cum vidissent extenuatos fame et
de nimia abstinentia improprie
comedere. scandalizati sunt in eis
Hoc autem presbiter agnoscens
voluit sanare eos. et ita dimitte.
Et predicauit in ecclesia plebi di
cens. *Ieiunate et extendite absti*
nentiam vestram fratres. Volebant
autem egiptij qui illuc venecant
discedere. et retinuit eos Cum autem
ieiunassent. primo apozati sunt.
Fecerat autem eos ieiunare biduo

continuato. In sicchi autem habitantes
ieiunauerunt ebdomadam. Et facto
sabbato sederunt manducare egip
tij cum senibus. Turbantibus autem
se ad manducandum egiptijs. unus
de senibus tenuit manus eorum.
dicens Cum disciplina manducatis
quod monachi Unus autem ex egip
tjis repulit manu eius dicens.
Dimitte me quia morior. tota eb
domada nichil coctum comedi. Et
dixit eis senex. *Si vos biduana*
intervallo manducantes ita de se
astis? quare in fratribus scandali
zati estis qui semper eo ordine eb
domadam leuando abstinentiam ser
uant? Illi autem penitentiam co
ram illis egerunt. et edificati in
abstinentia eorum abierunt cum gau
dio

Frater quidam renuncians se
culo et accipiens habitum mo
nachi. statim reduxit se dicens.
Solitarius esse volo Audientes
autem vicini seniores venerunt et
eiecerunt eum. et fecerunt eum ac
curre cellas fratrum. et penitentiam
coram singulis agere et dicere. *Ag*
nosce michi quia non sum solitari
us. sed adhuc infantum monachi
nuper accipi

Dixerunt quidam senes si vi
des iuuenem voluntate sua
ascendentem in celum. tene pedes
eius et proice eum in terram. quia
non ita expedit ei

Dixit abbas pastor. Volunta-
tem tuā nūq̄ adimpleas. s̄
magis huilia teatpsū ut facias
volūtatē prīmī tui

Dicebant quidā senū. Quādo
congregabamur in imāo ad
inuiciā et loquebamur aliqd̄ quod
vtilē esset animabus nostris. et effi-
ciebamur scorsū et scorsū. et ascen-
debamus in celū. Nunc autē con-
gregamur et in ebrietationibus
occupamur. et unus alterū trahit
in pfūdū

Dixit quidā senex. Si contige-
rit inter te et aliū sermo ali-
quis tristis. et negauerit ille di-
cens non dixi sermonē hunc. non
certes cū eo et dicas dixisti. quia
exacerbatur. et dicit tibi. Etiam
dixi

Venerunt aliquādo duo fra-
tres ad abbate pambō. et in-
terrogauit eū unus ex eis dicens.
Abba ego biduo ieiuno. et duos
parumaces comedo. putas saluo
animā meā aut seductor? Et al-
ter dixit. Ego colligo 8 opere manū
meā. duas siliquas diurnas. et
parū ex eis retineo ad victū. aliud
autē expendo in elemosinas. putas
saluus ero aut seductor? Et
cū plurimū rogarent eū. ille non
respondebat eis. Post quatuor
autē dies dū discessuri essent. ro-
gabant eos clera dicente. Noli

te trīstari fratres. Deus prestet vo-
bis mercedē. Sic est consuetudo
senis huius. non cito loquitur nisi
ei deus dederit quod dicat. Intra-
uerunt ergo ad senē. et dixerunt
ei Abba. ora pro nobis. Et ille
dixit eis. Ambulare vultis? Dix-
erunt. Ecce. Et intuens eos in
semetipso. accipiens opera eorū
scribebat in terra et dicebat. Pam-
bo biduo ieiunat et duos parima-
ces manducat. putas in hoc erit
monachus? Non. Iterū dicebat.
Pambo laborat in die duas sili-
quas. et dat eas in elemosinam. pu-
tas in hoc erit monachus?
Necdū. Et paululū eticens dixit
ad eos. Bonū quidē est operari.
sed si custodias conscientiam aum
proximo. ita saluaberis. In hys
edificati fratres. cū gaudio disces-
sunt

Frater dixit abbati pastori. Si
video te aliquā vis ut dicā?
Dixit ei senex. Scriptū est qui re-
sponderit verbum anteq̄ audiat.
stulticia est ei et opprobriū. Si er-
go interrogatus fueris dic. finali-
as tace.

Frater venit ad abbate pas-
torē et dicit ei. Multe cogita-
tiones veniunt in animā meā.
et periclitor in eis. Et eiecit cum
senex sub aere nudo. et dicit ei. Ex-
pande sinū tuum. et apprehende
ventos. Et ille respondit. Non
possum hoc facere. Et dixit ei senex.

Fili si hoc non potes facere. nec cogitationes prohibere potes ne irascant. sed tuum est resistere eis

Dixit abbas pastor. Si peccaverit homo et negaverit dicens non peccavi. tunc incipiet cruci. quia frangit apostolum animi eius. **U**bi autem dixeris non contempsit frater sed observa de cetero: exaltat animum eius ad penitentiam

Interrogavit abbas ioseph abbatem pastorem dicens.

Quomodo opus est ieiunare? **E**t dixit abbas pastor. Ego volo ut cotidie quis manducet: subinde paululum subtrahat sibi ne satietur. **E**t dixit ei abbas ioseph. Ego quando eras iuuenis non ieiunabas biiduana et leuato? **E**t dixit ei senex. Crede michi quia triiduana et ebdomadam. **N**ed hec omnia perauerunt senex ut magni et invenerunt quia bonum est cotidie manducare. et per singulos dies parum sibi subtrahere. et ostenderunt nobis hanc regalem viam. quia leuior est et facilis.

Venerunt aliquanto senes quidam in scythia. erat autem cum eis et abbas iohannes nanius. **E**t dum comederent surrexit quidam presbiter vir magnus ut daret per singulos vasculum parvum ad bibendum. et nemo acquievit nisi solus iohannes brevis. **A**mirati sunt autem ceteri. et dixerunt ei. **Q**uomodo tu cum sis omnium

minimus? **P**resumpsisti ministerio dei viri senis et magni? **V**idit eis.

Ego quanto surgo dare aquam. gaudeo si omnes bibant. ut mercedem acquiram. **N**unc ergo propterea ego suscepi ut faciam eum qui surrexit mercedem invenire. ne forte etiam contemset nullo suscipiente ab eo. **H**ec cum dixisset. amirati sunt de discretione eius.

Dixit abbas daniel. **Q**uia quantum corpus vivescit tantum anima exsiccatur. et quantum exsiccatum fuerit corpus. anima tantum vivescit.

Dixit aliqui euagrius abbati arsenio. **Q**uo ex tanta eruditione scientie nullas virtutes habemus? **I**hi autem iustitia in egipto conversantes. tantas virtutes possidet? **R**espondit abbas arsenius. **N**os quia mundane eruditionis disciplinis intenti sumus. nichil habemus. **N**hi autem iustitia egiptii ex propriis laboribus acquisierunt virtutes.

Dixit abbas daniel. **Q**uia cum moriturus esset abbas arsenius. delegavit nobis dicens. **V**idete ne velitis pro me agapem facere. quoniam si feci ego pro meipso invenio.

Venerunt aliqui presbyteri ad monasteria vicinia. in quibus etiam erat et abbas pastor. et interrogavit abbas anub et dixit ei. **P**ro gemus presbyteros istos hodie accipere hic in caritate donum dei. **I**lle autem stans diu. non dedit ei responsum.

Abbas autē anub exijt contristatus. Dixerunt autē abbati pastores qui iuxta eū sedebāt. Quare non dedisti ei responsū? Et dicit eis abbas pastor. Ego causā non habeo: iā mortuus sū. Mortuus enī nō loquit. Non enī reputatis me qz hic inter vos sū.

Dixit abbas pastor. Si quis alios docet et nō facit quod docet: similis est putro qui omnes ad se venientes faciat et diluit. Ipe ipsum autem purgare non potest: sed omnis spurcia et immūdia in eo est.

Uenerunt aliquando duo senes magni de partib9 pelusij ad abbatissam saram. Et a m ambularent: dicebant ad invicē. Humilimus vetula ista. Et dicit ei. Vide ne extollatur animus tuus et dicas: quia ecce solitarij viri ad me que mulier sū veniūt. Et dixit eis abbatissa sara. Rexi quidē sū mulier s; nō animo.

Tem dixit abbatissa sara. Si poposceris a deo. ut omnes homines edificent in me: i n enior ante ianuas singulorū penitentia egeris: sed magis oro: ut cor meum cum cunctis p tū sit.

Dixit abbas ysaac thebeus fratribus suis. Pueros huc nō adducatis: quia ppter pueros in sithi quatuor ecclesie heremus facte sunt.

Vndecima pars de sobrietate. qua declaratur mentis vigilantia quib9libet tēptationibus preualere.

Dixit abbas agathon. Nō debet monachus permittere conscientie sue ut accuset eū in quacūq; re.

Quando autē moriturus erat memoratus abbas agathon: tres dies immobilis mansit apertos oculos tenens. Pulsaverūt autē eū fratres dicētes. Abba ubi es? Et ille respondit. In conspectu diuini iudicij assisto. Dicunt ei. Et tu times? Et ille dixit. Intu laboravi virtute qua potui in custodiendis mandatis dei: s; homo sū et nescio utrū placuerint opera mea corā domino. Dicunt ei fratres. Et non confidis de operib9 tuis: quia secundū deū sunt? Et dixit senex. Non psumo: nisi venero ante deū. Aliter enim sunt iudicia dei: aliter hominū. Cū autē vellēt eū ad huc interrogare aliū sermonē:

diat eis. **O**stendite caritatem et nolite mecum loqui. quia occupatus sum. Quo dicit. statim emisit spiritum cum gaudio. Videbant autem eum colligentem spiritum. quemadmodum si quis salutem amicos suos dilectos. Habuit autem custodiam magnam in omnibus. et dicebat. Quia sine custodia ad nullam virtutem ascendit homo.

Dixit abbas iohannes brevis. quia simulis sum homini sedenti sub arbore magna et attendenti beluas multas et plurima serpentina ad se venientia. Et cum se videris quia non potens stare aduersus eas festinat ascendere in arborem ut saluetur. Ita et ego sedeo in cella mea et attendo cogitationes malignas super me et cum non preualeo aduersus eas confugio per orationes ad dominum et ita saluus effior ab inuidioso inimico.

Senex quidam erat in sychi habens quidem tolerantiam corporalem. sed non valde scrupulosus erat in retinendis que audiebat. Abijt ergo iste ad abbatem iohannem baruem ut interrogaret eum de obliuione sua. Et audiens ab eo sermonem redijt in cellam suam. Et oblitus quod dixerat ei abbas iohannes. iterum abijt et interrogauit eum. Audiens autem ab eo sermonem reuersus est. mox autem ut peruenit in cellam suam

oblitus est quod audierat. Atque ita multotiens vadens atque reuertens ei dominabatur obliuio. post hec vero reuersus occurrens seni dixit. Posti abba quia oblitus sum iterum quod michi dixisti? Sed ne tibi molestus essem iterum non veni dixit autem ei abbas iohannes. vade incede lucernam. et infodit. et dixit ei. Affer alias lucernas et incede ex ea. et facit sic. Et dixit abbas iohannes seni. Ne aliqd lesa est lucerna. quia ex ea alias incendisti? Et dixit. non. Ita inquit nec iohannes leditur si totum in sichi veniunt ad me. nec impediunt me a caritate dei. Quando ergo vis veni nichil hesitans. Et ita per parentiam vero nunquam abstulit de obliuione a senis. Hoc enim erat opus habitantium in sichi ut animarent eos qui impugnantur a quatuor passionibus. et extorquebant sibi laborem ut seruarent lucram tunc in bono.

Abijt aliquando abbas pastor cum esset iuuenis ad quemdam senem ut interrogaret eum tres sermones. Cum ergo peruenisset ad senem. oblitus est unum ex tribus sermonibus quem eum interrogare venerat. Et reuersus in cellam suam cum tetendisset manum ut teneret clauem recordatus est sermonis illius quem fuerat ante oblitus. et sustulit manum a clauis et reuersus est ad senem. Senex autem dixit ei. Accelerasti venire frater.

Et ille narrauit ei quia cū teten-
dissem manū tenere clauē recorda-
tus sum sermonis quē querebam.
et non aperui cellā sed mox ad te
sū reuersus. Erat autē longitudo
vie multa nimis. Dicebat autē ei
senex. Vere gregū pastoz nomina-
bitur enī nomen tuū in tota terra
egypti

Sedente aliquanto ab-
bate siluano in mente
spina. volēs discipulus
eius abire ad quoddā
ministerium suū. dixit seni Dimitte
aquā. et riga ortū. Ille autē exi-
ens ad dimittendā aquā tegebat
faciem suā de cuculla sua. tantū
ad pedes suos intendens. Conti-
git autē ut ipsa hora quidā super-
ueniret ad eū. et videns eū alon-
ge considerauit quid faceret. Et
cū peruenisset ad eū. dixit ei. Dic
michi abba ut quid tegebas de
cuculla faciem tuam? et sic ad aqua-
bas ortū? Et dixit ei senex. Ne
viderent oculi mei arbores. et oc-
cuparetur mens mea ab ope suo
in cōsideratione earū

Uenit quidā senex ad
aliū senem. et cū loque-
rent unus ex eis dixit
Ego mortuus sū hunc
seculo. Alter vero dixit ei. Non
confidas in teetipso. donec exeat
de corpore isto. Nā si de te dicas
quod mortuus es. sathanas autē mor-
tuus non est

Dixit autē senex dormi-
ente te aut surgente?
vel aliud quid faciente?
si fuerit deus ante ocu-
los tuos. in nullo poterit te inimi-
cus detertere. Et si talis cogitatio
manserit in hoīe. et etiā dei virtus
manet in eo

Dicebant de quodā sene
quia quando ei cogita-
tiones sue dicebant di-
mitte hodie. crastino
penitere. et contradicebat eis dicens.
Non. sed hodie penitentia ago.
crastino autē fiat voluntas dei

Dicebat senex quia tres
sunt virtutes sathanę
ex quibus procedunt
vniuersa peccata. pri-
ma obliuionis. secunda negligē-
tie. tertiā cōcupiscentie. Etenim si
obliuio venerit. generat negligē-
tiam. De negligentia cōcupiscen-
tia nascitur. de cōcupiscentia at-
teruit homo. Si enim ita est
mens sobria ut obliuionē respu-
at. ad negligentiam non venit. Et
si non neglexerit. cōcupiscentia
non recipit. Si vero cōcupiscentia
non recipit. nunquā cadet opitulante
gratia xpi.

Fater quidā in cellis
infundebat palmulas
suas. et cū sedisset face-
re plectas dicit ei cogi-
tatio sua ut iret ad quoddā senem
visitare eū. Et iterū cogitans in

seipso dicebat. Post paucos dies
vado. Et dicebat ei cogitatus
fuit. Inter hec moritur. Quod facies?
Vado vado modo ut loquaris ei
apertum est tempus. Et iterum dixit
intra se. Vado non est modo tempus.
Iterum autem cogitavit dicens. Vado
cum laudis scriptum ad mortuos: sit
tempus. Rursus dixit. Expecto pal-
mulas istas: et tunc vado. Rursus
dixit in semetipso. Vado hodie bonum
aerem facit. Et surgens reliquit
palmulas istas: et tollens melo-
tem suam ibat. Erat autem senex quidam
vicinus ei vir prudens. Qui cum
vidisset eum in impetu ambulante
clamavit dicens. Captive capti-
ve ubi curris? Veni huc ad me.
Qui cum venisset: dicit ei senex.
Revertere in cellam tuam. Ille autem
frater narravit ei fluctus quos per-
tulerat in cogitationibus suis: et ita re-
versus est in cellam suam: et cum ingressus
fuisset in eam prostravit se et prius egit.
Hoc facto: voce magna subito de-
mones clamaverunt dicentes. Vi-
disti nos monache: visisti nos. Et
facta est matta eius super quam iace-
bat velut ab igne ustulata. Demo-
nes autem velut fumus exterminati
sunt. Dicitque frater ille didicit versu-
tas eorum.

Dicebant de quodam senex qui
moriebatur in sichi: et circa
debuerunt fratres lectum eius: et vestie

tunt eum: et ceperunt flere. Ille
autem aperuit oculos suos et risit.
Et adiecit iterum videre. Hoc etiam
factum est tertio. Quod cum videret
fratres: rogaverunt eum dicentes. Dic
nobis abba quare nobis flentibus
tu rides? Et dixit eis. Primo ri-
si: quia vos timetis mortem. Secun-
do risi: quia non estis parati. Ter-
cio autem risi: quia ex labore ad
requiem vado. et vos ploratis.
Hoc cum dixisset: statim ut potest
mortuus rediit oculos senex.

Venit aliquando frater ma-
nus in cellis ad unum de
patribus: et dixit ei quia cogitatio-
ne sua affligeretur. Et dixit se-
nex. Tu precasti in terra fercamen-
tum magnum quod est timor dei
et accepisti in manu teneram arun-
dinem virentem hoc est cogitatio-
nes malas. Accipe tibi magis ig-
nem quod est timor dei. et quando
tibi appropinquat cogitatio mala:
velut calamus igne timoris dei
comburetur. Neque enim proaleat
malicia adversus eos: qui timorem
dei habent.

Dixit quidam senex. Quam-
to enim cooperiuntur ocu-
li animalis: tunc arant
ad molendum. Si autem dis-
cooperitos habuerit oculos:
non ambulat in arantem mole.

Dic enī ⁊ dyabolus si occurreris
cooperire oculos hoīs. in omni
peccatū humiliat eū. **Q**uod si illumi
nati fuerit oculi eius: facilius pōt
effugere.

Dicebat senex. Quia in
monte abbatis antho
nii custodes sedebant
septe. septe dattilozū:
⁊ unus ex eis abigebat volucres.
Erat autē ibi senex qui in die qua
sū dattilos custodire contingebat
clamabat dicens. Discedite de in
tero male cogitationes: ⁊ de foris
ques.

Dixit senex. Surgens
mane dic ad te metipsū
Labora corpus vt pas
caris: sobria esto aīa
vt apprehendas hereditatē.

Hater dixit autē seni
Nichil pugne video
in corpe meo. Et dixit
ei senex. Tu sic es ve
lut quadrigeniā porta: vt quāq;
desiderat intret vnde voluit in te
⁊ vnde voluerit exeat: ⁊ tu non
intelligis que agunt. **N**ā si habu
eris ianuā ⁊ claueris eā. nec per
miseris intare per eā cogitatioēs
malas: tunc videbis stantes fo
us ⁊ pugnantes aduersū te.

Venit abbas ammon
ad abbate pastore: ⁊
dixit ei. **P**ro vado ad
cellā vicinā. aut si ille
ad me veniat pro aliqua respen

sione: veremur colloqui. ne inar
eat aliqua incōpetens fabula alie
na a pposito monachi. **E**t dixit
ei senex. Beneficiū ⁊ necessariam
enim habet iuuentus custodiam.
Dicit ei abbas amon. Senes q̄
quid faciebant? **E**t dixit ei. Jam
senes p̄ficientes atq; firmati: nō
habebant in se aliud quid. aut pe
grinū in ore suo: vt id loqueret.
Et ille dixit. Si ergo sit necessi
tas cū vicino loquendi: vide tur
tibi vt de scripturis cū eo loquar
aut de verbis aut de sententijs se
niorū? **E**t dicit ei senex. Si non
potes tacere: bonū est magis vt
de verbis seniorū loquaris q̄ de
scriptura. Periculū est enim non
p̄u.

Meruit abbas cassia
nus de quodā sene in
heremo sedente. quia
rogauit deū vt dona
ret ei ne dormitaret aliquando cū
de spiritualibus rebus sermo fie
ret: si autē de trationis aut oīosa
verba essent statim in sopnū con
uerteret: vt non huiusmodi ve
nenū aures eius exaperent. **H**ic
dicebat dyabolū studiosū esse vt
moueret homines ad verba oīo
sa: impugnatozē autē totius doe
trine spiritualis. **A**d quā rem hoc
vtebatur exēplo. **L**oquente inquit
me aliquē de utilitate animarū ad
quosdā fratres tēp̄ sopno p̄funda
occupati sunt: vt nec palpebras

oculorum mouere potuisset. Ego autem
volens demonstrare opus demonia-
rum esse. oculos tuos verba intro-
duci: ad que illi audientes statim a
somno illiati sunt. Ego autem i gemis
tens dixi. Usque nunc de celestibus
rebus loquebamur: et omnem vestram oculi
a somno grauissimo tenebantur:
quoniam autem primo oculos inuictus est: oculos
protinus audire cepistis. Propter quod
rogo carissimi fratres cognoscentes
maligni demonis opus esse: attē-
dite vobismetipsis. custodiētes vos
a somno quoniam aliquid de spiritualibus
facit vel audit.

Uenerunt aliqui fratres quidam tempore
tates iohannem breuiter: quia non
dimittebat mentis suam diffundi in
cogitationem seculi: neque loque-
batur causa mundi huius. Et
dixit ei. Gratias agimus deo:
quia multum pluit anno isto. et
vigat competenter arbores palma-
rum: et bene inapiunt producere ra-
mos: et inueniunt fratres qui solent
manuum suarum operibus occupari.
Dixit ergo eis abbas iohannes.
Dic est et quoniam spiritus sanctus descendit
in corda sanctorum: vinefecit quodam
modo et inuouantur: et perserunt folia
in timore dei.

Interrogauerunt aliqui abbas sil-
uanum quidam dicentes. In qua con-
uersatione operatus es. ut accipe-
res prout istam. Et ille respon-
dens dixit. Nunquam promisi in corde
meo cogitationem morari que exa-

Derbari deum.
Ixit abbas peritius. Cog-
tatio tua sepe sit in regno celorum:
et cito in hereditate accipies illud.

Dixit senex fratri autem. Po-
ne quia dyabolus est inimi-
cus: et tu domus. Inimicus ergo
non cessat iactare super te quidquam
sordidum inuenire. effundens in
te vniuersas imundicias: tuum est
autem non negligere ut pericias so-
ras que iactauerit ille. Nam si
neglexeris implebitur tibi domus
sordibus: et nequaquam valebis in-
terire ad eam: sed ab initio que il-
le iactauerit tu cito paulatim:
et manebit domus tua per gratiam
dei munda.

Viduete prima pars de continua
oratione: in qua cum apostolica co-
monemur. uti aduersus omnia vitia
incommoda orationis instantia mu-
tuamur.

Interrogauerunt
fratres abbatem
agathonem dica-
tes. Pater que
virtus in con-
uersatione plus
habet laboris? Et dixit eis. Ig-
noscite inquit: puto non esse alium la-
bores tale quale orare deum. Dum
enim voluerit homo orare deum suum
sepe in omnia demonia festinant intus
per orationem et scientes. quia ex nulla re
impediuntur nisi per orationem effusa ad deum
Quidem omnem alium laborem que homo

In conversatione positus assupserit
quis instant et tolerant agat :
habet enim et possidet aliquam requiem
Oratio autem usque ad ultimam exalta-
tionem : opus huius magni certaminis

Narrauit abbas dulcis qui fuit
discipulus abbatis besationis
dicens. Veni aliquando in cellam abbatis
mei. et inveni eum stantem ad orationem :
et manus eius erant extense in celum
Permāsit autem huius facies iugiter quam
tuordecim dies. Et post hec vocavit
me et dixit. Dequere me. Exsun-
tes perierunt in huius montem : et cum sitis
dixi ei. Abba sitis. Ille autem tollens
melos discessit a me quantum est
iactus lapidis : et sancta oratione attulit
eam plenam aquam. Et abivimus in civi-
tatem lyonensem. et vestimus ad abbatem iohannem
et salutantes eum fecimus orationem.
Deinde sedentes : ceperunt
loqui de visione quam viderat.
Dixit autem abbas besationis : quia exi-
vit preceptum a domino ut destruantur tem-
pla et facti sunt sic : et destructa sunt.

Venit abbas loth ad abbatem
ioseph : et dixit ei abbas
loth. Secundum virtutem meam facio mo-
dicam regulam : et parvum ieiunium et ora-
tionem. et meditationem. et quietem :
et secundum virtutem meam studio purga-
re cogitationes meas. Quid ergo de-
beo de cetero facere? Surgens ergo
senex expandit manus suas in celum
et facti sunt digiti eius velut decem
lapides ignis. Et dixit ei. Vi-
dis. efficitur totus sicut ignis

Venerunt aliquando ad abbatem la-
cium in eunato monachi quidam qui di-
cebant euchariste huius oratores : et ite-
rogavit eos senex dicens. Quid est
opus manuum vestrarum? Et illi dixe-
runt nos non contingimus aliquam opus
manuum : sed sicut dicit apostolus sine
intermissione oramus. Dicit ei se-
nex. Et non manducatis? Illi autem
dixerunt. Etiam manducamus. Et
dicit eis. Quando ergo comeditis. et
pro vobis orat? Et iterum iterum rogavit
eos dicens. Non dormitis? Et illi
dixerunt. Dormimus. Et dixit eis
senex. Cum dormitis. quis pro vobis
orat? Et non invenerunt quod ad hoc
responderet ei. Et dixit eis. Ignos-
cite michi fratres : quia ecce non facitis
sicut dixistis. Ego autem ostendo vobis
quia operamur manibus melos. sine in-
termissione oro. Dedit ergo enim iuvam
te deo infundens in paucas palmu-
las : et facdo ex eis plethram et dico
Misere mei deus : secundum mag-
nam misericordiam tuam. Et secundum multitu-
dinem miserationum tuarum dele iniqui-
tatem meam. Et dixit eis. Oratio est
an non? Et dixerunt ei. Etiam. Et
ille dixit. Quando pertransiero tota die
laborans et orans? facio plerumque minus se-
des numerosas : et pono ex eis ad os
vestrum duos numeros. et residuos man-
duco. Et qui accipit illos duos de-
narios orat pro me tunc quando ego man-
duco et dormio : atque ita per gratiam
dei impletur in me quod scriptum est. sine
intermissione orate

Uenit quidam senex aliqui
in monte syna et cum
exiret inde occurrit ei
frater in via et in ge
miscens dicebat seni illi. Affligi
mur abba propter siccitatem quia no
bis non pluit. Et dixit ei senex.
Quare non oratis? et rogatis deum?
Qui respondit. Et orationem faci
mus. et deprecamur assidue deum. et
non pluit. Et dixit senex. Credo
quia non attentius oratis. Vis
autem scire quia ita est. Veni semper
pariter ad orationem. Et extendens
in celum manus oravit. et statim plu
via descendit. Quod cum vidisset
frater ille timuit. et padens ado
rauit eum. Senex autem fugit
illinc.

Dixit abbas ysaac. qui
presbiter pelusij cum si
erent agapes. et frater
in ecclesia comederet
et loquerentur sibi ad invicem. Intra
pans eos dixit. Tacete fratres.
Ego enim scio unum fratrem mandu
cantem vobiscum. et orationes eius
ascendunt in conspectu dei ut
ignis

Frater dixit abbati pas
tori. Si de deo faciam
meo modicum panis a
aliquid aliud et demo
nes polluunt illud. ut videatur ad
placendum hominibus fieri. Et dixit
ei senex. Et si ad placendum homi
nibus fiat tale opus. nos tamen

debemus fratribus prebere quod regem
Dixit autem ei et parabola talem.
Duo homines erant egrigie ho
bitates in una civitate. et unus ex
eis seminans collegit paucam et sor
didam. Alius autem negligens semina
vit oio. nichil collegit. Si ergo fiat
fames. quis duorum potest evadere?
Et respondit frater ille. Qui fecit
quod parum atque immundum. Et dixit
ei senex. Ita et nos seminemus
paucam et immundam. ne famis tempore
moriamur.

Narrauerunt fratres di
cetes. quia venimus ali
qui ad quosdam senes. et
cum ex more facta fuisset
oratio. salutantes invicem sedimus.
Et postquam locuti sumus. cum discede
remus poposcimus ut fieret tursus
oratio. Dixit autem unus illo cum seni
orari ad nos. Quid ei? Non oras
tis? Et nos diximus. Eam. Sed
cum intrauimus pater tunc facta est
oratio. et ex illa hora usque modo lo
cuti sumus. Et ille dixit. Ignoscite
michi fratres. quia vobiscum sedens
quidam frater et loquens. centum et tres
orationes fecit. Hoc cum dixisset. facta
oratione dimiserunt nos.

Dicebant quidam patrum.
quia sicut impossibile est
ut videat quis in aqua
turbida faciem suam. sic et
anima nisi purgata fuerit a cogi
tationibus alienis. contemplari non
potest orationem dei.

Dixit abbas eulagrius. Quando
cogitatio contraria i corde ve
nerit. noli alia p alio p orone q
reter. sed aduersus eu q te ipugnat
gladiu lacrimaru exerce.

Dicebant de abbate sysoi. qd
nisi deponet man9 suas qm
stabat ad orone. capiebat mens
ei9 in supiorib9. **P**ro ergo continge
bat cu eo aliquē fratre orare. festi
nabat ato deponē man9 suas. ne
capet mēs ei9 et moraretur.

Dicebant aliq senū. quia assi
dua oratio ato corrigit men
tem.

Interrogauerūt qdā abbas
machariu dicentes. Quo
debem9 orare? **D**icit eis senex.
Non est opus multū loqui in ora
tione. s; extēdere man9 frequē
et dicere. Domine sicut vis et sicut
scis miserere mei. **P**ro autē instat
bellū in anima. debes dicere Dñe
adiuva me. qz ipse scit q expēdiūt
et facit misericordiā nobiscū.

Tercia de ima ps de hospita
litate. ut in suscipiēdis sāt9 et nō
per sonā hospiti9. s; p pñtiā
cogitem9

Dixerunt qdā
de fratrib9 i panesio
ad abbatē ioseph
ut requēret de sus
ceptione fratru q
supveniūt ad e

os. si liceret illo tpe vel fiduciā ha
bere cū hys vel leticiā. **A**t ille anq
requēret eū. **D**icit discipulo suo.
Quod facturus sū hodie fili ne mir
eris. **E**t posuit duo sedilia illis qui
venērāt. unū a dextris suis. et unū
a sinistris. **E**t dixit eis. **D**ebete.
Et ingressus in cellulā suā. misit
sibi vestimēta corrupta. et egress9
trās iit in medio eorū. **E**t ingres
sus iterū misit meliora qbz solebat
die festo uti. et egress9 est ad eos.
Iterū autē ingress9 cotidiano ves
timēto suo vestitus venit et sedit
inter eos. **I**lli autē mirati sūt et ob
stupuerūt ppter hoc factū. **E**t dicit
eis senex. **V**idistis qd feci? **C**ū at
illi amissēt. dicit eis. **E**t qd feci?
Dicit ei. **P**rimū vestimento cor
rupto usus es. et p9 ea alio melio ē.
At illis. **N**ūq mutatus sū ex illo
inhonesto? aut ex illo melior?
Dicit ei. **N**ō. **Q**uibus senex ait.
Dicit ego ipse sū in utraqz et sicut
in priore veste mutatus non sū.
nec in sequenti lesus. ita debem9
in fratru susceptione facere. sicut i
sancto domin9 euāgelio loquitur.
Date q sunt cesaris cesari. et que
sunt dei deo. **Q**uando ergo est
psentia fratru cū fiduciā et leticiā
suscipiam9 eos. quando autē soli
sum9 opus est ut lucus pmaneat
in nobis. **I**lli vero audientes que
in cordibus suis habebant anteq
requēret glorificauerūt deū. et
leti discesserūt.

Dixit abbas cassianus
quia venimus de pale
stina in egiptum ad que
dam partem. Et cum hospita
litate nobis impendisset. interroga
vit eum. Quare tempore susceptio
nis fratrum regulam ieiunij vestri
non custoditis sicut in palestina
fuit? Et respondens senex dixit.
Ieiunium semper meum est. vos au
tem hic semper tenere meum non
possum. Et ieiunium quidem quibus uti
lis et necessaria res sit. in nostra
voluntate est. Caritatis autem ple
nitudo lex dei exigit a nobis.
Unde suscipiens in vobis christum.
de deo exhibere que caritatis sunt
cum omni sollicitudine. Cum autem di
miserem vos. regulam ieiunij possum
contemnerem. quoniam non possunt filij
sponsi ieiunare quod diu cum illis est
sponsus. Cum autem ablatus est
ab eis. tunc ex sua potestate ielu
nant.

Dixit iterum qui supra.
quia venimus ad alium
senem et fecit nos gusta
re. et hortabatur nos
iam satiatos adhuc sumere cibum.
Et cum dixissem quia iam non possum.
ille respondit. Ego iam superuenien
tibus fratribus sexies mensam posui.
et dum singulos hortor etiam et ego
sexies manducaui. et adhuc esurio.
tu vero semel manducans ita sa
ciatus es ut iam manducare non pos
sis?

Datum est aliquando in
sichi mandatum ut ieiunarent illa ebdomada.
et facerent sibi festiuitate.
Contigit autem in ipsa ebdomada
ut venirent ad abbatem moysen fra
tres quidam ab egipto. et fecit eis
modicum pulmentum. Et cum vidisset
vicini fumum. dixerunt de vias eccle
siae illic est. Ecce moyses soluit
mandatum. et coxit apud se pulmen
tum. Illi autem dixerunt. Quanto venerit
loquemur ei nos. Facto autem sab
bato videntes de via magna quere
sationem abbatis moysi. dicunt ei
coram omni plebe. O abba moyses
mandatum quidem hominum soluis.
sed dei mandatum fortiter alligas
ti.

Frater quidam venit ad
abbatem pastorem in secunda
ebdomada quadragesime
ut diceret ei cogita
tiones suas. et atque in responsione
eius inueniens requiem. dicit ei fra
ter ille. In modico impediri habui.
ne venire ad te hodie. Et dicit ei
senex. Quare? Et ille dixit. Metu
ebam ne propter quadragesimam michi
non aperiret. Et respondit abbas
pastor. Nos non didicimus ianuam
ligneam claudere. sed magis lingue
ianuam cupimus clausam habere.

Frater venit ad quem
solitarii. et cum egredere
ret ab eo dixit. Agnosce
michi abba. quod impedivi

regulā tuam. Et ille rēdens dixit. *Haec regula est ut recipiā te in hospitalitatem? et cum pace dimit tam te.*

Dixit de quodā senē i syria qui iuxta viam hēmi habitabat: et hīc op9 ei erat ut quācūq; hora veniret mōch9 de hēmo cū si duciā faceret cū reficere. Venit ergo aliquādo vn9 solitarius: et illa petebat ab eo ut gustaret. Qui cū nollet gustare dicens ego ieiuno. contristatus senex dixit ei. Ne pretermittas puerum tuum? obsecro ne despicias me: sed veni oremus. Ecce arbor est hic. cui circūanti genu et oranti inclinata fuerit: ipsum sequamur. Curruauit ergo ille solitarius genu in oratione: et nichil factū ē. Flexit etiam senex ille qui eū suscepserat genu: et statim curuata est etiam arbor illa cum ipso. Quod cum vidissent gauisī sūt: et grās egerunt deo semp mirabilia facienti.

Venerunt aliquādo duo fratres ad quendā senē. Cōsuetudo autē erat senī non māducare cotidie. Qui cum vidisset fratres gaudens suscepit eos: et dixit. Ieiunium suam mercedem habet. Et iterū. Qui māducet ppter caritātē duo mādata implet: qz ppiā voluntatē derelinquit. et mādatū implet reficiens fratres.

Erat quidam senex in egipto habitans in deserto loco: et

erat etiā alter lōge ab eo manicheus. et hic erat presbit9 ex hīs q9 ibi vocant electos. Qui cū vellet p̄gere ad quēdam eius tē erroz9 hominē: comprehendit eū nocte in illo loco in quo erat vir ille sanctus et orthodoxus: et anxiebatur volēs pulsare et intrare et apud eum manere: sciebat enī qā cognoscēt qd esset manicheus. Et reuocabatur a cogitatione sua: ne forte non acquiesceret suscipere eum. Compulsus tamē necessitate: pulsauit. Et aperiens senex et cognoscens eum: suscepit eum hilaritate. Et coegit eum orare: et reficiens collocauit vbi dormiret. Manicheus autem cogitans in se nocte: mirabatur dicens. Quomodo nullam suspicionem habuit in me? Vere hic dei seruus est. Et surgēs mane: cecidit ad pedes eius dicens. Ab hodie orthodoxus sum. et nō recedam a te. Et deinceps cōmāsit cū eo.

Monachus quidā thebes9 accepit gratiā a deo ut singulis indigentib9 ministraret qd necessarium esset. Cōtigit autē in quodam vico ut faceret agapē: et ecce mulier quēdā venit ad eū ut acciperet. induta vetustissimae res. Quā cū vidisset vetustis rebus indutā: impleuit manum ut daret ei multum. Clausa est autem manus eius: et leuauit parum. Alia vero venit ad eum vestita bene:

et videns vestes eius misit ma-
nu ut daret ei panem: et aperta est
manus eius et lenauit multum.
Et requisit de vestibus mulie-
ribus illis: et cognouit quia illa
que bonis vestibus utebatur de
honestis mulieribus ad pauper-
tatem venerat: et quia pro opinio-
ne natalium suorum bonis fuerat
rebus induta: illa vero alia acci-
piendi causa vestiuit se re vetus-
ta.

Monachus quidam erat
habens fratrem secula-
rem pauperculum: et
quicquid laborabat
prebebat ei. Sed quoniam ille ei
prebebat: tantum ille pauperior fi-
ebat. Pergens autem monachus
ille: indicauit hoc eidem seni.
Senex autem dixit ei: *Si vis
me audire nichil ultra prebeas
ei: et dic illi: Frater quando ha-
bui dedi tibi: tu ergo modo labo-
ra et ex eo quod laboraueris
prebe michi. Et quicquid tibi
attulerit accipe ab eo: et ubi sis
peregrinum aut senem pauperem da il-
lud: et roga eos ut orent pro eo.*
Ille autem frater hec audiens: fe-
cit ita. Et veniente ad se illo se-
culari fratre locutus est ei que
admodum dixerat senex: et dis-
cessit tristis. Et ecce prima die
tollens de orto minuta olera ac-
tulit ei. Accipiens frater eius
dedit senibus: et rogauit eos ut

orarent pro eo. Qui cum accepisset
benedictionem: reuersus est in do-
mum suam. Postea vero attulit ole-
ra et tres panes: et frater eius se-
dit sicut prius. Et consecuta be-
nedictione: iterum discessit. Ter-
tio veniens attulit multas expen-
sas: et vinum et pisces. Quod cum
vidisset frater eius miratus est:
et vocauit pauperes et refecit eos.
Dicit autem ille seculari fratri suo
*Ne opus habes aliquantos pa-
nes? Et ille dixit: Non domine:
quonia quando accipiebam aliquid
a te velut ignis intrauit domum
meam: et consumebat illud. Nunc
autem quando a te nichil accipio
superhabundo: et deus benedixit
mihi. Pergens autem frater indica-
uit hec omnia que facta fuerant
seni. Et dicit ei senex: *Nescis
quia opus monachorum ignis est
et ubique ingreditur consumit?*
Hoc autem utile est fratri tuo ut
de labore suo misereatur et orati-
onem a sanctis viris accipiat: et
ita benedictionem consequens
multiplicabitur labor eius.*

Senex quidam cum alio
fratre agebat comu-
nem vitam. Erat autem
senex ille misericors.
Contigit autem ut fieret fames:
et ceperunt quidam venire ad ostium
eius ut acciperent agapem.
Senex vero omnibus venientibus
ministrabat panem. Videns

115
autem fecit quod fiebat dicit seni.
Da michi partem meam de panibus et
quod vis fac de parte tua Senex
autem diuisit panes et faciebat
more solito elemosinam de parte
sua. Multi autem currebant ad se
non audientes quia omnibus daret. Vides
autem propositum voluntatis eius et be-
nedixit panes. Frater autem ille qui
accepit partem suam et nulli dabat
conspexit panes suos et dixit seni
Quoniam modicum est adhuc
quod habeo de panibus meis et
abba suscipe me ad communem vitam
Et dicit ei senex. Quomodo vis fa-
cio Et ceperunt simul esse et coiter
vivere. Facta est iterum habundantia
victualium et venerunt iterum indigen-
tes ut acciperet agapam. Contigit
autem una die ut intraret frater ille
et videret quia defecerant panes.
Venit autem pauper postulans aga-
pam Senex autem dixit illi fili Da ei
panem Et dixit Jam non habeo Et
dicit ei senex intra et quare Ingressus
autem frater attendit et vidit repo-
sitionem in qua panes habere solebat
repletam panibus. Quod cum vidisset ti-
muit et tollens dedit pauperi et ac-
cepit ita agnoscens fidei et virtutis sa-
nis glorificauit deum.

Solitarius quidam habitauit
non longe a congregatione sancti
operationes faciens plenas. Conti-
git autem quondam venire in monaste-
rium illud ubi congregatio erat et per-
gentes ad solitarii illum compulerunt

eum ex hora manducare. Postea
vero dixerunt ei fratres illi Non con-
tristetur modo abba Et ille respon-
dit mea tristitia est si apostolam fecero
voluntate.

Dababat quidam senem quia est qui
dam faciens multa bona fec-
quenter et diabolus immitit ei scrupu-
lositatem in animo de pauperibus ut ali-
orum omnium que facit mercedem anue-
tat. Dedente enim me aliquando
in oratorio apud quendam presbiterum
qui faciebat multas elemosinas
contigit ut veniret quedam mulier vi-
dua postulans ab eo modicum tritici
et dicit ei. Vade offer modicum et
mensuro tibi. Et attulit ei. Ille
autem mensuras ad manum modi-
cum ipsum dicit ei Maior est Et fe-
cit verecundiam vidue illi. Cum ve-
ro discessisset vidua illa ego dixi
Abba pater imitasti vidue istius he-
tritici ad quid? Et ille dixit. Non
sed donavi ei Ego autem dixi. Si er-
go totum gratum donasti quomodo
in modico sic scrupulosus esse vo-
luisti et fecisti verecundiam mulieri.

Quartadecima pars de obe-
dientia. insinuans monacho pro
pria voluntate presidentis arbi-
trio nec in bono esse preferenda

Dicebat S abbatē siluano q̄ habu-
erit discipulū in
sichi noīe mar-
cū? et hic fuerit
magne obediē-
tie? quicq̄ etiā scriptor antiquari⁹
erat. Diligebat at̄ senex eū p̄p̄
o obedientiā suā. Habebat autē 7 a-
lios vndeā discipulos? q̄ cōtrās-
tabant eo q̄ diligeret eū pl⁹ eis.
Quod cū audisset vicin⁹ qz plus
eū ceteris discipulis suis diligeret
molestie tulerūt. Vna autē die ve-
nerūt ad eū. Quos assumēs scāi
abbas siluan⁹ egressus est de cella
sua 7 cepit discipulorū suorū cellas
pulsare dicens. Frater op⁹ te habeo.
Et vn⁹ ex eis non est eū secutus.
Venit autē ad cellā marc⁹? 7 pul-
sauit dicens. Morce. Ille autē cū
audisset vocē senis statim exiuit fo-
ras? et misit eū ad quoddā minis-
teriū. Abbas ergo siluanus dicit
senibus. Vbi ceteri sunt fratres?
Et ingressus est cellā marc⁹? et in-
uenit quaternionē quē eadē hora
inchoauerat in quo litterā o facis

bat? 7 audita voce senis non fixit
nec girauit calami⁹ ultra vt im-
pleret et concluderet litterā? quā
in manu hēbat. Et dixerūt senes
Vere abba quē tu diligis? et nos
diligimus? quoniam deus diligit
eū.

Venit aliquando mater sup̄
dici marc⁹ vt videret eū? et
habebat scāi plurimū obsequiū.
Ad quā cū exisset senex. dixit ei illa
Abba dic filio meo vt exeat ad
me. vt videā eū. Ingressus autē
senex. dixit ei. Egrede te vt videat
te mater tua. Ille autē resit⁹
erat sacco sasso et reconfuto panis
et caput atqz facies eius tincta fu-
mo et caligine coquine erat. Qui
p̄pter obedientiā abbatis egress⁹
est quītē s̄ clausit oculos suos. et
ita salutauit matrē suā 7 eos qui
cū ipsa venerant dicens. Sani es-
tote. Et nemo ex eis nec mater
sua cognouit quia ipse esset. Que
iterū misit ad senē dicens. Abba
mitte filiū meū vt videā eū. Et
dixit marco. Nonne tibi dixi egre-
dere vt videat te mater tua? Et
dixit marcus. Egressus sū iuxta
v̄bū tuū pater? verūptamen rogo
te ne ultra michi dicas illud vt
exēa. ne inobediens tibi videar
esse. Et egressus senex dixit matri
eius. Ipse est qui exiuit ad vos? et
salutauit vos dicens. Sani estote.
Et cōsolatus est eā. et ita discedē
fecit.

Uenit qui tam ad abbatē sp
soi thebeum volens fieri mo
nachus: et interrogavit eū senex
si quid haberet in saulo. Et dixit
habeo unū filiū. Et dixit ei senex
Vade iacta eū in flumine: et tūc
efficiēris monach⁹. Qui cū abiss⁹
picere cū: misit senex unū de sta
tibus qui phiberet eū. Qui cū te
nuisset iactare puerū: dicit ei frat⁹
Quiesce. Quid facis? Et ille rē
dit Abbas michi dixit ut picā eū
Et dixit ei frat⁹. Sed iterū abbas
dixit. Nō picas eū. Ille autē relin
quēs filiū suū vēit ad senē: et faci⁹
ē pbatissim⁹ mōch⁹ p obediētiā.

Senex quidā solitari⁹ habuit
quēdā ministrū manentē in
possessione. Cōtigie autē semel ut
tarditate ministro. de faceret necessa
ria senī. Et cū intercessiss⁹ tēpus et
nō veniret minister. de fecerūt que
erāt senī necessaria ad victū. et op
tebat qd oparet manib⁹ suis. Qui
cū affligerēt nō habendo qd labo
raret neq⁹ unde vivēt. dixit disci
pulo suo. Vis vadas ad possessio
nē illā? et vocēs nobis ministrū q
solet q op⁹ sit ppare? Et ille rēdit
Qd iubes facio. Diffe rebat autē
adhuc senex. nō psumēs mittē frēz.
Et cū diu sustineret et tribularet
nō veniētē ministrū suo. dixit iterū
senex ad discipulū suū. Vis ite vsq⁹
ad possessionē et adducē eū? Et il
le rēdit. Qd vis facio. Timebat
sāa et discipul⁹ ille de scēdē ad pos

sessionē ne scātalizaret aliū. Et nō
obediēs ess⁹ pū suo acq̄uit abiss⁹.
Dixit autē ei senex. Vade et credo
i deū pām meorū qz pteget te ab
oī tēptatione. Et facta orōe dimis
it eū. Veniens autē frater i possessi
onē rēq̄siuit vbi maneret miser
ille: et iucit hospiciū ei⁹. Cōtigi
rat at eū cū suis oib⁹ ad mediana
pntū suorū extra possessionē veire.
excepta una filia ei⁹. Que cū pulsā
te frēm illū audisset. vēit ad ostiū
et apuit ei. Et cū interrogaret eā
de pze suo illa hōrtata est eū ut i
traret hospiciū: simil⁹ eā et trahē
bat eū. Ille vō nō acq̄escebat itra
re. Sed cū diu eū cogeret: preua
luit eum introducere ad se. Et cō
plexa est eum: et cepit eum ill re
tare ad cōmixonem corporis sui.
Ille autē vidēs se trahi ad luxu
riā et cogitationib⁹ confūdi. inge
muscēs clamabat ad deū. Dñe:
app⁹ orōnes pīs mei libera me i
ista hōza. Et cū hec dixisset subito
invenit⁹ est ad flumen p gress⁹ ad
monasteriū. et reversus est ille sus
ad abbate m.

No frēs carnales venerūt
habitare in mōsterio qdā. ex
quib⁹ vn⁹ erat p̄dare cōtinētis.
alt⁹ vero obis magne: cū dice
bat pater fac hoc et faciebat: et fac
illud et faciebat. De qua re magnā
opinionē in monasterio habebat.
q̄a ita obediens existebat. Pūc⁹
est at iuidis m̄p̄tione frat⁹ ei⁹ ille

continens aduersus eū. ⁊ dixit in
semetipso Ego probō isū si habet
obedientiā Et accedens ad patre
monasterij dicit ei Dimitte meū
fratrem meū. ut eamus alicubi Et
dimisit eos abbas abire. Et assu
mens eū ille frater abstinens. vo
luit temptare eū. Et cū venisset ad
flumē ubi erat multitudo cocodr
illorū. dicit ei Descende ad flumen
et transi. Et ille mox descendit.
Veniunt ergo cocodrilli ⁊ lin
gebant corpus eius. in nullo eū
ledentes Quod cū vidisset frater
eius. dixit ei. Ascende de flumine
Et cū iter agerent. inuenerunt
corpus inhumatū. iacens in via.
Et dixit abstinens ille ad fratrem
suū. Si habuissimus aliquid ve
tusti ut iactaremus super istud cor
pus Et respondens ille obediens
frater dixit Magis oremus ⁊ for
sitan resurget Et stantes ad orati
onē atq; orantes intente. surrexit
mortuus ille Quo facto. gloriatur
est ille abstinens frater ⁊ dixit.
Pro continēcia mea suscitatus est
mortuus hic. Omnia autē hec reue
lauit deus abbati monasterij co
cū ⁊ qualiter temptauerit fratrem
suū de cocodrillis. ⁊ quō suscitatus
est mortuus ille. Et cū venissent
in mōsteriū. dixit abbas abstinenti
illi Quare ita fecisti fratri tuo? Ecce
in per obedientiā eius. mortuus

Alle surrexit.
Alter quidam secularis vite

habens tres filios renūciavit
seculo et venit ad monasteriū. re
linquens filios suos in ciuitate.
Et cū fecisset tres annos in monas
terio ceperunt ei cogitationes sue
filios ad memoriā frequenter ad
ducere. ⁊ tristabatur pro eis valde
Neq; cū dixerat abbati se habē
filios Videns autē abbas cū tris
te. dicit ei Quid hēs q; tristis es?
Et narrauit ei q; tres filios habe
ret in ciuitate. et q; vellet eos ad
monasteriū eius adducere Prece
pit igitur abbas ut adduceret eos.
Qui cū precessit inuenit duos ex
eis iā fuisse defunctos. vnū autē
solūmodo remāssisse Quē assumēs
venit ad monasteriū. ⁊ requirēs
abbatē non eū inuenit illic. Inter
rogauit autē fratres ubi esset ab
bas Et illi dixerunt. Ad piscinū
prexit. Ille vero tollens filiū suū
quē adduxerat. abiit in piscinū.
Et videns eū abbas veniens sa
lutauit. et tenens infante quē ad
duxerat aplexatus est eū ⁊ oscula
batur. dixitq; patri eius. Anas
eū? Et ille respondit. Eā. Et
rursus dixit Omnino diligis eū?
Respondit Eā. Hec cū audisset
abbas. dixit ei. Tolle ergo si a
mas eū ⁊ mitte i furnū. sic modo
dū ardet furnus Et tenēs eū p̄ suū
iactauit eū i furnū arētē. Et ita
ac factus est furnus velut cor Ex q̄
re acq̄siuit gloriā in tpe illo. quē
admodū abrahā patriarcha.

Dixit quidam senex. quod fuit qui ad
obitum patris spiritualis omnium decessit
maioris meriti habere quam ille qui in hunc mundum
solus recessit. Dicebat autem quia
narravit aliquis patrum se vidisse
quatuor ordines in celo. quorum primus
erat hominum infirmorum et gratias
agentium deo. Secundus eorum qui
hospitalem vitam sectantur et huic insistant
et ministrant. Tertius vero in soli
tudine constantium et non videntium
homines. Quartus autem eorum qui
ad obedientiam spiritualibus patribus
se subiciunt propter deum. Dicebat autem
ordo obedientium torque aurea. et
multo maiorem quam alij gloriam habebat.
Ego autem dixi ei quod in ostendebat huius omnia.
Quod iste ordo qui primum est maiorem quam
alij gloriam habet. Et ille tunc dixit
mihi. Quia qui hospitalitatem sectantur
secundus ordinem voluntatis idipsum faciunt.
Similiter qui in heremum se religant
arbitrio suo de seculo recesserunt.
Hic autem ordo qui se ad obedientiam
dedit omnes voluntates suas ab
latino pedet ad deum et ad iussionem
spiritualis patris. propterea et maiorem
gloriam ab alijs habet. Quapropter
omnis filij bona obvia est. quod propter deum sit.
Intendite filij virtutis huius aliquid ex
parte vestigium. Obvia saltem est omnium fide-
lium. Obedientia genitricis est omnium virtutum.
Obvia iusticie est regni celorum. Obvia
est celos aspiciens. et hominem de terra
levans. Obvia cohabitacionis est angelorum.
Obvia sanctorum omnium est ab eis. Ex hac enim las-
civati sunt. et per hanc ad perfectionem veniunt.

Fater quidam de sithi vadens
ad messum applicavit ad quendam
senem magnam. et dicit ei. Dic michi
abba. quod faciam propegens ad intendendum.
Dicit ei senex. Si tibi dixerim ac-
cesces michi. Respondit ei frater.
Ecce obedio tibi. Et dixit ei senex.
Si michi accesseris surge et vade et
renuncia messioni huic et ego dico
tibi quod facias. Ille autem statim renun-
ciavit messuri. et venit ad senem.
Dixit autem ei senex. Intra in cellam tu-
am. et fac quinquaginta dies continuos.
solum comedes in die panem cum sale. et
induxit tibi aliam rem. Et fecit sic. Et
tunc venit ad senem. Senex autem
sciebat quod vir operarius esset. dixit ei quod
opteat eum esse in cella sua. Et dantes
fuit ille in cella sua prostravit se prope in
terram. tres dies et noctes plorans in
conspectu dei. Propter hoc cum diceret ei
cogitationes sue exaltat eum magnam
facit eum. prope temperans vicia cogitatio-
num suarum humiliter evadit culpas suas
in conspectu suo dicens. Et ubi sunt omnia illa
peccata mea que feci. Si autem in cogitatio-
ne eius ascendebat quod multum neglexerat
de mandatis dei. Dicebat et ipse
intra se. Et exhibeo primum suum deo
meo. et credo quod faciat meam misericordiam
sua. Hoc igitur modo evadens spiritum ma-
litiarum cogitationum. propter ea appropinquavit
ei visibiles deones dantes. Tur-
bati sumus a te. Et dixit eis. Quare.
Et dixerunt ei. Si te exaltamus car-
nis ad humilitatem. si vobis nos te humili-
amus tu te erigis in altum.

Uenerunt aliquando quatuor
fratres d. scilicet ad abbatē
pambo vestiti pellicis tu
nicis et idcirco unusquisque eorum vir
tutem alterius: non presente eo
de quo loquebatur. Unus autem
ex eis ieiunabat multum: alter
vero nichil possidebat: tertius au
tem habebat plurimam caritatem.
De quarto vero dicebant. quia
viginti duos annos haberet in o
bedientia permanens seniorum.
Respondit autē eis abbas pam
bo. Dico vobis quod istius virtus
maior est quam ceterorum. quoniam
unusquisque vestrum virtutem pos
sidet quam voluntate propria reti
nuit. Hic autem suam voluntatem
abiciens. aliene se voluntatis ser
vum fecit. Tales enim viri confes
sores sunt. si usque ad finem ita per
manserint.

Dixit sancta synodus. quia
in aggregatione manentes
cuiuslibet continentie obediē
tiam magis proponimus: quam continentiam
arrogantiam habere. obedientiam autem hu
militatem congruam pollicetur.
Dixit iterum que supra. Oportet
nos cum discretionem animam guber
nare. et in congregatione manen
tes non que nostra sunt querere:
neque servare proprię voluntati. quo
niam velut exilio relegantes nos
tradidimus uni secundum fidem. pa
tria et rebus secularibus alienati.
Unde ergo egressi sumus nichil

ulterius queramus. Illic enim
gloriam habuimus. illic habundantiam
abozum. hic autem etiam panis ino
piam.

Seniores dicebant. quod si ha
beret quis in aliquo fidei et
tradit se ei ad subiectionem
non tunc attendere in mandatis dei. sed pa
tri suo spirituali omnem voluntatem
suam committere: quia per omnia
obediens. non incurrit peccatum a
pud deum.

Narrauerunt de abbate io
hanne brevis statum quod p
terit ad quendam senem thebe
um genere promeritum in sithi. qui sedebat
in heremo. Tollens aliquando
abbas eius lignum sicum planta
vit. et dixit ei. Per dies singulos
mitte ei ad pedem eius lagenam
aque. donec fructum faciat. Erat autem
longe ab eis aqua. ita ut a sero
pergeret et mane veniret. Per tres
autem annos vivit lignum illud. et
fructum fecit. Dumens autem fructum
eius senex attulit ad ecclesiam. et
dixit fratribus. Accipite et manducate
fructum obedientie.

Dixit abbas yperianus. quia
ministerium monachi est o
bedientia. Quam qui possidet
quod possit exaudiri. et cum fiducia
crucifixo astante. Etenim dominus sic ve
nit ad crucem. sanctus scilicet obediens
usque ad mortem.

Pars de amanta de humili
tate: iulians nobis hanc solam
esse vir tuē q̄ et āgelos ī celo sta
biles. et hīes āgelis reddit eq̄les

Dicebat senex quia de
derit q̄tā aliqn̄ ī sci
thi statib⁹ paucos ca
ritas. et p̄ h̄c q̄ pau
ce erāt nō trāsmiserūt ex eis abba
ti arsenio. ne velut iūria patere
Ille autē cū h̄c audisset non est e
gressus iuxta morē cum frīb⁹ ad
op⁹ dei celebrādū. dicens Excoi
catus me. ut nō michi daret̄ eulo
giā quā trāsmisit dñs frīb⁹. ex
qua ego nō fui dign⁹ accipe **Q**u
cū audisset. edificati sūt ī huilita
te senis **E**t vātes p̄s bīē portauit
ei de carit̄ illis. et adduxit eū ī
cōgregatione gaudentē **D**icebant
autē de eo. q̄ nemo poterat cōp̄
hēdere modū cōuersaciōis eius

Narrauit abbas iohēs q̄a ab
bas anub⁹ et abbas pastoz et
residui fratres eoz ex vno vtero
nati monachi fuerūt ī sci thi **E**t
quāto venie illuc gens maritor⁹ et
desolauerūt locū illū. p̄mū decesse
runt illinc ī locū qui vocat̄ terrenu
thi. donec deliberat̄ vbi habitā
deberet. manserūtq̄ illuc ī tēplo
quodā antiquo paucos dies. **D**ix
it abbas anub⁹ abbati pastoz. **O**s
tende caritatē tu et fratres tui. et
singuli scōrsū habitem⁹. et nō veni
am⁹ ad nos iūte ebdomada has
Et rēdit abbas pastoz. **F**aciam⁹

qualit̄ vis⁹. **E**t fecerūt sic. **E**rat
autē ibi ī tēplo statua lapidea
et surgebat cotidie mane abbas a
nub⁹. et facie statue illi⁹ lapidabat
vespere autē dicebat. **I**gnosce mi
thi. **E**t tota ebdomada ita fecit **D**i
e autē sabbati occurrerūt sibi inui
cem. et dixit abbas pastoz abbati a
nub⁹ **V**idi te abba ebdomada ista
lapidantē facie statue hui⁹. et ita
cū penitēciā apud eā agentē **F**ide
lis autē h̄c nō facit **E**t respō
dit senex **H**anc tē p̄pter vos ego
fecit **Q**uāto me vidisti lapidantē fa
cie statue hui⁹. ne locuta est ne fu
erit⁹? **R**espōdit abbas pastoz **N**ō
Et dixit abbas anub⁹ **I**tem q̄n a
pud eā penitēciā egi ne turbata ē
ne dixit ego non ignosco? **E**t res
pondit abbas pastoz **N**on **E**t ille
dixit **E**rgo et nos q̄ sum⁹ septē
frēs si vult⁹ ut maneam⁹ sīl. effi
ciamur velut statua hec. q̄ q̄tū me
li⁹ affecta nō cōturbat **D**i autē
nō vultis ita fieri. ecce quatuor ī
gressus sūt tēpli hui⁹ unusquisq̄ q̄
vult exeat. et qua vult vadat **I**lli
autē hec audientes p̄strauerūt se
ī terrā. et dixerūt abbati anub⁹
Quō iubes pater ita fiat. **O**bedi
em⁹ q̄d dixeris nobis **P**ostea
vero retulit nobis abbas pastoz dī
cēs. quia māsimum sīl omē tēpus
vite nostre et opantes et faciētes
oīa scōm vbiū senis q̄ dixit nob⁹
Cōstitui autē vñū ex nob⁹ dispē
satorē. q̄ q̄d cūq̄ apposuisset nobis

comedebam? Impossibile eni erat
ut diceret aliq̄s ex nobis affer ali
ud aut diceret. nolo istud mādura
re. Sic trāsiuim⁹ om̄e temp⁹ vite
nostre. cum quiete et pace

Dixit de abbate amone. q̄a
venenit q̄a petitis ut iudi
casset int̄ eos Senex aut̄ dissimu
labat Et ecce q̄a mulier ad aliā
iuxta se stante dicebat n. ulete. Se
nex iste quē uideō. fatu⁹ ē. Audi
uit autem eam senex. et uocans
ad se illam dixit ei. Quantos pu
tes labores sustinui in solitudinib⁹
diuersis ut acquirerem fatuitatē
istam et p̄pter te eam hodie per
diturus sum?

Arrauit de ep̄o ciuitate q̄ vo
catur ocañchū noīe affus q̄a
cū esset mōch⁹ nimis dure tracta
uerit uitā suā. Sed cū fact⁹ fuiss⁹
episcop⁹ uoluit ipsa duricia uti in
ciuitate quā in hēmo habuāt. et n̄
p̄ualuit. Idcirco p̄strauit se in o
ratioē in cōspectu dñi dicens. Putas
ne dñe p̄pter episcopatū discessit
a me gratia tua? Et reuelatū ē ei
q̄a nō. sed q̄a tūc solitudo erat. et
cū non esset hō de⁹ susceptor car
itatis. nūc autē hic in seculo es ubi

Dixit auxilian⁹ tui
Ixit abbas daniel q̄a erat in
babilonia filia au⁹ dā p̄marij demo
niū hñs. Pat̄ autē diligebat quēdā
mōchū q̄ dixit ei. Deo p̄t curare fi
liam tuam nisi q̄s scio solitarius et
si p̄p̄tus ad eos et cognos eos

tamē nō acq̄escūt hoc facere p̄pter
huilitatē. Sed hoc faciem⁹. Quā
do ueniūt offerētes uenalia q̄ opa
tur. dicit uos emē uelle q̄ uendūt
et dū uenerūt in domū p̄cū acceptu
m. dicens. eis ut faciat orōnē. et
credo q̄a saluabit filia tua. Exeu
tes ergo in plateā inueniūt unū
discipulū senū sedentē ut venderet
sportellos suos. Et tulerunt eum
secū in domū. ut quasi p̄cū spor
tatu acaperet. Et cū intraiss⁹ mona
ch⁹ ille in domū. uenit puella illa
que a deō nō uexabat. et mox de
dit alapā mōcho illi. Ille autē cōuer
tit ei et alia maxilla. secū dū dñi
p̄ceptū. Demon autē uoc⁹ da
mare cepit. O uolēcia mātatorum
ihesu xp̄i expellit me hinc. Et sta
tim mūdāta ē puella illa. Cū autē
uenisset ad senes monach⁹ ille.
indicauit eis qd factū fuerat. Et
glorificauerūt deū et dixerūt. Con
suetudo ē dyabolice sup̄bie. humi
litate mandatorum ihesu cristi cor
tuere.

Dixit abbas serapion q̄a mul
tos labores corporales plus
q̄ fili⁹ me⁹ zacharias fecit. et non
puerum ad mēsuras humilitatis et
caritatis eius.

Abbas moyses dixit fratri
zacharie. Dic michi quid
faciam? Ille autem hoc audiens
iactauit se p̄nus in terram ad pe
des eius dicens. Tu me interro
gas pater? Dixit autem ei senex

Crede in fili zacharia. q̄a vidi sp̄m
sc̄m descēdente i te. et p̄pteria cōpel
lor it̄rogāe te Tūc tollens za
charias cucullā suā de capite misit
illā sub pedib⁹ suis. et cōsulcās dixit
ei Nisi ita p̄ulcat⁹ fuerit hō non
potest esse monachus

Dixit abbas pastor q̄a it̄ro
gavit abbas moyses frat̄e
zachariā tēpore quo moriebatur
diā. Quid vides? Et ille dixit
ei. Nichil melius q̄ tacere pater.
Et dixit ei Verū est fili: tace. Er
go h̄zta mortē ei⁹ sc̄ēs abbas p̄si
doz⁹ respexit in celū et dixit Letā
re letāe fili mi zacharia. q̄a apte

Dsūt tibi ianue regnī celozū
Iac̄bāt de abbate theodoro
q̄a cū fāto fuiss⁹ d̄parat⁹ in sc̄thi
nō acq̄escebat mīstrare. et huc atq̄
illuc fugiebat. Et it̄rū senex ad
ducebat eū diātes. Nō delinquas
mīsteriū tuū Dixit aut̄ eis abbas
theodor⁹ Dimittite me et dep̄oz
deū. et si onderit in q̄a debeo stāe
i loco mīst̄ij hui⁹ facio Et cū dep̄
raē deū. dicebat Si volūtas tua
ē dñe vt stē in h̄c mīsterio. demō
stra m̄ et onsa ē ei colūpna ignis
a terra vsq̄ ad celū. et vox sonuit di
ēs Si potes fieri sicut colūpna hec
vade mīstra Ille at̄ audies. statuit
apud se nullaten⁹ acq̄escere Qui
cum venisset ad eccl̄am. penitēā
ā egerūt apud eū diātes Si nō
vis mīstrare. vel calicē tene Et nō
acq̄uit dicens Si me nō dimut

tis disceto de loco isto. Et ita re
cesserunt ab eo

Collecti sūt aliquāto fr̄es qui
habitabāt in sc̄thi. et ceperūt
it̄r se q̄rere de melchisedech sacer
dote Obliti sūt aut̄ cōvocare abba
te copzetē Postea aut̄ vocātes eū
it̄rogauerūt de eadē questioē Il
le aut̄ tōndēs terā os suū dixit
De tibi copzes quia q̄ mādavit ti
bi deus de reliq̄s: et q̄ a te nō req̄
rit illa scrutari p̄sumis Hec audi
entes frat̄es fugerunt singuli in
cellas suas:

Int̄rogat⁹ abbas macha
ri⁹ p̄ qua causa in sc̄thi ha
bitauerūt. dixit Quādo erā iuueis
et sede bā in cella mea i egipto. te
nuerūt et fecerūt me cl̄naum in vi
co Et cū nollem acq̄escere ad mi
nistrandū. fugi ad aliū locū Et
venit ad me quidā secularē h̄mo s̄
vita religiosus. et tollebat a me o
pus qd̄ feassē manib⁹ meis. et mi
nistrabat m̄ q̄ necessaria erāt Cō
tigit aut̄ tēptante diabolo vt vir
go quēdā in vico illo. viciata a quo
dā iuvene lapsū faceret. et cū in v
tero habere cepisset. it̄rogata
de quo in vtero h̄rēt. illa dicebat
q̄a h̄ solitari⁹ ē q̄ meū dormiuit.
Exeūtes aut̄ de vico illo cōphē
derūt me et adduxerunt ad vicinū
et appenderunt in collo meo mac
ulos et ollas et ansas vasozum: et
miserunt me arare in vico illo
per viam cedentes atq̄ diātes

Hic mōch⁹ corrupit filiā nostram
tollite tollite eū **E**t ceciderūt me
pene usq; ad mortē **D**upueniēs autē
quidam senum dixit **Q**uamdiū ce
detis monachum istum peganū?
Ille autem qui michi solebat mi
nistrare necessaria: sequebatur te
tro cum verecundia **E**tenim etiā
ipsum contumelijs multis affec
erūt dicētes. **E**cce solitari⁹ mona
chus cui tu testificabaris: quid fe
cit? **E**t dixerūt pntes puella illi⁹
q̄a nō dimittim⁹ eū. donec fideius
sorē pbeat q̄a pascat eā **E**t dixi
illi qui michi ministrare solebat. et si
de m dedit **E**t reuersus sum in tel
lam meam. et dedi ei quātas ha
bui sportellas dicens vende eas
et da illi mulieri mee manducare.
Dicebam autem in animo meo.
Machari ecce inuenisti tibi mulie
rem. opus habes modo oplius la
borare ut pascas eā **E**t opabar nō
solū in die sed etiā in nocte. et trans
mittebā ei **C**ū autē venisset tēpus
infelici illi ut pareret: traxit pluri
mos dies in dolore: et nō pariebat
Dixit ergo ei **Q**uid ē hoc? **E**t il
la dixit **D**ao quate torq̄or diu
Et interrogata a pnti⁹ suis qua
te. respondit **Q**uia illi monacho eri
mē ipso sui. et fallēs iplacui eū cū
ipse nō habeat cām. et iuuenis il
le talis ipse meā tormiuit et hoc
fecit **A**udiēs autē vba hec minister
me⁹. gaudēs venit ad me et dixit
m. q̄a nō potuit parere puella illa

donec cōfiteē q̄a tu nullā cām i cō
ceptu ei⁹ habuisses. et mentita sit
adūsū te **E**t ecce omnes hitatores
via illi⁹ volūt venire huc ad cellā
tuā. penitēciā apud te acturi **E**go
autem audiēs hec a ministro me
o: ne affligerent me homines sur
rexī et fugi huc in scithi: et hoc est
pziāpiū cause ap̄t quam hic habi
tare cepi:

Reticiens aliquando pre
dicens abbas machari⁹
a palude ad cellam suam
reuerrens portabat palmas **E**t
ecce occurrit ei dyabolus in via
cū falce messoria **V**oluit autē pau
tere eū de falce illa: et non potuit
Et dixit ei **M**ultas violēcias pa
tior a te machari: quia non possū
adūsū te pualere **E**cce enī q̄q;
tu facis: et ego facio **I**eiuas tu
et ego penitus non mādura **V**igi
las tu: et ego oīno non dormio
Unum ē autem solum in quo me
superas **E**t dicit ei abbas macha
rus **Q**uid est illud? **R**espondēs
dyabolus: dixit **H**umilitas tua:
p quam non p̄ualeo aduersus
te

Diebant de abbate moysi
quia factus est clericus:
et ipso fuerunt ei super hu
merale **E**t dixit archiepiscopus ei
Ecce factus es candidatus abba
moyses **E**t ille respondit **P**utas
oforis domine papa: aut ⁊ intus

Volens autem episcopus probare eum. dixit
deus. Cum intrat abbas moyses
ad altare expellite eum. et sequimini ve
audiat quod dicat. Cum autem cepisset
eum mitti foras. dicebant Exi foras
ethiops. Ille vero egredies dice
bat. Non tibi fecerunt aneroſe et ca
tabate. qui cum homo non sis qua
te te in medio hominum dare pre
sumpsisti.

Abbas orissus dixit. Si frag
me cruce tegule in suameto mit
tas ubi iuxta sit fluvius non susinet
vna die. ecce autem permanet velut
lapis. Ita est homo qui carnale sapientia
habet. et non est temptationum igne
decoratus sicut et ioseph. Huiusmodi
enim verbo dei soluitur. qui cum incipit fe
ceit multis temptationibus in medio
hominum agitatur. Bonum est enim ut quis
noverit suas mensuras. et delectetur in
iustitia peccatorum. Fortes autem in fide imo
biles sunt. Quia de ipso ioseph sancto si
velit aliquis loqui. dicat quia nec ter
renus erat. Quatuor temptationes sunt in qua
lipucia. ubi nec refugium erat divi
cultus. Sed de patre eius erat autem
eo. qui eripuit eum ex omni tribulatione et
nunc est autem patribus suis in regno celo
rum. Et nos ergo agnoscere mensu
ras nostras certemus. Vix enim possumus

nos dei iudicium evadere.

Merita abbas dixit. Arbor
brite est in excelsu et ascendet ad eam hu

Dixit abbas. Multas monachi
pastor quia sedentibus senibus
ad manducandum stabat abbas alo

nus et miscebat eis. et videntes e
li laudaverunt. Ille autem omnino nichil
respondit. Dixit ergo ei quidam secrete
Quare non respondisti senibus lauda
tibus te. Et dixit abbas alonius.
Quia si responderem eis. iucunditer de
lectatus laudibus meis.

Arravit abbas ioseph quia
sedentibus nobis aliquando
cum abbate pastore. novaverunt abba
te agathonem. Et dixit ei Iuvenis
est quare appellas eum abbatem. Et
dixit abbas pastor. Quia os suum
fecit eum appellari abbatem.

Dicebat de abbate pastore quia
nunquam voluisset sermonem facere
super verbum alterius senis. sed magis
laudaverunt semper qui ille dixisset.

Arravit frater pius dicens.
Quimus septem fratres soli
tarij ad abbatem ipsorum. habitante in
insula dismatos. Et cum rogaretur eum
ut diceret nobis aliquid. ille respondit.
Ignoscite michi. quia peccator sum. Homo
sum. Sed veni ego aliquando ad
abbatem hunc. et ad abbatem alium. et e
rat in infirmitate abbas hunc decessit
et octo annis. et cepi supplicare eis
ut diceret michi aliquod verbum.
Et dixit abbas hunc. Quid tibi ha
beo dicere. Vade quicquid videris fac.
Deus enim illi est qui sibi ultra quicquam
potest extorquet. et violentiam facit
ad omnia. Hi tamen ambo non
erant de una provincia. hoc est
abbas hunc et abbas alium. Fuit autem
in eis magna gratia donec exiret

ambo de forpore Abbas enī attē sū
ne obediencie erat; abbas vō hōz
multe humilitatē. **F**ecit ergo paucos
dies apud eos; iūstigans virtu
tes eorū. **E**t vidi mirabilē quicquid
fecit abbas attē. **A**ttulerat enī eis
quidē vñū piscē modiciū. et voluit
cū facere abbas attē seniori abbati
hōz. **P**osuerat ergo abbas attē cul
tellū vt inaderet piscē illū. **E**t vo
cavit eū abbas hōz dicens. **A**ttē
attē. **I**lle vō statim dimisit cultellū
in medio piscis et nō pinxit sed
ruaruit ad eū. **E**t mirat⁹ sū obe
dienciā tātā ei⁹ qā non dixit expec
ta donec inādo. **D**ixi at abbati a
ttē. **U**bi iuenisti obedienciā hāc?
Et ille michi rēdit. **N**ō est mea;
sed ist⁹ senis ē. **E**t tulit me dicens.
Veni et vide obedienciā ei⁹. **C**oxit
ergo modiciū piscis mīlē ita ut p
deret eū volūtariē et apposuit eū
seni. **E**t ille manducauit nichil lo
quēs. **E**t dixit ei. **B**onū est senex.
Ille rēdit bonū valde post hū attu
lit ei illud modiciū nimis bñ totū
et dixit. **E**cce ist⁹ pidi senex et mīlē
ill⁹ cori. **E**t ille rēdit. **E**cce modici
te tibi mīlē exiuit. **E**t cōuersus ad
mē abbas attē dixit. **V**ides qz hū
obedienciā ist⁹ senis ē et exiit ab eis
et qd vidi hū feci secūdu vñū me
om. **H**ec dixit fratrib⁹ abbas sy
scis. **V**n⁹ at ex nob⁹ rogauit eum
dicens. **O**stēde caritatē et dic nobis
tu vñū sermonem. **E**t dixit. **Q**ui
habz qd innumēabile ē i scis pfiat

oīm scripturā. **I**tem alter ex nob⁹
dixit ei. **Q**uid ē pegrinatio pī? **E**t
ille rēdit. **T**ace et in omī loco q
cūqz veneris dic nō habeo cām et
hec est pegrinatio.

Dicebat abbas pperia⁹. **I**mi
tate pblicanū illū ne cū pha
riseo dāpneris et seqre māfuetudi
nē moysi; ut sumitatis cordis tui
et secas conūtatis in fontes aqzū

Senex quidā erat solitari⁹ va
cās i hēmo et dicebat isemet
ipō qā pfect⁹ esset in vñū. **H**ic
orauit deū dicens. **O**stēde mī qd de
est ipsecioi mee et facio. **V**olēs at
de⁹ humiliae cogitatioēs ei⁹ dix
it ei. **V**ade ad illū archimādrītā
et qd tibi dixerit facito. **R**euelauit
at de⁹ archimādrītē anq̄ ille ad
illū veniet dicens. **E**cce ille solitari⁹
venit ad te. **D**ic g ei ut tollat fla
gellū et vadat et pascat et porcos.
Venies g senex pulsauit ostiū et
ingressus ad archimādrītā illū sa
lutauerūt se. **E**t cū sederet dixit ei
solitari⁹ ille q venerat. **D**ic mī q fa
ciā ut sim salu⁹. **E**t ille dixit faci
es qd cūqz dixeris t. **E**t rēdit. **E**cce
Et dixit ei. **E**cce tolle flagellū et
vade pasc porcos hos. **N**ū autem
q eū nouerant et audierant d eo
cum vidissent quia porcos pascēt
dicebant. **V**idistis illum magnū
solitariū et de quo audiebamus?
Ecce stupuit cor eius et demo
nio vexatur et pascit porcos.

Vides autē deus humilitatē eius quā
ita patiet̃ sustinuit obprobriū huius
nū precepit ei iterum redire ad lo-
cum suum

Interrogatus ē senex. quid ē
humilitas? Et ille respondit

Si fr̃i peccati in te ignoueris. atē
q̃ apud te agat penitentiam

Dixit senex In oī tēptatione
ne culpes huius. sed te ip̃m
tantū dices Quia peccat̃ meo
hec michi venerunt

Dixit senex Nūq̃ p̃terui or-
dinē meū ut alac̃ abularem
neq̃ turbat̃ sū aliqui in humilitate
posit̃. Omis cogitatio mea erat
i hoc ut deprec̃er deum. quousq̃ ex-
spoliaret veterem hominē

Frat̃r q̃dā interrogauit senē
Quid ē humilitas Et r̃ndit
senex Ut b̃nficias huius. q̃ tibi ma-
le faciūt Et dixit fr̃i Et si nō pue-
nias hūmo in eandē mēsurā. quid
facias? R̃spōdit ei senex Fugiat e-
ligens magis taciturnitatē

Frat̃r aliq̃s interrogauit se-
nē dicens Quod opus est pe-
regnationis. Et ille dixit ei Duo
frat̃r peregrinante. qui cū inuentus
fuiſſet in ecclesia et cōtigisset aga-
pe fieri sedit ad mensā ut mandu-
casset cū fratrib̃ Dixerūt autē qui-
dam Iſtū hic quis tenuit Et dixe-
rūt ei Surge et vade hinc foras
Qui surrexit et abiit Illi vero cō-
tristati de expulsionē ei⁹. egressi
sunt et vocauerūt eū Post hec in

interrogauerūt eū q̃dam dicentes
Quid putas erat in corde tuo. q̃
a expulsus es et reuocatus Et il-
le dixit eis Posui i corde meo quā
equalis esse cani. qui quādo secū
egreditur. quando autem vocatur
ingreditur

Venerunt q̃dam in thebaydā
ad quēdā senem. habētē v-
nū qui demonio vexabat̃ ut cura-
retur ab illo senē Senex ved̃ ai-
diu cogaretur. dixit demoni Exi
de factura dei Et r̃spōdit de mō
seni Exeo. sed interrogo te vnū
vbum ut dicas michi Qui sunt
hedi et qui sūt agni. Et dixit se-
nex Hedi quidē sūt tales qualis
ego. agnos vero deus scit Et au-
diēs de mō clamauit voce magna
dicens Ecce propter humilitatem

Dixit senex eundē Qū cogita-
tio sup̃bie aut elationis intrauit
p̃secutare cōsciētiā tuam si diuina
mādata omnia custodis? si minū-
cos diligis. si gaudeas i adūsarij
tui glificatione et cōtristans i mi-
noratiōe ei⁹. et si agnoscis tripm̃
esse inutilem seruū. et oīm peccato-
rum te deteriores esse Sed non
ita de te sentias quasi omnia cor-
reperis: scies quā huiusmodi cogi-
tatio tua resoluit vniūsa

Interrogatus est quidam se-
nex Quid ē humilitas? Et
r̃spōdēs dixit Humilitas magnū
opus est diuinū Via humilitatis

hec ē: ut labores corporales assi-
debeat et ascribat seipsū homo pec-
catozē. et ponat se subiectū omib⁹
Et dixit fr̃. Quid ē subiectū esse
omnib⁹? R̃ndit senex. Hoc ē esse
subiectū omib⁹: ut nō attēdat q̃s
aliena peccata: sed sua semp aspi-
nat et de p̃ctur sine intermissione
deum

Beate medrie fidelit̃a dixit
Sicut ipossibile est nauī fa-
briari sine auit: ita ipossibile est
hominē sine humilitate saluari

Dixit senex euidā. Nō habeo
noticiam cū abbate neq; fre-
quēt adūgas te ei: quoniam ex
hoc fiducia sumes et de siderare in-
pice ut teas ead ipse p̃matum.

Senex dixit. Qui cōceptū et
iniuriā et d̃pnū p̃ciēter fert
potest esse saluus

Narrauerūt de quodā sene q̃a
p̃seueravit ieiunās septuagi-
ta ebdōdas: semel i ebdomada iſ-
tēs. Hic aut postulauit a deo de
quodā s̃mone scripturā sanctorū
et nō reuelauit ei de⁹. Dixit ergo
i semetip̃o. Ecce tm̃ labore assūp-
si et nichil p̃osea. Vado ergo ad
frat̃e meū: et requirā ab eo. Qui
cū egressus clausiss̃ ostiū suū ut
abiret missus est āgel⁹ domini ad
eum dicens. Septuaginta ebdōde
quas ieiunasti nō te fecerūt p̃oxi-
mū deo. Nūc vero quoniā ita hū-
liat⁹ es ut ad frat̃e tuū p̃geres:
missus sum indicare tibi sermone

Et apicns ei de re eadē quā que-
rebat indicauit ei: et mox discessit
angelus ab eo.

Frater quidā erat in cōgrega-
tione et omne p̃odus qd̃ imi-
nebat fratib⁹ ip̃e sustinebat: ita
ut se ead in fornicatioē accusaret.
Quidā aut frat̃i ignorātes ad⁹
ei⁹. ceperūt murmurāe adūsus eū
dicētes: qm̃ ml̃e hic facit et nō opa-
tur. Abbas aut scis q̃ agebat:
dixit fratib⁹. Magis volo vnam
mattulā iſt⁹ cū humilitate q̃ oēs
vestras cū supbia. Et ut demōstra-
ret eis ex dei iudicio q̃lis esset fra-
ter ille: attulit omia q̃ opati fue-
rant illi fratres et mattā ei⁹ de q̃
q̃rebat: et accēdit ignē et iactauit
in mediū et cōsupta sūt opa illorū
omnia: matta aut illi⁹ frat̃is il-
lesa p̃mansit. Hoc autem videntes
fratres timuerūt et penitēciā corā
illo egerūt: habetes eū t̃ncēp̃o
ut patrem

Quidā fratri apparuit dyabo-
lus trāssformat⁹ in āgelū lu-
is: et dixit ei. Ego sū gabriel. et
missus sū ad te. Ille vero dixit ei.
Vide ne ad aliū miss⁹ sis: ego ei
nō sū dign⁹ vt āgel⁹ mittat ad
me. Dyabolus autem statim non
cōpuit

Dicunt senes quia vel si p̃-
veritate āgel⁹ tibi appareat
non suscipias facile: s̃ humilia te
ipsū dicens non sum dignus āge-
lū videte viuens in peccatis

Narrauerunt de quodam senē q̄a
setēs in cella sua ⁊ sustinēs
tēptatiōēs ⁊ videbat de moēs ma
nifeste ⁊ cōtēpnebat eos **Cū** autē
dyabol⁹ videret se vinctū a senē ve
nit et ondit se ei dicens **Ego** sū xp̄s
Vide nō autē eū senex clausit oca
los suos **Et** dicit ei dyabol⁹ **Ego**
sū crist⁹ **Quare** clausisti oculos?
Et r̄s senex dixit ei **Ego** xp̄m
hic nolo videre sed in illa vita **Au**
diens autē h̄c dyabol⁹ nō cōpari

Hic
Item senē volētes seducere
deōnes dixerūt ei **Vis** videre xp̄m?
Respondit Anathema vobis et
de quo dicitis? ego autē credo cris
to meo dicenti **Si** quis vobis dix
erit ecce hic ē crist⁹ aut illic noli
te credere **Quo** dicto statim non cō
paruerūt

Fratres aliq̄s cōtristabat ad
uers⁹ aliu fratre **Qd** audiēs ille?
venit satisfacere ei **Ille** autē nō ape
ruit ei os suū cōtra sue **Percepit** er
go ille ad quendam senē ⁊ dixit ei
causā **Et** r̄ndit ei senex **Vide** ne
q̄si iusticiā habeas cause apud te
metip̄m i corde tuo tāq̄ culpatus
fratre tuū ut illū rēphēdas et
teip̄m iustifices et p̄pterea nō teti
git deus cor eius vt aperiret tibi
Perceptamē h̄c ē quod dico tibi
vt vel si ille peccauit in te ponas
in corde tuo quia tu in illo pecca
ueris et fr̄em tuū iustifices et tūc
deus in corde illius dat concordia

te tecū **Et** narrauit ei exēplū tale
dicens **Duo** q̄dā erāt seculares reli
giosi ⁊ loquētes seā egressi sunt
et facti sūt monachi **Emulationē**
at h̄ntes vocis euāgelice s̄ nō s̄
sciētiā castrauerūt se q̄i p̄p̄t regnū
celoz **Audiēs** autē h̄c archiep̄s ex
coicauit eos **Illi** autē putātes q̄a
bū fecisset indignati sūt cōtra eum
dicētes **Nos** p̄pter regnū celoz
castrauim⁹ nos ⁊ hic excoicauit
nos **Eam⁹** et interpellem⁹ adū
sus eum iherosolimoz archiep̄m
Abeūtes ergo indicauerūt ei oīa
Et dicit eis archiep̄us iherosolimi
tan⁹ **Et** ego vos excoico **Ex** quo
item cōtristati abierūt athiochia
ad archiep̄m ⁊ dixerūt ei oīa
q̄ facta sūt circa se **Et** similiter exco
municauit eos **Et** dixerūt ad seip
sos **Eam⁹** comā ad patriarcham
et ipse nos vindicat de h̄mibus
istis **Abeūtes** ergo ad sūmum ar
chiep̄m romane ciuitatē suggeste
rūt ei q̄ fecerāt eis meōrati archi
ep̄i dicētes **Venim⁹** ad te q̄a tu
es caput om̄im **Dixit** autē eis et
ipse **Et** ego vos excoico et separa
ti estis **Tūc** de fecerūt excoicati
totiēs et dixerūt ad seip̄os ⁊ **Illi**
ep̄i sibi iuniat cōsensū fecerunt et
cōsensuē p̄pter qd in synodis con
gregantur **Hec** eam⁹ ad aliā vi
tū dei sc̄m epiphaniū ep̄iscopū de
cipro quia p̄pheta ē et p̄sonā h̄is
non accipit **Cū** autē p̄marēt ci
uitati eius ⁊ reuelatū ē ei de ip̄is

Et mittēs in occursum eorū dixit
Ne iteratis in ciuitate istā. Tūc illi
 in se reuēsi dixerunt. Pro veritate nos
 culpabiles sumus. **U**t q̄ si nos ip̄s
 iustificā? **E**cce si nos illi iuste ex
 coicauerūt nunq̄ et iste ppheta?
Ecce enī deus reuelauit ei de nobis
Et rephēderūt semetip̄os de cul
 pa valde quā fecerāt. Tūc vidēs
 deus qui corā nouit q̄a se p verita
 te culpabiles fecerunt? reuelauit
 ep̄o epiphānio et ultro misit et ad
 duxit eos et consolatos eos susce
 pit in coione. **E**t scripsit de hīs ar
 chiep̄o alexandrie. **D**ulcipe filios
 tuos: quoniam in veritate penitēciā
 egerunt. **E**t addidit senex qui hoc
 exēplū narrauerat dicens. **H**oc ē sa
 nitās hominis et h̄ ē qd̄ deus vult
 ut hō culpā suā p̄ciat an̄ deū. **H**ic
 cū audīss̄ frat̄ fecit seāidū. **V**bū se
 nis et p̄gens pulsauit ostium fra
 tris. **I**lle autē mox ut sēsit eū pul
 sū illū deintus vidēre penitēciā
 gessit. ap̄uit statim ostiū et oscu
 lati sūt se inuicē ex animo et facta
 est int̄ utroq̄ pax magna.

Duo mōchi q̄ erāt etiam car
 nales fratres habitabāt sil
 et volebat eos dyabolus separare nec
 poterat. **D**emel ḡ vnus q̄ erat mi
 nor etate iēdit lucnā et posuit eā
 sup cādelabzū. **F**ecit at̄ opa sua et
 demō eūit cādelabzū. **P**ro q̄ re
 cidit eū maior frat̄ cū ira. **I**lle v̄o
 penitēciā egit dicens ei. **H**abe paciē
 tiā in me frat̄ et iterum accēdo eā

Et ecce v̄t9 demini venit et forq̄
 bat demone illū usq̄ mane. **D**emō
 at̄ nūciavit p̄ciāpi suo qd̄ factū fu
 erat. **E**t audiuit sacerdos pagano
 rum id qd̄ retulerāt demō et egres
 sus factus est mōchus et ab inīcio cō
 uersiois sue tenuit humilitatē dicens
Humilitas soluit om̄e v̄tutē inī
 ā: sicut ego audiui eos loquētes
 dicēdo q̄a quādo p̄turbat mōchos
 conūtitur vnus ex eis et agens pe
 nitēciā destruit om̄e v̄tutem
 nostram.

Abbas anthoni9 de sciēis in
 cōsideratione p̄fuditat̄ iudi
 ciorū dei postulauit dicens. **D**na
 quomō aliqui p̄uo tēpore vite sue
 moriūt̄ et aliq̄ ultra decēpitā rei
 unt senectutē? et q̄re quidam egen
 tes sūt aliq̄ autē facultatibus dila
 tātē? **E**t qmō inuisti opulenti sūt
 iusti v̄o paup̄tate p̄mūt? **E**t v̄it
 ei vox dicens. **A**nthoni? ad teipsum
 intende. **H**ec enī iudicia dei sūt: et
 scire ea nō cōuenit.

Dum int̄rogaret aliquando
 abbas arsenius quendam se
 nem egip̄ium de cogitationibus
 suis: alius videns eū dixit ei. **A**b
 ba arseni quomodo tu qui tante e
 ruditiōis es in latina et greca līn
 gua docēs? **I**nstīciū istū de cogi
 tationibus tuis interrogas? **E**t
 ille respondit. **L**atinam quidem et
 grecam eruditionem q̄tūm ad se
 culum apprehendi. sed alphabetū
 huius instīciū nec dum dicere potui.

Uenit quidam frater ad abbatem
sisoy in montem abbatis an-
thonij: et loquentibus eis dicebat
abbati sisoy. Modo adhuc non pue-
nisti ad mensuram abbatis anthonij
pater? Respondit ei senex. Ego si ha-
berem unam cogitationem abbatem an-
thonij efficiam totum velud ignis. Ve-
nimpten scio hominem qui cum labore
potest ferre cogitationes suas. Itē-
um autem interrogavit eum frater dicens.
Putas sic persequebatur sathanas a-
ntiquos? Et dicit ei abbas sisoy. Non
plene quia tempus est appropinquavit et turbatus

Quoniam abbas pastor in congre-
gatione esset: audire de ab-
bate nestorone de sideravit eum vi-
dere et mandavit abbati eius ut mis-
teret eum ad ipsum. Qui cum nollet so-
lum dimittere non direxit eum. Factum est
autem post paucos dies ut dispensator
monasterij rogaret abbatem ut permit-
teret eum ire ad abbatem pastorem et
diceret ei cogitationes suas. Ab-
bas autem eius cum dimitteret eum dixit ei.
Tolle et fratre tuum nestorone te-
cum: quia de ipso mandavit michi senex.
et non presumens eum solum dimittere
discessit usque modo. Cum ergo venis-
set dispensator ad abbatem pastorem
locutus est ei de cogitationibus suis.
et ille sanavit eum responsione sua.
Post hec autem interrogavit senex
fratrem nestorone dicens. Abba nes-
teron quomodo acquisisti virtutem hanc ut
quando emergit tribulatio aliqua
in monasterio non loquaris? neque ta-

mediū facias? Ille autem nichil lo-
batur. Et cum multum rogaret a se-
ne: dicit ei. Ignosce michi abba: quando
iteravi in inicio in congregatione.
dixi animo meo. Tu et asinus
unum estote. Dicit ergo asinus va-
pulat et non loquitur: iniuriam pa-
titur et non respondet. sic et tu. quem
admodum in psalmo legitur. Et iumentum
factum sum apud te. et ego spiritus tui

Dixit senex. Volo magis vi-
ci cum humilitate quam vincere cum
superbia

Dixit senex non contempnas asina-
m tibi: quia nescis utrum in te
sit spiritus dei an in illo. Assistens
autem dixit eum. qui minister est tuus

Dicebat senex. Quia quando non
temptamur tunc magis humilia-
mur: quando deus scilicet infirmitatem nostram
protegit nos. Si autem gloriamur: au-
fert a nobis protectionem suam et puni-
t

Ecce aliquando abbatem arsenio in
desertoribus partibus egipti: cum il-
lic inopertuitates patet: visum est ei ut
delinqueret cellam suam. Et nichil ex
ea secum tollens. dixit discipulis suis
alexandro et zoilo. Tu alexandre
ascende navim: et tu zoile veni mecum
usque ad flumen et quare in naviculam
usque in alexandriam navigabitis: et ita tu
naviga ad fratrem tuum Zoilo autem tur-
batus est in verbo isto et tacuit: atque i-
ta dimissi sunt ab iunioribus. Descendit autem se-
nex circa partes alexandrie: et recog-
tauit egrotudine magna. Discipuli
autem in iure dicebant ad invicem.

Putasne aliquis nostrum contristauit
cum et propterea diuisus est a nobis?
Et non inueniebatur in se in gratitudinis
causa; neque quia inobediens ei alii
quando fuisset. Cum vero sanus factus
fuisset senex; dixit ad seipsum. Vadam
ad fratres meos. Et ita nauigans
venit ad locum qui dicitur petra; ubi
erant supradicti ministri eius. Cum vero
iuxta flumen esset; puella quidam ethi-
opiassa veniens tetigit melos eius.
Senex autem increpabat eam. Illa
autem dixit ei. Si monachus es. vade
in montem. Conuersus vero in hoc ver-
bo senex. dicebat ad seipsum. Arseni
si monachus es. vade in montem. Et
intus hec occurrerunt ei alexander et
30 plures discipuli eius. Et cum accedis-
set ad pedes eius. precant se etiam
senex in terram. et flebat sicut filius.
Dixit autem senex. Non audistis quia egres-
si sum? Dixerunt ei. Etiam audimus.
Et ille dixit. Et quare non vestitis
videre me? Et dixit alexander.
Quia diuisio tua nobis non fuit
tolerabilis. quoniam multi ex ea contris-
tati sunt dicentes. Nisi inobedientes
fuissent seni. nequaquam se sepasset
ab eis. Et dixit eis senex. Et e-
go cognoui. quia hoc diceret. Sed
tamen iterum dictum sunt homines. quia
non inuenies volubra requiem pedibus
suis. reuersa est ad noe in archam. In
hoc verbo curati sunt animi discipulo-
rum eius. et manserunt cum eo usque ad ul-
timum vite ipsius tempus. Qui cum more
retur. turbati sunt valde. Et dixit e-

is ille. Nondum venit hora. Cum autem
venerit dico vobis. Iudicari autem
habeo vobiscum ante tribunal christi.
si promiseritis aliquid de corpore meo a-
liquid facere. Et illi dixerunt. Quid
ergo faciamus pater? quia nesciamus
mortuum vestire vel sepelire? Dixit
eis senex. Resiste. mittere funem in
pedem meum. et trahere me in montem.
Cum autem traditurus esset spiritum
viderunt eum sancti stantes et dicant ei.
In veritate et tu times mortem propter
Et dixit eis. In veritate timor qui in
hac hora est michi. semper fuit in me
ex quo factus sum monachus; et timeo
valde. Atque ita in pace dormiuit. Il-
le autem sermo semper in ore senioris erat.
Arseni propter quid existis? Loqui
me sepe penitunt. tacere nunquam. Cum
autem vidisset abbas pemon quia
transiit dixit. Beatus es abba ar-
seni. quia te tantum in hoc seculo
plangisti. Qui enim hic se non plangere
erit. illic in perpetuum lugebit. Aut
hic ergo ex voluntate. aut illic pro
tormentis. impossibile est hominem
non plangere.

Narrauit abbas daniel de ab-
bate arsenio. quia nunquam vo-
luit loqui de questione aliqua scrip-
turarum cum posset magnifice loqui
si vellet. sed neque cito epistolam scrip-
sit ad aliquem. Quando autem ad
conuentum post aliquantum tempus
veniebat? post columpnam sedebat
ne quis faciem eius videret. et ne
ipse attenderet ad alium. Erat autem

visio ei9 angelica sicut iacob. canis
 venatus elegans corpe: sic9 ta
 me. Habebat aut barba plura om
 nino attingente vsq; ad ventre ei9:
 pilu aut calozu ei9 nimio fletu ce
 deret. Longus aut erat: sed seni
 o longinquo curuat9. Moritur at
 annoru nonagita quiq;. Hic fecit
 in palacio diue memorie theodosij
 maioris qui fuit pat archadij et
 honori9 anos quadraginta. i. sichi
 fecit annos quadraginta: et de ce
 annos in loco qui dicitur troen su
 pra babilonia cetera ciuitatem me
 phis. et tres anos in canopo alex
 andrie. et alios duos reuertit ite
 ru in troen fecit. et ibi de dormiuit:
 consumas i pace et timore di i cursu
 suu. quia erat vir bonus et plen9
 spiritu sancto et fide.

Dixit senex autem. Non appo
 nas cor tuu aduersus fratrem
 tuu dicens. quia magis tu illo so
 brius es. et continetior et intelligen
 tior. sed subditus esto gratie dei et
 spiritu paupertatis. et p caritate no
 ficta. ne spiritu exaltatiois elat9
 pias labore tuu. et esto spirituali
 sale conditus in xpo.

Venerunt aliquando senes ad
 abbatem anthoni9. et erat cu
 eis abbas ioseph. Volens aut ab
 bas athoni9 pbae eos mouit ser
 monē de scripturis sacris. et cepit
 interrogare iuniores quid esset hoc
 aut illud verbu. Et singuli coru
 dicebat put poterat. Ille aut dixit

Nec du iuenissis. Post omnes ve
 ro dixit abbati ioseph. Tu quod di
 cis verbu hoc? Et ille respondit.
 Nescio. Et dixit abbas anthoni
 us. Vere abbas ioseph solus inue
 nit via qui se nescire respondit.

Venerunt quida fratres ad ab
 batē sysoy ut audirent ab eo
 verbu: et nichil loquebatur. sed se
 per dicebat. Ignoscite michi. Vite
 tes aut sportellas eius: dixerunt
 discipulo eius abraham. Quid faci
 tis sportellas istas? Et ille respo
 dit eis. Huc et illuc expendimus
 eas. Hoc audiens senex dixit. Dy
 sois hunc inde māducat. Illi autē
 audientes ediscati sūt valde i hu
 militate ei9: atq; cu gaudio reces
 serunt.

Venit ad quēdā senē solitariu
 monachu qui a demoio rex
 abatur et fortiter spumabat: et p
 ruffit i maxilla ei9. Venex vero co
 uertit ei alia maxilla. Demō autē
 nō ferēs incediū humilitatis mor
 exiliuit ab eo. et fact9 est sanus.

Dixit senex. Quia si quis di
 cat aliam ignosce in humilia
 se. cōburi demones temptatores.

Interrogat9 est senex. Quo
 modo quidā dicitur videre se
 aspect9 angeloru. Et respondit dicens.
 Beatus est q pacem suu semp videt.
Verba deā ps de caritate: et
 tudies nos ut xpi benignitate imita
 tes. fraternae salutis utilitate ppria
 postponamus.

Uenit aliquāto abbas
hilarion de palestina
ad abbate anthoniū
in montē. et dicit ei ab
bas anthoni⁹ Bene venisti lucifer
q̄ mane oris. Et dixit ei abbas
hilarion Pax tibi colūpna lucē q̄
iustines orbem terrarū

Dixit abbas machari⁹ abbati
arsenio Quare nos fugis?
Et dicit ei senex Pax deus quia
diligō vos. sed nō possū esse cum
deo et hominibus. Dupenox enī v
tutū milia et milia milia vna vo
lūtate habet. homines autem mul
tas volūtates habet. Non possū
ego dimittere deū. et venire et eē
cum hominibus

Dixit abbas agathon Quia
scdm volūtate meā nūq̄ dor
mivi retinēs i corde meo adūs⁹
quē q̄ dolorē. neq̄ dimisi aliū dor
miē habetē adūsū me aliquid

Senex quidā erat in egipto
anq̄ veniret illic abbas pas
tor Ille autē habebat noticiā ho
minū. et multū honore Cū ergo
ascendisset abbas pastor de scithi
cū suis. dimiserūt homines illū se
nē. et venerūt ad abbate pastore
Invidia autē tact⁹ senex male lo
q̄batur de eis Hoc audiens ab
bas pastor cōtristabat. et dicit fra
trib⁹ suis Quid faciem⁹ de sene
isto magno? q̄a nos in tribulatio
nē miserūt hoīe s̄ delinquētes
senē. et ad nos q̄ nichil sum⁹ attē

ētes? Quomō possum⁹ sanare eū
Et dixit eis Facite eū aliqd̄ gul
tare. et tollite vasculum vni⁹ et ea
m⁹ ad eū et gustem⁹ simul. forsi
tā p̄ hec possum⁹ sanare aīm eius
Tulerūt ergo quos pauciant a
bos. et prexerūt ad eū Et dum
pulsaret ad ostiū. respōdit discipu
lus ei⁹ dicens Qui estis? Et illi
dixerūt Dic abbati quia pastor ē
et desiderat bñdia per vos Hoc at
nūciante discipulo ei⁹. ille manda
vit dicens Vade quia nō michi va
cat Illi autē pseuerātes i cauma
te. dixerūt Nō discedim⁹. nisi me
tuerim⁹ bñdictioēm senis Senex
autē videns pseuerātiā eorū. et
huilitate cōpūctus aperuit eis. et
intrantes gustauerūt cū eo Cū
ergo mādūcasset. dixit senex. In
veritate dico. min⁹ est quod audi
ui a vobis Centuplū enī est qd̄
video in opere vestro Facite ē s̄
eis amicus ex illa die

Qontigit aliqñ abbate pābo
iter cum fratrib⁹ i partes
egipti facē. et videns quosdā scā
lates scētes dicit eis Surgite et
salutate et osculamini mōchos ut
benedicamini. frequent⁹ enī cū deo
loquūē. et facta sūt ora eorū.

Dicebant de abbate pafnatio
quia non cito biberet vinum
Ambulās autē aliquāto supuenit
i cōuētū latronū. et iuenit eos bi
betes Coguit at eū q̄ erat p̄m⁹
latronū. et sciebat q̄a n̄ bibet vinū

125
Vides ergo eū de multo labore
impleuit calicē vini et in alia manu
tenuit gladiū euaginātū et dicit
seni Si nō bibis occidā te Vener
vero sciēs q̄a mādātū dei vult face
re et volens eū lucrari accepit et
bibit Ille vero princeps latronū
penitētiā egit apud eū dicens Ig
nosce michi abba q̄a cōtristauit te
Et dicit ei senex Credo i deo meo
quia p̄ hūc calicē faciet teū mise
ricordia et in hpc seculo et in futuro
Et rēdit princeps latronum Et
ego credo in deo q̄a ex hpc nō faci
am alicui q̄q̄ mali Et lucratur ē
senex ōne collegiū illorū latronū
p̄ id q̄ se ppter deū dimisit volun
tati eorum.

Habes anthoni9 dixit Ego
iā nō timeo deū sed amo q̄a
amor foris mittit timorē.

Tertū dixit. Quia de p̄rio
est vita et mors Si ei lucra
mur frēm. lucrabimur deū. Si at
scandalizamus frēm. i xp̄m peccamus

Duo frēs erāt in cell. vn9 at
ex eis senex erat. et rogauit
illū q̄ iuuenis erat dicens. Manea
m9 simul s̄c Et ille dixit ei. Ego
peccator sū et nō possū teū manē
abba Ille autē rogabat eū dicens
Eā possū9 Erat enī senex ille
mūdus. et nolebat audire qz mo
nach9 in cogitatu habēt fornicati
onē Et dicit ei frat. Dimitte me
vnā ebdomadā. et iterū loquemur
Vēit ergo p̄ modū iuuenis ille.

et volēs pbare senem dicebat. In
magnā tēptationē iacri ebdomā
ista abba Pergens ei p̄ ministe
rio quodā in vico. iacri in mulierē
Et dixit ei senex Nūq̄ nō est pe
nitētiā? Et rēdit frat. Eā pater
est penitētiā Vener autē dixit E
go teū porto medicatam peccati
h9 Tūc dixit frater ille Nō do
scio et quia possū9 simul esse Et
manserūt simul usq̄ ad exitū suū

Dicebat de quodā frē. quia cū
fecisset sportas. et ipsoisset
eis ansas et audiuit vicinū suū ali
ū monachū dicēte Quid facio? qz
primū est incatū? et nō habeo an
sas quas iponā sportellis meis?
Ille vero audiēs rēsoluit ansas q̄s
imposuerat sportellis suis et attu
lit eas fratri illi vicino dicēs Ecce
istas sup̄fluas habeo et tolle et po
ne in sportas tuas Et fecit opus
fratris sui p̄ficere et p̄ziū autē op9
reliquit imp̄fectū

Dicebat de qdā sene in se. thi.
q̄a egrotauit et voluit māducare
modiū panis rectē Hoc audiēs
q̄dā frat. tulit melotē suā et misit i
eā panē siccū et vides in egiptum
mutauit illū ad panē rectē et attu
lit seni Et cū vidissent fratres pa
nes illos rectes mirati sunt Ve
nex autē noluit gustare dicens et
quia sanguis fratris est Et roga
uerūt senem dicentes. ppter deū
cōmede ne vacuū sit sacrificiū fra
tris ist9 atq̄ ita rogat9 comedis

Frater interrogavit quēdā se
nē dīctō duo sūt frēs. ex q̄b9
vñ9 q̄sēt i cella sua p̄trahēs ie
iunū sex diētū 7 multū sibi labo
rē iponēs. alē vō egrotātib9 de
seruit Cui9 op9 magis accepi tū ē
deo. Rēspōdit ei senex. Si frater
ille qui sex diēb9 ieiunū leuare op
pendat se p̄ nates. non potest esse
illi equalis qui infirmantibus de
seruit.

Perrexerunt aliqui tres frēs
ad messē. et suscepērūt certū
spaciū sexaginta modiorū qd̄ mete
rent Vñ9 aut̄ ex eis p̄ma die infir
mari cepit et rēus9 est ad cellā su
am Duo aut̄ qui remāsērāt vñ9 al
teri dixit Ecce frater vidēs qz iace
rit egrotudinē frat̄ nost̄ Exorq̄
q̄ tu animo tuo parū. 7 ego silē
meo paululū. 7 credā9 in deo qā
p̄ oratiōēs ei9 iplēbi9 nos duo o
pa ei9 et metem9 p̄tē ipi9 Cū q̄
explicuissēt messēm totius loci illi
us quē suscepērāt. venerunt acci
pere mercedē suas. 7 vocauerūt
fratē illū dicētes. Frater veni acci
pe laborē tuum Et ille dixit eis
Qualē laborem accipia qui non
messui? Et illi dixerūt ei Orōib9
tuis consumata est messis. veni q̄
accipe mercedē tuas Facta est ex
go plurima cōtentio inter eos de
hac re. illo scilicet dicēte nō accipio
qā nō laboravi. illis vero nō acq̄
escētib9 n̄ et ip̄e p̄aperet partē suā
Abierūt igit̄ ad iudiciū magni se

nis cui9 dā Et dixit ille frater Per
rexerūt nos tres vt metēm9 i agro
cui9 dā ad mercedē Cū aut̄ venis
sem9 ad locū quē messuri eram9
ip̄a p̄ma die in egrotudinē cecidi et
rēusus sū in cellā meā. nec vna di
e metere p̄uolēs cū eis. 7 nūc co
gunt me frēs isti dicētes. veni ac
cipe mercedē ubi nō laboravi Dix
erūt aut̄ 7 illi frēs Ne vera tres
fuim9 7 p̄xim9 metē 7 suscep
im9 spaciū sexaginta modiorū qd̄
metēm9 Et si fuissēm9 toti tres
cū grandi labore vix potuissēm9
explicare illud Oratiōib9 autem
frat̄s hui9 nos duo velocius q̄
tres potuim9 7 de messui9 agri
7 dīam9 ei veni accipe mercedē
tuas 7 non vult Hoc audiens se
nex mirat9 est. et dixit vni de mo
nachis suis Percute signū i cella
frat̄ū. vt cōgregent̄ hic oēs Qui
cū venissēt. dixit eis Venite frēs
et audite hōc iustū iudiciū Et in
dicauit eis omnia senex. et adiu
dicauit fratē illū vt acciperet mer
cedē suas. et faceret ex hīs mer
cedib9 quod ipse vellet Et disces
sit frater ille cōtristat9 et plorās
et se p̄iudicatū fuisse dicebat

Dicebat quidā senex quia p̄
tres nostri consuetudinē ha
buerūt venire ad cellas nonorū
frat̄ū qui solitarij cōuersari vola
bāt. 7 visitabant eos ne quis eo
rum a demonibus aramueniret
7 a cogitatione sua lederetur Et

si quando aliquis eorum inuicibat
lesus adducebat eum ad ecclesiam; et
ponebat peluis cum aqua et fiebat
oratio pro eo qui temptationibus labora-
bat. Et lauabant omnes fratres ma-
nus suas in pelui; et profundabatur
aqua illa super fratrem quem impugnaba-
tur; et ita statim purgabatur.

Duo senes multum anis simul
confusati sunt; et nunquam inter se
litem habuerunt. Dixit ergo unus alteri
faciamus et nos vel unam litem sicut
homines faciunt. Et ille respondit fratri
dicens. Nescio qualiter fiat litis. At
ille dixit. Ecce pono in medio la-
terculum; et ego dico meum est hoc tu
autem dic non sed meum est; et inde fiet
litis interium. Posuerunt ergo testam
in medio sui; et dicit unus eorum meum
est hoc. Alter vero dixit. Non. sed me-
um. Et ille respondit. Ecce tuum est. tol-
le et vade. Et discesserunt; nec conten-
dere potuerunt.

Quidam frater miles cuiusdam primi
erat. Contigit autem ut vulnus
fieret in corpore senis; et sanies mul-
ta ex eo cum fetore profunderet. Dicebat
autem in cogitatione sua frater ille quem ei
deserviebat. Discede hinc; quia non
poteris sustinere fetorem putredinis
huius. Ille vero frater ut repmeret
hominis cogitationem suam tulit vas
aque et diluit vulnera senis illius
et recolegit ipsam aquam in vas; et qui-
bus sciebat ex ipsa bibebat. Cepit
autem cogitatio sua ipsum iterum sollici-
tus dicens. Si non vis fugere vel non

bibas fetorem hunc. Facit autem ille la-
borabat et tolerant ferebat bibens
lauaturam vulneris illius. Et cum ita
misteret seni vidit deus laborem ca-
ritatis eius et illam lauaturam vulne-
ris in aqua mundissimam. Ut et senem
inuisibili medicamento sanauit.

Fratre aliquis interrogauit se-
nem aliquem dicens. Si videris
fratrem de quo audiui aliquam culpam
non possis suadere alicui meo ut introdu-
cat eum in cellam meam. Si autem videris bo-
num fratrem; ipsum libenter suscipio. Et
dixit ei senex. Si facis bonum bono
fratri; parum bene facis. Illi alteri du-
plum ipse; ipse est enim qui confirmatur.

Dixit abbas pastor. Conate
secundum virtutem tuam nulli o-
mnino malum facere; et casum seruare
cor tuum cum omni homine;

Iterum dixit. Non est maius
aliquid dilectio est. etiam ut ani-
mam suam ponat quis pro proximo suo. Et
enim si quis audiret sermonem triste cum
possit et ipse id facere certum et susti-
neat ut non contristet eum; vel etiam si
lesus fuerit in re aliquam propter susti-
neat non tribuens contristati atque la-
tenti se; homo animam suam po-
nit pro proximo suo.

Dixit quidam primus. Si quis perierit
te aliquem et violenter perstiteris
ei; sit voluntas animi in id quod dicitur si
cui scriptum est. quia si te quis agatruerit
nulle passus. vade cum eo duo milia.
hoc autem est ut si quis te perierit et
aliquem des ei ex animo et spiritu

Interrogauit quidā senē ali
quē dicens Quomodo sunt
modo quidā laborātes in cōuersa
tione. et nō accipiūt grām sicut an
tiqui? **D**icit ei senex Quia tūc ca
ritas erat. et vnus q̄q̄ primū suū
trahēbat sursum nūc autē refregisse
te caritate. vnusquisq̄ primū suū
deorsum trahit et p̄pterea grāciā
nō meremur accipere

Vtrāseptima ps de puitētia
i q̄ serui dei narrāt i q̄dā sui labo
ris p̄miū p̄phetas meruisse spiritū

Dicebat abbas daniel q̄
erat discipul⁹ abbatis
arseni⁹: quia narrauit
ei abbas arseni⁹ tāq̄
de aliquo alio. puto tamē q̄d de se
dicebat: q̄a dū sederet q̄dam in cel
la sua: venit vox dicens ei. **V**eni
ostēdā tibi opa hominū: et sur gēs
exiit. **E**t duxit eū ad quēdā locū.
et ostendit ei et hiopē in adētē lig et
faciētē sarānā magnā. et tēptabat
pōrtē eā et nō potēat. et p̄ eo vt au
ferret ex sarāna illa. ibat iterū et i
adebat ligna: et addebat ad sarā
nā. **H**oc autē faciēbat diu⁹. **E**t p̄
reces paululū ostēdit ei h̄iem tūc
s⁹ stātē sup laicū et haunētē aquā
ex eo. et infūdetē i aīternā ptulā:
q̄ aīterna ipsā aquā iterū refunde
bat in laicū. **E**t dicit ei iterū **V**eni
ostēdā tibi aliud. **E**t ecce vidit tē
plū et duos viros sedētes in eā: et
portātes lignū t̄nsuersum vnū
cōtra vnū. **V**olebat autē p̄ ianuā i.

te oire i tēplū. et nō poterāt p̄pter
lignū illud q̄d t̄nsuersū portabāt:
et nō idimātes vnū post aliū vt fi
eret lignū illud directū. remāserāt
foris extra ianuā tēpli. **E**t cū iter
rogasset q̄d hoc esset. ille respōdit
ei. **H**ij sūt q̄ portāt velut i iusticiā
iugū supbie. et nō humiliati sunt vt
corrigerēt se et abulātēt humiliē in
viā xp̄i. p̄pter q̄d remāserāt foris
a regno dei. **N**lle autē qui ligna in
adit homo est i peccat⁹ multis. et
p̄ eo vt penitentiā agat et subtra
hat se a p̄ccis suis. magis alias i
q̄tates adhibet sup iniquitates suas.
Qui autē aquā implet homo est qui
bona quidē facit. sed q̄a h̄: in eis p̄
mixta mala. per hoc p̄didit cāā et
bona opera sua. **Q**uia p̄pter cōueniē
tiam omne hominē sobriū esse in cōside
randis operibus suis. ne in vanū
videatur sustinere labores.

Narrauit sanct⁹ basil⁹ ep̄s
dicens **F**uit i quodā mōstero
seīnax q̄dā vgo q̄ stult⁹ esse ac
demonē se h̄re silābat: q̄ usq̄ adeo
ab oib⁹ alijs p̄ hoerōē habebat
ita vt nec abn q̄dē cū ea accipēt
Talē siquidē vitā elegerat. vt
a cōgnā nūq̄ recedens. tot⁹ illi
mysterij implet officiū. **E**t erat sed⁹
vulgare proverbium vniuerse do
mus spongia: et impletum in se re
bus probans. quod in sanctis li
bris scriptū legim⁹. **S**i q̄s inq̄t
ex vobis putat se esse sapientem
i hoc mūdo. stult⁹ sit vt sapiēs fiat.

Hec ergo inolutū panis habebat
caput ita oib9 seruebat. cetera at
v̄gines tōse cuallio cooperiebāt
Nulla aliqū hāc potuit de quadri
gētis virginib9 videre māducantē
nūq̄ p oē eū suū sedit ad mensā
a nulla vl̄ modica pte panis acce
pit. sed micās tm̄ detergēs illanū
mēsātū et abluēs ollas. hys solis
alioni9 cōfēta viuebat. **N**ulli vn̄
q̄ fecit iniuriā nulla ipi9 murmur
audiuit. nulli aut parū aut satis
vn̄q̄ locuta ē: et certe cū ab oib9
cederet. cū oī viuet odio maledic
ta oīm sustineret sāto pytiro cui
hpc vocabulū erat. pbatissio viro
sempq; in deserto viueti asistit an
gel9 dñi quātū die sedenti i loco
q̄ dicit p̄phirice. affatus ē cum
hys v̄bis **C**ur inq̄t grāde aliqd
esse te credis. ut sanct9 i hui9 mōi
degens loco? **V**is videre mulierē
te sāctiorē? **V**ade ad tabenēsiota
tum mōsteriū feiatū. et vnā ex ip
sis illic inuenies in capite habentē
coronā. ipsaq; cognosce te esse me
liore que dū cōtra tm̄ pplm̄ sola di
eb9 ac noctib9 pugnat. cor ipsi9
nūq̄ a deo credit **T**u aut vno i
loco reside. nec quocūq; aliquādo p
gredies. p oēs v̄bes animo et co
gitatione vagaris **P**atāq; ad su
pradiū mōsteriū venit et m̄grōs
fīm rogauit. vt introduceret eū ad
hītaulū feiatū **Q**ue mox illi vt
virū gloriōsū verū etiā puerū eta
tē cū fiducia grādi itro duā fecerūt

Ingress9 at omēs sorores deside
rabat inspicē: int̄r quas solā illā
p q̄ veneat nō videbat **A**it at ad
postremū. **O**mnes inq̄t michi ad
duate. deesse enī michi videtur a
liqua **D**icunt ad eū. **V**nā inqunt
stultā habē9 itūser9 i cōgna **D**ie
enī eā q̄ a demoio verat appellat
Et ait ille **E**xhibete inq̄t ad me
ipsā q̄z: ut eā vidia **Q**uo audito
sup̄memorata vocat ceperūt **Q**ue
cū nollet veniē senat9 ut credo ali
qd aut fortassis hpc ipsū dīna iam
reuelatione cognoscēs: dicunt ei
Pat9 pityri9 videre te desiderat
Erat at vir fama et noīe grādis
Cūq; ad eū fuiss9 exhibita. vidiss9
q; panos in frōte ipsi9 inolutos.
picat se ad pedes ipsi9 diās. **B**e
nedic me inq̄t **R**ursus ad illi9 pe
des et ipsa corruēs. tu inq̄t me be
nedic dñe **O**mēs v̄o sorores obsu
puerūt simul. dicentes **N**oli abba
talē iuriā sustinē. fatua ē enī ista
quā cernis **T**ūc sāct9 pityri9 h̄
ip̄is oñib9 ait **V**os inq̄t estis fa
tue. nā hec v̄ra et mea est nomina
hoc ei noīe vocat illi fēias sp̄itales
Et de p̄cor deū ait vt ita dign9 ip
se i die iudicij mēat iueiri **Q**uo au
dito oēs s̄il ad pedes ipsi9 p̄ade
rūt. sigule vaia p̄ca et p̄bza cōfite
tes **A**lia ei abluēs sorde9 cathini
super eam fudisse dicebat alie ve
ro colaphis eam a se verberatā
sepe memorabant alie nates ipsi
us sinapi impletas a se deflebant

Cetera quoque diuersas refēbat se ei
iurias irrogasse. Pro quibus omnibus
scūs ille fuis deo pābus. egressus
est. Post paucos aut dies nō fecit
illa tantā sui glām. tantoque se no
lēis fororū honore cumulā. quāque
se cretēs excusationibus singulārū
egressa demōstrā illo occulte. quo
ierit in quē se mererit locū. vel quo
sine de fecit. ad nullū potuit noti
ciam peruenire.

Interrogauit aliquis frat̄ ab
batē pastore dīcēs. Quid est
quod scriptū ē nō reddēs malū p
malo? Dīcīt ei abbas pastor. Hec
passio quatuor modos habet. Pri
mū de corde. scd̄s de aspī. terciū
de lingua. quartū ē nō facē malū
p malo. Si ergo cor potuerit pur
gari. nō veniēt ad aspem. Custodi
etiā linguā ne loquaris. Si autē
locutus fuis. atō te corripe ne faci
as malū pro malo.

Arcruit abbas daniel q̄ fuit
discipulus abbatis arsenij di
cens. Dixit pater noster abbas ar
senij de quodā senē. quia erat mag
nū in hac vita. simplex autē in fide
et errabat p eo qd̄ erat ydēota. ⁊
dīcēbat nō esse naturalit̄ corp⁹ xpī
panē quē sumus. sed figurā eius
esse. Hoc autē audiētes duo senes
q̄ dīcēt hūc sermonē. et sciētēs q̄
magnū esset in vita et cōuersatio
ne. cogitātes vero quia inocentes
et simplici dīcēt hec venerūt ad
eū et dīcūt ei. Abba sermonē audi

uim⁹ cui⁹ tā infidelis. q̄ dīcīt quia
panis quē sum⁹ nō naturale est
corp⁹ xpī. sed figura ē ei⁹. Venex
autē ait eis. Ego sū q̄ hīc dīcī. Illi
autē rogabāt eū dīcēs. Nō sic te
neas abba s̄ sic eccl̄a catholica tra
didit. Nos autē credim⁹. q̄a panis
ip̄e corp⁹ est xpī. et calix ip̄e ē sā
guis xpī. scdm̄ veritatē et nō scd̄
figurā. Sed sicut in p̄ncipio pul
uerē de terra accipēs plasmauit
hōiem ad ymaginē suam. et nō po
tēs dicere q̄a nō erat ymago dei
q̄uis incōphēbilis. ita et panis
quē dīcīt q̄a corp⁹ meū ē. credim⁹
quia scdm̄ veritatē corp⁹ xpī est.
Venex at̄ ait eis. Nisi et ip̄a cog
novero. nō michi satisfiat tō v̄a.
Illi at̄ dīcēt ad eū. Deprecemur
deū ebdomada hac s̄ mysterio h̄.
et credim⁹ quia deus reuelat nob̄.
Venex vero cū gaudio suscepit
sermonē istū. et dep̄cābatur deū
dīcēs. Dñe. tu cognoscis q̄a nō p
maliciā incredul⁹ sū rei hui⁹. sed p
ignoranciā. Ergo reuela michi
dñe ihesu xpī quod verū est. Sed
et illi senes abeuntes in cellas su
as. rogabant et ipsi deum dīcēs.
Dñe ihesu criste. reuela seni mis
teriū hīc vt credat. et nō perdat la
borē suū. Exaudiuit ergo deus v
troscq̄. et ebdomada p̄pleta vene
rūt dominico die i eccl̄ia. et sede
rūt ipsi tres soli super sedile de scīs
po qd̄ in modū fascis erat ligatū
medi⁹ autē sedēbat senex ille. Apti

sunt autē intellectuales oculi eorū
et quā positi sunt panes in altari-
videbat illis tūmodo tribus. tūp
puerul9 iacēs super altare Et cū
extēdisset presbit' man9 ut frāge-
ret panē. descendit angel9 dñi de
celo habēs cultū in manu et seca-
uit puerulū illū. sāguinē vero ei9
exapiebat in calicē Cū autē p'sbi-
ter frāgeret in puiis partib9 panē
etiā angelus inadebat pueri men-
bra in modias p'ibus Cū ergo
accessisset senex ut acciperet sācra-
mentonem: data est ipsi soli caro cū
sanguine cruetata Qd cū vidiss9
p'tinuit: et clamauit diās Credo
dñs quia panis q' in altari ponit
corp9 est tuū: et calix tuis est sā-
guis Et statim facta est caro illa
in manu ei9 panis scādu mysteriū
et sumpsit illud i ore. agens gra-
tias deo Dixerūt at ei senes De-
us scit humanā naturā qā nō po-
test carib9 crudis vesci: et apte-
ra trāformauit corpus suū in pa-
nē. et sanguinē suū in vinū: hīs q'
fideliter illū suscipiūt. Et agētēs
gratias deo de senē illo. quia nō
p'misit de9 p're labores ei9: reuer-
si sūt toti tres cū gaudio ad cellas
suas

Iterū ipse daniel narrauit de
alio senē magno q' habitabat
i iseriacib9 p'tib9 egipti: qā dicēt
p' s'plicitatē q' melchisedech ipē ē
fili9 dei. Hoc autē indicatū est scē
memorie aīllo epō alexandrino

de eo: et misit ad eū. Sācs autē
qua signifer esset ille senex: et q'
q' peteret a deo reuelabāt ei. et qz
s'p'it' dicēt h' v'bu: vsus ē h'mōi
rōe dicens Abba rogo te quia i co-
gitatione mea est q' melchisedech
ipē sit fili9 dei: et rursus alia cogi-
tatio mea diāt quia nō sit. sed hō
sit. et sūm9 sacerdos fuerit dei: qm
q' ego hesito de h': idcirco nusi ad
te ut de p'oris deū q'tin9 reuelare
tibi dignet' d' h'c q' veritatis h'eat
Venex at de cōsolatione sua pre-
sumēs. cū fiducia dixit Da michi
tres dies iduicias: et ego de p'cor
deū de hac re: et renūcio tibi quid
michi fuerit reuelare dignat9 In-
trās ergo in cellā suā de p'recabāt
deū de h'c verbo: et veniens post
tres dies dixit sanctē meōrie aīl-
lo epō Homo ē melchisedech. Ar-
chiepūs at rēdit ei Qūo cōstat a-
pud te abba? Et ille dixit ei De9
ostēdit michi oēs p'riarchas: ita
ut singuli eorū corā me trāsirent
ab adā vsq' melchisedech Et ange-
lus michi assistēs dixit. Ecce iste
est melchisedech. Et ideo archie-
piscopo cert9 esto: qz sic est Abiēs
autē senex p'seipm predicabat qz
hō esset melchisedech. et gauis9 ē
magnifice scē meōrie aīll9 epō

Puer erat adhuc sācte memo-
rie effrem. et vidit somniū si-
ue reuelationē quia nata sit vitis
in lingua eius: et creuit et impleuit
tota am terram fructiferam nimis.

et q̄a veniret om̄ia volatilia celi et
comederet de fructu vitis illi⁹. **Q**
tū autē māducabāt: tanto āplius
implebatur fructu.

Tū vidit quidā sanctorū ī
sop̄nis ordinē āgelicū dñtē
tē de celo scđm p̄ceptū dei. habētē
ī manu librū totū scriptū itus et
foris. Dicebāt autē ad invicē. Cui
debet cōmitti hoc? Quidā dicebant
illī: alij dicebāt de alio. Responde
rūt autē et dixerūt. Vere vtriq; scī
sūt et iusti q̄s dñs: verūp̄n hic
eis cōmitti nō p̄t. Multa eadē alia
scōrū noia dicētes: postea dixerūt.
qz nemi potest cōmitti hic alteri ni
si effrem. Et vidit senex ille cū h̄
ī sop̄nis apparuit qz effrem dede
rūt chomū illū. Hanc autē surgēs
audivit effrem torrentē: et velut fō
te ebullientē de ore ipsius. Et rog
novit senex q̄ sop̄niū viderat: q̄a
spūs sancti opatio est: q̄ e gredie
batur de labijs effrem.

Dicebāt de abbate zenone qz
nō moraretē ī scith. exijt no
cte de cella sua vt iret ad palatē.
Et cum errasset. fecit tres dies et
tres noctes ambulās et laborans.
Et cū defasset. cecidit semianis.
Et ecce puerul⁹ stetit ante eū ha
bens panē et surisculā aque. et dice
bat. Surge māduca. Ille surgens
oravit. existimās qz fantasma esset.
Puer autē respōdens dixit ei. Be
ne fecisti. Iterū oravit scđo et tercio.
Et dixit. Cōfecisti. Surgēs ergo

accepit. et māducauit. Et post hec
dixit ei. Quātū ambulasti tū lon
ge es a cella tua sed surgēs seq̄re
me. Et statim iūct⁹ est ī cella sua.
Dixit ergo ei senex. Veni itro et
da orationē nobis. Et cū senex in
troisset ille subito nō comparuit.

Dixit abbas iohānes quia vi
dit q̄dam ī excessu mētē tres
mōchos stātes t̄as mare et facta
est vox ad eos ex alia pte litōris
dicēs. Accipite alas igneas et veni
te ad me. Et duo q̄tē ex eis acce
perūt alas et volauerūt ad illud
litus vnde facta ē vox: t̄era⁹ vero
remansit et flebat fortit⁹ et clama
bat. Postea vero date sūt et ipi ale
h̄ nō ignee sed infirme et debiles
ita ut cū omī labore mergendo ni
mis ad litus venerit illud. Ecce
sic est generatio hec q̄ sibi accipit
pennas nō tamē igneas sed vix ī
firmas et debiles potest accipere.

Abas machari⁹ habitabat
ī loco nimis deserto erat ei
sol⁹ ī eo solitari⁹. In inferiori vero
pte erat alia solitudo ī q̄ habitāte
plūmī fr̄es. Observabat autē senex
ad iter et vidit sathanā veniētē ī
habitu hominis ut trāsiret p cellā
eius. Videbatur autem quasi tūm
ta linea indutus valde vetusta et
tota pforata. et p oīa foramina e⁹
p̄debāt āpulle. Et diat ei senex.
Ohe maior vbi vadis? Et ille res

pondit **V**ato comonere fr̃es **S**e
 nex at̃ dixit ei **E**t ut quid tibi a
 pullas istas? **E**t dixit **G**ustu fri
 bus porto **E**t dixit ei senex **E**t ta
 tas cu gustu portas? **E**t r̃ndit **E**
 tia **U**t si unu aliau nō placet. of
 fera aliud **S**i autē nec illud. daba
 teraū. et ita p ordinē. ut moīs oi
 bus vel unū ex eis placeat ei **E**t
 cū hec dixisset. trāsijt **E**t observa
 bat senex custodiēs vias. donec il
 le iterū remearet **E**t cū vidisset e
 ū senex. diat ei **S**an? sis **E**t res
 pōdit **U**bi ē sal? michi? **E**t dix
 it senex **Q**uare? **E**t r̃ndit **Q**uia
 ōnes scificati sūt. et nemo in acqui
 escit **E**t dixit senex **N**eminē ergo
 habes amicu? **R**espōdit **U**nū tā
 tūm fr̃em habeo ibi vel ip̃e solus
 in acquiescit. et qñ videt cōvertit̃
 ad me velut ṽetus **D**enex vero
 dixit ei **E**t quis vocatur sc̃ ille?
Respōdit **T**heop̃et? **E**t cū hec
 dixisset. trāsijt **P**urgens autē ab
 bas machan? p̃cepit ad inferoꝝ
 hēmū **Q**uod cū vidisset fr̃es ac
 ceperūt ramos palmarū et occurre
 rūt obuiā ei et singuli eoz p̃bāt
 cellas suas incerti ad quē dēdina
 ret **D**enex autē inquirebat quis i
 ter eos theop̃etus vocaretur in lo
 co isto **E**t inueniens eū. intrauit
 in cellam eius. **T**heop̃etus vero
 suscepit eū gaudens. **C**ū ergo re
 pisset secrete loqui. diat ei senex.
Quomodo circa te est frater? **E**t
 ille dixit **I**nterī orānibus tuis bñ

Et dixit ei senex. **N**e ipugnāt te
 cogitationes? **E**t ille dixit **I**nterī
 bene sum **E**rubescēbat ei dicere ei
Et dixit ei senex **E**cce quot ānos
 habeo in cōuersatione loci istius. et
 omnes honozant me. et tamē in
 hac senectute mea infestus est mi
 chi spiritus fornicatiois **E**t respō
 dit theop̃etus dicens. **C**rede ab
 ba. quia et michi. **S**enex autē si
 mulabat et alias cogitationes es
 se sibi molestas. donec faceret eū
 cōfiteri **D**einde diat ei. **Q**uō ieiū
 nas? **E**t diat **A**d nonā **E**t diat ei
 senex. **I**eiuna vsq; ad vesperā. et
 abstine. et cōmēda euāgelia ut me
 moriter retineas ea. s; et alias re
 siduas ex animo meditare scriptu
 ras. **E**t si tibi a seende it cogitatio
 mala. nūq; deorsū aspicias s; sem
 per sursum. et statim doming adiuuat
 te **E**t corrigens senex statim illū.
 reuersus ē in solitudine suā **E**t cū
 observaret. vidit iterū demonem
 illū **E**t diat ei **U**bi vadis iterū?
Et ille respōdit **C**omonere fr̃es
Et abiit **D**ū autē reuertēretur. di
 cit ei senex **Q**uomō sūt fratres il
 li? **E**t ille respōdit **H**ale **D**enex
 at̃ dixit **Q**uare? **E**t ille r̃ndit **Q**ui
 a totī sūt sc̃i. et maius malū q̃a et
 unū quē habui amicu et obedieat
 in ead et ip̃e nescio vñ subuect? ē.
 et nec ip̃e in tā acq̃esat. s; oib; sac
 tior ē fact? **E**t p̃pterea iuravi me
 nō calare ad illū locū. nisi post lō
 gū tps **E**t h̃ dīcs tñs ỹt. t̃liquēs

senē Venero vero scūs itauit i cel
lā suā. adorās et deo grās agens
Terū abbas machari⁹ vo
lē s cōsolari fratres dicebat.
Vest huc aliqui cū mīe sua puer q̄
a demoio vexabat. et dicebat mīi
sue. **D**urge eam⁹ hinc. Illa autē
dicebat. **N**ō possū pedib⁹ ābulare.
Et dicebat ei fili⁹ su⁹. **E**go te por
to. tātū eam⁹ hinc. Et amuratus
sū afluā demois⁹. quomodo eog
inde fugare volebat.

Quidā presbit religiosus val
de plegus noīe. frequenter
missarū solēpnia celebrās. ad cor
p⁹ sacri nini epī et cōfessoris. Qui
cū digno moderamīe scām xpō p
picio duceret vitā. cepit oīpotēs
deū pulsare pabus. ut sibi mōstra
ret naturā corpis et sanguis xpī.
Itaq. nō ex infidelitate ut assolat.
sed ex pietate mentis ista petiuit.
Fuerat enī a puericia diuinis legi
b⁹ imbutus. et ppter amorē supni
regis. olim patrie fines. et dulcia
liquerat arua. ut xpī mustia exul
sedule disceret. **D**arco e⁹ amore
magis succēsus cotidie pāosa mu
nera offerens poscebat sibi pmon
strari q̄ foret spēs latitās sub for
ma panis et vini. non q̄a de cristi
corpore dubius esset. sed quia vel sic
ternē cristū vellet quē nemo mōrtū
um iā sup astra leuātū i teris pas
sim cōspicere potest. **V**enerat ḡ di
es et itē celebrās pie missarū so
lēpnia. more solito pabuit geni

b⁹ **T**e de pcor inq̄t oīpotēs pāte
michi exiguū in hōc misterio natu
rā corpis xpī. ut in liceat eū cōspi
cere p̄sentē corporeo visui. et formā
pueri quē olim sinus matris tulit
vagientē nūc manibus cōtrectare.
Qui dū talia p̄catur. āgelus de
celo veniens affatur. **D**urge inq̄t
appere. si xpī videre placet. **A**d est
p̄sens corporeo restitus amictus.
quē sacra puerpa gessit. **T**ūc ve
nerabilis p̄sbit pauid⁹ ab humo
vultū erigēs. vidit sup atā p̄is
filiū. puerū quē symcō ifante por
tare suis vlnis p̄meruerat. **C**ui ā
gel⁹ inq̄t. **Q**uia xpī videre placet
it quē p̄s sub specie p̄is verbis
sacrare solebas missias. nūc ocul⁹
inspice. attrecta manib⁹. **T**ūc sa
cerdos celesti munere fect⁹. quod
mūnū dictū est vlnis tremētib⁹ pu
erū accepit. et p̄cat⁹ ap̄um xpī p̄e
tori iunxit. **D**einde p̄fusus i ap̄lex
sū. dat oscula deo. et suis labijs p̄s
sit pia labia xpī. **Q**uib⁹ ita exac
tis. p̄cedara dei fili⁹ membra cōsti
tuit i vāte altaris. et repleuit ce
lesti pabulo xpī mēsa. **T**ūc tūc
hūo p̄statur. de p̄cat⁹ est deū ut
dignē ip̄e iterū vti i p̄stina formā
Qua expleta orōe surgēs e terra
sueit corp⁹ xpī i formā remeasse
p̄riorē vti de p̄catus fuerat.

Dixit abbas pastoz. **D**escriptū
est. **Q**uēadmodū desideras
ceruus ad fontes aquarū. ita
desiderat anima mea ad te deus.

Quia ergo cerni in solitudine ser-
pentes plurimos glaciunt. et cum ve-
neno eorum accēsi fuerūt. ad aquas
peruenire desiderant. bibentes autē
seperantur a seruore serpentini viri-
tatis et mōchi habitantes in solitudi-
nibus. accēduntur demonū malig-
norum veneno. et propterea de siderat
sabbato et dominica venire ad fontes a-
quarū hoc ē ad corp⁹ et ad sāgui-
nē dñi nři ihesu xpī. vt purgent
ab oī amaritudine deōnū maligna

Beate medrie paul⁹ **Crū**
simplex discipul⁹ abbat⁹ a-
thonij. narrauit patrib⁹ talē rem
Quia aliquādo veni in mōstērū
visitandi gracia et p̄ sēm̄ instructioē.
et post cōsuetā ad iuicē colloquio
nē itrauerunt i cēcliam de i. vt mis-
sas more solito celebratē Ipse at
paul⁹ intrans vnūquēq; introeū
cū i ecclesiam q̄li animo itraet?
habebat enī et hāc graciā datā sibi
a deo. vt sic vnūquēq; cui⁹ animi
esset agnosceret. sicut nos facies nos-
tras videm⁹ iuicē Ingre ditib⁹
ergo oībus clara facie et splēdida
vultu. sed et vnū cui⁹ āgelo gau-
dēte cū eis. vnū vidit nigrū et eb-
seuro corpe toto. et deōnce ex vtra-
q; pte eū tenētes et trahētes ad
seipsos. capistro in narib⁹ ei⁹ mis-
so. sātū vero angelum eius de lon-
ge lugubzē tristēm q; sequentē eū
Paul⁹ vero lacrimas et manu fre-
quēt pectus tūcē sedēbat ante ec-
clesiā plorās valde cū talis ei

apparuerat Qui at videbat qd fa-
ciebat. et tā celestē et mutationē et
lacrimas et luctū? interrogabant
rogantes eū vt diceret qd esset qd
videbat? timētes ne qd in rephē-
sione oīm vidisset p quo hoc fac-
eret Postulabat etiā ut ad missam
intraet cū eis Paul⁹ at repellēs
eos. negat se ingressurū. et sedēbat
foris tacēs et plorās nimis illū q
talis ei apparuerat Post paululū
autē dimisso ecclesie cōnectū. iterū
paulus accēdebat singulos exēū-
tes. vt quorū introitū cognouerāt
sciret quales exiret. et vidit illum
vitum nigrū et obscurū toto cor-
porē pur. exeuntes ab ecclesia. cla-
uim quidē vultu. candidū vērō cor-
porē. deōnes qui cū ante tenebāt
postea de lōge sequentes. sēm̄ vero
angelū iuxta ipsū ambulātē letū
et p̄pinquū et gaudentē sup ipsum
valde Paulus ergo exiliens. cū
gaudio clamabat benedict⁹ et di-
cens O ineffabilis misericordia
dei et bonitas O diuine miserati-
onis eius innumērabilis bonitas
Curres autē et ascētes sup altū
gradū. voce magna dicebat Vei-
te et videte opa dñi q̄ terribilia
sūt et oī stuporē digna Vei te et vide-
te eū q̄ vult oīes hpiēs saluare. et
ad agnitiōē venire veritatē Vei
te adorem⁹ et padamus ante eū
et dicam⁹ q̄a potēs ē p̄ca dimitte
Ad hāc vocē ei⁹ oēs sollicitē cur-
rent cupientes audire que dicebat

Et cōueniētib9 oib9 referebat pan
l9 que uidisset anq̃ i ecclesia itea
ret: et q̃ postea Iterū iterogabat
illū virū vt diceret ei causam: p
qua ei tāta subito imutatiez de9
donauit. Homo ergo ille cōuad9 a
paulo: corā oib9 q̃ circa ipsū erat
opte narrauit dicēs. Hō peccator
sū: et multo tēpore in fornicatione
vixi vsq; nūc. Ingređies autē mō
i sāta ecclesia dei. audiui vocē psa
pe pphete cū legeret magis autē
dei vocē loquētis i eo vbi dīat. La
uamini mūdī estote: auferite mali
ciā de animab9 vestris corā oculis
meis: discite bñfacere. Et si fuerit
peccata vestra tāq; seniciū: velut
nix de albabūtur. Et si volueritis
et audieritis me: bona terre come
detis. Ego inq; fornicator in h̃ ser
mone p̃pūsus sū nimis et īgenus
ēss intra cōsciēciā meā dixi ad deū
Tu de9 qui venisti in hūc mūdū
p̃p̃oeres saluos facere: et qui hec q̃
modo lecta sūt p̃misisti p̃ pphētā.
cōple effectu et ope etiā in me pec
catore et indigno. Ecce i amodo
tibi sp̃deo sermone. et corā cōfite
or: quia iā nō agā vltra illud ma
lū: sed abrenūcio oī iniquitati. et ser
uio tibi amodo in cōsciēciā mūdā.
Hodie ergo dñe et in hac h̃za sus
cipe penitētē et interpellāte te. et re
nūdante omni peccato. In h̃ys er
go p̃missioibus egressus sū de ec
clesia statuēs i anima mea nichil
vltra agere malī corā oculis dñi

Quod cū audissent oēs. clamau
rūt ad dñm vna voce dicētes. Q̃
magnificata sūt opa tua dñe. dñi
a i sapia fecisti. Quia p̃pter agnos
cētes de sc̃is scripturis et dñis tuis
latioib9 q̃tā de9 hēat boītatē circa
eos q̃ ad eū deuote cōfugiūt et p
penitēciā emēdant priora delicta
et q̃a nō solū nō cogunt penas ex
soluē pro peccatē ante cōmissis ve
rū etiā p̃sequenē bona p̃missa. Inō
des p̃e9 de nostra salute q̃a sicut p
ysayā pphētā p̃misit eos q̃ i pec
catis sūt inuoluti dilui et sicut la
nā et niuē de albari et bonoz celest
iū in ciuitate iherusalē repleti ita
et nunc iterū p̃ sanctū ezechielem
pphētā cū iurciurādo p̃misit. Vi
uo ego inq̃t dīat dñs. quia nolo
mortem peccatoris s̃ vt magis cōuer
tatur et viuat

Hucusq; de greco i latinū trāstu
lit pelagi9 dyacon9 ecclē rōne. Ab
hic at iohes s̃bdiacon9 Ca^m p̃m

Hic aliqui zacharias ad
abbatē suū siluanū. et iue
nit eū i excessu mētē. erat
q̃ man9 e9 extēse i celū. Et cū eū
vidiss̃ ita clausit ostiū et exiit. In
trās q̃z circa sextā h̃zā et nonā iue
nit eū eodē mō. Circa deamā vō
h̃zā pulsauit et ingress9 ē. Et inuit
eū q̃escētē. dixitq; ei. Quid habuist
i hodie p̃? Qui dixit ei. Inferma
e9 sū hodie fili. Ille vō tenēs peccō
eius dicebat. Non te dimittam:
nisi michi indicaueris quid vidisti

Respondit ei senex. Ego i celū cap-
tus sū et vidi gloriā dei. et illic ste-
ti vsq̃ modo. et dimissus sum.

Beatus abbas machari⁹ di-
cebat de desolatiōe scithi ad
fr̃es. Quando viderit⁹ cellā edifica-
tā iuxta palatē. scitote quia p̃pe ē
desolatio scithi. Quando arbores
viderit⁹. iā ante ianuā ē. Quando
vō videritis pueros. tollite melo-
tes vestras et discedite.

Dicebat de abbate siluano q̃
a voluit aliqñ p̃gere in syria.
et dicit ei discipul⁹ suus marcus.
Pater noli exire hinc. sed neq̃ te
dimitto exire abba. Expecta q̃ hic
alios tres dies. Et cū expectaret
abbas siluanus terciū diē. dormiuit
in pace marc⁹ discipul⁹ eius.

Quidā seni data ē grāa videri
quē siebāt. Et dixit q̃a vidi
in cenobio alñ meditātē statte in
cella. et ecce demō veniens stabat
foris cellā. Et dū stat ille medita-
re. nō p̃ualebat ingredi. Cū autē
cessaret meditādo. tūc ingredieba-
tur ille demon in cellā eius.

Dicebat de quodā sene quia de-
precatus ē deum vt videret
demones. et reuelatū ē ei. Nō o-
pus habes videre eos. Senex at
rogauit dicens. q̃a domine potēs
es p̃tegere me grāa tua. At vero
deus reuelauit oculis ei⁹. et vidit
quia tāq̃ apes sic arāde dent hō-
minē. stridentes dentibus sup eum.
Angeli vero dei increpabant eos.

Dixit quidā senex. q̃a erāt ei
viani duo fratres: vn⁹ pe-
grin⁹ et vn⁹ ichoris. Erat at pe-
grinus ille modicū negligēti⁹ il-
le vero ichoris studiosus valde.
Contigit autem ut dormiret ille
pegrinus in pace. At ille senex vi-
cī⁹ eorū cum esset p̃uidus: vidit
multitudinē ageloz deducēum
animā eius. Et cum pueniss⁹ ad
celum ut intraret: facta est questio
de illo: et venit desup vox dicens.
manifestū est quia modicam neg-
ligens fuit: sed p̃pter pegrinatio-
nē eius aperite ei. Et post hec dor-
miuit ille ichoris: et venit om-
nis cognatio eius ad eum. Cer-
nens vero senex ille non vidit
angelos ad deducēdam animam
eius miratus est: et cadens in sa-
ciem suam in conspectu dei dixit.
Quomō pegrin⁹ ille cū negligē-
tior fuerit talē gloriā habuit: et hī
cū esset studiosus nichil hui⁹ moi-
meruit? Et venit ei vox dicens. Hic
studiosus cū venisset vt dormiret
aperuit oculos. et vidit parentes
suos flentes. et cōsolata est anima
eius. Pegrinus vō ille licet neg-
ligentior fuerit nullū suorū vidit
et ingemiscens fleuit. et de⁹ cōso-
latus est eū.

Santi patres prophetauerunt
de vltima generatione dice-
tes. Quid opati su⁹ nos? Et res-
pōdes vn⁹ ep̃ eis vir magne vite
noīe syryon dicit. Nos mādāta dei

castodim⁹. At illi rñtētes dixerūt
Hū vero q̄ fuerūt post nos qd̄ erat
fāri? Qui dicit eis Dimidiū ope
ris nū opaturi sūt Et dixerūt ei.
Hū aut̄ q̄ post ip̄os fuerūt qd̄ faci
ent? Et ait Oīo nō habebit gnā
tio illa opationē. Vēture sūt aut̄
illis tēptatiōēs. et q̄ repti fuerūt p
bati in tpe illo. meliores sup̄ nos
et patres nostros erāt

Narrauit qd̄ p̄m qz eāt qd̄
solitari⁹ i hēmo nylopeleos
et mīstrabat ei qd̄a sc̄lans. h̄ fidel
fuit aut̄ in eadē ciuitate hō q̄ erat
diues et ip̄i⁹ Cōtigit aut̄ ut mo
reretur ille diues. et deducebat eū
tota ciuitas sil̄ et ep̄s cū lapidib⁹
Egressus ē aut̄ ille q̄ mīstrabat il
li solitario sc̄d̄z q̄suetudinēz portās
ei panes. et iueit qz comederat eū
belua. et readit i facē suā in cōspā
dñi dīcēs Nō surgā hinc donec de
mōstret michi a deo q̄ sūt hec. qz
ille qd̄ ip̄i⁹ talē apparatū habuit
i deducēdo hic vō q̄ seruauit ē die
notuqz ita p̄tulit. Et ecce agel⁹
ueniēs dixit ei. Ille ip̄i⁹ habuit
puū op⁹ bonū in h̄ sc̄lō. et recepit
illud hic ut illuc nullā regem iueni
at. Iste at̄ solitari⁹ qz hō eāt cernat⁹
ad oēm v̄tutē. hēbat vō et ip̄e v̄t
hō modici aliqd̄ culpe. et cepit il
lud h̄. ut i iueiat pur⁹ corā dō Et
ita q̄solat⁹ hīs v̄b̄ abijt glificas

Narrat sup̄ iudicia e⁹ qz v̄a sūt
Arrauit qd̄a senex de qd̄a ep̄o
ut maxie ex eo accipietes fiduciā.

diligēciā haberem⁹ nū saluti Nū
ciauerūt qd̄a ep̄o q̄ op̄d̄ nos cōsiste
bat. sicut h̄ ip̄e ep̄s ēferebat. eo qd̄
qd̄a sc̄lariū mōnatū due esset mu
licres fideles. q̄ q̄si ipudice viuerēt
Ep̄s at̄ ex hīs q̄ ei nūciā fuerāt
cōmot⁹ ē. et suspirat⁹ ne forte et a
lie h̄mōi esset. ad dep̄cādū deū se
quertit. idē cert⁹ effia rogās Qd̄
et metuuit Post dīnā ei ac terribilē
cōsecrationē dū accederet singuli
ad p̄tiāpationēz sc̄i misterij. p̄ vult⁹
eorū cernebat q̄b⁹ vnaqz aīa sub
iacēt p̄cis. Et p̄ccōrū qd̄ h̄m vi
debat facies nigras. quosdā vero
ip̄oz tanq̄ ab esu exustas facies
habētes. oculos aut̄ igneos ac s̄a
guineos. talios aut̄ eorū dācos q̄
tē facie. candidos vero amictu. et
alij quidē dū acciperent corp⁹ dñi
exurebat et incendebat eos. talij
at̄ sicut lumē ēfificabat i se. et p̄ os
igressū dē eorū corpus illustrabat
Erāt at̄ int̄ eos eadē q̄ solitariam
vitā elegerāt et hū q̄ in cōiugijis
erāt q̄ et ip̄i ita esse videbāt Dem
de cōtūt se et cepit eadē mulierib⁹
ip̄e distibut ut cognoscēt et ip̄atū q̄
les esset aīe Et vidit sili mō ex
is fieri nigras atz rubras facies ea
tū. sāgneas qz et abas. Int̄ ip̄as
at̄ adueniēt et ille due mulierēs q̄
accusate erāt ep̄o illi. p̄p̄ q̄s maxie
ad hāc p̄ā et p̄uidenciā verat Cec
nit eadē et ip̄as dū accedūt ad mi
steriū sc̄m datū h̄ntes volū et h̄mōi
cū cādidas vō stolas arcūamictas

Deinde cum ipse peritiam fuisset mis-
ter hys xpi. facte sunt sicut a lumine
illustrate. **R**ursus episcopus ad solita con-
uertebatur preter supplicans deo. dis-
cere cupiens modum reuelationum que
ei demonstrate fuerant. **A**stitit autem an-
gelus domini. et de singulis interro-
gare precipiebat. **S**ancus vero spiritus
continuo de illis duabus suscitabat
mulieribus: si vera esset illa prima ac-
cusatio an falsa. **A**t uero angelus af-
firmabat vera esse omnia. que de eis dic-
ta fuerant. **E**piscopus quoque ait ad ange-
lum. **E**t quomodo in preceptis corporis christi
splendide erant facies eorum: albas
autem stolas habebant lute quoque ful-
gebant non propter? **A**it angelus. **E**o quod
penituerant de actibus suis et discesse-
runt ab hijs cum lacrimis et gemitibus
atque elemosinis pauperum. et per con-
fessionem diuinum meruerunt numerum
decetorum nequam in hijs tunc malis abu-
lare permittentes se. siquidem de prioribus
venia mereantur. et meruerunt propter
hoc diuinam imitationem et a criminibus
absolute sunt. et uiuent deinceps so-
berie et iuste ac pie. **E**piscopus autem se-
mirari dicebat. non tantum de imuta-
tione illarum mulierum hoc enim multum
contigit fieri. sed de dei dono. qui non
solum eas tormentis minime subie-
cit. sed etiam tantam eis donare digna-
tus est gratiam. **A**it autem ad illum an-
gelus. **A**mmiraris hoc iuste. quasi
homo. **D**ominus autem ac deus noster
et ueritas cum naturaliter sit bonus ac
misericors hijs qui discedunt a peccatis

is delictis. ac per confessionem accedunt
ad eum. non tantum in tormentis ire eos
non sinit. sed etiam furorē suū miti-
gat ab eis et honore dignos facit.
Et enī sic dilexit deus mundum ut fili-
um suū unigenitū daret pro eo. **Q**ui
igitur cum inimici essent homines mori
pro ipsis elegit: multo magis domes-
ticos effectos eos. et penitentiam a-
gentes super hijs que gesserunt absol-
uit a penis hijs. **V**ero que ab ipso prepa-
rata sunt bona prestabit fruenda. **H**oc
ergo scito quia nulla delicta homines ui-
ciant clementiam dei tantum ut per peni-
tentiam ea que quos prius gesserat mala
abluat actibus bonis. **C**um enim sit mi-
sericors scit infirmitatem generis uari
et passionum fortitudinem. et dyabo-
li potentiam atque astutiam. et incedenti-
bus quidem hic hominibus in peccatis qua-
si filijs ignoscit. et expectat correc-
tionem eorum patientiam habens in eis.
Conuersis vero atque exorantibus
bonitatem quasi infirmis compatitur. et
absoluit cōfestim tormenta eorum. et
donat eis bona que preparata sunt iustis.
Ait autem episcopus ad angelum.
Obscuro te dic michi etiam uultum
eorum differētiis quibus peccatis u-
nus quisque eorum subiaceat. ut etiam et
de hijs cognoscēs ab omni libere
ignorantia. **A**ngelus autem domini
dixit ad eum. **H**ij quidem qui splendi-
do atque hilari sunt uultu. in sobrietate
et castitate et iustitia uiuunt. mo-
desti quoque et contolentes atque
misericordes sunt. **H**ij uero qui

nigras habebat facies: fornicatiois
ac libidinis oparii sunt. ceterorumque
scelerum et delictorum. **H**ic vero qui appa-
rebat sanguinei atque tuberculi maligni-
tate et in iustitia committens se.
amantes detractiones. blasphemias.
et dolosi. et hydra de se. **R**ursus dicit ei
angelus. Adiuua eos si quidem salu-
te eorum desideras: propterea enim me-
rui orationum tuarum effectum. videntes
discipulorum peccata: ut per ammoniti-
ones atque obsecrationes meliorares
eos: et per penitentiam converteres ad eos
qui per ipsos mortui sunt: et resurrexit a
mortuis ihesus christum dominum nostrum.
Quia quod igitur tibi vultus est. et stu-
dium ac dilectio circa dominum tuum
christum: omnium eorum gratia pervenit. ut
converterentur a propriis peccatis ad dominum
suadens eis manifestosque quibus de-
lictis subiacerent. ne propria despicere
salute. **E**x hoc enim penitentibus quidam
illis et convertentibus ad dominum. a iabz
eorum erit salus et epulatio futurorum
bonorum: tibi vero erit plurima mer-
ces imitando dominum tuum. qui celos
quidem non reliquit: in terris autem de-
monstravit propter salutem hominum.

Referebat quidem patrum quatuor tres
sunt res honorabiles apud
monachos. quibus optet nos cum timore
et tremore et gaudio spirituali accede-
re: communicatio sanctorum sacerdotum et mensa
fratrum. et pelvis in qua sancti pedes la-
vamus. **P**roferbat autem et exemplum tale
dicens: quod quidem magnus senex erat pro-
videns: contigit autem ut gustaret cum

pluribus fratribus. **E**t cederentibus illis
videbat in spiritu ite senex sedens ad
mensam. quodam edentes mel. alios autem
panem. alios vero stercus. **E**t amira-
bat intra semetipsum. et deprecabatur de-
um dicens. Domine tu sola in mysterium hoc.
quod idem ab eo appositus est omnibus super
mensam: in manducando autem ita mutat?
videtur. ut quodam edant mel. quidam autem
panem. alij vero stercore. **E**t venit ei
vox de super dicens. Quia illi qui man-
ducant mel hi sunt qui cum timore et
tremore et gratiarum actione edunt
ad mensam: et incessanter orant et ora-
tio eorum sicut incensum ascendit ante
dominum. idcircoque mel comedunt. **Q**ui
autem panem manducant. hi sunt qui
gratias agentes percipiunt ea que a
deo donata sunt illis. **A**tuero illi
stercore manducant. hi sunt qui mur-
murant et dicunt. hoc domini est. et illud
malum est. **N**ec autem talia non oportet
cogitare. sed magis glorificare
deum. atque laudes ei referre. ut in
nobis impleatur illud quod dictum
est. siue manducatis siue bibitis siue quod
aliud facitis. omnia in gloriam dei facite.

Frater abijt ad cellam abbatis
arsenij in scitum. et attedit per
fenestram: et vidit senem totum quasi
igneum. **E**rat frater ille dignus qui
taliam inveniret. **E**t cum pulsaret egres-
sus est senex: et vidit fratrem illum stu-
pentem: et dicit illi. Diu est quod hic pul-
sas: ne aliquid vidisti? **E**t ille res-
pondit. **N**o. **E**t colloquens cum eo di-
misit eum.

Dicebat de quodā senex magno
i sathi. qz quocienscūqz frēs
edificabant cellulā: egrediebatur
cū gaudio z ponēs sūcamētū. nō
discedebat donec psumaret. Aliqu
ergo exiens ipse senex ad fabricā
dū cellā: cōtristabat valde. Et di
cūt ei frēs. Quare tristis ac melis
es abba? Qui dixit eis. Desolan
dus est loc9 iste filij. Ego ei vidi
quoniā ignis accēsus est in sathi.
et accipientes fratres palmas cē
tes extinxerūt eū. Et iterū accē
sus est. z accipientes rursū fratres pal
mas. adentes extinxerūt eū. Ter
tio accēsus est. et repleuit totā s
thum. z iā nō potuit extingui. idē o
qz cōtristoe ac melius sum

Hic quidā vir magn9 inter
pūdetes. hic affirmabat di
cēs. qz virtutē quā vidi stantē sup
baptis mū. eandē etiā vidi sup v
timētū monachi q accepit habitū
spiritualē

Videāda pō de signis p o
rationem exhibitis demonstrans
plerosqz sanctos z sibi benigne cō
uersando. z alijs p fuisse orando

Dicebat abbas dulcis disci
pulus abbatis besariois.
quia ambulātib9 nobis se
cus lit9 maris situi z dixi abbati
besario. Abba scio valde. Et cū
fecisset senex orationē. dixit michi
bibe de mari. Et dulcis facta est a

qua: et bibi. Ego autē hausi mo
diū in vas: ne forte iterū sitirem.
Quod cū vidisset senex: dixit mi
chi. Ut quid implesti vas aqua? Et
dixi ei. Ignosce michi. ne forte i
terū scia. Et ait senex. Deus qui
hic est z ubiqz ē. Alio tēpore cū ei
necessariū fuisset fecit orōnē: z trāsi
it cusofoam flumiū pedibus. Ego
autē amiratus: satisfeci ei dicens.
Quo faciēbas pedes tuos dū am
bulāes in aqua? Et ait senex. V
qz ad talū senarē aqua: reliquū
autē erat solidū sub pedibus meis.
Pursus dixit eūtib9 nobis ad ali
ū senē. Vt sol ad occasū. Et orās
senex dixit. Dñe stet sol donec pue
riam dd seruum tuū. Et factum
est sic.

Uenit aliqui qdā demoniū ha
bēs i sathi z facta est oratio
p ipō in ecclesia: et nō egredieba
tur demon quia durus erat. Dicūt
autē ad iuue clerici loci illi9. Quid
faciem9 huic demoni? Nemo cū
eicere potest: nisi abbas besarion.
Et si rogauerimus eū p ipso. ne
qz i ecclesia vñet. Hoc igit facia9
Ecce vñetur9 est mane ante omēs in
ecclesia. Faciamus igitur eū qz vñ
atur sedere in loco ipsius: et cum
ingreditur stemus ad orationē. et
dicamus ei. Exata illum fratrem
abba. Fecerunt autem sic. Venien
te itaqz mane senex illo. steterūt ad
orōnē z dicūt ei. Exata frēm istū
abba. Et dixit senex illi paienti

Surge egredere foras Et confestim
exiit ab eo demon. et sanus factus
est ab illa hora

Dicebat seniores aliquando ab
bati helye in egipto de abba
te agathone. quia bonus frater est
Et dixit eis senex Secundu[m] gene
ratione[m] sua[m] bonus est Qui dixerunt
ei De c[on]tra antiquis aut[em] quid? Et il
le respondens ait Dixi vobis quia se
cundu[m] generatione[m] sua[m] bonus est scilicet
du[m] antiquos Vo vidi homine[m] in sci
thi qui poterat facere ut sol staret
in celo sicut ihesu naue Et hoc au
dientes obstupuerunt. et glorificaverunt

Dicebat aut[em] de abbate ma
thario illo maiore. quia ascen
dens de scithi portabat sportas.
et fatigatus resedit et oravit dicens
Deus tu scis quia iam non preua
leo Et mox eleuatus inuentus
est super flumen

Habebat quidam filium palitiam
in egipto. et adduxit eum ad
cellam abbatis macharij. et relicto
eo ad ostium stetit. recessit longe Res
pondens ergo senex vidit puerum
plorantem. et dixit ei Quis te ad
duxit huc Qui dixit Pater meus
pietatem meam huc et abiit Et dicit ei
senex Surge et sequere eum Qui sta
tim sanus factus surgens secutus est
patrem suum. et sic abierunt in domum

Dicebat abbas sysois Quanto
era in scithi cum abbate machario as
cedimus in egiptum cum eo septem Et ecce

una vidua colligebat spicas post
nos. et non cessabat plorando Vo
cavit ergo senex dominum agri illius
et dixit Quid est amicum huic quod se
per plorat Qui dicit ei Quia vir
eius habuit depositum cuiusdam. et mor
tus est non loquens. et non dixit ubi
posuit illud. et vult dominus depo
siti illius accipere eam et filios eius in
servitutem Et ait senex Dic illi ut
veniat ad nos. ubi requiescimus
in cauma Et cum venisset. dicit ei se
nex Ut quid ita semper ploras? Que
rit ait Vir meus defunctus est accipiens
commendatum aliam. et non dixit mo
riens ubi posuit illud Et dixit se
nex Veni et ostende nobis sepul
chrum viri tui Et sumptis secum fratri
bus abiit cum ea Cum venisset
ad locum ubi posuerat dixit ad illam
senex Recede hinc in domum tuam Et
orantibus illis vocavit eum qui mortuus
fuerat dicens illi Ubi posuisti alienum
depositum? Qui respondit ei In domo
mea absconditum est sub pede lectuli
Et ait illi senex Doce me iterum usque
in diem resurrectionis Dixerunt aut[em] fratres
pro timore ceciderunt ad pedes eius
Quibus dixit senex Non propter me
factum est hoc nichil enim in conspectu su
per propter illam viduam et orphanos ipsius
fecit deus te habere Hoc enim est magnus
quod sine patris vult deus esse animam.
et si quid preceperit accipiat Veniens
aut[em] nuntiavit vidue illi ubi depositum
illud erat commendatum Quod illa su
mme reddidit domino suo et liberavit

filios suos. Et qui audierunt h^o gli
ficauerunt deum

Transiēs aliquē abbas emili
us per quēdā locū. vidit mo
nachū defētū a q̄b9 dā tāq̄ hōiādā
Accēssit autē senex atq; interrogās
fratris illū: et comperto q̄a calūpni
abāē ei: diat ad eos q̄ eū tenebāt
Vbi ē ille qui occis9 est? Et onde
tūt ei sun9 Tunc a p̄ximās ipse
defuncto: diat onib9 Orate Ipse
vero expādit man9 ad deū et r̄sur
xit is qui defūct9 erat Et dixit
ei corā onib9 Dic nobis quis ē q̄
te iter fecit? At ille dixit Ingress9
sū in ecclesiā: et cōmēdāui pecūias
presbitero: ipse r̄o surgens occidit
me et portās me pieat me in mō
sterio pbbatis h9 Red rogo vos
ut tollātur ipse p̄cāie ab eo: et tē
tur fili9 meis Tunc ait ad eū
senex Vade dormi donec veniat da
nūn9: et resuscitet te Et confestum
obdormiuit

Venerūt aliquādo pluēs seni
ores ad abbate pastorem: et
ecce de cognat9 ip9 abbatis ha
bēs filiū: et erat facies ei9 p opa
tionē dyaboli cōnūsa retrorsū Vi
dēs autē p̄z e9 multitudinē patrū:
accipiēs puerū sedebat foris plo
rās Contigit autē ut vn9 senioz
egredereē foras Quē cū vidisset
ait Quid ploras homo? Qui dix
it ei Cognat9 sū abbate pastore
et ecce cōtigit huic puerō temptatio
ista: et volēs eū seni isti offerre ut

eū accipēt: timui. nō ei vltē nos vi
dē Et nūc si cognouerit q̄a hic sū
mittet et psequēs minat me hūc
Ego vero vidēs p̄nciam vestram:
p̄sūp si venite huc. Ergo quō vis
abba miserē mei: et introduc it9
puerū hūc et ora p ipso Et accipi
ens cū senex intrauit. et usus est
prudēt: et non statim eū obtulit ab
bati pastori: s; iāpiēs a minimis
fratrib9 dicebat. Cōsignate pue
rum istū Cū autē feciss9 oēs p ordi
nē cōsignare eū ad ultimū obtulit
eū abbati pastori Qui nolebat tā
gere eū. At illi rogabant dicētes
Vt omīs. ita et tu fac p̄z. Et ingre
ssus ē. surrexit et adorauit deū di
cēs De9 salua plasma tuū. vt nō
dñetur ei inimic9. Et cōsignās au
rauit eū. ac reddidit patri suo

Ampib9 iuliani apostate cū
ascēdēt in p̄siden. missus est
demō ab eorē iuliano. vt veloci9
vadēs i occidētē adducēt ei r̄nsū a
liq̄d itē Cū autē puenisset ille in
quēdā locū ubi q̄dā mōch9 habitabat
stetit ibitē p dies decē immobilis.
eo q̄ nō poterat vltra p̄gredi: qz
mōch9 ille nō cessabat orādo neq;
die neq; nocte. et egress9 ē s; effat
ad eū q̄ miserat illū Dixit at ei iu
lian9 Quare tardas? R̄spondit ei
demon et dixit. Et moras feci. et
sine actione reuersus sum sustinui
enim decem dies pupulum mona
chum si forte cessaret ab oratione
vt transirem et redij nichil agens

Tūc ipſiſſim⁹ iulian⁹ indignat⁹
dixit Cū reſſ⁹ fuero. ſcāā i eo
vindictā Et intra paucos dies in
terēpt⁹ eſt puidenciā dei Conti
nuo vn⁹ ex pſectis qui cū eo erat
et hpc cognouerat. vadens redidit
ōnīa que habebat et dedit pauperi
bus. et veniēs ad ſenē illū factus
ē monachus magn⁹. et ſic q̄euit

Un domino

Enit aliquādo q̄dā ſecularis
ad abbate ſyſoi. in monte abbatis
āthonij habēs filiū ſuū ſecū. qui i
tūcere mortu⁹ eſt. et non ē turba
tus. ſ; cū fide tulit eū ad illū ſenē
et p̄dit cum filio ſuo tāq̄ penitē
tiam ſcāēs vt benediceretur ab e
o tē ſenē Et ſurgens pater pueri
reliquit filiū ſuū ante pedes illius
ſenis. et egreſſ⁹ ē foras cellā Por
ro ſenex putans quia penitentiā a
geret ante pedes ſuos puer. diāt
ei Surge vade foras ad patrē tu
ū Non enī ſciebat quia mortuus
erat Et ſtatim ſurrexit. et egreſſ⁹
eſt Et videns eū pater eius expa
uit. et intrās adorauit ſenē. et idi
cauit ei ōnē cauſā quomō acta fu
erat Audiens autē ſenex hpc cōſis
tatus ē. non enī volebat fieri Pre
cepit itaq; ei diſcipul⁹ ipſius ſenis
vt nemini nūciaret hpc vſq; ad obi
tū ipſius

Cepit⁹ eſt aliquādo abrahā
diſcipul⁹ ei⁹ tē abbatis ſy
ſoi a demonio Et videns idem ſe
nex q̄ accidit. ſurrexit ⁊ expandit

manus ſuas ad celū dicens De⁹
vis nō vis nō te dimitto: ſi eum
nō curaueris. Et ilico curatus eſt
frater ille: ex illa hōra

Senex quidā erat ſolitari⁹ iux
ta iordanē flumi⁹: ⁊ igreſſ⁹
ppter cauma in ſpelūcam iuenit
ibidē leonem: et cepit ſemē leo
dentibus ſuis. ac rugire Dixit at
ei ſenex Quid anguſtiaris? Eſt
locus qui capiat ⁊ me ⁊ te Viſ
nō vis: ſurge egredē hic. leo autē
non ferens. egreſſus eſt idē foras

Aſcendit q̄dā ſenex aliquādo
de ſathi i theremitim. ⁊ ibi
diuerſit ⁊ videntes hōies loā illi⁹
labore abſtinēcie ei⁹. obtulerūt
ei modiciū vini Alij autē audiētes
de ipō: adduxerūt eū hōiem quē
dā demoniū habentē. Cepit autē
demon ille maledicere ſenē illū di
cens Ad iſtū potatorē vini me ad
duxisti? Et ſenex quidē ppter hui
litatē nolebat eicere eū Propter i
pperiū vero ei⁹ diāt. Credo in
xpō q̄a p̄ſ q̄ ſinē ſcāā bibens cali
cē iſtū: egredieris ab eo. Et cū ce
piſſet ſenex bibē: clamauit dicens
Incendis me. Et anteq̄ conſuma
ret bibēs: exiuit ab eo demon per

Graaā xpi
Arcauit q̄dā patrū tē abbate
paulo q̄ erat in iſeiori pte egipti.
hitas iux thebaytā. hic vō paul⁹
tebat maib⁹ ſuis eos q̄ diāt co
nuti aſpides. ⁊ ſerpētes atq; ſcoe
pioēs ⁊ ſandeſbat eos per mediū

135

Videntes autem fratres: satisfactores ei
interrogabant eum dicentes. Dic no-
bis quid operatur es ut accipies gra-
tiam istam? Qui ait eis. Agnosce mi-
hi patres. Si quis possiderit purita-
tem conscientie eius: sicut ad eum erat
in paradiso ante purificationem matris
ei diuini

Hic est aliqui conuersus in cel-
lis per quam causa: et locutus
est quidam abbas euagrius. Et dixit
ei presbiter monasteriorum. Damus
abbas euagrius. quia si esses in patria tu-
a. forte aut episcopus fuisses aut mul-
torum caput. modo hic autem velut pegeri-
nus sedes. Ille vero respondit non quidem
turbulenter aliquid respondit: sed mouens
caput respiciens in terram digito scri-
bebat. Et dixit eis. Reuera ita est
patres. Veni postquam semel locutus sum.
in scripturis vero secundo nichil adiciam

De amantissima per se expleta mo-
nasterii querelatione. eo quod superius
sparsim posita sunt videantur propheta di-

Dico quidam presbiter rogauerunt
deum ut ostenderet eis in qua
pueruerit mensura. Et venit
eis vox dicens. quia in villa illa que
est in egipto. est secularis quidam eu-
charistis nomine et uxor eius vocatur ma-
ria: nondum puenistis ad mensuram ipso-
rum. Exurgentes autem illi duo senes.
benerunt in viam illam. Qui peritantes
inueniunt cellam ipsam et uxorem eius.
et dicunt ad mulierem. Vbi est vir tu-
us? At illa dicit eis. Pastor est ouium
et ipsas pascat. Et introduxit e-

os in domum suam. Cum vero factum esset
sermo. venit ipse eucharistis cum ouibus
Et videntes eos seniores prout illis
mensam. misitque aquam in pelui ut la-
uaret pedes eorum. Qui dixerunt ei.
Non gustamus quicquam. nisi indicaueris
nobis operationem tuam. Tunc ille eu-
charistis cum humilitate dicit eis. Ego
sum pastor ouium. et hec est uxor mea
Cum ergo perseverasset illi seniores
rogantes eum ut omnia denuntiaret eis
et cum nollet ipse eis dicere. dixe-
runt ei. Deum nos misit ad te. Audi-
ens autem hoc verbum timuit. et dixit
eis. Ecce oues istas habemus a-
petentes nostras et quicquid ex ipsis donaue-
rit nobis deus. illud faciamus in tres partes
Partem unam pauperibus et unam partem in
suspensionem peregrinorum: et tertiam partem
ad usum nostrum. Ex quo autem accipi-
uimus uxorem meam neque ego pollutus sum
neque ipsa: sed virgo est. Vigili autem
a nobis remote dormimus. Et nocte
quidem induimus nos saccos: in die
vero vestimenta nostra et usque nunc ne-
mo hominum hec nouit. Cum audis-
set illi patres amirati sunt et recesser-
unt glorificantes deum

Ratulantes aliqui in hemo ego
et abbas besationis. uelimus scire quidam
speluncam. In quam ingressi inueniunt quendam
frem seculum et operante plebem de pal-
mis: qui noluit respicere nos. neque sa-
lutare nec omnino loqui nobiscum. Dix-
it autem in senex. Eamus hinc. forsitan
non est voluntas fratris istius loqui nobiscum

Egressi inde ambulauimus in lytū
 videre abbate iohē. Reuertētes
 vero venimus iterum p illā spelun
 cā. ubi stēm illū videbam⁹. Et dix
 it in senex Ingrediamur ad stēm
 istū. si forte reuelauit ei de⁹ loq
 nobiscū. Intrātes autē inuenim⁹
 eū quia dormiebat in pace. At uero
 senex ait michi. Veni stat colliga
 mus corp⁹ ei⁹. In hoc ipsum enī
 misit nos huc de⁹ ad recōdendū
 eū. Cū autē colligerem⁹ eum iue
 nim⁹ quia natura mulier erat. Et
 amuratus ē senex dicens. Ecce et
 quomō mulieres colluctantur adū
 sus dyabolū in hēmo. et nos in
 ciuitatib⁹ delphnestamur. Glōficiā
 tes ergo deū qui ptegit diligētes
 se. recessimus inde.

Dixit abbas videntur. q
 a narrauit abbas mathari
 us dicens. De dente me aliquādo
 in scithi. descendētes duo adoles
 centes pegrini. vnus qdem ipsoz
 inapiebat mittere barbā. alius
 vō non adhuc. Et venerūt ad me
 dicentes. Vbi ē cella abbatis ma
 charij? Ego autē dixi eis. Quid
 eū vult? Responderūt. Audiētes
 te eo venim⁹ videre eū. Dixi eis.
 Ego sum. Qui penitentiam agen
 tes dixerunt hic volum⁹ manere.
 Ego at cū vidissē eos delicatos
 et quasi diuicijs nutritos dixi eis.
 Non potestis hic sedē. Dicit ille
 maior. Et si non possum⁹ hic sedē
 pergemus alibi. Dixi ergo apud

animū meū. Vt quid eos exare
 bādo psequor? et scandalizantur?
 Labor ipse faciet. ut a semetipsis
 fugiāt. Tūc dixi eis. Venite fac
 te vob cellā si potestis? Dixerūt illi.
 Ostēde nob tātū. et faciem⁹. De
 di aut eis secū et sportā plenā
 panib⁹. et sal. Ostēdi eā eis durā
 petram diēs. Exadite hinc. et ad
 duate vobis ligna de palude. et cū
 ipsueritis tēti sedete i eorū loco.
 Ego autē putabā ut fugerēt ppter
 laborem. At illi iterrogauerūt me.
 Quid operamur hic? Dixi eis.
 Plectas de palmis. Et sumēs fo
 lia palmarū in de palude ostēdi eis
 mātū plecte. et quō cōsue de beēt
 Quib⁹ etiā dixi. Facite sportas. et
 date custodibus ecclie. et ipsi vobis
 offerēt panes. Post hec recessi ab
 eis. Ipsi autē pagent oīa quecūq;
 dixi eis fecerūt. et nō venerūt ad
 me p tres annos. Pustinui autē et
 ego certādo in animo meo dicens.
 Putas q est eoz opatio. quia nō
 venerūt iterrogare me de cogita
 tionib⁹ suis? Qui enī de longinq
 sunt veniūt ad me. isti vō de ppiō
 michi nō venerūt ad me. Nā nec
 alibi abierūt. nō solū i ecclia cū silē
 cio accipere oblationē. Igit⁹ ego o
 raui deū ieiunās vna ebdomata.
 vt demonstrāret in opationē ipsoz.
 Surgēs at p⁹ illā septianā. abi
 ad eos vt videre quō sederet. Et
 cū pulsare apuerūt m. ac salutauē
 runt tacentes faciens orōnē sedi

Inmit aut ille maior minori ut
egredetur: ipse vero sedit faciens
plectam nichil loquens Et circa hora
nona significavit paucos et venit
ille minor et fecit modicam coactam
pulmenti. Apposuit vero et mensam in
nuete ei illo maiore: et posuit super
eum tres parimaces et stetit tacens
Ego aut dixi. Surgite manducate
in? Et surgentes manducavimus
Attulit vero lagunculam et bibum?
Cum aut factum esset vespere: dicamus
in. Vadis hinc? Respondi. Non sed
hic dormiam. Posuerunt ergo michi
mattam in parte: et sibi in alio angulo
a parte Tulerunt etiam angulam et semi
amiam suam et posuerunt se dormire si
mul super mattam ante me. Cumque se
reclinasset: oravi ad deum ut michi
revelaret operationem ipsorum. Et apertum
est cellule testum: et facta est lux tunc
per diem Ipsi vero non conspiciebant lu
men illud Cum vero putaret quod ego
dormiret: tetigit ille maior minorem
in latere et surrexerunt atque aperuerunt
se Expantes quoque manum in celum
steterunt cum silentio. Ego quidem vide
bam eos ipsi vero nec me conspexerunt
Ego vidi demones sicut muscas
venientes super illum minorem: et alii
quidem videbant ut sederet super os eius
alii vero super oculos eius: et vidi a
ngelum domini habentem gladium igneum ar
cuiusvallante eum atque insectante ab eo
demones Illi aut maiore: non pote
rant appropinquare. Circa mane vero
reclinaverunt se et ego feci me quasi

evigilante: et ipsi fecerunt similiter
Dixit aut ille maior hunc sermonem
tanti. Vigetiam duodecim psalmos
Et dixi. Eadem Et psallebant duode
cim psalmos et senos versus: et unum
alleluia Illi vero minori per unumquemque
versum exhibebat facula ignis de ore ipsi
us: et ascendebat in celum Similiter
aut et ille maior cum aperiebat os suum
psalens itaque funicularis ignis egredie
batur de ore eius et pertingebat in celum.
Et ego dixi modicum ex animo sicut et illi
opus dei. Epiens aut mane dixi. Orate pro
me. Ipsi vero satisfecerunt michi tacentes
Et cognovi quod ille maior perfectus est.
Illum aut minorem impugnabat adhuc
iunior. Post paucos autem dies dormi
navit ille maior super: et tertia die il
le minor Et cum aliquis presbyter ad abba
tem macharium adveniret: ducebat e
os in cellam ipsorum dicens. Videte et vide
te martirium horum meorum persequentium
Venit aliquando abbas ma
charius ille egipcius de scythi in
montem nitene in die oblationis ad
monasterium abbatis papae Et dix
erunt ei seniores loci illius. Dic fra
tribus verbum edificationis pater.
Qui ait eis. Ego non sum monachus sed
vidi monachos Et dixit. Deteste me
aliquis in cellula in scythi: purgebant
me cogitationes mee dicentes. Surge
vade in hemum: et considera quod illic
videas. Et promissi reluctato hunc ce
monium cogitationibus per quinquaginta annos. di
ces. non forte a demonibus est suggestio h

Cū ergo p̄seuerasset cogitatio ista in me. abiit in heremū et repperit ibi stagnū aquarū. et insulā in medio. **e**9 Veniebāt quoq; diuersa animalia hēmi et biberunt ex eo: inter quos vidi duos h̄ies nūdos. Et cōtremuit corpus meū: putabā enī q̄a spūs essent. Cūq; vidissent me illi trepidantē. locuti sunt ad me dicentes. **N**oli timere: et nos homines sum9. Dixi itaq; illis. **V**n̄ estis? et quō in hac hēmi venistis? Qui dixerūt. **D**e cenobio sum9: et factus est nobis consensus. et egressi sum9 huc. **E**cce quadraginta anni sūt. **E**rat autē vn9 ex ipsis lybiis. ali9 vero egipti9. Interrogauerūt autē et me ipi dicentes. **Q**uō est mund9? et si ascēdit aqua nili scdm̄ tēpus suū. etiā si mūd9 habeat habūdantiā suā? **R**espōdi eis. **E**cce. Quos et ego interrogavi. **Q**uomodo possū fieri moach9? **D**ixit michi. **N**isi q̄s renūciauerit oib9 que ī mūdo sūt. nō potest fieri monach9. **Q**uib9 ego dixi. **E**go infirm9 sū: et nō possū sicut et vos. **R**espōderūt michi. **S**i nō potes sicut nos: sede in cella tua et plāge peccata tua. **I**nterrogavi ergo eos dicēs. **I**n hyeme nō sentitis frigus? aut ī estate nō incēditur corpus vestrū caumate? **A**t illi dixerunt. **D**e9 fecit nobis hanc dispēsatiōē: ut neq; ī hyeme frigus. neq; ī estate ardorē sentiam9. **I**deoq; dixi vobis quia

ego nūdū factus sū monach9. sed vidi monachos. **I**gnosce michi fratres.

Sedebat aliqñ abbas sysois solus in mōte abbate athoni9. **M**orā autē faciente ministro eius venire ad eū. p̄ mēses decē non vidit hominē. **A**mbulās at in monte inuenit quēdā pharanicē capiente animalia agrestia. **C**ui senex dixit. **V**nde venis? et q̄tū tēporis habes hic? **A**t ille ait. **V**ere abbas habeo vndeā menses in monte isto. et nō vidi hominē nisi modo te. **A**udies autē hoc senex intrauit in cellā suā. et parābat seipsum dicens. **E**cce sysoi existimabas te aliqd̄ fecisse. et neq; ut secularis hic ita fecisti.

Dicebat de abbate h9 q̄a neq; mentitus est vnq̄ neq; iurauit neq; maledixit hominē. neq; si necesse nō fuerit locut9 est aliaui tē abbas h9 dicebat discipulo suo. **V**ide nequādo alienū verbū adducas in cellam istam.

Dixit abbas pastor. **D**ixit tū ē ī euāgelio. **Q**ui hēt tunicā vdat eā: et emat sibi gladiū? **I**ntelligit qui habet rēqem dimittat eā: et teneat pugnā. **P**ugnā vero dicebat. aduers9 dyabolū.

Dicebat qui supra quia senior quidam in parte egipti sedebat in cella. cui frater aliquis et virgo quēdam ministrabāt. **A**ccidit autem vna die. ut vterq; sibi ad senem venientes occurrerent.

Facto ergo iam sero: ille carnis sue
pugna non sufferens. miserata virgi
ne stuprauit et perdidit: corruptoque
patre mane discessit. Senex autem cum
cognouisset futura prospiciens: tacui
it in presenti. Redentes autem persequitur
est eos senex: ne aliam tristitiam de
monstraret. At ubi recessit ab eis: i
ta ad iuicem loquens. Putas ne intel
lexit hic senex facinus nunc an non?
Reuersique ad eum penitentia ducit:
dixerunt ei. Vande pater intellexisti
quemadmodum seduxit nos inimicus
atque perstravit an non? Qui respon
dit. Intellexi filij. Dicitur ei. Ubi
fuit cogitatio tua illa hora mortis
nostrae? Dixitque eis. Hea cogitatio il
la hora illuc erat ubi pro salute nostra
crucifixus est Christus. scilicet et scilicet tam
pro me quam pro vobis. Sed quia michi pe
nitentia vestra deus repromisit. amo
neo vos ut citato vulnere quod pro su
perbia dyaboli perulosis diligenter in
sistatis. Accepta igitur ab eo regula
penitentiae: recesserunt. tam fortiter
vni quisque certantes: donec vasa e
lecta fieri potuissent.

Dixit quidam senior. Si quis de vi
ta eterna cum sermone facit
die verbum audiendi mouens copula
one et lacrimas. Alioquin non dicens
ne moriaris inutilis. aliis verbis
alios saluare festinas. Patrozi namque
dixit deus. Quare tu enarras iusticia
as meas? et assuis testamentum meum
pro os tuum? Dic ergo carnis sum. primo ca
nis melior me est. propter quod amat

dominum suum. et ad iudicium non est reuertitur?

Abbas sysois sedens in cella:
semper claudebat ostium suum. Di
cebant autem de ipso quoniam in die dormiti
onis sue cum sederet circa eum patres
resplenduit tamquam sol facies eius. et di
xit ad eos. Ecce abbas athonius
venit. Et post pusillum. rursus dixit e
is. Ecce choros prophetarum venit. Et ite
rum apostoli facies eius resplenduit. et dicit. Ec
ce choros apostolorum venit. Duplex adhuc
resplenduit facies eius. et ecce ipse cum ali
quis loquens. Deprecati sunt autem illum se
nes dicentes. Cum quod loqueris propter? Qui
dixit eis. Ecce angeli venerunt acci
pere me. et rogo ut dimittat peritrem
modicum. Dicitur eis scitotes. Non indi
ges penitentia pater. Dixit autem illis. Vo
te nescio me vel iniciu penitentiae fe
cisse. Et cognouerunt omnes. quia perfec
tus est. Et rursus facta est subito faci
es eius sicut sol. et timuerunt omnes.
Dixit autem eis. Videte ecce dominus ve
nit dicens. Afferte in vos electionis
heremi. Et continuo reddidit spiritum. Et
factum est fulgur. et repletus est totus
ille locus odore suauitatis.

Non quidam magni senes dum
ambulant in heremi que est
iuxta scythi. murmurant cum tu vocas
de terra audierunt. et quiescerunt in
troitu spelunce. In qua ingressi rep
perunt ibidem quendam anicula virginem
sanctam iacentem. et dicit ei. En huc ve
nisti an? Aut quod est quod tibi misceat?
Nichil ei inueniunt in ipsa spelunca.
nisi sola iacente infirmam. At illa dixit

Tricesimū annū habeo in spelūca
hac heremi herbas comedens et
seruiens xp̄o. et non vidi hominē
nisi hodie. **N**isi enī vos deus ve
sepeliat corpus meū. **C**ūq; hoc
dixisset statim genuit in pace. **P**atres
vero illi glorificauerunt deū. et reco
dito corpulculo ei⁹. recesserunt in
locum suum.

Dixerunt quidā fr̄es abbati an
thonio. **V**olum⁹ a te audire
vbum. quo saluari possim⁹. **T**ūc
ait senex. **E**cce scripturas audisti
suffiat vobis. **Q**ui dixerunt. **A**te vo
lum⁹ pater audire. **R**espōdit ei⁹
senex. **A**udistis dominū dicēte. **N**i
quis te puerit in maxilla dexte
rā. prebe illi et alteram. **D**ixit ei
hoc implere non possum⁹. **D**ixit ei⁹
Ergo si alteram p̄bere non potes
tis. salte de una ferre pacēter. **R**es
pōderunt ei. **H**oc non possumus.
Ni neq; hoc potestis. ne velitis p
cutere magis q̄ p̄cuti. **D**ixit ei
Neq; hoc possum⁹. **T**ūc senior
ait discipulo suo succos p̄para fri
b⁹ istis. q̄a nō isēmi s̄. **D**einde dix
it ei⁹. **N**i nec h̄ nec ill⁹ potest. qd
faciā vobis? **S**ola oratio necessa
ria est p̄ vobis.

Arranctūt de quodā solita
rio q̄a exiit i heremū vestit⁹ lineo
sacro tantū. **C**ūq; ambulasset tres
dies ascēdit supra petram. et vi
dit sub ipsa vitā herbā. et homi
nē pascentē tanq̄ bestiā. **D**escen
tes autē occulte. tenuit eū. **R**enex

vō ille cū esset nudus nec posset
ferre odorē hominis. angustiat⁹ vix
potuit euadere de manib⁹ ei⁹ et
fugiebat. **I**lle quoq; frater exiit
currens post ipsū. et clamās. **E**x
pecta me. q̄a p̄pter deū te sequor.
Et ille cōuersus dixit ei. **E**t ego
p̄pter deū fugio abs te. **F**rater at
ille post hec p̄ieat lebetonē quo
erat indutus. et seq̄batur eū. **Q**uē
cū vidisset senex quia iactauerat
indumentū suū. sustinuit eū. **E**t cū
a p̄p̄quasset ei. dixit ad illū senex.
Quando p̄ieasti materiam mūdi
abs te. et ego te expectavi. **R**oga
bat autē cū stat ille dicēs. **P**ater
dic michi vbum. quō salu⁹ efficiar.
Qui dixit ei. **F**uge hoīes et tace.
et saluus eris.

Arranctūt quidā solitarius fra
trib⁹ qui erant in caia vbi
sūt septuaginta arbores palmarū
in loco vbi applicuit moyses cū po
pulo quādo egressus est de terra e
gipti sic dicēs. **C**ogitavi aliqui
me debere ingredi in interiorē here
mū. si forte inuenire aliquē interi
us habitantē in heremo. et seruie
te dño vōstro ihesu xp̄o. **A**mbulās
autē quatuor dies et noctes. inue
ni speluncā. **E**t cū a p̄p̄quasse res
peri intus. et videro h̄iēm sedentē.
Et pulsavi secū dū consuetudinē
mōchoz. vt egrediētē salutāre eū.
At ille nō mouebat. regēnat ei i
pace. **E**go at nichil dubitās itcol
ui. **E**t cū tenuisse scapulas ipsius

confestim dissolutus est et factus est pul-
uis. Deinde aspiciens video collo-
bui pedes. Cū vero et hoc tenuisse
dissolutū ē et in nichilū redactū. Cū
autē hesitare de hoc: egressus sū in-
de ut pambulare deserta. In quo
tursus alia repio speluncā: et vesti-
gia hīs ibide. Factus sū autē ala-
crior: et appropinquas ad ipsam spe-
luncā. iterū pulsavi et nemo michi
obaudiuit: ingressusq; nullū inveni.
Dū autē foris speluncā dicebā in-
tra meipm: quia huc optet veniē
hūc servū dei vtiq; fuerit. Cūq;
vbi iā pterissē dies: vidi bubalos
veniētes et ilū dei sūū veniēte cū
eis nudū. et capillis suis coopertū
q̄ inhonesta erant corporis sui. Cui
appinquas in existimabat me spi-
ritū esse: et stetit ad oratioē. Fra-
mul tū expectatus fuit a spiritib9: si-
cut ipse postea dicebat. Ego autem
hoc intelligēs: dicebā. i. Verus dei
et ego homo sū. vide vestigia mea
et cōcreta me: q̄a caro et sanguis
sum. Cū vero post orōem dicto a
mō. respexissē me et cōsolat9 fuissē
introduxit me in speluncā: et int̄
rogavit me dicens. Quō huc adve-
nisti? Cui ego dixi. Requēdi gratia
a servos dei veni in hac solitudine
et nō me fraudavit de9 a desiderio
meo. Rurs9 autē ego int̄rogavi e-
um dicens. Quomō et tu huc venisti
et quātum t̄pis hic habes. aut qd
est alimētum tuū? vel quō am sis-
tud9 nō indiget vestimēto? Cui

dixit michi. Ego in cenobio eram
thebayde: et opus meū erat lini-
textura. Subitavit at̄ i aio meo
cogitatus: ut exiēs inde singula-
rit̄ sedere. et posse inquit quic tus
esse et suscipe pegrinos. ac pluri-
mā mercedē possidere ex eo qd ac-
quirere de ope meo. Ut autē cōsen-
si cogitationi hūc et ope p̄feci eā:
exiēs edificavi michi monasteriū.
ibiq; veniebāt q̄ m̄ inuigebāt op9
Cūq; iā multū esset quod congre-
gaverā: festinabā paupib9 ac pe-
grinis illud distribuere. Sed ad-
versari9 noster dyabol9 iunctis mi-
chi sicut semp: et tūc futurā retribu-
tionē conabatur auferre: eo quod
festinabā labores meos deo offer-
re. Videns autē vna virginē sacrā
inūgentē michi speare. et eas me
p̄ficiēte atq; eddente: misit ei ve-
tustus in alias demonstraret spēs.
Aturo vbi iā cōsuetudo facta ē et
fiducia maior: postremo eā t̄ct9
manuū. et usus ac simul cōuersū ad
ultimū cōceptū doloē et p̄feci9
iniquitatē. Cū autē m̄assissē cū ipā i
eadē ruina sex mensib9 postea co-
gitavi meā dicens: quia aut hodi-
e aut crastino. aut post multos an-
nos morti addic9: eter nū habeo
supplicū. Vi cū vixē quib9 hīs
violante. p̄cis eternis subiacēbit
q̄tis tormentis dign9 ē qui xpi su-
prauiē spōsā? Et sic occulte i hāc
hēmū reuertit: oīa relinquēs illi
militi. Veniens huc. iuei speluncā

hanc atq; fontē hūc ⁊ istā palmā
affertēs in botriōēs duodecā datti
loz. **P**er singulos menses affert
vnū botriōē. q̄ in sufficiat p̄ dies
triginta: ⁊ p̄ hūc aliū matures
at. **P**ost tēp̄ aut multū creuerūt
capilli mei: ⁊ cū disūperēt̄ vesti
menta mea: de ip̄is quā decet p̄
te op̄io corp̄is mei. **D**ū at rurs⁹
eū interrogatē si in p̄mordijis diffi
cultatē hui⁹ ibitē: ait m̄. **I**nimīa
is valde afflic⁹ sū dolore iecoris:
ita vt humi iacēs non possē stans
psalmū dicere: sed p̄strat⁹ i terra
clamabā ad altissimū. **C**ū aut in
spelūca essē in dolore valido atq;
defensione. vt etiā nec egredi iam
posse: vidi virū iterantē ac iux̄ me
stantē ⁊ dicentē m̄. **Q**uid pater⁹?
Ego at p̄fortat⁹ ab eo modici⁹:
dixi ei. **E**par doleo. **Q**ui dixit m̄
Ubi doles? **C**ū vero ostēdisse ei:
digitos manus sue i directū cōiū
gēs. diuisit locū ipsū tēp̄ cū gladi
o: ⁊ euellēs i eam ondit in vulne
ra: ⁊ raso iecore manu sua. in pan
nā ipsa scabice nūsit: atq; rursū
ipsū iecore iponēs maibz suis locū
apsū cludit. ⁊ ait m̄. **E**cce sanus
factus es: serui dño ihesu cristo si
cui optet. **E**x tūc sanus fact⁹ sū:
et sine dolore iā sū h̄. **E**go alit m̄
tū rogauī vt manerē i iteriori spe
lunca: ⁊ ait m̄. **N**on potes suffere
te demonū ipetus. **E**t ego h̄ ipsū
cōsiderās rogabā vt oraret p̄ me
et dimitteret me. **Q**ui cū orasset

dñm ih̄m cristū: dimisit me. **H**ec
vobis narraui: edificationis gra
tia.

Diebat rursus aliū quidā se
nex qui etiā dignus effāis
ep̄atu atq; occidēti tūq; ab alio
h̄c audiss⁹: sed ip̄e erat q̄ h̄c fec
rat. **V**isū est inq̄t m̄ aliqñ intrare
in iteriorē h̄mū que ē arca osca.
vbi ē gens maceoz: vt videtē si
iuenire forte aliquē x̄po seruētis
Dumēs itaq; paucos proximāos
et quasi dierū q̄tuor aqua i vas: i
ter meū faciebā. **T**ransactis vō q̄
tuor dieb⁹ cōsūpt⁹ abis: hesita
bam qd̄ agere. **E**t cōfidentē dedi
micipsū ad p̄gendū. **A**mbulaui q̄z
et alios q̄tuor dies: sine abo p̄du
rans. **C**ūq; ieiunū ⁊ laborē itine
ris corp⁹ meū iā nō ferret: i pusil
lanimitatē veni: ac sic iacebā i ter
ra. **V**eniēs aut qdā digito suo te
tigit labia mea: tūq; si medicus
de sputamentē oculū parans un
gat. **P**atā vero cōfortat⁹ sū: ita
vt putarem me neq; ambulaſse
neq; famē pertulisse. **C**um ergo
vidissē veram in me virtutem h̄c
surgens ābulabam in desertum.
Preteritis itaq; quatuor alijs di
ebus: rursū fatigatus defeci.
Cumq; extendissē manus meas
in celum: ecce vir ille qui p̄idem
me confortauerat iterum digito
suo quasi liniens labia mea con
fortauit me. **P**arati sunt au
tem dies decem et septem.

Et post hec inueni tuguriū et ar-
boſe palme ⁊ fonte aque ⁊ virum
ſtante cui⁹ capilli capitis erant p
indumento ipſius ⁊ qui capilli ei⁹
tunicę candidi erant vt nix. **E**rat
autē et terribilis aspectu. **C**ūq; vi-
diſſi me ſtetit ad orōnē. **E**t exple-
to amē ⁊ cognouit me eſſe hūmānē.
Et tenēs michi manū interroga-
bat me dicens. **Q**uō huc adueiſti?
⁊ ſi adhuc ſtant oīa q̄ ſūt in mūdo
ſi adhuc ſūt pſecutiōes xpianorū?
Ego autē dixi ei. quia veſtri grā q̄
in vitate dño noſtro ihēſu xpō ſer-
uisti. hāc pambulau heremū. per-
ſecutio vero ceſſauit p potētiā xpī.
Ediſce nūc michi obſecro te ⁊ tu-
quomodo huc adueniſti? **A**t ille cū
lamentatione plorans ⁊ cepit dicere
michi. **E**go ep̄s erā ⁊ pſecutione
facta. multisq; michi illatis suppli-
ciis. tūc ferte iā nō poſſe tormēta
poſtea ydolīs ſacrificauī. **I**n me ip-
ſū deinde reuerſus agnouī iniquita-
tē meā et dedi meipm ad morien-
dū in hanc hēmū. ⁊ ſū de gene hic
ānis quadragintanōnē in cōfeſſio-
ne et obſecratione ad dēū ſi forte
dimittat michi peccatū meū. **E**t
victū quītē pſtitit michi dñs hanc
palma ⁊ hūc fontē. cōſolationē ve-
ro indulgētię nō accepi vſq; ad q̄
dragintaoto ānos. **I**n hęc autē āno
cōſolat⁹ eſt me dē⁹. et indulſit mi-
chi. **H**ec autē dicens epente ſurrex-
it et cūctos exiuit foras. ⁊ ſtetit in
orōne diu. **C**ū autē ppl'eſſet oras.

venit ad me. **I**ntuēs autē ego ſaci-
em e⁹. exterius trepidauī. ſaci⁹
enī erat tūc ignis. dicit quoq; m̄.
Noli timere. dñs enī te miſit vt
tradas corpus meū ſepulture. **C**ū
autē cōſumāſſet hęc dicens. ſtatim ex-
tendēs man⁹ ⁊ pedes ſinē vite fe-
cit. **D**iſſuta ergo tunica mea. ego
dimidiā m̄ tenui. ⁊ dimidiā inuolu-
to e⁹ ſcō corpusculo abſcōdi i terra.
Recōdito ergo illo. continuo pal-
ma illa aruit. et tuguriū cecidit.
et fons exſiccatus eſt. **E**go autē mul-
tum fleui. obſecrās dēū ſi quomō-
pſtaret in palma illam ⁊ fontem.
vt pſtuerat in loco illo reſiduū te-
pus meū. **V**t autē hęc nō eſt factum
dixi apud me. **N**on eſt i volūta-
te dei. **O**ras ergo tēdeba in celū. ⁊
ecce hūmo ille q̄ lūniuit labia mea.
Veniēs apparuit m̄. ⁊ ita cōualui
pueniē ad fr̄es ⁊ narraui eis hęc
rogās eos ne deſpicerēt ſemē ipſos
ſ; p pagānū ſtuderēt inuēire dēū.
Fratrē quidā interrogauit ſe-
nē dicens. **P**romē eſt quod ſal-
uat an opus. **R**eſpondit ei ſenex.
opus. **E**t ait ſenex. **N**āo enī fra-
trē orantē aliquādo. ⁊ ſtatim exau-
diebatur oratio eius. **S**ubitauit
autem i animo eius cogitat⁹ vel-
le videre animam peccatoris ⁊ iuſ-
ti quō abſtrahūt a corpore. **E**t nō
volēs dē⁹ cōtraſtare eū i deſiderio
e⁹. **I**dū ſedēt in cella ſua igreſſ⁹ eſt
lup⁹ ad eū et tenens ore ſuo veſti-
mēta ipi⁹ ſus. trahēbat eū foras.

frat vā ille sequebat eū **I**mp9at dux
is eū vñ ad aliquā ātate: 7 dñtēs
illū frēz recessit **C**ū vō sedēt foris
ātate i mōstero i q erat qdā habi
tang. qui habebat nomen quosi
mogni solitarij: ipse vero solita
us isemus erat expectās horam
mortis sue: stat ille qui ibidē re
nerat videbat multā pationē fieri
veroz 7 lapidatū ppter solitariū il
lum: tāq per ipsū deus panē 7 a
quā inhabitatibz ciuitatē illā psta
ret atqz saluaret eos: 7 dicebat:
qz si h finierit. sil oēs moriemur
Facta autē hōa exiit9 ipsi9: vidit
stat ille tartariū iferni dñdente
sup solitariū illū habentē cadente
igneū: 7 audiuit vocē dicentem.
Dicit aīa ista nō fecit me req̄sce
re vel vna hōa in se: sic neqz tu
miser eart euellens eam. **D**epo
nēs igiē tartariū ille quē tēbat
cadente igneū in vortē solitarij il
lius: p multas hōas torquēs e
um abstraxit aīam eius. **P**ost h
aut ingressus stat ille ciuitatē in
uenit hōiem pegrinū iacentē i pla
tea egrotū. nō habentē qui ei curā
adhiberet: et māsit cū eo diē vñā
Et cū veniss9 hōa dormitiōis e.9
cōspiciat stater ille michaelē 7 ga
brielē descendentes ppter aīam ei
us: et sedens vnus a dextēis ali
us a sinistris eius cogabāt aīam
eius vt egredere. **E**t nō exibat
q̄i nolēs tūqz corp9 suū **D**icit at
gabriel michaeli **A**ssume iā aīaz

istā vt eam9 **C**ui michael rñdit
Iussi sum9 a dño vt sñ doloē ei
at: iōz n̄ possum9 cū vi euellē cā
Exclamauit autē michael voce
mag diās **D**ñe qd vis d aīa has
qz n̄ acq̄sāt nob vt egrediat **V**e
nit eis vox diās **E**cce mitto dauid
cū cythara et oēs psallētes iherlū
vt audies psalmodiā ad vocē ipōz
egrediat. **C**umqz descendissent
omnes i arāitu anime illius can
tantes p̄mnos: sic exiliens ani
ma illa sedit in manibus nichae
lis: et sic assumpta est cū gaudio

Dicit iterū q̄ d de quodā sene
qz venit aliqñ in ciuitatē vt
venūdarēt vasa que opatus fuerat
Et cū explicauiss9 ea: contigit eū
sedere ante ianuā cuiusdā diuitis
q̄ iā moriebat **S**enex g ille scēs
vidit nigros eqs 7 ascēsoēs eoz
nigros ac terribiles hñtes siguli
baculos igneos i māib9 suis. **C**ū
vō puenisset ad ianuā illā statue
rūt eqs suos foris: 7 itrauit vnus
q̄s cū festiatiōe **I**nferi9 at ille vi
des eos clāuit voce magna diās
Dñe adiua me. **A**t illi dixerūt
ei **N**ūc mēor fāis es dei qñ ē sol
obscuat9 ē? **Q**uāē vñ i hodiernā
diē n̄ exq̄sti eū xdu adhuc ē splē
dor eāt diei? **N**ūc aut i hac hō: n̄
ē tibi portio sp̄ci neqz solatiōis.

Dixerūt p̄res fuisse quēdā ma
chariū: q̄ i sichi p̄m9 mōstērū fecit
Est ei loc9 ip̄e hēnu lōge a nitra
hñs itūallū itñcer9 diei 7 noctis

Est autē grāde pīculum eūtib; &
ibidem **D**i enī modicū quis ober
tauent; vagatur pīditans p herē
mū **S**ūt autē illic ōnes pfecti viri
nec aliquis impfec9 potest i eotē
loco tam seroa pducere; qā ōnino
ardus est et absq; ulla cōsolatioē
eoz; que necessaria sūt **H**ic igitur
pdiat9 vir machari9 cum esset ho
mo de ciuitate; conuict9 est aliqū
machario illi maiori **E**t cū venis
sent ad trāsfretādū nilum flumiū;
cōtingit eos igredi in nauī maioreē
in q; tribuni qdam duo cū multa i
trauerūt extollēta. **H**abētis it9
redam totam erā. et equos qbus
freni aurei erāt. et obsecūdātes q̄s
dā milites et pūros torques ha
bentes; atq; aliquos aureis vten
tes angulō. **V**idētis ergo tribu
ni illi hos duos mōchos retēs pā
nos indutos et in angulo sītētē
beatificabāt exiguitatem ipsozum
Unus ergo ex tribunis ait ad e
os **B**eati estis vos; qā huic mun
do illusi sitis **R**espōdens autem ille
vrbani9 machari9; dicit ad eos
Nos qdem mūdo isti illusimur;
vobis autē hic mund9 illusi sūt **D**ā
to tamē qā non volens hoc dixissē
Vetiq; enī beati diamur; id ē ma
charij. **A**tq; ille tribuni9 cōpunct9
in vbi9 ei9 regressi s; domū expo
nauit se vestimēta sua et cepit eē
mōch9 facēs elemosinas multis
Dicebat de eotē abbate macha
rio maiore qā dū abulaēt a

liqū in heremū inuenit caput hoīs
i terra iacens **E**d cū mouēt cum
virga palmea quā in manu habe
bat; locutū ē caput illud ad eum
Cui dixit senex **Q**uis es tu? **R**es
pōdit caput illud ad senē. **E**go s
tam sacerdos gētiliū; qui cōmans
bat in hoc loco **T**u vō es abbas
machari9; q; habes spm̄ sctū dei
Quāq; ergo hoc a misert9 fueris
eoz; q; sūt in tormētē et orauēis p
eis; tūc cōsolāc pusillū. **D**icit ei se
nex **E**t q; est ista cōsolatio? **R**ndit
illud caput **Q**uātū distat a him a
terra; tūc est ignis sub pedib9 nos
trō. et sup caput nostrū **D**icētib9
autē nobis in medio ignis; nō est
ut q̄s facē ad facē videat proximū
suū **A**it ergo senex cū fletu **V**e il
li dicit in quo nat9 est heremē si est
hec cōsolatio supplicij. **R**urs9 dicit
senex **E**st peius tormētum hū9;
Respōdit caput illud maior pena
subt9 nos est **D**icit ei senex **E**t q;
st i ipā? **D**icit illi caput illd **N**os
q; ignorauim9 deū. vlt modicū ali
quid misēcordie habet9. **H**ij vero
q; cognouerūt deū et negauerūt nō
fecerūt volūtātē ei9. hū sunt q; sub
tus nos sūt **E**t p9 hec sumens se
nex caput illud. sepeluit

Ostāte ecclē abbati machario
i cella sua venit ei vox dicēs
Machari nōdū puenisti ad mēsu
rā mēti illaz duaz muliez illi9
ciuitatē **S**urgēs ergo senex mane
accepit vga suā palmeam et cepit

pergere in ciuitate. Cū g̃ p̃uēss̃ i
eam: repto loco pulsauit ianuā.
Egressa aut̃ una: suscepit eū i do
mū suā. Et cū sediss̃ vocauit eas
Que cū venisset: sederūt cū eo. A
it aut̃ ad illas senex. Propt̃ vos
tū laborē p̃tuli: dīate itaqz nūc
iū opatiōēz vram. At ille dixerūt
Crede nobis. qz hac nocte nō fui
mus in cubili s̃ i vīre n̄re. Quā
g̃ opatiōē possum9 hēre? Atueō
senex cū satissāoz rogabat eas:
vt māifestaret ei actū suū. Tunc
dixerūt ei. Nos q̃tē scdm̃ sc̃līn ex
nee sum9 nob: placuit aut̃ nob
mūdere duob9 frīb9 scdm̃ carnē.
Quidēā ānos hodie nos due ha
bitauim9 i hac domo: nescim9
si aliqn̄ litigauim9 adiūcē. ā vl
turpe s̃monē dixit vna ad alterā
s̃ i pace ⁊ cōcordia pegim9 totū
sep9 h̄c. Dubitauit aut̃ nob in
aīnū īgredi moāsteriū vginū: ⁊
rogati vīr n̄r nō nobis cōseferūt
in h̄. Cū vero minime valuisse9
obtinē h̄mōi cōsiliū: dīl posuim9 v
troqz testamētū int̃ nos ⁊ deū:
vt v̄s ad mortē p̃ os n̄r nō egre
diat̃ s̃mo s̃ lāt̃. Audīēs h̄ abbas
machari9: dixit. In veritate qz nō
ē virgo. neqz sub marito age n̄s.
neqz moāch9 neqz secular̄: s̃ de
us scdm̃ vniū aiū s̃ p̃positū oīb9
p̃st̃ at sp̃itū sanctū.

Dixit p̄res de quodā sene
magno. qz cū ābularet i h̄e
mū vidit duos āgelos comitātes

seu: vnū a dextris ⁊ aliū a sinis
t̄is suis. Cū vero ābularet iuene
nerūt i via cadauer iacēs: ⁊ coope
ruit senex nates suas p̃p̄ fetozē.
Fecerūt aut̃ ⁊ āgeli s̃l̄t. Et p̃fec
ti pusillū: dīat eis senex. Et vos
h̄ odorati estis? Qui dixerūt ei.
Nequaqz: s̃ p̃p̄ te coopenimus
et nos. Nā imūdiāā mūdi hui9 n̄
odoram9. neqz appiat nob s̃ ani
mas q̃ p̄cōz fetozē h̄nt ip̄oz odo
rem nos h̄oremus.

Tūc rogauit qdā s̃t seniore dicens
Quō aīa mea diligit imūdiāā?
Dīat ei seior. Aīe quīte corpales
plem̄z desiderāt passiōē: s̃ sp̃us
dei ē q̃ eas p̄tūz. Flere g̃ debem9.
et i mudiciāz n̄as attēdē diligēt̃.
Vidisti mariā quē admodū cū se
ad sepulcū dñi idm̄ar: vōuit eā
dñs? Dic erit ⁊ aīe. Finit liber
quart9 vitasp̄m. ⁊.

Hec sūt vba v̄j. q̃ misit abbas
moyse abbat̃ pastoz̃ i q̃b9 atine
ē q̃sumata vīr9 ⁊ p̃fāo mōchi.

Dixit abbas moyse.
P̄mo qz debet h̄o q̃
si mortuus ēē s̄oio suo
mori aīo suo: vt non
diūdicet eū i aliq̃ cā. **V**deo dī
at q̃a debet h̄o mortificare seipsū
ab oī re mala p̄usq̃ egrediat̃ de
corpe: vt n̄ leat̃ vllū h̄p̄ez. **V**3o dī
at n̄ h̄uēt h̄o i corde suo qz p̄cōz
ē: de9 nō exaudiet eū. Dīat ei s̃r.
Quid ē i corde h̄re qz p̄cōz est?
Dīat ei senex. Si q̃s pōt̃ p̄cā

suatū videret p̄ca p̄xi **Quarto d'**
Nisi p̄sentat aq̄ orōi: iuanū la
 borat hō **Et** dicit ei fr̄. **Quid** ē cō
 siliū q̄d dicit ei orōi: **Rōdit** senex
Ut ea p̄ q̄bz oram⁹ si iā n̄ facia⁹
Qm̄ enī hō dimiserit volūtate suā
 tūc ei cōsiliat de⁹: ⁊ suscipit orō
 nē e⁹ **¶** **Quinto** it̄ roga⁹ fr̄ senē di
 cēs **Pat̄** i oī labōē hōis qd̄ est qd̄
 eū iuuat? **De**nt̄ r̄ndit. **Fiducia**
 erga deū **De**scriptū ē ei **De⁹** nē
 t̄fugū ⁊ virt⁹: adiutor i tribula
 t̄ib⁹ q̄ iuenerūt nos n̄is **Dicit** i
 t̄m fr̄ **Ieiunia** ⁊ vigiliē q̄s facit hō
 qd̄ efficiat? **At** ei senex **Qm̄** ip̄a
 s̄ q̄ faciūt humiliari aīam **De**scriptū
 ē ei **Vide** humilitatē meā ⁊ labōrē
 meū: ⁊ d̄tte oīa p̄ca mea **Di** ḡ
 fecerit aīa labōres istos: miserebi
 ē s̄ cā de⁹ p̄t̄ eos **¶** **Sexto** it̄ ro
 gavit stat̄ senē. **Dicēs** **Quid** facit
 hō i oī t̄ptatōē veniente sup̄ se. ⁊
 i oī cogitatōē inīuā? **At** illi se
 nex **Flē** t̄t i q̄sp̄aī boītatē dei vt
 adiunx̄ eū ⁊ t̄q̄scait velocit̄ si ro
 gat̄ facit̄ **De**scriptū ē ei dñs in ad
 iutor. n̄ t̄iebo qd̄ facit in hō **¶** **Sep**
 tio it̄ roga⁹ eū iterū frater dīcēs.
Eae hō cedit suū suū p̄t̄ p̄am?
 qd̄ d' su⁹ ille? **At** ei senex **Di** bo
 nus suus ē dicit **Peccauī** misere
 re mei **Dicit** ei stat̄ **Richil** aliud
 dicit? **Rōdit** senex **Nō** **Ex** q̄ enī
 culpā suā s̄ seipsū posuerit ⁊ dixe
 rit peccauī: statū miserebit̄ ei dñs
 suus **Finis** at̄ h̄z nō iudicat̄ p̄xi
 mū **Qm̄** ei man⁹ dñi occidit eē p̄

megritū i t̄rā egipti: nō cāt do
 m⁹ i q̄ nō ē s̄ mortu⁹ **Dicit** ei fr̄
Quid ē h̄ v̄bū? **Rōdit** senex **Qm̄**
 si cōsp̄erit⁹ p̄ca m̄ān viderem⁹
 p̄ca p̄xi **Stulticia** ē cñi hōi h̄nti
 mortuū suū: eo t̄lato abire ⁊ flere
 mortuū p̄xi sui **Mori** aut̄ p̄xi tu
 o. h̄c ē portatē p̄ca tua: ⁊ s̄n cogi
 tati esse ab oī h̄ie qz iste bon⁹ ē
 et ille mal⁹ ē. **Et** ne f̄as malū
 vlli h̄i: neqz cogites malū in cor
 de tuo i aliquē neqz spreueris ali
 quē facientē malū. neqz acq̄scaas
 facientī malū p̄xi mo suo ⁊ noli
 gaudere cū eo qui facit malū p̄xi
 mo suo: ⁊ h̄c est mori p̄xi mo suo
Et noli obloqui de aliquo: sed
 dīcto de⁹ cognoscat vnūquemqz.
Noli ergo obedire detrahenti: ⁊
 neqz congaudeas ei in detractōē
 ipsius. **Noli** odisse obloquentem
 p̄xi mo suo ⁊ noli detrahēre p̄xi
 o et h̄c est nolite iudicare ⁊ nō iudi
 cabimur. **Non** habeas inīciāas
 cū quocūqz h̄ie ⁊ neqz retinueris
 inīciāas i corde tuo. neqz odio
 habeas eū qui inīciat̄ cū p̄xi mo
 suo: ⁊ non consentias inīciāis
 ipsius. **Noli** despicere eū qui inī
 ciāas habet cū p̄xi mo suo: ⁊
 h̄c est pax. **In** h̄is temetipsū cō
 solare. **Modico** tempore ē labōr:
 et in sempiternum est requies.

Gratia verbo dei. Amen.

¶ **Explicat** liber
 quartus de vita sanctorū
 patrum heremitarū.

Ināpit plogus in quintum li
brū vitas patrum

Iacet ab exordio
cōscriptionis nre
voluntas nobis
fuerit oia que de
cōversatione san
ctorū pīm sciē po

tui⁹ quatuor libris cōprehēdē p⁹
modū tamē cōsiderantes singula
quātū supaddim⁹: ne forte legēti
b⁹ aut librorū qntitas aut sciātū
displiceret cōtinuata numerositas
Cū enī in toto volūis hui⁹ corpe
breuiū sciātū tāta sit copia ⁊ eas
plixē sentēas addeāri vix possint
habito nobiscū cōis iudicio arbi
trati sumus hic modo laborē nēm
lectoris atq; auditoris grē cōmen
dādū: si quītē et breues et longe
sine p qtuor āteriores libros mix
ti reuelandi causa fastidiū ponere
collā vero sentēciolarū plima pte
in vnū libellū quasi minute quedā
et gēmarū fragmia in massam ali
quā cōflaretur. **P**entēciolas autē
diām⁹ qtu ad numerū dōnū **C**e
terū quedā inueniuntur qto verbis
breniores tāto sensibus fortiores:
ādeo ut si qis eas pfulius exponē
qrat tot⁹ sibi adesse necessario de
beat **D**ane aliter nobis disponē
tib⁹ a dño faciū esse credim⁹: vt
egiptiorū patrū celestis cōuersati
o legalīū librorū numero signare
tur quos ipse dñs de ptate egipti
id est tenebrarū eripuit ⁊ in cordi

bus eorū euāgelice legis decreta
spūs sātī sūlo cōscripsit. **H**orū igit
tur intuetes exitū cōuersationis si
dem ppositū imitemur et studiū
ut socij passionū efficiā cōsocij ef
ficiamur et pmiij

Ināpit liber quīt⁹ de cōuersa
tioē et institutioē sanctorū patrum

Replicas senex qū
benificia p huamita
tem xpi nobis exhi
bita fū cūda dixit.
Propē te homo sal
uator natus est. **p**pe hoc venit fili
us dei ut tu salueris: fact⁹ est hō
manēs de⁹: fact⁹ est puer fact⁹
ē lector. **A**ccipies nāq; libzū legit
in synagoga dices. **p**pūs dñi su
p me eo q vixit me: euāgelizare
paupib⁹ misit me **F**act⁹ est subdy
acon⁹: fact⁹ nāq; de fune flagel
lū omēs eiecit de templo oues ⁊ bo
ues ⁊ cetera. **F**act⁹ ē dyacon⁹: p
āngēs enī se lintheo lauit pedes
discipulorū suorū: pāpiēs eis fra
trū pedes lauare **F**act⁹ est pfbiter
sedit in medio mgtōz populū ta
cēs. **F**act⁹ est ep⁹ et accipiens pa
nē ⁊ benedixit ⁊ fregit de dit disci
pulis suis ⁊ cetera **F**lagellat⁹ est
ppe te: magis at ppter nos cruci
fixus mortu⁹ q ē ⁊ tūc die resur
rexit ⁊ assumptus ē **O**mnia ppter
nos suscepit i se oia iuxta disposi
tionē: tōnia in ordine. **O**mnia sub
sequēt est opatus ut nos saluaret
et tu ppe eū nō toleras? **D**imus

Jobz. vigilem. facimus orōni
bus ut que placita sūt ei faciētes
saluari possim. Joseph nonne in
egypto est venditus i terra aliēa?
Tres pueri in babilone captiui?
nūquid cuius q̄ habuere noticiā?
Tamē deus patrocinat⁹ ē eis:
suscepitq; et gloriificabat eos qz ti
mebat eū. Qui dat aīaz suā deo nō
habet p̄riā volūtate: sed expec
tans dei arbitriū nō laborat. Nā
si tuam vis facere voluntatē non
cooperāte deo: nimis fatigaris.

Hater interrogauit senē di
cens. Que res sit bona quā
faciā et viuiam in ea? Et dixit se
nex. Deus solus scit quod bonū ē
Sed tñ audiui quia iterrogauit
vñus abbatē nestorionē magnū
qui erat amicus anthoni abbatis
et dixit ei. Quod est opus bonum
ut faciā? Et ille rēdit ei. Non
sūt omnia opera equalia. Scrip
tura dicit qz abrahā hospitālis
erat. et deus fuit cū eo: et helias
diligebat q̄tē et de⁹ erat cū eo: et
dauid humilis fuit et deus erat cū
eo. Quod ḡ vides aīam tuā se
cū dum deū velle hūc fac: et custo
di cor tuū purū.

Abas thame cū esset mori
turus dixit discipulis suis.
Nolite habitare cū hereticis: neq;
habeatis noticiā iudicū: neq; sint
manus vestre aperte ad cōgregan
dum aliquod sed magis sint exten
se ad tribuendū.

Dixit abbatisa matera
Multi in monte positi ea
que sūt popularia egri
tes perierunt. Melius enim est vñ
cum multis sit et solitaria vitam
agat volūtate: q̄ cū solus sit esse
velit cū multitudine p̄posito mētē.

Senex dixit sēper debet mo
nachus emere quietem sibi
ut contemnat etiam si corporalis
contingat euenire dispendium.

Proterius aliquādo abbas
pastor in egipto vidit mulie
rem in monumento sedentem et a
mare flentē: et dixit. Vi veniant
omnia delectabilia mundi huius
non transseunt animum istius a
luctu. Ita et monach⁹ debet sem
per habere luctum in semetipso.

Transibat alia vice cū abba
te anub in p̄tibus dyolphi et
venientes circa monumēta viderūt
mulierē nimis se a tēte et flentem
amre. Qui stantes intende bāt in
eam. Paululū autē p̄cedentes oc
curreunt ei: et interrogauit e
um abbas pastor dicens. Quid h̄z
mulier ista q̄ sic plozat amae. Vi
dit ei ille. Mortu⁹ ē marit⁹ e⁹ et fili
us et frater. Et respondens ab
bas pastor: dicit abbati anub.
Dico vobis. quia nisi homo om̄s
voluntates sue carnis mortificau
erit et posse deit luctum hunc non
potest mōch⁹ fieri. Tota ei vita
mulieris hui⁹ et mens ē in luctu.

Dicit iterum abbas pastor. Tunc duplex est quia operatur et custodit

Frater interrogavit eundem dicens. Quid facio? Dicit ei quoniam venit abraham in terra reppmissionis monumentum sibi copavit et per sepulcrum terram in hereditatem cepit. Dicit ei frater. Quid est sepulcrum? Dicit ei senex locus flendi et lugendi.

Arrauerunt de abbate hoc et de abbate theodoro quia misisset caprinam pellem in cellam suam et dixerunt sibi ad invicem. Vinos visitaverit deus modo. quid facimus? Et flentes reliquerunt locum ex latere et sic recesserunt in cellas suas.

Interrogavit frater senem dicens. Unde est abbas cor meum dum non timet deum? Dicit ei senex. Puto quia si habet teneat in corde suo increpationem et possideat timorem. Dicit ei frater. Quid est increpationis? Dicit ei senex. Ut in omni re habet increpet animam suam dicendo ei memor esto quia te oportet deo occurrere. Dic autem et hoc. Quid volo ego cum hoc? Existimo autem quia si quis in his permanet. veniat ei timor dei.

Dixit senex. Quae admodum umbra corporis nostrorum et bigas nobiscum accersimus. sic tebe mus fletum et compunctionem nobiscum habere ubique sumus.

Quidam frater interrogavit senem quendam dicens. Abba

dic mihi aliquod verbum. Dicit ei senex. Quando percussit deus egiptum non erat domus non habens lucum.

Quidam frater interrogavit senem quendam dicens.

Quomodo desiderat anima mea lacrimas. sicut audio senes lacrimantes et non veniunt et tribulatur anima mea? Et dixit ei senex. Filij israel post quadraginta annos intraverunt in terram reppmissionis. Lacrimae ergo sunt terrae reppmissionis et ad quas si perveneris iam non timebis bellum. Ita enim vult deus affligi animam ut semper desideret ingredi in terram illam.

Arrauerunt de abbate dyoscoro de mansias quia panis eius coctus erat et farina lenticulae et per singulos annos ponebat sibi legem cuiusque unius observationis id est non occurrere uno anno alienum non loqui aut non gustare aliquid coctum aut non comedere aliquid pomorum aut olera. et in omni tempore sic ita faciebat et persiciens unumquodque sic aliud assumebat et per annos singulos sic faciebat.

Senex quidam dixit. Ne quod desideraveris aliquando manducare et comedere aut quod tibi apponitur. sciens tibi a deo transmissum et gratias illi agere. Melius est enim contra voluntatem tuam comedere carnes et pisces cum delectatione.

Dixit abbas theodorus Inopi
a panis tabescent monachi
corpi? Aliter autem quidam seniorum
dicebat: quia vigilie plus tabes-
cunt corpi?

116 **Q**uassianus abbas dixit: quia
narravit nobis abbas moy-
ses quod ei dixit abbas serapion quia
cum essem iuuenis et sederem cum
abbate meo theona et manducare
unus. surgens a refectioe secundum
opera dyaboli rapui unam paximam.
et manducaui eum occulte nesciens
te abbate meo. Cum ergo perseuera-
rem aliquanto in impore hoc faciens
cepit ipsum viuum dominari. et non
pualebam me ipsum retinere: sed so-
lummodo adiudicabar a propria con-
scientia. et seni dicere confutebar.
Contigit autem secundum dispositio-
nem dei ut quidam venirent ad se-
nem utilitatis anime sue causa: et
interrogabant eum de propriis co-
gitationibus. Respondens autem
senex dixit: quia sic monachis est
noxium et letificat demones: quod
si velint cogitationes suas spiritu-
alibus patribus. Locutus est autem
eis et de continentia. Et cum hec
dicere cogitans ego quia deus
revelavit seni de me compunctus
cepi flere: et etiam paximam de si-
nu meo quem male consueveram
rapere: et prosternens me in pavimen-
to postulabam de patribus: ne eis ve-
niam: et orationem pro cautela
futurorum. Tunc dixit senex. O

fili liberauit te de captivitate ista
etiam confessio tua: et de monem
tenebrante cor tuum per taciturni-
tatem nunc aduersus teipsum consi-
tendo interfecisti: que usque hactenus
dominari permiseras neque contra
dicens neque alio modo increpas eum.
Amo autem nequaquam locum habebit
in te: quippe qui ex corde tuo in a-
perto excussus es. Recedunt autem fini-
to sermone senis: ecce ope quod dixit
apparuit: quia velut lapida ignis
egressa est de sinu meo et implcuit
totam domum fetido odore: ita ut pu-
taretur qui aderat quia sulphuris plu-
rimum fuisset incensum. Et dixit senex.
O fili ecce verborum meorum per libera-
tionis tue signum quod factum est pro-
pterea dominus docuit mentem.

Dixerunt abbati pastori de
quodam monacho qui non bibe-
bat vinum. et dixit eis quia vinum mo-
nachorum non est.

Dicebant de abbate pioze quia
ambulando comederet. Et in-
terrogante eum quodam fratre quid
sic manducaret respondit non se hoc
velut opus aliquod agere sed velut quo-
dam superfluo uti. Alii autem de hypocrisis inter-
roganti respondit ut non velut comestio
corporalis delectationem animam habeat.

Santa syncretica dixit quia
opozet nos quod huiusmodi pro-
positum sumpsimus castitatem quam
summa est retinere. Etenim eius a-
pud seculares videtur castitas ob-
seruari: sed adest eis et stulticia.

propterea alij omnib9 sensib9 peccant. Nam et aspiciunt indecent. et vident inordinate. Item dixit. Non te decipiat diuitiū seculi hui9 delitie tanq̃ aliquid vtile habentes in se. Et enī illi delectatiois causa autem diuerso modo condiedī abos honorat; tu autē i iunio et abiectio ne aboz abundantia. delectatiū illorum sup̃gredere. Sed non facere pane neq; desideres vinum et c.

Expertius abbas dixit. Monachus qui non retinet linguā in tempore furoris; neq; passionum corporaliū retentor erit aliquis.

Fratres conuocati sunt i se hi ut manducaret palmas; et erat aliquis infirmus de nimia abstinentia. Qui tussiens excreabat flegma; quo nolente de sputo ei9 venit sup̃ aliu fratrem. Qui cū a cogitatione sua compelleret dicere ei. quiesce iā et non excreas sup̃ me ut superaret cogitationes suas tulit quod excreauerat et mittens in ore suo statim comedit illud. Et tunc cepit ad seipsum dicere. Aut non dicas fratri tuo quod eū conturbat; a manduca quod horres.

Dixit abbas cassianus; quia dixerit nobis abbas moyses. Bonum est non ascendere cogitationes; sed senibus spiritibus et discretionē habentibus manifestare eas; non hi9 qui tū tempore senes sūt qm̃ multi ad etatē respicientes et cogitationes suas

dicentes eis qui experimentū nō habent. pro consolatione ad desperationē ultimā perueniunt.

Iterrogauit frater senem dicens. Si inuenerit monachus peccatū affligitur velut qui de et factu in deteriore statu pvenit. et laborat donec resurgat. Qui autē a seculo venit. velut qui inuicem fecerit pfiat. Et respondēs senex dixit. Monachus temptationē iacens; sic est tanq̃ domus que cadit. Et si sobri9 fuit i cogitatione sua edificat eā q̃ corruerat domū inueniēs materias ad edificatiū p futuras; habēs posita fundamenta et lapides et arenam et cetera que necessaria edificatiō. atq; ita velocē fabricata pfiat. Ille autē q̃ nec effodit nec fundamētū misit nec hēt aliqd̃ eoz que sūt necessaria sed i spe dimittens se si quo modo aliquādo perficiatur. ita est et monachus. Si in temptationem ceciderit et conuersus fuerit ad dominū habet plurimū apparatū. meditatio nem diuine legis. psalmodiam. opus manuum. orationem et cetera. que sūt fundamenta spiritualis edificij. Qui autem recens est in conuersatione donec isic disat. ille primum ordinem inueniet.

Senex dixit; quia securitas et taciturnitas et occultata meditatio parturiunt castitatem.

Frater quidam interrogavit se-
nem quid diceret. Quid faci-
o quia cogitatio mea semper fornicatione
intentata est et non dimittit me
quiescere vel una hora? et affligi-
tur ex hoc anima mea? Ille autem
dixit ei. Quando demones cogita-
tiones in corde tuo seminant et sen-
tis hoc non colloquaris cum animo
tuo quoniam demonum talia est sug-
gerere. Et licet non negligant hec
immittere tamen non torquent de-
mones. In te est ergo suscipere et
non suscipere. Respondens autem
frater dixit seni. Et quid faciam quia
fragilis sum et superat me passio hec.
Ille autem dixit ei. Intentus esto ad
huiusmodi. Pater autem quod fecerint
madianite quoniam cœnauerunt fili-
as suas et statuerunt eas in conspectu
israelitarum non tamen extorserunt
alicui ut misceretur cum eis: sed quod
voluerunt incurrerunt in eas. Alij
autem indignantes comminati sunt
et cum iteritu eorum qui presump-
serant vlti sunt fornicationem. Ita
agendum est et de fornicatione
et quando demones iniaurum faci-
unt loqui in corde tuo non respon-
deas eis sed surges ora et age pe-
nitentiam dicens. Fili dei miserere mei.
Dixit autem ei frater. Ecce meditor
abba: et non concupiscentia in corde meo.
quia nescio virtutem verbi. Et ille
dixit. Et tu tantum meditare. Audi-
ui enim quia dixerit abbas pastor:
sed alij patres hoc verbum quoniam

incantator virtutem verborum que dicit
nescit. Sed serpens audit et scit. Tu
tem eorum que incantant: et sub-
iatur incantanti et humiliatur. Sic
et nos quibus ignoremus virtutem
eorum que loquimur demones ta-
men audientes terrentur atque dis-
cedunt.

Dixit senex qui cogitatio for-
nicationis fragilis est velut
papyrus. Si ergo iactet in nobis:
et non adquiescentes perijamus il-
la a nobis: facile cupitur. Nec es-
sarium igitur est ut sit discretio in co-
gitatione nostra: quia agnoscamus
quia hijs qui non consentiunt expo-
sita est corona.

Erotavit aliquando abbas
arsenius in sythia: et opus ha-
buit in necessitate sua usque ad unam
siliquam nummis. Et cum non inveniret
accepit a quodam velut in elemo-
sinam et dixit gratias tibi ago do-
mini ne quia me fecisti dignum pro
nomine tuo ad hoc pervenire ut
egens elemosinam postularem.

Narrauerunt de beato agatho
ne quia longo tempore cel-
lam sibi cum suis fabricaret. Quam
cum perfecissent et cepissent illic ha-
bitare vidit in ipsa prima ebdoma-
da quendam non utilem sibi: et dix-
it discipulis suis illud quod domi-
nus apostolis dixerat. Surge et
amue hinc. Discipuli autem eius
contristati sunt valde dicentes.

Si omnino voluntate habeas mi-
gradi hinc et quod tantum labore susci-
nuimus edificantes longo tempore
cellam? Inapuerunt autem homines sancta-
lizari in nobis et dicere Ecce iterum
migrant nunc qui sedentes. Ille autem
cum eos vidisset pusillanimes effec-
tos: dicit eis. Et si scandalizant
aliqui: sed iterum sunt alii qui edifican-
tur et dicant Beati sunt isti qui pro-
pter deum migraverunt: et sua omnia
contempserunt. Veritatem dico vobis:
qui vult venire veniat: quia ego
intem vado. Illi vero prostraverunt se
in terram cogantes ut concederet
eos secum abire.

Habes theodorus cognome-
to firme habebat tres codi-
ces valde bonos. Et cum venisset ad
abbatem matharium dixit ei: quia habe-
o tres codices et profecto ex lectione
eorum: sed et fratres petunt eos ad legē-
dum et ipsi proficiunt. Dic ergo mihi
quid de his facere? Et respondens
senex ait. Boni sunt quidem codices: sed
magis omnibus est nichil possidere.
Quod cum audisset abiit et redidit
memoratos codices. De diebus illi
gentibus precatur eorum.

Narrauerunt quidam patrum quia
venit aliqui fratres aliquis in
conventum cellam coram abbate ysaac
vestitus modica cuculla. et insecta-
batur eum senex dicens. Hic mona-
chorum est habitatio: tu autem secula-

ris es: et non potes hic esse. Dice-
bat fratribus abbas ysaac. Pa-
tres nostri et abbas patero vetustus et
de multis precibus iuratis uteba-
tur: nunc autem utimur precibus ves-
tribus. Discedite hinc: desertastis
locum hunc. Quando autem profecturi
erant ad messē dicebat eis: iam
vobis nulla mandata dabo: quo-
niam non observatis.

Dixit quidam frater abbati pater-
famoni. Quid faciam: quia durum
est michi vendere quod manibus meis
laboro? Et respondens dixit
quia abbas sisyphus et ceteri vendebant
opera manuum suarum. Hoc enim non
ledebat: sed quando vendis semel. dicit pro-
cium spectatum quas distraxis: et si
vis relaxare modicum precij in te est.
Dic enim et quicquid inuenies. Ita-
rum dixit ei frater. Si habeo quod
sufficiat necessitatibus meis alium
de: videtur tibi ut non cogites de
labore manuum? Respondens se-
nex dixit. Quantumvis habeas
non negligas operari: et quantum-
vis potes fac. tantum non cum turbe-
la animi.

Interrogata est beate memo-
rie sindetica. si perfectum bonum
est nichil possidere. Et illa dixit. val-
de bonum est hijs qui possunt. Et
enim hijs qui tolerare possunt tri-
bulationem quidem carnis ha-
bent. sed anime requiem possident.

quonia sicut fortia vestimenta dum
calcantur et pedibus sepius reuersa
tur loquantur atque incandescunt. ita
fortis anima per voluntaria pauperta
te amplius confirmatur

Dixit abbas amonias. quia qua
tuordecim annos fecerit in stithi
de panis deum nocte et die ut dona
ret ei virtute supandi iram

Hicater quidam sedens singula
ris turbabat: et pergens ad ab
batem theodorum de freme dixit ei quia
turbaretur. Venex autem dixit ei. Va
de humilia mentem tuam et subde te:
et habita cum alijs. Abijt ergo in
montem et mansit cum alijs. Et reuer
sus est postea ad senem: et dixit ei
Nec cum alijs hominibus habitans qui
est inuenio. Et dicit ei senex. Si so
litanus non requiescis neque cum alijs:
cur voluisti te monachum facere? Non
ne ut sustineas tribulationes? Dicit
ergo michi quot annos habes in
habitu isto. Et dicit ei. Otto. Et di
cit ei senex. Crede michi habeo in
habitu isto septuaginta annos. et
nec uno die potui requiem inuenire.
tu in octo annis requiem vis habere

Rursus interrogauit eum frater
quidam dicens. Si fiat subito
sonus tuine alicuius? sit tibi timor
abbatis? Et dixit ei senex. Si celum
te adherat: theodorus non formi
dat. propositerat quidem peribit ad de
um ut auferret ab eo formidinem: et
propterea interrogauerat eum fra
ter

Bata syndetica dixit: quia de
abolus cum per stimulos praepta
tis non mouerit. diuitias adhibet
ad seducendum. Et dum per contumelias
et opprobria non praeualeat. laudes et
gloriam adhibet: simulque per salutem
corpis mittit. Et cum delectationi
bus seducere non potest: per molestias
quae contra notum eueniunt animam co
nantem subuertere

Dixit abbas pastor. Quemad
modum imparatorie spatari
us semper illi astat armatus: ita et
animam aduersus de monum insidias
oportet semper esse paratam. Hec dixit:
quia sanguis monachi in tempta
tionibus patitur

Dicebat senex propterea non per
mouemur quia nescimus in em
suras nostras: neque praecientiam habe
mus in ope quod cepimus. sed sine
labore aliquo virtutem volumus
possidere

Dicebat senex: quia antiqui non
cito migrant de loco ad locum
nisi forte per tribus rebus. id est si
quis erat qui contristeretur aduer
sus eum. et satisfaciens ei per omnia
non potuisset eum placare: aut iterum
si contigisset ut a pluribus laudare
tur: aut si temptatione fornicatio
nis inuenerisset

Interrogatus est senex quo
modo oporteat vigilare mo
nachum non scandalizari. quando vi
det aliquos ad seculum reuertentes
Et respondit. Intueri sint monachus

canes qui venantur lepores et flant
vni ex eis videns lepore isequit
ceteri autem non modo canes videntes
currentem aliquem diu cum ipso currunt
postea vero lassati post se reuertunt
solus autem ille qui vidit lepore insequi
tur donec comprehendat: nec impedi
tur ab intentione cursus sui super illos
qui post se reuertunt: sed neque de pra
cipiis neque de vepribus neque de sil
uis cogitans: sed in spiritibus aliquo
modo inuictus tradit et punitur et
non acquiescit donec comprehendat ita
et monachus vel qui dominum Iesum cris
ti querit eum inde finiter intencat. et
qui occurrunt scandala omnia pertrat
donec ad crucifixum perveniat

Senex dixit Sicut arbor frui
tificare non potest si semper trans
feratur et transplantetur de loco ad
locum: sic nec monachus frequenter
migrans in celestibus potest fructi

Fificare.
Abbas ammonas de loco qui di
citur raihu interrogavit abbatem si
sibi dicens Quando lego scripturas
vult cogitatio mea ornare sermo
nem: ut patius sim ad interrogata
respondere. Et dixit ei senex Non est
opus: sed magis de puritate me
tis provide tibi securitate et dicendi
sermonem

Dixit abbas athonis Quia
non permittit deus bella exata
in generatione hac. quoniam scit quia infir
mi sunt et portare non possunt
Eugenius abbas dixit Mens

erantem vel nutantem solidat lectio
et vigilia. et oratio. concupiscentiam
vero ferventem mactat esurica
et labor et sollicitudo. iracundia autem
perturbata repmit psalmodia et lon
ganimitas et misericordia. si hec
oportunitis temporibus et mensuris sine
exhibita: si autem importune et sine
mensura sunt ad parvum tempus perfici
unt. Que autem parvi temporis sunt noxia
magis quam utilia erunt.

Interrogavit aliquem abbas
Longinus abbatem lutu di
ces Habeo tres cogitationes. vna
ut ad peregrinationem pergam. Et res
pondit ei senex si non teneris lin
gua tua ubique preberis non eris
peregrinus. Et dixit abbas longinus
Alia cogitatio mea est ut ieiunium
biduanas leuando. Et respondit
ei abbas lutius. Isayas propheta
dixit Si circumveneris sicut aculeum
cervicem tuam: nec sic eras acceptum
ieiunium tuum. sed magis contine
mentem tuam a cogitationibus malis
Et dixit abbas longinus Tercium
est dispositum meum ut de cinem ho
minum aspiciam. Et respondit ei ab
bas lutius. Nisi prius corripueris
vitam tuam inter alios confusando.
neque solus habitans corrigere te
possint

Dixit abbas machetius. Si re
cordamur malorum quae inferunt
nobis ab omnibus: amputamus me
mori nostrae. Vultem recordandi domi
num Si autem recordamur malorum

que demones exstant: erim⁹ im
perforabiles

Interrogavit abbas ioseph
abbate pastore de immundis
cogitationib⁹ q̄ generat cor hūmi
nis et de vanis desiderijs. Et dix
it abbas pastor. Sicut quis clau
tes serpentem uel scorpionē in va
se et obturās eū. p̄cedente tēpore
omnino moritur: ita maligne co
gitationes q̄ studio demonū pul
lulāt. paciētia eius an immittūē
paulatim d̄ficiunt

Frater venit ad abbatem pa
storem. et dicit ei. Demino
agru meū: et facio ex ipso agape.
Dixit ei senex. Bonū opus facis.
Et discessit cum p̄posito animi et
ad iācabat ad agapem quam fac
ebat. Hoc autē audiens abbas
anub dixit abbati pastori. Non ti
mes deum q̄a sic loquit⁹ es fratri
illi? Et tacuit senex. Post duos
autē dies misit abbas pastor ad
fratē illū et vocavit eū ad se. Et
dixit ei audiente abbate anub.
Quid me i terro p̄stū illa die? q̄a
mens mea alibi erat? Et dixit ei
frater. Hoc dixi q̄a semino agrū
meū. ⁊ d̄ h̄ qd̄ colligo ex ipso facio
agape. Et dixit ei abbas pastor.
Putavi q̄a de fr̄e tuo illo q̄ laque⁹
est h̄c dices. Si autē tu facis h̄
nō est h̄c op⁹ mōchi. Ille autē cō
tristatus est. ⁊ dicit. Aliud opus
non facio: nec scio nisi h̄c. et non
possum nisi scire agrum meum.

Cū ergo discessisset cepit abbas
anub penitentiā agere apud abba
tem pastore dicens. Ignosce michi
Dicit ei abbas pastor. Ecce ab in
itio sciebam q̄ nō est opus mona
chi: sed scādū animā ei⁹ ad p̄fec
tum caritatē. Nunc autē abiit tris
tis: ⁊ tamē idipsum op⁹ facit.

Dixit iterū q̄ supra. Bonum ē
expunētum. Etenī expunē
to hūmines p̄bationes sunt. Dix
it iterū. quia est hūmo q̄ videt oēs
tacere. cor autē eius cōdemnat ali
os: h̄c ergo sine cessatiōe loquit⁹.
Et est ali⁹ a mane usq; ad vesp̄e
rā loquēs ⁊ taciturnitatem tence.
Hoc autē idē dixit. q̄a nunq̄
sine auditiū vtilitate locutus est.
Item dixit quia si sint tres in vnū
ex quib⁹ vn⁹ bene q̄scit: ali⁹ in
fietur. et gratias agat t̄rra?
vō min⁹ fiet eis ex sincera volūta
te. Nūc t̄rra similes sūt velut etiā
si vnus sint op⁹.

Dixit iterū abbas pastor. Vi
denerit tibi cogitatio de re
b⁹ corpi necessarijs ⁊ de legane
ris semel ⁊ et iterum venerit ⁊ de
legaueris quid fiet: iam t̄rra si
venerit non intendas ei. ociosa est
enim.

Item dixit abbas pastor:
quia dixit abbas amō. Est
hūmo qui portat toto tpe vite sue
secum. ⁊ nō potest de iicē arborē
Est autē alter habens vsum mādē
di. ⁊ i p̄uas plagē de iiat arborē.

Dicebat autē secūm discretionē esse
Iterū dixit voluntas hominis mu-
tas est eneus: et lapis patiens
inter ipsū et deū. Si ergo homo re-
liquerit hūc dīat ei et ipse quod in
psalmo scriptum est In deo meo
tūsgrediar mūm. et de 9 me 9 ipol-
luta via ei 9. Si enī iusticia supue-
nerit volūtati. laborat homo.

Habes pastor dixit q̄a frater
interrogauit abbate moysen
dicens. Qualis homo mortificat
se? Hō a proximo suo. Et respon-
dit ei. Nisi posuerit homo in corde
suo q̄a iam trīcūū habeat ī sepul-
tura: nō attingit ad hūc vbum.

Frater iterrogauit abbate
pastorē dicens. Quō oportet
monachū sedere in cella? Et dixit
ei senex. Pedere in cella ad id qd
manifestū est. hūc est ut faciat op9
manuū: et semel comedat et tace-
at et meditetur. Occulte enī p̄fice-
te in cella hūc ē ut portet vnus q̄s q̄
opprobriū suū in ōni loco quodū
q̄ p̄perit et ut ministerij horas
custodiat: et de occultis non negli-
gat. Si autē contigerit temp9 ut
vacat ab opere manuū. Intret ad
ministerium operis dei: et id sine
aliqua p̄turbatione consumet. Fi-
nis autē horum est ut comitatum
simul conuersantū bonum tene-
at: et quocetut a malorum comu-
tatu.

Santa syndetica dixit. Qui
sensibilis diuicias de labore

et p̄iculis maris colligunt. quāto
multa lucratur. tunc plura deside-
rant. et q̄ habent velut nichilum re-
putant. ad ea vero q̄ necdum ha-
bent omnē itentionem animi ten-
dunt. Nos autē et eoz q̄ querenda
sunt nichil habem9 et volum9 pos-
sidere q̄ necessaria sunt p̄pter timo-
rem dei. **D**ixit iterū q̄ sup̄a. Est
tristitia vtilis. et est tristitia q̄ cor-
rumpit. Tristitia vtilis est ut p̄
peccatū ingemiscam9: et p̄ igno-
rantia primoz et ut nō cadamus
a p̄posito. ut p̄fectionē bonitatē at-
tingam9. Hec sūt sp̄s vere tristi-
cie. Est enī et aduersarij nostri ad
hec q̄dam cōiūctio. Immutat nāq̄
tristitia sine aliqua ratione quā re-
diū appellauerūt. Oportet ergo ta-
lem sp̄m sepius orando et psallēdo
magis depellere. Iterū dixit. Est e-
nim ex immisione dyaboli extēsa
et dura abstīnēcia nā et sequaces e-
ius faciunt hec. Quā ergo discerni-
m9 diuinā et regalē abstīnēciam a
tirāico atq̄ dyabolico p̄icilo ma-
nifestū est q̄a p̄ mediocre t̄pus cō-
uersatiois tue vna regula ieiunij
sit tibi. Nam subito quatuor aut
quinq̄ dies continuos ieiunas: et
iterū aboz multitudinē soluis ieiunij
nū: hūc enī letificat dyabolū. De-
per enim quod sine mensura ē cor-
ruptibile est. Noli ergo subito ar-
ma tua expendere ne nudus inue-
tus in bello facile capiaris. Arma
enim nostra corpus nostrum est:

anima dñi nostra miles est. Verū
ergo diligētia presta: ut patus sis
ad id quod nāc est

Dixit senex: quia nulla
qua utimur signū est inōcēti
e: superhumeralē autē quo hume
ros et cervice alligam⁹. signū est
cruas. zona autē qua angimur. sig
nū est fortitudinis. Cōversemur
ergo iuxta id quod habit⁹ noster
significat. quia omnia cū desideri
o facientes nūq̃ deficiamus

Dixit abbas ammonas abba
ti eseo i iūcio. Quomodo me
vides modo? Et ille dixit ei. Si
rue angelum pater. Et iterū dixit
ei postea. Nunc quomodo me vides?
Et ille dixit. Quomodo sathanam.
Etenim si vel bonū sermonē michi
loquaris velut gladius est michi

Abbas bezarion moriens di
cebat. Debet mōchus totus
oculatus esse sicut cherubin et se
raphin.

Ter agebat aliquando ab
bas daniel et abbas āmois.
Dixit autē abbas āmois. Putas
aliquando et nos sedebimus in cel
la pater? Dixit ei abbas daniel.
Quis enim aufert a nobis deum.
Nam et foris est deus modo et ite
rum in cella est deus.

Vagri⁹ abbas dixit. Mag
num quidem est sine impedimento
orare. magis autē etiā psallere si
ne impedimento. Itē qui supra. Me
mor esto semp exitus tui et nō ob

liviscaris eterni iudicij. et nō eris
delictum in anima tua

Theodorus abbas de enato
dixit. Quia si nobis reputat
deus negligentias temporis quo
oram⁹ et captivitates quas pati
mur dum psallim⁹. non possum⁹
salvi fieri.

Dixit abbas theonas. Quia
impeditur mēs nostra. et re
notatur a cōtemplatione dei. ppter
rea captivi duamur a carnalibus
passionib⁹.

Sidor⁹ abbas q̃ erat pres
biter in sithi dixit. Ego qm̃ eram
iuuenis et sedebā in cella mea nō
habebā numerū psalmoz. quos di
cebam in ministerio dei. nō enim
michi et dies in hoc expēdebantur.

Interrogat⁹ abbas pastoz
de iniquitatib⁹ rūdit. Quia
si stabili⁹ actiua vitā nostram so
brietate iueim⁹ i nob⁹ ignamēta

Dixit de abbate pastoz qz
cū exiret⁹ esset ad op⁹ dei
faciēdū sedebat p̃m⁹ eoz discipul⁹
cogitationes suas iugit vna hora
et sic egrediebatur.

Abbas pastoz dixit qz iterro
dices. Quid facio aīc mee? qz inf
sibilis facta est et nō timet deū? Et
dixit ei. Vade et iūge te homini ti
meti deū et cū illi adheſeris docebe
ris et tu time deū. Dixit iterum.
Discede ab omi homine q̃ i collo
cutione iocūter cōtentiosus est.

Dixit iterum Interrogavi ali
quando abbatem petrum discipu
lum abbatis loth dicens Quamodo sum
in cella in pace est anima mea? cum
autem veniret frater aliquis ad me
et retulerit michi Verba eorum qui for
tis sunt turbatur anima mea. et di
cit michi abbas petrus quia dicebat
abbas loth. Clavis tua aperuit
ostium meum. Et dixi ei. Quid est
Verbum hoc Et dixit Si quis venit
ad te. et interrogas eum quomodo ha
bes? unde venis? quomodo aguntur
circa illos fratres. susceperunt te
an non? tunc aperis ianuam oris fra
tri tuo et audis quod non vis Et ego
dixi ei ita est. Sed quid faciet homo
cum veniret frater ad eum? Et dixit
michi senex In luctu omnis doctri
na est Vbi autem non est luctus? im
possibile est custodire mentem Et
dixi ei Quando in cella sum mecum
est luctus Cum autem aliquis vene
rit ad me aut cum egredior de cel
la. non invenio luctum. Et dixit
Secundum tibi subiectus est sed ve
lut ad usum pro tempore adhibe
tur Et dixi ei. Quis est hic sermo
Et dixit mihi. Si laborat homo pro
re aliqua secundum virtutem quamque hora quasi
erit ea ad utilitatem suam inveniet eam
Dixit abbas serapion quia sicut
milites imperatoris cum an ip
sum sicut non debent sinistra aut dex
tera respicere? ita et monachus cum
stat in conspectu dei. et intentus est
in timore eius omni hora nichil est

quod eum de adversariis malis esse
vere possit

Santa fideliter dixit Omnes
salvati volumus? sed propter negli
gentiam nostram a salute desiamus.
Dixit iterum quod supra Dobrie vivam
mus? quia per sensus corporis nostri vel
si non velimus fures ingrediuntur.
Quos enim potest non fuscari domus?
si fumus exterius ascendet fenestras
aptas invenient? Itaque dixit Oportet
nos adversum demones undique
existere armatos? quoniam et exte
rius ingrediuntur. et intro moventur
Dique et anima nostra id patitur
Dicit enim navis quod aliquando exte
rius fluctuum mole opprimitur. a
liquando vero interius ex se sentit se
cina dumergitur? sic et nos aliquando
opertum exteriis commissorum in
iquitate dampnamur? aliquando ve
ro interius nequicia cogitationum
abduamur Unde oportet non solum
exteriis spiritibus immundorum impetibus
observare? verum etiam interiorum cogi
tationum immunditiam exhaucere

Dixit senex nisi interior homo
noster sobrie gesserit impossibile
est custodiri exteriorem

Abbas euagrus dixit. Si de
ficias animo. ora sicut scriptum
est Ora et cum timore et tremore et
labore. sobrie et vigilanter Ita pro
pter malignos oportet maxime ora
re. et ad nequias vacantes inuisibi
les inimicos nostros? qui nos in
hoc papave impedire nituntur.

Quādo abbas theodor⁹ cum
fratrib⁹ manducabat. accipi
ebant calices cū reuerentia et taci
turnitate. nec dicebant sicut mos
est ignoscere

Dicebat quidam senex. Nisi
velaret pistor oculos anima
lis ad malos cūcūctis. conuer
teret se animal et comederet labo
res suos. Ita et nos velamen acci
pi⁹ secundū dispensationem dei
ne videamus q̄ operamur bona. et
beatificantes forsitā nos metip̄os
p̄derem⁹ mercedem nostrā. Prop
terea ergo relinq̄mur p̄ iterualla
temporum semel sic sordidas assu
mere cogitationes. ut cum eas de
cogitationes aspiciamus. nos ip̄os
iudicio p̄prio condemnem⁹. Hec
enī ipse sordide cogitationes vela
mē sunt ipsius modici boni operis.
Quādo autē homo seipsum accusat
non p̄dit mercedem suā

Sedentib⁹ aliquādo fratrib⁹
apud abbatē moysen dixit
eis Ecce barbari hodie in sythi ve
niūt. sed surgite et fugite. Dicunt
ei illi Et tu non fugies abba? Il
le autem dixit eis. Ego p̄ tot an
nos expecto diem istū. ut implea
tur sermo domini mei ihū casti di
centis. Om̄s q̄ accipiūt gladium
gladio peribunt. At illi dixerunt ei
Neq̄ fugiemus. sed teū moria
mur. Et ille dixit eis. Ego causā
nō habeo. unus q̄s q̄ vestrū videat
quō sedet. Erant autē septem fra

tres cū eo. et dicit eis Ecce barba
ri appropinquauerūt ianue. statim
q̄ intrantes barbari occiderunt
eos. Un⁹ autē ex eis timore carna
li p̄terit⁹ fugit et abscondit se p̄t⁹
plectas de palma. et vidit septem
coronas descēdentes et coronātes
abbatē moysen et sex fratres q̄
cū eo fuerant interfecti

Iterrogavit frater abbatē
pastorē. Quid est qd scriptū
est nolite cogitare de crastino? Di
xit ei senex. Ad hominē dictū est q̄
in temptatione est constitutus. et desinat
ut nō cogitet quātū t̄pis in ea fac
tur⁹ sit. sed potius qd h̄ dicentū ē
cotidianū futurū libentē suscipiat

Frater interrogavit abbatē
iohanē dicens. Quō anima
habēs p̄pria vulnera nō embeſcit
detrahēre p̄ximo suo? Cui respō
dit senex p̄ p̄bolam. Erat quidā
homo paup̄ habēs uxore. Qui cū
vidisset aliā muliere pulchriorem.
et ip̄a q̄ sortit⁹ ē in iugū. Erās
at utreque nude. P̄z cū esset in quo
dā loco nūdine. cogauerūt eū am
be dicētes. Teū venire desidera
m⁹. Quas mittēs nudas in dolū
cū nauicula t̄nsfretauit. et vēit ad
locū. Fcā autē meridie cū una eam
p̄p̄lō recedēte vidisset silētū exiliū
i quēdā locū doleo viantū velocit.
et vetēs atq̄ p̄cissos p̄anos t̄p̄ies
se p̄cāpit de hinc fiducialiter vi
sa est ambulare. Altera vera nuda
sedens intrinsecus dicebat manū

Ecce meretrix ista nuda est. et non
confundit. Cui maritus cum dolore.
O miraculum inquit. hec utique con-
fusione sua operuit? tu vero undique
nuda non erubescas culpam vel ex
parte vestita? Ita est ois detractor
qui propria mala non videns. aliam
semper accusat.

Dicebat abbas iohannes de a-
nima que penitere desiderat
Quedam pulcherrima meretrix fuit
in quadam civitate. que habuit plures ama-
tores. Quidam autem vir de duabus
veniens ad eam dixit. Promitte
mihi castitatem tuam. et ego te acci-
piam in uxorem. Illa ergo promittente.
accipiens eam introduxit in domum
suam. Cumque a suis amatoribus que-
reretur. agnito quod ille tam magnus
vir sortitus eam fuisset uxorem dix-
erunt. Si accesserimus ad ianuam
hominis tam potestis. cognoveritisque desi-
deria requirentium paulo dubio punie-
mur? sed venite post dorsum domus
et utamur solito sibilulo. Cumque il-
la sibilantium sonum audierit. desce-
dit ad nos? et inveniemur innoxii.
Que cum audisset significavit au-
res suas et exiliens interiora domus
ingressa est et clausit. Hec ita locu-
tus senior dicebat meretricem esse a-
nima. amatores autem eius esse vi-
tia. ducem vero et principem dicebat
esse cristum domusque eius celorum per-
petuam mansionem. sibilatores
autem demones sunt maligni. Hec
ergo si casta fuerit et fidelis. semper

currat ad dominum.

Philosophus quidam interroga-
vit sanctum anthonium. Quomodo
inquit contentus es pater qui co-
diari consolatione fructuans? Ille
respondens ait. Meus codex o phi-
losophe natura est rerum creaturarum
que michi quotiens verba dei legere
cupio adesse consuevit.

Abbas iohannes dicebat quibus-
dam fratribus. Quia fuerunt tres
philosophi amici quorum unus mori-
ens alteri reliquit filium suum comen-
datum. Qui in etate sua iuvenili pro-
uectus nutritoris sui adulteravit
uxorem. Quo scelere cognito foras
est missus. Deinde cum plurimum pe-
niteret. non ei concessit regressum. sed
ait illi. Vade et esto tribus annis
inter damnatos que metalla in flumine
deponant. et sic indulgeo tibi culpam
tuam. Cui reverso post tres annos cum
iam peccato satisfecisset dicit ei philo-
sophus. Nec nunc adhuc tibi indulgeo. nisi
alios tribus annis mercede de de-
ris hiis que te iniuriis et quicquid af-
fligunt. Quod etiam ille cum compleret re-
misso peccato ei dicit ei suus magister.
Veni modo et ingredere athenen-
si civitatem. ut illic sapientiam
discere possis. Erat autem illic que-
dam senex sapientie studiosus et
sedebat ad portam omnes que ingre-
dientes experiendi causa conviciis
affligebat. Quod cum idem iuvenis
illic ingredienti faceret. ille exorto
cachinno risit. Cui senex dixit.

Quid est hoc quod agis? Ego te iniurio et tu rides Cui iuuenis ait Et nō vis ut rideā? tū tribus annis mercedem dederim ut hoc paterer qđ hodie? Tūc senex dixit Ingredere ergo ciuitatē quia dignus es. Hoc autē solebat abbas iohannes referre. et hys ipse addebat dicens. Hec ē dei porta p qđ patres nostri p multas iniurias et tribulationes gaudentes ingressi sūt ciuitatem dei.

Quoniam quidā venisset ad beatū machariū meridiano estu nimia siti succēsus aquā querere ad bibendum. suffiat inquit tibi hec umbra qua multi viatores aut nauigantes nunc indigēt nec fruūē

Iterro gaudet quidā frat abbatem psitorū sythensem de cogitatu fornicationis. Respondit senex q quidem veniat cogitatio fornicationis animā cōturbans et occupans; sed actū impedire nō pualet neq; pfiat; sed tantū impedit ad v̄tutem. Sobrius autē vir a se eā discuties. ad orationē statim cōuertitur

Venit quidā adolescēs ad beatū machariū vt sanaretur a demonio Et cū esset foras stans ecce aduenit qđam frater de aliq mōsterio et cōtribuit cū adolescente illo Egressus autē senex cernit fratē illū peccantē cum adolescente illo; et non increpauit eos dicens. Vnde deus q plasmauit eos vitēs

passēdam in illis habet. q si vellet iāderet eos? ego quis sum ut arguam eos?

Dixit senex qui in anima sua memoriā ligat malicie simili est ignē in paleas occultantē

Iterro gaudet abbas iohannem frater quidā dicens.

Quid facio qā venit frequēter qđ tū fr̄ ut tollat me secū ad op? qđ laborat? et ego miser sum istem? et desicō in tali re? Quid ergo facio de mandato dei? Respondit senex Caleph filius iheplone dixit ihesu filio naue. Quadraginta annorum eram quādo misit me moyses seru? domini tecū in terram istā et nunc octoginta annorū sum et quē admodū tūc erā fortis ita et nūc valeo intrare et exire bellum Itaq; et tu si potes ut sicut ingredieris ita egrediaris vade Si autē id facere nō potes. sede i cella plorans peccata tua; et si iuenerit te lugentē non te compellūt exire

Dixit quidā senex. prophete conscripserūt libros? patres autē nostri venerūt post eos et operati sunt in eis plurima; et iterum successores eorum cōmendauerunt eos memoriis. Venit autem generatio hec que nunc est et scripsit a os cartę et membranis et reposuit in fenestris ociosa

Senex dixit obsecro fratres ut sicut p̄ssimus actus malos; ita p̄mā et etiā cogitationes

Interrogat⁹ ē senior a quo
dam muliere. si deus recipet
penitentem. Qui cū eū plurimis edi
ficasset sermonibus. postremo ait
ad eum. Dic michi dilectissime si
clavis tua cōfassa fuerit si pro
prie eam? Qui respondens ait. Nō
Hec resarāes vtor ea. Dicit ad
eū senior. Si igitur tu parās p̄prie
vestimēto. Deus sue p̄magine non
indulget?

Erat quidā frater in cellula
q̄ post expletas missas cum
dimitteret p̄sbyter ecclesiam expe
ctabat donec egredieretur omnes.
ut aliquis teneret eum ad mādu
candū. Una vero die r̄u expleto cō
uentu ante omnes egressus est et
currebat ad cellā suam. Quem in
tuens p̄sbyter curretem mirat⁹
est. Cūq; transacta septimana ve
nisset frater ille in collectā ecclesi
e. dicit ei p̄sbyter. Dic michi fra
ter quod verū est. Que causa fuit
circa te q̄a p̄ omnes quidē cōuēt⁹
ecclesie remanebas ultimus oīm.
in collectiōe autē p̄terita aū omēs
egressus es? Cui frater ille respo
dit. Quia abstinebā ne michi coq
rem. Et ideo expectabā ut aliquis me
teneret ad māducandū. Illa vō col
lecta p̄sbyter veniē in ecclesiam cor
pulmetū in lētiāle. Ideoq; post cō
sumata misteria ante omnes exiui.
Audiēs at h̄c p̄sbyter. dedit mātā
tū in ecclesia dicens. Fratres anq̄
veniāt ad ecclesie collectā roquēte

vobis p̄sillū dēciōis. ut p̄p̄ illis
cū alacritate festinet⁹ reuē in cel
las vestras.

Venit aliqui iudex regionis
aliquē de p̄uicia abbate pas
toris. Venientes autē omnes habita
tores loci illius rogauerunt ipsū
abbate ut venies rogaret p̄ eo et
dimitteret eū. Qui dixit eis. Vi
nite me tres dies. et tunc venio.
Oravit ergo senex ad dominū di
cens. Dñe noli in dare hanc gr̄tā
alioquin non p̄mitterent me h̄ies
sedere in loco isto. Veniens ergo
senex rogavit iudicē illum. At ille
dixit. Pro latrone me rogas ab
ba? Cui⁹ est autē senex qz non
obtinuit apud iudicē gr̄tā quam
posulauit. et sic rediit in cellā suā.

Debat seniores. q̄a quanta
intrabat moyses in nubē cū
deo loquebatur. quāto autē exibat
de nubē cū populo erat. Dic qz mō
chus donec in cella est cū deo loq
tur. egredies autē de cella cū de
monib⁹ est.

Interrogauerūt quidā senio
res abbatem pastorem dīcē
tes. Si viderim⁹ aliquē fratrem
peccantem arguem⁹ eum? Respo
dit eis abbas pastor. Ego interū
si necesse habuerō transire inde. et
z videro eū peccatē. p̄tereo z non
arguo eū. Dicit qz scriptū ē q̄ vide
ēt oculi tui h̄is testimoniū p̄hibe id
z ego dico vob⁹ qz si nō palpaui
tē maib⁹ vestris. nolite testificari

Aliquādo enī frater quidā seductus
est in huiusmodi re. Apparuit ei
quasi frater aliquis cum muliere
peccaret. Qui cū p multum impug
naretur a cogitationib⁹ existimās
simul eos contē. abiit et pulsauit e
os pede suo dicens. Cessate iā pec
care. Et ecce erant manipuli mes
sis tritici. Deoz dixi vobis nisi ma
nibus vestris palpaucitis nolite
testificari.

Dicebatur de quodam fratre
quia sedebat in heremo et se
ducebatur a demonibus p annos
plurimos. Ipse vō existimabat qd
angeli sunt. Veniebat ergo pater
eius scādu carnē p tēp⁹ et visita
bat eū. Vna autē diei tulit bipē
nem secum dicens. quia reuertēs
afferam tibi pauca ligna. et pre
ueniens vn⁹ demō dicit ad filium
eius. Ecce dyabolus venit ad te
in similitudinē patris tui habens
bipēnem in spocta sua et impugnet te.
Tu vero puenies tolle bipēnem
ab eo et occide illū. Igitur pater e
ius venit scādu consuetudinē. et
accipiens fili⁹ ei⁹ bipēnem ab ipō
passit et occidit illum. Et continuo
accessit ad eū spūs malignus. et
suffocabat eum.

De senē qzenti iudicia dei.

Erat quidā mōch⁹ solitarius
in egipto: q rogabat deum
dicens. Dnē ostēde michi iudicia
tua. Et dū multū deprecaret deum
vno die ostēdit ei angelus domini

in similitudinē senis anūs dīcēs
Veni igrediamur istā hēmū. et re
quiam⁹ sanctos patres: ut audi
am⁹ ab eis. Vbū et benedicamur
ab ipsis. Et igressi hēmū post mul
tos labores iuenerunt spelūcam
et pulsātes egressus est ad eos se
nex qdam vir sanct⁹: et vides eos
cū gaudio suscepit. Et post labo
rē lauit pedes eoz: et postea mē
sa refecit eos. Et sternēs eis q ha
bebat repausauit eos. Mane autē
facto. dimisit eos cū gaudio. Et
exētes tulit ille angelus abscō
se cachinū i quo comedēt. et abi
erunt. Videns autē ille frater qd
faceat dixit intra se. Quid visū est
huic senī? vt homini sancto isti qui
nos cū tali caritate suscepit rapet
ei cachinū istū? Et dū iē faceret:
misit post eos abbas ille filiū suū
dicens. Reddite ergo cachinū quē
sustulistis vobiscum. Respondens
ei agelus dicens ante nos est fra
ter cui eū dedi veni et recipe eū. Et
dū ambularet cū eis impulsit eum
angelus domini per precipitiū: et
cōfractus totus mortuus est. Vi
dens frater ille qd fecerat cōtrista
t⁹ timuit dīcēs. De m: qd factū est
hōi tā bono? Non sufficiebat si ca
chinū ei⁹ rapuim⁹. Radhuc et filiū
ei⁹ interfecim⁹. Et ambulātib⁹ eis i
hēmo p tres dies iuenerūt cellā v
bi erat qdam senex abbas cū duob⁹
discipulis suis. Et dū pulsātes misse
ad eū vnū de discipulis suis dīcēs

Qui estis qđ queritis? Rñdunt
dicētes De labore sum9 et volum9
benedici a te et audire Vbū Man
dat eis ille senex dīcēs. Rñcedite
vos. quia in nō vacat. Dicunt ei.
Rogam9 suscipe nos i cellā tuam
ut repaulemus modicē: qā de grā
di labore sum9. Et iterū remādas
eis Rñcedite hinc. ut quid ābula
tis sicut vagi p hēmū? et nō reside
tis in cellis vestris? At ipsi repēt
supplicare dicētes Vespera est. et
ne a feris interficiamur suscipe nos
hac nocte tantum. Vix aliquāda
pcepit abbas ille discipulo suo di
cens Duc eos in stabulū Et ves
pere facto rogabans dicētes. lumē
nobis modicū prestetur ut vīdia
mus ubi iacere debeam9. Et non
eis concessit. Post modicū vero pe
tebant dicētes: ppter deum vel
modicū aque nobis detur. Tūc
vn9 ex discipulis eius misericordi
a duct9. absconse abbati suo dixit
eis Rogo vos nesciat abbas me9
de ānona mea modicū panis do
vobis et aquā. Manserūt sic tota
nocte illa in terra Mane at facto
diat angelus ad vnū de discipul
eius Roga dominū abbate ut det
nobis orationē: et habem9 qđ re
ferre ei Audiēs hęc abbas ille qā
aliquid accepturus esset ab eis.
mox descendit. Et obtulit ei ille
angelus cathinū quem sustulerat
ab illo viro sancto. Et accepto re
clusit se. et pcepit illis ut ambula

rent. Videns autem hęc ille frat
qui cum comitabatur. et nesciens
quia angelus esset et indignatus
est. et dixit ei Rñcede a me. non ul
tra iam tecum progrediar. Ecce
quanta feasti. Tu hominī illi tā
bono et sancto qui nos cum tāta
caritate et grācia suscepit cathinū
repuisti et filium eius interfecisti.
et isti hominī pessimo qđ deū non ti
met nre ante cōspectū suū ponie
nec aliam misereretur ipsi dedisti eū
Rñdit angelus. et diat ei Rōne
tu rogasti deum ut cōderet tibi iu
dicia sua? Et missus sū mōstrare
tibi Cathin9 ille quē a viro sancto
sustuli. nō erat de bono. et nō dece
bat ut ille vir tā sanctus et bonus
in cella sua aliqd de malo haberet
Sed quod erat de male venit ad
malum: ut addatur ei in ruinam.
Filium autē eius ideo interfecisti qā
si eum nō interfecissem. in hac noe
te ipse patrem suū occidisset. Audi
ens hoc ille frater cecidit in facie
suam an pedes eius: cognoscens
quia angelus domini esset. Qui
statim recessit ab eo At ille cognō
uit qā iusta sunt iudicia dei

De sancto martino mōcho
Erat quidam secularis habēs
unicam filiam parvulam Ip
se vero conuerti cupiens commen
tauit eam cuidam parenti suor et a
biit ad mōsterium quod erat lon
ge de ciuitate miliaria triginta duo

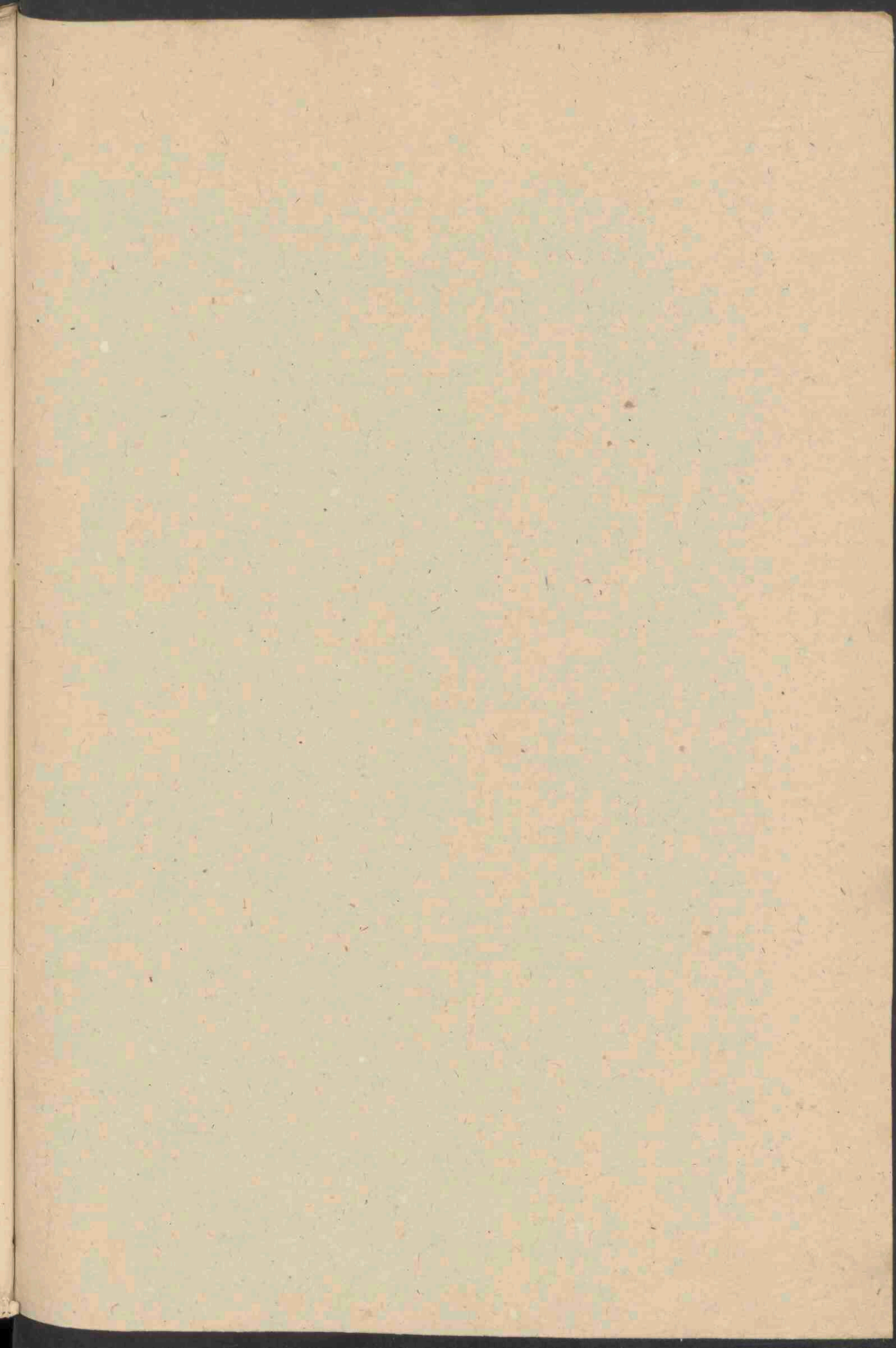
Et ingressus perficiebat omne opus monasterii: ita ut abbas eius amplius eum quam ceteros qui in monasterio erant diligere et eo quod fidelis esset et obediens. Contigit autem post aliquod tempus ut recordaretur caritatis filie sue: et cepit contristari et affligi intra se. Et cum per multos dies hoc faceret: vidit eum abbas eius tribulari: et dicit ei. Quid habes frater? quod sic tristis abulas? Dicit illi et dicit deus qui consolatur omnes dabit tibi auxilium. Tunc ille proadens cum lacrimis ad pedes eius dixit. Habeo unum filium in civitate quem reliqui parvulum: et recordatus affligor propter eum. Et noluit indicare ei quod puella esset. Abbas vero eius ignorans causam: et nolens eum amittere: quia necessarius erat monasterio dicit ei. Si diligis eum: vade et adduc eum huc: et sit tecum. Et abbas adduxit eam. Et dicebat marina. Et mutavit ei nomen et vocavit eam marinam. Et dedit eam ad discendas litteras intra monasterium: et erat cum ea nullus agnovit de fratribus quod puella esset: sed vocabatur eam omnes marinam. Et dum esset annorum quatuordecim cepit eam docere pater suus viam domini: et dicebat ei. Vide filia ut nullus agnoscat misterium tuum usque in finem tuum: et sollicita sis ab insidiis dyaboli: ne seducaris ab eo: et illud sancti monasterii videas per nos solum in conspectu auctoris et sanctorum angelorum eius: ne cum impijs eternam damnationem accipias.

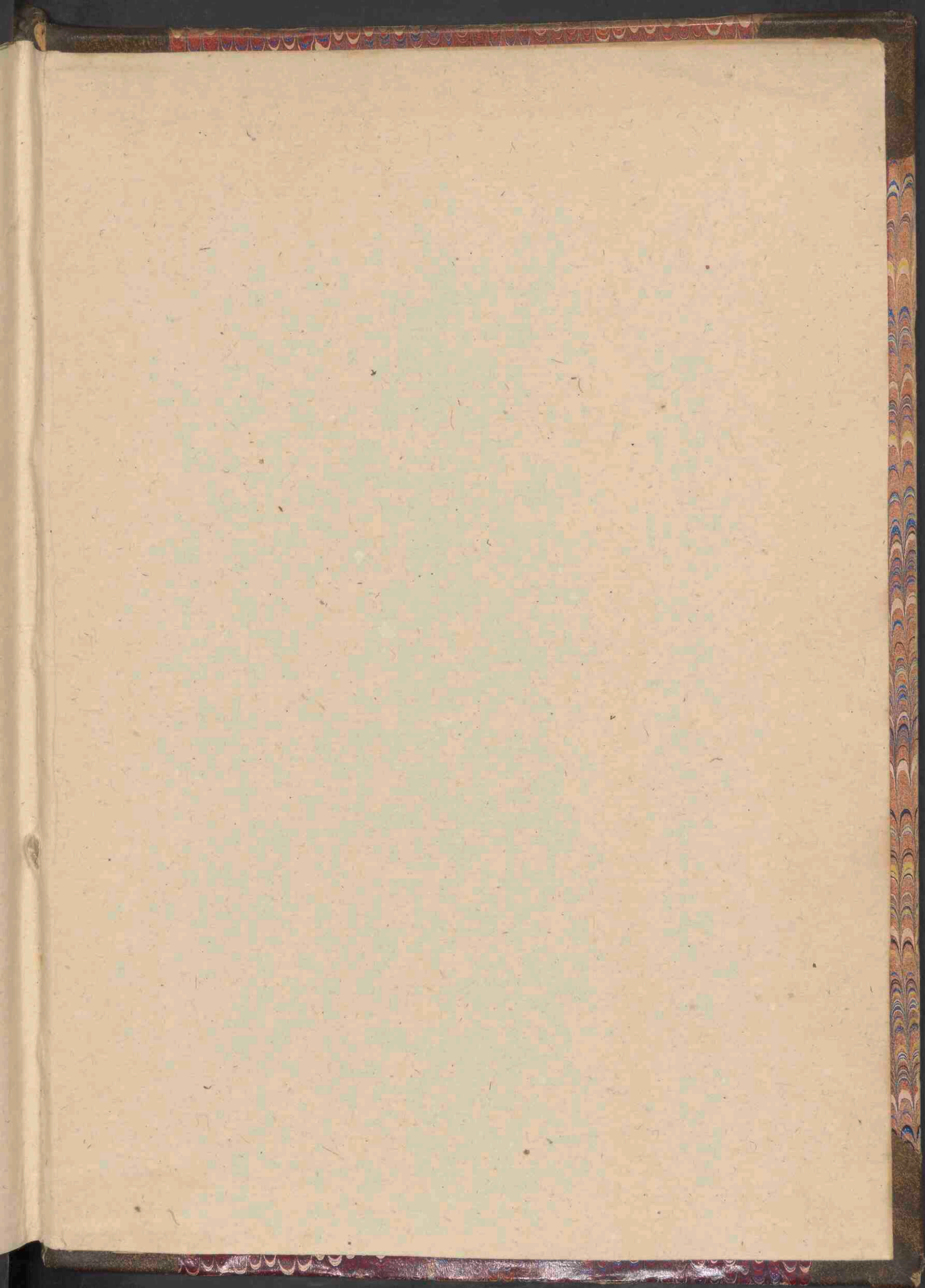
et alia multa docebat eam per singulos dies de regno dei. Dum autem facta esset annorum decem et septem defunctus est pater eius. Remansit vero hi sola in cella patris sui: et erat obediens omnibus in monasterio ita ut ab abbate suo et ab omnibus diligere. Habebat autem monasterium parvum et curram: quia vicinum habebat mare ubi erat emporium: et ibant monachi et afferebant que necessaria erant monasterio. Una vero die dicit abbas eius. Fratres marine quare tu non vadis cum fratribus? et adiuvas eos? Qui respondit. Iussisti pater? Erat autem in ipso emporio pondonum. Cepit igitur frater marinus frequenter pergere cum curram: et si fiebat tardius ad revertendum manebat in ipso pondonio cum ipsis monachis. Contigit autem per insidias inimici ut pater ille haberet filiam virginem. Ad quam ingressus miles concubuit cum ea et concepit puella de illo milite. Et dum cognitum fuisset a parentibus eius: ceperunt affligere puellam dicentes. Dic nobis de quo concepisti. Respondit eis. De illo monacho qui dicitur marinus: qui hic frequenter cum curram mansit: ipse me oppressit et ex eo concepisti. Statim autem perrexerunt parentes eius ad monasterium et dixerunt abbati. Ecce domine abba quid fecit monachus tuus marinus? quomodo decepit

filia nostram **D**icit eis abbas **V**idete
nunc videmus si manifesta sunt q
dicitis. **E**t venienti eo dicit ei ab
bas eius **F**ratr marine? hoc scel9
opat9 es in filiam eoz? **T**unc
vō diu9 cogitauit intra se et inge
miscens dixit. peccau pater **A**go
huius peccato penitētia; ora p me.
Ad iracundiam autē cōmōt9 ab
bas iussit eam contūdi et affligi et
ait **I**n veritate dico; qā tu qui hpc
in alū opatus es; non manebis i
hpc mōsterio. **E**t iactauit eam fo
ras. **I**psa vero nulli vnquam con
fessa est misterium suum; sed abi
ens iactauit se ante fores mona
sterij et iacebat super terram in
penitētia affligens se tanquam
ipsa peccasset. **E**t ab ingrediēti
bus fratrib9 postulabat ut vel
vna buccella panis ei daretur.
Hoc facēs p tres annos; non re
cessit de mōsterio. **P**ondoas vero
filia pepit filium masculū et abla
tauit et adduxit eū mater puelle
Et dum iaceret ibi ante monaste
rium dicit ei. **E**cce frat marine q
modo nosu nutu filiū tuum **E**t re
liquit eum ibi; et abiit **P**acta v
go suscipiens puerū nutrebat tā
quā ppiū filiū. et de ipsa buccella
panis quam exiebat ab itro eū
tib9 monasterij. alebat filiū alie
num. **F**actum est hoc p annos ali
os duos **P**ostmodū autem viden
tes fratres misericordia compūcti
ingressi ad abbatem rogāe ceperūt

ut eū recipiet in mōnasterij dican
tes **A**bbā indulge et suscipe fratē
marinū **E**cce quiq; cōi sunt q in
penitētia ante ianuā mōsterij iac9
et nō recessit hinc **S**uscipe eum in
penitētia; sicut domū9 noster ihe
sus crist9 pcepit **V**ir autē ipositū
est ei; et iussit eum ingredi. et voca
uit ad se et ait. **P**ater tu9 fuit vir
sanctus quod tu nosu. et paulum
te introduxit in hoc monasterium
Nunc autē ingressus es cum filio
tuo quē de adulterio habes unde
oportet te penitere **G**raue enī pec
catū fecisti; et hoc tibi iubeo ut om
nes imundicias mōsterij tu sol9 fa
cias cotidie et aquā ad nēctaria por
tes; et calicariū omnib9 p singu
los dies tu picias. omnib9 q ser
uias. in hoc enī habebis meā gra
tiā **S**anta vero libenti animo sus
cipiēs. omne op9 quod ei iussum
fuerat pfiabat **C**ontigit autē eā
inter paucos dies dormire in dñō
Cūtes fratres nūciauerūt abbati
dicentes. **F**raater marin9 defunctus
est. **D**icit eis abbas **V**idete frēs
quale peccatū fuit nec meruēit pe
nitētia **S**ed tamē ite lauate eū
et sepelite longe a monasterio.
Et euntes dum lauant eam. cog
nouerunt quia femina esset. **E**t
ceperunt omnes mittere voces et
tundentes se clamabant qā talis
conuersatio et patientia sancta in
uenta est in ea cuius misterij nul
l9 agnouit; et sic ab eis afflictā ē

Et venientes cum lacrimis dicunt
 abbati Abba veni et vide fratrem
 marinum Dicit eis Quid est hoc?
 Fratres dicunt ei iterum Veni et vide mi-
 rabilia dei et vide quod de te agas
 Ille territus precepit et venit ad eos
 per septem dies et lenas pallium unum cooperta erat
 vidit quod mulier esset Et mox cecidit
 et caput suum percutiebat in terram Et
 confitebatur dicens. Coniuro te per
 ihesu christum dominum ne me persequeris
 ante conspectum dei. eo quod afflixerim
 te quia ignorans feci. Tu domina
 non dixisti misterium tuum et non
 cognovi in veritate sanctam conver-
 sationem tuam Et iussit sanctum cor-
 pus eius in monasterium intra ora-
 torium reponi Eadem vero die puel-
 la illa arrepta a demonio venit
 ad monasterium et confitebatur cri-
 men quod admiserat et de quo con-
 cepisset Et in septima die repausa-
 tionis eius in domino ibi intra o-
 ratorium liberata est a demonio.
 Audientes autem qui erant in ipso
 emporio et vicinia monasteria mi-
 rabilia que facta fuerant accipientes
 cruces et cereos cum ymnis et can-
 ticis et psalmis benedicentes deum
 venerunt in eodem monasterio et
 oratorium ingressi ubi corpus eius
 requiescebat benedixerunt deum
 Ubi usque modo cristus oratio ibi
 sancte virginis multa facit mirabilia
 ad laudem et gloriam nominis sui. que cum pa-
 tre et spiritu sancto vivit et regnat deus
 per omnia secula seculorum Amen.

colorchecker DIGITAL SG

DCSG - UBU # MX - 7181

